

القرآن الكريم
وترجمة معانيه إلى
اللغة المقدونية

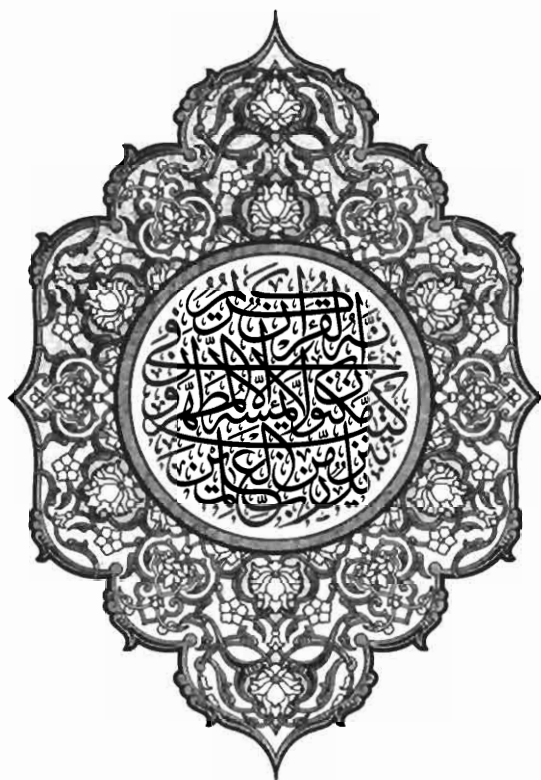
Translation of the Meanings of
THE NOBLE QURAN
in the Macedonian Language

الْمِيزَانُ

وَرَبَّحَةٌ مَعْنَايُهُ إِلَى

اللُّغَةِ الْقَدُونِيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Овој Мусхаф и преводот на неговите значенија с
печатен по налог на слугата на двата пресветли харема
Кралот Фахд Ибн Абдул Азиз Ес-Су'уди – Кралот на
Саудиска Арабија.

تَقَرَّفَ بِالْأَمْرِ بِطَبَاعَةِ هَذَا الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ وَرَبِّحَتُهُ مَعَالِيهِ
خَالَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْمَلِكِ الْغَنِيِّ الْكَرِيمِ
مَلِكِ الْمَمْلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

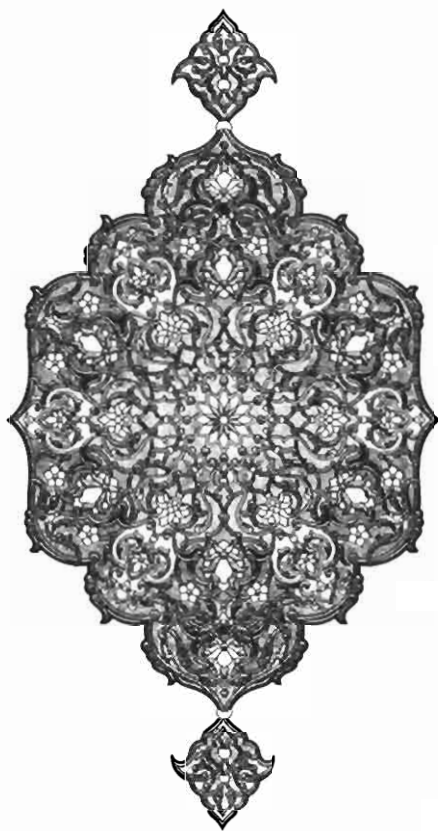

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

Комплексот "Мелик Фахд"
за печатење на Кур'анот

هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَتَرْجُمَةُ مَعَانِيهِ
هَدِيَّةٌ مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ فَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودٍ

Овој Кур'ан со превод е подарок од слугата на двата
пресветли храма - кралот Фахд Ибн Абдул 'Азиз Ес-Су'уди

КУР'АН СО ПРЕВОД

ПРЕВЕДЕ

ХАСАН ЦИЛО

**КОМПЛЕКСОТ "МЕЛИК ФАХД"
ЗА ПЕЧАТЕЊЕ НА КУР'АНОТ
МЕДИНА, КСА**

مقدمة

بقلم معالي الشيخ صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم :
﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾ .
والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين ، نبينا محمد ، القائل :
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه» .
أما بعد :

فإنفاذاً لتوجيهات خدام الحرمين الشريفين الملك فهد بن عبدالعزيز آل سعود ، حفظه الله بالعبادة
بكتاب الله ، والعمل على تيسير نشره ، وتوزيعه بين المسلمين في مشارق الأرض ومغاربها ، وتفسيره ،
وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم .

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية بأهمية
ترجمة معاني القرآن الكريم ، إلى جميع اللغات المهمة ، تسهياً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير
العربية ، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم : «بلغوا عني ولو آية» .
وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة المقدونية ، يطيب لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
بالمدينة المنورة ، أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة المقدونية ، التي قام بها الشيخ حسن جلو ،
وراجعتها من قبل المجمع لجنة متخصصة .

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم ، الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه
الكريم ، وأن ينفع به الناس .

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني
العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز ، وأن المعاني التي تؤدبها الترجمة إنما هي حصيلة ما
بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم ، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كله من خطأ ونقص .
ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة ، للإفادة من هذه الاستدراكات في
الطبعات القادمة إن شاء الله .

والله الموفق ، وهو الهادي إلى سواء السبيل ، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم .

Бисмиллахир-рахманир-рахим

**Салих Ибн Абдул Азиз Ибн Мухаммед
Ал Еш-Шејх
Министер за исламски прашања, вакаф,
да'ва и иршад (исламски повик и водство)
и генерален раководител на Комплексот
“Мелик Фахд” во Медина**

ВОВЕД

Благодарение на Аллах, Господарот на световите, Кој вели во Својата Благородна Книга:

“Ви дојде од Аллах Светлина и Книга јасна.”

И нека е мир и спас врз најсветлиот меѓу пејгамберите и пратениците, нашиот пејгамбер Мухаммед (а.с.) кој рекол:

“Најдобар меѓу вас е оној кој го учи Кур’анот и кој другите ги поучува со него.”

Тргувајќи од насоките на слугата на двата харема, кралот Фахд Ибн ‘Абдул ‘Азиз од семејството Су’уд, Аллах нека го чува, е и грижата за Аллаховата Книга, работата околу олеснувањето на нејзиното објавување и дистрибуција меѓу муслиманите од целиот свет, нејзиното толкување и преведување на нејзините значенија на различни светски јазици.

Потпирајќи се врз значајот на преведувањето на значенијата на Кур’ани-Керим (Благородниот Кур’ан) на сите јазици во светот, Министерството за исламски прашања и вакаф, за да’ве и иршад (исламски повик и водство) на Кралството на Саудиска Арабија, остварувајќи вакви проекти - а во согласност со наредбодавните зборови на пејгамберот Мухаммед (а.с.):

“Соопштете од мене макар и еден ајет” - придонесува во олеснувањето на разбирањето на Кур’анот од страна на муслиманите кои не го знаат арапскиот јазик.

Комплексот “Мелик Фахд” за печатење на Кур’ани-Керим кој се наоѓа во Медина, правејќи им услуга на нашите браќа кои зборуваат македонски јазик, има голема чест да им го понуди овој превод на Хасан Џило, а чија проверка ја направи, од страна на Комплексот, специјална комисија.

Му се благодаруваме на Аллах, Славен и Возвишен, што овозможи да се реализира ова големо дело и се надеваме дека е направено чисто заради задоволството на Аллах и дека ќе им користи на луѓето.

Свесни сме дека преводот на значенијата на Курани-Керим, колку и да е прецизен, не е без недостаток во интерпретацијата на големите значенија кои ги докажува му’џизата (надприродноста) на кур’анскиот текст. Значенијата до кои допира преводот се само резултат кој го постигнува знаењето на преведувачот во разбирањето на Аллаховата Книга. Преводувачот, во однос на Аллаховата Книга, ги разоткрива, всушност, маната и недостатокот кои му се својствени на секое човеково дело, а совршенството пак, е својствена само на Аллах.

И на крајот го молиме секој читател на овој превод, доколку во него најде на некоја грешка или недостаток или вишок, својата исправка да ја достави до Комплексот “Мелик Фахд” за печатење на Кур’анот во Медина за да се земе предвид, иншаеллах, при следните изданија.

Аллах е Оној Кој насочува и Кој упатува по патот вистински!

О Аллаху наш, прими го ова од нас. Ти си, навистина, Слушач и Зналец!

ЕЛ-ФАТИХА (Отвор) I

1. Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Благодарение на Аллах, Господарот на световите,

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

3. Милостивиот и Сомилосен,

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣﴾

4. Владарот на Денот суден!

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

5. Ние само Тебе Те обожаваме и ние само од Тебе помош бараме!

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

6. Упати нè по патот вистински,

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

7. по патот на оние врз кои ја разлеа Твојата благодат, а не по патот на оние врз кои се разлеа омразата и кои во заблуда скршнаа!

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

ЕЛ-БЕКАРА (Крава) II

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, лам, мим!

2. Еве Книга во која нема сомнение, Патоказ за богобојазливите:

3. за оние кои веруваат во Тајната, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои од дадената им Наша нафака делат,

4. и кои веруваат во она што ти се објавува, и во она што пред тебе беше објавено, и во Ахирет и кои во сето тоа се уверени.

5. Онаквите, бидејќи одат по Патоказот од Господарот нивни, се спасени.

6. Седно е, навистина, на оние што не веруваат ќе ги опоменуваш или нема да ги опоменуваш: оние, сепак, нема да веруваат.

7. Аллах ги запечати и срцата нивни и ушите нивни, а пред опулот нивни е завеса, и за нив има казна голема.

8. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: “И во Аллах и во

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَمْ

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ
أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾

حَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غَشَاةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُونَ

Денот ахиретски веруваме,” - а, тие, токму, не веруваат.

9. На Аллах и на оние кои веруваат намераваат, секако, да ги измамат, но не усетуваат дека самите себеси се измамуваат.

10. Болештина има во срцата нивни: Аллах ја зголемува и, заради тоа што лажат, за нив има казна болна.

11. И кога ќе им се рече: “Не сејте безредие на земјава!” Велат: “Не, ние само ред воспоставуваме, навистина!”

12. Но, не! Безредници се! А за тоа, сепак, не се свесни.

13. И кога, пак, ќе им се рече: “Верувајте како што другите веруваат”. Велат: “Да веруваме ли како што безумните веруваат?” Но, не! Тие, токму, се безумните. Но, ете, тоа не го знаат.

14. И кога ќе се сретнат со оние кои веруваат, зборуваат: “Ние веруваме”, а кога, пак, ќе се најдат насамо со шејтаните свои, зборуваат: “Да, Ние сме со вас! Само се исмеваме, навистина!”

15. Аллах нив ги исмејува и ги пушта да талкаат во неверието нивно.

الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا
إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَتُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ
السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا
خَلَوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَجْمَهُونَ ﴿١٥﴾

16. Онаквите Патоказот, всушност, го заменија со беспаке: оваа трговија никаков кар не им донесе, и оние не се како упатените!

17. Слични се на оние кои ќе запалат оган... и бидејќи ќе ја осветли околината нивна, и штом тоа ќе се збидне, Аллах ќе ја грабне светлината и ќе ги остави во темнина - ништо нема да гледаат.

18. И глуви се, и слепи се, и неми се: па, според тоа, не можат да се вратат до Патоказот,

19. или се како оние кои, додека е облакот небесен со темнеж, и со молњи, и со секавици, ги ставаат прстите свои в уши, заради громови, плашејќи се од смртта. А Аллах ги опфаќа неверниците!

20. Молњата штотуку не им го одзеде видот нивни; и секојпат кога секавица ќе севне, одат по светлината нејзина, а кога темнеж врз нив ќе падне, ќе застанат. А кога, пак, Аллах би сакал би им го зел и видот нивни и слухот нивни зашто Аллах, навистина, е Кадар за сè!

21. О луѓе, обожавajte го Господарот ваш кој ве создаде, и

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَّحَتْ بِحَرْثِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَرِقٌّ يَجْعَلُونَ أَصْوَعَهُمْ ۖ إِذَا نَهَمَ مِنَ الصَّوْعِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَلِيبٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

вас и оние пред вас, за да бидете богобојазливи,

22. Оној Кој ви ја определи земјата како постела, а небото како здание, и Он чини од небото да се спушта вода и Кој, со нејзина помош ги вади плодовите како нафака ваша - а, бидејќи знаете, тогаш, на Аллах немојте здруженици да Му припишувате!

23. Ако сте при сомнение во она што е објавено до робот Наш, тогаш, донесете едно суре што ќе биде слично на нему објавените, и повикајте ги за сведоци оние на кои, освен Аллах, се повикувате доколку вистина зборувате.

24. Па, ако тоа не го направите, а нема да го направите, тогаш, навистина, чувајте се од огнот кој за неверниците е подготвен, чиешто гориво се луѓето и камењата!

25. И зарадувај ги оние кои веруваат и кои добри дела работат: за нив има бавчи низ кои реки течат, навистина! И секојпат кога ќе пробаат од плодовите, од 'рскот, ќе речат: "Ова е она што порано го пробавме" - а им се дава само оној плод кој е сличен на нивниот; во тие бавчи за нив ќе има и чисти жени и тука тие за навек ќе останат.

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُسْداً وَأَنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْزَنُوا النَّارَ الَّتِي
يُوقَدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَيَبْقَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رَزَقُوا قَالُوا
هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ تُنْسِيهِمْ
وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

26. Аллах, секако, не се стеснува да изнесе пример: било мушичка било нешто од неа повозвишено, па, што се однесува до верниците знаат, секако, дека тоа е вистина од Господарот нивни; а што се однесува, пак, до неверниците, велат: “Што сака Аллах да покаже со таков пример?” Со тоа Он многу луѓе во заблуда ги остава, а на многу по патот вистински ги упатува. Ќе бидат заведени само расипаните:

27. кои го кршат Ветувањето Аллахово по Договорот склучен со Него, и кои го прекршуваат тоа што Аллах го заповеда да се одржува, и кои на земјата безредие сеат - оние се, токму, поразените!

28. Како не верувате во Аллах... ? Бевте мртви па Он ве оживи; потоа пак ќе ве усмрти, потоа пак ќе ве оживи, а потоа Нему ќе Му се вратите.

29. Сè што е на земјата Аллах за вас го создаде; потоа Својата одлука кон небото ја управи и таму седум небеса создаде. Он знае сè!

30. И кога Господарот твој им рече на мелеките: “Да, Јас ќе поставам на земјата халифа!” Оние рекоа: “Ќе го поставиш ли

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ فَعِلُوا كُفْرًا فَلْيَعْلَمُوا أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُوا مَاذَا آرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَنًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ

оној кој безредие сее и кој крв пролева? А ние, заблагодарувајќи се, величие и благослов, Ти изразуваме. Он рече: “Јас го знаам она што вие, секако, не го знаете.”

31.И Он го поучи Адема со имињата на сите нешта, и ги изнесе пред мелеките, па Он им рече: “Изнесете ги имињата нивни ако сте искрени!”

32.А оние рекоа: “Славен нека си! Ние поседуваме знаење само за она за што Ти нè поучи; Ти си, навистина, Зналец и Мудар!”

33.Аллах рече: “Соопшти им ги имињата нивни!” И бидејќи ги соопшти имињата нивни, Аллах рече: “Нели ви реков дека Јас ги знам, токму, тајните на небесата и на Земјата и дека го знам и она што го обелоденувате и она што го криете!”

34.И кога на мелеките Ние им рековме: “Паднете му на сецде на Адем!” - сите паднаа на сецде, а Иблис тоа не го направи; тој одби, се издадува; беше меѓу неверниците!

35.И Ние рековме: “О Адем, ти и жената твоја живејте во Џеннетот и јадете од него колку што сакате и од каде што сакате, но

وَقَدْ سَلَّمَ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾

قَالَ يَقَادِمُ أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَلَمًا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَقُلْنَا يَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

не приближувајте се до ова стебло... ќе бидете, тогаш, меѓу зулумкарите!”

36.И Шејтанот ги измами и, тогаш, ги одведе во тоа место во кое се наоѓаа; и Ние рековме: “Слезете, еднинадруги непријатели ќе бидете. Земјата ваше живеалиште ќе биде и уживање до време определено!”

37.И Адем, тогаш, ги усвои некои зборови од Господарот свој и Он му го прими покајанието. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

38.И Ние рековме: “Излегувајте од Џеннетот сите! Од Мене ќе ви доаѓа Патоказ; па, оние што ќе одат по Патоказот Мој... не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!”

39.А оние, пак, кои не веруваат и кои ајетите Наши за лажни ги сметаат, жители цехеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат.

40.О синови Израилови, сетете се на богатите Мои со кои ве благословив, и исполнете го ветувањето што ми го дадовте, а и Јас ќе го исполнам ветувањето што ви го дадов. И само од Мене, тогаш, плашете се!

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْفَرٌ وَمَتَّعُوا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً فَتَبَّا عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
النَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي
هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يَبْنَیٰ بِإِسْرَءِیْلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَأَرْحَمُ الرَّحِیْمِ ﴿٤٠﴾

41.Верувајте во она што го објавив, во Потврдата на она што е веќе при вас; и не бидете први кои во тоа не ќе верувате и не продавајте го за нешто што малку вреди. Тогаш, само од Мене плашете се!

42.И не мешајте ја вистината со невивистината, и вистината, знаејќи ја, не кријте ја!

43.И намаз извршувајте и зекат давајте; и со оние кои се поклонуваат и вие поклонувајте се!

44.Ќе им наредувате ли на луѓето да бидат добротинители, а на себе заборавете, вие што Книгата ја кажувате? Нема ли да се вразумите?

45.И барајте сигурност и во трпеливост и во намаз; во намазот, навистина, има значење големо, но само за потчинетите,

46.кои мислат дека, навистина, ќе го видат Господарот свој, дека, секако, Нему ќе му се вратат.

47.О синови Израилови, сетете се на благодатите Мои со кои ве благословив и за тоа што, нави-

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِينَ وَلَا تَشْرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتِقُونِ ﴿٩١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٢﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٩٣﴾

﴿٩٤﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٩٥﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٩٦﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبِّهِمْ وَأَنْتُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٩٧﴾

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

стина, ве одликував над другите светови;

48.и плашете се од Денот во кој никој за никого не ќе може ништо да направи: кога ничие посредување не ќе биде примено, а ниту, пак, надолнување некако ќе биде уважено, а ниту, пак, ќе им се помогне;

49.и кога од луѓето фараоновите Ние ве спасивме кои во казна пакосна ве фрлаа, колејки ги вашите синови, а оставајки ги во живот вашите ќерки. Ете, тоа ви беше, од Господарот ваш, бела голема,

50.и кога морето Ние го разделивме заради вас, па, вас спасувајки ве, а луѓето фараоновите, пред очите ваши, потопувајки ги,

51.и кога на Муса четириесет ноќевни ветувања Ние му исполнувавме - вие во отсуство негово, теле обожававте и ете, така, зулум себеси си направивте,

52.а потоа Ние ви простивме само да се заблагодарувате;

53.и кога на Муса Ние Книга му дадовме, Одделувач на вистината од неистината, за да бидете упатени.

وَأَنفُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فِيهِ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

وَإِذْ بَغَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بَيْنَكُمُ الْبَحْرَ فَأَمْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَاهُ الْغَبْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

54.и кога Муса му рече на народот свој: “О народе, кон себеси зулум си направивте, навистина, со тоа што теле обожававте, затоа, пак, покајание кон Создателот ваш, упатете и своето подло себе, убијте го! Тоа, кај Создателот ваш, ви е подобро. Па, Он ќе ви прости. Он е Простувач и Сомилосен!

55.И кога на Муса вие му рековте: “Не ќе ти веруваме сè додека Аллаха очигледно не го видиме!” - па, молња ве шибна додека гледавте,

56.а по смртта ваша Ние ве оживеавме за да се заблагодарувате.

57.И Ние од облакот ладовина ви направивме, и мана и препелица ви испративме. И јадете од добрата со кои нафака ви дадовме. И нам зулум не ни направија, туку самите себеси зулум си направија;

58.и кога Ние рековме: “Влезете во градот овој, и јадете, тогаш, што сакате и колку што сакате; влезете низ портата ничкум, и речете: “Простение!” Ние ќе ви ги простиме гревовите ваши, а на добротинителите ќе им дадеме и повеќе од тоа.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورُ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَأَقْبِلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَثَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

وَضَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلَّوَمَا طَيَّبْتْ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَبِّحُوا الْحَمْدَ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Па, зулумџарите го заменија кажаниот им Збор со оној што им беше веќе кажан, а на оние кои беа зулумџари...казна од небо ги погоди затоа што беа расипани,

60. и кога Муса на народот свој се молеше вода да се напие, Ние, тогаш, рековме: “Удри со стапот твој на каменот!” - и од него дванаесет извори потекоа, и секоја дружина веќе знаеше од кој извор да пие. Јадете и пијте од нафаката Аллахова и не рушете по земјата како безредниците!

61. И кога вие рековте: “О Муса, ние не можеме една храна да поднесеме: па, упати молба во име наше, до Господарот твој да ни проникне од тоа што земјата чини да ‘рти: растенија, краставички, лук, леќа и кромид!” Тој рече: “Барате ли да го замените она што чини со она што не чини? Одете во Мисир, па таму ќе имате сè што ќе посакаете, навистина!” И немаштија и понижување се исипаа врз нив; го предизвикаа Аллаховиот разгнев зашто не веруваа во ајетите Аллахови, навистина! И бесправно ги убиваа пејгамберите, навистина! И зашто непослушни беа, и зашто во злоделата претеруваа, навистина!

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَفْزِعَهُمْ كُنُوزًا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُغْتَبِدِينَ ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَنْمُو سَوَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْتِجُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا أُوْقًا وَيَخْرِجْ لَنَا مِنْهَا وَعَدَسَيَهَا وَفَصِيلَهَا قَالَ أَسْتَعْبِدُونَ لَ الَّذِي هُوَ أَذْفَىٰ بِالْذِّعْ هُوَ خَيْرٌ أَمْ حِطُّوا بِمُضْرٍ فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦١﴾ يَأْتِيَتُ اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَغْيِرُ الْعَقْ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

62.А оние, пак, кои веруваа - Евреи, христијани и Сабџи - и оние кои веруваа во Аллах и во Денот ахиретски, и кои работеа добри дела - па, за нив има награда кај Господарот свој, навистина! Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

63.И кога Договорот ваш Ние го прифативме и кога над вас рид подигнавме: Слободно прифатете го тоа што ви го дадовме, и секавајте се на тоа што е во него за да бидете богобојазливи.

64.А по тоа плеките ги свртевте, па да не беше Аллаховата добина кон вас и милоста Негова, ќе бевте меѓу поразените, сигурно!

65.Веќе узнавте за оние од вас кои за Сабота згрешија, и тогаш Ние им рековме: “Бидете мајмунски презрени!”

66.За современиците и поколењата, тогаш, Ние одредивме тоа да биде Опомена голема, а Ука за богобојазливите.

67.И кога Муса му рече на народот свој: “Да, Аллах, навистина, ви нареди да заколете крва.” Рекоа: “Си играш ли ти со нас?”

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالصَّانِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

جَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنَنْخُذُ نَاهِرًا قَالَ أَعُودُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْخٰلِهَاتِ ﴿٦٧﴾

Рече: “Да Аллах не даде да бидам меѓу незнаенковците!”

68.Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни што е проблемот со неа?” Рече: “Он, навистина, вели дека таа не е ниту стара а ниту, пак, млада, туку средна: па, извршете го она што ви се заповеда!”

69.Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни каква е нејзината боја.” Рече: “Он, навистина, вели дека кравата треба да биде отворено жолта, така што нејзината боја ќе им се допадне на гледачите.”

70.Рекоа: “Упати молба, во наше име, до твојот Господар, каква треба да биде кравата: нам кравите слични ни изгледаат и ние со посак Аллахов, секако, ќе ја препознаеме.”

71.Рече: “Он вели дека таа крава не треба да биде истоштена – навистина! - од орање или, пак, изморена од наводнување; треба да биде чиста, без никаква мана.” Рекоа: “Е, сега вистината ја кажа!” Па, ја заклаа и само што тоа не го направија!

قَالُوا ادْعُ لِنَارِكَ يَبْنَ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا ادْعُ لِنَارِكَ يَبْنَ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ
إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لِنَارِكَ يَبْنَ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّدُولُ تُبِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيبَةَ فِيهَا قَالُوا
الَّتَيْنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبِّحُوهَا وَمَا كَادُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

72.И кога убивте еден човек, тогаш, карајќи се за тоа, и кога Аллах го обелодени она што ги криевте -

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَءُكُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مَخْرُجٌ
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

73.тогаш Ние рековме: “Удрете го со еден нејзин дел; ете, така, Аллах ги оживува мртвите и ете, така, Он ги покажува знаменијата Свои за да се вразумите.”

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَآلَمُوتَى
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

74.Бидејќи срцата ваши затврднаа како камен или како нешто уште потврдо... а меѓу камењата има и такви од кои реки течат, а има и такви кои пукаат и од нив вода потечува, а и камења такви кои, плашејќи се од Аллах, се кршат, навистина! И Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ
مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ لِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

75.А очекувате ли да ви веруваат, така како што вие верувате, а веќе некои нивни дружини го слушаа Говорот Аллахов а потоа, бидејќи го разбраа, знаејќи го искривија.

﴿٧٥﴾ أَفَنظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ ۚ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ خَرِفُوا لَهُ
مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

76.И кога ќе ги сретнат оние кои веруваат, велат: “Ние веруваме”, а кога, пак, во самота ќе се здружат, велат: “Ќе им зборуваме ли за она што Аллах ви го откри, за да биде тоа кај Господарот ваш доказ против вас?” Нема ли да се вразумите?!

وَإِذْ يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا
فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

77. Не знаат ли дека Аллах, навистина, го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат?

78. Меѓу нив има и неписмени кои не ја знаат Книгата; знаат само да гатаат, и, токму, замислуваат дека знаат.

79. Тешко на оние кои пишуваат книги со рацете свои за по тоа да речат: “Ова е од Аллах” - за да прибават малку корист; и тешко на оние кои со својата рака пишуваат такво нешто, и тешко ним кои на таков начин печалат!

80. Оние зборуваат: “Огнот ќе не допре само едно определено време.” Кажи: “Го прифативте ли Договорот Аллахов, а Аллах не ќе се откаже од Договорот Свој, или, пак, за Аллах го зборувате она што не го знаете!”

81. Но, не! Оние кои зулум прават и кои се со гревови обземени - па онаквите жители цехеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат!

82. А оние кои веруваат и кои добри дела работат - онаквите жители ценнетски ќе станат и во него за навек ќе останат!

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

قَوْلِ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَسْتَرْوَاهُ
ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ
أَيْدِيهِمْ وَقَوْلِ لَهُمْ مِمَّا يَكْتُمُونَ ﴿٧٩﴾

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَخَذْتُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ
يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

بِكُلِّ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَغْطَتْ يَدَهُ
خَطِيئَتَهُ قُلْ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

83. И кога од синовите Израилови Ние Договорот го прифативме: само Аллага да го обожавате; кон родителите, и кон блиските и кон јетимите... убаво да се однесувате; намаз да извршувате и зекат да давате - а потоа на Договорот плеќите му ги свртите, освен малкумина од вас и така рамнодушни станавте.

84. И кога Ние го прифативме Договорот ваш: еднинадруги крв да не пролевате и од огништата ваши да не се протерувате: потврдите а и сведочите дека е така;

85. но, ете, еднизадруги се убивате, а некои целосно од огништата нивни ги протерувате, и против нив меѓусебно се потпомогнувате и во крв и во насилие...а ако, пак, ви дојдат како заточеници - нив ги користите, а не ви е дозволено нив да ги прогонувате. Па, зарем во еден дел од Книгата ќе верувате, а во друг нема да верувате!? Тие меѓу вас што ќе направат такво нешто, освен понижување на овој свет никаква награда нема да имаат, а на идниот свет на најголема казна ќе бидат изложени. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

86. Онаквите го продадоа животот на Ахирет за овој свет: па,

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالِ الَّذِينَ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ
وَأَسْمُرُ عَلَيْكُمْ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ
وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ
أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ
وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ
تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أَسْرَىٰ تَفْذَرُوهُمْ وَهُمْ مُحَرَّمٌ
عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتَوَمِّنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
أَسْفَلِ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

тешкотијата не ќе им се олесни,
а ниту, пак, ќе им се помогне.

87. И веќе на Муса Ние Книга му дадовме и по него низа пејгамбери испративме... И на Иса, синот на Мерјем, јаснотиите му дадовме и со Духот свет го поддржавме. И секогаш кога пејгамбер ви доаѓаше со она што не ви се допаѓаше - се надувавте. Некои пејгамбери, тогаш, за лажни ги сметавте а некои, пак, ги убивавте.

88. Тие зборуваат: “Срцата наши се закоравени.” Но, не! Заради неверувањето нивно, Аллах ги проколни. Оние кои веруваат - малкумина се!

89. И бидејќи им дојде Книга од Аллах, Потврда за веќе таа која им беше дошла, и од порано бараа победа против оние што не веруваа, и бидејќи им доаѓаше она што веќе го узнаа, во тоа не веруваа. Па, проклетството Аллахово нека е над неверниците!

90. Е, само колку лошо е тоа за што ги продадоа душите свои! Да не веруваат во она што е објавено од Аллах, вознемирени затоа што Он, заради добрината Своја, објава спушта кому Он сака од робовите Свои. Еденподруг гнев си предизвикаа. А за неверниците срамна казна има!

فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُبْصِرُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَإِذْ نَفُخَ فِي السُّورِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِقْنَا
كَذَّبْتُمْ وَفِرْقَانًا فَنَقُلُّوهُ ﴿٨٨﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ
فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

يَسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعْيَا أَنْ يَرْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ قَبَاءٌ وَبَعْضٌ
عَلَى عَصَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩١﴾

91. И кога ќе им се рече: “Верувајте во она што го објави Аллах!” Зборуваат: “Веруваме во она што е објавено до нас” - а не веруваат во она што е зад него, а тоа е Вистината, Потврда за она што е веќе при нив дојдено. Кажи: “Тогаш, ако сте верници, зошто ги убивате пејгамберите Аллахови од порано?”

92. И Муса со јаснотии ви дојде. По него, обожавајќи го телето, станавте неверници!

93. И кога Ние Договорот од вас го прифативме и над вас рид подигнавме - тогаш прифатете го слободно она што ви го дадовме, и чујте! Рекоа: “Слушаме ама нема послушни да бидеме.” Срцата нивни, заради неверието свое, со телето беа напоени. Кажи: “Е, само колку е лошо она кон што неверувањето ваше ве наведува, ако сте верници!”

94. Кажи: “Ако Куката ахиретска е само за вас наменета, а не и за другите луѓе, тогаш, ако сте искрени, посакајте да умрете,”

95. а нема да посакаат никогаш заради она што го направија рацете нивни. А Аллах ги знае зулумџарите!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُوكَ بِمَا وَرَاءَهُ، وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنشِرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَأُ يَا مَعْرُكُم بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِكَةً مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

وَلَن يَسْمَنُوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

96. Да, ќе ги најдеш како тежнеат, повеќе од сите луѓе, кон животот, дури повеќе и од многубошците. Секој од нив би посакал да поживее илјада години; и толку да поживее, казната, сепак, не може да ја избегне. Аллах го гледа она што го работат!

97. Кажи: “И кој ќе биде непријател на Џебраил?” Па, тој со одобрението Аллахово ти објави во срцето Потврда за она што се објавуваше, и Патоказ и Радосница за верниците.”

98. Непријателите на Аллах, и непријателите на мелеките Негови, и на пејгамберите, и на Џебраил, и на Микаил... па, Аллаха го имаат за свој непријател, навистина!

99. И Ние веќе јасни ајети ти објавивме во кои не веруваат само расипаните!

100. И секогаш кога некое верување на себе ќе преземат една дружина од нив ќе го отфрли; но мнозинството меѓу нив не веруваат!

101. И бидејќи им дојде пејгамбер од Аллах, Потврда за она што го имаат при себе за вистинско, една дружина од нив до која дојде Книгата го отфрли тоа; и зад себе ја оставија Книгата како да не знаат,

وَلَنَجْذِبَهُمْ إِلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِ وَيَمْنُ
الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَا يُؤْمِرُ الْآلَفَ
سَنَةٍ وَمَا هُمْ بِمُرْضِيَةٍ مِنْ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ
فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

أَوْ كَلَّمَا عَنْهُمْ وَعَهْدًا عَلَيْهِمْ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الَّذِي
أُنْزِلَ الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَ
ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

102. и го следеа она што го кажуваа шејтаните во време на владеењето на Сулејман, а Сулејман, пак, не беше неверник, туку шејтаните не веруваа, поучувајќи ги луѓето со волшебништво и со тоа што им беше објавено во Вавилон на двата мелека, Харун и Марут, кои никого не поучуваа сè додека не речеа: “Да, ние само безредие сееме! Па, немој да не веруваш!” Луѓето од нив учеа како да ги разделат мажот и жената и тие никому, освен со одобрението Аллахово, не можеа штета да му нанесат. И поучуваа со она што штета им донесува а корист не им донесува. Она што тие го знаеја, секако, е тоа дека оној што се занимава со такво нешто нема да има никаква награда. Навистина е грдо тоа, - е, само кога би знаеле - за што самите се продадоа!

103. А кога би верувале и би се плашеле, наградата Аллахова многу подобра ќе им беше, навистина! Е, само кога би го знаеле тоа!

104. О верници, не велете “Дај ни предност”; туку велете: “Чуј нè!” За неверниците има казна болна.

وَاتَّبِعُوا مَا تَنَزَّلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ
وَمَا كَفَرُوا سُلَيْمَانَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينُ
كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّخْرَ وَمَا أُنْزِلَ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُتُوتَ وَمُرُوتَ
وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقَّ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ
فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ
بِصَّادِقِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ
وَيَعْلَمُونَ مَا يُصْنَعُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا يَشْكُرُوا بِهِ
أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

105. Оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата, ни многубошците, не сакаат да ви се објави од Господарот ваш добро некакво. А Аллах милоста Своја ќе ја посвети кому сака. А Аллах поседува добротија голема!

106. Ниеден ајет Ние не го поништуваме а ниту, пак, забораваме а подобар или сличен на него да не донесеме. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, е Кадар за сè?

107. Не знаеш ли дека власта и на Земјата и на небесата е – Аллахова, и дека вие, освен Аллах, немате ни пријател ни поддржник,

108. или посакувате да го барате од пејгамберот ваш она што се бараше од Муса порано? А кој ќе го замени верувањето со неверување тој веќе скршнал во заблуда, по патот лош!

109. Многумина од Следбениците на Книгата би посакале, по вашиот иман, да ве вратат во неверување, заради завидноста нивна, иако вистината им беше објаснета. Па, послужете се со прошка и занемарете го тоа додека не стигне наредбата Аллахова. А Аллах е Кадар за сè!

مَا يَوْذُو الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الَّذِينَ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

﴿١٠٦﴾ مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ
مِنْهَا أَوْ نُنسِهَا أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ
مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ الْإِبْرَئِيلِيَّ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

وَدَكْثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ رَدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسْبًا
مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مَنْ بَعْدَ مَا يَتَّبِعُنَّ لَهُمْ
الْحَقُّ فَأَعْفُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

110. И намаз извршувајте и зекат давајте, а за доброто што ќе го спечалите за себеси - награда кај Аллах ќе најдете. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

111. Оние зборуваа: “Оние што не се ни Евреи ни христијани нема да влезат во Џеннетот; ете, тоа се празни желби нивни. Кажи: “Донесете ваш доказ ако сте искрени!”

112. Но, не! Оној што ќе го предаде лицето свое на Аллах, кој е Добročинител, има награда кај Господарот свој. Тие не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

113. Евреите зборуваат: “Христијаните не се по патот вистински”, а христијаните зборуваат: “Евреите не се по патот вистински.” А и едните и другите Книгата ја кажуваат. Оние кои не знаат, ете, истите зборови ги кажуваат. Па, Аллах на Денот суден ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици!

114. И кој е поголем зулумџар од оној кој забранува да се споменува во храмовите на Аллах името Негово и кој се труди нив да ги руши? Само со страхопочит таквите во нив треба да влегуваат. На овој свет за нив има осрамотување, а на Ахирет казна голема.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنفُسِكُمْ مِنْ حَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ
وَقَالَتِ النَّصْرَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ
يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا لَأَخَائِفٍ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

115. И Исток и Запад се - Аллахови! Па, каде било да се управиш - таму е лицето Аллахово. Аллах, навистина, е Неизмерен и Зналец!

116. И рекоа: “Аллах си присвои дете.” Славен нека биде Он! Но, не! Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! И на Аллах сè се потчинува!

117. Аллах е Создател на небесата и на Земјата, и кога ќе реши за нешто, ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

118. А оние кои не знаат зборуваат: “Како?” Нема ли Аллах со нас да зборува или нема ли да донесе знамение некакво?” И оние кои беа пред вас истите зборови ги кажуваа; и срцата нивни се слични. И на потчинетиот народ, секако, Ние ајетите му ги објаснуваме!

119. И Ние, навистина, со вистина те испративме како Радосница и Опомена. И ти нема да бидеш прашан за жителите цехеннемски.

120. И никогаш Евреите и христијаните, додека не ја прифатиш верата нивна, нема да бидат задоволни со тебе. Кажи: “Да, Патоказот на Аллах е - Патоказот вистински!” И кога би цапал по желбите нивни, по, до тебе дојдената Книга, никого освен Аллах не би имал ни заштитник ни поддржник!

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿١١٦﴾

يَبْدِئُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ
أَوْ نَاتِينَا آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهْتُمْ قُلُوبُهُمْ
فَدَبَبْنَا آلَاءِنَا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ
وَلَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

121. Оние до кои Ние Книга објавивме - исправно ја кажуваат: во неа веруваат, а оние кои во неа не веруваат - па, страдалници се!

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ
أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

122. О синови Израилови, сетете се на благодатот со кој ве благословив, и со што ве одликував над другите светови!

يٰٓبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

123. И плашете се од Денот во кој никому нема да му се помогне, кога надополнување нема да им се прима и кога посредување нема да им користи, а ниту, пак, ќе им се помогне!

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. И кога Господарот негов го искуша Ибрахима со неколку зборови, Ибрахим, тогаш, ги спроведе сигурно! Аллах рече: “Јас, навистина, ќе одредам на луѓето имам да им бидеш!” Ибрахим рече: “И од потомството мое?” Аллах рече: “Верувањето мое нема да ги опфати зулумќарите.”

وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا
يَتَنَا عَهْدِي الْظَالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

125. И кога Ние Куќата ја одредивме да биде засолниште и сигурно место за луѓето... а местото Ибрахимово - одредиштите за клањање, земете го! И на Ибрахим и на Исмаил Ние им заповедавме: “Очистете ја Куќата моја за оние кои ќе кружат околу неа, и кои тука ќе останат и кои на сејде ќе паѓаат.”

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَحَابَّةً لِّلنَّاسِ وَآمَنَّا وَاعْتَدُوا
مِنْ مَّقَامٍ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

126. И кога Ибрахим беше рекол: “Господаре мој, определи овој да биде град сигурен и снабди ги жителите негови со плодови: оние кои веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски. Аллах рече: “На оној кој не верува ќе му дадам кратко уживање а потоа ќе го нурнам во казната огнена.” Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

127. И кога Ибрахим и Исмаил темелите на Каба ги поставаа, се молеа: “Господаре наш, прими го ова од нас. Ти си, навистина, Слушач и Зналец!

128. Господаре наш, определи не Твои Потчинители да бидеме. И породот наш, исто така, нека Потчинет народ Ти биде. И покажи ни ги обредите; прости ни. Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!”

129. Господаре наш, испрати пејгамбер меѓу нив кој ќе ги кажува ајетите Твои и кој ќе ги поучува во Книгата, и во Мудроста... и кој ќе ги очисти. Ти си, навистина, Силен и Мудар!

130. Верата Ибрахимова ја избегнува оној што се срами од себеси. А на Ибрахим Ние на овој свет го одбравме, а и на Ахирет ќе биде меѓу добротелите, навистина!

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ لِلْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَنْتَ آتَيْتَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Кога Господарот негов му рече: “Биди потчинет!” Ибрахим рече: “Потчинет сум на Господарот на световите!”

132. И Ибрахим тоа во аманет го остави на синовите свои, а и на Јакуб: “Синови мои, Аллах, навистина, ве одликува со вера, и немојте смртта непослушни да ја дочекате; непослушни да бидете;

133. или, пак, сведоци бевте кога на Јакуб му се приближи смртниот час и кога на синовите свои им рече: “Што ќе обожавате по мене?” Рекоа: “Аллаха, Кој е Еден, Аллах на предците твои, Ибрахим, Исмаил и Исхак, ние ќе обожаваме; и само Нему сме Послушни!”

134. Тој народ веќе исчезна: нему му припаѓа она што си го спечали, а и вам ви припаѓа она што си го спечаливте, а нема да бидете прашани за она што го работеа.

135. Оние зборуваа: “Бидете Евреи и христијани - ќе бидете упатени!” Кажи: “Не, ние ја следиме верата Ибрахимова – вистинската вера, а тој не беше меѓу многубошците!”

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ
قَالَ أَسْلَمْتَ لِلَّهِ الْعَلِيمِ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَيْنَهُ وَيَعْقُوبَ بَيْنَهُ إِنَّ اللَّهَ
أَصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ
قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
إِلَهًاكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

بَلْ كُنْتُمْ أُمَّةً قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُفُّوا هَذَا أَوْ نَحْمِلْهُ عَنْكَ فَإِنَّكَ تَكُونُ مِنَ
الضَّالِّينَ ﴿١٣٥﴾

136. Кажете: “Ние веруваме во Аллах, и во она што ни е објавено, и во она што му беше објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено од Господарот нивни на Муса, и на Иса, и на пејгамберите пред нив. Меѓу нив ние не правиме никаква разлика. И на Аллах сме Послушни!

137. Па, ако веруваат во Него, како што вие верувате, ќе бидат упатени, секако! А ако, пак, ги свртат плеќите... та, ќе се најдат далеку од патот вистински! Аллах од нив ќе ве сочува. А Он е Слушач и Зналец!

138. Кон Аллаховата насока! А кој има подобра насока од Аллаховата? Ние само Него го обожаваме!

139. Кажи: “Со нас ли ќе расправате за Аллах, а Он е и наши и ваш Господар. Нам ни припаѓаат нашите дела, а вам ви припаѓаат вашите дела. И само Нему сме искрено оддадени!”

140. Или зборувате: “Ибрахим, и Исмаил, и Исхак, и Јакуб, и внуците беа Евреи или христијани.” Кажи: “Вие знаете повеќе или Аллах?” Има ли некој лош од оној кој го крие изразувањето на верата која доаѓа од Аллах? А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَأَلْسَابِطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا
أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَ بِهِمْ فَقَدْ اهْتَدَوْا
وَأِنْ لَّوَلُوا فَأَلَمَّا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمْ
اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ ﴿١٣٨﴾

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا إِِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَرَأَيْتُمْ مَنِ الظَّالِمُ وَمَنْ كَفَرَ
شَهِدَهُ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاطِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

141. Ете, тој народ исчезна. Нему му припаѓа тоа што си го спечали, а и вам ви припаѓа тоа што си го спечаливте, и нема да бидете прашани за она што го работеа.

142. Некои од безумните ќе речат: “Заради што ги свртеа плеќите од Киблата своја кон која тие се управуваа?” Кажи: “И Исток и Запад се - Аллахови, и Он упатува кого сака по патот вистински.”

143. И ете, така, Ние ве направивме средишен народ за да бидете сведоци против луѓето, а и пејгамберот да биде сведок против вас. Киблата кон која се управуваше ја променивме само заради тоа да дознаеме кој го следи пејгамберот а кој оди по стапалките поранешни. Тоа им беше, освен на оние кои се упатени од Аллах, многу тешко. Аллах нема да го пренебрегне намазот ваш. Аллах, навистина, кон луѓето е Сочувствителен и Сомилосен!

144. И Ние, навистина, ќе ти овозможиме да се управиш кон онаа Кибла - а веќе приметивме како лицето свое го управуваш кон небо - со која ќе бидеш задоволен. Па, управи го лицето свое кон Месџидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месџидул Харам. А и оние до кои дојде Книгата добро узнаа дека тоа е вистина од Господарот нивни. И

ذَٰلِكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْشَئُونَ عَمَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ
قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ
وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَتَّبِعُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

قَدْ زَرَّيْ نَفْلَبَ وَجْهَكَ فِى السَّمَاءِ فَلْيُوْٓسِّنْكَ
قِبْلَةً رَّضْنَهَا قَوْلَ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْٓاْ وُجُوْهُكُمْ شَطْرَهُ
وَإِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوْٓاْ الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللّٰهُ بِغَفْلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٤﴾

Аллах не е невнимателен кон она она што го работат!

145. И оние со доставената им Книга - и покрај тоа што ќе им ги доставиш сите знаменија - нема да ја следат Киблата твоја. А и ти нема да ја следиш Киблата нивна. Ниту тие еднизадруги ќе ја следат Киблата нивна. А кога би ги следел страстите нивни, по знаењето кое веќе ти дојде, тогаш, би бил, навистина, меѓу зулумџарите.

146. Оние на кои Ние им ја дадовме Книгата го познаваат пејгамберот како што ги познаваат синовите свои. А некои од нив знаејќи, секако, ја скриваат вистината.

147. Вистината е од Господарот твој, па, немој да бидеш меѓу сомневачите!

148. И секој кон својата страна си се управува, па претходете еднизадруги во добрини. И каде било да се најдете - Allah ќе ве збере. Allah, навистина, е Кадар за сè!

149. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. Вистината е од Господарот твој. И Allah не е невнимателен кон она што го работите.

وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِتْلَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِتْلَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِتْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُدًى وَنُورٌ فَأَتَّبِعُوا الْخَيْرَاتِ إِنَّ مَا تَكُونُوا يَأْتِي بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَالحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

150. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месцидул Харам за да не донесат луѓето доказ против вас, изземајќи ги од нив зулумќарите од кои не треба да се плашите, туку, за да ви го зголемам благодатот и да ве упатам по патот вистински, од Мене плашете се!

151. Меѓу вас Ние пејгамбер испративме кој ќе ви ги кажува ајетите Наши, и кој ќе ве очисти и кој ќе ве поучи и во Книгата и во Мудроста и во она што не го знаевте!

152. Споменувајте Ме а и Јас ќе ве споменувам; бидете Ми благодарни и немојте да не верувате!

153. О верници, и во трпеливост и во намаз помош барајте. Аллах, навистина е со трпеливите.

154. А за оние кои ќе загинат на Аллаховиот пат не велете дека се мртви. Но, не! Живи се, но вие тоа не го чувствувате.

155. Ние ќе ве искушуваме, сигурно, со неколку работи: и со страв, и со глад, и со губење на имотот и животот и летнините... но, зарадувај ги трпеливите!

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا يَتِمُّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

فَازْكُرُوا أَنِ كَرَّمْتُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

وَلَنَبْلُوَكُمْ بَشْيَءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرْمِثِ وَبَشِيرٍ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

156. Оние кои ќе ги снајде некаква несреќа, зборуваат: “Ние сме, навистина, Аллахови и Нему ќе му се вратиме!”

157. Врз нив се спуштаат благослови од Господарот нивни, и Милост, и оние, токму, се упатените.

158. И Сафа и Мерва, навистина, се знаци Аллахови: кој ќе ја ходочести Кукава или кој ќе изврши умра - нема грев ако направи неколку круга од Сафа до Мерва. А оној кој ќе направи некое добро дело доброволно, па Аллах, навистина, е Благодарен и Зналец!

159. Оние кои ги кријат и јасно-тиите и Патоказот кои ни се објавени по нивното објаснување за луѓето, во Книгата, онаквите и од Аллах и од проколнувачите ќе бидат проколнети,

160. освен оние кои, навистина, ќе се покајат и кои ќе се поправат и тоа очигледно ќе го направат: ним ќе им простам. Јас сум Простувач и Сомилосен!

161. Оние кои не веруваат и умрат, а неверници се, врз сите нив ќе се разлее проклетството

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَآهَذَا مِنْ بَعْدِ مَا يَبَيِّنُكَ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

Аллахово, и проклетството од мелеките и од сите луѓе,

162. оние во него за навек ќе останат и казната не ќе им стивнува а ниту, пак, ќе им се даде рок.

163. И вашиот Бог е еден Бог. Нема друг Бог освен Него. Он е Милостив и Сомилосен!

164. Во создавањето на небесата и на Земјата, во сменувањето на ноќта и денот, во бродот кој плови по море натоварен со она што им користи на луѓето, и во дождот што Allah го спушта од небо со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино и по која расфрла животни секакви, и во промената на ветровите, и во облаците кои се вијат меѓу небото и Земјата... навистина, има знаменија за оние кои сфаќаат!

165. Меѓу луѓето има и такви кои, покрај Allah, прифатија други здруженици, љубејќи ги како што се љуби Allah. А оние кои веруваат поцврсто го љубат Allahа. И кога зулумќарите би виделе, а бидејќи казната ќе ја видат, колкава е само моќта која Нему му припаѓа! А Allah, навистина, е Силен Казнувач,

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَحِيدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافِ أَيْلٍ وَالتَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْسَبَ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُتَحَسِّرِينَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

166. кога ќе се одделат оние кои што се следат и оние што следат, и кога ќе им се прекинат причините за кои се здружуваа...ќе ја здогледаат казната,

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا
الْكَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

167. и кога оние што ги следат ќе речат: “Е, кога повторно би оживеале, од нив да се оддалечиме како што тие од нас се оддалечија. И ете, така, Аллах им ги покажува делата нивни за кои ќе претрпат штети, и онаквите не ќе излезат од огнот.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدَّبُهُمْ
كَمَا نَبِّئُهُمْ وَإِنَّمَا كَذَّابٌ يَرَاهُمْ اللَّهُ أَعْمَلُكُمْ
حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

168. О луѓе, јадете од она што е на земјата, што е халал и што е пријатно. И не следете ги стапалките шејтанови! Тој ви е очигледен непријател!

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

169. Тој само зло и срамно дело заповеда и за Аллах да го зборуваат она што не го знаете.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

170. И кога ќе им се рече: “Следете го она што го објави Аллах!” Тие велат: “Но, не! Ние го следиме она што го затекнавме од предците наши!” И тогаш ли кога претците нивни не сфаќаа ни што и не се упатуваа?!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كُنَّا آبَاءَهُمْ
وَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Оние кои не веруваа се слични на суштество кое ништо не слуша, освен повик и глас; и глуви се, и слепи се, и неми се, не сфаќаат!

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا
لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْى فَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

172. О верници, јадете од добродетите со кои Ние нафака ви дадовме и на Аллах бидете благодарни. Само Него треба да го обожавате!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Он ви забранува, навистина, и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго име, а не во името на Аллах. А оној што ќе биде присилен, не со желба и не од навика, тогаш, нема грев. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ، لغيرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

174. Оние кои го кријат она што го објави Аллах во Книгата Своја, кои го продаваат за нешто за што малку вреди - оние во стомаците свои оган голтаат. На Денот суден Аллах со нив не ќе разговара, а ниту ќе ги очисти; за нив има казна болна.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِن الْكِتَابِ وَيَشْرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

175. Оние го заменија Патоказот со беспаке, а прошката со казна. Па, колку се оние нетрпеливи кон огнот!?

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

176. Ете, така Аллах ја објави Книгата со вистина, а за оние кои се разединуваат за Книгата, навистина, се во пукнатина далечна!

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَلَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

177. Не е добротинство во управеноста на вашите лица кон Исток и Запад, туку добротинство е да се верува во Аллах, и во Денот ахиретски, и во мелеките, и во книгите, и во пејгамберите; добротинители се оние кои го

لَسَّ الْإِلَٰهَ أَن تُولُوا وَتُؤْمِرَكُمْ قُلُوبُ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَٰهَ مَن بَالَهُ الْأَيَّامُ الْآخِرُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْكِتَابُ وَالنَّبِيُّنَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حَيْثُ دَوَى الْفُرُوسُ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ

даваат она што најповеќе го сакаат: на ближните, на јетимите, на сиромасите, на патниците и на просјациите, и кои робови ослободуваат, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат, и кои се придржуваат кон договорот што ќе го склучат; и кои се трпеливи и во немаштија и во неволја и во зло време - оние, токму, се искрените и богобојазливите!

178. О верници, пропишана ви е одмазда за убиените: слободен за слободен, роб за роб, жена за жена. Па, на оној што ќе му биде простено од брат му, нека постапи пристojно и нека му возврати со добротинство. Ете, тоа е и олеснение и милост од Господарот ваш. Па, оној кој ќе возврати со насилство по тоа - та, казна болна ќе има!

179. Во одмаздата ви е животот, о вие со разбир надарени, за да бидете богобојазливи!

180. Ви се пропишува - кога некому од вас ќе му се приближи смртта - да им се остави васиет, ако се остава добро, и на родителите и на роднините; оние кои вистински се плашат од Аллах.

181. Па, оној што ќе го измени васиетот, бидејќи го слушнал... грев имаат оние што го

وَالسَّابِقِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَأَتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ
الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
الْقَتْلِ الْخُرْيَانِ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى
فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْيَعُ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدَاءٍ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعَدَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا أَحْصَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ أَنْ
تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يَبْدُلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

менуваат. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

182. Па, кој се плаши дека оној кој остава васиет неправедно постапил или згрешил, тогаш, нека ги помири: па, нема грев за тоа. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

183. О верници, пропишан ви е постот како што им беше пропишан и на оние пред вас за да бидете богобојазливи,

184. и тоа одреден број на денови; кој ќе биде болен или е на пат, тогаш, нека ги напости тие денови; а оние кои не можат да постат - пропуштените денови нека ги откупат со нахранување сиромав. А кој, пак, доброволно ќе даде повеќе па, тоа е подобро за него. А ако постете - тоа е подобро за вас, само да знаете!

185. Месецот Рамазан е месец во кој е објавен Кур'анот како Патоказ за луѓето, јасноти и Показот и Одделувач на вистината од невивистината. Па, кој од вас ќе се најде во тој месец - нека пости, а кој е болен или е на пат - нека ги напости тие денови. Аллах со тоа посакува да ви олесни а не да ви отежни: определениот број денови да ги надополните, и Аллаха да го величате затоа што ве упати, и благодарни да бидете.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ
بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

186. И кога ќе те прашаат робовите Мои за Мене, па Јас сум, навистина, блиску. И се освивам на довата на молителот кога ќе Ме замоли. Па, нека ми се освијат, и нека во Мене веруваат за да бидат упатени.

187. Ви се дозволува преку ноќ, додека трае месецот на постот, да легнете со жените ваши. Тие се ваша облека, а вие сте нивна облека. Аллах знаеше дека меѓусебно не сте воздржливи па ви прости и го прими покајанието ваше: па, сега состанувајте се со жените ваши и посакувајте го она што Аллах ви го определи; јадете и пијте сè додека не ви биде толку јасно да можете да го разликувате белиот од црниот конец на муграта; оттогаш па до ноќе, постете! А ако сте во И'тикаф по џамиите, тогаш, не ви е дозволено да легнете со жените ваши. Ете, тие се границите Аллахови. И не приближувајте се до нив. Ете, така Аллах им ги објаснува на луѓето ајетите Свои за да бидат богобојазливи!

188. И не трошете го имотот ваш еднисо други нечесно! Заради имотот, не спорете се пред судот: грешно да не потрошите дел од имотот на луѓето, знаејќи!

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ فِئْسَائِكُمْ
هُنَّ لِيَاْسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاسٌ لَهُنَّ
عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ
فَتَأَبَّ عَلَيْهِمْ وَعَفَا عَنْهُمْ فَانْظُرْ لَهُمْ
وَأَتَّبِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتَّىٰ بَيِّنَ لَكُمْ الْخَطِئَ الْأَيْسُ مِنَ الْخَطِئِ
الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ
وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْمَسْجِدِ
يَلَّكَ حُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ
اللَّهُ الْآيَاتِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا
بِهَا إِلَىٰ الْخُصَمَاءِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Те прашуваат за младиците. Кажите: “Тие за луѓето се времиња определени. И за определување на Хаџот. Не е добротинство да влегувате во куќите од позади, туку добротинство прави он-ој кој е богобојазлив. Низ вратите на куќите влегувајте! И од Аллах плашете се да бидете спасени!

190. На Аллаховиот пат убивајте ги оние кои вас ве убиваат. Но, не преминувајте ги границите; Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

191. На таквите кои ве напаѓаат и вие напаѓајте ги каде било да ги сретнете, и истерувајте ги отаде од каде тие ве истеруваат... Сплеткарењето е поголем грев од убиството. И не убивајте ги, доколку тие не ве убиваат, при Месцидул Харам. А ако, пак, ве убиваат... па, убивајте ги и вие! Ете, така Аллах ги наградува неверниците!

192. А ако престанат да го прават тоа - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

193. И борете се против нив сè додека не исчезне сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде слободна, а ако престанат, па престанува и непријателството, освен кон зулумџарите.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
النَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرَّ بِأَنْ تَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَى
وَأَتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُوكُمْ
وَلَا تَعْدُوا وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبِلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ
فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾

فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. Светиот месец за свет месец, а и во светите датуми има одмазда. Оние што ќе ве нападнаат, тогаш, нападнете ги и вие со иста мера, така како што тие ќе направат. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

195. И трошете на Аллаховиот пат. И не фрлајте се со своите раце во пропаст. И работете добро. Аллах, навистина, ги љуби добротинителите!

196. Заради Аллах и хаџ и умра извршете! А ако сте спречени, тогаш, курбан заколете, и не стрижете ги вашите глави додека курбаните не стигнат на свое место. А оној меѓу вас кој ќе се разболи или кој има главоболија, па пропуштено то нека го надополни со пост, со садака и со курбан. А ако се најдете во вообичаена состојба, извршете умра и хаџ и заколете курбан. А оној кој не е во состојба тоа да го направи, тогаш, нека пости три дена на хаџ и седум дена кога ќе се врати дома: ете, полни десет дена. Ете, тоа е за оној што живее во Месцидул Харам. И плашете се од Аллах и знајте дека Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ قِصَاصٌ
فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمُ إِلَى الْهَلَكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُٗ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدَةٌ
مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامًا ثَلَاثًا أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ
تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

197. Хаџот се извршува во познати месеци. Па, оној што ќе ја прифати таа обврска за време на хаџот не може да има однос со жената и не смее да работи зли постапки а ниту да се кара. А за доброто што ќе го направите - Аллах знае. И снабдете се со сите потреби, а богобојазливоста е - најдобрата! И само од Мене плашете се о, вие со разбир надарени!

198. Не е грев да барате од Господарот ваш добрина. А кога од Арафат ќе се враќате, споменувајте Го Аллаха при светите места. Споменувајте Го зашто Он ве упати, а пред тоа бевте меѓу скршнатите во заблуда!

199. А потоа тргнете отаде од кај што тргнуваат луѓето, и од Аллах барајте прошка. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

200. Па, споменувајте Го Аллаха како што ги споменувате предците ваши, по извршените прописи на хаџот, дури и повеќе од нив; меѓу луѓето има кои зборуваат: "Господаре наш, дај ни на овој свет!" - таквите на оној свет никакво добро нема да имаат!

201. А некои, пак, од нив зборуваат: "Господаре наш, дај ни добро и на овој свет и добро на Ахирет," и сочувај нè од казната огнена!"

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفْعَ وَلَا سُوءَ وَلَا إِجْدَالَ فِي الْحَجِّ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَسْمَعُ اللَّهُ
وَيَكْزِدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى
وَأَنْتُمْ يَتَأُولَى الْأَنْبِيَاءِ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَسْتَغْفِرُوا
فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ قَبْلَ أَنْ تَقْضَوْا
مِنْ عَرَفَاتٍ فَإِذَا ذُكِرُوا اللَّهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَادْكُرُوا كَمَا
هَدَيْنَكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الضَّالِّينَ

ثُمَّ أَفْضُوا مِنْ حَيْثُ أَفْضَى النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا
اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا
فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ

202. Ним им припаѓа дел што го спечалија, а Аллах е Брз Пресметувач!

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

203. И споменувајте Го Аллаха во денови определени. Оној што ќе побрза и ќе се задржи два дена, тогаш, нема грев. Нема грев ни оној што ќе се задржи и повеќе, кој се плаши од Аллах. И плашете се од Аллах, и знајте дека сите вие, навистина, кај Него ќе се зберете!

﴿٢٠٣﴾ وَذَكِّرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ
فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ
تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

204. Меѓу луѓето има и таков чиј говор ве одушевува на овој свет и кој се повикува на Аллах како сведок за она што го има во срцето негово... тој е најлош непријател!

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ
وَهُوَ الذَّلِيلُ الْخَصَامُ ﴿٢٠٥﴾

205. А кога ќе дојде на власт се труди да прави безредие по земјата, да ги ништи плодовите и посевите. А Аллах не го љуби безредникот!

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

206. И кога ќе му се рече: “Од Аллах, плаши се!” - тогаш тој е упорен во грешењето; Цехеннемот нему му е доста. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!?

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ بِالْمُهَادِّ ﴿٢٠٧﴾

207. Меѓу луѓето има и таков кој се жртвува, сакајќи да му угоди на Аллах, Кој, кон робовите Свои, е Сочувствителен!

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

208. О верници, нека траен мир биде меѓу вас. Не следете ги

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلَاحِ
كَأَفَّةٍ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

стапалките шејтанови. Тој ви е отворен непријател!

209. Па, ако скршнете, по дојдените ви јаснотии, тогаш, знајте дека Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

210. Очекуваат ли оние да им дојде Аллах, од облак, и мелеки, а работата е веќе решена? И кон Аллах работите се враќаат!

211. Запрашај ги синовите Израилови колку јасни ајети Ние им објавивме! А кој ќе ја промени таа благодат - бидејќи таа веќе им дојде? Па, Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

212. Овој свет им се разубавува на неверниците; ги потчинуваат на верниците. А богобојазливите, оние кои веруваат, на Денот суден ќе бидат над нив. Аллах нафака дава кому сака, неизмерно!

213. Луѓето беа една заедница и Аллах, тогаш, им испраќаше пејгамбери: радосници и опоменувачи. Преку нив Книга објавуваше, со Вистина, за да им просуди на луѓето за она за што се разединуваа. Оние на кои им е дадена Книгата се разединија веднаш по дојдените им јаснотии, токму, заради нивното едникондруги грешење. Па, Аллах со одобрението Свое ги упатува оние кои веруваа во вистината за која се разединуваа. А Аллах

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ
السَّمَاوَاتِ وَالْمَلَائِكَةِ وَفُضِيَ الْأَمْرُ
وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١١﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا
وَمَنْ يَبْدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٢﴾

رَبِّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْعَوْنَ فِيهَا
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اختلفوا فيه
وَمَا اختلف فيه إِلَّا الَّذِينَ أَوْتَوْهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اختلفوا فيه مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٤﴾

упатува кого сака по патот вистински!

214. Или: Сметате ли дека ќе влезете во Ценнетот а без да ви дојде примерот на оние што исчезнаа пред вас? Нив ги погодија и сиромаштија и неволја. И колку беа потресени додека пејгамберите и верниците кои беа со нив не рекоа: “Кога ќе пристигне помошта Аллахова?” Ете, така, помошта Аллахова, навистина, е блиску!

215. Те прашуваат што да делат од имотот. Кажи: “Добриот имот што го расподелувате им припаѓа на родителите, на роднините, на јетимите, на сиромасите и на патниците. А за доброто што го работите - па, Аллах, навистина, знае!

216. Ви се пропишува борба. А вие ја презирате. Во она што го презирате можеби има нешто добро за вас, а во она што го сакате, можеби има нешто лошо за вас. Аллах знае а вие не знаете!

217. Те прашуваат за светиот месец и борбите во него. Кажи: Борбата во него е голем грев! Одвраќањето од Аллаховиот пат, неверувањето во Него и протерувањето на жителите од Месцидул Харам ... кај Аллах е

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ

قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

يَسْتَأْذِنُكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ لِلْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
وَأَيْنَ السَّبِيلُ وَمَا نَفْعُ لَكُمْ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ
قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ
مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ

поголем грев. Сплеткарењето е поголем грев од убиството! Ако се оние во можност ќе се трудат да ве одвратат од верата ваша, и не престануваат да ве убиваат сè додека, ако се во можност, не ве одвратат од верата ваша. А оној од вас кој ќе се оддалечи од својата вера - нека биде усмртен! Тој е неверник. Делата нивни се безвредни и на овој свет и на Ахирет. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

218. Верниците кои, навистина, се селат и кои се борат на Аллаховиот пат...онаквите се надеваат на милоста Аллахова. Аллах е Простувач и Сомилосен!

219. Те прашуваат и за вино и за коцка, кажи: “Во нив има голем грев и корист за луѓето. Но, гревот е поголем од нивната корист.” Те прашуваат што да делат, кажи: “Вишокот!” Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да размислувате! -

220. за овој свет и за Ахирет. Те прашуваат и за јетимите. Кажи: “Да им се подобри состојбата е подобро.” А ако се дружите со нив - па, тоа се браќа ваши. А Аллах знае кој е обновител а кој безредник. Кога Аллах би сакал би ве проколнал. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

إِنْ أَسْطَلَعُوا مِنْ يَدَيْكَ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَبِمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ
قُلِ الْمَغْفُورُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢٠﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى
قُلْ بِإِصْلَاحٍ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَلَا وَفَاءَ لَهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَيْنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢١﴾

221. И не венчавајте ги многубошките додека не почнат да веруваат. Робинка која верува е подобра од многубошка - иако оваа ви се допаѓа. И не венчавајте ги многубошките сè додека не веруваат. Роб кој верува е подобар од многубожец - иако овој ви се допаѓа. Оние ве повикуваат кон огнот. А Аллах со одобрението Свое ве повикува кон Џеннетот и прошката. И на луѓето им ги објаснува ајетите Свои за да Го споменуваат.

222. И те прашуваат за месечното прање. Кажи: “Тоа е непријатно!” Кога жените имаат месечно прање, тогаш, не легнувајте со нив. И не приближувајте им се додека не се очистат. А кога ќе се очистат, здружете се онака како што ви определи Аллах. Аллах, навистина, ги љуби покајниците и ги љуби чистите!

223. Жените ваши се бавчи ваши. И како сакате пријдете им на бавчите ваши! И задоволете се! И од Аллах плашете се! И знајте дека со Него ќе се сретнете! И зарадувај ги верниците!

224. Не служете се со вашето колнење во Аллах како пречка да работите добри дела, да се плашите и да воспоставувате добри односи меѓу луѓето. Аллах е Слушач и Зналец!

وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَا أُمَمٌ
مُّؤْمِنَةً حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْ مُّشْرِكِهِمْ وَلَوْ أَعَجَبَتْكُمْ
وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ
مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِيِّ قُلْ هُوَ أَذَىٰ
فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحْضِيِّ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
أَرَضَكُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ التَّوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ ﴿٢٢٢﴾

نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ
وَقَدْ مُوا لِنَفْسِكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ مُّكَلَّفُوهُ وَيُبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

225. Аллаховата казна нема да ве обземе доколку се заколнете ненамерно, туку таа ќе ве обземе за она за што го работеа срцата ваши. Аллах е Простувач и Благ!

226. Оние што ќе се заколнат дека нема да им се приближат на жените имаат рок четири месеци. А ако им се вратат - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

227. А ако мислат да се разведе бракот - та, Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

228. Разведените жени нека сами чекаат да поминат три прања. А ако веруваат во Аллах и во Денот суден не им е дозволено да го кријат она што го создаде Аллах во утробите нивни. Сопрузите имаат полно право, ако сакаат добри дела да работат, да ги вратат. Покрај должностите кон сопрузите жените имаат и права. Но, сопрузите во однос на сопругите имаат предност за еден степен. Аллах е Силен и Мудар!

229. За развод на бракот врзани се две работи. Обносливо да се задржи или убаво да се распушти. Вам не ви е дозволено да го земате она што веќе им го

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْفُغْيَانِ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَابِهِمْ رِزْقٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ أَفَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

وَأِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرَیْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا یَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ یَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِیْ أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ یُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ وَیُعَوِّلُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِیْ ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِیْ عَلَیْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَیْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِیزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِیحٌ بِإِخْسَارٍ وَلَا یَحِلُّ لَكُمَّ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا ءَاتَیْتُمُوهُنَّ شَیْئًا إِلَّا أَنْ یَخَافَا أَلَّا یُتِمَّ مُحَادُودَ

дадовте. Освен во случај ако двајцата не се плашат дека нема да ги исполнат Аллаховите граници. Ако се плашите дека Аллаховите забрани нема да ги исполнат, тогаш, не е грев тоа да се откупи. Ете, такви се границите Аллахови: па, немојте да ги преминувате. А оние што ќе ги преминат границите Аллахови се, токму, неправедните!

230. А ако мажот ја пушти жената по трет пат, тогаш, на мажот не му е дозволено да ја врати сè додека таа не се венча со друг маж. Ако овој ја пушти, тогаш, немаат грев да склучат брак ако мислат, секако, дека нема да ги преминат границите Аллахови. Ете, такви се границите Аллахови кои Он им ги објаснува на луѓето кои знаат!

231. И кога ќе ги пуштите жените, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине па, обносливо задржете ги или убаво пуштете ги. Не задржувајте ги за да им направите штета со што би ги поминале границите на дозволеното. Оној што така ќе постапи - за себеси зло ќе направи. И не земајте ги ајетите Аллахови како играчка. Сетете се на Аллаховиот благодат кон вас, и за она што го објави во Книгата, и во Мудроста со која ве совету-

اللَّهُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣٠﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لِمُنْ بَعْدَ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا فَتَحْنَهَا فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّبَعْدِ وَأَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَنْكِحُوا مَا بَلَغَ اللَّهُ هُزْأً وَادْكُرُوا بِيَمِينٍ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ بِهِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٢﴾

ва. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, знае сè!

232. И кога ќе ги пуштите жените, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине, не попречувајте им да се венчаат со мажите свои доколку тие, сепак, се задоволни со обносливоста нивна. Оние од вас - кои веруваат во Аллах и во Денот суден - се советуваат во тоа. Ете, тоа ви е почисто и поуредно. Аллах знае а вие не знаете!

233. Нека мајките ги дојат бебињата свои полни две години, и тоа оние кои сакаат доењето да биде потполно. Новороденчето, од страна на родителот, треба да биде добро снабдено и добро облечено. Никој нека не се оптоварува над своите можности. Ниту мајката да се оштети заради детето, а ниту бабото да се оштети заради детето. И наследникот, исто така, има таква обврска. Ако двајцата сакаат, договорно, да го одбијат детето, немаат грев. Исто така немате грев и ако најдете доилка за вашите деца, кога веќе прифативте да им го дадете она што е вредно. Од Аллах, плашете се! И знајте дека Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَهُنَّ أَجَلُهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْنَ بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

﴿٢٣٣﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا
لَا تُضَارَّ وَالِدَةُ الْوَلَدِ وَلَا مَوْلَاؤُهُ بَوْلَدِهِ
وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَا لَا عَن
رَاضٍ مِنْهُمَا وَشَاوِرَ فَلَاجِنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَاءً أَيْنِمْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

234. Од оние што ќе умрат од вас, а ќе остават жени, жените се должни да чекаат четири месеци и десет дена. А кога ќе го дочекаат времето што треба да помине, тогаш, вие немате грев за она што оние ќе го сработат за себе и од што имаат корист. Аллах е Известен за она што го работите!

235. И немате грев ако на жените им го изнесете тоа дека сакате да ги побарате или, пак, ако тоа го криете во душите ваши... Аллах знае дека вие за нив ќе мислите, но скришно немојте да им верувате. И само чесно со нив зборувајте! Не обврзувајте се за брак сè додека не помине времето за чекање. И знајте дека, навистина, Аллах го знае она што го имате во душите ваши; па, бидете претпазливи! Знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Благ!

236. Немате грев ако ги пуштите жените пред да се состанете со нив или пред да им подарите венчан подарок кој е обврска. Нека подарокот ваш биде изобилен! И имашниот според својата можност и сиромашниот според својата можност! Да се ужива во обносливоста!? Обврска е тоа за добротинителите!

وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةٍ
النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ سَتَذَكَّرُونَ وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكَتَبُ أَجَلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ ﴿٢٣٥﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى التَّوْبِيعِ
قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْحَسِينِ ﴿٢٣٦﴾

237. А ако ги пуштите пред да се здружите со нив, а сте ја подмириле обврската кон нив - тие, тогаш, имаат право на половина од имотот, освен ако жените се откажат од тоа или ако се откаже оној во чии раце е склучувањето брак; иако откажувањето е поблиску до богобојазливоста. И не заборавете на добрината едникондруги! Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

238. Внимавајте на намазот, а особено на средишниот, и исправете се пред Аллах, потчинето!

239. А ако се плашите, тогаш, намазот можете да го извршите стоејќи или јавајќи. А ако сте, пак, безбедни, споменувајте го Аллаха онака како што Он ве поучи за она што не го знаевте.

240. Оние меѓу вас кои ќе умрат, а ќе останат жени зад себе, за жените свои треба да останат васиет за издршка во траење од една година, и да не излегуваат од дома. А ако, пак, излезат, немаат грев за она што ќе го направат самите за себеси, а веќе е познато. Аллах е Силен и Мудар!

وَأِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَبِضْفِ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُورَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٨﴾

إِنْ خِفْتُمْ فَرَجَالًا أَوْ زُرُبَانًا فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

241. За разведените жени чесно треба да им се остават трошоци за испраќање. Ете, тоа е обврска за богобојазливите!

وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

242. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да се вразумите!

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

243. Нели ги виде оние кои ги напуштија домовите свои, плашејќи се од смртта, а беа илјадници, кога Аллах им рече: “Умрете!”, а потоа ги оживи. Аллах, навистина, поседува добротија кон луѓето! Но, мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!

﴿٢٤٣﴾ أَلَمْ نَر إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾

244. И борете се на Аллаховиот пат и знајте дека Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

245. Оној кој ќе му позајми на Аллах - па, Аллах во изобилие ќе му зголеми. Аллах скратува и изобилие дарува. Нему ќе Му се вратите!

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَبِشَاطَئَةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

246. Нели ги виде како големците меѓу синовите Израилови по Муса му возвратија на пејгамберот свој: “Испрати ни владар, па да се бориме на Аллаховиот пат!” Рече: “Вие, можеби, ако ви е борбата пропишана, нема да се борите!” Рекоа: “Зошто да не се

أَلَمْ نَر إِلَى الْفَلَاكِ مِن بَنِي إِسْرَءِيلَ مِن بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ آلِهِمْ أَعْزَمَنَّا لَنَا مَلِكًا يُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا قُلْنَا قَاتِب

бориме на Аллаховиот пат? И ние самите и синовите наши, истерани сме од домовите.” И бидејќи им беше пропишано да се борат - се откажаа, освен малкумина од нив. А Аллах ги знае неправедните!

عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

247. И пејгамберот нивни им рече: “Аллах за владар, навистина, Талуда ви го испрати!” Тие рекоа: “Тој ли да владее со нас, а ние имаме поголемо право на владеење од него? Нему не му е дадено богатство големо.” Рече: “Аллах, навистина, го одбра меѓу вас и го оспособи со изобилие на знаење и со моќ телесна. А власта Аллах ја дава кому сака.” Аллах е Неизмерен и Зналец!

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ ابْتَلَاكُمْ بِالنَّهْرِ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وََسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

248. Пејгамберот нивни им рече: “Знак за неговата власт е тоа што ќе ви донесе ковчег во кој ќе се најде смирна од Господарот ваш и остаток од она што го остави семејството на Муса и семејството на Харун; ковчегот - мелеките ќе го донесат. За вас во тоа, навистина, има знамение, само ако сте верници!”

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنَ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

249. И бидејќи Талуд ја изведе војската, рече: “Аллах ќе ве искуша со река. Кој ќе се напие

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ مِّنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ

од неа - не е мој, а кој ќе се во-
здржи - мој е, ако со шепа за-
фати од водата.” Па, се напија од
водата само неколкумина. И би-
дејќи тој и нему верните ја поми-
наа реката, рекоа: “Ние денес не-
маме моќ да му се спротиста-
виме на Џалут и на војската не-
гова. “А оние кои, секако, имаа
на ум дека ќе се сретнат со
Аллах, рекоа: “Колкупати мали
војски победуваа, со одобру-
вањето на Аллах, големи вој-
ски!?” Аллах е со трпеливите!

250. И бидејќи му се приближија
на Џалут и на војската негова,
рекоа: “Господаре наш, дај ни
трпение, зацврсти ги чекорите
наши и помогни ни против нар-
одот невернички!”

251. И тие со одобрението на
Аллах ги совладаа. И Талуд го
уби Џалута. И Аллах му даде и
власт и мудрост, и го поучи во
она што го сакаше. И да не е
Аллаховото еднозадруго спре-
чување на луѓето, на земјата
безредие ќе се создадеше. Но,
Аллах поседува добрина кон лу-
ѓето!

252. Ете, тоа се Аллахови ајети
кои вистински ти ги кажуваме.
И ти си, навистина, еден меѓу
пејгамберите!

مَنْ وَمَنْ لَمْ يَطَعَهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ
عُرْفَهُ بِيَدِهِ. فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
قَالُوا لَطَافَةٌ لَّنَا الْيَوْمَ يَجَاوِزُ
وَجُودُهُ. قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُلْكُوا اللَّهَ كَمِثْلٍ قَلِيلٍ غَلَبَتْ
فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبَّنَا أَخْرِجْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامَنَا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٥٢﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ
جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٥٣﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥٤﴾

253. Меѓу пејгамберите еднина-други одликувавме: од нив имаше и такви со кои Аллах зборуваше, а и такви кои на повисок степен ги воздигнуваше. И на Иса, синот на Мерјем, Ние јасноти му дадовме, и со Светиот Џибрил го потпомогнавме. Оние кои беа по нив, да сакаше Аллах, немаше да се убиваат: до пристигнувањето на јаснотиите до нив, но, ете, се разединуваа. Меѓу нив имаше и кои веруваа и кои не веруваа. А Аллах да сакаше оние немаше да се убиваат. Но, Аллах работи она што го посакува.

254. О верници, делете од нафаката која Ние ви ја дадовме пред да настапи Денот кога повеќе не ќе има ни продажба, ни пријателство, ни посредување. А зумкарите се, токму, неверници!

255. Аллах! Нема друг Бог освен Него! Жив и Постоен! Не го обзема ни дремка ни сон. Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! И кој може кај Него, без одобрението Негово, да се заземе!? Он го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. И од знаењето Негово, само со посак Негов, оние мал дел опфаќаат. Престолот Негов поширок е и од небесата и од Земјата. Чувањето на овие не е никаква тешкотија за Него. Он е Вишен и Голем!

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَعُتِبْتُمْ مِنْ أَصْحَابِ الْكُفْرِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَوْا وَلَكِنْ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مَآرَزَ قُلُوبِكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

256. Во верата нема насилство зашто патот вистински јасно се одделува од беспакето. Оној кој не верува во Тагут, а верува во Аллах веќе го дофатил најцврстото јаже во кое нема искинатица. Аллах е Слушач и Зналаец!

257. Аллах е Заштитник на оние кои веруваат: од темнини во светлина ги изведува. А оние кои не веруваат - шејтаните за заштитници свои ги имаат: од светлина во темнини ги туркаат. Овие се жители цехеннемски и во него за навек ќе останат!

258. Не виде ли оној на кој Аллах му даде власт како расправаше со Ибрахим за Господарот свој? И кога Ибрахим рече: “Господарот мој е оној кој оживува и кој усмртува.” Рече тој: “Јас сум тој што оживува и што усмртува.” А Ибрахим рече: “Па, Аллах, навистина, определува Сонцето да излезе на Исток, а определи тогаш ти, тоа да излезе на Запад!” И остана збунет оној што не веруваше. И Аллах не го упатува народот невернички!

259. Или другиот, кој, поминувајќи низ испразнета, опустошена населба, рече: “Та, навистина, како Аллах ќе го оживи ова по мртвилото негово?!” Него Аллах

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْقِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٧﴾
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَّ
الَّذِى يُبْعَثُ وَيُعَيْتُ قَالَ أَنَا أُخْبِرُ وَأُفَيْتُ
قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ
مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى
كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾

أَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا
قَالَ أَنَّى يُغِيهِ هَٰذَا وَاللَّهُ بَدَّ مَوَاقِبَهَا فَأَمَّا تِلْكَ
مِائَةٌ عَامٍ ثُمَّ بَعَثْنَا قَالَ كَيْفَ لَيْتَ قَالَ لَيْتَ

го усмрти и го остави сто години, а потоа го оживи. Аллах рече: “Колку остана?” Рече: “Останав еден ден,” или “дел од еден ден.” А Аллах рече: “Не, остана сто години. Погледни ја, тогаш, храната и напитокот. Сè уште не се расипани, но погледни го магарето твое! Погледни ги коските како Ние ги поставуваме и како со месо ги обвиваме од тебе знамение за луѓето да направиме.” И бидејќи му стана јасно, рече: “Знам дека Аллах, навистина, е Кадар за сè!”

260. И кога Ибрахим рече: “Господаре, покажи ми како ги оживувааш мртвите!” Аллах рече: “Зарем не верувааш?” Рече: “Да, но тоа е за да се смири срцево мое.” Рече: “Земи, тогаш, четири птици, припитоми ги. Секоја од нив стави ја на ритче поединечно, па потоа повикај ги. Ќе ти дојдат брзо. И знај дека, навистина, Аллах е Силен и Мудар!”

261. Оние што го делат имотот свој на Аллаховиот пат се слични на зрно од кое никнат седум класја, а во секој клас по стотици зрна... Аллах кому сака, секако, удвојува. Аллах е Неизмерен и Зналец!

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَئِنْ مَرَّتْ مِائَةُ عَامٍ
فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَأَنْظُرْ إِلَى الطَّيْرِ
فَنُفِثْهُنَّ أَمْ تَكْسُوهُنَّ أَفَلَمْ تَلْمَازِيَنَّ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَى قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ
لِيُظْمِنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ
فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْمَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُلْقِيَتْ سَبْعَ سَبَاطِلٍ فِي كُلِّ
سُبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

262. Оние што делат од имотот свој на Аллаховиот пат без да проследат со приговор и зазбор - награда имаат кај Господарот свој. Оние нема да стравуваат и нема да тагуваат!

263. Добриот збор и прошката вредат повеќе од садака која е проследена со приговор. Аллах е Богат и Благ!

264. О верници, не обезвреднувајте ги садаките ваши со приговор и зазбор како оној што дели од имотот свој во очиглед на луѓето: кој не верува ни во Аллах ни во Денот ахиретски! Тој е сличен на карпесто ритче покриено со земја: па, штом голем дожд ќе залее, тогаш, ќе се оголи карпата. Таквите ништо нема да постигнат од она што го спечалија. Аллах не го упатува народот невернички!

265. А оние, пак, што делат од имотот свој, барајќи ги задоволствата Аллахови и закрепнувајќи ги душите свои, се слични на градина засадена на ритче: па, штом голем дожд ќе ја залее, тогаш, таа дава плод двојни; а ако, пак, нема дожд обилен, тогаш, градината станува само оросена. Аллах го гледа она што го работите!

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مِنْهُ وَلَا أَدَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

﴿٢٦٣﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى ۗ وَاللَّهُ عَنَى حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾

يَتَابِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ وَمَا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٥﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَأَنَّتْ أَكْثَلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّتْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

266. Би сакал ли некој од вас да има градина со урми и лозја меѓу кои реки течат, и каде што за него има секаков вид на плодови, па да го обземе старост, а потомството му е нејако, па да се збидне виор над градината со оган што ќе ја изгори? Ете, така Аллах ви ги објаснува знамената за да размислувате!

أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلِ
وَأَعْنَابٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

267. О верници, делете од доброта што ги спечаливте и од оние што ви ги вадиме од земјата. И не одбирајте ги неубавите за да делите од нив, освен ненамерно. Знајте дека Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِمَّا أَفْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعُوا
الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ
إِلَّا أَنْ تَمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
عَفِيفٌ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

268. Шејтанот ви подготвува сиромаштија и ви наредува срамно дело, а Аллах ви подготвува прошка и наклоност. Аллах е Неизмерен и Зналец!

الشَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ لِالْفَقْرِ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

269. Он дава мудрост кому сака, а на оној кому што му е дадена мудрост, дадено му е, секако, добро неизмерно. На Него се сеќаваат само надарените со разбир!

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

270. А за онаа сакака што ќе ја дадете и за оној подарок за кој ќе се заветувате...Аллах, нави-

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ
فَأِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ

стина, знае! А за зулумќарите нема поддржници!

مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٦٠﴾

271. Ако јавно делите садака - та, тоа е убаво, но, ако тоа скришно го направите, давајќи им ја на сиромашните, тогаш, тоа е подобро за вас. Аллах ќе ги занемари пропустите ваши. И Аллах е Известен за она што го работите!

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَيَنْهَايَنَّكُمْ وَإِنْ تَخْفَوْهَا وَتُوْنُوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٦١﴾

272. Твое не е да ги упатуваш, туку Аллах упатува кого сака. А во она што ќе го поделите - та, има добро за вас, и во она што ќе го поделите исцело заради лицето Аллахово, и за она добро што ќе го поделите...надоместок ќе имате; нема да изгубите:

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

273. и тоа на сиромашните, кои се кон патот Аллахов управени а не можат да стопанисуваат. За нив неупатениот, бидејќи се честити, милси дека се богати, познавајќи ги по ликот нивни. Оние, молејќи ги луѓето, не здодеваат. А доброто што ќе го поделите...та, Аллах го знае тоа!

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْكًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسَيِّئَتِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

274. Оние го делат имотот свој денонќно, тајно и јавно, и кај Господарот свој имаат награда голема. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِتْمَانِ وَالْهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٤﴾

275. Оние кои употребуваат лихва ќе се дигнат како што се дигаат оние кои ќе ги избежуми допирот шејтански. Ете, тоа е заради тврдењето нивно: “Купо-продажбата, секако, е слична на лихвата.” Купопродажбата Аллах ја дозволи, а лихвата ја забрани. Па, на оној што ќе му дојде Ука од Господарот свој, па ќе се воздржи, му припаѓа она што порано си го спечалил. А наредбата за тоа е - Аллахова! А оние кои ќе ѝ се вратат на лихвата...па, жители цехеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат.

276. Аллах ја поништува лихвата, а садаките ги прави плодни. Аллах не ги сака ни неверникот ни грешникот!

277. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат...наградата нивна е кај Господарот нивни. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.

278. О верници, плашете се од Аллах и, ако сте верници, откажете се од преостанатиот дел на лихвата!

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

يَمَسُّهُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

279. А ако, пак, тоа не го направите, тогаш, ја одобрувате војната од страна на Аллах и пегамберот Негов, а ако, пак, се покаете, вам ви припаѓа главнина од имотот ваш: никого не наштетувате и нема да ви се наштети.

280. А оној кој е во тешка состојба ... па, треба да се почека додека не му дојде лесна состојба. Но, за вас подобро е да му го простите долгот. Само ако знаете!

281. И плашете се од Денот во кој ќе му се вратите на Аллах. Потоа секој, сосем сигурно, ќе го наплати она што си го спечалил; никој нема да биде оштетен.

282. О верници, кога ќе одлучите еднинадруги да си позајмувате до еден рок определен, тогаш, запишете го тоа! Меѓу вас, тоа нека го направи писарот, праведно, и тој нека не одбива да напише онака како што Аллах го поучил. Тој нека пишува, а должникот нека кажува. И нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И нека не смали ништо од тоа. Па, ако должникот е беден или е слаб или не е кадар да кажува, тогаш, заштитникот негов нека кажува праведно. И побарајте да по-

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تَابْتُمْ فَلَكُمْ زُءُؤُسْ أَمْوَالِكُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَأَتَّقُوا يَوْمَ تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

يَتَّخِذُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَانَيْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاصْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ
بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ
أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ بِالْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ
أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ لِأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْخَمُوا

сведочат два сведока - и тоа машки. Ако нема два машки сведока, тогаш, едно машко и две жени со кои сте задоволни да бидат сведоци. А ако една од нив заборави, па, другата нека ја потсети. Сведоците, кои ќе бидат повикани, нека не одбиваат. И не бидете алчни во пишувањето на долгот до рокот определен, било да е долгот мал или голем, сеедно! Тоа ви е кај Аллах поисправно и посигурно сведочење - далеку од сомневањето ваше. А ако, пак, се работи за трговија на стока која меѓусебно ја разменува не е грев - ако тоа не го запишете. Но, кога договарате купопродажба, земете сведоци. Ни писарот ни сведокот нека не бидат оштетени. А ако ги оштетите, тогаш, грев имате, навистина! Плашете се од Аллах; Аллах ве поучува; Аллах знае сè!

283. А ако сте, пак, на пат и не можете да најдете писар, тогаш, дајте залог. Па, ако еднина други си доверите нешто, на оној што му е доверено, нека го оправда доверието, и нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И не кријте го сведочењето: оној што го крие има грешно срце, навистина! И Аллах го знае она што го работите!

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَيْنِ مَقْبُوضَةٍ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَرِّدُوا الَّذِي أَوْفَقُوا أَمْسِنَتْهُ وَلَيْسَ بِاللَّهِ رَيْبٌ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِيَّائِمَ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

284. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах ќе ви суди и за она што го криете и за она што го обелоденувате. Па, Он простува кому сака и Он казнува кого сака. Аллах е Кадар за сè!

285. Пејгамберот веруваше во сè она што му беше објавено од Господарот негов, и верниците: секој од нив веруваше во Аллах, и во мелеките Негови, и во Книгите Негови, и во пејгамберите Негови. Ние не правиме разлика меѓу пејгамберите Негови. Оние зборуваа: “Ние сме послушни и потчинети. Прощката, Господаре наш, е Твоја! Свратиштето, Господаре наш, е кон Тебе!”

286. Аллах не ја оптоварува ни една душа над можноста нејзина. Нејзе ѝ припаѓа доброто што си го спечалила, навистина, и нејзе ѝ припаѓа лошото што си го спечалила. - “Господаре наш, не земај ни го за грев она што ќе го направиме во заборава, или ако згрешиме... Господаре наш, и не товари нè онака како што ги оптовари оние пред нас! Господаре наш, и не оптоварувај не со она што не е во моќ наша. Прости ни! Избриши ги гревовите наши и смилуј ни се! Ти си Заштитник наш! Па, помогни ни против народот невернички!

لَّوْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ
فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا تَفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا
أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

АЛИ ИМРАН (Семејството Имраново) III

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

2. Аллах! Нема друг бог освен
Него! Жив и Постоен!

3. Он ти објави Книга, со Висти-
на и со Потврда за она што бе-
ше: Он објави и Теврат и Инџил

4. пред тоа; Патоказ за луѓето, а
објави и Одделувач на вистината
од невинистината. Болна казна ќе
имаат оние кои не ги признаваат
ајетите Аллахови, навистина! А
Аллах е Силен и Строг!

5. Од Аллах, навистина, ништо
не може да се сокрие: ни на Зем-
јата ни на небесата!

6. Он со посак Свој ви дава из-
глед во утробите. Нема друг бог
освен Аллах. Силен и Мудар!

7. Он ти објави Книга. Во неа
има ајети едноставни. Овие се

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلٓ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

زَلَّ عَلَيْكَ الْكَتَبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ الْقُرْآنَ وَالْإِنجِيلَ

مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
ذُو انْقِصَارٍ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُخَكِّمُ

12. Кажи им на оние кои не веруваат: “Ќе бидете победени и збрани во Џехеннемот. Е, само колку одвратно престојувалиште е тоа!”

13. Имавте знамение во двете спротиставени дружини: едната која се бореше на Аллаховиот пат, а другата: неверничка што ѝ се причинуваше дека е двојна поголема од неа. Аллах поддржува кого сака. Во тоа, секако, има ибрет за надарените со јасен поглед.

14. На луѓето им се разубавуваат работите кои ги сакаат: жените, децата, ковчезите полни со злато и сребро, спремните коњи, добитокот и посевиите. Ете, тоа е благодат на овој свет. А во близината Аллахова е најубавото престојувалиште!

15. Кажи: “Да ве известам ли за неколку работи кои се подобри од сето ова?” Богобојазливите, кај Господарот свој, имаат бавчи низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат. Таму има и чисти жени и задоволство Аллахово. А Аллах ги гледа робовите,

قُلْ لِلَّهِ كُفْرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَبَسَّ الْإِيمَانُ ۝١٢

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَأَفْوَءٍ يَبْرُونَ
مِثْلَهُمْ ۚ رَأَىٰ الْمَكِينُ أَنَّهُ يُؤَيَّدُ بِتُفَهِيرٍ
مِّنْ شَأْنِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ۝١٣

زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْأَفْئِسَةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
وَالْحَرْثِ ۚ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الدُّنْيَا ۚ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَٰئِ ۝١٤

قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِحَبْرٍ مِّنْ دَٰلِكُمْ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
عِندَ رَبِّهِمْ جُنُودٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يَخْلُدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ۚ ۝١٥

16. Оние кои зборуваат: “Господаре наш, ние веруваме, прости ги гревовите наши и сочувај не од казната огнена!

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٦٨﴾

17. Оние: трпеливите, искрените, потчинетите, дарителите и оние кои бараат прошка во мугрите!

الْمُحْسِنِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿٦٩﴾

18. Аллах сведочи, а и мелеките и учените сведочат дека нема друг бог освен Него. Чувар, навистина, на правдата. Нема друг бог освен Него; Он е Силен и Мудар!

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلَكُ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو
الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٧٠﴾

19. Аллаховата вера е - Исламот, навистина! Оние со дадената им Книга се разединија токму тогаш кога им дојде знаење. Беа единадруги себични. А оној кој не ги признава ајетите Аллахови...па, Аллах е Брз Пресметувач, навистина!

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأُولُوا الْكِتَابِ
الَّذِينَ أَوْفُوا بِالْكِتَابِ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْعِلْمُ بَعْضًا مِنْهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ يَأْتِ اللَّهَ
عِلْمُكَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٧١﴾

20. Ако, пак, се расправаат, кажи: “Лицево мое единствено го предавам на Аллах, а и оние кои ме следат.” Кажи им на оние со дадената им Книга и на незнаенковците: “Нема ли да ја прифатите Послушноста?” Ако ја прифатат Послушноста, тогаш, ќе одат по Патоказот, а ако, пак, ги свртат плеќите... твое е, секако, само да известиш, а Аллах ги гледа робовите!

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ
فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِعَصِيَّتِهِ عَالِمٌ

21.Извести ги оние кои не ги признаваат ајетите Аллахови, и оние кои ги убиваат пејгамберите бесправно, и оние кои ги убиваат луѓето кои наредуваат правда...дека за нив има казна болна.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَبْشِرُونَ بِالْحَقِّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٩﴾

22.Делата на онаквите се безвредни и на овој свет и на Ахирет. За нив нема поддржници!

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٧٠﴾

23. Не гледаш ли дека оние до кои дојде дел од Книгата како повикуваат меѓу нив да се суди според Книгата Аллахова, а една дружина од нив ги врти плеќите? А оние се, токму, рамнодушните,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ وَمُهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

24. затоа шо, навистина, зборуваат:“Огнот ќе нè пржи само неколку дена.” А клеветењата нивни ги туркаат во верата нивна.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِن تَمَسَّكَ النَّاسُ إِلَّا أَتْيَانَا
مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّبُوا فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

25.Па, како ќе биде кога Ние ќе ги збериме на Денот во кој нема сомнение, и кога секој ќе си го добие она што си го спечалил? И не ќе бидат оштетени!

كَذَٰلِكَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

26.Кажи: “О Аллах, власта е во рацете Твои: ја даваш кому сакаш и ја одземаш од кого сакаш. Ти со посак Свој воздигнуваш, и Ти со посак Свој понижуваш. Доброто е во рацете Твои. Ти си, навистина, Кадар за сè!

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَن تَشَاءُ ۚ بِيَدِكَ الْغَيْبُ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٤﴾

27. Ти ја внесуваш ноќта во денот и Ти го внесуваш денот во ноќта; Ти вадиш живо од мртво и Ти вадиш мртво од живо. Ти, кого сакаш, снабдуваш неизмерно!”

28. Верниците не ги земаат неверниците за заштитници наместо верниците. Сторителот на тоа нема ништо кај Аллах. Направете го тоа само ако се плашите од нив. Аллах ве опоменува за Себе и свратиштето е кон Него.

29. Кажи: “Ќе го криете ли она што е во срцата ваши или ќе го обелоденувате - Аллах знае.” И Он го знае сè она што е на небесата и сè она што е на Земјата. Аллах е Кадар за сè!

30. На Денот кога душата пред себе ќе си го најде доброто што си го спечалила, и злото што си го спечалила; ќе посака помеѓу нив и него да има далечина голема. Аллах ве опоменува за Себе. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои!

31. Кажи: “Ако го љубите Аллаха, па следете ме! Аллах ќе ве љуби и ќе ви ги прости гревовите ваши.” Аллах е Простувач и Сомилосен!

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ
مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٧٠﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُ وَيَحْذَرُكُمْ
اللَّهُ تَقَاتُ. وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٧١﴾

قُلْ إِنْ تَخْشَوْنَ مَا فِي سُدُورِكُمْ أَوْ يُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ
وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٢﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا
وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ تَقَاتُ. وَاللَّهُ
رَبُّهُ بِالْعَبَادِ ﴿٧٣﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

32. Кажите: “Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот! Ако ги свртите плеките...” та, Аллах не ги љуби неверниците, навистина!

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Аллах, секако, ги избра и Адема и Нуха и семејството Ибрахимово и семејството Имраново меѓу луѓето,

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

34. потомство едниодруги; а Аллах е Слушач и Зналец!

ذُرِّيَّةَ بَعْضِهِم مِّن بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Кога жената Имранова рече: “Господаре, ова што е во утробава Тебе ти го ставам во служба, навистина! Па, прими го од мене. Ти си Слушач и Зналец!”

إِذْ قَالَتْ أَمْرَأْتُ عِمْرَانُ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

36. И бидејќи се породил, рече: “Господаре, родив женско”, а Аллах знае што роди таа - “а машкото не е како женското.” И дадов име Мерјем.” И, навистина, во пазувите Твои, ги склонувам неа и потомството нејзино од Шејтанот проколнат.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

37. И Господарот нејзин, тогаш, ја прими убаво и ја порасна убаво. И на Зекерија ја довери на чување. Секојпат кога Зекерија ќе влезеше во Светилиштето ќе најдеше храна кај неа. Велеше: “Од каде ти е ова, Мерјем?” Таа велеше: “Ова е од Аллах.” А Аллах, навистина, снабдува неизмерно кого сака!

فَنَفَّسْنَا فِيهَا رَبِّهَا بِقَوْلٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتْهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَلَّمَهَا زَكْرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرُؤُا أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُكَ مِنْ يَشَاءِ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

38. Таму, молејќи Му се на Господарот свој, Зекерија рече: “О Господаре мој, дарувај ми добро потомство. Ти си, навистина, Слушач на молбите!”

39. И додека се клањаше во Светилиштето, стоејќи, мелеките го повикаа: “Аллах, навистина, ќе ве зарадува со Јахја кој ќе го потврди зборот на Аллах, ќе биде првак, чист пејгамбер, меѓу до-брите!”

40. Рече: “О Господаре мој, како ќе имам дете а веќе староста ме совлада, а жената ми е нерот-ка!?” Аллах рече: “Ете, така Ал-лах, со посак Свој, работи!”

41. Зекерија рече: “Господаре мој, дај ми знамение некакво!” А Аллах рече: “Твое знамение е тоа што ќе можеш три дена да зборуваш со луѓето само со иша-рети. И многу споменувај го Го-сподарот! И слави Го и прик-вечерина и наутро!”

42. И кога мелеките рекоа: “О Мерјем, Аллах, навистина, те од-бра и те очисти; Он те одбра над сите жени на светов!”

43. О Мерјем, биди Му потчинета на Господарот твој! Падни на сејде, и поклони се со оние кои се поклонуваат!”

هَذَاكَ دَعَاكَ رَبَّهُ. قَالَ رَبِّ هَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ فَاجْلِسْكُمْ مِنْ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ
الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا زَمْزَأً وَأَذًى كَرَّمَكَ كَثِيرًا
وَسَبَّحَ بِحَمْدِ اللَّهِ وَالْإِسْمِ ﴿٤١﴾

وَلَا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
وَوَهَبَ لَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

يَمْرُؤُا أَفَتَى لِرَبِّكَ وَأَسْجُدِي
وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

44. Ете, тоа се дел од кажуванјата за Тајната, што Ние ти ги објавуваме. Ти не беше таму кога оние ги фрлаа перцата свои за да видат кој од нив ќе се грижи за Мерјем, и ти не беше меѓу нив кога се караа.

45. И кога мелеките рекоа: “О Мерјем, Аллах, навистина, ти донесува радосница; од Него збор: името му е Месих, син на Мерјем, ќе биде виден и на овој свет и на Ахирет и еден е меѓу блиските на Аллах.

46. Ќе им зборува на луѓето додека е во крошната, и кога ќе биде голем, и ќе биде меѓу добрите луѓе.”

47. Таа рече: “Господаре наш, како ќе имам дете кога ниенден маж, навистина, не ме допрел?” Он рече: “Ете, така Аллах со посак Свој создава: кога нешто ќе реши само ќе рече: ‘Биди!’ - и тоа, токму, ќе биде.”

48. И Он го поучи и со Книгата, и со Мудроста, и со Тевратот, и со Инџилот

49. и, ете, пејгамбер до синовите Израилови: “Ви дојдов со знамение од Господарот ваш. Ќе создадам за вас нешто, навистина, од кал што ќе биде слично на птица и ќе дувам во него И со одобриението Аллахово, ќе стане

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهِمْ أَیْهُمْ یَكْفُرُ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ یَخْصِمُونَ ﴿٤٤﴾

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لَمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ یُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِیحُ عِیْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهًا فِی الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِی الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى یَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ یَمَسِّنْ بَیَّ ۖ قَالَتْ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْعَامِ اللَّهِ یُخَلِّقُ مَا یَشَاءُ ۚ إِذْ أَقْبَضَ أَمْرًا فَلَمَّا یَقُولُ لَهُ ۖ كُنْ فَبُكُونُ ﴿٤٧﴾

وَعَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِیْلَ أَنِّی قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّی أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِیهِ فِیَكُونُ طَیْرًا یُؤْذِنُ اللَّهُ وَأُوبِیْعُ الْأَنْكَمَةَ وَالْأَنْزَمَةَ وَأُنْخِی الْأَمُوتَ یُؤْذِنُ اللَّهُ وَأُنْخِیْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ

птица; ќе излечам слеп и ле-
прозен и ќе оживеам умрен, со
одобрението Аллахово; ќе ви
кажувам што јадете и што зби-
рате во домовите ваши, со одо-
брениято Аллахово. Ако сте ве-
рници ете, во тоа, навистина,
имате знамение,

50.и, еве, тука сум да го по-
тврдам Теврат и да ви дозволам
нешто од она што ви беше за-
брането; и ви доаѓам со зна-
мение од Господарот ваш. Па,
плашете се од Аллах и бидете
ми послушни!

51.Аллах, навистина, е Господар
мој и Господар ваш...па, обо-
жавајте Го! Ова е патот ви-
стински!

52.И бидејќи Иса го усети не-
верувањето нивно, рече: “Кои ќе
ми бидат поддржници кон
Аллах?” Учениците рекоа: “Ние
ќе бидеме поддржници Алла-
хови, во Аллах веруваме, а ти
биди сведок дека ќе бидеме, на-
вистина, Послушни!

53.Господаре наш, ние веруваме
во она што го објави и го сле-
диме пејгамберот. Па, запиши нè
меѓу сведоците!”

54.И неверниците измислуваа
сплетки, но Аллах ги отстрану-

وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ بِيَدِي مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَجَلٍ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَيَجْزِيكَ رَبِّي بِمَا كُنْتُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا آتَيْتَنَا وَتَبِعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ

ваше, зашто Он е Најдобриот во тоа!

55.Кога Аллах рече:“О Иса, навистина, ќе те земам и ќе те воздигнам кон Мене, и ќе те очистам од оние кои не веруваат и ќе определам оние кои те следат да бидат над оние кои не веруваат, на Денот суден. Потоа Мене ќе ми се вратите па ќе ви пресудам за она за што станавте деленици!”

56.А што се однесува, пак, до оние кои не веруваа ќе ги казнам со казна жестока и на овој свет и на Ахирет; ќе немаат свои поддржници!

57.Со обилност ќе ги наградам оние кои веруваат и кои работат добри дела. Аллах не ги љуби зулумџарите!

58.Ете, тоа се ајети кои Ние ти ги кажуваме и Опомена мудра!

59.Да, кај Аллах примерот на Иса е сличен на примерот на Адем: Он од земја го создаде, а потоа рече: “Биди!” - и тој, токму, би.

60.Вистината е од Господарот твој и, тогаш, немој да бидеш меѓу сомневачите!

الْمَكِينِ ﴿٥٥﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ وَرَأَيْكَ
إِلَىٰ وَمَطْهَرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ
الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٩﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦١﴾

61. На оние кои расправаа со тебе за него, по знаењето кое ти дојде, па, кажи им: “Дојдете, ќе ги повикам и синовите наши и синовите ваши, жените наши и жените ваши, и ние лично и вие лично да се помолиме понизно и проклетството Аллахово врз лажговците да го повикаме.”

62. Ова се, секако, кажувања вистински. Нема друг бог освен Аллах! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

63. Па, ако оние ги свртат плеките...та, Аллах, навистина, ги знае безредниците!

64. Кажи: “О Следбеници на Книгата, дојдете кон Зборот кој е и ваш и наш: само еден Аллах да обожаваме, ништо да не Му припишуваме и други божества, освен Него, да не прифаќаме.” Па, ако ги свртат плеките, кажете: “Сведочиме дека сме Послушни, навистина!”

65. О Следбеници на Книгата, зошто расправате за Ибрахим: објавувањето на Теврат и на Инџил е по него. Нема ли да се разумите?

66. Ете, вие сте оние кои расправате за она за што, токму, малку знаете...па, зошто расправате за она за што ништо не знаете? Аллах знае, а вие не знаете!

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ
تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦١﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَإِلَهُ اللَّهِ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
وَمِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِتْرَهِيمَ
وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ إِلَّا نَجِيلًا لِّأَمِّنْ بَعْدَهُ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

هَٰذَا نَتَمُ هَٰؤُلَاءِ حُجَجَتُهُ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تَحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

67.Ибрахим не беше ни Евреин ни христијанин, туку беше чист и муслиман: не беше меѓу многубошците.

68.Најголемите заштитници на Ибрахим меѓу луѓето, секако, се следбениците негови, овој пејгамбер и верниците. А Аллах е Заштитник на верниците.

69.Некои Следбеници на Книгата кон беспакето сакаат да ве насочат, но оние самите кон беспакето се насочуваат, но, ете, тоа не го усетуваат!

70.О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате ајетите Аллахови, а вие сведочите?

71.О Следбеници на Книгата, зошто вистината ја покривате со невиситина и, знаејќи, вистината ја криете?

72.Една дружина меѓу Следбениците на Книгата, зборуваше: “Верувајте на почетокот на денот во она што им е објавено на оние кои веруваа, а не верувајте на крајот на денот за оние да се вратат?

73.И не верувај никому, освен на оние кои ја следат верата твоја! Кажи: “Навистина, Аллаховиот Патоказ е - вистинскиот Патоказ: нему објавеното слично е на нам објавеното.” Инаку ќе рас-

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

إِنَّ أَوَّلَى الْآلِيَّاتِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَسْتَعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبُسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا أَعْيُنُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا بِالَّذِي آمَنَ نوحٌ وَإِسْرَافِيلُ إِنَّ إِلَهَكُمْ هُوَ اللَّهُ أَنْ تُؤْفَكَ أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

праваат за Аллах. Кажи: “Добротата, секако, е во рацете на Аллах; Он со посак Свој ја дава. А Аллах е Неизмерен и Зналец!”

74.И Он, со посак Свој, ја дарува милоста Своја. А Аллах поседува добрина голема!

75.Меѓу Следбениците на Книгата има и такви кои, ако им довериш товар злато, ќе ти го вратат, а меѓу нив има и такви кои, ако им довериш еден динар, нема да ти го вратат. Постојано треба да го следиш заради тврдењето нивно: “Што се однесува до незнаенковците Ние сме обврзани да постапиме на друг начин.” За Аллах, иако знаат, лага зборуваат.

76.Но, не! Туку секој оној што ќе го исполни ветувањето свое и кој е богобојазлив...Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

77.Да, оние кои го заменуваат ветувањето Аллахово и своите заклетви со нешто малку вредно, на Ахирет, никакво добро не ќе имаат. Аллах со нив не ќе зборува, на Денот суден нема да им обрне внимание и нема да ги очисти. За нив има казна болна!

يَخْصُ رَحْمَتَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِن تَأْمَنَّهُ بِقِطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِن تَأْمَنَّهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمُتِينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

بَلَى مَن أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

78. Меѓу нив има една дружина луѓе кои превртуваат со јазиците свои, читајќи ја Книгата за да помислите дека тоа е од Книгата, а тоа не е од Книгата, и зборуваат дека тоа е од Аллах а не е од Аллах. За Аллах, иако знаат, лага зборуваат!

79. На еден човек кому Аллах му објави и Книга и Мудрост и пратеништво не му одговара да им зборува на луѓето: “Бидете мои, а не Аллахови робови!” Туку зборува: “Бидете Аллахови робови, зашто во Книгата поучувате и во неа истражувате.”

80. Нема да ви наредуваат да ги земате мелеките и пејгамберите за господари. Зарем ќе ви наредуваат неверство кога сте веќе муслимани?

81. И кога Аллах од пејгамберите го прифати Договорот -: Секојпат кога ќе ви обајвев од Книгата и од Мудроста и кога потоа ќе ви дојдеше пејгамбер, кој ќе го потврдеше она што веќе го имавте, ќе поверувавте ли во тоа и ќе му помогневте ли? Рече: “Ќе прифатите ли? Ќе примите ли обврска од мене?” Рекоа: “Прифаќаме.” Рече: “Посведочете, и јас сум од вас, меѓу оние кои сведочат.”

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ أَلْسِنَهُمْ بِالْكِتَابِ
لِيُتَحَسَّبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ بِ
الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يُوَفِّيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوءَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا
فَتَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَآءَ آتَيْتُكُمْ
مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ
قَالَ أَأَقْرَضُكُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
قَالُوا أَأَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

82.Па, оние кои ќе ги свртат плеките...оние, токму, се расипаните!

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

83.Покрај Аллаховата ли вера оние бараат друга? И она што е на небесата и она што е на Земјата, сака или не сака, на Аллах е полсушно. Нему ќе Му се вратат.

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

84.Кажи: “Ние веруваме и во Аллах и во она што ни е објавено, и во она што е објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено на Муса и на Иса - пејгамберите од Господарот нивни. Меѓу нив ние никаква разлика не правиме. Ние сме само Нему послушни!”

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ
عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

85.На оној кој сака друга вера освен исламот - нема да му се прими. Но, тој на Ахирет ќе биде меѓу поразените.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

86.Како Аллах ќе го упати еден народ чии приврзеници не веруваа, а пред тоа веруваа, и сведочеа дека пејгамберот е вистински, и им доаѓаа јаснотии! А Аллах нема да го упати народот невернички!

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

87.Казната нивна е: проклетството-отоАллахово, проклетството на мелеките и на сите луѓе;

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

88.во него оние за навек ќе останат; нема да им се олесни и нема да бидат погледнати,

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾

89.освен на оние кои потоа ќе се покајат и ќе се поправат. Па, Аллах е Простувач и Сомилосен, навистина!

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

90.Покајанието на оние кои не веруваат, навистина,зацврстувајќи го ова, по верувањето нивно нема да им биде примено. Оние се, токму, беспакниците!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الصَّاكُونَ ﴿٩٠﴾

91.Неверниците кои ќе умрат, секако, како неверници како откуп ни сето злато со кое е исполнета земјата не ќе им биде примено; тие ќе имаат казна болна и тие ќе немаат поддржници!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةٌ إِلَّا رِضْ ذَهَبًا وَلَوْ أَقْنَتْ بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

92.Нема да постигнете добročинство сè додека не го поделите она што го сакате; и за сè што ќе поделите па, Аллах, навистина, знае за тоа!

لَنْ نَأْخُذَ بِالشَّيْءِ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

93.Секоја храна им беше халал на синовите Израилови, освен онаа што ја забрани Израил за себе пред да му биде објавен Теврат. Кажи:“Па, донесете Теврат, кажувајте го ако сте искрени.”

﴿٩٣﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾

94. А оние кои, потоа, фрлаа лага врз Аллах - та, зулумџари се!

95. Кажи: “Аллах зборува вистина. Следете ја, тогаш, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците.”

96. Прва Куќа која беше подигната за луѓето е онаа во Мекка, навистина, благословена, Патоказ за световите:

97. во неа се знаменијата јасни, и местото Ибрахимово. И кој ќе влезе во неа е безбеден. Хаџот на Куќата заради Аллах, е обврска за секој кој е во можност - за оној кој ќе се најде на пат. А оној кој не верува - та, Аллах е Независен од луѓето!

98. Кажи: “О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате знаменијата Аллахови, а Аллах е Сведок за она што го работите?”

99. Кажи: “О следбеници на Книгата, зошто го одвраќате оној што верува сакајќи да му го расипете Аллаховиот пат, а сведоци сте. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!”

100. О верници, ако ѝ бидете послушни на една дружина од оние со дадената им Книга ќе ве

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا يُزَيِّهِمْ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَى سَبِيلٍ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

قُلْ يَتْلُوا هَٰذَا الْكِتَابَ لَمْ يَكْفُرُوا بِهِ أَيَّتُهَا اللَّهُ وَلِلَّهِ شَهِدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

قُلْ يَتْلُوا هَٰذَا الْكِتَابَ لَمْ يَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ آمَنَ تَبِعُوا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ نُطِيعُوا أَقْرَبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

вратат, по верувањето ваше, во неверување.

101. Па, како можете да не верувате кога веќе ви беа кажувани ајетите Аллахови и кога меѓу вас е пејгамберот Негов? А кој цврсто држи до Аллах веќе е упатен по патот вистински.

102. О верници, плашете се од Аллах со плашливост вистинска. И умрете само како Послушни!

103. И држете се цврсто - сите - за јажето Аллахово; не разединувајте се и сетете се за благодатите Аллахови кон вас: “И сетете се кога бевте непријатели. Он, тогаш, ги обедини срцата ваши; потоа, со благослов Негов, станавте браќа. И кога бевте на границата од огнената бездна - ве избави од тоа! Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете упатени.

104. Нека една дружина од вас повикува кон добро: нека наредува добро, и нека забранува зло. Онаквите, токму, се спасени!

105. И не бидете како оние кои се разгранаа или разединија по

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ

јаснотиите кои им дојдоа; да, за нив има казна голема

106. на Денот кога некои лица ќе побелат и кога некои лица ќе поцрнат. Што се однесува до оние чии лица ќе поцрнат: “По верувањето ваше не верувајте; па, пробајте ја казната затоа што не верувајте!”

107. А што се однесува, пак, до лицата кои ќе побелат во милоста Аллахова ќе се најдат. Оние во неа за навек ќе останат.

108. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои вистински ти ги кажуваме! А Аллах не посакува да направи зло на луѓето!

109. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Стварите кон него се враќаат!

110. Вие сте најдобрата заедница за луѓето која се појави: наредувате добро, одвраќате од зло; и верувате во Аллах. А кога Следбениците на Книгата би верувале - тоа би било подобро за нив. Меѓу нив има верници, но мнозинството од нив се расипани!

111. Оние никогаш не ќе ви нанесат зло; само ќе ве вознемируваат. А ако, пак, ви објават војна ќе се дадат во бегство, а потоа нема да им се помогне.

مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
 اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
 وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلَ الْكِتَابِ
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 وَأَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١١﴾

لَن يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَلَٰ إِن يُضِلُّوكُمْ
 يُوَلُّوكمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُوكمُ ﴿١١٢﴾

112. Каде било да се најдат понижување ќе ги снајде, ако не се под закрилата Аллахова и закрилата на луѓето. Аллаховата лутина ја предизвикуваат. И беда ќе ги снајде. Ете, тоа е заради: неверувањето нивно во знаменијата Аллахови, убивањето бесправно на пејгамберите, затоа што беа непослушни и затоа што претеруваа.

113. Не се исти следбениците на Книгата. Меѓу нив има заедница стабилна, кои ги кажуваат ајетите во текот на ноќта, токму, на сецде паѓајќи;

114. веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски, наредуваат добро и одвраќаат од зло; се натпреваруваат во добри дела. Он-аквите се меѓу добрите луѓе ;

115. и какво било добро да сработат па, нема да им биде занемарено. Аллах знае за богобојазливите!

116. Да, на неверниците нема да им помогне кај Аллах во ништо: ни имотот нивни, ни децата нивни; оние се жители цехеннемски и во него за навек ќе останат .

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ إِنَّ مَآثِفَهُمْ إِلَّا يَحْبِلُ مِنَ
اللَّهِ وَحَبْلٌ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَ يَعْصِبُ مِنَ اللَّهِ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

﴿١١٣﴾ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ
يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

117. Она што ќе го поделат во животот на овој свет слично е на посевот на оние кои згрешиле против себе - кога ќе го погоди ветар ладен па, ќе го уништи. Оние на Аллах зло не Му нанесоа туку себеси зло си нанесоа!

118. О верници, не земајте доверители други луѓе освен меѓу вас; вашите нема да ве изневерат. Оние, освен вас, сакаат да ве видат нурнати во пропаст. Омраза од нивните усти излегува, а она што го кријат во градите свои е поопасно. Така Ние ви ги објаснуваме знаменијата Наши само ако сфатите!

119. Вие, ете, нив ги љубите а тие не ве љубат. Вие во Книгата верувате, целосно! Кога ќе ве сретнат, зборуваат: “Ние веруваме;” а кога, пак, ќе се осамат, заради нивната омраза кон вас, ги гризат врвовите од прстите свои. Кажи: “Умрете во вашата омраза!” Аллах, навистина, го знае она што е во градите!

120. Кога ќе ви се случи добро - лошотија ги обзема, а кога ќе ви се случи зло - радост ги обзема. Нивната сплетка - ако сте трпеливи и богобојазливи - во ништо не ќе ви наштети. Аллах, навистина, го опфаќа она што го работат!

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صَاعٍ أَصَابَتْ حَرْقَ قَوْمٍ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُمَا وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً
مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْمُرُكُمْ بِحَالٍ وَأَوْدَاءٍ مَّعَكُمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

هَآأَنَّهُ أَؤْلَآءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا التَّوَكَّمُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا نَائِلٌ مِنَ الْقَيْظِ قُلْ مَوْتُوا
بِعَظْمِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ ذَاتُ الْأُصْدُورِ

إِنْ تَسْتَكْمِلُوا حَسَنَةً تَسْأَلُوا عَنْهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢﴾

121. И кога ти на верниците, наутро, оставајќи го семејството, им го определи местото за борба...Аллах е Зналец и Слушач!

122. И кога две племиња од вас не сакаа да се поместат... Аллах ги заштити. Па, врз Аллах нека се потпираат верниците!

123. Аллах, на Бедр, ви помогна. Мал број бевте. Па, плашете се од Аллах за да бидете благодарни! -

124. и кога ти им рече на верниците:“Нема ли да ви биде доволно тоа што Господарот ве поддржа со спуштање три илјади мелеки?”

125. Да, ако бидете трпеливи и богобојазливи; и, ако оние ве нападнат, во тој случај, Аллах ќе ве поддржи со пет илјади мелеки, обележени!

126. Аллах сака да ве зарадува, да ги смири срцата ваши. Помошта доаѓа само од Аллах, Силен и Мудар!

127. Една дружина сака да ја разбие од онаквите неверници, или да ги фрли низ стрмнина, па да се вратат поразени.

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

إِذْ هَمَّتْ طَلِيقَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ
وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ
رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلِينَ ﴿١٢٤﴾

بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
هَذَا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ
بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Да, ти ништо не можеш да им направиш: Он ќе им прости или ќе ги казни. Оние, навистина, се зулумџари!

129. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах простува кому сака и казнува кого сака. Аллах е Простувач и Сомилосен!

130. О верници, не јадете од лихвата која се удвојува и плашете се од Аллах за да бидете спасени!

131. И плашете се од огнот кој е за неверниците подготвен!

132. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот за да бидете смилувани!

133. И побрзајте кон прошката од Господарот ваш и кон Ценнетот кој се простира колку небесата и Земјата - подготвен за богобојазливите,

134. за оние кои делат и кога се во радост и кога се во мака, и кои ја надминуваат омразата, и кои им простуваат на луѓето. Аллах ги љуби добротворите!

135. И за оние кои, кога ќе направат срамно дело или кога ќе си нанесат напад себеси, па го споменуваат Аллаха и бараат

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

﴿١٣٣﴾ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ
وَالْكٰظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ تَاسْتَفْغَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ
الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰٓى مَافَعَلُوا

прошка за гревовите свои, - а кој ќе ги простува гревовите освен Аллах? - и кои не се истрајни во она што го сработиле, и кои, токму, знаат...

136. нив ги чекаат: награда, прошка од Господарот нивни и бавчи низ кои реки течат. Оние во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава таа награда за оние кои го прават тоа!

137. Пред вас поминаа наследства многу... та, патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците.

138. Ова е јаснотија за луѓето, а Патоказ и Ука за богобојазливите.

139. И не губете храброст и не разочарувајте се: како верници ќе бидете најсилни!

140. Ако ви се зададе рана, еднакво, се задава рана и на луѓето, навистина! А во тие денови меѓу луѓето даваме предност, наизменливо: Аллах, така, знае кои се верници и ги зема меѓу вас шехидите! Аллах не ги љуби зулумкарите!

141. И верниците Он да ги очисти а неверниците Он да ги снема.

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتُ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيَوْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿١٣٧﴾

فَدَخَلْتَ مِنْ قَبْلِكَ مَنَاسِكَ مَقِيرًا فِي الْأَرْضِ
فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ يَمَسَّكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ
مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ
شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكُفْرَ ﴿١٤٢﴾

142. Или сметате ли дека ќе влезете во Џеннетот, а Аллах да не знае за оние кои се бореа од вас и да не знае за трпеливите?

143. А вие веќе смртта ја посакавте веќе пред да се сретнете со неа и очигледно ја здогледавате.

144. Мухаммед е само пејгамбер! И пред него имаше пејгамбери па, ако умре или ако биде убиен ќе се вратите ли по стапалките ваши? А оној кој ќе се врати по стапалките свои на Аллах во ништо не ќе му наштети, а благодарните Аллах ќе ги награди!

145. Секој умира со одобрението Аллахово во часот определен. Од наградата ќе му дадеме на оној кој ја сака на овој свет и од наградата ќе му дадеме и на оној кој ја сака на Ахирет. Ние ќе ги наградиме благодарните!

146. И многу пејгамбери имаше со кои се бореа многу побожни луѓе и не губеа храброст заради она што им се случи на Аллаховиот пат, не се откажуваа и кои не се предаваа? А Аллах ги љуби трпеливите!

147. Единствени нивни зборови беа: “Господаре наш, прости ги

أَرْحَمِينُمْ أَنْ نَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ ﴿١٤٢﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَايْنٍ مَنِ نَجَّى قَتَلَ مَعَهُ رِيشُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا

гревовите наши и пропустите наши во однесувањата наши, и помогни ни против народот невернички!”

148. Па, Аллах, тогаш, им даде награда на овој свет, и ќе им даде награда добра на Ахирет. Аллах ги љуби добротинителите!

149. О верници, ако бидете послушни на неверниците Он ќе ве врати по стапалките ваши... та, ќе станете поразени.

150. Но, не! Аллах е Заштитникот ваш. Он од поддржниците е Надобриот!

151. Во срцата на неверниците ќе влееме страв затоа што на Аллах другар му здружуваа, за кој Он никаков доказ не објави. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо прибежиште за зулумџарите е тоа!

152. Аллах, секако, го исполни ветувањето Свое кон вас кога ги истребувавте, со одобрението Негово, непријателите сè до времето кога ослабнавте и справавте за наредбата. Непослушни бевте по она што посакавте да го видите. Меѓу вас имаше: оние кои го сакаа овој свет и оние кои го сакаа Ахирет.

دُونَا وَإِمْرَاقًا فِي أَمْرِنَا وَنَبَّيْتُ أَقْدَامَنَا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْرِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

فَقَالَتْ لَهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ ﴿١٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يَزِيدُواكُم مِّنَ الْعَذَابِ
أَغْلَاقًا كَيْ تَقْلِبُوا فِي الْخَسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
يَمَّا أَشْرَكُوا بِإِلَهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوًى لِلظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ
إِذْ تَحْسَبُونَهُمْ بِإَذْنِهِ كَقَتَرٍ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ
مَا أَرَيْنَاكُمْ مَا تَشْتَهُونَ مِنْكُمْ مِّنْ يُرِيدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
ثُمَّ صَرَّفَكُمُ عَنْهُمْ لِيَبْلِيَكُمْ وَلَقَدْ
عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

Потоа Он ве одвои од нив за да ве испроба. И Он, секако, ви прости. Аллах поседува неизмерна добрина кон верниците!

153. Кога отстапивте, не управувајќи внимание кон никого, и кога пејгамберот ве повикуваше одназад Аллах ве казни со грижа над грижа за да не тагувате за она што ви се оддалечи и што не ви се случи. Аллах е Известен за она што го работите!

154. Потоа по тагата Он ви спушта смирна: “Некои од вас дремка ги обзема, а некои се грижеа за себеси. Овие за Аллах го помислуваа она што не е вистина, она што се помислуваше за Аллах во цахилијетот, зборувајќи: “Што ни остана од таа победа?” Кажи: “Сета победа, навистина е - Аллахова!” Во нивните души го кријат она што пред тебе не го обелоденуваат. Зборуваат: “Да поведеме не ќе изгиневме тука!” Кажи: “И да беа во куќите свои смртта ќе ги стигнеше, оние на кои им е запишано да умрат, на местата нивни. За Аллах да го испита она што е во градите ваши, и да го очисти она што е во срцата ваши. Аллах го знае она што го кријат градите!

إِذْ تَضَعُودُونَ وَلَا تَكُونُونَ
عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَىٰكُمْ فَأَتْبِكُمْ غَمًّا مِّمَّا
لَكُمْ لَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَّصَاسًا يَنْشَى
طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يَخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كُنَّا لَنَاسٍ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي يَبُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

155. Оние меѓу вас кои ги завртија плеќите на денот кога се сретнаа двете војски - Шејтанот ги натера да паднат заради она што порано го стекнаа. Аллах веќе им прости. Аллах е Простувач и Благ!

156. О верници, не бидете како неверниците кои, додека браќата нивни по земјата патуваат и битка бијат, зборуваат: “Да беа со нас не ќе умреа и не ќе загинеа.” Аллах сакаше со тоа да ги ожалости срцата нивни. Аллах оживува и Аллах усмртува. Аллах го гледа она што го работите!

157. А ако загинете на Аллаховиот пат или ако умрете, прошката и милоста Аллахова се подобри од она што го збираат.

158. Или да загинете или да умрете кај Аллах ќе се зберете.

159. Само со милоста Аллахова ти си благ кон нив. А да си груб и со тврдо срце ќе побегнат од тебе, далеку. Прости им, тогаш, и барај прошка за нив, и договарај се со нив во наредбата. А кога ќе решиш - потпири се врз Аллах! Аллах, навистина, ги љуби оние кои се потпираат врз Него!

160. А ако Аллах ви помогне, па не ќе ве победат, а ако Он ве остави кој, тогаш, по Него, ќе ви

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
إِنَّمَا أَسْرَأْتُمْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ يَبْعَثُ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

يَتَأْتِيَ الَّذِينَ يَآمَنُوا لَا تَكَونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لَا خَوْفَهُمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى
لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخْتِي وَيُخَيِّتُ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

وَلَكِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

وَلَكِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ تُخْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَا تَفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ

помогне? Па, верниците нека се потпираат врз Аллах!

161. На пејгамберот не му доликува да сокрие нешто. Оној што ќе сокрие нешто ќе го донесе на Денот суден. Таму секому ќе му се даде она што си го спечалил. И не ќе им се наштети.

162. Не се еднакви оној кој го заслужи задоволството Аллахово и оној кој ја предизвика лутината Аллахова. Престојувалиштето на овој е Цехеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

163. Кај Аллах има степени. А Аллах го гледа она што го работат!

164. Да, Аллах ги даруваше верниците: Кога помеѓу нив испрати пејгамбер од нив да им ги кажува ајетите Негови, да ги очисти и да ги поучи во Книгата, и Мудроста иако порано беа во заблуда очигледна!

165. Кога ве снајде неволја - каква што вие двојно возвративте на непријателот - вие рековте: “Како сега ова?” Кажи: “Тоа е од вас самите?” Аллах, навистина, е Кадар за сè!

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَمِنْ أَتَعَبِ رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ
وَمَا لَهُ جَاهٌ عَنْهُمْ وَرِئَاسَ الْمَصِيرِ ﴿١٦٣﴾

هُمْ ذَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ لِّمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٥﴾

أَوَلَمَّا أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِنَّا
قُلْتُمْ إِنَّ هَذَا قُلُوبُنَا مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

166. И она што ве снајде на денот кога се сретнаа двете војски - беше со одобрување Аллахово за да се знаат верниците,

167. и да се знаат дволичните кога им се рече: “Дојдете! Борете се на Аллаховиот пат или бранете се!” Рекоа: “Да знаевме дека ќе има борба ќе ве следевме.” Тогаш, оние се поблиску до неверувањето отколку до иманот: го зборуваат со своите јазици она што не е во срцата нивни. Аллах најдобро го знае она што го кријат.

168. Оние кои им зборуваа на браќата свои и кои си седеа: “Да не послушаа не ќе загинеа!” Кажи: “Ако сте искрени, тогаш, одгодете ја од себеси смртта.”

169. И не сметајте ги за мртви оние кои загинаа на Аллаховиот пат. Но, не! Живи се. Кај Господарот нивни се снабдени,

170. и радосни се со она што им го даде Аллах од добрината Своја и донесуваат радосница за оние кои ќе им се приклучат по нив: “Нема да стравуваат и нема да тагуваат.”

171. Донесуваат радосница за берикетот и добрината Аллахова, и дека Аллах, навистина, не ја смалува наградата на верниците.

وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ التَّنَجُّ الْجَمْعَانِ فَإِذْنُ اللَّهِ
وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنَنْتَلُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْادَفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قَسًا لَا
لَتَجَعَنَّكُمْ هُمُ لِلْكَافِرِينَ يَوْمِئِذٍ اقْرَبُ مِنْهُمْ
لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا
مَا قَتَلْنَا قُلَّ قَادِرَةً وَأَعَنَ أَنْفُسُكُمْ الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ
أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾

172. Има голема награда за оние кои се освоаа на повикот од Аллах и пејгамберот по задобие-ните рани, и кои добро работат и кои се богобојазливи... за нив има награда голема!-

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

173. на кои им рекоа луѓето: “Сите луѓе, навистина, се собра-ле против вас и чувајте се од нив” - и ова им го зголеми иманот и рекоа: “Аллах ни е Доволен. Е, само каков Закрил-ник е Он!”

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

174. Па, се опсипаа со бериќетот и добрината Аллахова; злото не ги допре. Го следеа задоволство-то Аллахово. А Аллах поседува добрина голема.

فَأَنقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّ مِنْهُمْ شَيْءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

175. Вас само Шејтанот ве запла-шува, навистина, со неговите заштитници. Па, од нив не плашете се туку, ако сте верници, од Мене плашете се!

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ. فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

176. Нека не те загрижуваат оние кои се стремат да одат во пропаст. Во ништо, навистина, на Аллах нема да му наштетат. Аллах сака да не им даде награда на Ахирет. За нив има казна голема!

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ
يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا
فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

177. Да, оние кои го купуваат неверувањето за верување во ништо на Аллах нема да му наштетат. За нив има казна болна.

إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَصُرُوا
اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

178. Оние кои не веруваат нека не мислат дека, навистина, е добро за нив тоа што им дадовме долг живот. Долг живот Ние им дадовме само да им го зголеми-ме гревот, навистина! За нив има казна срамна.

179. Аллах нема да ги остави верниците во таа состојба во која сте вие сè додека Он не го одвои доброто од лошото. Аллах не ви ја обелоденува Тајната, туку Аллах одбира, меѓу пејгамберите, со посак Свој. И верувајте, тогаш, во Аллах и во пејгамберите Негови. Ако верувате и ако се плашите - па, за вас има награда голема!

180. Нека не мислат оние кои скржават во она што Аллах им даде од добрината Своја дека е тоа добро за нив, туку тоа е лошо за нив: На Денот суден она во што скржават ќе им биде за врат обесено. Миразот на небесата и на Земјата е - Аллахов! А Аллах е Известен за она што го работите.

181. А Аллах веќе го слушна зборот на они кои зборуваа: "Аллах, навистина, е сиромашен, а ние сме богати." Ќе го запишеме она што го зборуваа и

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا أُمِّلَ إِلَيْهِمْ خَيْرٌ
لَّا أَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّئُهُمْ لِيُزِدُوا إِفْسَادًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ
يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ
فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَسَوْفَ لَكُمْ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُمْ سَرَّوْنٌ
مَّا يُخْلَوْنَ ۖ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَاللَّهُ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
وَعَنَّا غَنِيَاءُ ۚ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾

убивањето на пејгамберите бe-справно, и ќе речеме: “Искусете ја казната огнена!”

182. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши, а Аллах, навистина, не е неправеден кон робовите!

183. Оние кои зборуваа: “Да, Аллах ни нареди да не му веруваме на ниеден пејгамбер сè додека не ни дојде со курбан што ќе го спржи огнот.” Кажи: “И порано, секако, ви доаѓаа пејгамбери и со јаснотии и со она што го зборуваат - е, па, зошто ги убивавте ако сте искрени?”

184. Ако те сметаат за лашко - па, и пејгамберите пред тебе, кои доаѓаа со јаснотии и со страници-сахифи и со Книга просветлена, се сметани за лашковци.

185. Да, секој ќе ја проба смртта, и само на Денот суден ќе ви се исполнат наградите. Кој ќе се оддалечи од огнот а ќе влезе во Џеннетот - тој веќе победи; животот на овој свет е само лажно уживање.

186. Да, ќе бидете ставени во искушение и со имотите ваши и со животите ваши, и ќе се наслушате со многу навреди врз некои од оние пред вас на кои им е дадена Книгата. А ако сте, пак, трпеливи и богобојазливи -

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ إِلَيْنَا لَآ تُمْرِف
لِرُسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي
قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾

إِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ
جَاءَهُو بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ
أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَن زُحِجَ
عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْمُرُورِ ﴿١٨٥﴾

لَتَبْلُوَكُمْ فِيْ أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَنشَرَكُمُ
كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ
مِن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

па, тоа, токму, е една од големите работи.

187. И кога Аллах го прифати Договорот од оние на кои им е дадена Книгата: “Вие ќе им го објасните на луѓето и нема да го криете” - и оние го занемарија и го продадоа за мала вредност. Е, само колку е лошо она што го послуваат!

188. И не мисли никако дека оние кои се радуваат со даденото им и кои сакаат да им се заблагодари за несработеното и не сметај ги... дека ќе бидат спасени од казната. За нив има казна болна!

189. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах е Кадар за сè!

190. Во создавањето на небесата и Земјата и во промената на денот и ноќта за надарените со разум, навистина, има знаменија,

191. за оние кои го споменуваат Аллаха и стоејќи и седејќи и лежејќи и кои размислуваат за создавањето на небесата и на Земјата: “Господаре наш, ти ова не го создаде залудно. Возвишен

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَاوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ قِيَمًا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

си Ти, сочувај нè од казната ог-
нена!

192. Господаре наш, оној што ќе
го фрлиш во огнот, навистина,
си го понижил. За зулумџарите
нема поддржници.

193. Господаре наш, ние, секако,
чувме еден повикувач што
повикуваше во иман: 'Верувајте
во Господарот ваш!' Ние верува-
ме, Господаре наш, прости ни ги
гревовите и занемари ги пропу-
стите наши и одреди да умреме
заедно со добрите!

194. Господаре наш, дај ни го
она што им го вети на пејгамбе-
рите Твои. Не понижувај нè на
Денот суден. Ти, навистина,
ветувањето не го занемаруваш!"

195. И Господарот нивни, тогаш,
им возврати на молбата нивна:
"Не ќе го поништам, навистина,
делото на оној кој ќе го направи
од вас, било машко или женско,
зашто вие сте еднизадруги. А
оние кои се иселија и кои беа
прогонети од огништата свои, и
кои беа малтретирани на Мојот
Пат и кои се бореа и кои гинеа
ќе им ги простам гревовите
нивни и ќе ги воведам во ба-

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُمُ
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَحْزَنُكَ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ
مِنْكُمْ مِنْ ذِكْرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَلْزَمَ
هَاجِرُوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْذَوْا فِي سَبِيلِ
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَا ذُلٌّ لَهُمْ جَنَّتْ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

вчите ценнетски низ кои реки течат. Наградата е - Аллахова! А кај Аллах наградата е најубава!

196. И никако нека не те измами патувањето по земјата на оние кои не веруваат!

197. Малку задоволство, а потоа престојувалиштето нивно е - Џехенмот. Е, само колку лошо прибежиште е тоа!

198. Но, богобојазливите, од Господарот нивни, ги чекаат бавчи ценнетски низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и таква е, ете, почивката кај Аллах. А она што е добро кај Аллах најдобро е за добротелите!

199. Меѓу следбениците на Книгата има кои веруваат и во Аллах и во она што вам ви се објавува и во она што им е објавено, и кои се плашат од Аллах и кои не ги продаваат зборовите Аллахови за безвредно. Наградата нивна е кај Господарот нивни. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

200. О верници, бидете трпеливи и издржливи, држете се цврсто и плашете се од Аллах за да бидете спасени!

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزُلَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْرُونَ بَيِّاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

ЕН-НИСА (Жени) IV

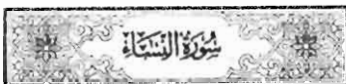
**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш кој ве создаде од еден човек. Од него создаде жена. И од нив расеа и мажи и жени многу. Плашете се од Аллах, со Чие име се повикувате, и меѓу роднините. Аллах, навистина, бдее врз вас!

2. Дајте им го на јетимите имотот нивни, и не заменувајте го доброто со лошото, и не трошете го имотот нивни со имотот ваш. Тоа, секако, е голем грев.

3. А ако се плашите дека нема да бидете праведни кон јетимите жени, тогаш, венчавајте ги оние жени кои ви се дозволени: по две, по три, по четири. А ако, пак, се плашите дека нема да бидете праведни, тогаш, доста ви е една; или со оние кои ви се дадени во сопственост. Ете, така ќе бидете најдалеку од неправдата.

4. И дајте им ги на сопругите од сè срце нивните венчани подароци, а, ако пак, оние ви подарат

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَطَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

وَأْتُوا الْيَتِيمَ بِأَمْوَالِهِمْ وَلَا تَبَدَّلُوا الْحَبِيبَ بِالْكَافِرِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتِيمِ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتًى وَثَلَاثَ وَرَبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذَقْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا ﴿٣﴾

وَأْتُوا النِّسَاءَ بِدَوْلَتَيْنِ نَحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَرَسًا حَرَّتَ رِجَاتٍ ﴿٤﴾

нешто од тоа, трошете го на најдобар начин и со уживање.

5. И не давајте го имотот ваш на безумните, кои Аллах ви ги даде да управувате со нив, а имотот нивни за нивна исхрана и облека трошете го, и зборувајте им учтиво!

6. И проверувајте ги јетимите сè додека не стасаат за брак, и кога ќе усетите дека се зрели, тогаш, предајте им го имотот нивни. И не трошете го расипнички и брзо додека не пораснат. Кој е богат - нека се воздржи, а кој е сиромашен - нека троши скромно. Кога ќе им го предадете имотот нивни, побарајте присуство на сведоци. Доволно е полагањето сметка кај Аллах!

7. На мажите им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, и на жените им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, било да е многу било да е малку: делот пропишан!

8. Ако се присутни при расподелбата од потесната фамилија, јетими и сиромашни, ним, од имотот, подарете им, и зборувајте им убави зборови.

9. Ако оние, пак, остават зад себе потомство без заштита, нека се плашат. И нека се бојазливи

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾

وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
مِنْهُمْ زِينًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارَ أَنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ
وَكُنْ بِاللَّهِ وَحِيدًا ﴿٦﴾

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى
وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَسْتَعِزُّوا بِاللَّهِ وَلْيَقُولُوا

од Аллах и нека зборуваат вистина.

10. Оние кои го јадат имотот на јетимите бесправно, навистина, фрлаат оган во стомаците свои; наскоро ќе се пржат во огнот цехеннемски.

11. Ете, Аллах ви остава во васиет, што се однесува до вашите деца, да им оставите: на машкото дел колку од две женски. А ако, пак, бидат женски повеќе од две ним им припаѓаат две третини од она што го оставила а ако е едно му припаѓа половина. А на родителите, за секој поединечно, шестина од она што го оставил ако има дете, а ако нема дете, во случај да го наследуваат родителите, на мајката ѝ припаѓа една третина. А ако има браќа - на мајката ѝ следува шестина. Ова е по васиетот и подмирувањето на долгот. Вие не знаете кои ви се поблиску, во поглед на корист, родителите ваши или синовите ваши. Тоа е наредба од Аллах. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

12. И вам ви припаѓа половина од она што го оставаат жените ваши ако немаат дете, а ако имаат

قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا
إِنَّمَا يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ
سَعِيرًا ﴿١١﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلَ حَظِّ
الْأُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ
ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ
وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُشُ مِمَّا تَرَكَ
إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ
أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ
النِّصْفُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِيْنٍ
مَّا أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

﴿١٠﴾ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ

дете, вам ви припаѓа четвртина од она што го оставаат по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ним им припаѓа четвртина од она што ќе го оставите ако немате дете, а ако имате дете, ним им припаѓа осмина од она што ќе го оставите по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ако мажот и жената нема кому да остават, од нагорна или надолна лоза, а имаат брат или сестра - на секој од овие му припаѓа по една шестина, а ако ги има повеќе, тогаш, сите заедно учествуваат во третина по направениот васиет или по подмирувањето на долгот без да биде некој оштетен. Васиетот е од Аллах. Аллах е Зналец и Благ!

13.Ете, тоа се границите Аллахови. Оној кој е послушен на Аллах и на пејгамберот Негов ќе влезе во ценнетските бавчи низ кои реки течат. Во нив за навек ќе остане. Ете, тоа е победа голема!

14.А оној кој е непослушен на Аллах и на пејгамберот Негов, кој ги преминува границите Негови, ќе влезе во огнот. И во не-

فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ ذَيْنَ وَلَهُمَا
الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
إِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ
بِهَا أَوْ ذَيْنَ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَأَنَّهُ أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
وَجِدٍ مِنْهُمَا الشُّدُّ إِنْ كَانَوَا أَكْثَرَ
مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ ذَيْنَ غَيْرَ مُضَارٍّ
وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ تَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِيمٌ ﴿١٥﴾

го за навек ќе остане. За него има казна срамна.

15. Кога некоја од жените ваши ќе направи прељуба побарајте четири сведоци против нив, а ако, пак, овие посведочат, тогаш, задржете ги во домовите додека не ги стигне смртта или додека Аллах не им отвори пат.

16. А ако, пак, двајцата тоа го направат, од вас, тогаш, прекорете ги, а ако се покајат и ако се поправат, тогаш, поминете преку тоа! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

17. Да, простувањето кај Аллах, навистина, е за оние кои ќе направат лошо од незнаење и кои потоа веднаш ќе се покајат - така, ним Аллах ќе им прости. А Аллах е Зналец и Мудар!

18. Простувањето не е за оние кои работат лоши дела. Кога некому од нив ќе му се приближи смртта, ќе рече: "Јас, навистина, сега се кајам." Не е, токму, ни за оние кои ќе умрат како неверници. За нив Ние подготвивме казна болна!

19. О верници, не ви е дозволено да ги наследувате жените спротивно на нивната волја. И не наесувајте им штета за да грабнете дел од она што им го подаривте освен ако не направат очигледно срамно дело. И учтиво однесувајте се кон нив. А ако, пак, имате некаков презир кон

وَالَّتِي يَأْتِيكَ الْفَجْشَةُ مِنْ نِسَائِكَ
فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ
شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾

وَالَّذَانِ يَأْتِيَاهُمَا مِنْكُمْ فَيَأْذِيَاهُمَا
فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ
بِجَهْلٍ ثُمَّ يَتَوَفَّوْنَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي تُوبْتُ أَفَلَا يَتُوبُ
وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٨﴾

يَأْتِيهَا الذَّيْنِ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا
النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ
مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَجْشَةٍ مُبِينَةٍ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ
خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

нив можеби во она што ги презирате Аллах ќе ви даде добро големо.

20.А ако сакате да ја замените жената со друга жена и ако нејзе ѝ дадовте многу богатство од тоа ништо не земајте. Зарем тоа насилно ќе ѝ го одземете. Тоа, очигледно, е грев!

21.И како ќе им го одземете кога бевте отворени еднисодруги и кога оние од вас добија цврст договор за брак.

22.И не венчавајте ги жените кои ги венчаваа вашите бабовци. Она што беше - веќе помина. Тоа е срамно дело, гнасота и лош пат, навистина!

23.Забранети ви се да стапите во брак: мајките ваши, и ќерките ваши, и сестрите ваши, и сестрите на бабовците ваши, и сестрите на мајките ваши, и ќерките на брат ви и сестра ви, и мајките ваши кои ве доеја, и сестрите ваши по млеко, и мајките од жените ваши, и пасторките, кои се под ваша закрила од жените ваши ако со овие имавте брачен однос, но ако со нив сте немале брачен однос, немате грев. Забрането ви е да стапите во брак и со жените на вашите родени синови и со две сестри истовремено. Она што беше - помина. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْتَبِّدُوا زَوْجَ مَكَاتٍ زَوْجٍ
وَمَا تَنْبِئُهُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ
شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مَيْبِنَا ﴿٢٠﴾

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ
إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
عَلِيْلًا ﴿٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ
فَحِشَةً وَمَعْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي
أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضَاعِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمُ اللَّاتِي
فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ
أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ
وَأَنْ تَحْمُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٣﴾

24. И мажените жени, освен оние за кои ќе стекнете сопственост преку заробеништво; тоа е правило Аллахово за вас! А останатите ви се дозволени доколку посакувате, од имотот ваш, венчани подароци да им подарите, а не само блуд да направите. А жените ваши, со кои уживавте, па дајте им ја, според пропишаното, наградата нивна. И, доколку се спогодите по обврската, не ви е грев да се задоволите. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

25. А оној меѓу вас кој не може, заради подарокот, да венча немажена жена, верничка, тогаш, нека се венча со верничка од оние девојки кои се преку заробеништво во ваша сопственост - а Аллах најдобро го знае вашиот иман - бидејќи вие сте едни-одруги. Венчавајте ги, тогаш, со одобрување од нивните сопственици и дајте им ги подароците нивни учтиво како на честити жени кои не прават прељуба и кои не земаат пријатели скришно. А ако, пак, овие прават прељуба, како мажени, им припаѓа половина од казната предвидена за мажените жени. Ете, тоа е за оној од вас кој се плаши од прељуба. Но, за вас е подобро да се стрпите. Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأَجَلَ لَكُمْ
مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَتَّعُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ ۖ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ
فَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحِ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَنَيْتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ
بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْفِحَاتٍ وَلَا
مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِينَ فَإِنْ أَتَيْتُمْ
بِفَاحِشَةٍ فَلْيَنْزِلْ بِنِصْفِ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ
مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

26. Аллах посакува да ви објасни и да ве упати по патиштата по кои одеа оние пред вас, и да ви прости. Аллах е Зналец и Мудар!

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّيبَ وَيُخَبِّرَ بِأَخْبَارِكُمْ إِنَّ إِلَهَ الْإِنْسَانِ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٢٦﴾

27. Аллах посакува да ви прости, а оние кои се поведуваат по страстите, посакуваат да ве турнат низ стрмнина голема.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ يُقِيلُوا مِثْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾

28. Аллах посакува да ви олесни, а човекот е создаден слабичок.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

29. О верници, не трошете го еднисодруги имотот ваш на недозволен начин. Трговијата, ако еднисодруги се договорите, не ви е забранета. И еднисодруги не убивајте се. Аллах, навистина, кон вас е Сомилосен!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

30. А на оној што ќе го направи тоа насилно и неправедно Ние ќе го фрлиме во огнот. Ете, тоа за Аллах е многу лесно!

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

31. Ако ги избегнувате големите гревови, кои ви се забранети, Ние ќе ви ги простиме малите гревови, и ќе ве воведеме низ благороден влез.

إِنْ تَحْتَسِبُوا كَيْدَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرُوا عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

32. И не тежнејте кон она со што Аллах ве одликува еднинадруги. На мажите им припаѓа дел од она што го спечалија, а и на жените им припаѓа дел од она што го спечалија. Барајте од Аллах за да ви даде дел од добрината Своја. Аллах, навистина, знае сè!

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

33. И Ние за секого оставивме наследници на она што ќе го остават родителите и ближните. А оние со кои склучи договор - дајте им го делот нивни. Аллах, навистина, е Сведок за сè!

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ
فَعَنْوَهُمْ نَصِيحَتُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

34. Мажите се појаки од жените според она што Аллах ги одликува еднинадруги и според имотот свој кој го трошат. Па, добри жени се оние кои се побожни и кои се чувари, во скришноста, на она што треба да се чува, и во што Аллах ги чува. А за оние за кои се плашите дека нема да бидат послушни - посоветувајте ги, одвојте ги во постелата и удрете ги! А ако, пак, ви се послушни не барајте начин зло да им нанесете. Аллах, навистина, е Возвишен и Голем!

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ ۚ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
فَأَلْصَقْنَاهُ ۖ فَنَبِّئْكَ حَقِيقَتُ لِلْغَيْبِ
بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَالَّذِينَ خَافُونَ شُرُوهُمْ
فَإِطِئُوهُمْ ۚ وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَضْرِبُوهُمْ ۚ فَإِنْ أَطَعَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ
سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

35. А ако се плашите дека и двајцата ќе се разведат, тогаш, побарајте помирител од неговото семејство и помирител од нејзиното семејство: а ако двајцата посакуваат да се помират - та, Аллах ќе ги помири. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ
أَهْلِهِ ۚ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا ۚ إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا
يُوفِی اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَبِيرًا ﴿٣٥﴾

36. И обожавајте го Аллаха и ништо немојте да Му здружувате, и кон родителите, и кон ближните, и кон јетимите, и кон сиромашните, и кон соседите блиски и соседите далечни, и кон патни-

۞ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ وَإِنِ

ците, и кон оние кои со посредство на заробеништво ги поседуваат - однесувајте се добро. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се надуени и горделиви!

37. Оние кои се скржавци и кои им наредуваат на луѓето скржавост и кои го кријат она што им го даде Аллах од добрината Своја. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна,

38. и оние кои го делат имотот свој во очиглед на луѓето и кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски. Оној кој Шејтанот го има за другар, навистина, колку лош другар има!

39. А што ќе им биде ако веруваат во Аллах и во Денот ахиретски и ако делат од нафаката што Аллах им ја даде? Аллах за нив знае се!

40. Аллах никому нема да направи неправда ни колку трошка. А ако направи добро Аллах ќе му го удвои и од Себе ќе му даде награда голема.

41. Како, тогаш, кога ќе донесеме од секоја заедница по еден сведок, а тебе ќе те донесеме како сведок против нив!

السَّيْلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يَخْتَلُونَ بِآيَاتِ النَّاسِ بِالْبُحْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

كَيفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

42. На Денот тој, оние кои не веруваа и кои не беа послушни на пејгамберот, повеќе би посакале да ги покрие земјата. Од Аллах не ќе можат да сокријат ниту еден збор.

43. О верници, не пристапувајте во намаз во пијана состојба сè додека не знаете што зборувате, ниту цунуби додека не се избањате, освен ако сте на пат. А ако сте болни и ако сте на пат, или некој изврши нужда или пак се состанете со жените, а не најдете вода, тогаш, земете тејеммум со чиста прашлива земја. Со неа, со испрашените раце, допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах, навистина, е Помилувач и Сомилосен!

44. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како работат со беспакето: посакуваат да скришнете од правиот пат.

45. Аллах најдобро ги знае непријателите ваши. Аллах е Доволен Заштитник и Доволен Поддржник!

46. Од Евреите има кои го одземаат вистинското значење на зборот и зборуваат: “Чувме ама не сме послушни” или: “Чуј ама никој нека не те чуе” или: “Дај ни

يَوْمَ يَوْمِذُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ
نُصِوِيَهُمْ أَلَا أَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا
عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَايَةِ
أَوْ لَمْ يَسْمَعْ الْإِنْسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ نُضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٢١﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ
وَرَاعْنَا كَيْفًا لَّيْسِنَهُمْ وَطَعْنًا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا لَاسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا

предност,” превртувајќи со јазиците свои и напаѓајќи ја верата. А кога тие би рекле: “Слушнаваме и послушни сме” и: “Чуј, и погледни нè!” ќе беше тоа, тогаш, подобро за нив, и поисправно. Но, Аллах ги проколни заради неверството нивно. Меѓу нив веруваат само малкумина.

47. О вие, на кои ви е дадена Книгата, верувајте во она што Ние го објавивме, што е Потврда за она што веќе е при вас, пред Ние да ги избришеме лицата и не им дадеме изглед како што е задната страна или пред да ги проколниме онака како што ги проколнавме претставниците на Сабота. Наредбата Аллахова е делотворна!

48. Аллах, навистина, нема да прости да Му се здружува здруженик, а сè, освен ова, простува кому сака. А оној кој Му здружува на Аллах здруженик, тој, лажејќи, прави голем грев.

49. Не ги гледаш ли оние кои ги чистат своите души? Но, не! Аллах чисти кого сака. И ним не ќе им се направи штета ни колку трошка една..

50. Гледај како фрлаат лага врз Аллах. Ова е доволно за да се направи јасен грев!

لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكَذِبَ آمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أُولَٰئِكَ لَعْنَتُنَا كَمَا لَعْنَاهُمُ أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿١١٤﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُلْظَمُونَ فِتْنًا ﴿١١٦﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكُنْ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٧﴾

51. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како веруваат и во волшебништво и во Тагут, и кои зборуваат за неверниците: “Овие се поистправни од оние кои веруваат исправно.”

52. Тие се оние кои Аллах ги проколни: а на оној што ќе го проколни Аллах - тој никогаш не ќе најде поддржник!

53. Или кога оние би им дале удел во власта, тогаш, ни најмалку нема да даваат на луѓето,

54. или им завидуваат на луѓето за она што им го даде Аллах од добрината Своја. И на семејството Ибрахимово Ние му дадовме и Книга и Мудрост и власт голема!

55. Па, од нив имаше и кои веруваа во тоа и од нив имаше кои одвраќаа од тоа. Џехеннемот Сеир е доволен за нив!

56. На оние кои, навистина, не веруваат во ајетите Наши ќе ги фрлиме во огнот, сигурно: Кога кожата нивни ќе се испечат Ние ќе ги замениме со други кожи за да ја искушат казната. Аллах, секако, е Силен и Мудар!

57. На оние кои веруваа и кои работеа добри дела Ние ќе ги воведеме во бавчите ценетски низ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَلْطَفُوا
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتَوْلَاءَ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن مَّجِدَ
لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ
نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ
فَقَدْ ءَاتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَءَاتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ
بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَمَا
نُصِيعَتِ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
الْعَذَابَ إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ عَرِيفًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и за нив во Џеннетот има чисти жени, и Ние ќе ги воведеме во сенка ладна.

58. Аллах, навистина, ви наредува да им ги дадете на луѓето аманетите нивни, и кога ќе судите меѓу луѓето да судите праведно. Советот со кој ве советува Аллах, секако, е најдобриот. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

59. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот и на оние меѓу вас кои ви се претпоставени. Ако не се согласувате во нешто, доколку верувате во Аллах и во Денот ахиретски, тогаш, обратете се до Аллах и до пејгамберот. Ете, тоа е најдоброто објаснување!

60. Не ги гледаш ли оние кои мислат дека веруваат во она што ти се објавува и во она што беше пред тебе објавено; посакуваат да им се суди пред Тагут а веќе им беше наредено да не веруваат во него. Шејтанот сака да ги талне во беспаке далечно.

61. И кога ќе им се каже: “Дојдете кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот - ќе ги видиш

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا
ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا
وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ
اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا
أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَسْحَكُوا إِلَى الْفُكَّاءِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ

дволичните како сосема одвркаат од тебе!

62. Па, како ќе биде кога ќе им се случи несреќа заради она што го направија рацете нивни? Потоа ќе ти дојдат, колнејќи се во Аллах: “Ние само сакаме да направиме добро и да има разбирање.”

63. Оние за кои Аллах знае што има во срцата нивни. Не обрнувај им, тогаш, внимание, посоветувај ги и кажи продорни зборови!

64. Ние испративме пејгамбер само да му се биде послушен со одобрението Аллахово. А оние кои направија зулум за себеси да дојдат кај тебе и да побараат, навистина, прошка од Аллах и за нив пејгамберот да побара прошка - ќе видат дека Аллах е Простувач и Сомилосен!

65. Но, не! Се колнам во Господарот твој! Оние не ќе веруваат сè додека не те именуваат за судија за она за што се расправаат едни со други, сè додека, потоа, не усетат во душите свои - за она за што ќе им пресудиш - теснотија, и сè додека потполно не се предадат.

صُدُّوْكَ ﴿١١﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ يُعَاذِمَتَ
أَنْفُسُهُمْ ثُمَّ جَاءَ وَلَدٌ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿١٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِى
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ
فَأَسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا
شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِى أَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٥﴾

66.А Ние да им пропишавме: “Убивајте се!” или: “Истерувајте се од огништата ваши” - тоа ќе го направеа само мал број од нив. А да постапеа според она со што се советуваа ќе беше подобро за нив и ќе беа поцврсти во верата,

67.тогаш ќе им дадеме, од На-ша страна, награда голема,

68.и Ние ќе ги насочевме по патот вистински!

69.На Аллах и на пејгамберот послушните ќе бидат со оние кои Аллах ги дарува со добрината Своја: пејгамберите, искрени-те, шехидите и добрите. Е, само колку добри другари се тие!

70.Ете, тоа е добрината Аллахова; доволно е што Аллах знае!

71.О верници, не напуштајте ги претпазливостите ваши, тргнете во мали дружини или тргнете во големи дружини!

72.Од вас има, навистина, и такви кои ќе се откажат и кои, ако ви се случи несреќа, велат: “Аллах ме дарува со Неговата благодат со тоа што не бев со нив присутен,” -

73.а, ако, пак, ви се случи да победете, со добрината Аллахова, ќе речат, сосем сигурно, како да

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
أَوْ ائْخَرُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَإَشَدَّ تَنبِيْهًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا لَا تَيْلَافُهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخْذُوا حِذْرَكُمْ
فَإِنْفِرُوا بَأْسَبَاتٍ أَوْ ائْخَرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾

وَلَٰئِنْ مَنَعُوكُمْ لِمُطَاعٍ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ نَعْمُهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

وَلَٰئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن
لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْسَ كُنْتُ

немаше никаква љубов меѓу вас и меѓу Него: “Каква штета, па, да бев со нив ќе имав добивка голема!”

74. Па, нека се борат на Аллаховиот пат оние кои го продаваат овој свет за Ахирет. А на оној кој се бори на Аллаховиот пат, било да загинае било да победи, Ние ќе му дадеме награда голема!

75. И што ви е па не се борите на Аллаховиот пат за потлачените: мажите, жените и децата кои зборуваат: “Господаре наш, извади нè од оваа населба чии жители се насилници; помогни ни Твојот удел да ни биде заштитник, и помогни ни Твојот удел да ни биде поддржник!”

76. Оние кои веруваат се борат на Аллаховиот пат, а оние кои не веруваат, се борат на шејтановиот пат. Борете се, тогаш, против пријателите шејтански. Сплетката на Шејтанот, навистина, е слаба!

77. Зарем не ги виде оние на кои им е речено: “Запрете ги рацете, намаз извршувајте и зекат давајте!” И бидејќи им беше пропишана борбата, една дружина меѓу нив се застрашуваше од луѓе-

مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٦﴾

﴿٧٥﴾ فَلْيَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِي
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلْ أَوْ يَغْلِبْ
سَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٦﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمُ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ
الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً
وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا

ѓу нив се застрашуваше од луѓето, како што е застрашувањето од Аллах, или некое застрашување уште посилено, велејќи: “Господаре наш, зошто ни пропиша борба? Да не поштедеше до едно време блиско?” Кажи: “Уживањето на овој свет е мало. За богобојазливиот...та, Ахирет е подобар. Нема да ви се наштети ни колку трошка.”

78.И каде било да се најдете... та, смртта ќе ве стигне. Па, било да сте и во кули високи. А ако ги снајде добро зборуваат: “Ова е од Аллах”, а ако, пак, ги снајде зло, зборуваат: “Ова е од тебе” Кажи: “Сè е од Аллах.” Но, што е со оние луѓе? Ни малку не разбираат од говорот?

79.Секое добро што ќе ти се случи - та, од Аллах е, а за секое зло што ќе ти се случи - та, од тебе е. Ние за луѓето пејгамбер испративме. Доволно е што Аллах е Сведок!

80.Оној кој е послушен на пејгамберот тој е послушен и на Аллах. А оној кој ги врти плеките - та, Ние не те испративме како нивни чувар!

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۖ قُلْ مَنَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٨﴾

أَتَيْتُمَا كُنُوزًا يُّدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمَا فِي رُوحٍ مُّسَيِّدَةٍ ۖ وَإِنْ نُصِيبَهُمْ حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ نُنْصِيبْهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ قُلْ هَٰذَا الْقَوْلُ لَا يَكَادُونِ يُفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٩﴾

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

81.Оние зборуваат: “Послушно-ст!” И кога те напуштија една дружина меѓу нив, тогаш, ноќе, замислуваат нешто друго. А Аллах го пишува она што го зборувааш во сон. Избегнувај ги! Потпри се врз Аллах! Аллах е Доволен Закрилник!

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ عِنْدِكَ بَدَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَلَّى عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

82.Зошто оние не размислуваат за Кур’анот? Да беше тој од некој друг, а не од Аллах, во него ќе најдевите сигурно несогласија големи.

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَقَ أَنْ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

83.А кога ќе им дојде некоја вест за безбедноста или за загриженоста ја разгласуваат. А ако ја пренесат на пејгамберот или на оние меѓу нив, кои наредуваат, би го знаеле оние меѓу нив она што би можеле да го знаат. А добрината и милоста Аллахова да не е кон вас, освен мал број, ќе го следевте Шејтанот.

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

84.Па, бори се на Аллаховиот пат - одговорноста твоја е само твоја - и поттикнувај ги верниците. Само Аллах може да ја допре силата на оние кои не веруваат. Силата и казната Аллахова се најјаки!

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَكُفَّ بِأَمْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾

85.На оној кој се залага за добро посредување му припаѓа еден дел од тоа, а на оној кој се залага

مَنْ شَفَعَ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا

за зло посредување му припаѓа дел од одговорноста за тоа. Аллах бдее над сè!

86.А кога ќе бидете поздравени, отпоздравете и вие со поздрав уште подобар или возвратете го истиот. Аллах, навистина, ќе пресуди за сè!

87.Аллах, нема друг бог освен Него! На Денот суден, во кој нема сомнение, Он ќе ве збере. А кој има од Аллаховите зборови поискрени!?

88.Што ви е па да се одделите во две дружини во врска со дволичните? А Аллах ги потисна заради она што го спечалија. Посакувате ли да го упатите оној ко-го Аллах го остави во заблуда? А оној кого Аллах го остава во заблуда никогаш не може да го најде патот!

89.Оние би сакале вие да бидете неверници како што оние се неверници: да бидете еднакви. Па, нив не земајте ги за заштитници сè додека не се иселат на Аллаховиот пат. А ако ги свртат плеќите - тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги најдете. Од нив не земајте ни заштитник ни поддржник! -

90.освен оние кои ќе се сокријат кај племе помеѓу кое и вас има

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا ﴿٨٥﴾

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّاتِهِ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَر_Kَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً ۚ فَلَا تَحْجُدُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهْجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا أَفَحْدُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَنْخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ يَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَبِيتٌ

договор, или кои вам ќе ви дојдат а не си дозволуваат нивните срца да се борат против вас или, пак, да се борат против луѓето свои. А Аллах да сака моќта нивна ќе ја управи против вас и оние, тогаш, ќе се борат против вас. Па, ако не ве задираат и ако не се борат против вас - и ако ви понудат мир, Аллах не ви даде за право да бидете против нив.

91. Вие ќе наоѓате и други кои посакуваат да бидат безбедни кај вас и кај луѓето нивни. Секојпат кога ќе се повикаат кон сплетка... та, прифаќаат. Па, ако ве задираат, и ако не ви нудат мир и ако не ги спуштат рацете, тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги стигнете. Што се однесува до нив, Аллах ви дозволува против нив јасна власт.

92. Верник не може да убие верник освен по грешка. Оној кој ќе убие верник погрешно, тогаш, треба да ослободи еден роб верник и да даде крвнина на членовите од неговото семејство освен ако не ви се смилуваат. А ако е од оној народ кој ви е непријател а е верник треба да се ослободи роб верник. А ако е од оној народ меѓу кого и вас има примирје нека даде крвнина на

أَوْجَاءَ وَكَمْ حَصَرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُواكُمْ
أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَتَلُوكُمْ فَإِنْ أَعْرَضُوا عَنْكُمْ فَلَمْ يَقْتُلُواكُمْ وَالْقَوْمَ
إِنْ كُنْتُمْ أَسْلَمْتُمْ فَأَجْعَلِ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَارِدٌ وَإِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ
لَمْ يَعْرِضُوا عَنْكُمْ وَيُلْغُوا إِلَيْكُمْ أَسْلَمْتُمْ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ
فَحُدُّوهُمْ وَأَقْبِلُوا لَهُمْ حَيْثُ يَتَفَتِّشُوهُمْ
وَأُولَئِكَ كُنْتُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩٢﴾

وَمَا كُنْتُمْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَدِيَّةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا
فَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُمْ مُؤْمِنٌ
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كُنْتُمْ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ
مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُكْتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

членовите од семејството негово и нека ослободи роб верник. Па, ако не најде, нека пости два месеца, едензадруг, барајќи прошка од Аллах. А Аллах е Зналец и Мудар!

93.А оној које ќе убие верник намерно, тогаш, казната негова е Џехеннемот. Во него за навек ќе остане. Аллах врз него ќе го разлее гневот Свој, ќе го проколни и ќе му подготви казна голема.

94.О верници, кога ќе тргнете на Аллаховиот пат мислете добро, и на оној кој ќе ви упати поздрав, не велете му: “Ти не си верник!” Ги барате ли добрата од животот на овој свет? Па, кај Аллах има богатство големо. И вие порано бевте како нив па Аллах ви даде предност. И мислете добро! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

95.Не се еднакви верниците кои остануваат дома - освен неспособните - и оние кои се борат на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој. Оние кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотот свој и со животот свој, Аллах ги одликува со еден степен над оние кои остануваат

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَى إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَارِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ آتَى إِلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٥﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخُسْفَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦﴾

сите им вети награда. Аллах ги одликува со награда голема оние кои се борат над оние кои остануваат дома;

96. со степените Негови, прошка и милост. Аллах е Простувач и Сомилосен!

97. На оние кои ќе си нанесат зло за себеси, мелеките кога ќе им ги земаат душите, ќе им речат: “Што беше со вас?” Ќе речат: “Бевме потчинети на земјава”. Ќе речат: “Не беше ли земјава Аллахова широка да не можете да се иселите?” Па, Цехеннемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

98. Освен за немоќните мажи, за жените, за децата кои не можат да се снајдат и кои не можат да се управат по патот.

99. Ним Аллах, има надеж, да им прости. Аллах е и Помилувач и Простувач!

100. Оној кој ќе се исели на Аллаховиот пат на земјата ќе најде многу места и простор. А оној кој ќе излезе од својот дом, исекувајќи се кон Аллах и пејгамберот Негов и кого ќе го затекне смртта, наградата негова е - Аллахова. А Аллах е Простувач и Сомилосен!

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَتُكِنُّ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَتْ فَهُمْ يَهْجُرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَا لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ سَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ جِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
عَفُورًا ﴿٩٩﴾

وَمَنْ هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مَهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ثُمَّ يَدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾

101. А кога ќе кренете на пат по земјата, ќе немате грев да го скратите намазот. И ако се плашите дека неверниците, ќе ви направат сплетка. Неверниците се, навистина, ваши очигледни непријатели!

102. А кога ќе се најдеш меѓу нив и кога ќе извршуваш намаз со нив, една дружина од нив нека клања намаз со тебе, и нека го земе оружјето свое. Кога ќе паѓате на сејде, тогаш, нека оние бидат зад вас, и нека дојде друга дружина која не извршила намаз и нека изврши заедно со тебе, и нека го земе оружјето и нека внимава зашто неверниците би сакале вие да не внимавате на оружјето ваше и на товарот ваш па да навалат врз вас во еден замав. Немате грев ако сте спречени од дожд, или ако сте болни, да го положите оружјето ваше, но, сепак, бидете внимателни! Аллах, навистина, на неверниците им подготви казна срамна!

103. А кога ќе завршите со намазот, тогаш, споменувајте Го Аллаха и стоејќи и седејќи и лежејќи. А кога сте безбедни, тогаш, навистина, намаз извршувајте. Намазот за верниците, секако, е пропишан во време одредено.

وَإِذَا صَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْشِيَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عُذُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوُتَفَلَّوْا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِنْ مُطَرٍّ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُبِينًا ﴿١٠٢﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِزًّا وَفَعُّوا عَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْثُوتًا ﴿١٠٣﴾

104. И во потрагата на непријателите не малаксајте! Ако, според тоа, вие поднесувате бол... па и тие, навистина, поднесуваат бол, онака како што и вие поднесувате. Вие од Аллах се надевате на она што тие не се надеваат. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

105. Ние, навистина, ти објавивме Книга со вистина за да судиш меѓу луѓето со она што Аллах ти го обелодени... И немој да бидеш оптоварен со предавниците!

106. И барај прошка од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

107. И не расправај за оние кои самите себеси се изневерија! Аллах, навистина, не го љуби изневерникот и грешникот!

108. Бараат да се скријат од луѓето, а не бараат да се скријат од Аллах, и Он, токму, е со нив и кога дрдорат зборови со кои Он не е задоволен. Аллах го опфаќа она што го работат!

109. Ете, вие сте тие кои разговарате со нив за овој свет, но пред Аллах, на Денот суден, кој ќе разговара со нив? Или кој ќе биде закрилникот нивни?

وَلَا تَهْتَفُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ آلَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ ۖ وَهُمْ مَعَهُمْ إِذْ يَبْتَثُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

هَٰذَا شَأْنُهُمْ هَٰذَا ۖ جَدَلْنَاهُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾

110. Оној кој сработи зло или кој себеси си наштети, потоа побара прошка од Аллах - ќе го најде Аллаха Простувач и Сомилосен!

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
اللَّهُ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾

111. Оној кој ќе спечали грев, навистина, ќе го спечали за себеси. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾

112. А оној кој ќе спечали пропуст или грев па го припише на оној кој не е крив, јасно, ќе понесе и клетва и грев.

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِي بِهِ بَرِيئًا
فَقَدْ أَحْتَمَلَ بِهِتًا وَإِنَّمَا بُيِّنَّا ﴿١١٢﴾

113. А да не беше добрината Аллахова кон тебе и милоста Негова една дружина од нив имаше намера да те натера во заблуда, но оние самите себеси во заблуда се натераа, и во ништо не ти наштетија. Аллах ти објави и Книга и Мудрост, и те поучи со она што не го знаеше. Добрината Аллахова кон тебе, навистина, е голема!

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

114. Нема никакво добро во состаноците нивни тајни освен оној кој наредува садака или јавно добро или слога меѓу луѓето. А на оној кој ова го работи заради задоволствата Аллахови Ние ќе му дадеме награда голема!

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ
بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ فَسَوْفَ نؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿١١٤﴾

115. Оној кој ќе се одвои од пејгамберот, бидејќи му беше објаснет Патоказот, и кој ќе следи друг пат од оној на верниците, Ние ќе го свртиме онака како што се врти тој: ќе го фрлиме во Џехенмот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا يَبَيِّنُ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ
وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

116. Аллах, навистина, нема да прости да му се припише здружник, а ќе прости, кому сака, сè друго освен тоа...Оној кој му припишува здружник на Аллах веќе паднал во беспаке далечно.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

117. Оние повикуваат освен Него: се повикуваат на жени кипови, се повикуваат само на Шејтанот непослушен:

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسًا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾

118. Аллах него го проколни. Рече: “Ќе им го одземам, сигурно од робовите Твои, делот пропишан.

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا يُخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

119. И сосем сигурно ќе ги скршнувам, и сосем сигурно ќе им донесувам лажни надежи, и сосем сигурно ќе им наредувам, и сосем сигурно ќе му ги сечат ушите на добитокот, и сосем сигурно ќе им наредувам па ќе го менуваат творењето Аллахово.” А оној кој ќе го земе Шејтанот

وَلَا ضِلَّ لَهُمْ وَلَا يُغْنِيهِمْ وَلَا مَرْتَبَهُمْ
فَلْيَبْتَغُوا ۖ إِنْ أَذَاكَ الْآلَاءُ لَعَنَهُمْ وَلَا مَرْتَبَهُمْ
فَلْيَعِزُّكَ خَلْقُ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾

за пријател, а не Аллах, ќе се ну-
рне во пропаст очигледна.

120. Он им нуди ветувања и ги
изневерува. А Шејтанот ветува
само измама.

121. Пребивалиштето нивно е -
Џехеннемот. И од него не ќе мо-
жат да се спасат.

122. На оние кои веруваат и кои
прават добри дела Ние ќе ги во-
ведеме во бавчи ценетски низ
кои реки течат; во нив за навек
ќе останат. Ветувањето Аллахо-
во е - вистинско ветување. А кои
се поискрени зборови од Алла-
ховите!?

123. Тоа не зависи ни од желбите
ваши ни од од желбите на След-
бениците на Книгата. Кој ќе
направи зло ќе се казни и не ќе
најде, освен Аллах, ни заштит-
ник ни поддржник.

124. И оној кој ќе направи добро
дело, верник: машко или женс-
ко...онаквите ќе влезат во Ценн-
етот и не ќе им се нанесе зло ни
колку голушка од урма.

125. А кој има подобра вера од
оној кој го предава лицето на
Аллах, а добротинител е? Ја сле-
ди чистата вера Ибрахимова. А

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

أُولَٰئِكَ مَا وَلَّهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَخْرُجُونَ عَنْهَا
مَخْرَجًا ﴿١٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ
مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِيعًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

Аллах Ибрахима го прифати за пријател!

126. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах опфаќа сè!

127. И оние бараат од тебе решенија во врска со жените. Кажи: “Аллах ви донесува решение за нив - и она што ви е кажувано во Книгата - и за жените јетими на кои вие не им го давате она што е пропишано, а вие сакате да склучите брак, и за нејаките деца - и кон јетимите да бидете праведни. И за секое добро кое ќе го спечалите - па, Аллах, навистина, го знае тоа!

128. Ако некоја жена се плаши од безверието на нејзиниот маж или од рамнодушноста - тогаш, немаат грев да се склучи договор меѓу нив; договорот е најдобар, зашто душите се наклонети кон лакомост. Ако правите добро и ако се плашите - Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

129. И колку да сакате вие никогаш не ќе можете праведно да се однесувате кон жените ваши. Кон никаква наклонетост, тогаш, не понесувајте се, една од нив во неизвесност да ја остави-

وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ يَكُلِّ شَيْءٌ مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُكَلِّ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
يَسْمَى النِّسَاءُ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ
لَهُنَّ وَرَعِبْنَ أَنْ يَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضَعِفِينَ
مِنْ أَوْلَادِنَ وَأَنْ تَقُولُوا لَيَسَّيْنِ
يَا لِقِسْطٍ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ
وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾

те. А, ако се договорите и ако се плашите, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

130. Ако двајцата се разделат, Аллах од дарежливоста Своја, ќе им даде во изобилие. Аллах е Неизмерен и Мудар!

131. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! На оние кои беа пред вас, на кои им е дадена Книгата, а и вам, во наредивме да се плашите од Аллах и да верувате зашто, навистина, сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

132. Сè што е на небесата и на Земјата е -Аллахово! А Аллах е Доволен Заштитник!

133. Кога би сакал, Он би ве снемал, - о луѓе! - и би донел други место вас. Аллах, навистина, е Кадар за тоа!

134. Кој сака награда на овој свет - та, кај Аллах е наградата на овој свет и на Ахирет. Аллах е Слушач и Гледач!

135. О верници, бидете постојани при правдината, сведочете заради Аллах, било да е тоа против вас или против родителите или против блиските, иако е богат или сиромав, зашто Аллах има предност над нив. Не следе-

وَإِنْ يَفْرَقَا يُعِنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعْيِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ
وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِخَاصِرٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ ثَوَابٌ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَقْوَمِينَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى
بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا

те ја страста, па да бидете неправедни! А, ако ја заобиколувате или ако сте рамнодушни кон правдината, па, Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

136. О верници, верувајте во Аллах, и во пејгамберот Негов и во Книгата која ја објави на пејгамберот Свој и во секоја книга која ја објави порано. Оној кој не верува во Аллах и во мелеките Негови и во книгите Негови, и во пејгамберите Негови и во Денот ахиретски веќе талнал по беспакето далечно!

137. На оние кои веруваат а потоа не веруваат па потоа веруваат, па потоа не веруваат и потоа го зголемуваат неверувањето...Аллах никогаш не ќе им прости и не ќе ги упати по патот.

138. Извести ги дволичните деца, навистина, за нив има казна болна,

139. оние кои, навистина, ги земаат за пријатели неверниците а не верниците. Кај нив ли ја посакуваат силата? Па, сета сила, навистина, на Аллах му припаѓа!

140. За вас, во Книгата, е веќе објавено: Кога ќе слушнете како Аллаховите ајети некој од вас не

أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ

وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ

بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ءَالْيَوْمِ

الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا

ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا ثُمَّ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُعْزِلَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾

بَشِيرِ الْمُتَّقِينَ بِأَنَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٩﴾

الَّذِينَ يَخْذُلُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

الْمُؤْمِنِينَ آيُنْفِقُونَ عَنْهُمْ الْعُرَةَ فَإِنَّ

الْعُرَةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ

ءَايَةَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا

ги признава и ги исмева...не седете со нив додека не навлезат во друг разговор инаку, навистина, ќе бидете слични на нив. Аллах, секако, во Цехеннемот ќе ги збере сите: и дволичните и неверниците.

141. Оние кои остануваат во исчекување на вашиот поглед - ако ви дојде победата од страна на Аллах, зборуваат: "Не бевме ли со вас?" - а ако на неверниците им дојде дел од победата, зборуваат: "Немавме ли прилика да ве победиме? Нели ве заштитивме од верниците?" Па, Аллах ќе ви пресуди на Денот суден. И Аллах никогаш не ќе дозволи неверниците да изнајдат начин против верниците.

142. Дволичните, навистина, настојуваат да го измамат Аллах, но Аллах нив ги мами. И кога се исправаат намаз да извршат се исправаат мрзливо само заради тоа да ги гледаат луѓето, а Аллах само малку го споменуваат;

143. се двоумат во тоа: не се приклучуваат ни кон овие ни кон оние. За оној за кого Аллах ќе определи да биде во беспаке...за него никогаш не ќе најдеш пат.

144. О верници, не земајте ги неверниците за пријатели, за да ги оставите верниците. Посакувате ли да донесете заради Аллах јасна власт против себе?

مَعَهُمْ حَتَّىٰ تَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا
مِثْلُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ
فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

الَّذِينَ يَرْتَضُونَ يَكُمُ ۖ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
فَكَأَلُوا اللَّهَ تَكُنْ مَعَكُمْ ۚ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ
نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤٢﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ ۖ ذُرَئًا
وَنَاسٌ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٣﴾

مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ
أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مُلْكًا مِّنْ مِّثْلِنَا ۖ

145. Дволичните, навистина, ќе бидат во најдлабоката бездна на огнот. За нив не ќе најдеш поддржник;

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ
وَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

146. освен за оние кои ќе се покажат и ќе се поправат и кои ќе се држат за Аллах и кои ќе ја предадат чиста својата вера на Аллах. Па, таквите се со верниците. А Аллах на верниците ќе им даде награда голема!

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

147 Аллах не работи на тоа да ве казни ако се благодарите и ако верувате. Аллах е Благодарен и Зналец!

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ
وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

148. Аллах не сака да се зборува за зло на висок глас; може само оној кому му е нанесено зло. Аллах е Слушач и Зналец!

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

149. Ако го обелоденувате доброто или ако го криете или ако простувате за некое лошо дело - та, Аллах, навистина, е Помилувач и Кадар!

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

150. Оние кои, навистина, не веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои сакаат да направат разлика во верувањето меѓу Аллах и пејгамберите Негови, и кои зборуваат: "Во нешто веруваме а во нешто не веруваме," - и кои сакаат меѓу тоа да прифатат некој пат -

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُوا نُوْمِنُ بِبَعْضِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

151. да, онаквите, се вистински неверници. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

152. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои не прават разлика меѓу нив, кој било од нив...Он ќе им ја даде наградата нивна. Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾

153. Следбениците на Книгата од тебе бараат да им спуштиш Книга од небо. А оние веќе од Муса бараа и повеќе од тоа. Па, зборуваа: “Покажи ни го Аллах, очигледно “. И заради зулумот нивни молња ги шибна, и потоа прифатија теле. По јасно-тиите кои веќе им дојдоа! И затоа Ние им простивме. И на Муса Ние јасен доказ му дадовме.

يَسْأَلُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا
مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَقَالُوا إِنَّا نَالَهُ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ
بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا
مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

154. И заради договорот нивни, над нив, Ние рид подигнавме, и им рековме: “Влезете низ вратата ничкум!” И им рековме: “Не правете престап за Сабота,” - и од нив Ние цврсто го прифативме Договорот.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا
الْبَابَ سِجْدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

155. Сето тоа дојде заради нивното кршење на договорот нивни, и неверувањето нивно во ајетите Аллахови и убивањето на пејгамберите бесправно, и зборувањето нивно: “Срцата наши се замрачени.” Но не! Аллах нив ги запечати со неверувањето ни-

فِيمَا نَقُصُّهُمْ يُسْتَكْفَرُونَ وَكَفَرِهِمْ ذَايَنَّا اللَّهَ
وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَعْدَ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

вно. Па, само малкумина веруваа,

156. и заради неверувањето нивно, зборувањето нивно и клеветите големи за Мерјем,

157. и заради изјавата нивна: “Да, ние, навистина, го убивме Христа,” Иса, синот на Мерјем, Аллаховиот пејгамбер. Не го убија и не го распнаа! Туку тоа им се причини. А оние кои, навистина, не се согласија во тоа, во сомневање се: ништо не знаеја за него, само се сомневаа... Не го убија сигурно,

158. туку Аллах го дигна кон Себе. Аллах е Силен и Мудар!

159. И никој од Следбениците на Книгата нема сигурно да не поверува во тоа пред смртта своја; на Денот суден ќе биде сведок против нив.

160. И заради зулумот на оние Евреи и заради одвраќањето нивно од Аллаховиот пат на многумина... Ние им ги забранивме некои од добрата кои им беа дозволени;

161. земаа и лихва а веќе им беше забранета; и бесправно го трошеа имотот на луѓето. А за неверниците од нив Ние подготвивме казна болна.

162. Но, оние кои се нурнаа во знаење од нив, и верниците... ве-

وَيَكْفُرْهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ هَٰئِنَّا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَٰهِدًا ﴿١٥٩﴾

فَيُظَاهَرُ مَنْ الذَّيْبِ هَٰذَا وَحَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوهَا عَنْهُمْ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ

руваат во она што е објавено до тебе и во она што е објавено пред тебе... и оние кои извршуваат намаз, и кои даваат зекат, и кои веруваат во Аллах и во Денот суден. Ние ќе им дадеме награда голема!

163. Ние, навистина, ти објавивме онака како што му објавивме на Нух и на пејгамберите по него. Му објавивме и на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците, и на Иса, и на Ејуб, и на Јунус, и на Харун; а на Сулејман и на Давуд Зебур им дадовме:

164. имаше пејгамбери за кои Ние веќе ти кажувавме порано и пејгамбери за кои не ти кажувавме. А Аллах со Муса зборуваше, сигурно -

165. пејгамбери, радосници и опоменувачи за да луѓето немаат по пејгамберите доказ пред Аллах. А Аллах е Силен и Мудар!

166. Но, Аллах сведочи за она што ти е објавено; со Свое знаење го објави. А и мелеките сведочат. А Аллах е Доволен за Сведок.

يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَالْمُفْسِقِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٣﴾

﴿١٦٣﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ
وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ. وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَعِيسَى وَإِيْيُوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاءِ آدَمَ دَاوُدَ زَكَرِيَّا

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

لَقَدْ كَانَ اللَّهُ يُشْهِدُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ.
بِعِلْمِهِ. وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى
بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

167. Оние, навистина, кои не веруваа и кои одвраќаа од Аллаховиот пат веќе талнаа по беспакето далечно.

168. Оние, навистина, кои не веруваа и кои зулум правеа... ним Аллах не им прости и не им го покажа патот,

169. освен патот џехеннемски; во него за навек ќе останат. А за Аллах тоа е едноставно.

170. О луѓе, веќе пејгамберот ви дојде со вистината. Од Господарот ваш. Верувањето...та, подобро е за вас. А ако не верувате...та, навистина, сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах е Зналец и Мудар!

171. О следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, и за Аллах само вистина зборувајте! Месих, Иса синот на Мерјем, е пејгамбер Аллахов, Зборот Негов, кој Он го фрли во Мерјем, Дух од Него. Е па, верувајте во Аллах и во пејгамберите Негови, и не зборувајте "тројца". Престанете, тоа е подобро за вас! Аллах, навистина, е еден Бог. Нека е славен Он! Зарем Он да има дете? Сè што е

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُمْ وَلًا يَهْدِيهِمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

يَا هَذِهِ الْكِتَابُ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах, секако, е До-
волен Закрилник!

172. На Месих никогаш не ќе му биде мака да биде роб Аллахов а ниту на мелеките блиски. А на оној кому му е мака да прави ибадет на Аллах, кој се противи-
та, набргу Аллах сите ќе ги збере кај Себе!

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا
لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِيْهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

173. Што се однесува до оние кои веруваат и кои работат добри дела, тогаш, Ние ќе им ги в-
рачиме наградите нивни, и ќе им се зголемат од добрината Не-
гова. А оние, пак, кои презираат и кои се противат ќе се казнат со
казна болна. Онаквите, освен Аллах, не ќе најдат ни заштит-
ник ни поддржник!

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيَوِّفُهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

174. О луѓе, доказ, секако, ви до-
јде. Од Господарот ваш. И свет-
лина јасна Ние ви спуштивме.

يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾

175. А што се однесува до оние кои веруваат во Аллах и кои
цврсто се држат за тоа... нив ќе
ги воведе во милоста Своја, и во
добрината Своја, и ќе ги упати,
по патот вистински, кон Себе.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصِمُوا بِهِ
فَسَيُكْذِّبُهُمْ فِي رَحْمَتِيْهِ وَفَضْلِيْهِ وَيَهْدِيْهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

176. Оние бараат од тебе реше-
ние. Кажи: “За умрениот кој не-

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلَالَةِ

ма никого што ќе го наследи, Аллах ви дава решение: Ако некој умре кој нема дете а има сестра нејзе ѝ припаѓа половина од она што ќе го остави, а и тој ќе ја наследи неа, ако оваа нема дете. А ако се две ним им припаѓаат две третини од она што ќе го остави. А ако има браќа и сестри - тогаш на машкото му припаѓа еднаков дел од делот на двете женски. Аллах, за да не скршнете, ви објаснува. Аллах знае сè!

إِنْ أَمْرُكُمْ فِي شَيْءٍ فَلْيُحْلِلْهُ اللَّهُ لَهُ وَلَهُ أَخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

ЕЛ-МАИДА (Софра) V

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О верници, исполнувајте ги обврските. Ви се дозволуваат домашните животни, освен она за кое ќе ви биде кажано. Не ви е дозволено да ловите додека сте во ихрами. Аллах, навистина, го определува она што го посакува!

2. О верници, не осквернувајте ги прописите Аллахови, ни светиот месец, ни курбаните - оние со ѓердани украсени, ни упатените кон Храмот свет кои ја посакуваат од Господарот свој и добрината и задоволството. А кога,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَتُكُمْ أَنْ تَقُولُوا لَا مَبْدَلَ عَلَيْكُمْ بِحَبْلِ الْجَنَّةِ الْكَبِيرِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا أَنْ تُحْلِلُوا شَعِيرَةَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْتَفِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا إِذَا حُلِلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِي مِنْكُمْ شَيْءٌ أَنْ يَصُدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ

пак, ќе помине времето на вашиот хаџ дозволено ви е да ловите. А омразата што ја имате кон некои луѓе кои ве одвраќаат од Месцидул-Харам никако нека не ве натера да нападнете едни-надруги; помагајте се и во добротинство и во богобојазливост. И не помагајте се еднисо-други во грев и во непријателство! И плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

3. Забрането ви е: и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, и она што е задавено и погодено, и она што е урнато, и со рог прободено, или од сверначнато - освен ако го имате заклано пред да е усмртено, и она што е заклано на жртвеници, и да ја претскажувате иднината со фрлање стрели. Тоа ви е сè порок. Денес, неверниците, изгубија надеж во верата ваша; та, не плашете се од нив, туку од Мене плашете се! Денес ви ја надополнив верата ваша и го исполнив благодатот Мој кон вас, и задоволен сум Исламот да ви биде вера. Ако некој се најде во неволја, кога гладот мете, не сакајќи да падне во грев... па,

الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوُوا عَلَى الْيَمْرِ وَالنَّقْوَى
وَلَا تَعَاوُوا عَلَى الْيَمْرِ وَالْمَذُونِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا
أَهْلُ لُغَيْرِ اللَّهِ بِهِ، وَالْمُنْخَبِقَةُ وَالْمُؤَفَّقَةُ
وَالْمُرْدِيَّةُ وَالنَّطِيجَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذَرَعَ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْوَاجِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَبْيسُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٦﴾

Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

4. Те прашуваат што им е дозволено, кажи: “Дозволени ви се доброта, и она што го запознавте: ловот на животните кои се за тоа поучени онака како што ве поучи Аллах. И јадете го она што оние ќе го фатат за вас, и при тоа, споменувајте го името Аллахово. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

5. Денес ви се дозволуваат добрата; дозволена ви е храната на оние на кои им е дадена Книгата, а и храната ваша е дозволена за нив. Дозволени ви се чесните жени вернички, и чесните жени вернички од оние на кои им е дадена Книгата пред вас кога ќе им ги дадете нивните венчани подароци за да се ожените а не блуд да правите со нив, и да не ги земате за љубовници. Оној кој не верува во верата, тогаш, му пропаѓа делото негово и на Ахирет ќе биде меѓу презрените!

6. О верници, кога ќе се исправите намаз да извршите, измијте ги вашите лица и вашите раце до лактовите, а главите ваши доп-

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْفِقُوا إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٦﴾

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصَيْنٍ
غَيْرِ مُسْفَحِينَ وَلَا مَتَّحِدِينَ أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى

рете ги со влажна рака, а нозете ваши до зглобовите. А ако сте цунуби, тогаш, избањајте се. А ако сте болни или ако сте на пат или ако некој од вас изврши нужда, или ако се состанете со жените а при тоа не најдете вода, - тогаш рацете ваши допрете ги на чиста земја и со нив допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах не сака да ве остави во неприлика. Он сака да ве очисти и да го исполни благодатот Свој кон вас за да бидете благодарни!

7. И секавајте се на благодатот Аллахов кон вас и на договорот кој го склучивте со Него кога рековте: “Слушаме и послушни сме.” Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, го знае она што е во градите!

8. О верници, бидете истрајни во тоа и, заради Аллах, сведочете праведно. И омразата кон еден народ нека не ве натера да бидете неправедни. Бидете праведни. Праведноста е поблиску до богобојазливоста. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

9. На оние кои веруваат и кои прават добри дела Аллах им вети и прошка и награда голема,

10. а оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши оние се жители цехеннески!

الْكَافِبِينَ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ عَلَىٰ الْمَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَليُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَدَابِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

11. О верници, секавајте се на благодатот Аллахов кон вас кога една дружина сакаше да ги пружи нивните раце над вас па Он ги запре рацете нивни. Плашете се од Аллах! Та, врз Аллах нека се потпираат верниците!

12. И Аллах веќе го прифати Договорот со синовите Израилови. И од нив испративме дванаесет старешини. И Аллах рече: „Јас сум со вас, навистина! И ако намаз извршувате, и ако зекат давате, и ако во пејгамберите Мои верувате и ако им помагате и ако на Аллах му дадете заем добар ќе ги отстранам од вас лошотиите ваши и ќе ве воведам во бавчите ценнетски низ кои реки течат.” И кој од вас по тој договор не верува - скршнува по лошиот пат, секако!

13. И бидејќи го прекршија договорот свој, ги проколнивме и ги затврднавме срцата нивни; зборовите на договорот од некои места ги преиначија и забораваја на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И постојано, освен мал број од нив, ќе ги гледаш како го изневеруваат Договорот. Па, прости им и

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ يَبْسُطُونَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بِبَدَلِ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

فِيمَا نَقُضُوا مِنْهُ وَمِثْقَلُهُمْ لَبَنٌ مُمِصٌّ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسٍ يَغْرِفُونَ الْكَذِبَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَكَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

оддалечи се од нив! Аллах, навистина ги љуби добротворите!

14. и од оние кои зборуваат: “Ние сме христијани.” Ние го прифативме Договорот нивни. Па, оние забораваја на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И меѓу нив Ние уфрливме и непријателство и омраза сè до Денот суден. Потоа ќе бидат известени од Аллах за она што го работеа.

15. О Следбеници на Книгата, ви дојде, секако, наш пејгамбер кој ви објаснува голем дел од Книгата - што бевте го криеле, а преку голем дел поминува. Ви дојде од Аллах Светлина и Книгата јасна.

16. Со неа Аллах ги упатува кон патиштата спасувачки оние кои го следат задоволството Негово и ги изведува, со одобрението Свое, од темнина во светлина, и ги упатува по патот вистински.

17. Не веруваат, секако, оние кои зборуваат: “Аллах, навистина, е Месиџ, синот на Мерјем” Кажете: “Кој може нешто да присвои од Аллах ако Он посака да го уништи Месиџ, синот на Мерјем и неговата Мајка и сè она

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

يَهْدِي إِلَيْكَ كِتَابٌ قَدْ جَاءَ كُمْ
رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْلَمُ أَعْنِ كَثِيرٌ قَدْ جَاءَ كُمْ
مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَفِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ

што е на Земјата?” Власта и на небесата и на Земјата и меѓу нив е - Аллахова! Он твори со посак Свој, и Аллах е Кадар за сè!

18. И Евреите и христијаните зборуваа: “Ние сме синови Аллахови и љубимци Негови.” Кажите: “Зошто, тогаш, Аллах ве казнува за гревовите ваши?” Но не! Вие сте луѓе, од оние кои Он ги создаде. Аллах неког со посак Свој наградува, а неког, со посак Свој, казнува. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова. Свратилиштето е - кон Него!

19. О Следбеници на Книгата, ви дојде пејгамбер Наш да ви објасни, по прекилот на пејгамбери, за да не речете: “Не ни дојде ни: радосник ни опоменувач.” А веќе ви дојде и радосник и опоменувач. А Аллах е Кадар за сè!

20. И кога Муса му рече на народот свој: “О народе мој, сетете се на Аллаховиот благодат кон вас кога Он, меѓу вас, испрати пејгамбери и кога ве определи за владетели, и кога вам ви го даде она што не му е дадено на ниеден народ.”

21. О народе мој, влезете во Светата земја која Аллах ви ја одреди. Не повлекувајте се на-

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبُّهُمْ فَلَمْ يَغِزِبْكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْرِثُ لِمَنْ يَشَاءُ يُغَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا يَنْهَعُمَا إِلَىٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ فَذَكِّرْكُمْ رَسُولَنَا بَيْنَ لَكُمْ
عَلَىٰ فِتْنَةٍ مِنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا أَدْرُكُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ
مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا تُمْنُونَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

يَتَقَوَّمُوا أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١١﴾

зад: “Па, ќе се вратите поразени.”

22. Рекоа: “О Муса, во неа се наоѓа еден народ насилнички. И Ние не ќе влеземе во неа сè додека не излезат од неа. Ако излезат од неа, тогаш, Ние ќе влеземе.

قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْزِلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿١٢٢﴾

23. Два човека од оние кои се плашеа, исполнети со задоволство Аллахово, рекоа: “Влезете им низ вратата. Ако влезете низ неа па, вие, навистина, победници сте! Потпирајте се, тогаш, врз Аллах ако сте верници!”

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَ عَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

24. Рекоа: “О Муса, Ние никогаш, навистина, не ќе влеземе во неа додека се оние таму. Влезете ти и Господарот твој, и борете се. Ние овде ќе отседнеме, навистина!

قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَنَنْزِلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿١٢٤﴾

25. Рече: “О Господаре, јас, навистина, владеам само со себе и со мојот брат. Направи, тогаш, разлика меѓу нас и народот расипан!”

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٢٥﴾

26. А Аллах рече: “Е, таа земја им е забранета: четириесет години талкаат по земјата, па ти не грижи се за народот расипан!”

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٢٦﴾

27. И кажувај им го кажувањето сосем вистинско за синовите

﴿١٢٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا

Адемови. Кога оние поднесоа жртва и, ете, од едниот беше примена, а од другиот не беше примена. Едниот рече: “Ќе те убијам” Рече: Аллах, навистина, ги прима од богобојазливите.”

28. Кога би ја пружил раката твоја да ме убиеш јас никогаш не би ја пружил ракава моја да те убијам. Да, јас се плашам од Аллах, Господарот на световите!”

29. Јас, навистина, сакам да го понесеш и мојот грев и твојот грев и на тој начин да станеш меѓу жителите на огнот. Ете, тоа е награда за зулумкарите!

30. И го поттикна, тогаш, страста да го убие брата си и - го уби. Па, стана еден од поразените!

31. Па, Аллах испрати еден гавран да копа по земјата за да му покаже како да го покрие голо-то тело на брата си. И рече: “Тешко мене! Зарем сум немоќен, како овој гавран, да го покријам телото на брат ми?” И, тогаш, се покаја.

32. И заради тоа Ние им пропишавме на синовите Израилови дека, секако, оној кој ќе убие еден човек, кој не убил никого и кој не прави безредие по земјата...како да ги убил сите луѓе, а оној кој ќе спаси еден човек...како да ги спасил сите луѓе. Пејгамберите Наши им доагаа

قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ
قَالَ لَا قَتْلُكَ قَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

لِيَنْبَسُطَ إِلَيْكَ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي
إِلَيْكَ لَا قَتْلُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْشُرَ بِإِنْعَامِي وَإِنَّمَا فُتْكُونَ
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَعَتْ لَهُ، نَفْسُهُ، قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَاصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُوَدِّي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يُوتِلْنِي
أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَدِّيَ
سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ
جَاءَ تَهُمُ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ انْزَعَتْ كَثِيرًا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لِمُسْرِفُوهُمْ ﴿٣٢﴾

со јаснотии, и голем број од нив, по тоа, на земјата со испадите претеруваа.

33. Казната за оние кои војуваат против Аллах и против пејгамберот Негов и кои настојуваат на земјата да прават безредие е: да се убијат или да се распнат или да им се исечат и рацете нивни и нозете нивни накрсно или да се истераат од земјата. Ете, тоа е казната нивна на овој свет. А за нив на Ахирет има казна голема,

34. освен оние кои се покајаа пред да паднат под ваша моќ. Па, знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

35. О верници, плашете се од Аллах и барајте начин на кој ќе Му пристапите, и борете се на Неговиот пат за да бидете спасени!

36. Кога сето она што е на земјава би било на оние кои не веруваат, па дури и повеќе од тоа, не би им било примено за откуп на казната на Денот суден. За нив има казна болна.

37. Ќе посакаат да излезат од огнот, а нема да излезат од него. За нив има казна постојана.

38. А на крадецот и крадливката, исечете им ги рацете нивни како

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا
أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَٰلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَأُولَٰئِكَ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِأَيْدِيهِمْ مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً

казна за она што го спечалија; тоа од Аллах нека им биде надоместок. Аллах е Силен и Мудар!

39. Па, оној кој ќе се покае по својот зулум или кој ќе се поправи - па Аллах, навистина, ќе му прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!

40. Не знаеш ли дека власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах некого казнува со посак Свој, а некому со посак Свој Аллах му простува. Аллах е Кадар за сè!

41. О пејгамберу, нека не те загрижува делото на оние кои брзаа во неверувањето, оние кои со устите свои зборуваат: “Ние веруваме” - а не веруваат срцата нивни. И Евреите кои само лаги слушаат и кои од други слушаат а, кои, всушност, не ти доаѓаа; на некои места зборовите ги преиначуваат, зборувајќи: “Ако ви е ова дадено, тогаш, прифатете го, а ако не ви е дадено, тогаш, не прифаќајте го!” На оној што ќе го остави Аллах во неговата сплетка ти никогаш не ќе можеш било што да му осигураш од Аллах. Срцата на онаквите Аллах не сака да ги очисти. За

يَمَّا كَسَبْنَا كَلَامًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

فَن تَابَ مِّنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَعْفُو لِمَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ يٰٓأَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ
يُكَفِّرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَاسْتَمْعُوا لِلْكَذِبِ
سَمْعًا وَلِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُواكَ بِحَرْفٍ
أَلْكَم مِّنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ
أُوتِينَا هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذُرُوا
وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنْ
أَلَلِهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن
يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَزَنٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

нив на овој свет има надоместок,
а на Ахирет има казна голема.

42. Слушаат само лаги многу и кои ненаситнички јадат забранета храна. Па, ако ти дојдат пресуди им или занемари ги. А ако, пак, ги занемариш, тогаш, никогаш во ништо не ќе ти наштетат, а ако им пресудуваш, тогаш, суди меѓу нив праведно. Аллах, навистина, ги љуби праведните!

43. И како можат од тебе да бараат да им пресудиш - а кај нив е Теврат во кого се наоѓа пресудата Аллахова - а потоа ги вртат своите плеќи...та, навистина, се неверници!

44. Ние, навистина, објавивме Теврат. Во Него има Патоказ и светлина. Пејгамберите според него им судеа на Евреите кои беа послушни. И рабините и побожните луѓе од кои се бараше да ја чуваат Книгата Аллахова, и за која беа сведоци. Па, не плаши се од луѓето, туку плаши се од Мене. И, тогаш, не продавај ги ајетите Мои за нешто што малку вреди. А оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, неверници се!

45. Ние им пропишавме: живот за живот, уво за уво, око за око, заб за заб а за рана - одмазда. А на оној кој ќе се откаже од одмаздата тоа ќе му биде откуп

سَمِعُوا لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلشَّحَةِ
فَإِنْ جَاءَكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرِبُكَ شَيْئًا
وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ اللَّهُ فِيهَا حَكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّى مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا
النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَنْبِيَاءُ بِمَا اسْتَحْفَظُوا
مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا
تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَتَنَزَّلُوا
بِغَايَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

وَكُتِبَ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ
وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ وَاللِّسْنَ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ

за гревовите. Оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, зулумкари се!

46. По трагите нивни го испративме Иса, синот на Мерјем, Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, и му објавивме Инџил. Во него има Патоказ и Светлина, и Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, Патоказ и Ука за богобојазливите!

47. И следбениците на Инџил нека судат според она што го објави Аллах во него. Оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, расипани се!

48. И Ние тебе, секако, ти објавивме Книга со вистина, Потврда за Книгата што му се објави и нејзин заштитник. Па, суди меѓу нив според она што го објави Аллах во неа. Па, не следи ги страстите нивни, и не оддалечувај се од вистината која ти дојде. И за сите вас Ние пропишавме закон и пат. Аллах да сакаше ќе ве направеше еден народ. Но, не! Аллах сака да ве испроба за она што Он ви го даде. Еднисодруги, тогаш, предначете во добри дела зашто враќањето на сите вас води до Аллах и Он ќе ве извести за делениците ваши!

فَصَاصُ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ
لَّهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُم الظَّالِمُونَ ﴿٤٦﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

وَلِيَحْكُمُ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُم الْفَاسِقُونَ ﴿٤٨﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ قَحْطَكُمْ
بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا
جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانَكُمْ فَاسْتَشِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَارٍ كَمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٩﴾

49. И суди меѓу луѓето според она што го објави Аллах. Не следи ги страстите нивни, и чувај се да не ти направат сплетка во дел од она што го објави Аллах. А ако ги свртат плеќите - та, знај дека Аллах сака да ги снајде несреќа заради некои од гревовите нивни. Мнозинството од луѓето, навистина, се расипани!

وَأَن أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَقُولُوا لَكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمْنَا أَنَّمَا يُدْأِ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. Судењето ли од цахилијјетот оние го бараат? А кој суди подобро од Аллах за луѓето кои се во верувањето уверени?

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

51. О верници, не земајте ги Евреите и христијаните за заштитници. Оние се еднина други заштитници. А оние кои ќе ги земат за заштитници од вас - од нив се, навистина! Аллах, секако, не го упатува народот зулумкарски!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّكُمْ فَإِنَّهُ
مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

52. Па, ги гледаш, оние кои во срцата свои имаат болештина, како се натпреваруваат во тоа. Зборуваат: “Се плашиме да не ни се сврти несреќа некаква!” А Аллах ќе донесе победа или ќе даде од Себе некаква наредба па ќе осамнат, каејќи се за она што го криеја во душите свои.

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ خَشِيَ أَن تُصِيبَنَا آيَةٌ فَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ وَأَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصِيبُوا عَلَّ مَا أَسْرَوْا
فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. А верниците, пак, ќе речат: “Оние ли се кои се колнеа во Аллах со тешка заклетва своја дека

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلُوا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ إِنَّمَا لَكُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ

се, навистина, со вас. Делата нивни ќе пропаднат и, тогаш, ќе осамнат поразени!

54. О верници, оној од вас кој ќе отстапи од верата своја - та, Аллах ќе донесе народ што Он го љуби, и што оние го љубат: кон верниците ќе бидат милостиви, а кон неверниците ќе бидат груби; се борат на Аллаховиот пат и нема да се плашат од каков било укор на укорувачите. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава со посак Свој. Аллах е Неизмерен и Зналец!

55. Заштитникот ваш, навистина, е Аллах и пејгамберот Негов и оние кои веруваат и кои намаз извршуваат и кои зекат даваат. Овие се, токму, поклониците!

56. Оној кој ќе ги земе за заштитници Аллага и пејгамберот Негов и оние кои веруваат - та, Аллаховата дружина ќе победи!

57. О верници, не земајте ги за заштитници оние кои ја земаат верата ваша за игра, исмевање на оние на кои им беше дадена Книгата пред вас и на неверниците. Плашете се од Аллах ако сте верници!

فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ رَدَّدَ مِنْكُمْ عَنْ وِثْقِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكُمْ مُمْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

58. И кога повикувате кон намаз - тоа го земаат за игра и исмевање. Ова е заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат!

59. Кажи: “О следбеници на Книгата, зарем ќе ни приговарате затоа што веруваме во Аллах и во она што е објавено порано?” А мнозинството од вас се расипани!

60. Кажи: “Да ве известам ли за она што е полошо од тоа за што ќе се има казна кај Аллах? Оние врз кои ќе се исипа проклетството и лутината Аллахова, оние од кои направи мајмуни и свињи, и кои го обожаваат Шејтанот нив ги чека најлошо место, и скршнаа најдалеку по лошиот пат.”

61. А кога ќе ви дојдат, зборуваат: “Ние веруваме” - но оние влегуваат со неверство и излегуваат со неверство. А Аллах најдобро го знае она што го кријат!

62. Ги гледаш многу од нив како се натпреваруваат и во грев и во непријателство и кои го јадат она што им е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِيمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنَّا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّا أَكْثَرُكُمْ فَسِيفُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مَثْوًى عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَغَضَبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفُرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوُا بِالْكَفَرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

وَرَأَى كَثِيرٌ مِنْهُمْ يَسْعُرُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكَلِهِمُ الشَّحْتُ لَيْتَسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Зошто рабините и побожни-те луѓе не ги одвраќаа од нивно-то зборување, грев и јадење од она што е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ
الْإِلَهَ الْأَنَامُ وَآكُلُهُمُ السَّحَابَ لَيَسَّ مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١٦٦﴾

64. Евреите зборуваат: “Раката Аллахова е стисната!” Стиснати се рацете нивни и нека бидат проклети за она што го зборуваат. И двете раце Негови се отворени. Он снабдува како што сака. И она што ти се објавува од Господарот твој кај многумина од нив ќе го засили насилството и неверувањето. И меѓу нив Ние уфрливме и непријателство и омраза до Денот суден. И секогаш кога ќе запалат оган за војна Аллах го гасне. На земјава настојуваат да прават безредие. А Аллах не ги љуби безредниците!

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا
بِمَا قَالُوا لَوْلَا يَدُ اللَّهِ مَبْسُوطَتَانِ يُثَبِّتُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طَعِنًا
وَكُفَرًا وَالْقِسْمَ بَيْنَهُمُ الْعَدُوَّةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ
الْقِسْمَةِ كُلَّمَا أَقْدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٦٧﴾

65. А, ако Следбениците на Книгата веруваат и ако се плашат Ние ќе ги отстраниме од нив злите дела и ќе ги воведеме во бавчите ценнетски благословени!

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكُفِّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآذْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتٍ
النَّعِيمِ ﴿١٦٨﴾

66. Да се придржуваа кон Теврат и Инџил и кон она што им е објавено од Господарот нивни сигурно би имале што да јадат од она што е над нив и од она што е под нив, навистина! Меѓу

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ
مِّنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
سَاءٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

нив има умерена заедница. Но, она што многу од нив го работат е лошо.

67. О пејгамберу, кажувај го она што ти е објавено од Господарот твој. Ако тоа не го направиш, не си го известил посланието Негово. Аллах те чува од луѓето. Аллах, навистина, не го упатува народот невернички!

68. Кажите: “О следбеници на Книгата, вие не сте ништо додека не се придржувате кон Теврат и кон Инџил и кон она што ви е објавено од Господарот ваш. Она што е објавено од Господарот твој ќе го засили сигурно, кај многу од нив, насилството и неверувањето, но, тогаш, не за давај си грижа за народот невернички!

69. Оние кои веруваа и кои станаа Евреи и Сабеејци и христијани... кои веруваа во Аллах и во Денот суден и кои работеа добри дела - та, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

70. И Ние веќе го прифативме Договорот од синовите Израилови и им испраќавме пејгамбери. И секојпат кога им доаѓаше

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
وَأِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ، وَاللَّهُ يَفْصِلُكَ
مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَىْءٍ حَتّٰى تُقِيمُوْا
التَّوْرَةَ وَاِلٰى نَحِيْلٍ وَّمَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ
وَلِيْ يَذِيْكَ كَثِيْرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ
طُغْيٰنًا وَّكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ
وَالصَّادِقِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٦﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧﴾

пејгамбер со она што не им се беендисуваше на желбите нивни... врз едни лага фрлаа, а другите, пак, ги убиваа.

71. Мислеа дека нема да има искушение; па, беа и слепи и глуви. Потоа Аллах им прости. И многу од нив, по тоа, беа и слепи и глуви. Аллах го гледа она што го работат.

72. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: “Аллах, навистина, е Месих, синот на Мерјем.” А Месих зборуваше: “О синови Израилови, обожавајте го Аллаха – Господарот мој и Господарот ваш! На оној кој ќе Му припише здружник, Аллах му го забрани Џеннетот и престојувалиштето негово е - огнот! Зулумќарите немаат поддржници никакви!

73. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: “Аллах е еден од тројцата.” Нема друг бог освен еден Бог. А ако не престанат со она што го зборуваат - оние кои не веруваат од нив - за нив ќе има казна болна.

74. Не се кајат ли и не бараат ли прошка од Него? А Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَحَسِبُوا أَنَّا لَنَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا وَكَفَرُوا
تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا وَكَفَرُوا
مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي
إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ
النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثَلَاثٍ
وَمِمَّنْ إِلَهُ إِلَّا إِلَهُ وَحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا
يَقُولُونَ لَيَكْسِفَنَّ لَهُنَّ الَّذِي كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. Месих, синот на Мерјем, е само пејгамбер. И пред него поминаа пејгамбери многу. А мајката негова беше искрена. И двајцата беа јаделе храна. И погледни како Ние им ги објаснуваме знаменијата; потоа погледни како кинисуваат!

76. Кажи: “Зарем обожавате друг освен Аллах кој не може да ви донесе ни штета ни корист?” Аллах е Слушач и Зналец

77. О Следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, неправно! И не следете ги желбите на народите кои веќе порано скршнаа, а многу натераа да скршнат: и скршнаа најдалеку по лошиот пат.

78. Оние синови Израилови кои не веруваа беа проколнети и од Давуд и од Иса, синот на Мерјем. Ете, тоа заради непослушноста нивна и претерувањето нивно:

79. не престануваа во злото кое го правеа еднисодруги. Е, само колку е лошо она што го работеа!

80. Ти многу од нив ги гледаш како пријателуваат еднисодруги со неверниците. Е, само колку е лошо она што го подготвуваат

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا
يَاكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظُرْ كَيْفَ نَبِّئُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظُرْ أَفَ
يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ
ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّواكُمْ شَرًّا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

за себеси! Да се исипа врз нив
Аллаховиот разгнев и во казна-
та за навек да останат!

هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. Ако веруваа во Аллах и во
пејгамберот и во она што им е
објавено - нив не ќе ги земаа за
заштитници. Но, мнозинството
од нив се расипани!

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ
وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمَا آتٍ خَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾

82. Сигурно е дека ќе најдеш
меѓу луѓето со најсилно неприја-
телство кон оние кои веруваат,
Евреите и оние кои на Аллах
здруженик му припишуваа, а
сигурно е дека ќе најдеш од оние
кои веруваат најблиски пријате-
ли, оние кои зборуваа: “Ние сме
христијани!” Тоа, ете што меѓу
нив има свештеници и монаси
кои, навистина, не се дуваат!

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصْرِيكَ يَا إِبْرَاهِيمَ فَإِنَّمَا تَتَّبِعُنَا
وَرُحْبَانَا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

83. И кога го слушаат она што
е објавено до пејгамберот ги
гледаш како нивните очи ронат
солзи заради некои познавања
нивни на Вистината. Зборуваат:
“Господаре наш, ние веруваме и,
тогаш, запиши нè меѓу сведоци-
те!”

وَإِذَا سَمِعُوا أَنزَلَ إِلَى الرَّسُولِ رَأَىٰ أَعْيُنُهُمْ
فَيَفْضُلُونَ مِمَّا دُمِعَ مِنْهُ قُلُوبُهُمْ قَالُوا
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

84. Зошто да не веруваме во
Аллах и во Вистината која ни
доаѓа бидејќи тежнееме, Госпо-
даре наш, да нè вброиш меѓу
добрите.

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَن يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. Па, Аллах ќе ги награди за она што го зборуваа со бавчите ценнетски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за добротинителите!

فَأَنذَرَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا أَجَنَّتْ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا
أَلَا تَهْتَدُونَ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. А оние кои не веруваат и кои лага фрлаат врз ајетите Наши се - жители цехеннемски!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

87. О верници, не забранувајте ги добрата кои Аллах ви ги дозволи и не претерувајте, Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنْ مُوَاطِنَتِ مَا حَلَ
لَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

88. И јадете од нафаката Аллахова кон вас, халал чиста храна, и плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате!

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Аллах не ве казнува за вашите ненамерни заклетви, но ве казнува за вашите намерни заклетви. Откуп за ова е да се нахранат десет сиромаси со она со што вие нормално ги храните семејствата ваши, или да ги облечете или роб да ослободите. Ако некој нема, тогаш, нека пости три дена. Ова е откуп за заклетвите ваши кога ќе се заколнете. Па, тогаш, чувајте ги заклетвите ваши. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете благодарни.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ
إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَفِيصَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ
إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

90. О верници, вино, хазардна игра, кумири и гатање на стрелички се лоша постапка шејтанова, навистина! Избегнувајте го, тогаш, Шејтанот за да бидете спасени!

91. Да, Шејтанот посакува да уфрли меѓу вас непријателство и омраза. И со виното и со хазардната игра сака да ве оддалечи од споменувањето на Аллах и од намазот. Па, нема ли да престанете!

92. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот; бидете претпазливи! А ако ги свртите плеките знајте дека, навистина, пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!

93. Оние кои веруваа и кои работеа добри дела немаат грев во она што го јадеа зашто и се плашеа, и веруваа, и добро работеа. А Аллах ги љуби добротинителите!

94. О верници, Аллах ќе ве искуша, сосем сигурно и со дивеч кој е на дофат на рацете ваши и копјата ваши, за Аллах да испита кој се плаши од Него скришно. А кој ќе претера по тоа - та, болна казна ќе има!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مَنهُونَ ﴿٩١﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسِينَاتِ ﴿٩٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ
تَنَافَهُمْ آيَاتِكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِعَلَّكُمْ تَحْفَظُونَ
وَالْغَيْبُ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

95. О верници, не убивајте дивеч додека сте во ихрами. Оној од вас кој ќе убие намерно надоместокот за тоа е еднаков на убиеното: домашно животно за кое ќе посведочат двојца праведни од вас, и кое ќе се подари како Курбан на Каба, или откуп со нахранување сиромаси или со постење еднакво на тоа за да се искуси последицата на постапката таква. А Аллах прости за она што помина. А кој ќе се врати на тоа Аллах ќе ја затегне строгоста. Аллах е Силен и Строг!

96. Халал ви е ловот во море и неговата храна што е сопственост ваша, вам и на сиот караван. Но, харам ви е ловот на земја за сето време додека сте во ихрам. Плашете се од Аллах зашто кај Него ќе се зберете!

97. Аллах ја определи Каба за Света кука, место каде што луѓето ќе стојат, и свет месец, и определи курбани со ѓердани украсени. Ете, тоа за да знаете дека Аллах, секако, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Аллах, навистина, знае сè!

98. Знајте дека Аллах, секако, е Силен Казнувач и дека Аллах, е Простувач и Сомилосен!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا يَبْلُغُ الْكَعْبَةَ أَوْ كَفَرَةً طَعَامٍ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنْ سَلْفٍ وَمَنْ عَادَ فسنقِمْ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلنَّسَاءِ وَالسَّبَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَاذَا مُحَرَّمًا وَأَنْفُوا اللَّهَ الَّذِي سَبَّاهُ تَحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

﴿٩٧﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Пејгамберот е задолжен само да извести. А Аллах го знае и она што го обелоденуваат и она што го криете!

100. Кажи: “Злото и доброто не се еднакви. Ако те вчудоневидува повеќето зло - та, плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, за да бидете спасени!”

101. О верници, не поставувајте прашања за оние работи кои, ако ви се обелоденат, бидува полошо за вас. А ако поставувате прашања за нив, додека се објавува Кур’анот, ви се објаснуваат. Она од порано ви се прости. Аллах е Простувач и Благ!

102. За нив веќе прашуваа и луѓето кои беа пред вас, а потоа осамнуваа како неверници.

103. Аллах не определи ниту да се сечат ушите од камилата која донела на свет пет новороденчиња, ниту да се ослободи во име на некој кумир, ниту да се жртвуваат овци кои донеле на свет петпати близначиња, или пак камилата која петпати донела на свет машко. Но, оние кои не веруваат фрлаат лага врз Аллах. А мнозинството од нив не сфаќаат.

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالْطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
كَذَةُ الْخَيْثِ فَأَتَقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿١٠٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِنْ تُبَدِّلَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِنْ نَسَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
الْقُرْءَانُ تَبَدِّلْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ
غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بُحَيْرَةٍ وَلَا سَائِسَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

104. И кога ќе им се рече: “Свртете се кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот”, велат: “Доволно е тоа што ги најдовме кај предците наши.” Зарем и тогаш кога нивните предци не знаеја ништо и не упатуваа!?

105. О верници, внимавајте на самите себеси. Не ќе ви наштети, кога сте упатени, оној кој скришнал во заблуда. Прибежиштето на сите вас е - кон Аллах! Па, ќе ве извести за она што го работевте.

106. О верници, кога некому од вас ќе му се приближи смртта нека двајца од вас, праведни, посведочат, кога се остава васиет, или двајца, освен вас, ако сте на пат, доколку усетите дека ќе ве снајде смрт. Задржете ги, тогаш, по намазот, ако во нив се сомневате, да се заколнат во Аллах: “Ние заклетвата нема да ја продадеме за никаква цена, па било да се работи за роднина, и нема да го криеме сведочењето Аллахово зашто тогаш, навистина, би биле меѓу грешниците!”

107. Ако се открие дека овие двајца навлекле грешка, тогаш, нека ги застапат други двајца од оние на кои им е одземено правото, кои се праведни, и нека се

وَإِذْ قِيلَ لَهُم تَسْأَلُونَ آلَإِنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَآيَاتُ
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كُنَّا آبَاءَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ
مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي نَفْسِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهِدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ
أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا
مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَفِي سَمَانٍ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ
لَا تَشْعُرِي بِهِ نَفْسًا مُلَوِّكًا وَاقِفِيْ وَلَا تَكُنَّ
شَهِدَةً لِلَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَتَمِينَ ﴿١٠٦﴾

فَإِنْ عُرِيَ عَنْ آتِنَهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَتَاخَرَانِ يَقُومَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلَيْنِ
فِي سَمَانٍ بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا
وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

заколнат во Аллах: “Сведочењето наше е поисправно од сведочењето нивно, и ние не правиме никаков престап зашто тогаш, навистина, би биле меѓу зулумкарите!”

108. Ете, тоа е најсигурен начин на кој можат да посведочат, во вистинскиот изглед негов, или пак се плашат дека заклетвата по тоа ќе ја отфрлат други заклетви нивни. Плашете се од Аллах и чујте: “Аллах не го упатува народот расипнички!”

109. На Денот кога Аллах ќе ги збере пејгамберите, и кога ќе рече: “Што ви одговорија?” Оние ќе речат: “Ние ништо не знаеме. Ти си, навистина, Зналец на тајните!”

110. Кога Аллах рече: “О Иса, сине Мерјемин, сети се на благодатот Мој кон тебе и кон твојата мајка, кога те поддржав со Духот свет! И кога разговараше со луѓето в крошни и како зрел маж. И кога те поучив и со Книгата, и со Мудроста, и со Теврат и со Инџил. И кога замеси глина во облик на птица, со одобрението Мое, па дувна во тоа и стана ете, со одобрението Мое,

ذَٰلِكَ أَدْعَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالْبَشِيرَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا
أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَسْمِعُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ
قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدِكَ إِذْ أُتِدَّتْكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَإِلَّا نَحْمِلُ ۖ وَإِذْ نَخْلُقُ مِنْ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَرَىٰ
الْأَكْصَىٰ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ
عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَهُم بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

птица; и оздрави слеп и лепрозен, со одобрението Мое, и кога ги оживи мртвите со одобрението Мое; и кога ги одбив од тебе синовите Израилови тогаш кога им ги донесе јаснотиите од кои оние кои не веруваа, повикаа: “Ова е само волшебништво, јасно!”

111. И кога на апостолите им објавив: “Верувајте во Мене и во пејгамберот Мој!” Рекоа: “Веруваме и посведочи дека сме, навистина, муслимани!”

112. Кога апостолите рекоа: “О Иса, сине Мерјемин, може ли Господарот твој да ни спушти софра од небо?” Рече: “Плашете се од Аллах ако сте верници!”

113. Рекоа: “Сакаме да јадеме од неа, а срцата наши да бидат сми- рени, и да знаеме дека вистина ни зборуваше и да бидеме за неа Сведоци.”

114. Иса, синот на Мерјем, рече: “О Аллаху мој, Господаре наш, спушти ни софра од небо, да ни биде празник и за првите од нас и за последните од нас, и знаме- нија од Тебе. Снабди нè. А Ти си од снабдувачите Најдобриот!

مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ
يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ قَالُوا أَنُفَعُوكُمْ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئَن قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَ وَأَنْتَ خَيْرُ الْبَرِّينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا
وَعَايَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

115. Аллах рече: “Ќе ви ја спуштам. Па, оној од вас, потоа, кој не верува, ќе го казнам, навистина! И тоа со казна со која нема да го казнам никого од луѓето.

116. И кога Аллах рече: “О Иса, сине Мерјемин, им зборувааше ли на луѓето: “Прифатете нè, мене и мајка ми покрај Аллах, за две божества!” Иса рече: “Славен биди! Не ми доликува да зборувам за она за што немам право. Ако ова го зборував - па, Ти би го знаел тоа. Ти го знаеш она што е во душава моја, а јас не го знам она што е во душата Твоја. Ти си, навистина, Зналец на тајните!”

117. Им го кажав само она што ми го нареди: “Обожавајте го Аллага, Господарот мој и Господарот ваш!” И јас останав нивни сведок, постојано бев со нив, а кога ми ја зеде душава Ти ги посматраше. Ти си Сведок за сè!

118. Ако ги казниш - та, робови се Твои, а ако им простиш - та, ти си, навистина, Силен и Мудар!

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ مَعَنَ يَكْفُرُهَا
مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذُّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَذُّبُهُ
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ
لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ
قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي
بِحَقِّ إِن كُنْتَ قُلْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي
وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَْلَمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ
فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

119. Аллах ќе рече: “Овој е Ден во кој искреноста ќе им користи на искрените: за нив има бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Аллах е задоволен од нив и оние се задоволни од Него. Ете, тоа е победа голема!

120. Власта и на небесата и на Земјата, и во она на нив е - Аллахова. Аллах е Кадар за сè!

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

ЕЛ-ЕН'АМ (Добиток) VI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Благодарение на Аллах! Кој ги создаде небесата и Земјата и Кој ја определи темницата и светлината. Оние кои не веруваат, по тоа, со Господарот нивни други изедначуваат!

2. Тоа е Оној кој ве создаде од земја, а потоа го определи рокот на живеењето - рокот именуван е кај Него, а вие, сепак, се сомневате.

3. И Он е Аллах и на небесата и на Земјата; Он ја знае и вашата јавност и вашата тајност, го знае и она што го печалите.

4. И ним не им доаѓаше ниеден ајет, од ајетите на Господарот

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْتَدُونَ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ
مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا

нивни, а тие кон него да не беа рамнодушни!

5. Кога Вистината им доаѓаше - веќе лага фрлаа врз неа. Па, ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.

6. Не гледаа ли колку поколе- нија пред нив Ние уништивме? На кои им дадовме такви места на земјава кои вам не ви се дадени: и од небо спуштивме дожд во изобилие и определивме меѓу нив да течат реки и, заради гревовите нивни, ги уништивме и, по нив, други поколенија, Ние создадовме.

7. А Книгата да ти ја објавив- ме на хартија и да ја допрат со рацете свои, оние кои не веру- ваат, би рекле: "Ова е само вол- шебништво јасно!"

8. И потоа рекоа: "Зошто да не му се објавува мелек?" А Ние мелек да објавивме работата ќе беше решена и потоа немаше да бидат здогледани.

9. И мелек да определивме пак како човек ќе го определив- ме: нејасно ќе им беше она што е нејасно.

10. И пејгамберите веќе пред тебе беа исмевани. А на оние од

عَنْهَا مَعْصِينٌ ﴿٦﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَدَّعُونَ ﴿٧﴾

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا هَلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٨﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ كُلِّ فَتٍّ فَلَمَّسُوهُ بِآيَاتِنَا لَقَالُوا الَّذِي نَكْذُرُكُمْ هَذَا إِلَّا إِلَهٌ مُنْقَرٍ ﴿٩﴾

وَقَالُوا أَوَلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْآمْرُ لَعَلَّكُمْ لَا تَنْظُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقٍ بِالذِّكْرِ

нив кои се шегуваа, па, ги обзеде токму она за што се исмеваа.

11. Кажи: “Патувајте по земјата и гледајте каква беше казната на лашковците!”

12. Кажи: “Чие е она на небесата и на Земјата?” Кажи: “Аллахово е!” Аллах за Себеси пропиша милост. На Денот суден, во кој нема сомнение, ќе ве збере. Оние кои се упропастија самите себеси - оние, токму, не веруваат.

13. Сè што пребива и преку ноќ и преку ден е - Аллахово! Он е Слушач и Зналец!

14. Кажи: “Заштитник ли, освен Аллах да земам, Кој е Творител на небесата и на Земјата, Кој храни а не се храни?” Кажи: “Наредено ми е да бидам прв во послушноста.” И никако немој да бидеш меѓу многубошците!

15. Кажи: “Ако сум непослушен кон Господарот мој би се плашел од казната на Денот голем!”

16. А оној кој ќе биде поштеден од тој Ден Он веќе му се смилувал. Ете, ова е победа јасна.

17. Ако те допре неволја од Аллах никој, освен Него, не може да ја отстрани, а ако те допре добро - та, Он е Кадар за сè!

سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ
كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ كُفْرَكُمْ
إِلَى يَوْمٍ الْفِتْنَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآبِلِ وَالنَّهَارُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُرْسِلْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَأِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

18. И Он е Силен. Над робовите Свои е. Мудар и Известен е Он!

19. Кажи: “Кое е најголемо сведочење?” Кажи: “Аллах е Сведок меѓу мене и меѓу вас. И објавен ми е овој Кур’ан да ве опоменувам со него, вас и оние на кои им е соопштен.” Ќе посведочите ли дека има покрај Аллах, навистина, други богови? Кажи: “Не сведочам, Он, навистина, е еден Бог и јас сум, секако, далеку од вашето припишување здружник!”

20. Оние со дадената им Наша Книга го знаат како што ги знаат синовите свои. Оние кои си нанесоа штета - оние се, токму, кои не веруваат.

21. Кој прави поголем зулум: кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Не ќе се спасат зулумкарите, навистина!

22. И Денот во кој Ние ќе ги збереме сите, а потоа ќе им речеме на оние кои му припишуваа здружник на Аллах: “Каде се здружениците ваши кои вие ги сметавте за божества?”

23. Потоа сплетката нивна ќе ја снема. Само ќе речат: “Се

وَهُوَ الْغَافِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ. وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنْذِرَكُمْ بِهِ. وَمَنْ يُلَغْ إِلَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحِيدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

بِآيَاتِنَا إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾

يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا

شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرْعَمُونَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ لَنَزَكُنَّ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ

колнеме во Аллах, Господарот наш, ние не бевме многубошци!”

24. Погледни како самите се лажат и колку далеку од нив скришнаа оние што ги измислуваа!

25. Од нив има кои те слушаат, но, врз срцата нивни Ние спуштивме завеса да не разбираат, а во ушите нивни, пак, тежина. И секој ајет да го видат нема да веруваат во него. И кога ќе ти дојдат расправаат со тебе. Невеверниците зборуваат: “Ова се само измислици на одамнешните!”

26. Оние, забранувајќи ги другите во него и самите се оддалечуваат. И само себеси се уништуваат, но, ете, за тоа не усетуваат.

27. Е, кога би ги видел исправени пред огнот, како ќе зборуваат: “Тешко нам. Е, кога би биле вратени, не би ги сметале за лажни ајетите од Господарот наш. И ќе бидеме меѓу верниците, секако!”

28. Но, не! Ќе им биде очигледно она што го криеја порано. И кога би биле вратени пак ќе се вратеа кон она што им се забрануваше. Лашковци се, навистина!

رَبَّنَا مَا كُنَّا مِشْرِكِينَ ﴿٣١﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَقْتُرُونَ ﴿٣٢﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلًّا يَدَّوْا لَا يُؤْمِنُوا بِهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَوْ كَفَّحُوا لَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْنَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٤﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا إِنَّا إِلٰهِنَا نَرُدُّ

وَلَا نَكْذِبُ بِحَاثِلَاتِ رَبِّنَا وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

بَلْ بَدَّلْهُمْ مَا كَانُوا يَحْضَرُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا

لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣٦﴾

29. И зборуваат: “За нас животот наш, на овој свет, е единствениот и нема да бидеме оживеани!”

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

30. Е, кога би ги видел исправени пред Господарот нивни кој ќе им рече: “Нели е ова Вистината?” Ќе речат: “Да, се колнеме во Господарот наш!” Аллах ќе рече: “Искусете ја, тогаш, казната затоа што не верувавте!”

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُفِقُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ﴿٣٠﴾
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

31. Веќе пропаднаа оние кои ја сметаа за лажна средбата со Аллах! И кога ќе им дојде Часот одненадеж, ќе речат: “Еј хасрет, што ли пропуштивме во животот!” И ќе го понесат својот товар на плеките нивни. Е, само колку е лошо она што ќе го натоварат!

فَذَخِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا ائْخَسِرْنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِيلُونَ ﴿٣٢﴾

32. А животот на овој свет е само игра и забава. А Ахирет, за богобојазливите, е подобар. Нема ли да се вразумите?

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

33. Ние знаеме дека тебе, навистина, те загрижува она што го зборуваат. Оние, секако, не те сметаат за лашко. Но, неверниците не ги признаваат ајетите Аллахови.

فَدَعَلِمَ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾

34. Лажни се сметани, секако, и пејгамберите пред тебе. Па беа трпеливи, токму, во она што беа сметани лажни, и беа мачени, сè додека не им дојдеше помошта Наша. И нема никој кој може да ги промени зборовите Аллахови. А веќе ти дојдоа вести за пејгамберите!

35. И ако нивното противење ти отежнува - тогаш, ако можеш побарај отвор во земјата или скалила кон небото, и донеси им знамение. А кога Аллах би сакал би ги збрал да одат по Патоказот. И никако немој да бидеш меѓу незнајковците!

36. И ќе ти се освијат, навистина, оние кои слушаат. И мртвите Аллах ќе ги оживи; потоа Нему ќе му се вратат!

37. Зборуваат: “Зошто да не му се објавува од Господарот негов знамение некакво?” Кажи: “Аллах, навистина, е Кадар да објави знамение но, ете, мнозинството од нив не знаат.”

38. И животните кои одат по земјата и птиците кои летаат со крилјата вам ви се слични, заедници. И ништо Ние во Книгата не изоставивме. Потоа, кај Господарот нивни, ќе бидат збрани.

39. Оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши и глуви се и неми се, во темнините се.

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلٰٓى مَا كَذَّبُوْا وَاُوْدُوْا حَتّٰى اَنۡهَضۡنَا نَصْرًا وَّلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ جَاۤءَكَ مِنۡ نَّبِِٔیۡ الۡمُرْسَلِیۡنَ ﴿٦٤﴾

وَإِن كَانَ كِبَرَ عَلَیۡكَ اِمْرَاۤهُمۡۤ اِنْ اَسۡطَلَعْتَ اَنۡ تَبۡنِیۡ نَفَقًاۤیۡۤ اِلَیۡ اَرْضٍۢ اَوْ سُلٰمًاۤیۡ السَّمٰوٰتِ فَتَاۡتِیۡہُمۡ بِبَیِّنٰتٍ وَّلَوْۤ اَشَاءَ اللّٰهُ لَجَمَعۡنَہُمۡ عَلَی الۡہُدٰیۡ فَلَا تَكُوۡنَنَّ مِنَ الْجٰہِلِیۡنَ ﴿٦٥﴾

﴿٦٦﴾ اِنَّمَا یَسۡتَجِیۡبُ الَّذِیۡنَ یَسۡمَعُوۡنَ وَاَلۡمَوۡتِیۡنَ یَعۡبَثُہُمۡ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَیۡہِ یُرۡجَعُوۡنَ ﴿٦٧﴾

وَقَالُوۡا لَوْلَاۤ اُنۡزِلَ عَلَیۡہِۤ اٰیۃٌ مِّنۡ رَّبِّہٖۤ اِنَّ اللّٰہَ قَادِرٌ عَلٰۤیۡۤ اَنْ یُّنۡزِلَ اٰیۃً وَّلٰكِنۡ اَكۡثَرُہُمۡ لَا یَعۡلَمُوۡنَ ﴿٦٨﴾

وَمَا مِنۡ دَابَّةٍ فِیۡ الۡاَرۡضِ وَلَا طَیۡرٍ یَّطِیۡرُ یُخَاجِجُہٗ اِلَّاۤ اَنۡمَۤاۤ اُنۡۤاَلۡکُمۡ مَا فَرَطۡنَا فِی الۡکِتٰبِ مِنۡ شَیۡءٍ نُّعۡرِۡۤیۡ اِلَیۡ رَبِّہِمۡ مُّخۡشَرُوۡتَ ﴿٦٩﴾

وَالَّذِیۡنَ کَذَّبُوۡا بِآیٰتِنَا صُۤوۡرُۤہُمۡ فِی الظُّلُمٰتِ

Аллах кого сака скршнува во заблуда од патот вистински а кого сака управува по патот вистински.

40. Кажите: “Ако ви дојде казната Аллахова или ако дојде крај на светот мислите ли, ако сте искрени, дека ќе повикувате друг освен Аллах?”

41. Но, не! Само Него ќе Го повикувате. И Он ќе го открие она за што Го повикувате и, ако сака, ќе го заборавите вашето припишување здружник.

42. Ние, секако, испраќавме пејгамбери до народите и пред тебе, и со немаштија и со штети ги казнувавме за да се молат понизно!

43. Па, зошто не се молеа понизно кога веќе им доаѓаа немаштии од Нас? Зашто срцата нивни затврднаа, и Шејтанот им го разубави во очите нивни она што го работеа.

44. И бидејќи го заборавија она што го споменуваа, Ние им ги отворивме вратите на сите нешта и кога ќе се зарадуваа со она што им е дадено однадеж ќе ги казневме и, токму, тогаш ќе станеа безнадежници.

مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ أَنْتُمْ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةِ أَعَيَّرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾

بَلْ إِلَٰهَآ تَدْعُونَ فَاكْشِفْ مَا تَدْعُونَ إِلَٰهَ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُكْذِرُونَ ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْأَسَاوِ وَالضَّرَإِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٧١﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

فَلَمَّا سَأَوْا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةٍ فَإِذَا هُمْ خِسُوفُونَ ﴿٧٣﴾

45. Па, ќе се прекинеше трагата на луѓето кои зулум правеа. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

46. Кажи: “Мислите ли дека, ако Аллах го одземе и слухот ваш и видот ваш и ако ги запечати срцата ваши, има некој друг бог освен Аллах кој ќе ви го врати тоа? Погледни како Ние ги нижиме знаменијата, а потоа тие се вртат!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَبَصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ
كَيْفَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ
نُفَعُهُمْ يَصَدَّقُونَ ﴿١٦﴾

47. Кажи: “Мислите ли дека, ако ви дојде казната Аллахова одненадеж или јавно, ќе пропадне друг а не и народот зулумкарски?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ بَعَثَ
أَوْجَهَرَةً هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٧﴾

48. Ние пејгамберите ги испраќавме само како радосници и како опоменувачи. Оние кои веруваат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ
ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٨﴾

49. И на оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши ќе ги погоди казната зашто беа расипани.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا بَعَثْنَاهُمْ عَذَابَ
يَمَاقُوتٍ يُنْفُسُونَ ﴿١٩﴾

50. Кажи: “Не ви тврдам дека кај мене се ризниците Аллахови, не го знам тајното, и не ви тврдам дека сум, навистина, мелек. Јас го следам, секако, само она што ми се објавува. Кажи: “Еднакви ли се оној кој не гледа и оној кој гледа?” Зошто, тогаш, не размислувате?”

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾

51. Опоменувај ги, со она што ти се објавува, оние кои се плашат од тоа што ќе бидат збрани кај Господарот свој, за кои, освен Аллах, не ќе има ни заштитник ни посредник, - за да бидат богобожазливи!

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا سَفِيْعٌ
لَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

52. И не одбивај ги оние кои го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер. Оние, токму, го посакуваат лицето Аллахово. За нив ти во ништо не ќе одговараш, а и оние за тебе во ништо нема да одговараат. Па, одбивајки ги, ќе станеш еден од неправедните.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْعَدْوَىٰ وَالْعَشَىٰ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ
شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. И Ние, ете, така едни со други ги ставивме во искушение за да речат: “Оние ли се на кои Аллах им даде предност меѓу нас?” Нели ги знае Аллах најдобро благодарните!?

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا
أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. И кога ќе ти дојдат оние кои веруваат во ајетите Наши, кажи: “Селамун алејкум!” Господарот ваш си пропиша за Себеси милост. Оној од вас кој ќе направи зло, навистина, не знаејќи, а потоа ќе се покае и ќе се поправи... та, Аллах, секако, е Простувач и Сомилосен!

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ
أَنَّهُ مِّنْ عَجَلٍ مِّنْكُمْ سَوَاءٌ أَيْجَاهِلَةٌ أَمْ تَعْلَمُونَ
مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. И ете, така Ние потенко ги објаснуваме ајетите за да им стане јасен Показот на силниците!

وَكَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِنَسْتَبِينَ سَبِيلَ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

56. Кажи: “Мене ми е забрането, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги повикувате.” Кажи: “Не ги следам желбите ваши зашто тогаш, секако, би скршнал во заблуда и не би бил меѓу упатените.”

57. Кажи: “Да, јас сум врз јаснотијата од Господарот мој која, вие, за лажна ја сметате! Јас не го поседувам она кон што вие се брзате. Пресудата е само Аллахова. Аллах вистина кажува. Меѓу толкувачите Он е Најдобриот!

58. Кажи: “Кога би го поседувал она кон што вие се брзате работата ќе беше решена меѓу мене и меѓу вас. А Аллах најдобро ги знае зулумкарите!

59. И само кај Него се клучевите на Тајната. Неа не ја знае никој освен Него. Он го знае и она што е на копно и она што е во море. Не паѓа ниеден лист а Он да не го знае; нема ни зрно во темнините на земјата, ни што било суво или влажно, а да не е внесено во Книгата јасна.

60. И Он ноќе ве усмртува и дење го знае она што го грешите, и потоа ве разбудува за да одлучи за Часот определен. Потоа, враќањето е кон Него и, конечно, Он ќе ве извести за она што го работевте.

قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَنْتُمْ أَهْوَاءُكُمْ قَدْ صَلَّيْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ، لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

﴿٥٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

61. Он е Силен - над робовите Свои и ви испраќа чувари. Кога некому од вас ќе му дојде смртта пратениците мелеки Наши, без грешка, ќе му ја земаат душата.

62. Потоа ќе бидат вратени кај Аллах, Заштитникот нивни вистински. Не, само Нему му припаѓа Судот. Он, меѓу пресметувачите, е Најбрзиот!

63. Кажи: “Кој ве избавува од темнините на копното и од морето кога Го повикувате и јавно и тајно?” - “Ако се избавиме од ова, секако, ќе бидеме меѓу благодарните!”

64. Кажи: “Аллах ве избавува од тоа и од секоја неволја, а потоа вие, ете, здружник му припишувате!”

65. Кажи: “Он е Кадар да ви испрати казна и над вас и под вас, или да ве подели во дружини и да, еднисодруги, ја искусите пакоста.” Погледни како Ние ги нижиме ајетите за да сфатат!

66. И народот твој тоа го сметаше за лажно, а тоа е вистина. Кажи: “Јас не сум закрилникот ваш!”

67. И за секоја вест има време определено. И ќе узнаете!

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَآ يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾

ثُمَّ رَدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾

قُلْ مَنْ يُجِيبُكُمْ مَنْ ظَلُمْتُمُ اللَّيْلَ وَالْبَحْرَ يَنْدَعُوهُ
نَضْرَعًا وَخُفْيَةً لَّيْنًا أَجْمَعْنَا مِنْ هَٰذِهِ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

قُلْ اللَّهُ يُجِيبُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
نَشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُدْخِلَ بَعْضَكُمْ
بِأَسْبَاطَ بَعْضٍ أَتُنْظَرُونَ كَيْفَ نَضْرِبُ
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْفَهُونَ ﴿٦٥﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَنْتُ عَلَيْكُمْ
بُوكِيلٌ ﴿٦٦﴾

لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. И кога ќе ги видиш оние кои ги омаловажуваат ајетите Наши оддалечи се, сè додека не преминат на друг разговор. И ако Шејтанот те наведе во заборава, тогаш, не седи, по опомената, со народот зулумкарски!

69. Одговорноста нивна не паѓа на оние кои се богобојазливи но, опомената е: да бидат богобојазливи.

70. Остави ги оние кои ја земаат верата своја за игра и забава, и кои се заведени со животот на овој свет! Предупредувај ги со Кур'анот за да не ја фрлат во пропаст душата со она што ќе го стекнат. Душата, освен Аллах, нема ни заштитник ни посредник и од неа никаква наемнина нема да се прими. Заради она што го стекнаа онаквите ќе бидат фрлени во пропаст. За нив има врел напиток и казна болна заради тоа што не веруваа.

71. Кажи: "Ќе повикуваме ли друг бог освен Аллах, кој не може ни да ни користи ни да ни штети?" - Да бидеме вратени по стапалките наши а веќе Аллах, секако, нè упати, и да бидеме како оној кого Шејтанот го заведува на земјата и кој останува збунет, а другарите негови го

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُبْسِتُكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَكِنْ ذُكِّرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَغَرَّتُهُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذُكِّرُوا بِهِ
أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ
لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَدْعُوهُمْ إِلَىٰ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرْثُهُمْ أََعْقَابًا ۚ بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي
أَسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا ۚ
أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ أُنْتَبِهْ ۚ قُلْ إِن
هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَأُمِرْنَا لِلسَّلَامِ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

повикуваат кон Патоказот: “Дојди ни!” Кажи: “Аллаховиот Патоказ, навистина, е - вистинскиот Патоказ. И нам ни е наредено да бидеме послушни на Господарот на световите!”

72. И уште: “Намаз извршувајте и плашете се од Аллах. Он, токму, е Оној кај Кого ќе се зберете!”

73. И Он е Оној кој ги создаде небесата и Земјата со вистина. И Денот во кој Он вели: “Биди!” и - бидува! Говорот Негов е - Вистина! Нему му припаѓа власта на Денот кога ќе се дувне во Сурлата. Он е Зналец на видливото и на невидливото! Он е Мудар и Известен!

74. И кога Ибрахим му рече на Азир, бабо му: “Ќе ги земаш ли киповите за божество? Јас, навистина, те гледам, тебе и народот твој, во скршнување очигледно!”

75. И, ете така на Ибрахим Ние му ја покажавме власта и на небесата и на Земјата за да биде меѓу уверените.

76. И бидејќи падна ноќта, здогледа звезда, и рече: “Ова е Господарот мој.” И бидејќи зајде, рече: “Не ги сакам оние кои заоѓаат!”

وَأَنۢ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُواهُمۡ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ يَوْمَ يَقُولُ كُنۡ فَيَكُوْنُ قَوْلُهُ الْحَقُّ
وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَعُ فِي الصُّوْرِ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَمِيْدُ ﴿٧٣﴾

وَإِذۡ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لَآبِيْهِۦٓ اَزَّرَ اَنْتَ تَجِدُ اَصْنَامًا
۞ اِلٰهَةً اِنِّىۡۤ اَرٰكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٤﴾

وَكَذٰلِكَ نُرِىۡ اِبْرٰهِيْمَ مَلٰكُوْتَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُتَوَقِّينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَاَ كَوْكَبًا قَالٰ هٰذَا رَبِّىۡ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالٰ لَا اُحِبُّ الْاٰفَلِيْنَ ﴿٧٦﴾

77. И бидејќи ја виде Месечината како излегува, рече: “Ова е Господарот мој.” И бидејќи зајде, рече: “Господарот мој да не ме упатеше ќе бев, секако, меѓу луѓето во заблуда скршнати.”

78. И бидејќи го виде Сонцето како излегува, рече: “Овој е Господарот мој; овој е најголемиот!” И бидејќи зајде, рече: “О народе мој, јас сум далеку од она што вие Нему за здружник Му го припишувате, навистина!”

79. Да, јас го управувам лицево мое кон Оној Кој ги создаде небесата и Земјата, кон - вистинската вера. И не сум од оние кои здружник Му припишуваат!

80. И народот негов расправаше со него; рече: “Ќе расправате ли со мене за Аллах кој, секако, ме упати?” И јас не се плашам од оние кои Му ги припишувате, освен од она што го сака Господарот мој. Господарот мој со знаењето ги опфаќа сите нешта. Не се секавате ли?

81. И како ќе се плашам од она што Му го припишувате како здружник а вие, ете, не се плашите од вашето припишување здружник на Аллах за што Он не ви објави никаков доказ?

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُغْوِيَانِي فِي بَرِيءٍ مِّمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحْجِّجُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ
وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي
شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُم وَلَا تُخَافُونَ
أَن تَكُونَ أَشْرَكَكُمْ بِإِلَهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْهِكُمْ
سُلْطَانًا فَأَمَّا الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

Па, која од двете дружини, имај-ки ја предвид сигурноста, е поисправна? Ако знаете... !

82. Оние кои веруваат и кои не го покриваат верувањето свое со многубоштво, ќе бидат сигурни. Оние, токму, се упатените!

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ
أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

83. И, еве, ова е доказот Наш што му го дадовме на Ибрахим против народот негов. Кого сакаме Ние на висок степен воздигнуваме. Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَّنْ شَاءَ إِنَّا رَبُّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

84. И Ние му ги подаривме Исхак и Јакуб, и двајцата ги упативме. А Нух, пред тоа, го упативме. И од потомството негово ги упативме: и Давуд, и Сулејман, и Ејуб, и Јусуф, и Муса и Харун. И ете, така, Ние ги наградуваме добротинителите!

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

85. И Зекерија, и Јахја, и Иса, и Илјас - сите беа меѓу луѓето добри.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

86. И Исмаил, и Елјеса, и Јунус и Лут - сите ги одликувавме над другите!

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَهُودًا وَكَُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. И предците нивни, и потомството нивно и браќата нивни... Ние ги одбравме и ги упативме по патот вистински!

88. Ете, ова е Аллаховиот Патоказ со кој Он, со посак Свој, упатува од робовите Свои. А да Му припишеа здружник, секако, ќе им пропаднеше она што го работеа.

89. Тоа се оние на кои Ние им дадовме и Книга, и Мудрост и Пратеништво. Иако оние не веруваат во тоа, Ние, секако, со тоа овластуваме луѓе кои нема да не веруваат.

90. Аллах нив ги упати: следи го, тогаш, упатството нивно! Кажи: “За тоа не сакам од вас награда. Тоа е само Опомена за луѓето!”

91. Оние не го ценат Аллаха со цената Негова вистинска кога зборуваа: “Аллах ништо не му објави на ниеден човек!” Кажи: “Кој ја објави Книгата со која дојде Муса: Светлина и Патоказ за луѓето, која ја ставате на листови за да ја обелодените а многу од неа криете, и со која ве поучи во она што не го знаевте, ни вие ни предците ваши? Кажи: “Аллах!” И остави ги да си играат со лагите свои!

92. Ова е Книга што Ние му ја објавивме, Благословена и Потврда за она што е пред неа, и за

وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْنَبْتَهُمْ
وَهَدَيْتَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِوَهِّهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَآكَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُو
بَهَا يَكْفُرِينَ ﴿٨٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَيُهْدِيهِمْ فَأَتَدُهُ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى
بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ
مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قُرْآنًا طَبَسَ
يُبَدُّوْنَهَا وَيُحْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ
وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ تَعَزَّاهُمْ فِي خَوَاصِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

да се опомене Уммул-кура и оние околу неа. Оние кои веруваат во Ахирет, веруваат во неа, внимаваат на намазот свој.

93. А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах? Или кој зборува: “Мене ми е објавено,” а нему ништо не му е објавено, или, пак, кој зборува: “Ќе објавам нешто што е слично на она што го објави Аллах.” Е, само кога би ги видел зулумкарите кога ќе бидат во смртните маки а мелеките веќе ги пружаат рацете свои: “Исфрлете ги душите ваши! Денес одите таму каде што ќе бидете казнети со казна неподнослива заради невината што ја зборувавте за Аллах и заради што се надувавте кон ајетите Негови.

94. И, секако, ќе ни доаѓате, поединечно, токму онака како што ве создадовме првпат и зад себе ќе го оставите она со што ве дарувавме; и Ние не ги гледаме со вас посредувачи ваши, здружениците за кои вие мислевте дека, навистина, ќе бидат со вас. Меѓу вас има, секако, врска прекината. Оние, меѓу вас, кои ги замислувавте здруженици, веќе скршнаа!

95. Аллах, навистина, е Расцепувач на зрната и голушките. Он од живо вади мртво, и Он од

يَا لَآخِرَةَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يَحْفَظُونَ ﴿٩٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
إِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا
أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى
مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾

﴿٩٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَنَبِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَمُ اللَّهُ فَأَنَّ

мртво вади живо. Ете, тоа ви е Аллах. Та, каде сте кинисале!?

96. Он е Расцепувач на муграта. Он ноќта ја определи за смирна, а Сонцето и Месечината за сметање на времето. Ете, тоа е одредба на Силниот и Зналецот!

97. Он ви ги определи свездите за да се управувате по нив низ темнини и по море и по копно. Ние, секако, ги толкуваме знаменијата Наши за луѓето кои знаат!

98. И Он ве создаде од еден човек да се настаните на земјата и на неа да се погребите. Ние, секако, ги толкуваме знаменијата за луѓето кои сфаќаат!

99. И Он од небо спушта вода па, со помош нејзина, вадиме сеаков вид на билки, а од нив вадиме зеленило од кое, пак, вадиме класје густо; вадиме и од урмите и од семето нивно, и гроздови лесно берливи, и градини со лозја зелени и маслинки, и шипки, слични и различни. Видете ги плодовите од сето тоа кои 'ртат и кои цутат! Ете, во тоа има знаменија за луѓето кои веруваат, навистина!

100. И оние на Аллах здруженици му припишуваат: цинови - а Он нив ги создаде. И оние, без да

تَوْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمَانُ مُمَشِيهَا وَغَيْرَ مُنَسِّبٍ أَنْظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

знаат, Му измислија синови и ќерки. Славен нека е и Возвишен Он, над она што Го опишуваат!

بَصُفُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Создател на небесата и на Земјата! Како Он да има дете а нема жена? Он ја создава секоја ствар! Он знае сè!

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَفَنُكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَوْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ يَكِلُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٠١﴾

102. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш. Нема друг бог освен Него; Творител на секоја ствар - та, обожавајте Го! Он е Закрилник над секоја ствар!

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَكَيلٌ ﴿١٠٢﴾

103. До Него не допираат очите, а Он допира до очите. Он е Сочувствителен и Известен!

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

104. Веќе ви дојдоа погледи од Господарот ваш, секако! Па, кој ќе погледа - тоа е за него, а кој ќе остане слеп - тоа е против него. Јас не сум ваш чувар!

فَدَجَاءَكُمْ بِبَصَائِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

105. И, ете, така Ние ги толкуваме знаменијата за да кажат: "Ти тоа го научи." И за да им го објасниме на луѓето кои знаат!

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَدْرَسَتْ
وَلَيْتَيْنَاهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

106. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој. Нема друг бог освен Него! Оддалечи се од оние кои Му припишуваат здружник!

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

107. Аллах да сакаше оние немаше да Му припишуваат здруженик. И Ние не те определивме да бидеш нивни чувар а ниту нивни закрилник!

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

108. Не навредувај ги оние на кои, покрај Аллах, ги повикуваат другите па да го грдат Аллага од незнаење и непријателство. Ние постапките нивни, како и за секој народ, им ги разубавуваме. Потоа кај Господарот свој ќе се вратат и Он ќе ги извести за она што го работеа.

وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدَاوَةً بَعِثَ اللَّهُ فِي سَائِلِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Се колнат во Аллах, со најтешка заклетва дека, ако им дојде знамение, ќе веруваат, секако, во него! Кажи: “Знаменијата се кај Аллах, навистина!” Но, кој е од вас свесен дека, ако им дојдат, не ќе бидат верници.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْدِيهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهُآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

110. И Ние ги превртуваме и срцата нивни и погледите нивни како што не веруваа првпат. И Ние ќе ги оставиме да талкаат во пакоста нивна!

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

111. И, навистина, Ние да им спуштивме мелеки, и да им зборуваа мртвите и да ги зберевме сите нешта за нив, за прилики нивни, не би верувале

﴿١١١﴾ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ
الْمَوْتُ وَحَضَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ وَهُمْ لَا يُولَوْنَ
إِلَّا أَن يَسَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾

освен со посак Аллахов. Но, мнозинството од нив не знаат.

112. И ете, така за секој пејгамбер Ние определивме непријател: шејтани, луѓе и цинови кои еднисодруги се воодушевуваат со лажно разубавување на зборови. А да сака Господарот твој оние тоа нема да го прават. Па, остави ги, нив и она што го измислуваат,

113. и за срцата на оние кои не веруваат во Ахирет да тежнеат кон тоа, и да бидат задоволни со тоа, и да го постигнат она што, токму, го постигнуваат.

114. Освен Аллах да барам ли судија? Он, токму, ви објави Книга потенко објаснета. Оние со дадената им Книга знаат дека таа, навистина, е објавена од Господарот твој со вистина. И никако немој да бидеш од сомневачите!

115. А Зборот од Господарот твој е исполнет и со вистина и со правдина. И никој не може да ги промени зборовите Негови. Он е Слушач и Зналец!

116. Ако му бидеш послушен на мнозинството од оние кои се на земјата - ќе те скршнат во заблуда од Аллаховиот пат: само сомневање следат и само безмислици зборуваат!

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنسِ
وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

وَلْيَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلْيَرْغَبُوا مَا هُمْ
مُفْتَرُونَ ﴿١١٣﴾

أَفَعَبَّرَ اللَّهُ عَنْكَ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تُكُونُوا مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

وَأِنْ تَطِيعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ بُضْلُوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

117. Господарот твој, навистина, е Оној кој подобро го знае оној кој скришнал во заблуда од патот Негов. И Он најдобро ги знае упатените!

118. Па, јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово, ако, секако, верувате во ајетите Негови.

119. А зошто да не јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово? Он ви го објасни, секако, она што ви го забрани, освен, ако сте присилени. Многу луѓе, навистина, со желбите свои, без знаење, другите ги скришнаа во заблуда. Да, Господарот твој е Оној кој најдобро ги знае претерувачите.

120. И оставете го грешењето, било да е јавно било да е скришно. Оние кои печалат грев ќе бидат казнети за она што го постигнаа.

121. И не јадете од она при чие колење не е споменато името Аллахово. Тоа, навистина, е грев. А шејтаните, секако, ги тераат заштитниците свои да расправаат со вас. Ако им бидете послушни вие, навистина, ќе бидете многубошци.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَحْرَمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ وَإِنْ كَثُرَ الْيَصْلُوفُ بِأَهْوَاءِهِمْ يَغَيِّرْ عَلَيْهِ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِنْمِرِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِي يَكْسِبُونَ
الْإِنْمِرَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفَاسِقٌ إِذَا الشَّيَاطِينُ لَبَّوْهُ إِلَى آلِ آلِيهِمْ
لِيُجْدِلُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

122. Може ли да биде сличен оној кој е мртов, па Ние го ожививме и му определивме светлина по која оди меѓу луѓето со оној кој е во темници и не може од нив да излезе? Ете, така им се разубавува на неверниците она што го работеа.

123. И, ете, така Ние определивме во секој град да бидат големци силниците нивни за да сплеткарат во нив. Но, оние само за себеси сплеткарат а не усетуваат.

124. И кога ќе им се објавеше ајет, зборуваа: “Не ќе веруваме сè додека не ни се даде нешто слично на она што им е дадено на пејгамберите Аллахови!” - А Allah најдобро знае кому ќе му го определи пратението Негово. На оние кои грешат казна жестока и понижување Аллахово ќе им се случи. Сè заради сплетките што ги правеа.

125. Па, кого Allah сака да упати ќе му ги отвори градите кон исламот. А Allah кого сака да скршне во заблуда ќе му ги стесни градите - како да се впрегуваат да се извишат на небо. Ете, така Allah ја означува валканоста на оние кои не веруваат.

أَوْ مِنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُجْرِمِينَ لِيَتَذَكَّرُوا فِيهَا
وَمَا يَتَذَكَّرُونَ إِلَّا بآَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِحَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَمْشِمْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

126. И ова е патот на Господарот твој - вистинскиот! Ние, секако, потенко ги објаснивме ајетите за оние кои се сеќаваат!

127. За нив, куќата на Спасот, е кај Господарот нивни. Он е Заштитник нивни за она што го работеа.

128. И Денот во кој Он ќе ги збере сите: “О дружино циновска! Вие измамивте голем број луѓе.” А заштитниците од луѓето нивни ќе речат: “Господаре наш, ние посакувавме еднисодруги уживање и еве стигнавме до часот кој Ти ни го определи!” Он ќе рече: “Огнот е - престојувалиштето ваше; таму ќе се остане за навек освен, секако, со посак Аллахов. Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!

129. И ете, така Ние власта им ја даваме неизменично на зулум-карите заради она што го спечалија.

130. О дружино на цинови и луѓе, не ли ви доаѓаа пејгамбери, меѓу вас, кои ви ги кажуваа знаменијата и кои ве опоменуваа за Средбата со овој Ден ваш. Ќе речат: “Сведоци сме против самите нас.” Ги измами животот

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَكِّرُونَ ﴿١٢٦﴾

﴿١٢٧﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشِرُ الْجِنَّ
فَلِأَسْكَرْتَهُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

يَمْعَشِرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ مَائِنِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبَهُمُ
الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَفَّيرِينَ ﴿١٣٠﴾

на овој свет; сведочеа против самите себеси, дека, навистина, беа неверници.

131. И ете, така не е од Господарот твој да ги уништи градовите заради зулумот пред да не бидат жителите нивни рамнодушни.

132. И за сите ќе има степени за она што го работеа. И Господарот твој не е невнимателен кон она што го работат!

133. И Господарот твој е Богат и Сопственик на милоста. Ако Он сака ќе ве отстрани и, по вас, со посак Негов, ќе донесе наследници, токму онака како што од потомството на другите народи вас ве создаде!

134. Она со што ви се заканува ќе дојде, навистина! Немојни сте пред тоа!

135. Кажи: “О народе мој, работете на вашите места, а и јас, навистина, ќе работам! Па, ќе узнаете кој ќе биде во Домот среќен; зулумкарите, навистина, не ќе успеат!

136. И оние на Аллах му определуваат дел од она што Он го создаде, и од летнината и од добитокот, зборувајќи: “Ова е Аллахово,” како замислуваат, “а ова е за божествата наши.” А

ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَّبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ
مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ قَوْمٍ
ءَاخِرِينَ ﴿١٣٣﴾

إِنَّ مَا توعَدُونَ لَأَن يَأْتِيَنَّكُمْ
بِمُعْجِزَةٍ ﴿١٣٤﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ
الدَّارِ إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٣٥﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ
وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ
بِرْعَائِهِمْ وَهَٰذَا لِلشُّرَكَائِ مَا كَانَتْ
لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ

она што е од божествата нивни не стигнува до Аллах, а она што е за Аллах, стигнува до божествата нивни. Е, само колку лошо е она како просудуваат!?

137. И така на многу од многу-бошците Шејтанот им го ра-зубави убивањето на децата нивни за да ги упропастат и да ја искриват верата нивна. А Аллах да сакаше - тоа немаше да го прават. Остави ги и нив и она што го измислуваат!

138. И зборуваат: “Овие жив-отни и летнини се забранети. Можат да ги јадат само оние кои ние сакаме” - како замислуваат - и од животните чие јавање е забрането и од животните при чие колење не се споменува името Аллахово, така измислу-вајќи лаги. И ќе бидат казнети затоа што лаги измислуваат!

139. И оние зборуваат: “Она што е во утробите на овие животни дозволено е за мажите наши а забрането е за жените наши.” А ако е тоа мртво животно - здруженици се во тоа. А Аллах ќе ги казни за таквите нивни тврдења. Он, навистина, е Мудар и Зналец!

وَمَا كَانَتْ لِلَّهِ فَهْوٌ يَصِلُ إِلَى
شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكَثِيرٍ مِّنَ
الشُّرَكَاءِ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاءُ لَهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَيَلْسِنُوا
عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرِّثُ جَحْرٌ
لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِرِغْمِهِمْ
وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا آفِرَاءٌ عَلَيْهِمْ سَجَازٍ بِهِمْ
يَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لَّذِكُورِنَا وَمَحْرَمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا
وَإِن يَكُن مِّنْ مِّثْلِهِ فَمَهْ فِيهِ شُرَكَاءُ
سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

140. Пропаднаа, секако, оние кои ги убиваа децата свои не знаејќи, заради безумието, што прават; и кои го забрануваа она со што ги снабде Аллах. Врз Аллах лага фрлаа, скршнаа и не беа упатени.

141. И Он е Оној кој создаде бавчи заградени и бавчи не заградени, и урми, и посеви со вкусови различни, и маслинки и шипки, еднакви и нееднакви. Јадете ги плодовите нивни кога ќе дадат плод, и снабдете ги, на денот на жетвата, оние кои имаат право на тоа. Не претерувајте! Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

142. И од животните има кои се товарат и кои се јаваат. Јадете од нафаката што ви ја даде Аллах и не следете ги стапалките шејтанови. Он ви е, навистина, јасен непријател!

143. И тоа осум парови: пар овци и пар кози. Кажи: “Машките ли се кои Он ги забрани или се, пак, тоа женските, или се, пак, тоа оние кои се во утробите? Кажете ми, знаејќи, ако сте искрени!”

144. Пар камили и пар крави. Кажи: “Машките ли се кои Он

فَذَخِرُوا الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افِرَاءً عَلَى اللَّهِ
فَذُكِّلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

﴿١٤١﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ
مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكْلُهُ
وَالزُّيُوتَ وَالرَّمَانَاتِ مُتَشَابِهًا وَغَيْرِ
مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
إِنَّكُمْ عِندَهُ مَبْهُوثُونَ ﴿١٤٣﴾

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ النَّسَائِ اثْنَتَيْنِ
وَمِنَ الْعِزْرِ اثْنَتَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرُ يَنْحَرَمُ
أَمْ الْأُنثَىٰ يَبْتَغِي أَمَّا اسْتَمَلَّتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَىٰ يَتَّبِعُونَ بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَتَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَتَيْنِ قُلْ

ги забрани или, пак, тоа се женските кои Он ги забрани или се, пак, тоа оние кои се во утробите на женските? Или: “Бевте ли сведоци кога ова Аллах ви го пропиша?” А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лаги врз Аллах за да, без знаење, ги скршне во заблуда луѓето? Аллах, навистина, не го упатува народот зулумкарски!

145. Кажи: “Во она што ми се објавува јас ништо не наоѓам забрането за никого освен мртно животно или крв што тече или свинско месо, - ова, навистина, е гнасно или одвратно, - или нешто при чие колење не е споменато името Аллахово. Освен оној кој е присилен, не сакајќи и не поминувајќи преку потребното - та, Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

146. На оние кои се Евреи Ние им ги забранивме сите животни кои имаат копита, а од кравите и бравчињата лојот им го забранивме, освен она што е нараснато на плеките нивни, или, пак, на цревата или, пак, она што е помешано со коски. И ете, Ние ги казнивме заради насилството нивно и Ние сме, навистина, искрени!

مَا لَكُمْ زَيْنَ حَرَمٍ أَمْ الْأَنْشِينَ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْشِينَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا قَمِنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بَعْدَ عِلْمِهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٤﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمِنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَذَا وَاحْرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْفَرَسِ حَرْمًا عَلَيْهِمْ شَحْمُهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١١٦﴾

147. Ако ти фрлаат лага па, кажи: “Господарот ваш поседува милост неизмерна, а строгоста Негова не ќе биде отстранета од народот насилнички.”

148. Оние кои на Аллах му припишуваат здружник, ќе речат: “Да сакаше Аллах ние не ќе Му припишувавме здружник, а ни предците наши, и ништо не ќе си забранивме.” Ете, така лажеа и оние пред нив сè додека не ја искусија строгоста Наша. Кажи: “Има ли кај вас знаење? Обелоденете ни го! Вие само сомневање следите и само лажете!”

149. Кажи: “Доказот јасен е - Аллахов! Па, кога би посакал би ве упатил сите.

150. Кажи: “Приведете ги сведоците ваши кои сведочат дека Аллах, навистина, го забрани ова. Па, ако посведочат, ти не сведочи со нив, ниту пак следи ги желбите на оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши, и оние кои не веруваа во Ахирет, и кои, токму, Господарот свој го сметаат рамен со други.

151. Кажи: “Дојдете! Ќе ви го кажам она што ви го забрани Госаподарот ваш: здружник да

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَسِعَتْ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُنَا
إِنْ نَنْتَحِيضُ إِلَّا لِنَلظَنَ وَإِنْ أَسْرَأْ
إِلَّا نَحْرُضُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءُ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿١٥١﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي كُنتُمْ
عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْكُرُونَاهُ سَيِّئًا وَالْأُولَٰئِكَ

не Му припишувате, на родителите добро да им правите, да не ги убивате децата ваши заради немаштија зашто и вам и ним Ние ви дадовме нафака..., не приближувајте се кон срамните работи било тие да се јавни или тајни, и не убивајте човек за кого такво нешто Аллах забрани освен по правда. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да се вразумите.

152. И не приближувајте се кон имотот на јетимот, освен учтиво, сè додека не стане полнолетен, и праведно мерете и вагајте. Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. И кога ќе зборувате бидете праведни па макар да се работи и за ваша роднина. И исполнете го ветувањето кон Аллах. Ете, тоа Аллах така ви остави да биде за да се сеќавате!

153. Овој мој пат, навистина, е вистинскиот пат - та, следете го! Не следете ги другите патишта па да ве оддалечат од патот Негов. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да бидете богобојазливи!

154. Потоа на Муса Ние му дадовме Книга, надополнувајќи го доброто што го направи, и

إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ
نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
ذَلِكَ وَصَّكُمْ بِهِ. لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ وَالْعَهْدُ
بِالنَفْسِ لَا يَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا أُولَٰئِكَ مَنَافِقُ وَإِنَّهُمْ
لَآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ. لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِ
ذَٰلِكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ. لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

објаснувајќи ја секоја работа, и Патоказ, и Милост за да веруваат во Средбата со Господарот свој!

155. И ова е Книга што Ние ја објавивме, благословена; следете ја, тогаш, и бидете богобојазливи, Аллах, можеби, за да ви се смилува!

156. И да не кажете: “Книгата, секако, е објавена до два народа пред нас и ние, навистина, не можевме да ја читаме.”

157. Или да не кажете: “Книгата да ни беше нам објавена ќе бевме од нив поупатени. И објаснување ви дојде, навистина! Од Господарот ваш. И Патоказ и Милост. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз ајетите Аллахови и кој од нив се врти? Ќе ги казниме оние кои се вртат од ајетите Наши со лоша казна, токму, заради тоа што се вртеа!

158. Чекаат ли да им дојдат мелеки или да им дојде Господарот твој или да дојде некој ајет од Господарот твој? На Денот кога ќе дојдат некои знаменија од Господарот твој никому не ќе му користи верувањето негово, ако од порано не верувал или

لَعَلَّهُمْ يُلْقَاؤْ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٧﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ مِمَّنْ أَظْلَمُوا مِمَّنْ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَوَ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ لَنْظُرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٩﴾

ако, во своето верување, не спечалил некакво добро. Кажи: “Очекувајте! Ние, навистина, очекуваме!”

159. Ти во ништо не си од оние кои ја поделија верата своја и кои се претворија во странки. Работата нивна се враќа кај Аллах а потоа Он ќе ги извести за она што го работеа.

160. Кој ќе дојде со добро му припаѓа десетократна награда, а кој ќе дојде со зло, му припаѓа казна еднаква на тоа. Не ќе бидат, всушност, оштетени.

161. Кажи: “Мене, навистина, Господарот мој ме упати по патот вистински, кон вистинската вера, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците!”

162. Кажи: “И намазот мој, и обредите мои, и животот мој, и смртта моја се - Аллахови, навистина, од Господарот на световите!”

163. Он нема Свој здружник! Тоа ми е, ете, наредено и јас сум прв муслиман!

164. Кажи: “Ќе барам ли друг господар освен Аллах?” А Он е Господарот на сè. Секој што ќе спечали за себеси ќе си спечали: секој своето бреме ќе си го понесе. Потоа враќањето ваше води кон Господарот ваш и ќе

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلًا لَهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَمْلًا لَهَا وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿١٦٠﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُبَيِّنُ وَآتَا أُولَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنِّي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

ве извести за она за што станавте деленици.

165. И Он е Оној кој ве определи халифи на земјата и кој ве воздигна, со степени, еднинадруги за да ве испроба во она што, токму, ви го даде. Господарот твој, навистина, е Брз Казнувач и Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

ЕЛ-А'РАФ (Бедеми)|VII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, Лам, Мим, Сад!

2. Книга која ти се објавува! Па, нека во градите твои не ти се стеснува од неа за да не опоменуваш со неа. Опомена за верниците:

3. следете го она што ви се објавува од Господарот ваш и не следете, освен Него, други заштитници! Малку е она врз што вие се секавате!

4. И колку градови Ние уништивме! До нив, тогаш, допре строгоста Наша додека се одмараа ноќе или додека отседнуваа дење.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَص ﴿١﴾

كُتِبَ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِيُنْذِرَ بِهِ وَيُذَكِّرَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾

5. Ништо не можеа да пови-
каат, кога ќе им дојдеше
Нашата строгост, освен што ќе
речеа: “Ние бевме, навистина,
зулумџари!”

6. Ние ќе ги повикаме на
одговорност оние на кои им се
испратени пејгамбери, секако, а
ќе ги повикаме на одговорност и
пејгамберите, навистина!

7. И потоа, сигурно, Ние ќе им
го кажуваме сè она, по Наше
знаење, зашто, навистина, не
бевме отсутни!

8. И на Денот тој праведно ќе
се мери на вага. И оние чии ваги
ќе натежнат - се спасени!

9. А оние чии дела се полесни
на вагите, тогаш, ќе страдаат
душите нивни. Зашто ајетите
Наши, секако, не ги признаваат.

10. И на земјата Ние веќе ве
смествивме и на неа ви
определивме животни намирни-
ци. Малку е она за што се
заблагодарувате.

11. И, секако, Ние ве соз-
дадовме; ви дадовме изглед,
потоа им рековме на мелеките:
“Паднете му на сецде на Адем!” -
Сите паднаа на сецде, а Иблисот

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْأَلٍ إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

فَلَنُقْضَنَّ عَلَيْهِمْ عِلْمُهُمْ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

وَالْوِزْنُ يُوزَنُ الْيَوْمَ ۚ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
مَعِيشٌ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

не. Не беше меѓу оние кои паднаа на сејде.

12. Аллах рече: “Што те спречи па да не паднеш на сејде кога веќе ти наредив?” Иблис рече: “Јас сум подобар од него. Мене ме создаде од оган а него го создаде од глина.”

13. Аллах рече: “Слегувај од него, тогаш! Не ти доликува во Џеннетот да се дуваш. Излегувај, ти си, навистина, меѓу понижените!”

14. Иблис рече: “Дај ми рок до Денот во кој ќе бидат оживеани.”

15. Аллах рече: “Ти си, навистина, меѓу оние на кои им е даден рок.”

16. Иблис рече: “Но затоа што ме заведе, јас, сосем сигурно, ќе им поставам стапици на Твојот пат вистински.

17. Потоа ќе им приоѓам пред нив и зад нив, и од нивната лева страна и од нивната десна страна и ќе ги најдеш, мнозинството од нив, неблагодарни.”

18. А Аллах рече: “Излези од него, понижен и отфрлен! Со оние што те следат од нив, и оние од вас, и со сите тие, ќе го исполнам Џехеннемот, навистина!”

قَالَ مَا مَنَّكَ اللَّهُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ فِيمَا آغُوتِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ لَا يَسْتَهْمِرُونَ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْمُورًا لِمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

19. О Адеме, живејте ти и жената твоја во Џеннетот, и јадете од каде што сакате и не приближувајте се кон ова стебло зашто ќе бидете меѓу зулумкарите!

20. Па Шејтанот им шепна за да им го открие она што еденадруг им беше скриено, нивните срамни места, и рече: “Господарот ваш ви го забрани ова стебло за да не станете мелеки или да не бидете за навек;” -

21. и им се колнеше: “Јас сум, навистина, ваш советник.”

22. И ги заведе со измамата. Бидејќи вкусија од стеблото им се покажаа нивните срамни места и почнаа да ги покриваат со ценнетско лисје. И Господарот нивни им рече: “Нели ви го забранив стеблото и нели ви реков дека Шејтанот, навистина, е вашиот јасен непријател!”

23. Рекоа: “Господаре наш, сами себеси си направивме зулум и ако не ни простиш и ако не ни се смилуваш, ќе бидеме, секако, меѓу поразените.”

24. Аллах рече: “Слегувајте! Еднинадруги непријатели ќе бидете. За вас земјата ќе биде утврдувалиште и уживање ваше до едно време определено.”

وَيَكَادُمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الْغَالِبِينَ ﴿١٩﴾

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِئِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا
عَنِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَدَلَّهُمَا بِهَوْنٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَبُّنَا طَعَنَّا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

25. Аллах рече: “На земјата ќе живеете и на неа ќе умрете и од неа ќе излезете!”

26. О синови Адемови, Ние ви испративме облека, секако, за да ги покриете срамните места ваши, и одела, но облеката на богобојазливоста, всушност, е најдобрата. Ете, тоа е едно од знаменијата Аллахови за да се сеќаваат.

27. О синови Адемови, нека Шејтанот не ве заведе онака како што ги изведе од Џеннетот родителите ваши, соблекувајќи ја облеката нивна за да им ги покаже срамните места. Шејтанот и неговата дружба, навистина, ве гледаат отаде од кадешто вие не ги гледате. Ние ги определивме шејтаните, секако, да бидат заштитници за оние кои не веруваат.

28. И кога ќе направат срамно дело, велат: “Ние ги затекнавме родителите наши во тоа и Аллах тоа ни го нареди. Кажи: “Аллах, навистина, не наредува срамно дело. Ќе го зборувате ли за Аллах она што не го знаете!?”

29. Кажи: “Господарот мој ми нареди праведност.” И управете ги лицата ваши, при секој намаз,

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُوْرِي سَوْءَ نَفْسِكَ وَرِيشًا وَلِبَاسَ الْقُوَى ذَلِكَ خَيْرٌ
ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ
آبَوَكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يُزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْءَ نَهْمَاهُ إِنَّهُ يَمُرُّكُمْ هُوَ وَفِيهِ لَهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنِ اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ
كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

кон Него, повикувајќи Го: чисти во верата Негова; како што започна со вас така и ќе заврши.

30. Едни ги упатуваше а други, со право, во заблуда ги остава-ше: овие, навистина, ги земаа шејтаните место Аллаха за заштитници, мислејќи, секако, дека се упатените!

31. О синови Адемови, при се-кој намаз облечете се свечено, јадете и пијте, но не претеру-вајте. Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!

32. Кажи: “Кој ги забрани накитите Аллахови кои Он за робовите Свои ги вади, и добра-та на ‘рскот?” Кажи: “Овие се на овој свет за оние кои веруваат, а особено на оној свет.” Ете, така Ние ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои знаат.

33. Кажи: “Господарот мој, на-вистина, забрани: “Срамни дела, било да се јавни било да се тајни, и грев, и сила бесправно и да му здружувате на Аллах нешто за што Он не објави доказ, и да го зборувате за Аллах она што не го знаете!”

34. И секој народ има рок опре-делен. Па, кога ќе дојде нивниот

كَأَبَدًا كُمْ تَعُودُونَ ﴿٣٠﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

﴿٣٢﴾ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٣﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِيَّ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ

определен рок... та, ни за миг не ќе можат да го задоцнат а ниту да го забрзаат.

35. О синови Адемови, од вас ќе ви дојдат пејгамбери кои ќе ви ги кажуваат знаменијата Мои - та, оние кои ќе се плашат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.

36. А оние кои ќе ги сметаат за лажни знаменијата Наши и кои дрско ќе се вртат од нив - онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат.

37. Па, кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Онаквите ќе си го постигнат делот нивни што е определен во Книгата. А кога ќе им дојдат пратениците мелеки од Нас да им ја земаат душата, ги прашуваат: “Каде се оние до кои, освен Аллах, се повикувате?” Ќе речат: “Ни се изгубија.” Да, против самите себеси ќе сведочат дека, навистина, беа неверници!

38. Аллах ќе рече: “Влезете во огнот заедно со народите кои беа пред вас и кои пропаднаа, и со луѓето и со џиновите. И секојпат кога ќе влезе еден народ ќе го проколнува нему сличниот; и кога ќе се најдат во него заедно потчинетите ќе им речат на

سَاعَهُ وَلَا يَسْتَفِيدُونَ ﴿٣٦﴾

يَبْنَءُ آدَمَ إِمَامًا يَتَّبِعُكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَفْضُونَ
عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٨﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ اتَّخَذَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ
وَالإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا
حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ
لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا
مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

властодршците: “Господаре наш, оние нѣ скршнаа во заблуда и дај им, тогаш, двојна казна огнена.” Аллах ќе рече: “За секого имам двојна казна, но, ете, не знаете!”

39. И потчинетите ќе им речат на потчинителите: “Немавте никаква преднос над нас!” Па, вкүсете ја казната за она што го спечаливте!”

40. Да, на оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои дрско се вртеа од нив не ќе им бидат отворени вратите небесни, и не ќе влезат во Џеннетот пред камилата да помине низ иглени уши. Ете, така Ние ќе ги казниме силниците!

41. За нив има огнени лежаи и огнени јоргани. Ете, така Ние ќе ги казиме зулумкарите!

42. Оние кои веруваат и кои работат добри дела - а Ние никого не оптоваруваме над можноста негова - оние жители џеннетски се и во него за навек ќе останат.

43. Ние ја оттргнавме пакоста од градите нивни. Под нив ќе течат реки, и ќе речат: “Благодарение на Аллах кој нѣ упати кон ова. Аллах да не нѣ упатеше не ќе бевме, навистина, упатени.” И

وَقَالَتْ أُولَئِهِنَّ لِأَخْرِهِنَّ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَنَدُّوهُوَ الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْعَلُ
لَهُمْ أُنُوبُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاقِيَ الْجَمَلَ
فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّةَ
الْجَنَّةَ فِيهَا يَدْخُلُونَ ﴿٤٢﴾

وَنَرْعَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَيْبٍ نَجْزِي مَنْ نَحْنُمُ
الْأَنَّهُمْ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ مِنَّا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتَّبِعُوا الْفِتْنَةَ

веќе им доаѓаа пејгамбери со вистина од Господарот наш, и ќе им се рече: “Тоа е Џеннетот ваш кој го наследивте за она што, токму, го работевте!”

أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

44. Џеннетските жители ќе им довикуваат на џехеннемските жители: “То најдовме она што ни го вети Господарот наш, навистина! А дали, пак, го најдовте она што ви го вети Господарот ваш, навистина? Ќе речат: “Да!” Па, гласникот ќе возгласи меѓу нив: “Проклетството Аллахово е врз неверниците!”

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ فَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ لِقَتِهِمْ إِنَّ لِقَاءَ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

45. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои настојуваат да го искриват, оние, токму, во Ахирет не веруваат.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

46. Меѓу нив има завеса а на Бедемите ќе има луѓе кои ќе ги познаваат луѓето по изгледот нивни. На жителите џеннетски ќе им возгласат: “Селамун алејкум!” - додека не се влезени а одвај ќе чекаат.

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ لَعَلَّكُمْ تَعْرِفُونَهُمْ فَيُطْمَئِنُّوا ۖ ﴿٢٠﴾

47. И кога погледите нивни ќе бидат свртени кон Средбата со жителите на огнот, ќе речат: “Господаре наш, не задржувај нè со народот неправеден!”

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

48. И жителите на Бедемите ќе ги повикуваат луѓето кои ги познаваат по изгледот нивни и ќе речат: “Ни вашето собирање

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

ни вашата надуеност во ништо не ќе ви користат!”

49. Оние ли се за кои се колневате дека нив не ќе ги опфати милоста Аллахова? Влезете во Џеннетот! Вие не ќе стравувате и не ќе тагувате.

50. И жителите на огнот ќе им довикуваат на жителите џеннетски: “Посипајте нè со вода или со нафаката што ви ја даде Аллах.” Ќе им речат: “Аллах, навистина, ова го забрани за неверниците!”

51. Оние кои ја земаат верата своја за игра и забава и кои ги завел животот на овој свет... па, нив ќе ги заборавиме на Денот онака како што заборавија на Средбата на овој нивни Ден, и ајетите Наши ги пренебрегнаа.

52. Ние им дадовме Книга во која, секако, го објаснивме знаењето во целост: Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат!

53. Што очекуваат освен остварување нејзино? На Денот кога ќе се обелодени Книгата оние кои заборавиле на тоа од порано ќе речат: “Веќе ви доаѓаа пејгамбери од Господарот наш со вистина. Имаме ли, тогаш, посредници кои ќе се заземат за нас или, пак, да бидеме вратени па да работиме поинаку од она што

أَهْوَلُ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنْتَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا
إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَرَّثُوهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا قَالُوا يَوْمَ تَنْسِفُهُمْ
كَمَا سَأَلْنَا عَنْهُ يَوْمَهُ هَذَا مَا كَانُوا
يَنْتَابِنَا يُجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ غُرْدٍ
وَرَحْمَةٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاءٍ فَتَسْقِعُوا لَنَا أَوْ تَرْدُ
فَتَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٣﴾

го работевме.” Секако, себеси си наштетија и се оддалечија од нив оние што ги измислуваа.

54. Господарот ваш, навистина, е Аллах кој ги создаде небесата и Земјата за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Он го покрива денот со ноќ, а ноќта веднаш го бара денот. И Сонцето и Месечината и ѕвездите...потчинети се на наредбата Негова. Создавањето и Наредбата се - само Негови! Славен нека е Аллах, Господарот на световите!

55. Повикувајте го Господарот ваш потчинето и скришно! Он, навистина, не ги љуби претерувачите!

56. И не правете безредие на Земјата по веќе воспоставениот ред. Повикувајте Го бојазливо и стремежливо. Милоста Аллахова, навистина, е блиску до добротинителите.

57. И Он е оној кој го испраќа ветрот како радосница пред да дојде Милоста Негова: кога ќе ги понесе тешките облаци Ние ги управуваме кон мртвиот предел па со нив спуштаме вода, со чија помош, тогаш, вадиме плодови секакви. Ете, така Ние ги вадиме мртвите да се секаваат!

58. Убавиот предел ги вади плодовите свои со одобрението од

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْثِي
أَنْبِلَ النَّهَارِ ظِلَّهُ، حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَخَلَّاقٌ
وَالْأَمْرُ مُبَارَكٌ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ، حَتَّى إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا لِّقَا سَفْتِنَهُ
لِيَكْذِبَتْ فَأَنْزَلْنَاهُ أَلْمَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الشَّعْرَةِ كَذَلِكَ يُخْرِجُ الْمَوْتُ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي

Господарот свој, а оној што е осквернет сосем малку дава плод. Ете, така Ние ги распоредуваме знаменијата за луѓето кои се заблагодаруваат.

59. И Нуха, секако, Ние го испративме до народот негов и рече: “Народе мој, обожавајте го Аллаха. Вие друг бог освен Него немате. Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот голем!”

60. Големците од народот негов рекоа: “Да, ние сметаме дека си, навистина, во заблуда јасна!”

61. Нух рече: “О народе мој, при мене нема заблуда; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

62. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и ве советувам. Од Аллах го знам она што вие не го знаете!

63. Или пак се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве опомене: да бидете богобојазливи... Он за да ви се смилува.

64. Па, го сметаа за лажен. А него и оние кои беа со него Ние ги спасивме во бродот. А оние кои фрлаа лага врз знаменијата

خَبْرٌ لَا يَخُجُّ إِلَّا تَكْدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُورُوا
أَلَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرْنَكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٦١﴾

قَالَ يَنْقُورُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٤﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَعْيَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

Наши ги потопивме. Беа слепи луѓе, навистина!

65. А до Ад Ние го испративме Худа, братот нивни. Рече: “О народе мој, обожавајте го Аллаха. Вие друг бог освен Него немате. Зарем не сте богобојазливи?”

66. Големците од народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Ние, навистина, сме при мислење дека си безумник и држиме дека си меѓу лашковците!”

67. Рече: “О народе мој, при мене нема безумност; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

68. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и доверлив советник сум ваш.

69. Или се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве предупреди. Сетете се кога Он, по народот Нухов, ве определи за халифи, и кога го зголеми вашиот раст во творештвото. Па, сетете се на благодатите Аллахови за да се спасите!

70. Рекоа: “Ни дојде ли за да го обожаваме Аллаха, само Него, а да го оставиме она што го обожаваа предците наши. Дај ни го она што ни го ветуваш ако си меѓу искрените!”

﴿وَالْإِلَٰهَ أَحَادُهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾﴾

﴿قَالَ أَلَمَلَأْتُ الذِّبْنَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِي ۖ إِنَّا لَنَرْنَكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٦﴾﴾

﴿قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾﴾

﴿أَتُنْفِئُكُمْ وَرَسُولِي وَإِنَّا لَنُوحِجُّ أَمِينَ ﴿٦٨﴾﴾

﴿أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ۖ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا لَآءِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾﴾

﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾﴾

71. Рече: “Паднаа врз вас, секако, од Господарот ваш и зло и гнев. Ќе расправате ли со мене за имињата со кои ги именувавте, вие и предците ваши, оние за кои Аллах не објави никаков доказ? Очекувајте, и јас, навистина, ќе очекувам со вас!”

72. Тогаш Ние ги спасивме него и оние со него со Милоста Наша. И целосно ги истребивме оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои не беа верници.

73. И до Семуд Ние го испративме Салиха, братот нивни. Салих рече: “О народе мој, обожавајте го Аллага; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Оваа камила е Аллахово знамение за вас. Оставете ја да пасе по земјата Аллахова и не правете ѝ никакво зло зашто ќе ве обземе казна болна.”

74. Сетете се кога Он, по Ад, ве определи за халифи, и кога ве насели на земјата низ чии рамнини подигавте дворови а во ридовите палати. Сетете се на благодатите Аллахови и не ширете по земјата безредие како што шират безредниците!

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ
وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ
سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنظِرِينَ ﴿٧١﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَتِنَا وَقَطَعْنَا
دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوُّوا عُْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هِنْدِيَةٌ نَاقَةٌ لِلَّهِ
آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آيَةٍ ﴿٧٣﴾

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ
مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِبُونَ الْجِبَالَ طُبُغًا
فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

75. А големците кои се дуваа од народот негов на оние кои веруваа од нив, што ги сметаа слаби, им рекоа: “Знаете ли дека, навистина, Салих е испратен од Господарот негов?” - Рекоа: “Ние, навистина, веруваме во она со што е испратен!”

76. Оние кои се дуваа, рекоа: “Ние, навистина, не веруваме во она во што вие верувате!”

77. Па, ја заклаа онаа камила и се оддалечија од наредбата на Господарот свој, и рекоа: “О Салих, дај ни го она што ни го вети ако си меѓу пејгамберите!”

78. И тогаш ги шибна земјотрес; останаа во домовите свои, скаменети!

79. Па, Салих се сврте од нив и рече: “О народе мој, ви го известив само пратението од Господарот мој и ве посоветував. Но, ете, вие не ги сакате советуваците!”

80. И Лута Ние го испративме; кога рече: “О народе мој, зарем правите срамно дело кое никој пред вас на светов не го правеше?”

81. Да, вие место кон жените страстно приоѓате кон мажите. Ете и вие сте народ расипнички.”

قَالَ أَلَمْأَلَأَ الَّذِينَ أَشْكَبُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ أَتَّبَعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ
أَتَقْلَمُونَ أَنْ صَلِحَ رَسُولٌ مِنْ رَبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ أَشْكَبُوا إِنَّا بِالَّذِي
ءَامَنُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوا بَصِلِحْ أَتَيْنَا بِمَا عَدَّائَانِ كُنْتَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْفِرُوا لَيْدًا أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ
النَّصِيحَةَ ﴿٧٩﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ءَاتَاؤُنَ الْفَحِشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. Народот негов, одговарајќи, рече вака: “Истерајте ги од населбите ваши. Тоа се, навистина, луѓе кои постојано се снемуваат!”

83. Па, Ние него и семејството негово, освен жена му, ги спасивме. И таа беше меѓу страдалниците.

84. И врз нив падна голем дожд - та, погледни каква беше казната врз силниците!

85. И до Медјен Ние го испративме Шуајба, братот нивни. Рече: “О народе мој, обожавајте го Аллаха; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Мерете и вагајте праведно и на луѓето не откинувајте им од стварите нивни; не сејте безредие по земјата, по веќе воспоставениот ред на неа. Ете, тоа е подобро за вас ако сте верници!

86. Не правете стапица на пат, загрозувајќи и од патот Аллахов, одвраќајќи ги оние кои веруваат во Него, а тежнејќи кон кривиот пат. Сетете се кога бевте малкумина, па Он ве размножи. Погледни каква беше казната за безредниците!

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
يَبْطَلُونُ ﴿٨٢﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرَكُمْ كَيْفَ كَانَتْ
عَقِيبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُومُ
عَبْدُوا اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّكَاسَ
أَنْشِيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعَدُونَ
وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ
وَتَبِعُوا نَهْجًا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظَرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Ако една дружина меѓу вас верува во она со што сум испратен, а друга не верува - та, стрпете се додека Аллах не пресуди меѓу нас. Он е меѓу судиите Најдобриот!

88. Големците меѓу народот негов, кои се дуваа, рекоа: “О Шуајб, или ќе те истераме со оние кои веруваат од градов наш или пак, сигурно, ќе те вратиме во верата наша.” Шуајб рече: “Зарем и покрај тоа што сме присилени на тоа!?”

89. Така, врз Аллах ние би фрлале лага ако се вратиме во верата ваша по Аллаховото избавување од неа. Нам не ни доликува да се вратиме кон таа вера зашто Аллах, Господарот наш, не го сака тоа. Господарот наш, со знаењето, ги опфаќа сите нешта. Врз Аллах се потпираме. Господаре наш, меѓу нас и народот наш, пресуди ни праведно зашто Ти си, меѓу судиите, Најдобриот!”

90. Големците од народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Ако го следите Шуајба, тогаш, навистина, ќе бидете меѓу поразените!”

وَلِنْكَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامِنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ ؕ وَطَائِفَةٌ لَّا يُؤْمِنُوا فَاصْبِرْ وَأَحْصِ
يَحْكُمُ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعَبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِن قَوْمِنَا أَولَئِكَ نَعُودُ
فِي مِلَّةِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٩﴾

فَإِن كَذَبْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّا عِندَنَا فِي مِلَّةِكُمْ
بَعْدَ إِذْ بَخَسْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمُ
شُعَيْبًا إِذْ الْخَبِيرُونَ ﴿٩١﴾

91. И тогаш ги шибна земјотрес, па останаа во домовите свои, скаменети!

92. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко - тоа не им вредеше ништо. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко, токму, беа поразените.

93. И тој тогаш ги заврти плеките и рече: “О народе мој, ви ги доставив пратенијата од Господарот мој и ве посоветував. Тогаш, зошто да се жалостам заради народот невернички!?”

94. И во ниеден град Ние не испративме пејгамбер а жителите негови да не ги казневме со несреќа и штета за да бидат потчинети.

95. Потоа Ние несреќата ја заменивме со добро, додека се размножија и рекоа: “И нашите предци ги снаоѓаше штета и несреќа.” И, тогаш, Ние ги казнивме одненадеж без да усетат.

96. А жителите на градот да веруваа и да беа богобојазливи Ние ќе им отворевме бериќети и од небо и од земја, но лажеа, и за она што го спечалија, Ние ги казнивме.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْتَوْفِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

فَنَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَبي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آيَاتُنَا وَالضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

97. Па, сигурни ли се жителите од градот дека нема да ги шибне несреќа од Нас додека се во домовите, спиејќи,

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٧٧﴾

98. или, пак, сигурни ли се жителите на градот дека нема да ги шибне несреќа всреде ден, играјќи...

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٧٨﴾

99. Па, сигурни ли се во казната Аллахова? Во казната Аллахова сигурни се луѓето поразени!

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٩﴾

100. Не ли се упатени кон тоа оние кои ја наследуваат земјата, по оние кои живееја на неа - дека, доколку сакаме, Ние ќе ги погодиме со несреќа заради гревовите нивни и дека ќе ги запечатиме срцата нивни, па, оние не слушаат.

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُوكَ الْآخِرَ ضَلَالًا مِّن بَعْدِ
أَهْلِيهَا أَن لَّوْ شَاءَ أَصْبَنَهُم بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطْمَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٨٠﴾

101. Ете, тоа се градови за чии случки Ние ти кажуваме. Ним им доаѓаа, секако, пејгамбери со јаснотии, но не веруваа во она што го сметаа за лажно од порано. Ете, така Allah ги запечатува срцата на неверниците!

بَلِّغْ أَلْفُرَىٰ نَقْصَ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
يَسْأَلُكَ ذُوبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْعُمُ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٨١﴾

102. И кај мнозинството од нив Ние не најдовме ништо од Договорот, а, сосем сигурно, видовме дека мнозинството од нив се расипани.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿٨٢﴾

103. И по нив, потоа, Ние го испративме Муса со знаменија Наши, до фараонот и големците

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُهُ

кои беа со него... па, зулум направија. Тогаш, погледни каква беше казната за безредниците!

104. И Муса рече: “О фараоне, јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!”

105. Извесно е дека јас за Аллах зборувам само вистина. Ви дојдов со објаснување од Господарот ваш. Па, испрати ги со мене синовите Израилови!

106. Рече: “Ако си дојден со знамение, тогаш, покажи го, ако си меѓу искрените!”

107. И тогаш го фрли Муса својот стап и ете, очигледно, змија!

108. И ја извади раката и таа, ете, за гледачите, стана бела.

109. Големците од народот фараонов, рекоа: “Овој, навистина, е волшебник зналец,

110. и посакува да ве истера од земјата ваша, па, што наредувате?”

111. Рекоа: “Задржи ги и него и брат му, и испрати по градовите да се соберат;

112. ќе ти дојдат, сите од нив, со волшебник зналец.

113. И му дојдоа волшебниците на фараонот, и рекоа: “Ќе има ли за нас, навистина, награда ако испаднеме победници!”

الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْفِرُونَ إِلَيَّ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٣٨﴾

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَاتٍ فَإِن يَمَآئِنُكَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٩﴾

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٤٠﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

يُرِيدُونَ يُخْرِجُوكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَأَذَانُ مَأْمُورٍ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٤٤﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿٤٥﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَمُوتُ أَوْ نَقُتْلُ ﴿٤٦﴾

114. Рече: “Да, вие сте меѓу блиските, секако!”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

115. Рекоа: “О Муса, или ти да фрлиш или пак ние да фрлиме?”

قَالُوا يَمْشُوا مَوْسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ
عَنْ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

116. Рече: “Фрлете вие!” И бидејќи фрлија очите на луѓето им маѓепсаа, се исплашија; изведоа волшебништво големо.

قَالَ الْفَوْأُ فَلَمَّا أَتَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَأَسْرَهُوهُمْ وَجَاءَ وَبِسَحَرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

117. И на Муса Ние му вдахнавме: “Фрли го стапот!” И стапот негов, ете, го проголта сè она што го изведоа.

﴿١١٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا أَهْوَىٰ
تَلَفَّتْ مَا يَأْتِيكَوُن ﴿١١٧﴾

118. Па, ете се случи вистината и бидна ништожно она што го работеа.

فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

119. И тогаш тие беа победени и станаа мали.

فَعَلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

120. И волшебниците се фрлија со лицата нивни на земја,

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. и рекоа: “Ние веруваме во Господарот на световите!

قَالُوا أَوْءَا مَنَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. Господарот на Муса и на Харун!”

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

123. И фараонот им рече: “Ќе поверувате ли во тоа пред да ви дозволам? Тоа е едно клопка, навистина, со кое ги сплеткавте во градот за да ги истерате од него жителите негови. Е па, ќе узнаете!

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَا مَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا
لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنهَا أَهْلَهَا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Ќе ви ги испосечам рацете ваши, сосем сигурно, и нозете ваши, вкрстени одзади а потоа сите ќе ве распнам.”

لَأَقْطَعَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ
ثُمَّ لَأَصْلَبَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Оние рекоа: “Ние, навистина, се управуваме кон Господарот наш!”

126. Ти ни замеруваш заради тоа што поверувавме во знаменијата од Господарот наш кои, секако, ни дојдоа. Господаре наш, дај ни трпеливост и овозможи ни да умреме како Послушни.”

127. И големците меѓу народот фараонов, рекоа: “Ќе го оставите ли Муса и народот негов да сеат безредие на земјата, и да ве остави тебе и божествата твои?” Рече: “Ќе ги испотпеам синовите нивни, а ќе ги оставам во живот ќерките нивни зашто, навистина, нашата моќ е над нивната.”

128. И Муса му рече на народот свој: “Барајте помош од Аллах и бидете трпеливи. Земјата, навистина е - Аллахова! Со посак Свој, од робовите Негови, ја наследуваат: награда е за богобојазливите!”

129. Оние рекоа: “Бевме прогонувани и пред да ни дојдеш и по доаѓањето твое.” Он рече: “Господарот ваш, можеби, ќе го уништи непријателот ваш и ќе ве постави за халифи на земјата па тогаш ќе види како работите!”

130. И Ние семејството фараоново, секако, го казнувавме со години и му ги скратувавме плодовите за да се сеќаваат.

131. Па, кога ќе им дојдеше добро, зборуваа: “Ова е за нас,” а

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا نَعْمُ مِنَّا إِلَّا أَنْتَ أَمَّا يَأْتِيَنَّكَ رَبُّنَا لِمَآجَاءَتِنَا
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْتُمْ مُوسَى وَقَوْمَهُ
لَيَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْهَنَاقَ قَالَ
سَتَقْبِلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا
إِنَّكَ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوِذْنًا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَنَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَذُوكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالْسَيْتِينَ وَنَقَصْنَا
مِنَ الشَّعَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٠﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ

ако им се случеше зло, даваа знак на Муса и на оние со него. Но, навистина, предзнаците нивни се кај Аллах. Меѓутоа, мнозинството од нив не знаат!

132. И оние рекоа: “И со колку било знаменија да ни дојдеш за да не маѓепсаш ние нема да ти веруваме.”

133. И тогаш Ние им испративме и поплава и скакулци, и вошки, и жаби, и крв - знаменија потенко изложувани. Па, се дуваа и беа народ силнички.

134. А кога ќе им се случеше казна, зборуваа: “О Муса, пови-кај го за нас Господарот твој по воспоставениот договор со тебе. А доколку ја отстраниш од нас казната ќе ти веруваме, секако, и ќе ги испратиме со тебе синовите Израилови.”

135. И бидејќи Ние ја отстранивме казната од нив до рок до кој можат да издржат, - оние веднаш го раскинаа договорот.

136. Ние им се одмаздивме, тогаш, со тоа што в море ги потопивме зашто оние, навистина, ги сметаа за лажни знаменијата Наши и ги занемаруваа.

137. А на луѓето кои беа веќе истоштени Ние им ги оставивме во наследство источните и

سَيِّئُهُمْ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا يَخْنُكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَءَ ۚ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

وَلَمَّا وَفَّقَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَى أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنْآ الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ يَبْلُغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾

فَأَنقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِآيَتِهِمْ ۖ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسَخِّعُونَ مَسْجِدَ الْآرْضِ وَمَعْرِبَهَا ۖ الَّذِينَ بَشَّرْنَا فِيهَا

западните делови на земјата: ги благословивме. И се исполни убавиот збор на Господарот твој за децата Израилови, зашто беа трпеливи. И Ние го поравнивме со земја она што го градеше фараонот и народот негов, и она што го сидаа.

138. А синовите Израилови Ние ги поминавме преку море. И така наидоа на луѓе оддадени на киповите нивни. Рекоа: “О Муса, направи ни божество како што е божеството нивно!” Рече: “Виесте, навистина, луѓе незнаенковците!”

139. И ќе биде уништено она врз што се потпираат, навистина! И ќе биде ништожно она што го работеа, сигурно!

140. Рече: “Покрај Аллах ли барате друг бог? Он ве одликува над луѓето!”

141. И кога Ние ве избавивме од семејството фараоново кое постојано ви определуваше казна пакосна, убивајќи ги вашите синови, а, оставајќи ги во живот вашите ќерки... во тоа, ете, имавте, од Господарот ваш, беља голема!

142. И Ние му ветивме на Муса триесетноќна средба, и додадовме уште десет, па станаа

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ
يَمَاصِرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ. وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَعْمَلُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَىٰ
اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
تَجَاهِلُونَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعَاهُمْ فِيهِ وَيَطِلُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا نَفْسَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسْمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَفْقَهُونَ إِنَّمَا كُنَّ
وَيَسْتَجِيبُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرِ فَنَزَلْنَا بِمِيقَاتِ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ

четириесет за да се исполни часот за средбата определен: со Господарот негов. И Муса му рече на братот Харун: “Биди мој наследник, за народот мој! Воспоставувај ред! И не следи го патот на безредниците!”

143. И бидејќи Муса дојде во часот Наш определен, во кој Господарот зборуваше со него, рече: “О Господаре мој, покажи ми се да Те видам!” Рече: “Никогаш нема да Ме видиш! Но, погледни го ридот. Ако остане тука каде што е - ќе Ме видиш. И бидејќи Господарот негов му се предочи на ридот и Он го здружи ридот а Муса се онесвести. И штом дојде при свест, рече: “Славен биди, покажувањето Тебе Ти го упатувам и јас сум прв меѓу верниците!”

144. Аллах рече: “О Муса, Јас, навистина, те одликував над луѓето и со пратенијата Мои и со Зборот Мој. Па, прифати го она што ти го дадов и биди меѓу благодарните!

145. И Ние на плочите му напишавме ука за сè и потенко објаснување за сè. Прифати го, тогаш, со волја и наредувај му на народот твој, така што ќе ги прифати на најдобар начин; и ќе им го покажам Домот на расипаните.

مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُقْنِي فِي قَوْمِي
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ. قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرْنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرُنَّ
فَلَمَّا جَعَلَى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
مُوسَى صَوْقًا فَلَمَّا آفَقَ قَالَ سُبْحَنَكَ
تَبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يَمْوَسَّى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُنْ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ بِأَخْذِهَا وَبِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكَ
دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

146. Ќе ги одвратам од знаменијата Мои оние кои бесправно се дуваат по земјата. И секое знамение да го видат во него не ќе веруваат. Ако го видат патот вистински не ќе го прифатат. А ако, пак, го видат патот лош го прифаќаат. Ете, тоа заради што ги сметаа за лажни знаменијата Наши и што ги занемаруваа.

147. Оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши и Средбата на Денот ахиретски... ќе пропаднат делата нивни. Ќе бидат ли наградени поинаку отколку што работеа?

148. И народот на Муса по него од накитот негов направи теле отелотворено кое рикаше. Не гледаат ли дека тоа, навистина, не им зборува и дека не ги упатува по Патот? Прифатија теле и беа неверници!

149. И бидејќи се покајаа и видоа дека скршнаа во заблуда, рекоа: “Да не ни се смилуваше Господарот наш и да не ни простеше ќе бевме меѓу поразените, секако!”

150. И бидејќи Муса се врати кај народот свој, лут и ожалостен, рече: “Е, колку лошо ме наследивте во отсаството мое! Нели побрзавте со наредбата од Господарот ваш?” Ги расфрла

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ
يَغْيِرُ الْحَقُّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَاءَ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُلُودِهِمْ عِجَلًا
جَسَدًا اللَّهُ خَوَّارًا لَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يُهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضَبَيْنَ أَيْدِيًا قَالَ يَنْتَسِمَا
خَلْقَتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَالْقَى
الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ
إِنْ الْقَوْمُ اسْتَضَعُّقُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي

плочите и го фати за коса брата си, тегнејќи го кон себе. И му рече: “Сине од мајка ми, народот ме сметаше слаб и само што не ме убија. Не понижувај ме заедно со непријателите и не изедначувај ме со народот невернички!”

151. Муса рече: “Господаре мој, прости ни, мене и на брат ми и воведи нè во милоста Твоја. Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!”

152. На оние кои го прифатија телето ќе ги стигне лутината од Господарот и понижување во животот на овој свет. Ете, така Ние ги казнуваме оние кои лаги измислуваат!

153. Оние кои работеа зли дела и кои потоа се покајаа и кои веруваа...Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

154. И бидејќи лутината на Муса попушти ги зеде плочите на кои беа впишани и Патоказот и Милоста за оние кои, секако, се плашат од Господарот свој.

155. И Муса одбра од својот народ седумдесет луѓе за составокот со Нас. И бидејќи ги шибна земјотрес, тој рече: “О Господаре мој, да посакаше ќе ги

فَلَا تُشْمِتْ بِكَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوَرِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا
فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا
وَأَمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ
وَفِي نُحْشِيهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ
لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَأَخَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِّمَقَيْنَا فَلَمَّا
أَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةَ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمُ
مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلُو لَكَ مَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ إِنَّا أَنَا هِيَ
إِلَّا أَفْتِنَاكَ تَضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ

уништеше од порано. И мене, исто така. Зарем ќе не казниш за она што го направија од нас оние кои се безумници? Тоа, секако, е искушение од Тебе, со кое скршнуваш од патот вистински кого сакаш и упатуваш по патот вистински кого сакаш. Ти си наш Заштитник; прости ни и смилувај ни се! Меѓу простува-чите Ти си Најдобриот!

156. И впиши за нас на овој свет добро а добро и на Ахирет. Ние, секако, бевме упатени кон Тебе.” А Он рече: “Казната Моја го снајдува оној кого Јас сакам, а милоста Моја ги опфаќа сите нешта. Тоа ќе им го впишам на оние кои се богобојазливи, и кои зекаат даваат и кои во ајетите Наши веруваат,

157. оние кои го следат гласникот пејгамбер, кој не знае да пишува и да чита, кого го наоѓаат заведен кај нив - и во Теврат и во Инџил - и кој им наредува добро и кој им забранува зло, и кој им ги дозволува добрите јадења, а им ги забранува нечистите, и кој ги ослободува од товарот свој и од прангите кои се врз нив; и оние кои му веруваат, и кои го поддржуваат, и кои го помагаат, и кои го следат него и објавената

أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿١٥٥﴾ وَاصْكُتْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ
مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
فَسَأَلْتُكَ لِلَّذِينَ يَنْفُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي
يَجِدُونَهُ مَكْنُوءًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَإِذَا ذُكِرَ بِهَا آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّزُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ
مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

му светлина... токму, спасените се!

158. Кажи: “О луѓе, јас сум, навистина, пејгамбер ваш - за сите; власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Нема друг бог освен Него. Он оживува и Он усмртува! Верувајте и во Allah и во гласникот пејгамбер Негов, кој не знае ни да чита ни да пишува, кој верува и во Allah и во Зборот Негов и - следете го за да бидете упатени!”

159. И меѓу народот на Муса имаше заедница која кон вистината упатуваше и со неа праведно постапуваше.

160. И Ние ги раздробивме во дванаесет племиња и дружини, и на Муса му вдахнавме кога народот негов побара од него да се напие вода: “Удри со стапот твој на карпата!” И тогаш од неа потекоа дванаесет извори. Секоја дружина го знаеше поилото свое. И Ние од облак врз нив сенки соборувавме и препелици и мани им испраќавме. Јадете од доброта со кои ве снабдевме. И нам зулум не ни направија туку самите себеси зулум си направија!

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَمَآ مِمَّا يُدۡرِكُهُ
ٱللَّهُ ٱلنَّبِيُّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَكَذٰلِكَ يَكۡتُمُ وَأَنۡصَوۡهُ لَعَلَّكُمْ
تَهۡتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَّهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ وَبِهِ�ۥ
يَعۡلَمُونَ ﴿١٥٩﴾

وَقَطَّعۡنَاهُمۡ أَتۡنَتَ عَشَرَ ٓأَسۡبَاطًا ۖ أَمَّا وَآوَحِیۡنَا
إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذۡ أَسۡتَسۡقٰهُ قَوۡمُهُۥ ۖ أَنۡ يَّضۡرِبَ
عَصَاكَ ٱلۡحَجَرَ ۖ فَٱنۡجَسَتۡ مِنۡهُ
أَتۡنَتَا عَشَرَ ٓعِیۡنًا ۖ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ ٓأُنَاسٍ
مَّشۡرِبَهُمۡ وَظَلَّلُنَا عَلَیۡهِمُ ٱلۡغَمَمَ ۖ وَأَنۡزَلْنَا
عَلَیۡهِمُ ٱلۡمَنَّۖ وَٱلسَّلۡوٰی ۖ كُلُوا مِن طَیِّبَتِ
مَا رَزَقۡنَاكُمۡ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِن
كَأَنَّهُۥٓ أَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. И кога им беше речено: “Станувајте во оваа населба и јадете во неа од каде сакате, и кажете: “Прошка!” - и низ вратата влезете ничкум: ќе ви ги простам гревовите ваши, а на добротворите ќе им ги зголемиме делата!

162. Па, оние од нив кои направија зулум, го променија говорот: поинаку од она што им беше кажано и, бидејќи зулум правеа, од небо Ние казна им спуштивме.

163. И прашај ги за населбата која беше сместена крај море, кога за сабота грешеа. Тој ден кога празнуваа им доагаа рибите нивни, очигледно, а тој ден кога не празнуваа, не им доагаа. Ете, така Ние ги испробавме затоа што расипнички се однесуваа.

164. И кога една заедница меѓу нив рече: “Зошто советувате народ кого ќе го уништи Аллах или кого ќе го казни со силна казна?” Рекоа: “За да имаме оправдување кај Господарот ваш и да бидат богобојазливи!”

165. И бидејќи го заборавија она со што беа опоменувани оние кои забрануваа зло Ние ги избавивме, а ги казнивме оние кои зулум правеа со силна казна затоа што расипнички се однесуваа.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ جِثَاءُ نُفُوسِهِمْ يَوْمَ سُبُوتِهِمْ فَسَبَّحُوا وَبَاسٌ لِمَنْ لَا يَسْتَبِشُرُ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بَلَّوْنَهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ يَعْطُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةُ إِلَى رَبِّكُمْ وَعَلَاهُمْ يَنْقُوتٌ

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَاسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

166. И бидејќи не се потчинија на она што им беше забрането, Ние им рековме: “Бидете мајмуни презрени!”

فَلَمَّا عَتَا رَعْنَ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

167. И кога Господарот твој возгласи дека до Денот суден ќе им испрати, сосем сигурно, некој кој ќе ги мачи со казна најтешка. Господарот твој, навистина, е брз Казнувач и Он, секако, е Простувач и Сомилосен!

وَإِذْ تَأَذَّرْتُكَ رَبُّكَ لِيَبْعَنَ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

168. И Ние нив ги раздробивме во заедници на земјата. Меѓу нив имаше и добри луѓе и лоши луѓе. Ги испробавме и со добри и со лоши работи за да се вратат!

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ أَصْلَحَ لِحُوتٍ وَمِنْهُمْ دُونُ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

169. По нив, тогаш, се редеа поколенија кои ја наследија Книгата собирајќи ги безвредните работи на овој свет и говорејќи: “Ќе ни биде просто.” И ако им дојдат нешта што се на нив слични ќе ги земаат. Не е ли прифатен од нив Договорот од Книгата, за Аллах да зборуваат само вистина и да го проучуваат она што е во неа? Куката ахиретска е подобра за богобојазливите. Нема ли да се вразумите!?

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّائِرُ الْأَخْرَجَهُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Оние кои цврсто се придржуваат кон Книгата и кои намаз извршуваат... Ние, навистина, не ќе ја пренебрегнеме наградата на добрите!

171. И кога Ние над нив подигнавме планина како да е облак, и кога помислија дека ќе се сруши врз нив: “Прифатете го одлучно она што ви го дадовме и сетете се на она што е во него за да бидете богобожазливи!”

172. И кога Господарот твој од синовите Адемови го изведе потомството нивно - од плеќите нивни - и кога побара од нив да посведочат против себе: “Нели сум јас Господарот ваш?” Рекоа: “Како да не, сведочиме!” - за да не речат на Денот суден: “Ние за ова, навистина, не бевме во тек!”

173. Или да не речете: “Предците наши, пред нас, здруженик му припишуваа на Аллах, а ние сме само поколение нивно, навистина! Ќе не упропастиш ли за она што го работеа лашковците?

174. И ете, така Ние потенко ги објаснуваме знаменијата за да се вратат.

175. И кажи им го споменот од оној што му ги дадовме знаменијата Наши па се повлече од

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

وَإِذْ نَفَخْنَا الْجِبِلَّ فَوْقَهُمْ كَانَتْ ظُلُمَةً وَطُنُوبًا أَنَّهُ
وَأَفْعَ بِهِمْ حُدُودًا مَاءً أَتَيْنَتْكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا
بَلَى شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنِ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

أَوْ قُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

وَأَتْلُوعَلَّيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَاسْتَحْسَنَ
مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ

нив; и, го следеше Шејтанот и беше меѓу скршнатите!

مِنَ الْفَٰوِرِينَ ﴿١٧٥﴾

176. И да сакавме Ние со знаменијата ќе го извишевме, но тој се прикова за земјата и ја следеше страста. Примерот негов е како пример на куче. Ако го истераш ќе го исплази јазикот, а ако го оставиш и тогаш ќе го исплази јазикот. Ете, таков е примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши. Кажувај ги кажувањата за да размислуваат.

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَسَلْنَاهُ كَمَسَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوَارِ الْذِينِ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَقْصِصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Е, само колку е лош примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши! Самите себеси зулум си направија.

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿١٧٧﴾

178. Од Аллах упатениот е - упатен, а од Аллах во заблуда скршнатите...па, тие се, токму, поразените!

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِى وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

179. Ние создадовме и цинови многу и луѓе многу за Џехенмот: имаат срца, но со нив не разбираат, имаат очи, но со нив не гледаат, имаат уши, но со нив не слушаат, - како добиток се, дури и уште полоши. Секако, рамнодушни се!

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَأْذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَفْعَالِ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَٰفِلُونَ ﴿١٧٩﴾

180. Најубавите имиња се – Аллаховите! И со нив молете Му

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ

се! Оставете ги оние што ги пренебрегнуваат имињата Негови. Ќе бидат казнети за она што го работеа.

181. А меѓу оние кои Ние ги создадовме има дружина...кон вис-тината упатуваат и според неа праведно постапуваат.

182. На оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши постапно, од кај што не знаат, кон пропаст ќе ги туркаме.

183. И Јас ќе им определам рок. Итрината Моја е цврста, навистина!

184. Не размислуваат ли? Друга-рот нивни не е безумник. Он е само опоменувач јасен!

185. Не гледаш ли во Земјата и во небесата и во она што го има создадено Аллах дека можеби им се приближува крајот нивни? Тогаш во кој говор по него веруваат!?

186. Оној кого Аллах ќе го скр-шне во заблуда никој не може да го упати. И ги пушта да талкаат во неверието нивно.

187. Те прашуваат за Часот: “Кога ќе се случи?” Кажи: “Зна-ењето за тоа, навистина, е кај

يُجَادُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٢﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

وَأَمْلٍ لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٥﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ يُنْقَلِبُ فِي السَّمَوَاتِ

Господарот мој. Само Он времето негово ќе го обелодени. Тежок ќе биде тој за Земјата и за небесата. Ќе ви дојде одненадеж.” Те прашуваат за него како ти да го криеш знаењето за тоа. Кажи: “Знаењето за тоа, навистина, е кај Аллах, но мнозинството на луѓето не знаат.”

188. Кажи: “Не сум моќен за себе ни да си наштетам ни да си користам, освен она што Аллах го сака. Кога би ја знаел тајната би ги зголемил добрата и не би ме нашло зло. Јас сум само радосник и опоменувач за луѓето кои веруваат.”

189. Он е Оној кој ве создаде од еден човек и од него, исто така, создаде сопруга за да тој најде смира во неа. Бидејќи ја прегрнала понесе лесен товар, и го носеше, и бидејќи му олесни, Му се помолија на Аллах, Господарот нивни: “Ако ни дадеш добро ќе бидеме потомок меѓу благодарните, навистина!”

190. И бидејќи им даде потомок добар му припишаа здруженици во она што им го даде. Та, Аллах е над она што Му го здружуваат!

191. Го здружуваат ли она што ништо не создава - а тие се создадени,

192. и кои не можат да им помогнат а ниту самите себеси да си помогнат?

وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ الْبَغْيَةُ يُسْتَلُونَكَ أَنَّكَ حَقٌّ
عَنَّا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْنَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ
مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَفَلَتْ
دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا لِنَ أَنْ يَتَنَا صَالِحًا لَنُكَونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

فَلَمَّا أَنْهَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُمُ شُرَكَاءَ فِيمَا
أَنَّهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. А ако ги повикаш кон Патоказот не ќе те следат. За нив е сеедно дали ќе ги повикувате или, пак, ќе си молчете.

194. Оние кон кои молба упатувате, а не кон Аллах, се робови слични вам, навистина! Па, повикувајте ги и, ако сте искрени, ќе ви се освият ли?

195. Имаат ли нозе со кои одат? Или раце со кои фаќаат? Или очи со кои гледаат? Или уши со кои слушаат? Кажи: “Повикајте ги здружениците ваши кои му ги здружувате на Аллах, и лукаво поставете се против мене, но немојте да не очекувате!

196. Заштитникот мој е - Аллах! Он објави Книга и Он ги штити добрите.”

197. А оние кои упатуваат молба на друг а не на Аллах не ќе им помогнат а ниту себеси ќе си помогнат.

198. А ако ги повикаш кон Патоказот - не слушаат! Ги гледаш како те гледаат, но не гледаат!

199. Биди умерен! Наредувај добро и избегнувај ги незнаенковците!

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَدْعَوْتَهُمْ أَمْ أَسْرَضْتَهُمْ ﴿١٩٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادُ
أَمْثَلُكُمْ قَدْ دَعَوْهُمْ فَلَيْسَ يَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

أَلَهُمْ أَزْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَّبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ
فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿١٩٥﴾

إِنِّي وَلِيُّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

200. И ако Шејтанот настојува да те насочи кон зло, тогаш, побарај прибежиште кај Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

201. Кога дружините шејтански ќе ги допрат, богобојазливите се секават на Аллах и тогаш гледаат вистински!

202. Браќата нивни шејтански ги туркаат во заблуда. По тоа не доаѓаат при себе.

203. А ако не им донесеш ајет, зборуваат: “Зошто ти не го измислуваш?” Кажи: “Јас го следам само она што ми се објавува од Господарот мој. Ова се очигледности од Господарот ваш, и Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат.

204. И кога Кур’анот ќе се чита гласно, слушајте го и не зборувајте за да ви се смилува!”

205. И споменувај го Господарот твој во себе, со страхопочит и скришно, безгласно, и наутро и приквечерина, и не биди меѓу рамнодушните.

206. Оние кои се во близината на Господарот твој, навистина, не се двоумат да прават ибадет, Го величаат и на сејде Му паѓаат.

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾

وَأَخَوْنَهُمْ يَمْدُدُورُهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُفْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُم بِمَا يَوْحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِّنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَأَذْكُرْ بِكَ فِي نَفْسِكَ نَضْرَعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْجُدُونَ لَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

ЕЛ-ЕНФАЛ (Плен) VIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Те прашуваат за пленот. Кажите: “Пленот е од Аллах и од пејгамберот. Па, плашете се од Аллах. Средете ги односите еднисодруги. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов ако сте верници!”

2. Да, верници се оние кои, ако се спомене Аллах, треперат срцата нивни, а ако им се кажуваат ајетите Негови им се зголемува иманот и се потпираат врз Господарот свој,

3. оние кои намаз извршуваат и кои од нафаката Наша делат.

4. Верници се тие вистински. За нив има степени кај Господарот, и прошка и нафака благородна.

5. Како што те изведе Господарот твој од домот твој исправно. И една дружина меѓу верниците тоа го презираше!

6. Расправаа со тебе за Вистината по очигледноста нејзина - ете, како да се туркаат во смрт очигледна, а, токму, гледаат!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
قَاتِلُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنَ الْبَيْتِ بِالْحَقِّ وَإِنْ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَذِبُونَ ﴿٥﴾

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾

7. И кога Аллах ќе ви вети една од двете дружини дека е ваша вие, навистина, посакувате ненаоружената да биде ваша. Аллах посакува да се овистини вистината со зборовите Негови и да се пресечат корените на неверниците:

وَأَذِيعِدْكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ أَنَّ عَوْدَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِيْنَ ﴿٧﴾

8. да ја овистини вистината а да ја уништи неvistината, па макар тоа го мразеле силниците!

يُحِقُّ الْحَقَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

9. Кога баравте помош од Господарот ваш, Он ви се осва. Јас, навистина, ве поддржав со илјада мелеки кои доагаа едни-задруги.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُبِدِّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْسِلِينَ ﴿٩﴾

10. Аллах тоа го направи само да ве зарадува и во тоа да ги смирате срцата ваши. Помошта е само кај Аллах. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

11. И кога Он ви одреди лесен сон да ве обземе, да ве заштити од Своја страна, и кога ви спушти од небо вода за да ве очисти со неа и да ја отстрани од вас нечистотијата шејтанска и да ги поврзе срцата ваши и да ги зацврсти стапалките...

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُطَهِّرُكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

12. и кога Господарот твој им вдахна на мелеките: “Јас сум, навистина, со вас: бодрете ги, тогаш, оние кои веруваат.” Во

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا

срцата на оние кои не веруваат ќе фрлам страв. Па, удирајте ги по вратовите и по прстите!

13. Заради противењето нивно и на Аллах и на пејгамберот Негов. А оној кој се противи на Аллах и на пејгамберот Негов - та, Аллах е Силен Казнувач!

14. Ете, така ви е. Искусете ја казната, а за неверниците, навистина, има казна огнена.

15. О верници, кога ќе се справите со оние кои не веруваат, кои доаѓаат во редови, тогаш, не вртете ги плеките!

16. Оној кој ќе побегне тогаш, освен оној кој привидно бега за да се врати во борба, или кој се придржува на друга дружина, секако, се враќа со лутината Аллахова и Џехеннемот е – престојувалиштето негово! Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

17. И вие не ги убивавте, туку Аллах ги убиваше. И кога фрлаше ти не фрлаше, туку Аллах фрлаше за да ги испроба верниците со искушение убаво. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

18. Ете, така ви е. Аллах, навистина, чини да венат сплетките на неверниците!

الرَّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَغْنَقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ
كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

ذَلِكَ كُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
زَحَفًا فَلَا تَوَلَّوْهُمْ الْأَذْبَارِ ﴿١٦﴾

وَمَنْ يُوَلَّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ
أَوْ مُتَحَرِّفًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ
مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

فَلَمْ يَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَاتَلَهُمْ وَمَارَمَيْتَ
إِذْ مَيَّمْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى
وَلَيْسَ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

ذَلِكَ كُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

19. Ако баравте да победите па, ете, победата ви дојде. А ако прекинете - та, тоа е подобро за вас. А ако, пак, се вратите и Ние ќе се вратиме. Дружината ваша во ништо не ќе ви користи и без оглед на бројот. Аллах, навистина, е со верниците!

20. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов. И не вртете Му ги плеките. Вие, токму, слушате!

21. И не бидете како оние кои зборуваа: “Слушаме,” а, всушност, не слушаат

22. зашто најлоши битија кај Аллах, навистина, се оние кои се глупонеми, оние кои ништо не сфаќаат.

23. А Аллах да знаеше дека кај нив има некакво добро Он ќе ги натераше да слушаат. А да ги натераше да слушаат пак ќе ги свртат плеките зашто тие, секако, рамнодушни се и онака.

24. О верници, освијте се на Аллах и на пејгамберот Негов кога ве повикуваат зашто тоа ќе ве заживее. Знајте дека Аллах, навистина, се вмешува меѓу човекот и срцето негово и дека, секако, кај Него ќе се зберете.

إِنْ تَسْتَفِينُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَأِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ
وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ
وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا أَعْتَهُ وَأَسْرَهُ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا اسْمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ أَتِيبُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُهُ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. И чувајте се од сплетки кои ќе ги погодат само оние меѓу вас кои зулум направија. И знајте дека Аллах, навистина, е Силен Казнувач!

26. И сетете се кога бевте малкумина, кога ве сметаа за слаби, плашејќи се да не ве фатат луѓето и кога Он, со помошта Своја, ве поддржа и ве зајакна, и ве снабде со добра за да бидете благодарни.

27. О верници, не изневерувајте Го Аллаха и пејгамберот Негов, и аманетот ваш еднисо други не изневерувајте го. Вие, секако, знаете!

28. Знајте дека, навистина, имотот ваш и децата ваши се искушение и дека, секако, кај Аллах има награда голема.

29. О верници, ако се плашите од Аллах ќе ве оспособи да просудувате што е добро а што е зло, и ќе ги занемари злите постапки ваши, и ќе ви прости. Аллах поседува добротија голема!

30. И кога неверниците ти правеа сплетки за да те затворат или да те убијат или да те истераат... Правеа сплетки а

وَأَنفَرُوا فَنَزَلْنَا لِأَصْحَابِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ حَاسَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ تُسْتَضَعُونَ فِي الْأَرْضِ خَائِفُونَ أَنْ يُخَطِّفَكُمُ النَّاسُ فَيَنْوَلَكُمُ وَأَنْتُمْ لَا تَدْرِكُونَ وَبَصُرُوا بِرُؤُوسِكُمْ مِنْ هَاهُنَا لَمَّا كُنْتُمْ تُشْكِرُونَ ﴿٢٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

وَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يُتَخَذُوا مِنْكَ هُزُوًا وَيَمْكُرُونَ بِكَ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾

Аллах ги отстрани. Аллах е најдобар во тоа!

31. И кога им се кажувани ајетите Наши, рекоа: “Слушнавме веќе и, да посакаме, ќе кажуваме слично на тоа; ова се само приказки на поколенијата одамнешни.”

32. И кога рекоа: “Господаре, ако е ова вистина од Тебе, спушти ни, тогаш, камења од небо место дожд или дај ни казна болна.”

33. Аллах не ги казнува во присуство твое. Аллах не е казнувач нивни - оние, всушност, бараат прошка.

34. Казнувањето нивно од Аллах е оправдано зашто оние оддалечуваат други од Месцидил Харам и не се заштитници Негови. Заштитниците негови се богобојазливи, но мнозинството од нив не знаат.

35. Намазот нивни во Месцидул Харам е само дрдореење и плескање. Пробајте ја, тогаш, казната затоа што не веруваате!

36. Оние кои не веруваат, навистина, го трошат имотот свој за да одвраќаат од Аллаховиот пат. Та, ќе го потрошат и ќе

وَإِذَا اثْنَلْنَا عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا
لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِن هَذَا
إِلَّا أَصْطِيرَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ حَقًّا
مِنْ عِنْدِكَ فَامْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ أَتْنِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
وَمَا كَانَتْ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْيَافِقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ
وَتَصْدِيدَةٌ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْقَرُونَهَا ثُمَّ كُنُوتٌ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةٌ ثُمَّ يُعْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

зажалат и на крај ќе изгубат. Оние кои не веруваат во Џехеннемот ќе се зберат:

37. за Аллах да го оддели доброто од злото и Он злото нивно да го напласти еднинадруги па да ги натрупа сите и да ги фрли во Џехеннемот! Онаквите се, токму, поразени!

38. Кажи им на оние кои не веруваат дека ако престанат ќе им биде простено она што поминало, а ако, пак, се вратат... та, искуството на одамнешните поколенија е познато.

39. И борете се против нив сè додека го снема сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде присутна. А ако престанат... та, Аллах го гледа она што го работат,

40. а ако ги свртат плеќите, знајте дека Аллах, навистина, е Заштитник ваш. Е, само колку добар Заштитник е Он и само колку добар Поддржник е Он!

41. И знајте дека, навистина, од она што ќе го заплениите во борба, тогаш, една петина му припаѓа на Аллах и на пејгамберот, и на роднината негова, и на јетимите и на сиромашните, и на патниците доколку верувате во

يُخْسِرُونَ ﴿٦٧﴾

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَآذٍ سَلَفَ وَإِنْ يُعٰدُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّهُمْ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ يَمٰعَمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٧٠﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ يُعْمَلُ الْمَوٰلَىٰ وَيُعْمَلُ النَّصِيرُ ﴿٧١﴾

﴿٧٢﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَلِالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِئِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْفَتَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٣﴾

Аллах и во она што е објавено до робот Наш, и во денот во кој се одделија вистината и невести-ната, во денот во кој се судрија две војски. А Allah е Кадар за сè!

42. Кога вие бевте во падината поблиска, а оние во падината по-далечна, а караванот беше многу подолу од вас: а ако се договоревте немаше да се договорете за времето на судирот, но Allah ја определи наредбата која стана делотворна: да пропадне оној кој што треба да пропадне за да му биде јасно, а да остане во живот оној кој што треба да остане во живот за да му биде јасно. Allah, навистина, е Слушач и Гледач!

43. Кога Allah во сон ти покажа дека се малку, а да ви покажевме дека се многу, ќе изгубевте и ќе се каравте, но Allah, ете, донесе спас. Он, навистина, го знае она што е во градите!

44. И кога се соочивте Он во очите ваши, смалувајќи ги, ги прикажа малку за Allah да ја определи наредбата која се изврши. Кон Allah работите се враќаат!

45. О верници, кога ќе се судрите со некоја чета, бидете

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى
وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ
لَا خَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ
أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
عَنْ بَيْنَتِهِ وَيُحْيِي مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَتِهِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
وَلَوْ أَرَأَيْتُمْ كَثِيرًا لَفَشَنْتُمْ وَلَتَنْزَعْتُمْ
فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ إِذِ اتَّفَقْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَالُ لَكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ يَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا
كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُيِّضَتْ فِتْنَةٌ فَأَنْسِبُوا

цврсти и споменувајте Го Аллаха многу за да се спасите!

46. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов; не карајте се еднисо други зашто ќе ослабнете и ќе ви исчезне моќта. Бидете трпеливи! Аллах, навистина, е со трпеливите!

47. И не бидете како оние кои излегоа од домовите свои горделиво, очигледно пред луѓето, а кои, всушност, одвраќаат од Аллаховиот пат. Аллах го опфаќа она што го работат!

48. И кога Шејтанот им ги разубави делата нивни, рекоа: “Денес никој меѓу луѓето не може да ве победи зашто јас сум заштитникот ваш!” И бидејќи две чети се сретнаа очи в очи Шејтанот се повлече по стапалките свои, и рече: “Да, јас сум далеку од вас и јас, навистина, го гледам она што вие не го гледате, и да, јас стравувам од Аллах! Аллах е Силен Казнувач!”

49. Кога дволичните и оние во чиј срца има болештина зборуваа: “Нив верата нивна ги измами.” А оној кој ќе се потпре врз Аллах ... па, Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٥﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ
وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصِيرُوا إِنَّا اللَّهُ
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٧﴾

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَغَالِبَ
لَكُمْ أَلْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ
لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ
وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرايَ مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٨﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ غَرَّهُتْهُمْ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

50. Е, само да видиш кога мелеките на оние кои не веруваа како ќе им ги земаат душите, удирајќи ги по лицата нивни и по плеките нивни: “Искусете ја казната огнена!”

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

51. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши. А Аллах, навистина, не е зулумќар кон робовите!”

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

52. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние кои беа пред нив. Не веруваа во знаменијата на Аллах... па, Аллах ги казни заради гревовите нивни. Аллах, навистина, е Јак, Силен Казнувач!

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

53. Бидејќи е така, Аллах, навистина, не го менува благодатот кој го подари на луѓето сè додека оние не се изменат самите себеси. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْفَعَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ ۚ حَقٌّ يَقُولُ مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние што беа пред нив. Ги сметаа за лажни знаменијата од Господарот свој, па Ние ги уништивме заради гревовите нивни и го потопивме семејството фараново. Сите беа зулумќари!

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

55. Најлошите суштества кај Аллах се оние кои пренебрегнуваат; тогаш, оние кои не веруваат,

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

56. оние со кои ти склучи договор па, потоа, го кршат договорот свој секојпат, оние не се богобојазливи.

57. А ако се судриш со нив во борба, тогаш, истерај ги за да се сетат оние по нив.

58. А ако, пак, се плашиш да не те издаде народот, тогаш, врати им на ист начин. Аллах, навистина, не ги љуби предавниците!

59. Нека неверниците, секако, не сметаат дека ќе ја избегнат казната. Оние, навистина, не можат да ја избегнат казната Негова!

60. Подгответе против нив моќ која можете да ја смогнете, и коњи за војна со што ќе ги заплашите и непријателот на Аллах и непријателот ваш и други освен нив. Вие не ги знаете, а Аллах ги знае. А она што ќе го поделите на Аллаховиот пат ќе ви се надополни и нема да ви се направи зло!

61. А ако се наклонети кон мир па, и ти биди наклонет кон мир, и потпри се врз Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

62. А ако посакуваат да те измамат... па, за тебе доволен е

الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُصُونَ عَنْهُمْ
فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

فَإِذَا تَشَفَعْتُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِمَّ مَنْ خَلَفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا خَوَافُكَ مِنْ قَوْمِ خِزَانَةٍ فَأُذِ الْيَهُدَ
عَلَى سَوَاءٍ إِنْ أَلَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاقِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِيَّاهُمْ
لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ. عَدَّ اللَّهُ
وَعَدَّوْكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ
اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ

Аллах. Он те крепи со помошта
Своја а и со верниците!

هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِتَصَرُّوهُ. وَيَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

63. И Он ги спои срцата нивни.
И сè што е на земјата да го
потрошиш не би ги споил срцата
нивни, но Аллах нив ги спои. Он,
навистина, е Силен и Мудар!

وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَقْنَعَتْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْتَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾

64. О пејгамберу, Аллах ти е
Доволен и верниците кои те сле-
дат.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

65. О пејгамберу, поттикнувај
ги верниците кон борба. Ако
меѓу вас има дваесет трпеливи
ќе победат двесте, а ако, пак,
меѓу вас има сто ќе победат
илјада од оние кои не веруваат
зашто оние се, навистина, луѓе
кои не сфаќаат.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ
إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾

66. Е, сега, Аллах ви олесни, и
Он знае дека сте, навистина,
истоштени. Па, ако меѓу вас има
сто трпеливи ќе победат двесте,
а ако, пак, меѓу вас има илјада,
ќе победат, со одобрението Ал-
лахово, две илјади. А Аллах е со
трпеливите!

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا
فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦﴾

67. На пејгамбер не му е
дозволено да има заробеници се
додека не извојува победа на
земјата. Вие ги посакувате доб-
рата од овој свет, а Аллах го

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُنْزِلَ
فِي الْأَرْضِ تَرْبُوتٌ عَرَضُ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

посакува Ахирет. Аллах е Силен и Мудар!

68. Кога не би била Одлуката на Аллах од порано во она што го земавте ќе ве погодеше казна голема, сигурно!

69. Па, јадете го она што го запленивте, што е халал убава храна. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

70. О пејгамберу, кажи им на заробениците кои се во рацете твои: “Ако Аллах види во срцата ваши добро Он ќе ви даде добро од она што ви е одземено, и Он ќе ви прости.” Аллах е Простувач и Сомилосен!

71. А ако, пак, посакаат да те изневерат па, оние и пред тоа го изневеруваа Аллаха: тогаш, Он најде начин против нив. Аллах е Зналец и Мудар!

72. Оние кои веруваа и кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... се заштитници едниадруги. А на оние кои веруваа а не се иселија во ништо не можете да бидете заштитници нивни сè додека не

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَشْيَاءِ
إِنَّ يَسْلُبُ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا
أَخَذْتُمْ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

وَإِن يُرِيدُوا أَخِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّى يَهَاجَرُوا وَإِن أَنْتُمْ إِلَّا تَنْصُرُوهُمْ فِي الَّذِينَ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ لِأَعْلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مَيْثَاقٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٢﴾

помош од вас, во верата, тогаш, должност ви е да им помогнете, но не и против народот меѓу кого и вас има договор. А Аллах го гледа она што го работите;

73. а оние кои не веруваат заштитници се едниадруги. Ако вие не постапите така на земјата ќе има и сплетка и безредие големо.

74. А оние кои веруваа, и кои се иселија, и кои се бореа на Аллаховиот пат, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... вистински се верници, навистина! За нив има и прошка и нафака благородна!

75. А оние кои веруваа по тоа, и кои се иселија, и кои се бореа со вас, секако, од вас се! А роднините, според Книгата на Аллах, поголеми заштитници се еднисодруги. Аллах, навистина, знае сè!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَلَا تَعْمَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

ЕТ-ТЕВБА (Покајание) IX

1. Опомена од страна на Аллах и од пејгамберот Негов до многубошците со кои договор склучивте!

2. “Па, патувајте по земјата четири месеци и знајте дека сте,

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

навистина, немоќни пред Аллах. А Аллах, навистина, ќе ја открие страмотата на неверниците! “

3. Повикот од Аллах и од пејгамберот Негов до луѓето на Денот од големиот хаџ: Аллах, навистина, е далеку од многубошците, а и пејгамберот Негов. Та, ако се покаете тоа е подобро за вас а ако, пак, ги свртете плеќите, знајте дека сте вие, навистина, немоќни, и зарадувај ги оние кои не веруваат со казна болна!

4. Изземајќи ги многубошците со кои склучивте договор а кои, по тоа, со ништо не го прекршија кон вас, а ниту пак некого помогнаа против вас; па, исполнете го договорот кон нив до денот за тоа определен. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

5. Па, кога светите месеци ќе поминат борете се против многубошците, каде било да ги најдете, заробувајте ги, опколувајте ги, чекајте ги во заседа од секој вид! Па, ако се покајат, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, пуштете го патот нивни. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

عَمْرٍو مَعْجِرَى اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ تَخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿١﴾

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيٌّ مِنَ الْمُسْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَمْرٍو مَعْجِرَى اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢﴾

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٣﴾

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا حُزْمَهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤﴾

6. А ако некој меѓу многубошците побара од тебе засолниште, тогаш, згрижи го сè додека не го слушне Аллаховиот збор, а потоа одведи го до безбедно место. Ете, тоа е заради тоа што се луѓе кои, навистина, не знаат.

7. Како да има договор меѓу многубошците и Аллах и пејгамберот Негов, освен оние кои склучија договор при Месцидул Харам. Според тоа, ако се придржуваат кон договорот со вас придржувајте се и вие кон договорот со нив. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!

8. Како? Ако ве победат не го почитуваат, кога сте вие во прашање, ни договорот ни пропишаната вера. Ви се умилуваат со устите свои, а одбиваат со срцата свои. А мнозинството меѓу нив се расипани!

9. Ги заменија ајетите Аллахови за нешто што малку вреди и уште одвраќаат од Аллаховиот пат. Е, само колку е лошо она што го работат!

10. Оние не ја почитуваат, во врска со верникот, ни зиммијата

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ
حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ اتْلُفْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْنُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ

ни роднината - токму, претеруваат.

هُمُ الْمَعْتَدُونَ ﴿١١﴾

11. Па, ако се покајат, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, тогаш, браќа се ваши по вера. Ние ајетите потенко ги објаснуваме за луѓето кои знаат!

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

12. А ако по договорот свој ги прекршат заклетвите свои, и ако ја нападнат верата ваша, тогаш, борете се против водачите на неверството. Тие немаат заклетви за да престанат!

وَإِنْ لَّكَوْا أَيْمَنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنَا
فِي دِينِكُمْ فَقَتَلُوا آلِئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ
لَأَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Не ќе се борите ли кон луѓето кои ги прекршија заклетвите нивни и кои сакаа да го истераат пејгамберот? Оние, всушност, први ве нападнаа. Се плашите ли од нив? Па, Аллах има повеќе право, ако сте верници, да се плашите од Него!

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَنَهُمْ
وَهَمُّوْا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ
بَدُوْهُكُمْ أُولَئِكَ مَرْءُوْا تَخْشَوْنَهُمْ
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Борете се против нив, а Аллах ќе ги казни со рацете ваши, и ќе ги понизи, а вам ќе ви помогне против нив, и Он ќе ги излечи градите на народот вернички!

فَتِلْكَ لَهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ
وَيُضْرِكُهُمْ عَلَيْهِمْ وَيُصْغِرُهُمْ
قَوْمٌ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. И грижата од срцата нивни ќе ја снема. Аллах простува кому сака. Аллах е Зналец и Мудар!

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Или, пак, сметате ли дека ќе бидете оставени и дека Аллах не

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

ги знае меѓу вас оние кои се бореа и кои, освен Аллах и пејгамберот Негов и верниците, не земаа други заштитници. А Аллах е Известен за она што го работите!

17. Не им доликува на многу-бошците да градат Аллахови џамии кога оние со неверувањето сведочат против себеси? Делата нивни пропаднаа и оние во огнот за навек ќе останат.

18. Џамиите Аллахови, навистина, ги градат оние кои веруваат и во Аллах и во Денот суден, и кои намаз извршуваат, и кои зекат даваат, и кои само од Аллах стравуваат. Па, тоа се, токму, упатените!

19. Сметате ли дека поителот на хаџијата, и оној кој се грижи за Месџидул Харам е како оној кој верува во Аллах и во Денот ахиретски и кој се бори на Аллаховиот пат? Не се еднакви кај Аллах. А Аллах нема да го упати народот зулумџарски!

20. Оние кои веруваа, кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат со имотот свој и со животите свои кај Аллах се на повисок степен. Оние, токму, се победниците!

جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَلَكُمْ يَسْعَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَا رَسُولَ لَهُ. وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفَرِ أُولَئِكَ
حِطَّتْ أَغْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٢﴾

21. Господарот нивни им донесува радосница: милост од Него и задоволство и бавчи со благодати постојани,

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَّتِ
لَهُمْ فِيهَا نَفْسٌ مُّقِيمَةٌ ﴿٩١﴾

22. во нив за навек ќе останат. Кај Аллах, навистина, има награда голема.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩٢﴾

23. О верници, не земајте ги заштитници ни бабовците ваши ни браќата ваши ако, секако, повеќе го сакаат неверувањето од верувањето. Оние кои ќе ги свртат плеќите од вас - па, зулумџари се!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ
عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٣﴾

24. Кажи: “Ако ви се бабовците ваши, и децата ваши, и браќата ваши, и жените ваши, и родот ваш, и имотот ваш кој го спечаливте, и трговијата за која се плашите дека ќе пропадне, и местата ваши со кои сте задоволни... помили од Аллах и од пејгамберот Негов и од борбата на Аллаховиот пат, тогаш, дочекајте додека не дојде наредбата Аллахова! Аллах не го упатува народот расипнички!”

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ
وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا
وَبُحُورَةٌ مِّنْ تَحْتِهَا مَسَاجِدُ وَنَسُوا اللَّهَ
وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرُسُلَهُ وَجِهَادٍ
فِي سَبِيلِهِ فَفَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٤﴾

25. Аллах, секако, ви помогна на многу места и на денот на Хунејн кога се зачудивте со тоа што бевте мнозинство, и тоа ништо не ви користеше а земјавата ви стана претесна и покрај

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ
حُنَيْنٍ إِذْ أَعْيَجَتْكُمْ كَثَرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ
عَنكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٩٥﴾

широчината нејзина, па се свртивте, бегајќи!

26. Потоа Аллах по пејгамберот Свој ви спушти смирна, и на верниците; Он ви спушти и војска која не ја видовте, а ги казни оние кои не веруваа. Ете, тоа е казна за неверниците!

27. По сето тоа Он прости кому сака. Аллах е Простувач и Сомилосен!

28. О верници, многубоштите, навистина, се нечист. Па, нека не се приближуваат кон Месцидул Харам по оваа година нивна. А ако се плашите од немаштија па, ако Аллах сака ќе ве снабде со добротијата Своја. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

29. Борете се против оние кои не веруваат во Аллах и во Денот ахиретски и кои не го забрануваат она што го забранија Аллах и пејгамберот Негов, и кои не ја застапуваат вистинската вера на оние на кои им е дадена Книгата сè додека не дадат цизија со рацете, потчинето!

30. Евреите зборуваат: “Узеир е син на Аллах”, а христијаните зборуваат: “Месих е син на Аллах”. Ете, тоа се зборовите нивни на устите нивни: ги

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ.

وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمَلِهِمْ
هَذَا أَوْ إِنْ خِفْتُمْ عَمَلَهُ فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

فَقَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَغِيرُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

кажуваат сличните зборови на оние кои не веруваа пред нив. Аллах нека ги отепа! Каде кинисуваат, навистина!

31. Ги земаат нивните свештеници и нивните калуѓери за господари покрај Аллах, а и на Иса, синот на Мерјем. Им беше наредено да обожаваат само еден Бог. Нема друг бог освен Него! Славен нека е Он, над она што му го здружуваат,

32. оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах само ја надополнува светлината Своја и покрај тоа што многубошците го мразат тоа!

33. Он е Оној кој го испрати пејгамбереот Свој со Патоказ и со вера вистинска за да ја обелодени повеќе од сите други вери и покрај тоа што многубошците го мразат тоа!

34. О верници, голем број меѓу свештениците и калуѓерите не-исправно го трошат имотот на луѓето и одвраќаат од Аллаховиот пат. А на оние кои натрупуваат злато и сребро и кои не делат на Аллаховиот пат, тогаш, зарадувај ги со казна болна

يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
قَالَهُمُ اللَّهُ أَتَى يَوْفَكُونُ ﴿٢٠﴾

اتَّخَذُوا أَوْلِيَاءَهُمْ وَرُءُسَهُمْ أَزْوَاجًا
مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نَوَارَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْتِي اللَّهَ لَا أَن يُشْعِرُ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٢٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَبِإِ
لْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْأَخْيَارِ وَالْهَبَانِ لَيَأْكُلْنَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيُضْذَوْنَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْذِبُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَفْقَهُوْنَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

35. на Денот кога тоа во огнот ќе се вжари па со него ќе се жигосаат и челата нивни и слабините нивни, и плеќите нивни. “Ова е она што за себе го направите - та, вкусете го она што го натрупувате!”

36. Да, бројот на месеците кај Аллах е дванаесет, сметан по Книгата Аллахова од денот кога ги создаде небесата и Земјата. Четири месеци од нив се посветени. Ете, тоа е вера постојана! Па, во тие четири месеци не нанесувајте си зло самите себеси. Борете се против многубошците заедно онака како што многубошците се борат заедно против вас. Знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

37. Со преместувањето на месеците, навистина, се зголемува неверувањето. Со тоа оние кои не веруваат во заблуда скршнуваат: една година го сметаат дозволено, а друга година го сметаат забрането за да го надополнат бројот на она што го забрани Аллах па да го дозволат она што го забрани Аллах. Ним им се разубавуваат постапките нивни. А Аллах не го упатува народот невернички!

38. О верници, што ви беше кога ви беше речено: “Појдете во борба на Аллаховиот пат” -

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُودُهُمْ وَظُهُورُهُمْ
هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْسِكُونَ فَذُقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْذِبُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الْدِّينُ
الْقَدِيمُ فَلَا تَطْلُبُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَأَنَّهُمْ كَافَّةٌ قَتَلْتُمْ
كَأَنَّهُمْ كَافَّةٌ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُجَلِّونَهُ عَامًا وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا
لِيُؤْاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجَاهِلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زَيْنٌ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

بِتَائِبَاتِ الدِّينِ. أَمْ أَسْأَلُ مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ

како да сте на земјата заковани? Повеќе ли сте задоволни со животот на овој свет од животот на Ахирет? Па, уживањето во животот на овој свет е ништо во однос на уживањето на Ахирет!

39. Ако не појдете во борба Он ќе ве казни со казна болна и ќе ве замени со друг народ, а вие во ништо не ќе Му наштетите. Аллах е Кадар за сè!

40. Ако го помогнете пејгамберот... па, Аллах нему му помогна кога го истераа оние кои не веруваа, кога двајцата беа во пештера, кога му рече на неговиот другар: “Не плаши се! Аллах е со нас, навистина!” И Аллах спушти смирна Своја и го поддржа со војска која не ја видовте, и го направи зборот на оние кои не веруваа да биде долу, а Зборот на Аллах, токму, горе. Аллах е Силен и Мудар!

41. Појдете во борба, било да сте слаби или јаки, и борете се на патот Аллахов и со имотите ваши и со животите ваши. Ете, тоа ви е подобро само да знаете!

42. А кога пленот би бил блиску а одењето во војна со таа цел - оние ќе те следеа, сигурно! Но, патот ним им изгледа тежок. Ќе се колнат во Аллах: “Да

أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا أَعْلَمُ إِلَى الْأَرْضِ
أَرْضِيئَكُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٢٨﴾

إِلَّا أَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ فَوْقَ غَيْرِكُمْ وَلَا تَنْصُرُوهُ شَيْئًا
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَا فِي أَتْنَيْنِ إِذْ هُمَا
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنِّي اللَّهُ مَعَاقْنَا نَزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالاً وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْغُوكَ
وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَوْ أَسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ

беше во наша моќ ќе излезевме со вас” - самите себеси упропастувајќи се. Аллах знае дека тие, навистина, лажат!

43. Аллах ти прости! Зошто им дозволи да отсаствуваат додека не ти стана јасно дека она што го зборуваат е неविстина и додека не ти стана јасно дека се лашковци?

44. Оние кои веруваат во Аллах и во Денот ахиретски не бараат од тебе дозвола да се борат и со имотот свој и со животот свој. А Аллах ги знае богобојазливите!

45. Да, ќе бараат дозвола оние кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски, и чии срца се сомневаат и оние се во сомневањето нивно, двоумејќи се!

46. А да сакаа да одат ќе подготвеа подготовка, но Аллах го презре будењето нивно па ги задржа и им беше речено: “Останете со оние кои остануваат!”

47. Да излезеа со вас постојано ќе ви пречеа и меѓу вас ќе внесеа збрка сакајќи само сплетка, и, меѓу вас, секако, има доушници. Аллах ги знае зулумџарите!

48. Посакуваа, секако, сплетки и од порано, и ги испревртуваа работите твои сè додека не дојде

أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ

الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَعَلَّ الْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾

لَا يَسْتَنْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّمَا يَسْتَنْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَأَزَّابَتْ قُلُوبُهُمْ فهُمْ

فِي رَيْبٍ مِمَّنْ رَدَدَتْ ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً

وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ

وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿١٦﴾

لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا

وَلَا وَضَعُوا لَكُمْ فِتْنَةً كَمَا الْفِتْنَةُ

فِيكُمْ سَمْعُونَهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْقَاسِمِينَ ﴿١٧﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ

работите твои сè додека не дојде вистината и сè додека не се обелодени наредбата Аллахова, а оние тоа го мразеа.

49. Меѓу нив има кои зборуваат: “Дозволи ни и не фрлај нè во искушение!” И не паднаа ли токму во искушение? Цехеннем-от, навистина, ќе ги опфати неверниците!

50. Ако те снајде добро, тоа ги разочарува, а ако те снајде зло, зборуваат: “И од порано работата беше во рацете ваши,” и ги вртеа плеките, радувајќи се.

51. Кажи: “Ќе не снајде само она што го запиша Аллах за нас. Он е Заштитник наш.” Па, врз Аллах се потпираат верниците!

52. Кажи: “Очекувате ли од нас само едно од две добра. Ние очекуваме од вас да ве снајде казна од Аллах или од рацете наши. Па, очекувајте и ние заедно со вас ќе очекуваме!”

53. Кажи: “Било да трошите доброволно или, пак, присилно, нема да ви се прими.” Вие бевте, навистина, народ расипнички!

54. Садаките нивни не им беа примени зашто оние, навистина,

الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَادِبُونَ ﴿١٨﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْأَلُ أَنذَنَ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۖ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۖ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُنَّ ۖ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَسْأَلُوا أَفَدَاخُنَا ۖ أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَسْأَلُوا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٢٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ إِنَّا لَا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرْتَضِيكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا فَرْتَضُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرْتَضُونَ ﴿٢٢﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ

не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов, а кога кон намаз пристапуваа беа мрзливи и делеа само со презир.

55. Тогаш нека богатствата нивни не те чудат а ниту децата нивни! Аллах посакува, навистина, да ги казни во животот на овој свет и душите нивни да излезат како невернички.

56. Да, оние се колнат во Аллах дека се со вас, но, всушност, не се со вас, туку се народ разединавачки.

57. Кога би имале некакво засолниште или пештера или јама би се свртиле кон тоа, брзајќи да појдат!

58. Меѓу нив има и такви кои те грдат за садаката: па, ако ти дадеш, задоволни се, а ако не им дадеш, ете ги, се лутат!

59. Кога оние би биле задоволни, навистина, со она што им го даде Аллах и пејгамберот Негов и да речеа: “Аллах ни е доста. Он ќе ни даде од добрината Своја и пејгамберот Негов. Ние, навистина, кон Аллах стремиме!”

60. Да, садаките им припаѓаат на сиромашните и на јетимите и на оние кои ги собираат, на оние

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى وَلَا يُفْقُونَ إِلَّا وَهُمْ
كَذِبُونَ ﴿٥٥﴾

فَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الْخَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٦﴾

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيَّائِهِمْ لِمَنْكُمْ وَمَا هُمْ بِمُنْكَرٍ
وَلِكُلِّهُمْ قَوْمٌ يَقْرَأُونَ ﴿٥٧﴾

لَوْ يَخْتَفُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا
لَوَلَوْ أَلَّيْهِ وَهُمْ يَحْمِلُونَ ﴿٥٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْعَنُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا
رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَخِفُّونَ ﴿٥٩﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٦٠﴾

﴿٥٥﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلُودَةُ لَهُمْ وَفِي الرِّقَابِ

чи срца треба да се придобијат, и за откуп на робови, и на должниците, и на Аллаховиот пат, и на патниците. Ова е обврска од Аллах. Аллах е Зналец и Мудар!

61. Меѓу нив има и такви кои го вознемируваат пејгамберот и кои зборуваат: “Тој само слуша.” Кажи: “Она што го слуша е подобро за вас; верува во Аллах, и има доверба во верниците и тој е милостив кон оние меѓу вас кои веруваат.” А оние кои го вознемируваат пејгамберот Аллахов ќе имаат казна болна!

62. Ви се колнат во Аллах дека ќе ве задоволат, но Аллах и пејгамберот Негов имаат повеќе право, ако се верници, да бидат задоволни.

63. Не знаат ли дека за оние кои се спротиставуваат на Аллах и на пејгамберите Негови има оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Ете, тоа е казна голема!

64. Дволичните се плашат да не им се објави суре кое ќе ги известува за она што е во срцата нивни. Кажи: “Исмевајте се, но знајте дека Аллах, навистина, ќе го изнесе на виделина она од што се плашите!”

وَالْفَرِيقَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَيْنَ السَّبِيلِ
فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ أَذْنٌ قُلْ أَذْنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحْسَنُ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنْ يُحَادِدِ اللَّهِ
وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
نُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَزِرُوا
إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مَا تَكْذُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. А кога, пак, би ги прашал сигурно би ти рекле: “Да, ние само разговараме и се играме.” Кажу: “Со Аллах ли се исмевате и со ајетите Негови и со пејгамберот?”

66. Не оправдувајте се! По верувањето ваше не верувајте. Ако ѝ простиме на една ваша дружина, друга дружина Ние ќе казиме затоа што се овие, навистина, силници!

67. Мажите дволични и жените дволични, еднисодруги се: нарекуваат зло и одвраќаат од добро, а рацете им се стегнати. Забораваат на Аллах па и Он заборава на нив. Дволичните, навистина, се расипани!

68. За жените дволични и за мажите дволични и за неверниците Аллах има ветоено оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Тоа за нив е доволно. Аллах нив ги проколни и за нив има казна постојана!

69. Како што беше со оние пред вас кои поседуваа поголема моќ, и кои имаа повеќе имот, и кои имаа повеќе синови. Посакуваа, тогаш, уживање во делот свој, па и вие посакувате да уживате во делот ваш како што посакуваа да уживаат во делот

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبَا اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ يُعَذِّبُ طَائِفَةٌ ﴿٦٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا يُجْرِمُونَ ﴿٦٧﴾

الْمُتَفِقُونَ وَالْمُتَفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيهُمُ إِنَّهُ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنُهُمْ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

كَأَلَيْتُ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخُلُقِيهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخُلُقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخُلُقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

свој оние кои беа пред вас. Вие се спуштате во расправија онака како што се спуштаа и оние. Делата нивни ќе пропаднат и на овој свет и на Ахирет. Оние, токму, се поразените!

70. Нели им дојде кажување за оние пред нив - за народот на Нух, за Ад, за Семуд, за народот на Ибрахим и за жителите на Медјен и за оние од населбите испревртени? Им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии. Аллах никаков зулум не им направи, туку оние самите себеси зулум си направија!

71. Верниците и верничките се заштитници еднисо други: наредуваат добро и одвраќаат од зло, клањаат намаз и даваат зекат и послушни се и на Аллах и на пејгамберот Негов. Аллах ним ќе им се смилува. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

72. Аллах им вети на верниците и на верничките бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат, и станови убави во бавчата на Адн, и задоволство големо од Аллах. Ете, тоа е, токму, победа голема!

73. О пејгамберу, бори се против неверниците и дволичните, и

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادُ وَثَمُودَ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَيَطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ رَحِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ
 فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

биди строг кон нив! Џехеннемот е престојувалиште нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

وَأَغْلَقْنَا عَلَيْهِمْ وَأَمَّا لَهُمْ جَهَنَّمُ
وَيَسَّرَ الْمَصِيرَ ﴿٧٧﴾

74. Се колнат во Аллах дека не зборуваа. Но, веќе зборуваа невернички говор и не веруваа по верувањето нивно и тежнееја за она што не го постигнаа; ги мразеа верниците затоа што Аллах ги опсипа со изобилие а и пејгамберот Негов од добрината Негова. Па, ако се покајат тоа ќе биде подобро за нив, а ако, пак, ги свртат плеќите, Аллах ќе ги казни со казна болна и на овој свет и на Ахирет. За нив на земјава нема ни заштитник ни поддржник!

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَيْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا بِكَ خَيْرَ كَلِمَةٍ وَإِنْ يَسْتَوِلُوا بِعَدُوِّهِمْ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٨﴾

75. Некои од нив дадоа завет на Аллах: “Ако ни дојде од добрината Негова ќе делеме садаки и, всушност, ќе бидеме меѓу добрите луѓе!”

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَيْنَا
مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٩﴾

76. И бидејќи им даде од добрината Своја, шкртареа, ги свртија плеќите; оние, секако, се рамнодушните!

فَلَمَّا آتَاهُمُ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٠﴾

77. Па, Он им надоврза врз срцата нивни дволичност сè до Денот во кој оние ќе Го сретнат зашто не се придржуваат кон она што му го ветија на Аллах и затоа што лажеа.

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿٨١﴾

78. Не знаат ли дека Аллах, навистина, ги знае тајните нивни и шепотењето нивно, и дека Аллах, навистина, е Зналец на тајните!

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

79. На оние кои ги одзборуваат послушните меѓу верниците заради садаките, и на оние кои ги даваат само врз трудот нивни па, Аллах, ќе ги потчини. Аллах е Оној кој потчинува и за нив има казна болна!

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. Ќе бараш ли прошка за нив или нема да бараш, па дури и да бараш прошка за нив и седумдесет пати па, Аллах, никогаш не ќе им прости. Ете, тоа е заради неверувањето нивно во Аллах и во пејгамберот Негов. Аллах не го упатува народот расипнички!

أَسْتَغْفِرُكُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُكُمْ
سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ عَنْكُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

81. Оние кои остана во домовите свои, зад пејгамберот Аллахов, и кои презираа да се борат на патот од Аллах и со имотот свој и со животите свои, и кои зборуваа: “Не одете во борба на оваа врукина! “Кажи: “Огнот цехеннемски е пожежок!” Е, само кога би сфатиле!

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ
اللَّهِ وَكَرَهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

82. Па, малку нека се смеат, а многу нека плачат: награда ќе им биде за она што го спечалија.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83. Па, ако Аллах те врати до една дружина меѓу нив и ако

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعِذْهُمْ

бараат од тебе дозвола да излезеш во борба па, кажи: “Никогаш нема да излезете во борба со мене и никогаш нема да се борите со мене против непријателот зашто вие, секако, бевте задоволни што останавте првиот пат. Останете, тогаш, со оние кои и онака се останати!”

84. И никогаш никому од нив не клањајте ценазе и не присаствувајте никогаш на погребот негов. Оние, навистина, не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов и умреа, секако, како расипани.

85. И нека не те чуди ни имотот нивни ни децата нивни. Аллах, навистина, посакува да ги казни со тоа на овој свет и самите себеси да си злодограт. Оние се, токму, неверници!

86. И кога ќе им се објави суре за ова: “Верувајте во Аллах и борете се со пејгамберот Негов”, - најимашливите меѓу нив ќе побараат од тебе дозвола и ќе речат: “Остави нè да бидеме со оние кои остануваат!”

87. Задоволни беа што останаа со оние кои не одат во борба, и беа запечатени срцата нивни, и оние не сфаќаат.

لِّلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ نَّخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ نَّقْتُلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّا كَرِهْنَا مِمَّنْ شَرِكُوا بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَافِينَ ﴿٢٧٠﴾

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا
وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧١﴾

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٧٢﴾

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا
مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ
وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿٢٧٣﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٢٧٤﴾

88. Но, пејгамберот и оние кои веруваа, борејќи се со него и со имотот свој и со животот свој, всушност, ќе имаат благодати и ќе бидат, токму, спасените!

89. За нив Аллах подготви бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда голема!

90. Некои од бедуините доаѓаа да се извинат и да побараат дозвола да не одат во борба: останата оние кои лажеа за Аллах и за пејгамберот Негов. На оние меѓу нив кои не веруваа ќе ги снајде казна болна!

91. Тоа не е обврска ни за слабите ни за болните, ни за оние кои немаат средства да излезат во борба доколку се, секако, искрени и кон Аллах и кон пејгамберот Негов. Нема начин на кој може да им се приговори на добротинителите. Аллах е Простувач и Сомилосен!

92. Ниту против оние кои, кога ти дојдоа да им дадеш животни за јавање, и кога им рече: “Не можам да најдам животни за јавање за вас”, и ги свртеа плеките, а очите, ронејќи им солзи, тажни заради тоа што не можеа да се снабдат со тоа.

لَنَكُنِيَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَهْدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّائِهِمْ لَنُخْرِجَنَّ عَنْكُمْ الْفُلُوحَ ﴿٨٨﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحْجَمُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَضَكُمْ تَقَبُّضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Да, има начин против оние кои бараа од тебе дозвола а беа, секако, богати и задоволни затоа што останаа со оние кои не отидоа во борба. Аллах ги запечати срцата нивни и оние, токму, не знаат!

94. Оние ќе ви се правдаат кога ќе се вратите кај нив. Кажи: “Не оправдувајте се, никогаш нема да ви веруваме, бидејќи Аллах нè извести за вас, навистина! Аллах ќе ги види делата ваши, а и пејгамберот Негов. Потоа ќе се вратите кај Зналецот на тајното и видливото, па ќе ве извести за она што го работевте.

95. Ќе ви се колнат во Аллах кога ќе им се вратите за да ги избегнете. Избегнувајте ги! Да, оние се нечист а престојувалиштето нивно, како награда, е Цехеннемот, токму, заради она што го спечалија.

96. Оние ви се колнат за да бидете задоволни од нив. Е, па, ако бидете задоволни од нив, па, Аллах, навистина, нема да биде задоволен од народот расипнички!

97. Бедуините се најцврсти во неверувањето и во дволичноста и најсвојствено им е да не ги

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَقِرُّونَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ
لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ بَيَّنَّا اللَّهُ
مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تُرْجَعُونَ إِلَى عِندِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنْصِتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ
وَمَا وَدَّوهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَأِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبَغَاءً وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ

знаат границите на она што го објави Аллах на пејгамберот Свој. Аллах е Зналец и Мудар!

98. Меѓу бедуините има и такви кои го прифаќаат она што го делат како нешто пропаднато, и одвај очекуваат да ве погодат несреќи! Несреќата на злото нив нека ги погоди! Аллах е Слушач и Зналец!

99. Меѓу бедуините има и такви кои веруваат и во Аллах и во Ахирет и го прифаќаат она што го делат како средство да се биде во близината на Аллах и заради благословите на пејгамберите. Па, за нив тоа, навистина, е приближување. Аллах ќе ги воведе во милоста Своја. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

100. Со претходниците првенци меѓу мухацирите и меѓу енсариите и оние кои ги следеа во добротинство... Аллах е задоволен со нив, а и тие се задоволни со Него. За нив Он подготви бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е победа голема!

101. А меѓу бедуините кои се околу вас има и дволични, а и меѓу жителите на Медина: истрајни во дволичноста. Ти не ги знаеш, а Ние ги знаеме. Ќе ги

عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا
وَيَتَرَفَّعُ بِكُودَايِرٍ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا إِلَى اللَّهِ
وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ
عَفْوَ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ
وَالْأَنْصَارُ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

وَمِنَ حَوْلِكَ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ
وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّو عَلَى الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
تَحْنُ تَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ

казниме во два наврата, а потоа пак ќе бидат вратени во казната голема!

102. И други, пак, кои ги признаваа гревовите свои, мешајќи ги добрите дела со други, лоши дела. Ним Аллах, можеби, ќе им прости. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

103. Земај од имотите нивни садака за да ги очистиш со тоа и да ги облагородиш, и помоли се за нив. Молбата твоја, навистина, ќе ги смири! Аллах е Слушач и Зналец!

104. Не знаат ли дека Аллах, навистина, е Оној кој прима покајание од робовите Свои; Он ги прима и садаките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

105. И кажи: “Работете! Па, Аллах ќе го види работењето ваше, а и пејгамберот Негов и верниците; и ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и видливото па ќе ве извести за она што го работевте.”

106. Има и други кои останаа во исчекување на наредбата на Аллах: Он или ќе ги казни или ќе им прости. Аллах е Зналец и Мудар!

إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَأَخْرَجُوا آخَرُونَ إِذْ يُؤْتِيهِمْ حَطُّوْا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَسَيْنَا عَنْهُمْ أَنَّ يُؤْتَوْا عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَأَخْذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

وَقُلْ أَعْمَلُوا بِسْمِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ رُسُلُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَارِعُونَ إِلَىٰ الْعِلْقَابِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنشَرُ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَأَخْرَجُوا مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ
وَأِمَّا يُؤْتِيهِمْ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. И оние кои изградија Месцид само да направат штета и да поттикнат неверство, да ги одвојат верниците, подготвувајќи го за оној кој војува против Аллах и пејгамберот Негов од порано, кој сигурно се колни: “Ние само добро посакуваме.” А Аллах сведочи дека тие, навистина, се лашковци!

108. И никогаш не здружувајте се во него. Месцидот, кој е подигнат уште од првиот ден заради богобојазливост, заслужува повеќе да се задржи во него. Во него се луѓето кои сакаат да се очистат, а Аллах ги љуби чистите!

109. Кој е подобар? Оној кој ја темели градбата заради богобојазливост и задоволство или оној кој ја темели градбата на работ од подлокан брег, кој е наведнат, па само што не се сруши во него, во огнот цехеннемски? А Аллах не го упатува народот зулумкарски!

110. Градбата што ја подигнале потајно, ќе биде сомневање во срцата нивни сè додека срцата нивни не се разделат. Аллах е Зналец и Мудар!

111. Да, Аллах ги купи од верниците и животите нивни и имотот нивни: за нив има Цен-

وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا
وَتَقَرُّبًا إِلَى الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا عَلَى
حَارِبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا الْخُسْفَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أَشْهَدُ عَلَى الْقَوَى
مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ أَنْ يَطَّهَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا
جُرْفٍ هَارٍ فَاتَّخَذُوهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿١١١﴾ إِنْ لَمْ يَشْتَرِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقْبِلُوكَ

нет; се борат на Аллаховиот пат, убиваат на него и бидуваат убивани. Ова е вистинското ветување Негово и во Теврат и во Инџил и во Кур'ан. И кој го исполнува ветувањето негово како што тоа го прави Аллах? Зарадувајте се со трговијата ваша со која, всушност, работете. Ете, тоа е победа голема!

112. Онаквите се кајат, и обожаваат, се заблагодаруваат, и патуваат и на руку' и на сецде паѓаат, и наредуваат добро и одвраќаат од зло, и ги чуваат границите Аллахови. И зарадувај ги верниците!

113. И пејгамберот и верниците немаат да бараат прошка за многубошците, па било да се работи и за роднини блиски, од кога им беше објасането дека оние, навистина, се жители цехеннемски.

114. Немаше право ни Ибрахим да бара прошка за својот бабо. Но, тука се работеше за ветувањето што само тој му го беше дал. И бидејќи му стана јасно дека тој, навистина, е непријател на Аллах, се откажа. Да, Ибрахим беше милостив и благ!

115. И Аллах не го скршнуваше во заблуда еден народ по упату-

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِمْ
حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ أَنْ
يَسْجُدُوا لِلَّهِ فَاسْتَبِيرُوا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي بَاعْتَمِرُ بِهِ. وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْمُ
الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

الَّذِينَ يَتُوبُونَ الْعِثْرَ وَيَسْتَغْفِرُونَ
الَّذِينَ يَتُوبُونَ الزَّكَاةَ وَالسَّجْدَ
الَّذِينَ يَتُوبُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالْكَاهِنِ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَنِيفُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَنَبِّئِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّاهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَتْ اسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن
مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَمَا كَانَتْ اللَّهُ يُضِلُّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ

вањето негово сè додека не му беше јасно од што треба да се чува. Аллах, навистина, знае сè!

116. Власта и на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахова! Он оживува и Он усмртува. Вие, освен Аллах, немате ни заштитник ни поддржник!

117. Да, Аллах му прости на пејгамберот и на мухацирите и на енсариите кои го следеа во тешкиот миг, - кога срцата на една дружина меѓу нив само што не се поколебаа; потоа Он им прости. Он, навистина, кон нив е Сочувствителен и Сомилосен!

118. И на тројцата кои изостанаа од војната: тогаш кога земјата, и покрај широчината нејзина, им изгледаше тесна, и кога душите нивни им се стеснаа, и кога помислија дека, освен Аллах, нема друго засолниште. Потоа Он им прости само за да се покајат. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

119. О верници, плашете се од Аллах и бидете меѓу искрените!

120. Жителите на Медина и бе-дуините околу нив не требаше да останат зад пејгамберот Аллахов, и да му дадат предност на

حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُنْصَرَفِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَرِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَن حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِم عَن نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

животот нивни над животот негов. Ете, затоа на Аллаховиот пат нема да им се случи ни жед, ни замор, ни глад, а ниту пак ќе заземат некое место што ќе ги разгневи неверниците, а ниту пак ќе претрпат ни малку неволја од непријателот, а тоа да не им биде впишано како добро дело. Аллах, навистина, не прави да пропадне наградата за добротинителите,

121. и не ќе поделат милосрдие ни мало ни големо, и не ќе преминат долина а да не им биде запишано; и Аллах, секако, ќе ги награди подобро од она што го работеа.

122. Сите верници не треба да одат во борба. Од секоја дружина меѓу нив, тогаш, нека се најдат неколкумина кои ќе го толкуваат законот на верата, и кои ќе го опоменуваат народот свој кога ќе им се вратат. Можеби оние ќе бидат претпазливи!

123. О верници, борете се против неверниците кои се околу вас, и нека при вас најдат тврдост. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

124. И кога ќе се објави едно суре... па, меѓу нив има кои зборуваат: “Кому меѓу вас ова го зголеми иманот?” А што се однесува, пак, до оние кои веруваа им го зголеми иманот и оние, токму, се радуваат.

ظُلُمًا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَنْقُصُونَ مَوْطِنًا يَبْغِطُ الْكَافِرُ
وَلَا يَنْالُونَ مِنْ عَدُوٍّ إِلَّا الْأَكْبَابَ لَهُمْ
بِهِمْ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَنْقُصُونَ وَإِدْبَارُ الْأَكْبَابِ لَهُمْ
لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿١٢٣﴾ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا
فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِنَ الْكُفَرِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيْشُكُمْ
زَادَتْهُ هَؤُلَاءِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
فَرَأَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٦﴾

125. А што се однесува, пак, до оние во чии срца има болештина... та, Он им го зголеми срамното дело над срамните дела нивни и, токму, умреа како неверници.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Не гледаат ли дека, навистина, секоја година еднаш или двапати паѓаат во искушение? Потоа не се кајат, а ниту се сеќаваат!

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

127. И кога ќе им се објави суре, гледаат едниводруги: “Ве гледа ли некој?” Потоа ќе се разотидат. Па, нека Аллах ги разедини срцата нивни, зашто, навистина, се народ кој не сфаќа.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

128 Да, ви дојде пејгамбер, еден меѓу вас, кому му е тешко за тешкотијата на која ќе најдете, и кој е стремежлив кон вас, а кон верниците сочувствителен и сомилосен!

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Па, ако ги свртат плеќите, тогаш, кажи: “Аллах ми е Доволен. Нема друг бог освен Него. Врз Него се потпирам и Он е Господарот на Аршот голем!

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

ЛУНУС (Јунус) X

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Еве ајети од Книгата Мудра.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ الْحَكِيمَ ﴿١﴾

2. Чудно ли им е на луѓето тоа што му објавив на еден човек меѓу нив: Опоменувај ги луѓето, и зарадувај ги верниците дека, навистина, за нив ќе има награда красна кај Господарот нивни. Неверниците зборуваат: “Да, овој е вистински волшебник!”

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٠﴾

3. Вашиот Господар, навистина, е Аллах кој ги создаде и небесата и Земјата за седум дена, а потоа се утврди на Аршот, управувајќи со сè. Само со одобрението Негово има посредување. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш! Та, обожавајте Го! Нема ли да се секавате?

إِنْ رَيْتُمْ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَمِنْ عِنْدِنَا ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ أَقْلًا تَذَكَّرُونَ ﴿١١﴾

4. Прибежиштето на сите вас е - кон Него. Ветувањето на Аллах е - вистинското ветување. Он, навистина, го започнува творењето и Он потоа го возобновува за да ги награти праведно оние кои веруваат и кои добри дела работат, а за оние кои не веруваат има напивка од жешка вода и казна болна затоа што, токму, не веруваа.

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٢﴾

5. Он го создаде Сонцето да блеска, а Месечината да свети и определи младици за да го знаате бројот на годините и сметањето. Аллах тоа само со вистина

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ

го создаде, изнесувајќи ги потенко знаменијата за луѓето кои знаат.

6. Во сменувањето на денот и ноќта, и во она што Аллах го создаде на небесата и на Земјата, секако, има знаменија за народот богобојазлив.

7. Да, оние кои не ја очекуваат средбата Наша, и кои се задоволни со животот на овој свет, и кои се со него спокојни, и кои ги занемаруваат знаменијата Наши...

8. престојувалиштето нивно е огнот, токму, заради она што го спечалија.

9. Оние кои веруваат и кои добри дела работат... Господарот нивни ќе ги упати со верувањето нивно. Под нив, во бавчите благословени, ќе течат реки.

10. Довата нивна таму е: “Биди славен Аллаху наш“, а поздравот нивни таму е: “Селам!”, а последната дова нивна: “Благодарение на Аллах, Господарот на световите!”

11. Аллах да брза да им даде зло на луѓето како што тие брзаат да им даде добро крајот нивни веќе ќе беше определен. На оние кои не ја очекуваат

الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ رَبِّهِمْ

إِنَّ فِي آخِذَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَارٍ وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِمَا أَلْقَيْنَا لَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَفُلُونَ ﴿٧﴾

أُولَٰئِكَ مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ
الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

دَعْوُهُمْ فِيهَا سَمْعُكَ اللَّهُمَّ وَتَجَنَّبُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَمَا آخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْبَجَالَهُمْ
بِالْخَيْرِ لَفَضَّلْنَاهُمْ وَأَنُذِرُ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَارٍ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

Средбата Наша Ние ќе ги оставиме да талкаат во неверието нивно.

12. И кога човекот ќе го снајде неволја Не повикува: лежејќи или седејќи или стоејќи. А, бидејќи ќе го отстраниме злото од него, продолжува како да не Нè молен за неволјата што го погодила. Ете, така на расипниците им се забавува она што го работеа.

13. И бидејќи поколенијата пред вас правеа зулум Ние ги уништивме. И им доаѓаа пејгамберите нивни со јасноти и заради тоа што, секако, не веруваа. Ете, така Ние го казнивме народот насилнички!

14. Потоа Ние определивме по нив да бидат халифи на земјата за да видиме како работите.

15. А кога им се кажуваат ајетите Наши, јасни, оние кои не ја очекуваат Средбата Наша, велат: “Донеси Кур’ан поинаков од овој или, пак, измени го.” Кажи: “Мене не ми припаѓа да го менувам ова сам од себе; јас го следам само она што ми се објавува. Јас, навистина, се плашам! Ако сум непослушен кон Господарот мој... а казната на Денот голем!?”

وَإِذَا مَنَّ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ ذُنُوبِهِ أَوْ قَاعِدًا
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ذُنُوبَهُ مَنَّ أَنْ لَمْ
يَدْعُنَا إِلَىٰ ضَرْبٍ مِّمَّا كَذَّبَ رَبِّينَ لِلْمُتَسِفِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَم خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ
لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا نَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِبْرَاهِيمُ ابْنَاتِ بَئِشَ قَالَ الَّذِي
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَيْتُمْ بِضُرٍّ أَن غَيْرِ هَذَا
أَوْ بَدَّلْتُمْ قُلُوبَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَآئِي
نَفْسِي إِن أَنِيعُ إِلَّا مَا يَوْحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ
إِن عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

16. Кажи: “Кога Аллах би сакал јас тоа не би ви го кажувал а ниту ќе се запознаевте со него. Пред објавувањето негово јас, секако, меѓу вас поминав години многу. Па, нема ли да се вразумите?”

17. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови!? Силниците, навистина, не успеваат!

18. Обожаваат други покрај Аллах кои не им наштетуваат и кои не им користат, и зборуваат: “Овие се наши посредници кај Аллах.” Кажи: “На Аллах ли му велите дека не го знае она што е на небесата и на Земјата?” Нека биде Славен и Возвишен, над она што Му го здружуваат!

19. Луѓето беа само една заедница па се разединија. И да не беше Зборот од Господарот твој, кој претходеше, ќе им беше пресудено за она за што, токму, станаа деленици.

20. И зборуваат: “Зошто не му е објавен еден ајет од Господарот негов?” Па, кажи: “Тајната, навистина, е - Аллахова. Тогаш, причекајте. Да, јас сум со вас, меѓу очекувачите!”

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ
وَلَا آذَرْتُمْ بِهِمْ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا
مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَشْعُرُ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَعَلَى
عَمَّا يُبْشِرُكُم ﴿١٨﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُتِحَ
بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ
فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. И кога Ние одредивме луѓето да ја вкусат милоста по неволјата што им се случи, ете, оние пак сплеткарат со ајетите Наши. Кажи: “Аллах е најбрз во тоа. Пратениците Наши, секако, го запишуваат она што го сплеткарите!”

22. Он ви овозможува да патувате и по копно и по море. Дури и во бродот во кој ќе се најдете, кога ќе тргне со ветрот умерен, ќе се зарадувате - и токму тогаш кога ќе задува бурен ветар, и кога брановите од сите страни ќе удираат и ќе помислат дека ќе ги закачат, Му се молат на Allah, искрени во верата своја: “Ако нè избавиш од ова ќе бидеме, секако, меѓу благодарните.”

23. И бидејќи ги спаси, ете ги како бесправно прават безредие по земјата. О луѓе, неправдата ваша, навистина, е против вас: да уживате во животот на овој свет. По ова враќањето ваше е кон Нас, па Ние ќе ве известиме за она што го работевте!

24. Да, животот на овој свет е сличен на вода која Ние ја спуштаме од небо, па кога ќе се измешаат со неа растенијата на земјата од кои јадат и луѓето и

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرُفٌ ۖ ءَايَاتِنَا أَفَلَّ اللَّهُ أَشْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا مَكْرُوتٌ ﴿١٠﴾

هُوَ الَّذِي يُسَبِّحُ فِي اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ حِينَ إِذَا تُتْلَىٰ أَوَّلُكَ وَحَرِيصَ بِهِمْ رِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١١﴾

فَلَمَّا أَنْجَيْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ بَنَاهُمُ النَّاسُ لِنَمَّا بَغْيَكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَنَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ الْإِنْسَانُ لَجَفُنَّكُمْ قَدَرْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَلَا تَعْدُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازِيدَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا وَعَلَيْهَا أَنْهَىٰ

добитокот, и кога земјата ќе си го прими своето руво и кога ќе се украси, жителите нејзини ќе помислат дека се, навистина, моќни над неа, ќе дојде наредбата Наша, ноќе или дење, па ќе ја видиш како е покосена, како вчера и да не постоела. Ете, така Ние потенко ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои размислуваат!

25. Аллах повикува кон Куката на спасот и упатува кого сака по патот вистински!

26. За оние кои прават добротинство има и поголемо добротинство од тоа. Лицата нивни не ќе ги покрие ни црнило ни понижување. Оние се ценетски жители и во него за навек ќе останат!

27. А на оние кои спечалија лоши дела ќе има награда слична на она што го направија. И понижување ќе ги обземе. Никој од Аллах не ќе ги заштити. Лицата нивни ќе ги покријат темни делови од ноќта. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

28. На Денот кога Ние ќе ги собереме сите и кога ќе им речеме на многубошците: “Останете на вашите места, вие и божествата ваши!” Па, ќе ги

أَمْ نَأْتِيهِمْ لَيْلًا وَهُمْ نَائِمُونَ فَأَجَعَلْنَاهَا حَاصِصًا كَانَ لَمَنْ تَعَرَّكَ بِأَلَامٍ كَذَلِكَ نَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْكَرُونَ ﴿١١﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٤﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْثِلُهَا وَيَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ غَاصِرَةٍ كَأَنَّمَا اشْتَبَتْ وَجُوهُهُمْ قِطْعَانِ اللَّيْلِ مَظْلُمَاتٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٥﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعَاتٍ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا عِبُدُونَ ﴿١٦﴾

разделиме. И божествата нивни ќе речат: “Вие не нѐ обожавате!”

29. Па, Аллах е Доволен за Сведок, меѓу вас и меѓу нас. Ние за вашето обожавање не знаев-ме.

30. Таму секоја душа ќе си го искуси она што го направила и ќе бидат вратени на Аллах, вистинскиот Заштитник нивни, а ќе исчезне она што го измислуваа.

31. Кажи: “Кој ви дава ‘рск и од небо и од земја? И во чија сопственост се и слухот и видот? И кој го вади животот од мртвото и кој го вади мртвото од животот и кој управува со наредбата?” Ќе речат: “Аллах!” Па, кажи: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

32. Тоа ви е Аллах, Господарот ваш вистински. А по вистината има само заблуда. Тогаш, како сте толку расипани!?

33. Ете, така се оствари Зборот од Господарот твој врз оние кои беа расипани, кои, навистина, не веруваа!

34. Кажи: “Има ли некое од божествата ваши кое ќе го

فَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا يَّبَيِّنَا وَبَيِّنُكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَعَنِينَ ﴿٣١﴾

هَٰذَا لِكَيْ تَبْلُغُوا كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللّٰهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَدِيرُ الأُمُْرَ
فَسَيَقُولُوْنَ اللّٰهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾

فَذَلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ
إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُوْنَ ﴿٣٤﴾

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكٍ لِّكُمْ مِّنْ بَدِئُ الخَالِقِ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ

започне создавањето а потоа да го возобнови?” Кажи: “Аллах го започнува создавањето, а потоа Он го возобновува.” Тогаш, каде, навистина, сте кинисале!?”

35. Кажи: “Има ли меѓу божествата ваши кое ќе упати кон вистината?” Кажи: “Аллах упатува кон вистината!” Па, кој има повеќе право да биде следен: оној кој упатува кон вистината или оној кој не упатува, а да не биде упатен? Што ви е? Како така расудувате?

36. Мнозинството од нив се поведуваат за сомневање. Сомневањето, навистина, во ништо не ѝ користи на Вистината. Аллах, секако, го знае она што го работат.

37. Овој Кур’ан не може да се припише на никој друг освен на Аллах. Тој е Потврда на она што е објавено пред него и потенко објаснување на Книгата - во која нема сомнение - од Господарот на световите!

38. Или, пак, зборуваат: “Тој го измисли.” Кажи: “Тогаш, донесете едно суре слично нему, и повикајте ги оние кои можете, покрај Аллах, ако сте искрени.”

39. Но, не! Оние, секако, го сметаа за лажно она што не го опфатија со знаењето нивно,

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَإِنَّ تَوَفُّكَونَ ﴿٣١﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكَ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُنَبِّئَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَأَلْكَوْكَ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ أَظْهَارًا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يَقْرَأَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ نَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَارْتَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأَنزِلْ سُورَةَ مِثْلِهِ وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا بَأْنَاهُمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ

бидејќи не им дојде толкувањето свое. Ете, така лажеа и оние кои беа пред нив... па, погледни каква беше казната за зулумкарите!

40 Некои меѓу нив веруваат во него а некои меѓу нив не веруваат во него, а Господарот твој најдобро ги знае безредниците!

41. Ако оние фрлаат лага врз тебе, тогаш, кажи: “Мене моите дела а вам вашите дела. Вие сте далеку од она што го работам, а и јас сум далеку од она што вие го работите.”

42. Меѓу нив има и оние кои те прислушкуваат. Па, можеш ли да направиш да слушаат глувите иако оние не сфаќаат?

43. Од нив има и кои гледаат во тебе. А можеш ли да ги упатиш слепите, иако оние не гледаат?

44. Аллах, навистина, во ништо не им прави зулум на луѓето, туку луѓето самите себеси зулум си прават.

45. А на Денот кога ќе се зберат ќе им се причини дека останале само еден миг од денот. Ќе се запознаваат едни со други. Веќе пропаднаа оние кои ја

كَانَتْ عَقِيبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

وَأِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى
وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

сметаа за лажна Средбата наша со Аллах, и не беа упатени.

46. Или да ти покажеме нешто од она што го ветивме за нив или да те усмртиме... враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Аллах ќе биде Сведок за она што го работат.

47. И за секој народ имаше пејгамбер. Па, кога ќе дојдеше пејгамберот нивни меѓу нив праведно ќе се одлучуваше, и не им се направи зулум.

48. И зборуваат: “Кога ќе се исполни ова ветување, ако сте искрени?”

49. Кажи: “Само со посак на Аллах можам да си прибавам или корист или штета. За секој народ има крај. И кога ќе дојде крајот нивни - не ќе можат ни да го задоцнат ни да го забрзаат!”

50. Кажи: “Што мислите вие ако ви дојде казната Негова дење или ноќе?” Зошто силниците ја бараат да дојде што побрзо?

51. Кога ќе се случи ќе поверувате ли во неа? Сега ли? А веќе побрзо ја сакавте да дојде!

وَأَمَّا رَبُّكَ بِعِزِّ الَّذِي يُعَذِّبُ الْمُؤْمِنِينَ أَوْ نَوَفِّتُكَ فَالْيَنَّا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَفْتِحُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

أَمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِءَ الْآثَنِ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

52. Потоа ќе им се рече на оние кои направија зулум: “Вкусете ја казната вечна! Ќе бидете казнети само за она што го спечаливте!”

53. Бараат да ги известиш: “Дали е тоа вистина?” Кажи: “Да, се колнам во Господарот мој дека тоа, навистина, е вистина и вие сте немоќни пред тоа.”

54. Кога на секоја душа - која што зло ќе направи - би и припаднало она што е на земјата нема да се избави од тоа. Ќе го кријат покајанието штом ќе ја здогледаат казната. Меѓу нив ќе се суди праведно и не ќе им се наштети.

55. Сè што е на небесата и на Земјата, навистина е - Аллахово! Да, ветувањето на Аллах е - вистинско! Но, мнозинството од нив не знаат!

56. Он оживува и Он усмртува и кон Него ќе се вратите!

57. О луѓе, веќе ви дојде Ука од Господарот ваш, и Лечение за она што е во градите ваши, и Патоказ и Милост за верниците!

58. Кажи: “Нека се радуваат на добрината Аллахова и на

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

وَيَسْتَنْبِئُكَ أَهْلُ هَؤُلَاءِ وَرَقِي إِنَّهُ
لَحَقُّ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلْكَافِرِينَ ظِلْمَتَ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهِمْ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

هُوَ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا
هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

милоста Негова. Па,ова, ете, е подобро од она што го збираат.

59. Кажите: “Што мислите за она што ви го објави Аллах, за ‘рскот. Та, од него Он ви определи и халал и харам.” Кажите: “Аллах ви дозволи или, пак, врз Него лага фрлате?”

60. И што ќе помислат на Денот суден оние кои фрлаат лага врз Аллах? Аллах, навистина, кон луѓето е добротинител, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.

61. И во каква било положба да се најдеш и што било да кажуваш од Кур’анот, и каква било постапка да преземете, Ние сме, во она што ќе се оддадете, навистина, сведоци. На Господарот твој не ќе му се из земе ни трошка ситна, ниту на Земјата ниту на небесата, ни помало ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна!

62. Заштитниците на Аллах, навистина, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат:

63. оние кои веруваа и кои беа богобојазливи;

64. за нив има радосница во животот и на овој свет и на

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
فَجَعَلْنَاهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ مَا لِلَّهِ أَذُنٌ
لَكُمْ أَعْلَى اللَّهِ تَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنْ لِلَّهِ لَدُّوْ فَضْلٌ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا
إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَنْصُرُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ
ذَرِّفْ الْأَرْضَ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

Ахирет, и нема измена во зборовите на Аллах. Ете, тоа е победа голема!

65. И нека не те жалости говорот нивни. Сета моќ, навистина, е - Аллахова! Он е Слушач и Зналец!

66. Ете, така Аллахови се сите и на небесата и на Земјата. А оние кои ги повикуваат следејќи ги божествата а не Аллага, го следат само сомневањето и само дрдорат.

67. Он ви ја определи нокта за да најдете во неа смирна, а денот - да гледате. Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои слушаат.

68. Зборуваат: “Аллах зема дете.” Славен нека биде Он! Он е Богат: сè што е на небесата и на Земјата е - Негово. Па, имате ли вие во тоа каква било власт? Го зборувате ли за Аллах она што не го работите?

69. Кажи: “Оние кои, навистина, фрлаат лага врз Аллах не ќе бидат спасени.

70. Уживање на овој свет а потоа: враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Ние ќе ги натераме

لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْرُ
الْعَظِيمُ ﴿١٥﴾

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْفِزْرَةَ لِلَّهِ حَبِيبًا
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٦﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ إِنْ يَسْتَعِينُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَحْزَنُونَ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهَا
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ﴿١٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٠﴾

مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمْ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾

да ја искушат жешката казна затоа што не веруваа.

71. Кажи им го кажувањето за Нух, кога му рече на народот свој: “О народе мој, ако престојот од мој меѓу вас е досаден, и опомената моја за знаменијата Аллахови...та, врз Аллах се потпирам. Здружете ја наредбата ваша со божествата ваши па, не криејќи го тоа, одлучете за мене и не одлагајте!”

72. Ако ги свртите плеките, тогаш, јас од вас не барам награда. Наградата моја, секако, е кај Аллах и наредено ми е да бидам меѓу Послушните!

73. И тогаш го сметаа за лашко па Ние го избавивме, и оној што беше со него во бродот. И Ние ги определивме за халифи, а оние кои не веруваа во знаменијата Наши Ние ги потопивме. Па, погледни каква беше казната за опоменуваните!

74. По него Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. И тогаш им доаѓаа со јаснотии. И не сакаа да веруваат во она што го сметаа за лажно понапред. Ете, така Ние ги запечативме срцата на претерувачите!

75. И по нив, тогаш, со знаменијата Наши ги испративме, и на

﴿٧١﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمُ إِن كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَفًا وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُذَرِّينِ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ

Муса и на Харун до фараонот и до големците негови. Па, се изнадуваа и беа народ насилнички!

76. И бидејќи од Нас им дојде вистината, говореа: “Ова, навистина, е волшебништво јасно!”

77. Муса рече: “Ќе речете ли, бидејќи ви дојде вистината, ова е волшебништво?” Не ќе успеат волшебниците!

78. Рекоа: “Дојде ли да не оддалечиш од она што го најдовме при предците наши, за власта на земјата, вам двајца да ви припадне? Ние не ви веруваме.”

79. И фараонот рече: “Доведете ми ги сите волшебници знајци!”

80. И бидејќи волшебниците дојдоа, Муса им рече: “Фрлете го она што имате да го фрлите!”

81. И бидејќи фрлија, Муса рече: “Она со што дојдовте е волшебништво.” Аллах, навистина, ќе го уништи. Да, Аллах не ја поправа постапката на безредниците!

82. Аллах ја овистинува вистината со зборовите Свои, па макар тоа го мразеле силниците.

وَمَا لَآيَهُ يَنَابِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ
مُؤْتَمِنٌ ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ
أَسِحْرُهُ هَذَا وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا أَجِئْنَاكَ التِّلْفِئَةً عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
وَتَكُونُ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا
بِعُومِنِينَ ﴿٧٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَنْتَوُنِي كِسْفَ سِحْرِ عِلْمٍ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

وَيُخَيِّطُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Само некои меѓу народот негов му веруваа на Муса, плашејќи се од фараонот и од големците негови за да не ги стават во искушение. Фараонот, навистина, беше голем на земјата. Да, беше меѓу расипаните!

فَمَاءٌ آمِنٌ لِّمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتَهُ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ
مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ
لَعَالِي فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

84. И Муса рече: “О народе, ако во Аллах верувате, тогаш, треба врз Него да се потпирате, ако сте Послушни.”

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقُومُونَ إِن كُنتُمْ ءَامِنُونَ بِٱللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا
إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

85. Па, рекоа: “Врз Аллах се потпревме. Господаре наш, не одредувај нè да бидеме искушение за народот зулумќарски!”

فَقَالُوا عَلَىٰ ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
ٱلظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. И избави нè со милоста Твоја од народот невернички!

وَنَجَّيْنَا بَرَحِمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ ٱلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. И Ние му вдахнавме на Муса и на брат му: Изградете му на народот ваш куќи во Мисир, а куќите ваши одредете да бидат храмови, и намаз извршувајте, и зарадувајте ги верниците!”

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كُنُهُمْ
بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا يُورَثُكُمْ قِبْلَةً
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

88. И Муса рече: “Господаре наш, Ти и на фараонот и на големците негови им даде, секако, и украс и имот во животот на овој свет. Господаре наш, оние скршнуваат во заблуда од патот Твој. Господаре наш, уништи го имотот нивни и затврдни ги ср-

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَءَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي ٱلْحَيَاةِ ٱلدُّنْيَا رَبَّنَا
لِيُضِلُّوهُ عَنِ سَبِيلِكَ رَبَّنَا ٱطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَٱشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا
ٱلْعَذَابَ ٱلْءَلِيمَ ﴿٨٨﴾

цата нивни. Та, нема да веруваат додека не ја видат казната болна!”

89. Он рече: “Примена е молбата ваша, и двајцата истрајте, тогаш, и не следете ги оние кои не знаат!”

90. И Ние синовите Израилови ги преминавме низ морето... па, ги следеше фараонот и војската негова, зашто ги мразеше и им беше непријател. И штом започна да се дави, викна: “Јас верувам. Нема друг бог освен Оној во кој веруваат синовите Израилови и јас сум меѓу муслиманите!”

91. -”Зарем сега, а понапред беше непослушен и беше меѓу безредниците!

92. Па, денес Ние ќе го спасиме само телото твое за да бидеш знамение за оние по тебе.” Мнозинството меѓу луѓето, се рамнодушни, навистина, кон ајетите Наши!

93. И синовите Израилови Ние веќе ги сместивме во убава населба и им дадовме од ‘рскот добар. И штом им дојде знаењето се разединија. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу

قَالَ قَدْ أُجِيبَتِ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَيْنَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ
الْعُرْقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ
بِهِ إِنِّي إِسْرَءِيلُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

ءَالَتْنِ وَقَدْ عصيتَ قَبْلَ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

قَالِ يَوْمَ نُنَجِّيكَ يَدَ نَاكَ لِنُكَوِّرَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً
وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْوَءَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٤﴾

нив на Денот суден за она за што станаа деленици!

94. Ако си при сомнение во она што Ние ти го објавивме, тогаш, прашај ги оние кои ја читаат Книгата пред тебе. Веќе ти дојде Вистината од Господарот твој и никако немој да бидеш меѓу сомневачите!

95. И никако немој да бидеш меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Аллахови па да бидеш, секако, меѓу поразените!

96. Да, оние врз кои се оствари Зборот од Господарот твој не веруваат;

97. дури и да им дојдеше секој ајет додека не ја видат казната болна.

98. Па, нели беше населба? Веруваше и верувањето нејзино ѝ користеше, изземајќи го народот на Јунуз. И бидејќи веруваа Ние ја отстранивме од нив срамната казна во животот на овој свет и извесно време дадовме да уживаат.

99. Кога Господарот твој би сакал тогаш сите на земјата ќе веруваат. Е, па, ќе ги присилиш ли луѓето да бидат верници?

إِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَفَعَعَهَا إِيْمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْذِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

100. Човекот верува само со одобрението Аллахово и Он ги казнува оние кои не сфаќаат.

101. Кажи: “Посматрајте го она што е на небесата и на Земјата!” И знаменијата не се од корист и опомена за луѓето кои не веруваат.

102. Па, очекуваат ли оние да ги снајде нешто слично, освен казната кон оние што беа пред нив? Кажи: “Тогаш, очекувајте, а и јас сум со вас, навистина, меѓу очекувачите!”

103. Потоа Ние ќе ги избавиме пејгамберите Наши и, секако, оние кои веруваа. Ете, тоа ни е обврска да ги избавиме верниците.

104. Кажи: “О луѓе, ако сте при сомнение во верата моја... та, не ги обожавам оние кои обожаваат други освен Аллах. Но, јас го обожавам Аллаха, кој, токму, ве усмртува, и наредено ми е да бидам меѓу верниците.”

105. И така сврти го лицето твое кон верата вистинска. И никако не биди меѓу многубошците!

106. И не повикувај друг бог освен Аллах, кој не ти користи и кој не ти штети. Ако така направиш, тогаш, ти ќе бидеш меѓу неверниците, навистина!

وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِرَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَعْمَلُ الْإِنْسَانُ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ إِنظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي
الْأَيْدِي وَالْأَنْدَادُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَى مَا عَمِلُكُمْ
مِمَّنْ الْمُنْتَظَرِينَ ﴿١٠٢﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا
عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

قُلْ يَتَّبِعُنِي النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّنِي وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

وَأَنْ أَقِفَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَتَّبِعْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

107 Ако Аллах ти даде со неволја некаква, па, оваа не може да ја отстрани никој друг освен Него, а ако, пак, ти посака од добрината Своја, тогаш, никој не може да ѝ се справи. Со неа, од робовите Свои, Он наградува кого сака. Он е Простувач и Сомилосен!

108. Кажи: “О луѓе, веќе ви дојде вистината од Господарот ваш. Па, оној кој ќе се упати, се упатува самиот себеси, навистина! А оној кој ќе скршне самиот си скршнал во заблуда. Не е мое да ви бидам закрилник!”

109. И следи го она што ти се објавува, и биди трпелив сè додека Аллах не пресуди. Меѓу судиите Он е Најдобриот!

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَلَئِنْ يَرِدْكَ بَخِيرٌ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ
بِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ. وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

وَاتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

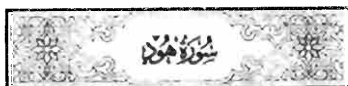
ХУД (Худ) XI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1 Елиф, лам, ра! Еве Книга чии ајети се редат по ред, а потоа потенко објаснети од Мудриот и Известениот!

2. За ова: “Само Аллаха да Го обожавате. Јас сум за вас од Него, навистина, опоменувач и радосник.”

3. И уште: “Од Господарот ваш да барате прошка, потоа

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَعَتِ أَعْمَكَ. إِنَّهُ ثُمَّ قُضِيَ مِنَ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

الْأَتَقِدُوا إِلَى اللَّهِ إِنَّنِي لَكُومِنَ نَذِيرٍ ﴿٢﴾

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا

покајание да Му упатувате; ќе ве почести со уживање пријатно до едно време определено, и на секој добротинител, од добротитјата Своја, ќе му даде. А ако ги свртите плеќите... та, се плашам за вас зашто, навистина, ќе ве снајде казна на Денот голем.”

4. Враќањето ваше е - кон Аллах. Он е Кадар за сè!

5. Ете, оние ги стеснуваат градите свои за да скријат од Него. Ете, оние се покриваат со облеката своја: Он го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, го знае она што е во градите!

6. На земјата нема ниедно животно на кое Аллах не му дава ‘рск и Он да не го знае неговото престојувалиште и неговото наоѓалиште. Сето тоа е е во Книгата јасна.

7. Он ги создаде небесата и Земјата за шест дена. И Аршот Негов беше над водата за да ве испроба кој од вас работи најдобри дела. А ако им речеш: “Вие ќе бидете проживеани по смртта” - оние кои не веруваат, секако, ќе ти речат: “Ова е само волшебништво отворено!”

حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَتُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ
وَإِنْ نَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٦﴾

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

أَلَا إِنَّهُمْ يَمْنُونَ بَصُدُورِهِمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْأَجِينَ
يَسْتَعِشُونَ بِنِجَابِهِمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ يَدَاتِ الضُّمُورِ ﴿٨﴾

﴿٩﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُكُمْ مِنْ

8. А кога би ја задоцниле казната за нив сè до еден рок определен, сигурно ќе речат: “Што ја спречува?” На Денот кога таа ќе им пристигне не ќе може да им се отстрани и ќе се овистини затоа што ѝ се исмеваа.

9. А кога ние на човекот би му дале да вкуси милост од Наси ако потоа Ние ја одземеме тој, тогаш, навистина, ќе се поплаче и ќе биде неблагодарен!

10. Да, кога би направиле да вкуси благодат по штетата што му се случи сигурно ќе речат: “Се отстранаа лошотиите од мене!” Тој, навистина, е достоин и горделив!

11. Освен оние кои се трпеливи и кои работат добри дела. За нив има прошка и награда голема!

12. Па, можеби ќе оставиш од она што ти се објавува и од она што ги стеснува градите твои, зашто зборуваат: “Зошто не му е спуштен ковчег или зошто не дојде со него мелек?” Ти си, навистина, опоменувач! Аллах е Закрилник на сè!

وَلِئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۚ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾

وَلِئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا
مِنْهُ إِنَّا لَيُتَوَسَّسُ كَفُورًا ﴿٩﴾

وَلِئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَةً بَعْدَ ضَرْأَةٍ مَّسْتَةٍ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي ۖ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا وَحَّيْنَا إِلَيْكَ
وَضَائِقٌ بِهِ عِصْدُكَ ۚ أَن يَقُولُوا أَلَا أَنزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابًا
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

13. Или, пак, ќе речат: “Тој го измисли.” Кажи: “Па, донесете десет измислени суриња, слични на неговите. И повикајте кого можете - освен Аллах - ако сте искрени.”

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأَنزِلْ سُورَةَ مِثْلِهِ
مُفَرَّدَاتٍ وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

14. А ако не ви се освијат... та, знајте дека, навистина, се објавува само со знаењето Аллахово и дека нема друг бог освен Него. Тогаш, ќе бидете ли Послушни?

فَإِلَّا تَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَنزَلْنَا بِعِلْمِ
اللَّهِ وَأَن لَّآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

15. Оние кои го сакаат животот на овој свет и украсот негов Ние ќе им ги надополниме постапките нивни во него и оние, тука не ќе бидат, токму, прикратени:

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ
أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يَحْصُونَ ﴿١٥﴾

16. оние за кои на Ахирет ќе има само казна. Таму ќе им пропадне она што го изградија и ќе им биде ништожно она што го работеа.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحِطُّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Еднаков ли е оној кој беше при јаснотијата од Господарот свој, што ја следеше сведокот од Него, а и од порано, Книгата на Муса, показот и милоста - кои веруваат во неа - на оној кој не верува во неа, меѓу дружините; за него огнот е престојува-лиштето негово, и тогаш, не сомневај се во неа. Таа, секако, е

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَمِينٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ لَهُ مَا يُوَفَّىٰ إِيَّاهُ وَأُمَّا مَا يُوعَدُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَجْلِ النَّارِ فَوَيْلٌ لَهُمْ
مِمَّا يوعَدُونَ وَلَا تَنْفَعُكَ مِنْ رَبِّكَ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

вистина од Господарот твој, но мнозинството меѓу луѓето не веруваат.

18. И кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах? Онаквите ќе бидат доведени пред својот Господар, а сведоците ќе речат: “Оние се кои лажеа за Господарот нивни.” И проклетството Аллахово нека е врз зулумкарите!

19. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои го искривуваат...оние, токму, не веруваат во Ахирет!

20. Онаквите на земјата се немоќни и, освен Аллах, немаат друг заштитник. За нив казната ќе биде удвоена. Не се во состојба ни да слушаат ни да гледаат.

21. Да, онаквите се упропастија самите себеси и скршнаа од нив заради она што го измислуваа.

22. А на Ахирет оние се, без сомнение, страдалници.

23. Оние кои, навистина, веруваат и кои добри дела работат, и кои се оддадени на Господарот

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا لَهُمْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢١﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

свој се - жители џехеннемски и во него за навек ќе останат:

24. како две дружини: слеп и глув, и уште: како оној што гледа и оној што слуша. Овие двајца, на пример, можат ли да се изедначат? Нема ли да се прisetите?

25. И Ние веќе го испративме Нух до народот негов: “Јас сум, навистина, ваш јасен опоменувач!

26. Ќе обожавате ли друг освен Аллах? Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот болен!”

27. Па, големците меѓу народот негов, кои не веруваа, рекоа: “Те гледаме само како човек нам сличен. И гледаме како те следат, токму, најпростите меѓу нас, со површно мислење; не гледаме, исто така, дека вие имате предност над нас, туку при мислење сме дека сте лашковци!”

28. Нух рече: “Гледате ли, о народе мој, како се потпирам врз јаснотијата од Господарот мој, и Он ми даде од милоста Своја, а ете, вие останавте слепи за тоа. Зарем да ве принудиме за неа кога вие, токму, ја презирате.

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

﴿٣٦﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٣٨﴾

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْإِسْرِ ﴿٣٩﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَدُّدُ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلُنَا وَمَا تَرَدُّدُكَ أَتْبَعُكَ إِلَّا الْآذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَأْدَى الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنظُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ يَدَيْهِ مِن رَّبِّي وَءَانِئِي رَحْمَةً مِن عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَا مَكْمُوهًا وَانْتَرَاهَا كَاهِنًا قَاهُونَ ﴿٤١﴾

29. За ова јас, народе мој, не барам имот; наградата моја е само кај Аллах, и јас не ќе ги истерам оние кои веруваат зашто оние ќе се сретнат со Господарот свој. Но, јас ве гледам дека сте народ кој не знае.

30. Народе мој, кој ќе ме заштити од Аллах доколку ги истерам? Нема ли да се присетите?

31. Јас не ви велеам дека при мене се ризниците на Аллах, и не ја знам Тајната, и не велеам дека сум,ете, мелек. И не велеам, исто така, дека на оние кои ги презираат очите ваши дека Аллах не ќе им даде добро. Аллах го знае она што е во душите ваши... тогаш јас би бил, навистина, меѓу зулумкарите.”

32. Рекоа: “О Нух, ти веќе, навистина, расправаше со нас, па ја разгоре расправата наша. Па, направи да ни дојде, доколку си меѓу искрените, она што ни го вети!”

33. Рече: “Да, тоа ќе ви дојде, доколку Аллах посака, а вие ќе бидете немоќни.

34. Ниту пак ќе ви користи советот мој - ако Аллах посака

وَيَقُولُوا لَا آتَيْنَاكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِن آجَرَى
إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَالِمِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ
مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكَيْفَ آتَيْنَاكُمْ قَوْمًا
يَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

وَيَقُولُوا مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طُرِهُهُمْ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ
وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الْظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْتَرَىٰ جَدَلْنَا
فَأَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ
وَمَا أَنَا بِمُتَعَجِّرٍ ﴿٣٣﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِن آرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ

да ве заведе - доколку посакам да ве посоветувам. Он е Господар ваш и Нему ќе му се вратите!”

35. Или зборуваат: “Тој го измислува.” Кажи: “Ако го измислувам тогаш гревот е моја јас сум далеку од грешењата ваши.”

36. И на Нух, секако, му беше објавено ова: “Никој од народот твој не ќе верува, освен оние кои веќе веруваа. Па, не грижи се за она што го работеа.

37. И прави го бродот пред очите Наши и според вдохновението Наше. И не обраќај Ми се за оние кои зулум направија. Да, оние се потопени!”

38. И тој го правеше бродот, и секојпат кога ќе поминеа крај него големците меѓу народот негов му се исмеваа. Рече: “Ако ни се исмевате и ние вам ќе ви се исмеваме, токму, онака како што се исмевате.

39. Па, ќе узнаете кому ќе му дојде казната и кого ќе го снајде казна постојана.”

40. Потоа, кога наредбата Наша стигна, и кога лонецот почна да врие Ние рековме: “Натовари во чамецот по еден пар од сите

اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَرْتَهُ قُلْ إِنْ أَفَرْتَهُ فَعَمَلِي إِجْرَائِي وَأَنْتَ بَرِيءٌ مِمَّا نَحْنُ بِمُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَيْكَ أَنْ تَنْبَأَ أَنَّ الْمَاءَ قَدْ أَهْلَكُ مَا كَانَ يُعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾

وَأَصْنَعُ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا وَلَا تَخَطِئُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٩﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٤٠﴾

فَسَوْفَ نَعْلَمُ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحْمِلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُثْقَلٌ ﴿٤١﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَنْ آمَنَ

животни, и семејството твое, освен оние за кои порано беше збор, и оние кои веруваа.” Но, оние кои веруваа, кои беа со него, беа неколкумина.

41. И рече: “Качете се во неа! Во името Аллахово нека плови и нека застане! Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!”

42. И бродот ги понесе низ брановите како брда, и Нух го повика синот свој, кој беше останал подалеку: “О сине мој, качи се во бродов со нас и немој да бидеш со неверниците!”

43. А син му рече: “Ќе се искачам на брдото кое ќе ме заштити од водата. А Нух рече: “Денес нема никој да се заштити од наредбата Аллахова, освен оној кому Он ќе му се смислува.” И меѓу нив се испречи бранот и син му беше меѓу потопените!

44. И беше речено: “О земјо, проголтај ја водата твоја а ти небо, престани!” И водата се повлече и работата веќе беше решена, и бродот застана на Џудиј, и беше речено: “Далеку нека биде народот зулумкарски!”

مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ نَجَّيْنَاهَا وَمَرَسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

وَهُي تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِيْ اَرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ سَآوِدْ إِلَىٰ جِبَلٍ يَعِصْمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿١٤﴾

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْأَمْهَ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءَ وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

45. И го повика Нух Господарот свој, и рече: “Господаре мој, синот мој, навистина, е чедо мое, а ветувањето Твое, секако, е вистинско и Ти си меѓу судиите Најдобриот!”

46. Аллах рече: “О Нух, тој, стварно, не е од семејството твое: тој е непоправлив. Па, не моли Ме за оној за кого не знаеш. Јас, навистина, те советувам да не бидеш меѓу незнајковците!”

47. Нух рече: “Да, Господаре мој, јас тебе ти се приклонувам: никогаш нема да Те молам за она што не го знам. И доколку не ми простиш и не ми се смилуваш, ќе бидам, секако, меѓу поразените!”

48. Беше речено: “О Нух, качи се со поздрав од Нас, и со бериќетите врз тебе и врз луѓето кои се со тебе, и ќе има народи на кои Ние ќе им даваме да уживаат едно време, а потоа ќе ги погоди од Нас казна болна.”

49. Ете, тоа се дел од кажувањата за Невидливото кои, токму, Ние ти ги вдахнавме. Не ги знаевте ни ти ни народот твој, од порано. Па, стрпи се, зашто, навистина, наградата е конечна за богобојазливите!

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

قَالَ يَنْتُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْتَلِنَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ وَلَا تَغْرِبْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

قِيلَ يَنْتُحُ أَهْطِ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ
وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنَمَتُهُمْ
ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

يَلَاكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا
فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُصْطَفِينَ ﴿٤٩﴾

50. И до Ад, братот нивни Худ, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавајте Го Аллаха. Друг бог освен Него немате. Вие сте само лашковци!

51. О народе мој, не барам награда за ова. Наградата моја е од Оној кој ме создаде. Нема ли да се разумите?

52. О народе мој, барајте прошка од Господарот ваш, потоа покајте Му се, зашто Он ќе ви испрати од небо дожд изобилен, и Он ќе ја зголеми моќта врз моќта ваша, и не вртете ги плеките како силнициите.”

53. Рекоа: “О Худ, ти не ни донесе јаснотија и ние нема да ги оставиме божествата наши заради зборот твој и, секако, нема да ти веруваме!”

54. Ние тврдиме дека некое од божествата наши те погодило со зло. Рече: “Аллаха за сведок го земам, и посведочете дека сум, навистина, далеку од она што Му го здружувате,

55. покрај Него. Па, лукаво постапете против мене и не давајте ми рок,

56. јас, навистина, се потпирам врз Аллах, Господарот мој и Господарот ваш. Нема ниедно животно а Он да нема моќ врз

وَالْإِلَٰهَ أَحَاطَهُمْ هُوْدًا قَالَ يَنْفَرُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

يَنْفَرُوا لَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرٌ إِن أَنْتُمْ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

وَيَنْفَرُوا أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلْ أَسْمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا بُحَيْرِمَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْرَضْنَا عَنْ بَعْضِ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُو أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنِّي رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

него. Господарот мој, навистина, кон патот вистински упатува!”

57. Па, ако ги свртат плеќите ете, јас ви го доставив она со што бев испратен до вас. И Господарот мој ќе ве замени со друг народ и во ништо не ќе му наштетите. Господарот мој, навистина, е Бдеец над сè!

58. И бидејќи настапи наредбата Наша, Ние го избавивме Худа и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, и ги избавивме од казната сурова.

59. Тоа е Ад. Не ги признаваа знаменијата на Господарот свој и беа непослушни кон пејгамберите Негови, и ја следеа наредбата на секој силник, тврд-оглав!

60. И ги пратеше проклетството на овој свет а ќе ги прати и на Денот суден. Ад, навистина, не веруваше во Господарот свој. Далеку нека е Ад, народот на Худ!

61. И до Семуд, братот нивни Салих, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавајте Го Аллаха! Друг бог освен Него немате. Он ве создаде од земја и ве насели по неа... па, барајте

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَسَنَخْلُفُ رِبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

وَلَكَ عَادٌ جَعَدُوا بِمَا يَنْتَ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا
رُسُلَهُ، وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

وَأَنبِئُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ وَإِلَى سَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمُ اعْبُدُوا
إِلَهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُمْ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦٢﴾

прошка од Него, потоа покајте Му се, зашто Господарот мој, навистина, е блиску и се освива!”

62. Тие рекоа: “О Салих, ти беше пред ова надеж меѓу нас. Ќе ни забраниш ли да го обожаваме она што го обожаваат предците наши и, навистина, ние сме при сомнение во она кон што нè повикуваш.”

63. Тој рече: “О народе мој, гледате ли? Ако сум при јаснотијата од Господарот мој и ако ми даде милост од Него... па, кој ќе ми помогне кај Аллах ако сум непослушен кон Него? Вие тогаш само го зголемувате поразот мој.

64. О народе мој, еве знамение за вас, камила од Аллах. Оставете ја нека пасе по земјата Аллахова, и не нанесувајте и зло зашто ќе ве обземе казната блиска.”

65. Па ја заклаа, и тогаш рече: “Уживајте во домовите ваши три дена. Ете, тоа е ветувањето врз лага несводливо!”

66. И бидејќи настапи наредбата Наша Ние го спасивме Салиха и оние, кои веруваа во него со милоста Наша од срамот на тој ден. Господарот твој, навистина, е Јак и Силен!

قَالُوا يَصْلِحْ فَذَكَتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا
أَلَمْ نَهْتِمْ أَنْ تَعْبُدَ مَا يَشْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍ
مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مَرْيَبٍ ﴿١٢﴾

قَالَ يٰ قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنسَيْتُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ
إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿١٣﴾

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا
يَسُوءَ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٦﴾

67. И на оние кои зулум правеа ги погоди страшен глас и ете, останаа во домовите свои, скаменети,

68. како никогаш да не беа вселени во нив. Ете, Семуд, навистина, не го признаваше Господарот свој. Далеку нека е Семуд!

69. И пратениците Наши му дојдоа на Ибрахим како радосница. Рекоа: “Селам!” А тој рече: “Селам!” И веднаш ги почести со печено теле!

70. И бидејќи ги виде рацете нивни како не го допираат, се вчудоневиди од нив и почувствува страв. Рекоа: “Не плаши се, ние сме испратени до народот на Лут!”

71. А жената негова стоеше тука па се насмевнуваше. Па, ја зарадувавме со Исхак, а по Исхак и со Јакуб.

72. И жената рече: “Е, тешко мене!” Зарем јас да родам, стара, мажот ми е стар и изнеможен? Ова, навистина, е чудна работа.”

73. Тие рекоа: “Се чудиш ли на наредбата Аллахова?” Милоста Аллахова и берикетите Негови нека бидат со вас, о Ехлул-Бејт! Он, навистина, е за благодарност Достоен и Возвишен!

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جثثًا

﴿٧٧﴾

كَأَنَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا آلَآءُ إِنْ شِئِدْنَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
أَلَا بَعْدَ لَشْمُودَ

﴿٧٨﴾

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ
حَمِيدٍ

﴿٧٩﴾

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ
وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا
إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ

﴿٨٠﴾

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَفُتِرَتْ لَهَا بِإِسْحَاقَ
وَمِنْ وَرَاءُ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

﴿٨١﴾

قَالَتْ يَوْنٰلَيْقَىٰ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

﴿٨٢﴾

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ
وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

﴿٨٣﴾

74. И бидејќи на Ибрахим му се тргна стравот веднаш му дојде радосница и почна да расправа со Нас за народот на Лут.

75. Да, Ибрахим беше и благ, и мек и оддаден!

76. О Ибрахим, избегни го тоа. Наредбата од Господарот твој веќе ти дојде а ним ќе им дојде, навистина, казната неминовна.

77. И бидејќи пратениците Наши му дојдоа на Лут, доаѓањето нивно им беше непријатно, и во душата си почувствува теснотија, и рече: “Ова е тежок ден!”

78. И му дојде народот негов, брзајќи кон него, а порано... работеа лоши дела. Рече: “О народе мој, овие се ќерки мои, и оние ви се почисти. Па, плашете се од Аллах, и во присуство на гостите мои, не срамотете ме. Нема ли меѓу вас човек паметен?”

79. Тие рекоа: Веќе знаеше дека не ни се потребни ќерките твои. И ти, сигурно, ќе го сознаеш она што го сакаме.”

80. Тој рече: “Е, кога би имал мој против вас или кога би можел да се заштитам кај некоја сила голема!”

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشَرِى
يُجْدِلَانِ فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ اقْشَعْ رُءُوسَكَ عَنْ هَذَا إِنَّكَ قَدْ جَاءَكَ أَمْرٌ رَكْبٌ
وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَفْعَلُونَ هَذَا بَنَاتِي
هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَعِيفِى
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾

قَالَ لَوْ أَنِّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

81. Тие рекоа: “О Лут, ние сме пратеници од Господарот твој. Па, оние не ќе те стигнат и затоа отпатувај со семејството твое, во половината од ноќта, и никој од вас нека не го врти погледот назад, освен жената твоја. Да, нејзе ќе и се случи она што и ним ќе им се случи. Рокот нивни, навистина, се мугрите. А зарем мугрите не се блиску?”

82. И бидејќи стапи наредбата Наша, сè она што беше горе Ние го срамнивме и ги опсипавме со густ дожд, скаменет кал, кој непрестано паѓаше,

83. што беше веќе обележен за тоа од Господарот твој, и таквото нешто не е далеку од зулумџарите.

84. И до Медјен, нивниот брат Шуајб, Ние го испративме. Рече: “О народе мој, обожавајте го Аллаха. Друг бог освен Него немате. И не скратувајте ни на кантар ни на вага. Јас гледам дека сте, навистина, во добро изобилно и, секако, се плашам за вас од казната на денот сеопфатен.

85. О народе мој, мерете праведно и на кантар и на вага, и не скратувајте им на луѓето нивни од нештата нивни, и не сејте безредие по земјата!

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنَاصِلُوكَ
فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْفُتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَانِكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَاهَا سَافِلًا
وَأَنْظَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ
مَنْصُوبَةٍ ﴿٨٢﴾

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَاهِي مِنَ الظَّالِمِينَ
يَعِيدُ ﴿٨٣﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُورُوا عِبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ الْإِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَانَكُمْ يُخَدِّرُ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحْشَرُونَ ﴿٨٤﴾

وَيَنْقُورُوا أَزْوَاجَ الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

86. Она што Аллах го остави за вас е подобро за вас ако сте верници! Јас не сум ваш чувар!”

87. Тие рекоа: “О Шуајб, дали намазот твој ти наредува да го оставиме она што го обожаваат предците наши или, пак, според желба наша да постапиме со имотот наш. Ти си, навистина, благ и упатувач!”

88. Тој рече: “О народе мој, видете дека сум при јаснотијата од Господарот мој кој ме снабди со убав ‘рск. И не сакам да го препорачувам она од што ве одвраќам, туку сакам, колку што е во можност моја, да направам добро. А успехот мој зависи само од Аллах. Врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!”

89. О народе мој, неслагањето со мене нека не ве доведе до тоа да ви се случи слично на она што му се случи на народот на Нух или на народот на Худ или на народот на Салих. А ни народот на Лут не е далеку од вас.

90. Барајте прошка од Господарот ваш, потоа упатете Му покајание. Господарот мој, навистина, е Сомилосен и Наклонет!

91. Тие рекоа: “О Шуајб, ние не разбираме многу од она што ти го зборуваш; и те гледаме меѓу нас како слаб, и да не е

بَقِيَتْ لِلَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا
مَا نَشْتَرُكَ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْنَتَيْنِ رَئِي
وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ
إِلَىٰ مَا أَنهَنَكُم عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ بِكُمْ بَعِيدٌ ﴿٨٩﴾

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

قَالُوا يَشْعِبُ مَا تَفْقَهُ كَثِيرًا وَمَا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرُكَ فِتْنًا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ
لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

роднината твоја, ќе те камелуваме. Ти не си во однос на нас јак.”

92. Тој рече: “О народе мој, зарем роднината моја ви е поблиску од Аллах? А вие Нему му ги свртивте плеќите. Господарот мој, навистина, го опфаќа она што го работите.

93. О народе мој, работете онолку колку што е во можност ваша, а и јас, навистина, ќе си работам. Ќе узнаете кому ќе му дојде казната, кој ќе биде поразен, и кој е лашко. Очекувајте а и јас, навистина, ќе очекувам со вас!”

94. И бидејќи стапи наредбата Наша, го спасивме Шуајба и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, а оние кои зулум направија ги погоди страшен глас, па останаа во домовите свои, скаменети,

95. како и да не беа никогаш во нив. Далеку нека е Медјен како што се и оддалечи и Семуд!

96. И веќе Муса Ние го испративме со знаменијата Наши и со јасна власт,

97. до фараонот и големците негови. Па, ја следеа наредбата на фараонот. А наредбата на фараонот не е упатувачка.

قَالَ يَنْفَرُوا فَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَأَتَّخَذُوا شُرَكَاءَ لَهُمْ ظَاهِرًا إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

وَيَنْفَرُوا أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا
إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيمٌ ﴿٩٤﴾

كَأَن لَّهُمْ بَعَثْنَا إِلَهُ أَبْعَدَ الْعَمَلَيْنِ كَمَا بَعْدَتْ
نُحُودٌ ﴿٩٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتَعَوْا أَمْرَ فِرْعَوْنَ
وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

98. Фараонот на Денот суден ќе го предводи народот свој, и ќе го нурне во огнот. Е, само колку е лошо местото каде што ќе бидат нурнати!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْدَدَهُمُ النَّارُ
وَيُنْسُ أَلْوَرْدَ الْمَوْرُودِ ﴿٩٨﴾

99. И на овој свет и на оној свет ќе бидат здружени со проклетството, е, само колку лошо ќе им биде даденото им следување!

وَأَتِمُّوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَنْسُ
الْقِدِّ الْمَرْفُودِ ﴿٩٩﴾

100. Ете, тоа се некои од кажувањата за населбите за кои Ние ти кажуваме од кои некои постојат а некои се снемани.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

101. И Ние не им направивме зулум, туку самите себеси зулум си направија. И божествата до кои се повикуваа, а не повикувајќи се на Аллах, во ништо не им беа при помош, зашто стапи наредбата од Господарот твој. И оние само пропаѓањето им го зголемуваа!

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَنْبِيْهُ ﴿١٠١﴾

102. Ете, тоа е казната од Господарот твој кога ги казнува населбите кои се зулумкарски. А казната Негова, навистина, е болна и силна!

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنْ أَخَذَهُ إِلَهٌ سِوَيْهِ ﴿١٠٢﴾

103. Ете, во тоа, навистина, има знамение за оној кој се плаши од казната на Ахирет. Ете, тоа е Ден во кој луѓето ќе бидат збрани; ете, тоа е Ден во кој ќе присуствуваат сите!

إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُّجْمَعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

104. И само за определено време Ние го задоцнуваме.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ﴿١٠٤﴾

105. Ден во кој ќе се стигне: никој не ќе зборува освен по одобрението Негово. Па, некои меѓу нив ќе бидат несреќни а некои среќни.

يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ
سَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

106. Што се однесува до несреќниците оние ќе бидат во огнот и во него тешко ќе дишат и тешко ќе лелекаат.

فَأَمَّا الَّذِينَ سَقَوْا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَسَعِيرٌ ﴿١٠٦﴾

107. И во него за навек ќе останат сè додека траат небесата и Земјата, освен со посак на Господарот твој. Господарот твој, навистина, го работи она што посакува!

خَلْدِيكَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

108. Што се однесува до среќните...па, оние ќе бидат во Џеннетот и во него за навек ќе останат сè додека траат небесата и Земјата, освен со посак од Господарот твој. Давање ќе биде тоа неограничено.

﴿١٠٨﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَوْا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءً غَيْرَ مُجْدُوذٍ ﴿١٠٨﴾

109. И не биди, тогаш, при сомнение во врска со она што го обожаваат. Обожаваат само како што обожаваа предците нивни од порано. И без да им се скрати Ние ќе им го дадеме заслуженото.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُونَ
بِمَعْيَدِهِمْ غَيْرَ مُنْقَوِصٍ ﴿١٠٩﴾

110. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга... па, во врска со неа станаа деленици. И да не беше зборот од Господарот твој,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ
لَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّ بَيْنَهُمْ

кој претходеше, сигурно ќе беше пресудено меѓу нив. Да, оние се при сомнение во неа што доведува до несигурност.

111. И сите нив, за делата нивни, Господарот твој, секако, ќе ги награди. Да, Он е Известен за она што го работат!

112. Па, издржи по патот вистински! Онака како што ти е наредено, тебе и на оние кои се со тебе, кои ќе се покајат, и не бунете се! Он, навистина, го гледа она што го работите!

113. И не поддржувајте ги оние кои зулум направија... та, ќе ве допре огнот и, освен Аллах, немате други заштитници, и не ќе ви се помогне!

114. И изврши го намазот на почетокот и при крајот на денот, и во почетоките на ноќта. Добрите дела, навистина, ги бришат лошите дела. Ете, тоа е опомена за оние кои се опоменуваат!

115. Стрпи се! Та, Аллах, навистина, не ќе им ја намали наградата на добротинителите!

116. Немаше ли низ столетијата пред вас честити кои спречуваа да се прави безредие на земјата? Но, беа само малку оние меѓу нив кои Ние ги спасивме, а оние кои го следеа зулумот, уживаа во него и беа насилници!

وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

وَأَن لَّا تَلَّكَ لَوْفَتُهُمْ رَبُّكَ
أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقًا مِّنَ اللَّيْلِ
إِنَّا نَحْسَنُ بَذَلِكَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ
يَهُودَ عَنِ السَّادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا
مِّمَّنْ آمَنَّا مِنْهُمْ وَآتَيْنَا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُحْرَمِينَ ﴿١١٦﴾

117. И Господарот твој не ги ништеше населбите неправедно доколку жителите нивни беа добри.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

118. А Господарот твој да сакаше Он ќе ги направеше луѓето да бидат една заедница; но, тие постојано се разединуваат,

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَا يَرْأَوْنَ مَخْلِفِينَ ﴿١١٨﴾

119. освен оние на кои Господарот твој им се смилува, и за тоа ги создаде. И зборот на Господарот твој се усоврши: “Секако, ќе го исполнам Џехеннемот заедно: и со џини и со луѓе!”

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

120. И сè што Ние ти кажуваме од кажувањата за пејгамберите е само за да ти се зајакне срцето твое. И со оваа вистина ти дојде и Ука и Опомена за верниците!

وَلَا نَقْصُصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ
فَوَادِّكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ
وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. И кажи им на оние кои не веруваат: “Работете колку што е во можност ваша, а и ние, навистина, ќе работиме.

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِبِكُمْ
إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾

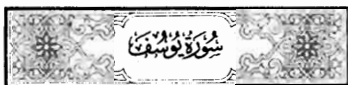
122. Очекувајте а и ние, исто така, ќе очекуваме.”

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Тајната и на небесата и на Земјата е - Аллахова! И сите нешта Нему Му се враќаат. Па, обожавајте Го и потпрете се врз Него. А Господарот твој не е невнимателен кон она што го работите!

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ
وَمَا رَبُّكَ بِفَعِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

ЈУСУФ (Јусуф) XII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, лам, ра! Еве, ајети од
Книгата јасна,

2. Ние го објавивме, нависти-
на, Кур'анот на арапски за да
сфатите.

3. И Ние ти ги кажуваме
најубавите кажувања, објавувај-
ќи ти го овој Кур'ан, иако пред
него беше мегу невнимателните!

4. И кога Јусуф му рече на
бабо му: “О бабо, во сон видов,
навистина, единаесет ѕвезди, и
Сонцето и Месечината како ми
се поклонуваат!”

5. Бабо му рече: “О синко, не
кажувај го сонот твој на браќата
твои, зашто ќе ти направат
некаква сплетка. Шејтанот, на-
вистина, е отворен непријател за
човекот.”

6. Ете, така Господарот твој
ќе те одбере и ќе те поучи во
толкувањето на настаните и ќе
го надополни благодатот Свој
врз тебе, и врз семејството на
Јакуб онака како што го
усоврши на твоите предци, пред

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنَ ۚ أَيْتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۚ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمَنِ الْعَافِيَةَ ﴿٣﴾

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

قَالَ يَبْنِيُّ لَا تُفَصِّصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا
لَكَ كَيْدًا ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾

وَكَذَلِكَ يَجْزِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُثَبِّتُ بِعَمَتِهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ
يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

тебе, на Ибрахим и на Исхак. Господарот твој, навистина, е Зналец и Мудар!”

7. И при Јусуфа и при браќата негови има, секако, знаменија за прашувачите;

8. кога оние рекоа: “Да, Јусуф и брат му се помили кај бабо ни, а ние сме, навистина, дружина, и бабо ни, секако, е во заблуда јасна!

9. Убијте го Јусуфа или изгонете го во некоја земја. Лицето од бабо ви кон вас ќе биде управено и ќе бидете, по него, добар народ!”

10. И еден меѓу говорниците нивни рече: “Не убивајте го Јусуфа, туку фрлете го, ако веќе тоа го правите, во дното на бунарот, па ќе си го земе некој караван.”

11. Рекоа: “О бабо наш, зошто немаш доверба во нас за Јусуф? Ние него, навистина, само ќе го советуваме!

12. Испрати го утре со нас во прошетка да се поигра. Навистина, ќе го чуваме!”

13. Тој рече: “Да, загрижен сум да не го одведете и се плашам да не го изеде волк кога не ќе му обрнете внимание.”

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٍ لِّلْمُتَلَبِّينَ ﴿٧﴾

إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَنَا
وَتَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ طَرْحُوهُ أَرْضًا يَحِلُّ لَكُمُ وُجْهَ
أَيْكُمُ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ
الْحَبِّ يَلْفُظُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

قَالُوا إِنَّمَا بَابَانَا لَكَ لَا تَأْمُرْنَا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
لَنَصِصُونَ ﴿١١﴾

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ
لَنَحْفَظُونَهُ ﴿١٢﴾

قَالَ إِنِّي لَخَشِيتُ أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

14. Тие рекоа: “Па, како ќе го изеде волк: ние сме дружина голема, навистина! И така сигурно би биле поразени.”

15. И бидејќи го одведоа се согласија да го фрлат на дното од еден бунар. И тука Ние му објавивме: “Ти, навистина, ќе им донесеш, во врска со работата нивна, вести за ова. И тие не ќе препознаат.”

16. И дојдоа браќата на Јусуф кај бабо им ноќе, плачејќи,

17. и рекоа: “О бабо наш, ние бевме отишле да се наттрчуваме и го оставивме Јусуфа да ни ги чува стварите, па го изеде волк. Е, па, нема ли да ни поверуваш; искрени сме, навистина!”

18. И ја донесоа кошулата негова со лажна крв. Рече: “Не, во душите ваши најдовте нешто што ве радува. Е, само колку е убава трпеливоста! Од Аллах барам помош за она што го опишувате!”

19. И дојде караван еден. Го испратија водоносецот по вода. Овој ја спушти кофата. Рече: “Каква радост; еве дете!” И го сокрија како стоката трговска. Аллах го знае она што го работат.

قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّا إِذَا لَخْشِرُونُ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِمْ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ
الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

وَجَاءَ وَآبَاؤُهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبَا هَذَا نَسْتَيْقِظُ وَنَرَكُنَا يَوْسُفَ
عِنْدَ مَنْعَبٍ قَدْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ
لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

وَجَاءَ وَعَلَى قَيْصِيهِ يَدٌ مِرْدَبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ
يَبْشُرِي هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضْعَةً
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. И го продадоа за евтина цена: само за износ од неколку дирхеми. И со тоа беа задоволни.

وَشَرُّهُ بِشَمَسٍ بِخَيْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

21. И оној што го купи, од Мисир, ѝ рече на жена му: “Направи го пријатен престојот негов; можеби ќе ни биде од корист или, пак, ќе го посиниме.” И ете, така, Ние го сместивме Јусуфа во таа земја и го поучивме во толкувањето на соновите. Аллах е Победник со наредбата Своја, но мнозинството на луѓето не знаат!

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي
مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا
وَكَذَلِكَ مَكْنَأُ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
وَلْيُعَلِّمَهُمِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
عَلِيمٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

22. И бидејќи порасна Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме добротинителите!

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

23. И настојуваше да го привлече кон себе, онаа во чија кука беше тој, и ги испозатвора вратите, и рече: “Приближи се!” Јусуф рече: “Аллах да ме сочува, газдата мој, навистина, престојот ми го направи убав. Да, зулумкарите нема да бидат спасени!”

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ
الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ
إِنَّهُ رِجِي أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. И таа, секако, покажа желба за него. А тој да не го видеше доказот од Господарот свој ќе покажеше желба за неа. Ете, така Ние од него го отсранивме

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِوَيْءٍ وَهِيَ تَوَلَّى أَنْ تَرَاهُ مِنْ
رِجَاءٍ كَذَلِكَ لِيُصْرِفَ عَنْهُ الشُّوَّةَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

лошото и срамното дело. Он, навистина, е меѓу робовите Наши чисти.

25. И двајцата потрчаа кон вратата. И таа ја искина кошулата негова одзади. И го сретнаа мажот ѝ на вратата, и таа рече: “Каква е казната за оној кој сака да ја обесчести жената твоја, освен да се затвори или болно да се казни?”

26. Јусуф рече: “Таа сакаше да ме привлече кон неа.” И еден сведок, тогаш, при семејството нејзино вака посведочи: “Ако кошулата негова е искината однапред, во право си, а Јусуф, тогаш, би лажел.”

27. А ако кошулата негова е искината одзади, таа не е во право, а тој е искрен.”

28. И бидејќи ја виде кошулата негова искината одзади, рече: “Ова е една од вашите сплетки. А сплетките нивни се големи, навистина!”

29. Јусуф, занемари го ова! А ти, жено, побарај прошка за твојот грев. Ти си, навистина, меѓу грешниците!”

30. И жените по градот говореа: “Жената на величеството негово посака да го привлече кон себе своето момче. Многу се вљубила во него. Ние сметаме

وَأَسْتَبْقَى الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُجْزَىٰ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدِّمَ مِنْ قَبْلِ فَصَدَّقَ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَلَمَّا رَأَتْهُ قَمِيصَهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ قَالَتْ إِنَّهُ مِّنْ كَذِبِكُمْ إِنِ كُنْتُمْ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

﴿٣٠﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

дека таа е скршната во заблуда јасна, навистина!”

31. И бидејќи слушна збораници, испрати човек по жените, и им подготви дивани. На секоја од нив ѝ даде нож, и рече: “Излези пред нив!” И бидејќи го видоа, се зачудија и ги испосекоа прстите, и рекоа: “Аллах да сочува, ова не е човек; ова е мелек благороден!”

32. Таа рече: “Ете, тоа е она за што ме озборувавте. Посакав да го привлечам кон себеси па се воздржа. И ако не го направи она што му го наредувам, секако, ќе го фрлам в затвор и ќе биде меѓу понизените!”

33. И тој рече: “Господаре мој, затворот ми е помил од она кон што оние ме повикуваат. Ако не ме сочуваш од сплетките нивни ќе ми се појави желба кон нив и ќе бидам, тогаш, меѓу незнајковците!”

34. Па, му се осва Господарот негов, и го сочува од сплетката нивна. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

35. Потоа веднаш видоа знаме-нија, и им се причини дека најубаво е за едно време определено да го фрлат в затвор.

36. Во затворот со него влегоа уште две момчиња. Едното рече:

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكِنًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّارَاتُهُنَّ أَكْبَرَتْهُنَّ وَقُطِّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ
لِّئِلهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رُودْنَهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَوَاسْتَعَصِمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا آَمُرُهُ
لَيَسْجَنَ وَلَيَبْكَوَنَّ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَلَا أَتَصَرَّفُ فِي كَيْدِهِنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

فَوَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

ثُمَّ بَدَأُ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَيَّاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا

“Јас сонував, навистина, дека цедам вино”, а другото, пак, рече: “Јас сонував, навистина, како носам над главава леб што го клукаа птиците.” Објасни ни го значењето нивно! Гледаме дека си, навистина, меѓу добротинителите!”

37. Јусуф рече: “Не ќе ви дојде ни една храна која ја јадете а да не ве известам за нејзиното значење пред да ви дојде. Тоа е она со што ме поучи Господарот мој. Да, јас ја оставив верата на народот кој не веруваше во Аллах и кој не го признаваше Ахирет!

38. Ја следам верата на моите предци: Ибрахим, Исхак, Јакуб. Не ни доликува ништо да Му здружуваме на Аллах. Ете, тоа е од добрината Аллахова кон нас и кон луѓето, но мнозинството меѓу луѓето не се заблагодаруваат.

39. О другари мои затворски, кој е подобар: расфрлени божества или еден Аллах, Моќен!

40. Оние кои ги обожавате освен Аллах се само имиња кои им ги дадовте, вие и предците ваши; затоа Аллах не ви објави никаков доказ. Пресудата е само Аллахова. Ви нареди само Него

إِنِّي أَرْنِي أَغَصِرُ خَمْراً وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي
أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خَبْزاً نَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا
بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيكُمُ طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي
إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانُوا لَنَا أَنْ نُنْشِرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

يَصْدَحِي السَّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنَّ الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

да Го обожавате. Е, тоа е постојаната вера, но мнозинството меѓу луѓето не знаат!

41. О другари мои затворски, еден од вас Господарот ќе го напије со вино, а другиот ќе го распне и птиците ќе јадат од главата негова. Така е одредена судбината за која барате одговор.”

42. И Јусуф му рече на едниот за кого мислеше дека ќе биде спасен: “Спомени ме при господарот твој.” Шејтанот, меѓутоа, направи да заборави да го спомене кај господарот свој и заради тоа остана в затвор уште неколку години.

43. И владарот рече: “Јас сонував, навистина, седум крави дебелы како ги јадат седум крави слаби и седум класја зрели и други седум суви. О големци, протолкувајте ми го сонот мој ако толкувате сонови!”

44. Рекоа: “Матни сонови! Ние не знаеме да ги објаснуваме соновите.”

45. И оној од двајцата, кој се спаси, кој се сети по дружењето со Јусуф, рече: “Јас ќе ви го изнесам значењето: само испратете ме!”

46. “О Јусуф, о пријателу! Протолкувај ни што значат седум крави слаби да јадат седум крави дебелы и седум класја зрели и други седум класја суви, за да се

لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾

يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿١١﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿١٢﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رَأْيِنِي إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَى بَاطِلُونَ ﴿١٣﴾

قَالُوا أَضَعَتْ الْأَحْلُمَ وَأَحْلَمَ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلُمِ بِعَالِمِينَ ﴿١٤﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿١٥﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ

вратам кај луѓето и за да знаат што е тоа.”

47. Рече: “Седум години ќе сете без прекин. И она што ќе го пожнеете оставете го во класјето, освен малку со што ќе се храните.

48. Потоа ќе настапат седум тешки години во кои ќе го потрошат она што го збиравте за нив, освен малку од сè она со што ќе се храните.

49. Потоа ќе дојдат години во кои на луѓето ќе им паѓа дожд и во тие години луѓето ќе цедат од плодовите.”

50. И владарот рече: “Доведете ми го!” И бидејќи пратеникот му дојде, рече: “Врати му се на господарот твој и прашај го што се случи со жените кои ги испосекоа рацете нивни. Господарот мој, навистина, ги знае сплетките нивни.”

51. Владарот рече: “Што е, токму, со вас? Зошто сакавте да го привлечете Јусуфа кон вас?” Рекоа: “Аллах да чува, ние ништо лошо за него не знаеме.” И жената на моќникот рече: “Вистината сега излезе на виделина. Јас посакував, токму, да го привлечам, но он, навистина, е меѓу искрените.”

إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَاَصْحَدْتُمْ فَذَرَوْهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا كُنَّ مَاقَدَّمَهُمْ هُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْتَسِنُونَ ﴿١٩﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعَصِرُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِي بِهَذَا قَلَمًا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْفَنِّ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾

52. И ете, нека знае дека, навистина, не го изневерив тајно. И Аллах, секако, не ја управува сплетката на изневерителите!

53. Јас, меѓутоа, не се оправдувам. Душата, навистина, е наклонета кон злото, освен ако не ѝ се смилува Господарот мој. Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

54. И владарот рече: “Доведете го кај мене, ќе го избирам за свој придружник.” И бидејќи разговараше со него, рече: “Ти денес кај нас имаш сигурно место.”

55. Јусуф рече: “Одреди ме да ги чувам ризниците во земјава. Јас сум, навистина, познат чувар!”

56. И ете, така Ние на Јусуф му дадовме посебно место на земјата. И се исели на неа таму каде што сакаше. Со милоста Наша Ние наградуваме кого сакаме, а наградата на добротинителите не ја намалуваме.

57. А наградата на Ахирет е подобра за оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.

58. И дојдоа браќата на Јусуф и влегоа кај него. И тогаш тој ги препозна а тие него не го препознаа.

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٢﴾

﴿٥٣﴾ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْتَنِي بِهَٰذَا اسْتَخْلَصَهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

59. И бидејќи ги снабди со делот нивни, рече: “Доведете го кај мене вашиот брат по бабо. Не гледате ли дека јас, навистина, мерам праведно и дека јас сум најдобар угостувач?”

60. Па, ако не го доведете нема да ви мерам и повеќе нема да ми се приближувате!”

61. Рекоа: “Ќе настојуваме да го одвратиме од него бабо му; и, секако, тоа ќе го направиме!”

62. И Јусуф им рече на момчињата: “Погледнете ги нивните покуќнини во товарите нивни; можеби, кога ќе им се вратат на семејствата, ќе ги препознаат; можеби пак ќе се вратат.”

63. И бидејќи се вратија кај бабо им, рекоа: “О бабо наш, ние нема да добиеме повеќе храна. Испрати го, тогаш, брат ни со нас. Со него сигурно ќе добиеме храна. И сигурно ќе го чуваме!”

64. Бабо им рече: “Да ви го доверам ли онака како што ви го доверив брат му порано? Па, Аллах е најдобриот чувар! И меѓу милостивите, токму, е Нај-милостивиот!”

65. И бидејќи го отворија товарот, видоа како покуќнините

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَتْ ثُنُو فِي يَأْخَ لَكُمْ
مِنْ أَيْكُمُ الْأَثَرُوتَ أَنِّي أَوْفِي الْكَيْلِ
وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ، فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي
وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سَرُدُّوهُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

وَقَالَ لِلْنِّبِيِّينَ اجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا مَكُنَّا مِنَ
الْكَبَيْلِ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانًا نَكُنَلْ
وَإِنَّا لَهُمْ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْكُمْ
عَنْ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرُ حَافِظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَعَتَهُمْ رُدَّتْ

нивни се вратени, и рекоа: “О бабо наш, што ни треба повеќе? Овие наши покуќнини ни се вратија; ќе ги снабдиме семејствата наши, и ќе го чуваме брат ни, и ќе добиеме повеќе од еден камилски товар, - тоа е товар незначителен.”

66. Тој рече: “Нема да го испраќам со вас, сигурно, додека не ми дадете заклетва, која ќе се поптира врз Аллах дека ќе ми го вратите, освен ако не настрада-те. И бидејќи му дадоа заклетва, рече: “Аллах е Закрилник за она што го зборуваме!”

67. И рече: “О синови мои, не влегувајте низ една порта, туку влегувајте низ различни порти. Јас немам никаков удел во она што ви го одредува Аллах. Пресудата, навистина, е - Аллахова! Врз Него се потпирам и врз Него се потпираат они кои, токму, се потпираат.”

68. И бидејќи влегоа отаде од каде што им заповеда бабо им, ништо за нив не беше остварено од страна на Аллах, освен потребата во душата на Јакуб која ја оствари; Јакуб беше зналец бидејќи Ние го поучивме, навистина, но мнозинството на луѓето не знаат.

إِلَيْهِمْ قَالُوا إِنَّا بَأْسًا مَا نَبْنِي هَٰذِهِ بِضَعَلْنَا
رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ
كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٦﴾

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا
مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ
مَوْثِقَهُ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ نَبِيِّي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَّادْخُلُوا
مِّنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَتَيْتُكُمْ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ
يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ
يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

69. И бидејќи влегоа кај Јусуф, го привлече Јусуф брат му кон себе, и рече: “Да, јас сум брат ти, и не жалости се за она што го направија!”

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ ؕ أَوْفَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ
قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. И бидејќи ги снабди со она што требаше да ги снабди, стави еден сад за мерење во товарот од брат му. Потоа, еден возгласник возгласи: “О каравану, вие сте, навистина, крадци!”

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِمَهَازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ
أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ
لَسُرِقُونَ ﴿٧٠﴾

71. И оние, враќајќи им се, рекоа: “Што барате?”

قَالُوا وَأَقْبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾

72. Рекоа: “Го бараме садот од владарот, а оној што ќе го донесе ќе добие товар камилски. За тоа јас ветувам.”

قَالُوا نَفْقَدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَأَنَّا بِهِ رَعِيَّةٌ ﴿٧٢﴾

73. Рекоа: “Се колнеме во Аллах! Вие знаете дека не дојдовме да правиме безредие во земјава и, секако, не сме крадци!”

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُم بِالنَّفْسِ
فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. Ги прашаа: “Каква ќе му биде казната ако лажете?”

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِن كُنتُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٤﴾

75. Одговорија: “Казната негова е кај оној во чиј товар ќе се најде - па, тоа е казната негова. Ете, така Ние ги казнуваме зулумкарите!”

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ
يُجْزَى الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

76. И тогаш Јусуф почна со вреќите нивни пред да почне со вреќата од брат му, и го извади садот од вреќата на брат му.

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كَدْنَا لْيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

Ете, со таква итрина Ние го поучивме Јусуфа. Јусуф не можеше, според законот на владарот, да го земе брат му како роб, освен ако не сака Аллах. Кого сакаме Ние на степени го воздигнуваме. И над секое знаење има зналец!

77. Тие рекоа: “Ако тој украде, украде и брат му пред него.” И тоа Јусуф го премолчи во себеси, и не им го обелодени, велејќи си: “Вие сте во полоша состојба, а Аллах најдобро го знае она што вие го опишувате.”

78. Тие рекоа: “О величество, тој, навистина, има стар бабо, во години е, па земи еден од нас наместо него. Гледаме дека си меѓу добротинителите!”

79. Тој рече: “Аллах да сочува од тоа да земеме друг а не овој во чиј товар го најдовме садот. Тогаш, навистина, би биле зулумќари!”

80. И бидејќи изгубија надеж во него, се одвоија насамо. Најстариот од нив рече: “Не знаете ли дека бабо од вас побара заклетва, да се заколнете во Аллах? И порано Јусуфа го упропастивте. Нема да ја напуштам земјава сè додека не ми дозволи бабо ми или, пак, додека не ми пресуди Аллах. А меѓу судиите Он е Најдобриот!

نَزَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُهُ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ ﴿٧٦﴾

﴿٧٦﴾ قَالُوا إِن يَسْرِفْ فَقَدْ سَرَفَ أَخْلَهُ
مِنْ قَبْلُ فَاسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَّكَانًا
وَاللَّهُ أَغْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ
أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُعْسِرِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَاعَنَا
عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا ظَلَمْنَا لَمُوتَ ﴿٧٩﴾

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ
كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ
فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ أَبِي
أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Вратете се кај бабо ви, па кажете: - О бабо наш, твојот син, навистина, украде. И го сведочиме само она што го знаеме и ние, навистина, не сме чувари на тајната.

82. Прашај ја населбата во која отседнавме и караванот со кој дојдовме. Ние сме, навистина, искрени!”

83. Јакуб рече: “Не, во душите ваши произлезе нешто лошо. Па, трпеливоста е убава! Можеби Аллах сите ќе ми ги врати. Он, навистина, е Зналец и Мудар!”

84. И ги сврте плеќите и рече: “О Јусуф, о таго моја!” И му побелеа очите од грижа. Но, сепак, се совлада.

85. Синовите му рекоа: “Се колнеме во Аллах! Ако не престанеш да се секаваш на Јусуф, или ќе се истоштиш или ќе се упропастиш.”

86. А тој рече: “И тагата моја и жалоста моја Му ги изнесувам на Аллах. И од Аллах го знам она што вие не го знаете.

87. О синови мои, одете и распрашајте се за Јусуф и за брат му, па, не очајувајте во милоста Аллахова. Во милоста Аллахова очајуваат, навистина, само неверниците!”

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ ابْنُكَ
سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا
لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

وَسَلَّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا
فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمُ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِصْرَتْ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَاطِمٌ ﴿٨٤﴾

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا تَذَكَّرُ يُّوسُفَ
حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ
مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنَاتِي وَخِزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ
مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

يَبْنَیٰ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ یُّوسُفَ وَأَخِیهِ
وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا یَأْتِسُ مِنْ رَّوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْکَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

88. И бидејќи влегоа кај него, рекоа: “О величество, штета нè погоди, нас и семејствата наши, и ете, така, дојдовме со трговска стока отпадна. Па, дај ни полна мера и дај ни милосрдие. Аллах, навистина, ги наградува милосрдниците!”

89. Јусуф рече: “Па, го знаете ли она што го направивте со Јусуф и брат му, кога не знаевте?”

90. Тие рекоа: “Ти ли си Јусуф, навистина?” Јусуф рече: “Јас сум Јусуф, а ова е брат ми. Да, Аллах ни даде предност.” Оној кој е богобојазлив и трпелив... па, Аллах, навистина, не ја намалува наградата на добротинителите!”

91. Тие рекоа: “Се колнеме во Аллах дека, навистина, те одликува над нас и ние згрешивме, сигурно!”

92. Тој рече: “Денес нема прекор за вас. Аллах ви простува. А меѓу милостивите Он е Најмилостивиот!”

93. Земете ја оваа моја кошула и фрлете ја на лицето од бабо ми, и така, ќе му се врати видот, и донесете ми го сето семејство ваше.”

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلُنَا
الضَّرَّ وَجِئْنَا بِضَعَّةٍ مُّرْجَنَةٍ قَاوُفٍ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفُ وَأَخِيهِ
إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

قَالُوا أَأَنْتَ الَّذِي كُنْتَ يُّوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتَّى
وَيَصِيرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

قَالُوا قَاتِلْهُ لَقَدْ آتَيْنَاكَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿٩١﴾

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

أَذْهَبُوا بِقِمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي
يَأْتِ بِصَبْرٍ وَأَنْوُفٍ يَا أَهْلَ كُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. И бидејќи караванот отпа-
тува, бабо им рече: “Да, јас го
чувствувам мирисот на Јусуф. И
не кажувајте му дека јас об-
неможев.”

95. Рекоа: “Се колнеме во Ал-
лах! Ти си скршнат во заблуда
поранешна.”

96. И бидејќи дојде радосникот,
ја фрли кошулата на неговото
лице, и тогаш ете, му се врати
видот. Рече: “Нели ви кажав
дека јас го знам од Аллах она
што вие, секако, не го знаете!”

97. Рекоа: “О бабо наш, барај
прошка за гревовите наши, ние,
навистина, згрешивме!”

98. Рече: “Ќе побарам прошка
за вас од Господарот мој. Он,
навистина, е Простувач и Соми-
лосен!”

99. И бидејќи влегоа кај Јусуф,
ги привлече при себеси роди-
телите свои, и рече: “Влезете во
Мисир, ако Аллах сака, си-
гурни!”

100. И ги постави родителите
свои на престолот и сите кои беа
тука му се поклонија. И тој рече:
“О бабо мој, ова е толкувањето
на мојот сон од порано. Аллах
определи тој да се овистини. Да,
Аллах ми направи добро со тоа
што ме извлече од затворот и

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ
رِيحَ يُونُسَ لَوْلَا أَنْ تُفْنِدُونِ ﴿٩٤﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ عَظِيمٍ ﴿٩٥﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالُوا أَلَمْ نَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْىٰ إِلَيْهِ أَبُوئِهِ
وَقَالَ ادْخُلُوا مَعِيَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِينَ ﴿٩٩﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ
يَتَأْتِ هَذَا تَابِئٌ رُبِّي مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ
بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

затоа што вас ве доведе од пустина. И тоа по вмешувањето на Шејтанот меѓу мене и меѓу браќата мои. Господарот мој, навистина, е Чувствителен кон оној кон кого Он сака. Он, навистина, е Зналец и Мудар!

101. О Господаре мој, веќе ми даде власт и ме поучи во толкувањето на настаните, Творителу на небесата и на Земјата, Ти си мојот Заштитник и на овој свет и на Ахирет. Кога ќе определиш да умрам нека умрам како Послушен и соедини ме со добрите!”

102. Ете, тоа се дел од кажувањата за тајната кои Ние ти ги објавуваме, и ти не беше кај нив кога заеднички се согласија за работата нивна - но, токму, беа сплеткари.

103. И колку да посакуваш, мнозинството меѓу луѓето не се верници!

104. И ти не бараш од нив награда за тоа. Тоа е само Опомена за световите!

105. И колку има знаменија на небесата и на Земјата? Поминуваат крај нив а тие, ете, се рамнодушни.

106. Мнозинството од нив не веруваат во Аллаx: многубошци се, навистина!

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
مُسْلِمًا وَالْحَقِّقْ بِالصَّلَاحِينَ ﴾

﴿ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴾

﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴾

﴿ وَمَا تَنْتَظِرُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴾

﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَعْرِوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾

﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾

107. Сигурни ли се дека нема да им дојде неволја од казната на Аллах или да не им дојде Часот одненадеж а да не усетат?

108. Кажи: “Ова е патот мој. Јас повикувам кон Аллах. При мене и при оној кој ме следи е јасен поглед. Нека е славен Аллах! Јас не сум меѓу многубошците!”

109. И пред тебе Ние само луѓе испракавме, меѓу жителите на населбите, и објава им објавувавме. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Куќата ахиретска, секако, е подобра за оние кои се богобојазливи. Нема ли да се вразумите?

110. Кога пејгамберите очајуваа и мислеа дека ќе бидат прогласени за лашковци, токму, тогаш им доаѓаше помошта Наша и, тогаш, Ние избавувавме кого сакавме, а казната Наша не го избегнуваше народот насилнички!

111. Во кажувањата нивни има ибрет за даруваните со разбир. Тоа не е говор измислен, туку тоа е Потврда за она што беше пред него, и потенко објаснување за сите нешта, и Патоказ и Милост за народот вернички!

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَوْتَاهُمْ السَّاعَةَ بَعَثَ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَا يَسِيرُونَ ﴿١٠٩﴾ فِيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَّشَاءٍ وَلَا يَذُرُ بِأَسْوَاعِنِ الْفُقَرَاءِ الْمُعْجِرِينَ ﴿١١١﴾

لَقَدْ كُنَّا فِي فَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهَدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٣﴾

ЕР-РА'Д (Гром) XIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Елиф, лам, ра! Ете Книга со ајети кои ти се објавуваат од Господарот твој, вистина; но, мнозинството на луѓето не веруваат!

2. Аллах е Оној кој ги подигна небесата, како што гледате, без столбови. Потоа се утврди на Аршот. И ги потчини и Сонцето и Месечината. Сè тече до рок определен. Он управува со наредбата и Он потенко ги објаснува ајетите за да се уверите во средбата со Господарот ваш.

3. И Он ја растегна земјата, и на неа постави и планини и реки. И Он од секој плод создаде пар. Он прави ноќта да го покрие денот. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои размислуваат!

4. И по земјата има предели кои се граничат, и бавчи со грозје, и ниви, и урми бујни и небујни. И впивајќи една иста вода. Во поглед на вкусот, Ние на едни им даваме предност над други. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои сфаќаат.

سُورَةُ الرَّعْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْءُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ
النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَعَتْ مِنْ أَغْصَابٍ
وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ
وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِبَعْضٍ عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْثَلِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5. А како се чудиш? Па, чудни се, всушност, зборовите нивни: “Ке бидеме ли одново создадени кога ќе станеме земја?” Овие не веруваат во Господарот свој. На вратовите нивни ќе има синцири. Овие се жители на огнот и во него за навек ќе останат.

6. И оние од тебе бараат да им побрзаш со злото отколку со доброто. И пред нив имаше такви примери. Господарот твој, секако, е милосно наклонет кон луѓето во поглед на зулумот нивни. Господарот твој, навистина, е Силен Казнувач!

7. Оние кои не веруваат, велат: “Зошто не му се објавува знамение од Господарот негов?” Ти си само опоменувач. Секој народ има упатувач!

8. Аллах го знае она што го носи секоја жена, и она што утробите го впираат во себе и она што го зголемуваат. За секоја работа кај Него има мера,

9. Зналец на видливото и на невидливото. Преголем и Превишен!

10. Меѓу вас еднакви се кај Него оној кој тајно зборува и оној кој тоа го разгласува, оној кој се крие ноќе и оној кој оди дење;

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا
أَعْنَالُ إِلَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي عَذَابِهِمْ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْهَيْبَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثَ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغْفِرٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلُمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
مِّن رَّبِّهِ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٨﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّوهُم مِّن شَيْءٍ
عِنْدَهُ ۚ يَعْقِدُ ۝ ﴿٩﴾

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿١٠﴾

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَّنْ أَمَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١١﴾

11. за секој од вас, пред него или зад него, има деноноќни мелеки кои бдеат врз него, по наредбата Аллахова. Аллах, навистина, нема да ја измени ситуацијата на еден народ сè додека тој народ не се измени самиот себеси. Ако Аллах сака да му нанесе зло на еден народ нема никој што може да му се спротистави. И за нив освен Аллах нема друг заштитник!

12. Он ви ја покажува молњата да се уплашите или, пак, да се надевате, и Он создава облаци тешки.

13. И татнежот Го велича со благодарноста своја, а и мелеките, плашејќи се од Него; и Он испраќа громови и со нив го погаѓа оној кого Он сака, а оние, токму, расправаат за Аллах! А Аллах е Силен и Итар!

14. Молбата вистинска е - Негова. Оние кои се молат на други, освен Нему, не ќе им се освијат, за што било. Како оној е кој ќе ги подаде дланките свои кон водата за да ја дофати, а таа не стига до устата негова. Молбите на неверниците се залудни!

15. И на Аллах Му се поклонува сè она што е на небесата и на Земјата, доброволно или присилно. И сенките

لَهُ مَعْقَبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا يَقُومُ حَتَّىٰ يَبْدُلَ
مَا يَأْتِيهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقُومُ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنِّ وَلَا ۖ ﴿١١﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْفَوْكَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾

وَيَسْبِغُ الرِّعْدَ بِحَمْدِهِ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ
وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۚ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبْسٌ طَائِفَةٌ إِلَىٰ الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ
وَمَا هُوَ بِبَالِيٍّ ۚ وَمَا دَعَا الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۖ ﴿١٤﴾

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَّلَهُمْ بَاطِنُهُمْ وَأَلْغَوْا الْأَصَالِ ﴿١٥﴾

нивни, исто така, претпладне или попладне.

16. Кажи: “Кој е Господар на небесата и на Земјата?” Кажи: “Аллах!” Кажи: “Па, ќе прифатете ли, освен Аллах, заштитници кои не можат за себеси да направат ни корист ни штета?” Кажи: “Еднакви ли се оној кој гледа и оној кој не гледа? Или: Еднакви ли се темнината и светлината? Или: Му припишуваат ли на Аллах здруженици кои создаваат како што Он создава, па создавањето им се чини слично?” Кажи: “Аллах е Творител на сè. Он е Единствен и Силен!”

17. Оној кој спушта вода од небо, и пороите потечуваат по мера на нивната моќ, и поројот ги фрла по краиштата отпадоците. И она што го топат во оган, сакајќи да направат накит или предмет, исто така, има отпадоци кои се на нив слични. Ете, така Аллах ви донесува пример на вистина и невестина: отпадот се фрла, а она што им користи на луѓето, останува на земјата. Ете, така Аллах ви ги изнесува примерите,

18. за оние кои ќе Му се освијат на Господарот свој има награда, а за оние кои не ќе Му се освијат - и кога би го поседувале сè она што е на земјата, и уште толку, - не ќе ја откупат за нив

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَأَعَذَّتُمْ
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَبَّهُوا الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ
فِي النَّارِ أَنْبِغَاءَ جِلْتٍ أَوْ مَتِجَ زَيْدٍ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّيْدُ فَيَدُّهُ جَفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُنْ فِي الْأَرْضِ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِمْ أُولَئِكَ لَهُمْ
سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ لِلْهَادِثِينَ ﴿١٨﴾

подготвената зла пресметка, и престојувалиштето нивно е - Цехеннемот. Е, само колку е лоша таа постела!

19. Е, па, зарем оној кој знае дека она што ти е објавено од страна на Господарот твој, навистина, е како оној кој е слеп? Се секаваат само даруваните со разбир!

20. Оние кои го одржуваат ветувањето кон Аллах и кои не го прекршуваат Договорот,

21. оние кои не се одвојуваат од она што го нареди Аллах, кои се стамени, врз тоа; се плашат од Господарот свој и стравуваат од злата пресметка,

22. и кои се трпеливи: се стремат кон лицето на Господарот свој, намаз извршуваат и делат, било јавно било тајно, од 'рскот што Ние им го дадовме; го заменуваат лошото со добро... за нив има убав Дом:

23. бавчи еденски во кои ќе влезат со предците нивни, со оние кои беа добри, жените нивни и потомството нивно... И мелеките ќе им влегуваат од сите врати!

24. "Селамун алејкум! Зашто бевте трпеливи. Е, само колку е благословен овој Конечен дом!"

﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُكَ أَتُولُوا إِلَّا لِنَبِيِّ ۖ﴾

﴿الَّذِينَ يُوَفُّونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ۖ﴾

﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۖ﴾

﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۖ﴾

﴿جَنَّاتٌ عَيْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۖ﴾

﴿سَلَامٌ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا فَيُغَمَّعُ عُقْبَى الدَّارِ ۖ﴾

25. А оние кои не се придржуваат кон ветувањето по договорот склучен со Аллах, и кои се одвојуваат од она што го нареди Аллах да се почитува, и кои не се врз тоа, и кои прават безредие по земјата... врз нив е проклетството и за нив има лоша Куќа!

26. Аллах дава и одредува нафака кому сака, Он и скратува; и се радуваат за животот на овој свет. А што е, всушност, животот на овој свет во однос на Ахирет? Па, само минливо уживање!

27. Оние кои не веруваат, велат: “И зошто не му беше објавен еден ајет од Господарот негов?” Кажи: “Аллах, навистина, скршнува во заблуда кого сака и Он го упатува кон себе покајникот.”

28. Оние кои веруваат, со споменувањето на Аллах, ги смируваат срцата свои. А срцата се смируваат, навистина, со споменувањето на Аллах!

29. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... блазе си им! За нив има убаво прибежиште!

30. И ете, така Ние те испра- тивме во една заедница пред која беа и поминаа заедници многу за да им го кажуваш она

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَهُمْ سَوْءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَصْطَلُ مِنْ شِئْءٍ وَيَهْدِي إِلَىٰ بَيْتِهِ
مَنْ أَرَادَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ
أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ
لَهُمْ وَحَسَنُ مَثَابٍ ﴿٢٩﴾

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَسْتَلُوا عَلَيْهِمْ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

што тебе ти го објавивме зашто оние, токму, не веруваат во Милостивиот. Кажи: “Он е Господарот мој. Нема друг бог освен Него; врз Него се потпирам и од Него барам прошка.”

31. И кога со Кур’анот брдата би можеле да се поместат, а земјата да се распарча, а мртвите да проговорат... не, наредбата за сè е - Аллахова, и зарем оние кои веруваат не знаат дека ако Аллах посакаше ќе ги упатеше сите луѓе! Но, оние кои не веруваа постојано ги снаоѓа, за она што го правеа, несреќа, ненадејно, или, пак, ќе се збидне во близина на нивните домови сè додека не дојде ветувањето Аллахово. Аллах, навистина, не го изневерува ветувањето!

32. И оние пред тебе, секако, им се исмеваа на пејгамберите... Та, Ние неверниците ги оставивме до едно време одредено а потоа ги засегнавме. Е, само каква беше таа казна!

33. Зарем на Оној кој бдее врз секоја душа - во она што таа ќе го спечали, Аллах - оние здруженици Му здружуваат? Кажи: “Именувајте ги!” Или вие Го известувате дека има нешто на земјава што Он не го знае? Или, пак, тоа е ваше површно зборување? Не, на оние кои не

وَالْيَهُ مَتَابِ ﴿٣١﴾

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا شَرِرتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ
بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِرَ بِهِ الْوَعْدُ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَفَلَمْ يَأْتِصِصِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارَعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرْيَةً مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ
وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْظُنُّهُ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

веруваат им изгледаат убави сплетките нивни, и одвраќаат од патот. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, тој нема свој упатувач!

34. За нив има казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет, секако, е потешка, и за нив, освен Аллах, нема покровител.

35. Таков е Џеннетот кој е ветен за богобојазливите. Низ него течат реки, и плодовите негови се вечни и сенките негови се вечни. Ете, тоа е крајот на оние кои беа богобојазливи, а крајот на оние кои не веруваа е - огнот!

36. А оние на кои Ние им дадовме Книга се радуваат за она што ти е објавено. Меѓу дружините, меѓутоа, има луѓе кои еден дел од Книгата не го признаваат. Кажи: “Мене ми е наредено, навистина, само Аллах да го обожавам и да не Му припишувам здружник. Кон Него повикувам! И само кон Него е прибежиштето мое!”

37. И ете, така Ние го објавивме на арапски како мудрост. И ако ги следиш желбите нивни, по дојденото ти знаење, не ќе најдеш, освен Аллах, ни заштитник ни покровител!

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ
وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا نَارٌ
عُفُوفٌ الَّذِينَ أَتَقُوا وَعُفُوفٌ الْكَافِرِينَ
النَّارُ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمِنَ الْآخِرَاتِ مَنْ يَنْكُرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا
أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا
وإِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿٣٦﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَيْتَ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾

38. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери, и им одредивме жени и потомства. И не е на пејгамберот, да донесе знамение без одобрението Аллахово. И секое време имаше Книга!

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

39. Аллах укинува со посак Свој и утврдува, исто така. И кај Него е Мајката на Книгата.

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

40. Било да ти покажеме дел од она што Ние го подготвивме за нив било да те усмртиме твое е, навистина, само да известиш, а Наше е да пресметаме!

وَإِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعَنَّكَ
فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

41. Не гледаат ли дека, навистина, Ние доведуваме до тоа да ја скратуваме земјата од нејзините страни? Аллах пресудува, и нема Изменувач на Неговата пресуда. Он е Брз Пресметувач!

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ. وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

42. И оние пред нив, секако, правеа сплетки. Па, Аллах е Господар за сите сплетки! Он го знае она што го печали секоја душа, а неверниците ќе узнаат за Конечниот дом!

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَعِلُ الْكَفَرِ
لِمَنْ عَقَبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

43. А оние кои не веруваат, велат: “Ти не си пејгамбер!” Кажи: “Меѓу мене и меѓу вас Аллах е доволен Сведок. И кај Него е, исто така, знаењето на Книгата!”

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَ الْمُعَلِّمِ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

ИБРАХИМ (Ибрахим) IV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

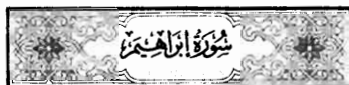
1. Елиф, лам ра! Книга која Ние ти ја објавивме за да ги изведеш луѓето од темнини во светлина, со одобрението од Господарот нивни, кон Патот на Силниот и за благодарност Достојниот:

2. Аллах, чија сопственост е сè она што е на небесата и на Земјата. Тешко на неверниците од казната жестока!

3. Оние кои повеќе го љубат животот на овој свет од животот на Ахирет, и кои одвраќаат од Аллаховиот пат, и кои настојуваат да го искриват... оние се скршнати во заблуда далечна!

4. И Ние испративме пејгамбер само на јазикот од народот негов за да им објасни. Па, Аллах скршнува во заблуда кого сака и Он упатува кого сака. Он е Силен и Мудар!

5. И Муса, секако, Ние го испративме со знаменијата Наши: "И изведи го народот свој од темнини во светлина. И опомени

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَعَاتِ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَٰئِكَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّكَ

го со деновите Аллахови.” Во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!

6. И кога Муса му рече на народот свој: “Сетете се на благодатот Аллахов кон вас кога Он ве избави од луѓето фараонови, кои ви задаваа најлоша казна, кои ги колеа синовите ваши а ги оставаа во живот ќерките ваши. Ете, имавте бела голема од Господарот ваш!”

7. И кога Господарот твој возгласи: “Да, ако сте благодарни ќе ви зголемам, а ако не сте благодарни... казната Моја е жестока, навистина!”

8. И Муса зборуваше: “Ако не верувате, и вие и сите оние на земјата... та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!”

9. Не ви дојде ли кажувањето за оние пред вас, за народот на Нух, за Ад и за Семуд? И за оние по нив. Само Аллах ги знае! Им донесоа пејгамберите нивни јасноти и оние, ставајќи ги рацете свои на устите, зборуваа: “Да, не веруваме во она со што сте испратени. И ние сме, навистина, во сомнение и во неизвесност во она кон што нè повикувате!”

فِي ذَلِكَ لَا يَنْتِزِعُ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٦﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْعَوْنَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ لَبَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

وَإِذْ تَأَذَّتْ رُءُوسُكُمْ لِمَنْ شَكَّرْتُمْ لَا زَيْدٌ لَكُمْ وَلَكِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّا عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

وَقَالَ مُوسَى إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفِيرٌ حَمِيدٌ ﴿٩﴾

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٠﴾

10. Пејгамберите нивни рекоа: “Ќе се сомневате ли во Аллах, Создателот на небесата и на Земјата? Он ве повикува за да ви ги прости гревовите ваши и да ви даде рок сè до едно време определено.” Зборуваа: “Вие сте само луѓе нам слични. Посакувате да нè одвратите од она што го обожаваа предците наши... та, донесете ни доказ јасен!”

11. Пејгамберите нивни им зборуваа: “Ние сме, навистина, само луѓе вам слични. Но, Аллах дава предност кому сака од робовите Свои. И не е наше да ви донесеме доказ освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах се потпираат верниците!”

12. И не ни остана ли освен да се потпреме врз Аллах кога Он, секако, нè упати по патиштата наши. Ќе бидеме трпеливи, сигурно, на маките што ќе ни ги задават. И врз Аллах се потпираат оние кои, токму, се потпираат!”

13. И оние кои не веруваа им зборуваа на пејгамберите свои: “Ќе ве истераме, сигурно, од земјава наша. Или, пак, сигурно ќе се вратите во верата наша.” Па, им објави Господарот нивни: “Ние сигурно ќе ги уништиме зулумџарите,

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أُنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَنَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا قَوْمَنَا يَسْطَلُونَ مِينِ ﴿١٠﴾

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كُنَّا لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا أَدْثَبُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ تَخْرِجَتَكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَاوِمِينَ إِلَيْهِمْ رَجَعُكُمْ لَتَهْلِكَ أَطْفَالُهُمْ ﴿١٣﴾

14. и вас ќе ве сместиме на земјата по нив. Ете, тоа е за оној кој се плаши од стоењето пред Мене и кој стравува од Мојата закана!”

15. И оние бараа да победат. И така секој силник тврдоглав пропадна!

16. Џехеннемот е зад плеќите нивни. И ќе се напојува од вода смрдлива,

17. која ќе настојува да ја голтне малку по малку, но не ќе може да ја пренесе низ грлото; и смртта ќе му дојде од секоја страна, но не ќе може да умре. И зад него има казна тешка.

18. Делата на оние кои не веруваат во Господарот свој се слични на пепел кој ќе го разнесе виорот во бурен ден. И ништо не ќе им вреди она што го спечалија. Ете, тоа е, токму, беспаке далечно!

19. Не гледаш ли дека Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина? Ако посака ќе ве снеса и ќе донесе ново создавање?

20. За Аллах тоа не е тешко.

21. И сите ќе се зберат кај Аллах. Па, слабите ќе им речат на оние кои се сметаа горделиви: “Да, ние ве следевме. Па, можете ли вие, барем малку, да

وَلَنَسْخَنَّكُمْ أَتْرَافًا مِّنْ أَعْيُنِهِمْ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١١﴾

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٢﴾

مِّنْ وَرَائِهِم جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَٰدِرٍ ﴿١٣﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ لِيُبَغِيَهِ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٤﴾

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ
أَسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ
هُوَ الصَّلَٰلُ الْبَعِيدُ ﴿١٥﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

وَيَرْزُقُوا اللَّهَ جَمِيعًا فَقَالَ الصَّٰغِقُونَ لِلَّذِينَ
أَسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هِيَ أَنْتُمْ
مُتَّبِعُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا

ни ја намалите казната Аллахова?” Ќе речат: “Да нè упатеше Аллах и ние ќе ве упатевме, навистина! Нам ни е сеедно: ќе лелекаме ли или ќе трпиме, не можеме да се спасиме.”

22. И бидејќи работата ќе биде решена, Шејтанот ќе рече: “Да, Аллах ви вети ветување вистинско, а јас ветувањето мое го изневерив. Немав никаква власт над вас, но само што ве повикав вие ми се освавте. Па, не грдете ме, грдете се самите себеси. Јас не сум ваш поддржник, а и вие не сте мои поддржници. Јас, навистина, не верувам во она што ми го припишувавте порано. За зулумќарите, секако, има казна болна!”

23. А оние кои веруваа и кои работеа добри дела ќе влезат во Џеннетот низ кој реки течат и во него, со одобрението Аллахово, за навек ќе останат. Поздравот нивни во него ќе биде: Селам!

24. Не виде ли кога Аллах донесе пример: добриот збор е како добро стебло; основата му е цврста, а гранките кон небо,

لَوْ هَدَيْنَا اللَّهَ لَهْدَيْنَكُم سُوءًا عَلَيْنَا
أَجْرِي عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنَا
أَنفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا
بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحْبَبُونَ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿٦٩﴾

25. кое ги дава плодовите свои во секое доба, со одобрението од Господарот свој, и Аллах им донесува примери на луѓето за да се сеќаваат;

26. примерот: лошиот збор е како лошо стебло, откорнато над земја кое нема своја утврда.

27. Аллах ги уцврстува оние кои веруваат со цврст говор во животот на овој свет и во жиотот на Ахирет. Аллах ги скршнува во заблуд зулумкарите и Аллах работи со посак Свој.

28. Не ги виде ли оние кои го изменија Аллаховиот благодат како паднаа во неверство и како го доведоа народот свој во Куќа-та на пропаста,

29. во Цехеннемот во кој ќе се пржат. Е, само колку е лоша таа утврда!

30. И оние Му припишуваа на Аллах здруженици за да скршнуваат некого, во заблуда, од Неговиот пат. Кажи: “Уживајте само малку зашто, навистина, свратиштиот ваш е - кон огнот!”

31. Кажи им на робовите Мои, кои веруваат, нека клањаат намаз, и нека делат од ‘рскот Наш кој им го дадовме, било

تَوَقَّى أَكْثَلَهَا كُلِّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٥﴾

وَمِثْلَ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٥٦﴾

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ
الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٥٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٥٨﴾

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَنَسُوا الْقَرَارَ ﴿٥٩﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٦٠﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَّا بَعْثَ فِيهِ وَلَا خُلْدٌ ﴿٦١﴾

тајно било јавно, пред да настапи Денот во кој нема ни продажба ни пријателство.

32. Аллах е Оној кој ги создаде небесата и земјата, и кој спушта вода од небото, а со неа вади плодови како 'рск ваш. И ви го потчини бродот кој плови по морето со наредбата Негова; ви ги потчини и реките.

33. И ви ги потчини и Сонцето и Месечината кои деноноќно се движат; и ви ги потчини ноќта и денот.

34. И ви даде од сè она што Му баравте. И ако ги броите богатите Аллахови не ќе можете да ги изброите. Човекот, навистина, е голем зулумкар и голем неверник!

35. И кога Ибрахим рече: "Господаре мој, направи го овој град безбеден. И мене и синовите мои оддалечи нè од обожавањето кипови!

36. Господаре мој, оние, навистина, скршнаа во заблуда луѓе многу, па, кој ќе ме следи тој, секако, е со мене, а кој ми е непослушен... па, Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَإِنْ تَكْفُرُوا مِنْ كُلِّ مَاسَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّوا كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ يَبْعَثْ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. Господаре наш, дел од потомството мое го населив во долина една, неплодна, при Куќата Твоја света, Господаре наш, за да извршуваат намаз. Одреди, тогаш, срцата човечки да стремат кон нив и снабди ги со благодатите за да се заблагодаруваат!

38. Господаре наш, Ти, навистина, го знаеш она што го криеме и она што го обелоденуваме. И на небесата и на Земјата нема ништо за Аллах скриено.

39. Благодарение на Аллах кој во старост ми го подари Исмаил и Исхак. Господарот мој, навистина, е Слушач на молбите!

40. Господаре мој, одреди јас и дел од потомството мое, да бидеме постојани во намаз; Господаре наш, прими ги молбите!

41. Господаре наш, прости ни, и мене и на родителите мои, и на верниците на Денот во кој ќе се оствари пресметката!”

42. И во никој случај не сметај дека Аллах е невнимателен кон она што го прават зулумќарите. Аллах, навистина, ги остава до денот во кој очите ќе се скаменат, отворени;

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرَ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
فَأَجْعَلْ آفَئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَقَبَلْ دُعَاءَ ﴿٤٠﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ
فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

43. и дека ќе трчаат преплашени, со дигнати глави, очите ококорени а срцата празни.

44. И опомени ги луѓето за Денот во кој ќе им дојде казната кога оние кои правеа зулум ќе речат: “Господаре наш, остави нè за кратко време; ќе се освиеме на повикот Твој и ќе ги следиме пејгамберите.” - “Нели се колневите од порано дека никогаш не ќе исчезнете?”

45. И живеевте во домовите на оние кои направија зулум за себеси, и ви стана јасно како постапивме со нив. Па, за вас донесовме примери.

46. Оние, секако, правеа сплетки, а сплетките нивни се под волјата Аллахова, а сплетката нивна не може да ги помести ридовите.

47. Па, никако не сметај дека Аллах ќе го изневери ветувањето Свое кон пејгамберите Свои. Аллах, навистина, е Силен и Одмаздник!

48. на Денот кога земјата ќе биде заменета со друга земја, па и небесата; и кога сите ќе

مُهْطِعِينَ مُقْنِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْقَدَتْهُمْ هَوَاءَ ﴿١٣﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ يُجِبُ دَعْوَتَكَ
وَتَسْلُجُ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿١٤﴾

وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكَانٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَنَبَّيْنَا لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿١٥﴾

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لَئَزُولَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿١٦﴾

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ خَائِفًا فَعْدَاهُ رُسُلُهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٧﴾

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
وَيَرْزُقُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٨﴾

излезат пред Аллах, Единствениот и Моќниот!

49. И ќе ги видиш силниците на Денот тој, врзани во синџири,

50. а кошулите нивни од катран, а лицата нивни покриени со пламен,

51. за Аллах да ја казни секоја душа за она што го спечалила. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

52. Ете, ова е известување за луѓето со него да бидат опоменати, и да знаат дека Он, навистина, е еден Бог, и за да се присетат надарените со разбир!

وَنَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي

الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾

سَرَابُهُمْ مِنْ قَطْرَانَ وَقَعْنَى

وُجُوهُهُمْ النَّارُ ﴿٥٠﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

هَذَا بَلَدٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا

أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

ЕЛ-ХИѢР (ХиѢр) IX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Ете, ајети на Книгата и Кур'ан јасен.

2. Оние кои не веруваат би посакале да бидат меѓу Послушните!

3. Остави ги! Нека јадат, и нека уживаат, и нека ги мами надежта... па, ќе ги узнаат!

4. И Ние не уништивме ниеден град а истиот да немаше Книга позната.

سورة الحجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

ذَرَهُمْ يَبْتَغُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَلَهُمْ أَمَلٌ

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤﴾

5. И ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни крајот свој.

6. И зборуваа: “О ти, со Опомената која ти дојде, ти си, навистина, луд!”

7. И зошто не ни дојде, ако си меѓу искрените, со мелек.

8. Ние спуштивме мелеки само со вистина; мелеките, тогаш, не би го очекувале рокот.

9. Ние, навистина, ја објавивме Опомената и Ние, навистина, ќе ја чуваме.

10. И пред тебе Ние испраќавме пејгамбери меѓу народите одамнешни.

11. И не им доаѓаше никој меѓу пејгамберите а да не го исмеваа.

12. Ете, така исмејувањето Ние го внесуваме во срцата на силниците!

13. И оние не веруваат во Кур’анот. И веќе помина праксата на претходните народи.

14. А Ние да им отворевме врата на небесата...па, да се искачеа преку неа,

15. и ќе речеа сигурно: “Тоа, секако, е заради тоа што нашите

مَا نَسْفِقُ مِنْ أَمَةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٥﴾

وَقَالُوا أَيُّهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾

لَوْ مَا نَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾

مَا نَزَّلَ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنُحِيطُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ
يَعْرَجُونَ ﴿١٤﴾

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَرْنَا

очи се восхитени и, токму, затоа што сме восхитени!”

16. И Ние, навистина, на небесата созвездија поставивме и ги разубавивме за гледачите,

17. и Ние ги сочувавме од секој шејтан проколнет,

18. освен од оној со скриеното прислушкување кого го следи, токму, свездичка јасна.

19. И Земјата Ние ја раширивме и по неа брда расфрлавме, и од неа направивме да никне од сè по нешто, со рамнотежа.

20. И на неа Ние определивме животни намирници за вас и за оние на кои вие не сте тие кои им давате ‘рск.

21. И ризниците на секоја благодат се кај Нас и не ја спуштаме, освен со мера позната.

22. И Ние испраќаме ветрови како оплодувачи и од небото спуштаме вода, па со неа вие наводнувате и не сте кадри да ги задржите.

23. И Ние, навистина, оживуваме и Ние усмртуваме и само Ние сме Наследници.

بَلْ عَن قَوْمٍ مُّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِ ﴿١٦﴾

وَحَفِظْنَاهُمْ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾

إِلَّا مِنْ أَسْرَفٍ أَتَعْتَبُ ۚ فَاتَّبِعْهُ شَهَابٌ تُبِينُ ﴿١٨﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾

وَجَعَلْنَا الْكَوْكَبَ فِيهَا مَعْيَشَ ۚ وَمَنْ أَسْتَمِعْ لَهُ بِرَاقِينَ ﴿٢٠﴾

وَلِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَ آخِرِ آيَتِهِ ۚ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا أَقْدَارًا مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِعَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي ۚ وَنُمِيتُ وَحَسْبُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

24. Да, Ние ги знаеме и претходниците меѓу вас и, секако, ги знаеме и оние што ќе дојдат по вас.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿١٤﴾

25. Да, Господарот твој е Оној кој ќе ги збере. Он, навистина, е Мудар и Зналец!

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾

26. И Ние го создадовме човекот, секако, од глина што се меси, од кал што се тегне.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ
مَسْنُونٍ ﴿١٦﴾

27. И Ние џиновите ги создадовме од порано од оган кој пламти.

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿١٧﴾

28. И кога Господарот твој им рече на мелеките: “Јас сум, навистина, Создател на човекот од глина што се меси, од кал што се тегне,

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿١٨﴾

29. и кога ќе го обликувам и кога во него ќе вдахнам од духот, творот Мој... па, паднете му на сецде!”

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ ﴿١٩﴾

30. И тогаш сите мелеки паднаа на сецде, заедно!

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

31. Освен Иблис кој одби да биде меѓу оние кои паѓаат на сецде.

إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنُكَ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٢١﴾

32. Аллах рече: “О Иблис, што ти се случи па да не паднеш на сецде?”

قَالَ يَبْنَطُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٢٢﴾

33. Иблис рече: “Не сакам да паднам на седе пред човекот кого го создаде од глина што се меси, од кал што се тегне!”

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَاسِلٍ
مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾

34. Аллах рече: “Излези, тогаш, од Џеннетот! Па, ти си, навистина, силник!”

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. И рече: “И врз тебе нека биде проклетството до Денот суден!”

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

36. Иблис рече: “Господаре мој, тогаш дај ми рок до Денот во кој оние ќе бидат проживеани.”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

37. Па, ти се дава рок, навистина, до

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

38. Денот на времето познато.

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

39. Иблис рече: “Господаре мој, бидејќи направи да скршнам во заблуда, ќе им го правам животот на луѓето на земјава убав и ќе правам да лутаат, сите оние,

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

40. освен чистите робови Твои.”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

41. Аллах рече: “Ова е патот Мој вистински!

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

42. Врз робовите Мои, навистина, ќе немаш власт, освен врз оној кој те следи меѓу скршнатите во заблуда.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

43. Цехеннемот, навистина, е нивната ветена средба, за сите!

وَأِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٧﴾

44. Цехеннемот има седум врати и низ секоја врата еден од нив ќе поминува.

لَمَّا سَبَعَهُ أَوَّلَ بَابٍ مِنْهُمْ جِزْءٌ مِّمْقَسُومٍ ﴿١٨﴾

45. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценнетски, покрај изворите.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٩﴾

46. “Влезете во нив со селам, безбедни!”

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ ﴿٢٠﴾

47. Омразата од градите нивни Ние ќе ја оттргнеме; ќе се однесуваат како браќа, радосни, едникондруги свртени.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٢١﴾

48. Во нив не ќе ги обзеде ни замор и од нив нема да излезат.

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ ﴿٢٢﴾

49. Известете ги робовите Мои дека јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен,

نَبِّئِ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

50. и дека казната Моја, навистина, е казна болна!

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٢٤﴾

51. И извести ги за гостите на Ибрахим,

وَنَبِّئِهِمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٢٥﴾

52. кога влегоа кај него... па рекоа: “Селам!” Тој рече: “Ние од вас се уплашивме, навистина!”

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٢٦﴾

53. Тие рекоа: “Не плаши се! Ние, навистина, ќе те зарадуваме со син кој ќе биде учен.”

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٧﴾

54. Тој рече: “Па, како ќе ме зарадувате кога веќе староста ме снеможе? И како, навистина, ќе ме зарадувате?”

قَالَ أَتَشْرْتُمْونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ
فِيمَ يُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

55. Тие рекоа: “Ќе те зарадуваме со вистината, па никако не биди меѓу безнадежниците!”

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ
الْفٰتِنٰتِ ﴿٥٥﴾

56. И рече: “Само во заблуда скршнатите немаат надеж во Господарот негов!”

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

57. И рече: “О пратеници, што сакате?”

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

58. Тие рекоа: “Ние сме, навистина, испратени до народот насилнички!”

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. Семејството на Нух, сите синови негови, Ние ќе ги спасиме,

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

60. освен жената негова за која Ние решивме да биде меѓу оние што ќе останат за подоцна.

إِلَّا أَمْرًا نَّهْ. قَدَرْنَا إِنَّا لَمِنَ الْعٰدِيْنَ ﴿٦٠﴾

61. И бидејќи пратениците му дојдоа на семејството на Лут,

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

62. рече: “Вие сте, навистина, луѓе незначителни!”

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ ﴿٦٢﴾

63. Рекоа: “Не, ти дојдовме заради она во што оние се сомневаат!”

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ти дојдовме со вистина и ние сме, навистина, искрени! “

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Па, семејството твое нека излезе при крајот на ноќта, а ти следи го одзади и никој меѓу вас нека не го врти погледот назад. И одете таму кај што ви се наредува!

66. И Ние нему му ја одредивме таа наредба дека крајот на сите нив, секако, ќе биде докрајчен во мугрите.

67. И жителите на градот дојдоа кај него, донесувајќи радости.

68. Рече: “Да, оние се гости мои и, тогаш, не срамотете ме!”

69. И плашете се од Аллах и не понижувајте ме!”

70. Тие рекоа: “Нели ти забранивме да примаш луѓе?”

71. Тој рече: “Тоа се ќерки мои ако сакате да правите нешто.”

72. Се колниме во животот твој оние, навистина, талкаат во пијанството свое.

73. Па, ги обзеде глас страшен при изгрејсонце.

74. Па, она што беше горе Ние определивме да биде долу, и ги опсипавме со дожд од скаменета земја.

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أذْنَهُمْ
وَلَا يَلْبِثُونَ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿١٥﴾

وَفَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ
مَفْقُوعٌ مُّصْحِحِينَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٧﴾

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿١٨﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿١٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٢١﴾

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٢﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٢٣﴾

فَجَعَلْنَاهَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٢٤﴾

75. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за оние кои внимателно гледаат.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّينَ ﴿٧٥﴾

76. И тој град покрај патот, токму, е утврден.

وَأَنَّهَا لَإِسْطِيلُ مُقْبِرٍ ﴿٧٦﴾

77. Во тоа, навистина, има знаменија за верниците.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

78. Жителите на Ајка беа, секако, зулумџари!

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

79. Па, Ние им се одмаздивме. И двата града се, секако, на патот очигледен!

فَأَنقَضْنَاوَهُنَّ وَأَنهَضْنَاهُمَا لِيَأْخُذَ الرَّابِعُونَ ﴿٧٩﴾

80. Да, жителите на Хиџр ги сметаа за лажни пејгамберите,

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾

81. и Ние им ги објавивме знаменијата Наши... па, кон нив беа рамнодушни.

وَمَا لَيْتَهُمْ ءَالَيْتَنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

82. И по брдата длабеа куќи безбедни.

وَكَانُوا يَنْجَحُونَ مِنَ الْجِبَالِ بِوُتُنَاءِ آمِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. Па, ги обзеде страшен глас при изгрејсонце.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّبَاحَةُ مُصْجِبِينَ ﴿٨٣﴾

84. Па, она што го спечалија не им користеше за ништо.

فَمَا غَنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

85. И Ние го создадовме она што е на небесата и она што е на Земјата, и она што е меѓу нив со вистина. Однесувај се, тогаш, учтиво, зашто Часот ќе дојде, сигурно!

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ ﴿٨٥﴾
الْصَّفْحُ الْحَمِيدُ ﴿٨٥﴾

86. Господарот твој, навистина, е Создател и Зналец!

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

87. Ние ти објавивме, секако, седум ајети кои се повторуваат и Кур'ан голем!

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

88. И не управувај го погледот твој кон она за што Ние определивме да уживаат за кратко некои меѓу дружините нивни. Не тагувај за нив, а кон верниците, меѓутоа, спушти го крилото твое,

لَا تَمُدَّنْ عَيْنَكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُمْ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْنَا حَاكِلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. и кажи: “Јас сум, навистина, опоменувач јасен!”

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

90. Ние еднакво постапивме со она што го објавивме против разделувачите

كَمَا أُنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

91. оние кои Кур'анот го поделија на повеќе парчиња.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِصِينَ ﴿٩١﴾

92. Па, се колниме во Господарот твој дека, сигурно, сите нив ќе ги прашуваме

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

93. за она што го работеа.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

94. Па, кажувај го јасно она што ти се наредува и избегнувај ги многубошците!

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعِضْ عَنِ الشِّرْكِينَ ﴿٩٤﴾

95. Ние сме сигурно доволни за тебе во однос на исмевачите,

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾

96. кои на Аллах му здружуваат друг бог; па, ќе узнаат!

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Да, Ние знаеме дека ти, навистина, ги стеснуваш градите твои за она што го зборуваат.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾

98. Па, слави Го, со благодарност, Господарот твој и биди меѓу оние кои паѓаат на сецде.

99. И обожавај Го Господарот твој сè додека не ти дојде смртта!

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

ЕН-НАХЛ (Пчела) XVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Наредбата Аллахова ќе се оствари, сигурно, па не забрзувајте ја! Славен е и Возвишен од она што Му го здружуваат!

2. И Он со својата наредба спушта мелек со објава до оној кому сака меѓу робовите Свои: “Опоменувајте дека освен Него нема друг бог. Па, само од Мене стравувајте!”

3. И небесата и Земјата Он ги создаде со вистина. Он е над она што Му го здружуваат!

4. Он го создаде човекот од капка семе и тој, ете, е непријател отворен!

5. И добитокот Он за вас го создаде. Од нив имате топла облека и користи, и од нив и јадете.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنۡ أَمَرَ اللّٰهَ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوۡنَ ﴿١﴾

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوۡحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنۡ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ أَنۡ أَنذِرُوۡا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُوۡنَ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوۡنَ ﴿٣﴾

خَلَقَ الْاِنۡسٰنَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيۡمٌ مُّبِيۡنٌ ﴿٤﴾

وَالْاَنْعٰمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيۡهَا دِفۡءٌ وَمَنْعٰجٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُوۡنَ ﴿٥﴾

6. И колкава е убавината за вас кога ги враќате од пасиште и кога ги носите на пасиште.

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ
وَحِينَ تُنْزَلُونَ ﴿٦﴾

7. И го носи товарот ваш до градот до кој можете да дојдете само со тешкотија голема. Господарот ваш, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!

وَتَحْمِلُ أُنْفُسُكُمُ إِلَى بَلَدٍ لَّيْسَ تَكُونُونَ بِهِ
إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

8. И коњи, и маски и магариња за да ги јавате и како украс; и го создава она што не го знаете!

وَالْخَيْلَ وَالْإِبَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

9. Намерата да се оди кон патоказот е - Аллахова. А некои, пак, од него скршнуваат. И кога Он би сакал би ве упатил сите, сигурно!

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايَزٌ وَلَوْ شَاءَ
لَهَدَّيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

10. Он од небо ви спушта вода; од неа напивка и со која се наводнуваат пасиштата каде го чувате да паси добитокот ваш.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

11. И со водата расте за вас посев: маслинка, и урми и грозје и плодови секакви. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат!

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ
وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

12. И Он ви ги потчини и ноќта и денот, и Сонцето и Месечината, а и ѕвездите ви се потчинети со наредбата Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат!

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنَّجْمُومُ مَسْخَرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّكَ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

13. Он ви го потчини и она што расте на земјата со различни бои. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои се сеќаваат!

14. И Он ви го потчини морето од него за да јадете свежо месо, и од него за да вадите украс кој го носите со облеката, и гледаш како чамецот го сече, и за да барате, секако, од добрината Негова и за да бидете благодарни!

15. И Он расфрла по земјата брда, таа за да не ве потресува, и реки и патишта за да се упатувате,

16. и покажи, исто така, Он ви создаде, и по ѕвездите оние, токму, се упатуваат.

17. Оној кој создава дали е како оној кој не создава? Па, нема ли да се присетите?

18. И ако ги броите богатостите Аллахови вие, секако, не можете да ги изброите. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

19. И Аллах го знае она што го криете и она што го обелоденувате.

20. Оние кои се повикуваат на друг бог освен Аллах не можат

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ كَلُومًا
لَّحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا
وَلَسَبَقُوا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرِفَهُ وَلِتَسْتَفْعُوا
مِنْ فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوَاسٍ أَنْ تَبِيدَ بِكُمْ
وَأَنْهَارٍ وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

وَعَلَّمَنِي وَإِلَّا تَجْمَهُمْ هُمْ يَسْتَدُونَ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَأَنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا
إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْسِرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

да создадат ништо и оние се, токму, создадените!

21. Мртви суштества се, не се живи, и не знаат кога ќе бидат оживеани.

22. Вашиот Бог е еден Бог. Оние кои не веруваат во Ахирет...па, срцата нивни се расипнички. Оние, всушност, се дујат!

23. Аллах, без сомнение, го знае она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, не ги љуби надуените!

24. И кога ќе им се рече: “Што ви објави Господарот ваш?” Ќе речат: “Прикаски за народите одамнешни,”

25. за да го носат на Денот суден бремето свое целосно и дел од бремето на оние кои без знаење скршнуваа во заблуда. Е, само колку е лошо она што го товарат!

26. И оние пред нив веќе сплеткареа... па, Аллах ги сруши од темел домовите нивни, и покривот нивни врз нив се сруши, и Он им даде казна од кадешто не ја ни усетија.

27. Потоа Он на Денот суден ќе ги срамоти, и ќе рече: “Каде се здружениците Мои за кои вие,

وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْوتَ غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

لَا حَرَمَ أَنْ يَكُنَّ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَكْسِبُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ
إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

وَلَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رِجَاؤُكُمْ
قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾

فَدَمَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ
بُنَيْتَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ قَوْفِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخَذِّبُهُمْ وَيَقُولُ أَنْ
شُرَكَاءَ عَالَمٍ الَّذِينَ كُنتُمْ تَشْفُقُونَ فِيهِمْ

токму, се расправавте?” Оние со даденото им знаење ќе речат: “Срамот и лошото денес, навистина, се врз неверниците,” -

28. оние на кои мелеките им ги земаа душите нивни, правејќи си зло самите себеси, и оние кои ќе искажат послушност, ќе речат: “Никакво зло ние не правивме.” Не, Аллах, навистина, го знае она што го работевте!

29. Па, влезете низ вратите џехеннемски и во него за навек ќе останете.” Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!

30. А на богобојазливите ќе им се рече: “Што објави Господарот ваш?” Ќе речат: “Добро.” А за оние кои работат добро, секако, има добро на овој свет, а доброто во Куќата ахиретска е подоро, навистина! Е, колку благословена Куќа е таа за богобојазливите:

31. бавчи на Адн во кои ќе влезат и низ кои реки ќе течат. Во нив ќе имаат сè што сакаат. Ете, така Аллах ги наградува богобојазливите!

32. Оние на кои мелеките им ги земаат душите, добрите, и кои ќе возгласат: “Селамун алејкум! Влезете во Џеннетот заради она што го работевте!”

قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمَ وَالْشُّوْءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٧﴾

الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ شَوْءٍ بَلَىٰ
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٨﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِيلِينَ فِيهَا قُلُوبُ
مُتَوَكِّلِينَ ﴿٧٩﴾

﴿٨٠﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٨١﴾

جَنَّاتٍ عِدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٨٢﴾

الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُوتَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٣﴾

33. Што очекуваат, освен да им дојдат мелеки или да им дојде наредбата од Господарот твој. Ете, така правеа оние пред нив. И зулум не Му направија на Аллах, туку себеси зулум си направија,

34. па, лошотии ги снајдоа заради она што го работеа и ги обзеде она за што се исмеваа.

35. И оние кои здруженик Му припишуваа на Аллах, зборуваа: “Кога Аллах би сакал не би обожавале, освен Него, ништо. Ние, а и предците наши, исто така! Ништо не ќе забрануваме без волјата Негова.” Ете, така работеа оние пред нив. Пејгамберот, тогаш, има ли нешто друго освен да извести и тоа јасно?

36. И Ние за секој народ, секако, испративме пејгамбер: “Обожавajte Го Аллага и избегнувајте ги шејтаните!” Од нив има и такви кои ги упати Аллах, а и такви кои, токму, заслужија да залутаат. Па, патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците!

37. А ако, пак, се стремиш да ги упатиш по патоказот, тогаш, Аллах, навистина, не го упатува оној кој скршнал во заблуда.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يُرَآيَ أَمْرٌ رَّيَّاكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَنَحْنُ وَلَا آبَاءُنَا وَلَا أَحَرَمُنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَكَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فسيروا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْمُضِلِّينَ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَصِيرَةٍ ﴿٣٧﴾

Оние, секако, немаат поддржници!

38. И се колнеа во Аллах со заклетви нивни тврди: “Аллах не ќе го оживи оној кој ќе умре.” Да, ветувањето Негово се овистини, но мнозинството на луѓето не знаат,

39. за да им стане јасно на оние кои се разединија во тоа и за да узнаат оние кои не веруваат дека, навистина, оние се лашковци!

40. Кога Ние би посакале нешто да биде само ќе речеме: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

41. И оние кои се иселија заради Аллах, за нив веќе по направениот зулум... на овој свет ќе им дадеме добро. А наградата на Ахирет, секако, е поголема. Е, само кога би знаеле!

42. Трпеливите и оние кои се потпираат врз Господарот свој.

43. И пред тебе Ние само луѓе испраќавме на кои им доаѓаше вдохновението Наше. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако не узнаете,

44. за јаснотиите и Книгите. Ние и тебе ти објавивме

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ الَّتِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبْرِئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآخِرَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نَاوْحِي إِلَيْهِمْ
فَتَنَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ

Опомена за да им го објасниш на луѓето она што им го објавуваме, и за да размислуваат.

45. Нели се сигурни оние кои правеа лошотии, сплетки, дека Аллах нема да ги згмечи во земја или дека нема да им дојде казна од каде што нема ни да усетат,

46. или казната да не им се случи при лунсањата нивни при што ќе бидат немоќни?

47. Или да не им се случи при стравот нивни... та, Господарот твој, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!

48. Не гледаат ли дека сè она што Аллах го создаде, што ја расфрла неговата сенка лево и десно... му прави сецде на Аллах? Тоа, токму, е потчинето!

49. На Аллах му прави сецде сè она што е на небесата и она што е на земјата - сè што е живо. А и мелеките кои не се дујат,

50. се плашат од Господарот свој кој е над нив, и го работат она што им е наредено.

51. Аллах вели: “Не прифаќајте два бога. Бог, навистина, е само

لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُيبِهِمْ فَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ تَحْتِ يَدَيْهِ نَارًا تَلْبَلُثُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٥﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْكَرُونَ ﴿١٦﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ

еден. Тогаш само од Мене
стравувајте, навистина!

وَحْدًا فَإِنِّي فَازَهُبُونَ ﴿٥١﴾

52. И сè што е на небесата и на
Земјата е - Негово. Верата само
Нему му припаѓа. И зарем од
друг, место Аллах, ќе се плаши-
те?

وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَصِبْ
أَفَغَيْرَ اللَّهِ نَعْبُدُ ﴿٥٢﴾

53. Секој благодат при вас... е
од Аллах. Потоа кога ќе ви се
случи несреќа... та, кон Него се
повикувате, гласно!

وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَالْيَهُ تَجْتَهِرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Потоа, кога несреќата ќе
помине, тогаш, една дружина
меѓу вас, на Господарот свој
здруженик Му припишува,

ثُمَّ إِذَا كُفِيَ الضُّرُّ عَنْكُمُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

55. за да го покажат неверство-
то свое во она што Ние им го
дадовме... та, уживајте а потоа
ќе узнате!

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

56. И за оние кои не ги знаат
определуваат еден дел од 'рскот
што Ние им го дадовме. Се кол-
нам во Аллах дека ќе бидете,
секако, прашани за лагите што
ги измислувавте.

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ثَالِثَةً
لِّتَسْأَلُنَ عَنْ مَا كُتِبَ لَهُمْ يَوْمَ تَقْرُونَ ﴿٥٦﴾

57. И оние на Аллах ќерки Му
означуваат. Нека е возвишен
Он! А нивно, меѓутоа, е она што
си го посакуваат!

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ
مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

58. И кога некому од нив ќе му
се дојде вест дека добил женско,
лицето негово ќе го прекрие
сенка црна и се огорчува,

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَاطِمٌ ﴿٥٨﴾

59. се крие од луѓето заради лошата вест која му е донесена: дали да го остави во живот па да биде понижен или, пак, дали да го закопа в земја. Е, само колку е лошо просудувањето нивно?

60. А врз оние кои не веруваат во Ахирет им припаѓа лош пример, а највисокиот пример Му припаѓа на Аллах. Он е Силен и Мудар!

61. Кога Аллах би ги казнувал луѓето заради зулумот нивни не би останало ништо живо. Но, Аллах ги остава до едно време определено. Па, кога ќе им дојде крајот не ќе можат да го задоцнат ни за миг а ниту, пак, да го забрзаат.

62. Презираното од нив Му го припишуваат на Аллах, а јазиците нивни лага исфрлаат дека за нив, без сомнение, има оган. И тие кон него ќе претходат, навистина!

63. Се колнеме во Аллах дека, секако, испративме пејгамбери пред тебе, па Шејтанот постапките нивни ги разубавуваше. Он е заштитникот нивни денес, а за нив има казна болна.

64. И Ние Книга ти објавивме само да им го објасниш она во

يَوْرِي مِنَ الْقَوْرِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ
عَلَىٰ هُوبٍ أَمْ يُدْسُهُ فِي التُّرَابِ الْأَسَاءِ
مَا يَخْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ
الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

وَلَوْ نَوَإْخَذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ
وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
لَا يَسْتَجِزُّوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُّ
أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جُرْمَ
أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنْهُمْ مُّقْرَّبُونَ ﴿٦٢﴾

ثَالِقَةً لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَرِئْنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ فَهُمْ وَلِيَهُمُ الْيَوْمَ وَهُمْ
عَذَابُ آيَةٍ ﴿٦٣﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

што се разединуваат, и Патоказ, и Милост за луѓето кои веруваат.

65. Аллах од небо спушта вода, па со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои слушаат.

66. И во добитокот вие, навистина, имате ибрет. Ве напојуваме со она што е во стомакот негов, со млеко чисто, меѓу крв и огризина во трбушината, пријатно за оние кои го пијат.

67. А од плодовите на урмата и лозјето вие земате напивка и храна пријатна. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои сфаќаат.

68. И Господарот твој ѝ даде вдохновение на пчелата: “Прави куќа по ридовите, и по стеблата и по она што го прават луѓето;”

69. потоа: “Јади од секаков плод, а потоа оди по патиштата на Господарот твој, послушно!” Од внатрешноста нивна излегува напивка со различни бои, во која има лек за луѓето. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат.

الَّذِي أَخْلَقُوا فِيهِ وَهْدَى رَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٦﴾

وَأَن لَّكُم فِي الْأَنْعَامِ لَعِبَةٌ تَشْفِيكُم مَّا فِي بُطُونِهِ
مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّنَّا خَالِصًا سَائِعًا لِلشَّارِبِينَ ﴿١٧﴾

وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ لَتَخَذُونَ
مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ
شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾

70. Аллах ве создаде а потоа ќе ви ги земе душите. Некои од вас ќе доживеат старост длабока, така што не ќе знаат ништо од она што го знаеја. Аллах, навистина, е Зналец и Кадар!

71. Во 'рскот Аллах ви даде предност едниадруги. Но, оние на кои им е дадена предност не им даваат од 'рскот свој на оние кои се во нивна сопственост. А еднакви се и едните и другите. Е, па благодатот ли Аллахов оние не го признаваат?

72. Од вас Аллах создаде жени, а од жените ваши синови и внуци, и Он ве снабди со храна добра. Е, па, зошто во невести-ната веруваат, а благодатот Аллахов не го признаваат?!

73. И обожаваат друг освен Аллах кој не може да им даде никаков 'рск ни од небесата ни од Земјата, и коишто ништо не можат.

74. Па, не донесуваат за Аллах примери. Аллах, навистина, знае а вие не знаете.

75. Аллах донесе пример со роб во нечија сопственост кој не е кадар за ништо и оној кому му даваме од Нашиот 'рск добар, па од него дели и јавно и тајно. Еднакви ли се? Благодарноста

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَرْزُقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْزُلٍ الْعُمُرِ
لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمِهِ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْسِي رَزَقَهُمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعِلْمِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَدَّةٍ وَرِزْقًا
مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنِعْمَتِ اللَّهِ
هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

فَلَا تَصْرِفْ أَيْدِيكَ إِلَىٰ الْاُمْتَالِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ أَرْزَاقٍ حَسَنًا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

му припаѓа на Аллах! Но, мнозинството од нив не знаат!

76. И Аллах донесе пример за два човека. Еден од нив нем, кој не е кадар ништо да направи, и на товар е на сопственикот негов, и каде било да го насочи, не донесува ништо добро. Еднаков ли е овој со оној кој повикува кон праведноста, а кој е по патот вистински?

77. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! А што се однесува до пропаста на светот? Па, таа е како трепка на окото или, пак, е побрза. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

78. Аллах ве вади од утробите на мајките ваши, незнаејќи ништо, па ви определи и слух, и вид и срца за да бидете благодарни!

79. Не ги гледаат ли птиците потчинети во летот на небо? Кој може да ги допре освен Аллах? Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои веруваат.

80. Аллах ви одреди во домовите ваши смирна, а од кожата на добитокот покривки, кои лесно ги носите на денот кога патувате и на денот кога се утаборувате, а од волната нивна, од крзното нивно и влакната нивни простирки

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زَجَلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكُم
لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ
أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ
السَّمَاءِ مَا يَتَّبِعُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِن فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ
ظُهُورِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا
وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارُهَا أَثْنَاوُمتَعَالَى إِلَيْنَا حِينِ ﴿٨٠﴾

за уживање до еден рок определен.

81. И од она што Аллах го создаде за вас. Он определи сенки, а од брдата за вас определи засолништа. И за вас определи штитови кои ве штитат од горештина, и штитови кои ве штитат од несреќата ваша. Ете, така Аллах го надополнува благодатот Негов кон вас за да бидете послушни!

82. Па, ако ги свртат плеките... та, ти само известуваш јасно:

83. го знаат благодатот Аллах-ов, а потоа не го признаваат. А мнозинството од нив се неверници!

84. И Денот во кој од секоја заедница ќе оживиме по еден сведок; потоа, на оние кои не веруваа не ќе им се даде збор, а ниту, пак, да се оправдуваат.

85. И кога оние кои правеа зулум ќе ја видат казната... та, казната не ќе им се олесни, и не ќе им се даде рок!

86. И кога ќе ги видиш оние кои на Аллах му ги здружуваа божествата нивни, кога ќе речат: "Господаре наш, оние се божест-

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ رَحْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلُغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرُوهَا وَكَثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْنَوْنَ ﴿٨٤﴾

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَّكَاءَ هُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

ва наши на кои ние, освен
Аллах, се повикувавме.” А бо-
жествата нивни ќе им дофрлат:
“Вие сте, секако, лашковци!”

87. И оние тогаш на Allah ќе
Му се оддадат. И ќе се оддалечи
од нив она што го измислуваа.

88. На оние кои не веруваа и
кои одвраќаа од Аллаховиот пат
Ние ќе им ја зголемиме казната
со уште една казна затоа што
сееја безредие.

89. И Денот во кој од секоја
заедница Ние ќе оживиме по
еден сведок меѓу нив кој ќе
сведочи против нив! И ќе
дадеме, исто така, ти да бидеш
сведок против нив. И ти
објавивме Книга како Објас-
нување за сè, и Патоказ, и
Милост, и радосница за Полсуш-
ните!

90. Allah, навистина, наредува
и праведност, и добродетелство,
и да им се дава на ближните, и да
се забранува зло, и срамно дело
и насилство. Allah ве советува
за да се присетите!

91. И придржувај се врз ветува-
њето кон Allah кога склучивте
договор, и не изневерувајте ги
ветувањата кога ги утврдивте и
кога Аллаха за заштитник го

لَكَذِبُونَ ﴿٨٦﴾

وَأَقْوُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَٰةَ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

يَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلٰى هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

﴿٩٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

зедовте. Аллах, навистина, го знае она што го работите!

92. И не бидете како онаа која ќе го распреде предивото свое, по нејзиното цврсто предиво, земајќи ги ветувањата ваши за измама меѓу вас, само затоа да биде заедница која ќе биде побројна од друга заедница. Аллах во тоа само ве искушува за да ви објасни, секако, на Денот суден за она за што, токму, станавте деленици!

93. Аллах да сакаше, сигурно, ќе ве направеше една заедница, но Аллах скршнува во заблуда кого сака и упатува кого сака. Да, вие ќе бидете прашани за она што го работевте.

94. И не служете се со ветувањата ваши за да се лажете еднисо други, па да слизне ногата од нејзината утврда, и да ја вкусете казната, бидејќи одвраќате од Аллаховиот пат. За вас има казна голема!

95. И не заменувајте го договорот со Аллах за нешто што малку вреди. Кај Аллах, навистина, е најголемото добро за вас само да знаете!

96. Она што е во вас е - привремено, а она што е кај Аллах е - за навек. Ние ќе ги наградиме

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَبَتْ نَأْتَجِدُوكَ أَيَمَنَّكَ دَخَلًا يَبْنِيكُمْ
أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ
اللَّهُ بِهِ، وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِسْمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ
عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
قَدَمُ بَعْضِكُمْ بَآدِ بَعْضٍ وَتَذَرُوا الشُّعْرَ إِيمًا صَدَدْتُمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَشْرَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

مَاعِنْدَكُمْ يُغَدُّ وَ مَاعِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ

оние кои беа трпеливи со награда уште поубава од она што го работеа.

97. Кој ќе направи добро дело, било да е машко или женско, е верник, и Ние ќе му дадеме, сигурно, добар живот, и ќе ги наградиме, сигурно, со награда уште поубава од она што го работеа.

98. А кога ќе читаш Кур'ан, побарај да се приклониш кон Аллах од Шејтанот проколнат.

99. Тој, навистина, нема власт врз оние кои веруваат и кои се потпираат врз Господарот свој.

100. Власта негова, секако, е врз оние кои ги вртат плеките кон Аллах и кои здруженици Му припишуваат.

101. И кога Ние еден ајет ќе замениме со друг... па, Аллах најдобро знае за она што се објавува! Зборуваат: “Ти си, навистина, лашко! “Но, мнозинството меѓу нив не знаат!

102. Кажи: “Го објави Духот свет, од Господарот твој, со вистина за да ги зацврсти оние кои веруваат, како Патоказ и Радосница за Послушните!”

103. И Ние го знаеме, секако, она што го зборуваат: “Него го

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُمْ مُّؤْمِنٌ
فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيْمِ ﴿١٨﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءٰمَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُم بِهٖ مُّشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ ءَايَةً وَاللّٰهُ
أَعْلَمُ بِمَا يَتَزَكَّىٰ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُّفْتَرٍ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءٰمَنُوا وَهُدًى
وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

поучува некој човек.” Јазикот на кој оние го свртуваат е странски, а ова е јасен арапски јазик.

104. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови, Аллах, навистина, не ќе ги упати. И за нив има казна болна!

105. Лага измислуваат оние кои, навистина, не веруваат во знаменијата Аллахови. Оние се, токму, лашковци!

106. Оној кој не верува во Аллах по неговото верување, освен ако е присилен, а срцето му е смилено со верување, ќе ја предизвика лутината Аллахова. А за оние кои, исто така, ќе ги исполнат градите со неверство има казна голема.

107. Ете, тоа е, секако, заради што го посакуваат животот на овој свет повеќе од Ахирет. И Аллах, навистина, не ќе го упати народот невернички.

108. Тоа се оние чии срца, и чиј слух и чиј вид Аллах ги запечати. Овие, токму, се занемарени!

109. На Ахирет, без сомнение, ќе бидат поразените!

110. На оние кои се иселија, по мачењето, а потоа се бореа и беа трпеливи... та, Господарот

لَسَاتُ الَّذِي يُجَدِّدُ إِلَيْنَا أَعْجَمٌ
وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمْ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ لَا مَنَ
أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَافِقُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْخَسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ إِنَّكَ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ
مَا فُتِنُوا تَجِدُهُمْ أَصْحَابَ أَيْمَانٍ

твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

111. Ќе настапи Денот во кој секоја душа ќе се грижи за себе...И секоја душа ќе си го исполни она што го направила. И ним не ќе им се направи зулум.

112. Аллах изнесе пример за градот, безбеден и мирен. Од секоја страна му доаѓаше 'рск во изобилство. И, ете, жителите не ги признаваа благодатите Аллахови, па Аллах определи да вкуси и глад и страв, токму, заради она што го работеа,

113. и им дојде пејгамбер, еден од нив, па го сметаа за лашко ... та, ги обзеде казна. Оние, токму, се зулумќари!

114. Па, јадете од 'рскот што ви го даде Аллах, она што е халал и добро. И ако само Аллаха го обожавате, заблагодарувајте се на Аллаховите благодати!

115. Он, навистина, ви забрани и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, освен ако е некој присилен, несакајќи, само колку да преживее... Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

116. И не зборувајте го она што е, инаку, својствено на јазиците

رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٠﴾

﴿١١١﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١١٢﴾

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَّ اللَّهُ لَهَا الْجُوعَ وَالْخَوْفَ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُوْنَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُوْنَ ﴿١١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِتَّعِبُدُوْنَ ﴿١١٥﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَأْكِلَ الْغَيْرِ لِلَّهِ بِهِ فَعِنَ اضْطَرَّ غَيْرِ بَإِغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ

ваши и лага: “Ова е халал, а ова е харам!” За да измислувате за Аллах лага. Оние кои, навистина, за Аллах измислуваат лага не ќе успеат!

117. Само малку уживање; за нив има казна болна!

118. На Евреите им го забранивме она што ти го кажувавме порано. И зулум не им направивме, туку самите зулум си направија!

119. За оние кои направија зло, незнаејќи, Господарот твој, навистина, потоа им прости. И се поправија. Потоа Господарот твој, навистина, беше Простувач и Сомилосен кон нив!

120. Ибрахим, навистина, беше како еден човек, понизен на Аллах и чист. Не беше меѓу многубошците,

121. благодарен на благодатите Аллахови; и Он го избра и го упати по патот вистински.

122. На овој свет Ние му дадовме добро, а на Ахирет ќе биде, навистина, меѓу добрите!

123. Потоа Ние ти објавивме: “Следи ја чистата вера Ибрахи-

هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّفَتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّةٍ
ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ
مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَوْ رَأَيْكَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ آجِبْتَهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

وَمَا نَبِئْتُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنِّي فِي الْآخِرَةِ
لَإِنِّ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٣﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ أَنْبِئْ مَلَأَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

мова. Он не беше меѓу многубошците.”

124. Сабота е определена за празнување за оние кои се разединуваа за неа, навистина! Господарот твој ќе им пресуди, секако, за Денот суден за она за што станаа деленици!

125. Повикувај кон патот од Господарот твој, и со мудрост и со ука добра. И расправај со нив на најдобар начин! Господарот твој, секако, најдобро го познава оној кој скришнал од патот Негов. Он најдобро ги знае упатените!

126. А ако сакате да им се одмаздите - па, одмаздете се онолку колку ви е направено зло. А ако се стрпите тоа, секако, е најдобро за трпливите!

127. Биди трпелив! Трпеливоста е само покрај Аллах. И не жалости се за нив. И нека не те обзеде тесноградие заради она што го сплеткарат!

128. Аллах, навистина, е со оние кои се богобојазливи и со оние кои се добротинители!

ЕЛ-ИСРА (Патување ноќе) XVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Славен нека биде Оној кој
робот Свој ноќе го пренесе од

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٧﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٨﴾

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُم مَّا يَلْقَىٰ هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٩﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ
وَلَيْنَ صَبْرَتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٣٠﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِإِلَآهِ ۖ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٣١﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
يُحْسِنُونَ ﴿١٣٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ

Месцидул Харам до Месцидул Акса, чија околина Ние ја благословивме за да му покажеме некои од знаменијата Наши. Он, навистина, е Слушач и Гледач!

2. И на Муса Ние Книга му дадовме и ја определивме да биде Патоказ за синовите Израилови: “Не земајте, освен Мене, друг закрилник!”

3. Потомци од оние кои ги товаривме со Нух. Он, навистина, беше роб благодарен!

4. И во Книгата Ние на Синовите Израилови им определивме: “Вие ќе предизвикате на земјата безредие во два наврата, сигурно! И прекумера, нависоко ќе гледате!”

5. Па, кога дојде ветувањето, она првото, против вас, Ние исправивме робови Наши, силни и јаки, кои ги прегација домовите. И ветувањето беше остварено.

6. Потоа Ние ви ја вративме силата против нив и ве поддржавме и со имотот и со синовите и броено ве зголемивме.

7. Ако направите добро, правите добро за себеси, а ако,

الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ
لِئَلَّيْهِ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٥﴾

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ لَا تَتَّخِذُوا
مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿١٦﴾

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَاكُورًا ﴿١٧﴾

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١٨﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا جُلُلَ الْأَدْيَارِ
وَكَاثَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿١٩﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ
بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٢٠﴾

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ﴿٢١﴾

пак, направите зло, правите за себеси. А кога дојде ветувањето друго Ние ги испративме за да се ужалат лицата ваши, и за да влезат во Храмот како што влегоа првпат, и целосно да го уништат она што ќе го заземат.

8. Господарот ваш, можеби, ќе ви прости. Ако вие почнувате и Ние почнуваме. Џехеннемскиот затвор Ние го определивме за неверниците!

9. Овој Кур'ан, навистина, упатува кон она што е најисправно, и на верниците кои работат добри дела им донесува радосница дека за нив, секако, има награда голема.

10. А за оние кои не веруваат... на Ахирет, навистина, Ние ќе им подготвивме казна болна.

11. И човекот повикува кон зло како што повикува и кон добро. Човекот е претерано брз!

12. И денот и ноќта Ние ги направивме две знаменија. Па, знамението ноќ го избришавме, и знамението ден го направивме очигледно за да барате добрина од Господарот ваш, и за да го знаете бројот на годините и сметањето. Па, секоја работа Ние потенко ја објаснивме!

13. И за вратот на секој човек Ние ќе му го обесеме делото

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وَجُوهَهُمْ
وَلِيَذُكَّرُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِيَسْتَوُوا مَا عَلُوا نَتِيرًا ﴿٧﴾

عَنِ رَبِّكَ أَنْ يَحْكُمَ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَاوَةً جَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آعَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

وَيَذُوقُ الْإِنْسَانُ أَثْمَرَ شَرِّ دَعْوَاهُ بِالْغَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَنْ حَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّيَتَبَنَوْا فَضْلًا
مِّنْ رَبِّكَمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ
وَكُلُّ شَيْءٍ عَفْصَتْنَاهُ نَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلَمْنَهُ لَطْفٌ مِّنْ رَبِّهِ عُنْفٍ ثُمَّ نُخْرِجُ لَهُ

негово, и на Денот суден, Книгата со која ќе се сретне, ќе му ја извадиме отворена:

14. “Читај ја Книгата твоја; за тебе денес е доволно тоа што ќе полагаш сметка.”

15. Оној кој оди по патот вистински, оди по него, навистина, за себеси, а оној кој скршнува во заблуда, скршнува во заблуда, навистина, против себеси. И никако не ќе го носите бремето на другиот. И Ние не казнивме ниеден народ додека не му испративме пејгамбер.

16. И Ние кога сакаме го уништуваме еден град, и ги оставаме раскошниците негови во разврат па се овистинува зборот против нив и тогаш до темел го рушине тој град.

17. И колку поколенија по Нух Ние уништивме! Доволно е што Господарот твој ги гледа, и што е Гледач и Известен за гревовите на робовите Свои.

18. На оној кој го посакува овој свет Ние му го даваме она што го сакаме, и на оној кому сакаме, потоа, ќе му одредиме Цехеннем во кој ќе биде пржен, потценет и напуштен!

19. А на оној кој го посакува Ахирет и кој тежнее кон него,

يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَتَبْنَا بِقَلَمِهِ مَنشُورًا ﴿١٧﴾

أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ نَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٨﴾

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ
فَلِنَا يَضِلْ عَلَيْهَا وَلَا نَزِرُ وَازِرَةٌ وَّزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٩﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَبِينَهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿٢٠﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٢١﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
لِئِنْ يُرِيدَ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا
مَدْحُورًا ﴿٢٢﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ

кој е верник... е, па, на онаквите тежнењето нивно е благодарно!

فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٥﴾

20. Ние им даваме на сите, било на овие било на оние, од подароците на Господарот твој. А подарокот на Господарот твој не е неврден!

كُلًّا نَّمِيزُ هَتُّوْلَاءَ وَهَتُّوْلَاءَ مِنْ عَطَايِكَ
وَمَا كَانَ عَطَايَ رَبِّكَ مَحْطُورًا ﴿٢٠﴾

21. Погледни како Ние им даваме предност еднинадруги. А на Ахирет, секако, се најголемите степени и најголемите предности!

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ
أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

22. И покрај Аллах друг бог не означувајте. Ќе останете, тогаш, осудени и отфрлени.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَّخْذُومًا ﴿٢٢﴾

23. И Господарот твој определи: “Само Него да го обожавате, а на родителите добро да им правите. Ако еден од нив или двајцата кај тебе доживеат старост, не кажувај им ни ‘уф’ Не обраќај им се со висок глас и зборувај им зборови благородни!”

﴿٢٣﴾ وَقَضَىٰ رَبِّيكَ أَلا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا إِنَّمَا يُلْفَنَ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا
أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَا أَوْفٍ وَلَا تَنْهَرُهُمَا
وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

24. И пред нив спушти ги крилјата на потчинетоста и милоста, и речи: “Господаре мој, смилуј им се онака како што тие ми се смилуваа кога бев малечок!”

وَأَنْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

25. Господарот ваш најдобро го знае она што е во душите ваши: ако бидете добротинители... та,

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ أَوْدِيَةٌ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

Он, кон оние кои се кајат, навистина, е Простувач!

26. И дај му го на близиниот правото негово, и на сиромашниот, и на патникот и не троши безмерно!

27. Расипниците, навистина, се браќа на Шејтанот, а Шејтанот Господарот негов, навистина, не Го признава.

28. И ако се свртиш од нив, барајќи ја милоста на Господарот твој за која, токму, се надеваш, тогаш, проговори им учтиво!

29. И не држи ја раката твоја обесена за вратот а ниту раширена толку долго за да не останеш, тогаш, презрен и очаен.

30. Господарот твој, секако, дава 'рск кому сака, и Он му одредува мера. Он е Известен за робовите Свои и Гледач е!

31. И не убивајте ги децата ваши, плашејќи се од сиромаштија. Ние и нив и вас ве храниме. Убивањето нивно, навистина, е грев голем!

32. И не приближувајте се кон блуд. Тоа, навистина, е разврат и пат лош!

33. И не убивајте никого за кого Аллах забрани, неправно!

وَأَاتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا تَبْذُرْ رِبًّا ۖ

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۖ

وَلَمَّا تَعَرَّضْنَهُمْ إِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۖ

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۖ

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۖ

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَتَّىٰ إِذَا مَلَاقَتْ غُرَّتُهُمْ
وَابْيَاكُمُ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۖ

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ۖ

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

А во однос на оној кој е убиен, ни крив ни должен, на заштитникот негов му дадовме власт, но нека не претерува во убивањето. Тој, секако, е потпомогнат!

34. И не приближувајте се кон имотот на јетимот! И додека не стане полнолетен, однесувајте се кон него на најдобар начин. Исполнувајте го договорот! За договорот, навистина, има одговорност!

35. И кога мерите, мерете како што треба, мерејки на кантарите праведно. Ете, тоа е најдобар и најубав исход!

36. И не следи го она што не го знаеш. И слухот, и видот, и срцето ќе бидат одговорни, навистина!

37. И не оди по земјата горделиво! Ти, навистина, земјата не ќе ја пробиеш, и не ќе ги надвишиш брдата!

38. Сè ова е лошо, кај Господарот твој, непожелно.

39. Ете ти од мудроста што ти ја објави Господарот твој. И не придружувај Му на Аллах друг бог, зашто ќе бидеш фрлен во Џехеннемот, понижен и отфрлен!

40. Ви подари ли Господарот ваш синови, а за Себе ги зема

وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا
فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشَدُّهُ رَأْفًا يَا عَهْدَ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسَاسِ أَلْتَسْفِيهٖ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٨﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٩﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَأَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٤٠﴾

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٤١﴾

ذٰلِكَ مِنَّمَآ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٤٢﴾

أَفَأَصْفَكَ رُكْبَتًا بِالْبَيْنِ وَآخِذًا مِنَ الْمَلَأِكَةِ

мелеките како ќерки? Вие зборувате, секако, зборови големи!

41. Во овој Кур'ан, секако, Ние поставивме ред за да се присетат, и тоа само им го зголемува оддалечувањето.

42. Кажи: "Кога би имало покрај Него богови како што зборуваат, тогаш, би побарале пат до Аршот!"

43. Славен е Он и Возвишен, над она што го зборуваат, со висина голема!

44. Него го слават и седумте небеса и Земјата, и она што е меѓу нив. И нема ништо што, со благодарност своја, не Го слави, но вие не го разбирате славењето нивно! Он, навистина, е Благ и Простувач!

45. И кога го читаш Кур'анот меѓу тебе и оние кои не веруваат во Ахирет Ние поставивме завеса невидлива.

46. И врз срцата нивни Ние ставивме прекривачи за да не го разберат, а во ушите нивни тежина. И кога ќе го споменеш Господарот твој во Кур'анот, Единствениот, оние ги вртат плеќите со одбојност.

إِنَّمَا إِنَّا لَنَقُولُ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿١١﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَأَبْتَغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿١٢﴾

سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١٣﴾

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَسْبِغْ بِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿١٤﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿١٥﴾

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِهِ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَىٰ أَذُنِهِمْ فَهُم مُّعْتَصِرُونَ ﴿١٦﴾

47. И Ние најдобро го знаеме она што оние го слушаат, токму, кога те прислушкуваат, и кога шепотат, и кога зулумџарите зборуваат: “Да, вие следите само еден човек волшебник!”

48. Погледни како ти донесуваа примери! Оние скршнаа во заблуда... па, не можат да го најдат патот!

49. И зборуваат: “Кога ќе стане коски и прашина тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?”

50. Кажи: “И дури да бидете камења и железо,

51. или кое било друго суштество кое ви изгледа преголемо. Ќе речат: “Кој ќе нè оживи?” Кажи: “Оној кој ве создаде првпат.” Тогаш кон тебе ќе ги свртат главите свои, зборувајќи: “Кога ќе биде тоа?” Кажи: “Ќе биде, можеби, сосем блиску!”

52. Денот во кој Он ќе ве повика, па ќе му се освие, заблагодарувајќи Му се. Ќе помилите дека останавте само малку време.

53. И кажи им на робовите Мои да го зборуваат она што е

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ
وَإِذْ هُمْ يُخَوِّى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَسْمِعُونَ
إِلَّا أَرْجَاءَ مَسْحُورًا ﴿١٧﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

وَقَالُوا الْإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرَفْنَا إِنْأَنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْفُرُ بَصُدُورُكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيَعْبُذُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ
مَنْ هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٢١﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
وَتَقُولُونَ إِنَّا لَنُتِمُّهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٢﴾

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ

најдобро, зашто Шејтанот, навистина, сее раздор меѓу нив. Шејтанот кон човекот, секако, е непријател отворен!

54. Господарот твој ве познава најдобро. Ако посака Он ќе ви се смилува, а ако, пак, Он посака ќе ве казни. И Ние не те испративме кај нив како закрилник!

55. Господарот твој најдобро го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Од пејгамберите Ние еднинадруги ги одликувавме, и на Давуд Зебур му дадовме.

56. Кажи: “Повикувајте ги оние кои ги замислувате за богови, а не Него, кои не можат да ја отстранат неволјата од вас, а ни да ја заменат!”

57. Оние кои ги повикуваат бараат средство како да дојдат поблиску до Господарот свој, и се надеваат на милоста Негова, и се плашат од казната Негова. Казната од Господарот твој е подготвена, навистина!

58. Нема ниеден град кој Ние не ќе го уништите пред Денот суден или да не го казниме со казна жестока. Тоа е запишано во Книгата!

يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّا الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ
عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٤﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنِّي يَأْتُكُمْ أَوْ لَوْ أَنَّ يَشَاءُ
يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٦﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا جَوْلًا ﴿٥٧﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمْ
الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخْشَوْنَ
عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٨﴾

وَلَا يَمْنُنُ فَاقْتُلُوا مُنَافِقِيكُمْ يَوْمَ يَأْتِيكُمُ
الْوَعْدُ أَوْ تُعَذِّبُهُمْ أَعْدَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

59. И ништо не може да Нè спречи да испратиме знаменија. Нив, освен тоа, ги сметаа за лажни и поколенијата одамнешни. И на Семуд Ние му дадовме камила очигледна... па ѝ направија зулум. Знаменијата ги испраќаме само да застрашиме!

60. И кога ти рековме: “Да, Господарот твој ги опфаќа луѓето, а сонот кој ти го покажавме е само искушение за луѓето, а и стеблото проколнето во Кур’анот. И ги застрашуваме, а големото насилство нивно само се зголемува!

61. И кога Ние им рековме на мелеките: “Паднете му на седе на Адем! Па, сите паднаа на седе, освен Иблисот, кој рече: “Ќе паднам ли на седе на оној кого го создаде од кал?!”

62. И уште рече: “Сметаш ли на овој кого го одликува над мене? Е, па, ако ме оставиш до Денот суден, потомството негово, освен мал број, секако, ќе го совладам!”

63. Рече: “Бегај! А и оние кои ќе те следат. Па, Џехеннемот, навистина, е казната ваша, казната потполна!”

64. И колку можеш натерај од нив со гласот твој. И натерај го караванот твој кон нив, и

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ
بِهَا الْآلُ وَالْوَلُونَ وَأَنبَيَانُ مَوَدَّ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلَّهِ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الرَّءْيَا لَكَ إِنِ ارْتَبْتُمْ إِلَّا نَفْسَهُ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْءَانِ وَنُفِخُ فِيهِمْ فَمَا يَرِيدُهُمْ
إِلَّا تُطْعِنَانَا كِبِيرًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ نَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ
أَخَّرْتُكَ إِلَى يَوْمِ الْبَيْعَةِ لَأُحْسِنَنَّ
دِرَّتَيْتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعُكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ
جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مُّوَفَّرًا ﴿٦٣﴾

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ

пешадијата твоја... здружи им се и во имотот и со децата и вети им! Шејтанот им ветува само измама!

65. Не поседуваш моќ над робовите Мои, навистина! Господарот твој е Доволен Закрилник!

66. Господарот ваш е Оној кој, за вас, го тера бродот по море за да барате од добрината Негова. Он кон вас, навистина, е Сомилосен!

67. И кога ќе ве погоди неволја во море исчезнуваа оние кои ги молевте, освен Него. И штом ќе ве спасивме со пристигнувањето на копно се противевте. Човекот, навистина, не признава!

68. Сигурни ли сте дека Он нема да ве гмечи во земјата? Или да не ви испрати пустинска бура? А потоа да не си најдете закрилник!

69. Или сигурни ли сте дека повторно нема да ве врати во морето, па да ви испрати бура која ќе ве удави затоа што не верувавте? Потоа не ќе најдете никого кој ќе биде против Нас.

70. И Ние веќе ги одликувавме синовите Адемови. И ги згри-

وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٥﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٦﴾

رَبِّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفَلَاحَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَنَبَّغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَمْ يَنجِسْكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

أَفَأَمْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾

أَمْ أَمْنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ ذَيْعًا ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

живме и по море и по копно,
снабдувајќи ги со добрата и
давајќи им предност над многу
од оние кои ги создадовме.

71. Денот во кој ќе ги повикаме
сите луѓе со нивниот водач...
Оние на кои ќе им биде дадена
книгата од десната страна нивна
ќе ја читаат книгата своја и не
ќе им се направи никакво зло ни
колку едно влакно.

72. И кој ќе биде во врска со
ова невид на овој свет ќе биде
невид и на Ахирет, и кој
најмногу во заблуда скршнал.

73. И за малку да не те
одвратат од она што Ние ти го
објавивме, за да фрлаш лага врз
Нас, со она што не ти се објави,
па да те прифатат за пријател!

74. И Ние да не те зајакневме
ти, само за малку, ќе им се
приклонеше,

75. а, ако тоа го направеше,
тогаш, Ние ќе ти дадеме да
искусиш удвоена казна, и во овој
живот и во оној живот. Потоа
против нас не би нашол поддрж-
ник!

76. И само што не те воздигнаа
над земјата за да те истераат од
неа, навистина! А ако тоа го

وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَسٍ بِإِمِينِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ
كِتَابَهُ بِرِيسْمِهِ فَإُوتِيَ الْكِتَابَ يَقْرَأُ وَنَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَيْسِلًا ﴿٧٢﴾

وَمَن كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى
وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ
إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً
وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حِيلًا ﴿٧٤﴾

وَلَوْلَا أَن تَبَيَّنَّاكَ لَفَتَدَكَّدْتَ
تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ
ثُمَّ لَنَجْذُوكَ عَلَيْنَا تَصْغِيرًا ﴿٧٦﴾

وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبُسُونَ خَلْفَكَ

направеа само малку време по тебе ќе останеа.

77. Праксата кон пејгамберите кои Ние пред тебе ги испративме беше, секако, таква. И во праксата Наша, секако, не ќе најдеш измена.

78. И намаз извршувај кога сонцето ќе тргне од половина на небото па до вечерниот самрак, и читај Кур'ан на сабах намаз. Читањето на Кур'анот на сабах намаз, навистина, е Сведоштво!

79. И бдеј со намаз во дел од ноќта, и тоа доброволно, можеби Господарот твој ќе ти испрати благороден достоен степен.

80. И кажи: “Господаре мој, направи да влезам низ влезот на искреноста и да излезам низ влезот на искреноста. И дај ми од Твоја страна и власт и поддржник!”

81. И кажи: “Вистината дојде, а лагата исчезна. Лагата, секако, е ништожна!”

82. И Ние од Кур'анот ти го објавуваме она што е Лечение и Милост за верниците. А на зулумкарите само им ја зголемува загубата!

إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٧﴾

سُنَّةً مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٦٨﴾

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمَاسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ
وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ﴿٦٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۚ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى
أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٠﴾

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِّن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٧١﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٧٢﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْءَانِ مَاهُو شِفَاءً وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٧٣﴾

83. И кога благодатот Наш ќе падне на човекот, се дуче и се врти настрана, а кога ќе го допре зло некакво, се разочарува.

84. Кажите: “Секој работи онака како што му одговара. Господарот ваш, меѓутоа, најдобро го знае оној кого Он, токму, го упати по патот најупатувачки!”

85. И те прашуваат за духот. Кажите: “Духот е едно од нештата на Господарот мој и за него дадено ви е само малку знаење. “

86. А ако посакавме Ние ќе го занемаревме сигурно она што ти го објавивме. И ти, во врска со тоа, не ќе најдеш против нас закрилник,

87. освен милоста од Господарот твој. Добрината Негова кон тебе, навистина, е голема!

88. Кажите: “Кога би се збрале и циновите и луѓето да донесат нешто што ќе биде слично на Кур’анот, не ќе можат да донесат ништо слично нему, па било да се помагаат едни со други.”

89. Во овој Кур’ан Ние веќе поредивме за луѓето од секој

وَإِذَا أَوْفَعْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَى حِمَامَهُ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾

قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنُدْهِبَنَّ بِأَلَدِي أَوْ حِينًا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا نَجِدُكَ بِهِ عَلِيمًا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذِهِ الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ

пример. Па, мнозинството на луѓето одбиваат, навистина, со тоа што не веруваат!

90. И зборуваат: “Никогаш нема да ти веруваме сè додека не направиш да прсне вода од земјата, вода која ќе извира”,

91. или: “ако имаш бавча со урми и со лозја па да направиш да избувнат големи реки од неа”,

92. или: “ако не го срушиш небото врз нас - како што сметаше - во парчиња”, или; ако не ни ги доведеш Аллах и мелеките за помош“,

93. или: “ако немаш кука со украси” - или ако не се извишиш на небо - уште: нема да ти веруваме и во извишувањето твое сè додека не ни спуштиш Книга што ќе ја читаме.” Кажи: “Славен нека биде Господарот мој! Не сум ли јас само човек пејгамбер!?”

94. А она што луѓето ги спречува - бидејќи им дојде Патоказот - е само тврдењето нивно: “Дали Аллах испрати човек за пејгамбер?”

95. Кажи: “Кога мелеките би одеа по земјата мирно Ние, секако, од небо ќе им испратевме мелек за пејгамбер!”

فَأَيُّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ لَكَ حَتَّى تَنْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعَنْبٍ
فَتُغْرِجَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا فَنُفْجِرَآ ﴿٩١﴾

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا
أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَكِ إِلَيْنَا قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ لِزُفْرِكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ
فَلَسُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾

فَلَنُؤَاتِيَنَّكَ فِي الْأَرْضِ مَلَكَيْنَا يَمْشُونَ
مُطَمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

96. Кажи: “Аллах е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он, навистина, е Известен за робовите Свои и Гледач е!

97. Оној кого Аллах ќе го упати, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... за него не ќе најдеш, освен него, заштитници. Ние ќе ги збереме на Денот суден: лицата нивни ќе бидат соборени, ќе бидат и слепи, и неми, и глуви. Прибежиштето нивно е - Цехеннемот! И секојпат кога огнот Саир ќе ослабне Ние ќе го разгориме.

98. Ова, токму, е казната нивна, зашто тие, навистина, не веруваа во знаменијата Наши, и велеа: “Кога ќе станеме коски и прашина, тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?”

99. Не гледаат ли дека Аллах, секако, е Оној кој ги создаде небесата и Земјата, Кој е кадар да создаде ним слични, и да им определи рок во кого нема сомнение. Па, зулумкарите одбиваат, неверувајќи!

100. Кажи: “И кога би ги поседувале ризниците на милоста од Господарот мој и дури тогаш би ве опфатил страв да потрошите.” Човекот е голем скржавко!

101. И на Муса Ние веќе му дадовме девет знаменија јасни.

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ. وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ غُمْبًا وَيَكُودُ صَمَاتًا وَنُفُوسُهُمْ فِيهَا
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

ذَٰلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا
إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرَفَتًا إِنْآلَ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا
لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ

Па, прашај ги синовите Израилови кога тој, токму, им дојде, и кога фараонот му рече: “При мислење сум дека ти си, Муса, навистина, волшебник!”

102. Муса рече: “Да, знаеш дека тие очигледности ги објави само Господарот на небесата и на Земјата. И јас сметам, о фараоне, дека си ти, навистина, изгубен!”

103. И тогаш фараонот посака да ги истера од земјата. Па, Ние него и оние кои беа со него, заедно, ги потопивме.

104. И по него на синовите Израилови Ние им рековме: “Населете ја земјата, а кога ќе дојде ветувањето за Ахирет, Ние ќе ве доведеме во дружини!”

105. И Кур’анот Ние со вистина го објавивме. И Он, токму, со вистина се објавува. И тебе те испративме само како радосник и опоменувач!

106. И Ние Кур’анот по делови го објавуваме за да им го читаш на луѓето полека. И го објавуваме онака како што го објавуваме.

107. Кажи: “Ќе верувате во него или нема да верувате, оние со

بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفْرَعَوْتُ مَسْجُورًا ﴿١٠٢﴾

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

وَقُلْنَا مَنْ بَعْدَهُ لَبِئْسَ إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

وَالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةٍ
وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِلَّا الَّذِينَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ ؕ

даденото им знаење пред него - кога им се кажува - паѓаат на сецде со лицата свои,

108. и зборуваат: “Славен нека е Он! Господарот наш! Ветувањето на Господарот наш се оствари!”

109. И паѓаат со челата свои, плачејќи, и Он им ја зголемува страхопочитта.

110. Кажи: “Повикувајте ‘Аллах!’ Или повикувајте ‘Милостив!’ И по кое било име ќе Го повикувате...па, имињата Негови се најубави! При намазот твој не изговарај на глас а ниту скришно во себе, туку најди начин меѓу тоа!

111. И кажи: “Благодарение на Аллах! Кој не си присвои дете и Кој не зема здружник во власта и Кој нема потреба од поддржник. И величај Го со величието!”

إِذَا بَسُلُوا عَلَيْهِمْ يَحْزُونُونَ لِلَّذِينَ قَانِ سَجْدًا ﴿١٧﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا وَعْدَ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾

وَيَحْزُونُونَ لِلَّذِينَ قَانِ يَكُونُ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٩﴾

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا مِنْ الدِّينِ الْذَّلِ وَكَبِيرًا ﴿٢١﴾

ЕЛ-КЕХФ (Пештера) XVIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Благодарение на Аллах кој на својот роб му објави Книга која не ја искриви,

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِمُعْجَزَةٍ

2. туку: вистинска за да опомене со казна тешка од Него и да ги зарадува верниците кои работат добри дела дека за нив има, навистина, награда убава,

3. во која за навек ќе останат,

4. и да ги опомене оние кои тврдат дека Аллах си присвои дете.

5. Оние за тоа не знаат, а не знаат ни предците нивни. Е, само колку е крупен зборот што излегува од устите нивни! Тие само лаги зборуваат!

6. Па, жалејќи, зарем да пукнеш заради впечатоците нивни ако не веруваат во овој говор.

7. Сè што е на земјата Ние, навистина, го создадовме да биде украс нејзин за да пробаме кој од нив ќе работи најубаво!

8. И Ние, секако, ќе ја направиме гола пустина!

9. Или сметаш ли дека жителите на пештерата и на Режим беа од знаменијата Наши најчудесни?

10. Кога младите момчиња се засолнија во пештерата, тогаш

فِيمَا لِّنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِّدُنِّهِ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾

مَكْنُونٍ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾

وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

فَلَعَلَّكَ يَنْفَعُ نَفْسَكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّمَن يَسْلُوهُرُ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُثًا ﴿٨﴾

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا
مِّنْ آتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا

рекоа: “Господаре наш, дај ни од милоста Твоја и подготви нè со добро однесување во работата наша!”

11. И Ние ги заспавме во пештерата години многу,

12. а потоа Ние ги пробудивме за да дознаеме која од двете странки подобро ќе го брои времето, во кое останаа.

13. И Ние вистински ти го кажуваме кажувањето за нив: тие беа млади кои, навистина, веруваа во Господарот свој и им го зголемивме Патоказот, навистина!

14. И Ние ги зајакнавме срцата нивни кога се разбудија, па рекоа: “Господарот наш е Господарот на небесата и на Земјата. Друг бог освен Него не повикуваме. Во спротивно, секако, неविстина ќе зборуваме.

15. Еве, какви се луѓето наши! Прифатија други богови освен Него. Зошто, тогаш, за нив не донесоа доказ јасен? И кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах?

16. И штом се оддалечивте од нив и од она што го обожаваа освен Аллах: “Скријте се во

مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٥﴾

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٦﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَبْلُوَ أَى الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٧﴾

تَحْنُ نَفْسُ عَلَيْكَ تَبَاهُم بِالْحَقِّ إِنْهُمْ نَفْسِيَّةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَدَّنْهُمْ هَدًى ﴿١٨﴾

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٩﴾

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٢٠﴾

وَإِذْ أَعْرَضُوا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

пештерата. Господарот ваш ќе ве опсипа од милоста Своја, и ќе ви подготви од работата ваша корист некаква.”

17. И ти гледаш кога сонцето изгрева како се шири на десната страна од пештерата нивна, а кога заоѓа поминува на нивната лева страна, додека се тие во еден отворен простор во средината нејзина. Ете, тоа се од знаменијата Аллахови. Оној што Аллах ќе го упати... па, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... па, за него не ќе најдеш ни заштитник ни показник.

18. И би поверувал дека се будни, а оние спијат. И ги вртиме било на левата било на десната страна, а кучето нивно беше ги пружило предните нозе кон отворот. И кога би ги видел во бегство ќе се дадеше и страв ќе те обземеше.

19. И ете, така Ние ги пробудивме за да се прашуваат еднисодруги. Говорник еден меѓу нив рече: “Колку останавте?” Рекоа: “Останавме еден ден или дел од еден ден.” Рекоа: “Господарот ваш најдобро знае колку останавте.” Испратете, тогаш, еден од вас со овие сребренариите ваши, па градот нека види која е најчистата храна и нека ви донесе од ‘рскот, нека се

وَيَهَيِّجْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ﴿١٦﴾

﴿١٦﴾ وَرَأَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوُّرَعْنَ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُوهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْ ذَلِكَ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكَ يَهْدِي اللَّهُ فَوْهُ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْسِدًا ﴿١٧﴾

وَتَحْسَبُهُمْ أُنثَىٰ ظَالِمًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنَقَلْنَاهُم ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنَتَّسِقَ لِقَائِهِمْ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَسَلِّطْ وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

однесува учтиво и нека никого не извести за вас,

20. зашто, ако откријат за вас, навистина, ќе ве каменуваат или ќе ве вратат во вратата нивна и тогаш, за навек, нема да успеете.”

21. И ете, така Ние ги запознаваме другите за нив за да знаат дека ветувањето Аллахо-во, навистина, е вистинско и дека во Часот последен нема сомнение, навистина! Тогаш кога за работата нивна расправаа едни-со други, рекоа: “Подигнете над нив една зграда. Господарот нивни најдобро ги знае.” Оние кои преовладуваа во таа работа нивна, рекоа: “Да изградиме еден храм пред нив!”

22. Ќе речат: “Тројца се, кучето нивно е четвртото.” Ќе речат: Петмина се, кучето нивно е шестото.” За невидливото ќе дофрлуваат. Ќе речат: “Седмина се, кучето нивно е осмото...” Кажи: “Господарот мој најдобро го знае бројот нивни.” И само малкумина го знаат. И расправај за нив само привидно и не барај, во врска со нив, мислење од никого!

23. И никогаш не вели, во врска со некоја работа: “Ова ќе го направам утре”,

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبْكَدَا ﴿٢٠﴾

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّكَ وَعَدَ
اللَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَسْتَرْعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رُبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُتُبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُتُبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ
سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كُتُبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ
مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارَ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهَرَ
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَقُولْ لَنْ يَأْتِيَنِي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

24. - само: “Иншаллах,” и кога ќе заборавиш спомени Го Господарот твој, и речи: “Господарот мој, можеби, ќе ме упати кон она што е поблиску од овој показ!”

25. И останаа во пештерата своја триста години и додадоа девет години.

26. Кажи: “Аллах најдобро знае колку тие останаа. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! Е, колку Он гледа и колку Он слуша! Освен Него тие немаат заштитник и во одлуката Негова никој не учествува.

27. И кажувај го она што ти е објавено од Книгата на Господарот твој. Нема никој што може да ги промени Неговите зборови. И не ќе најдеш друго, освен Неговото прибежиште!

28. И стрпи се заедно со оние кои Го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер, посакувајќи Го лицето Негово, и не тргај ги опулите твои од нив, посакувајќи го украсот во животот на овој свет; и не биди послушен кон оној чие срце го потемнивме и кој не Нè споменува, и кој ја следи страста своја, а неговата постапка му е прекумерна.

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَذَكَرَ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَّبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿١١﴾

وَلْيَسْأَلُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزْدَادُوا تِسْعًا ﴿١٢﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَسْأَلُوهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعُ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿١٣﴾

وَأَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا يُبَدَّلُ
لِكَلِمَتِهِ. وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿١٤﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
بِالْقُدُورَةِ وَاللَّيْلِ يَبِيتُونَ وَجْهَهُمْ وَلَا تَقَدْ
عَيْنَاكَ عَنْهُمْ يُرِيدُ بِنِزَانِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَنْطِعَ
مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿١٥﴾

29. И кажи: “Вистината е од Господарот твој... па, кој сака нека верува па, кој сака нека не верува.” За зулумџарите Ние, навистина, подготвивме оган чиј чад ќе ги опфати сите. А ако, пак, побараат помош ќе им се даде помош со вода како растопена руда што ги пржи лицата. Е, само колку лоша напивка е таа! Е, само колку лошо сместување е тоа!

30. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела... та, Ние не ќе ја поништиме наградата на оној кој прави добро дело!

31. За нив има бавчи еденски низ кои реки течат; ќе бидат украсени со белезии од злато и облечени со облека зелена од тенка и дебела свила и ќе бидат на дивани потпрени. Е, само колку е убава таа награда! Е, само колку убаво прибежиште е тоа!

32. И изнеси им го примерот на двајцата: на едниот од нив Ние му дадовме две бавчи со лозја и ги заградивме со урми и меѓу нив Ние нива поставивме.

33. И двете бавчи го даваа плодот свој и во ништо не беа оштетени, и меѓу нив Ние дадовме река да тече.

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا عَدُّنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ
يَشْوِي الْوُجُوهُ يَنسُكَ الشَّرَابُ
وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَن أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٢٠﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
يُحْمَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خَضِرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتكِنِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا ﴿٢١﴾

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا لِّجَنَّتَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ
مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٢٢﴾

كُلَّتَا الْجَنَّتَيْنِ بِنَاتٍ أَكَلَهَا وَلَمْ تَطْعَمْنَاهُ نَبَاتًا
وَفَجَّرْنَا بَيْنَهُمَا نَهْرًا ﴿٢٣﴾

34. И за него имаше и други плодови, па му рече на својот другар, разговарајќи еден ден: “Побогат сум од тебе и посилно е потомството мое!”

35. И влезе во бавчата своја. Меѓутоа, направи грешка, говорејќи: “Мислам дека ова ќе остане за навек.

36. Не мислам дека ќе се оствари Часот. Ако бидам вратен кај Господарот мој ќе најдам подобро место во замена за ова.”

37. И му рече другарот негов, разговарајќи со него: “Не веруваш ли во оној кој те создаде од земја, потоа од семе, а потоа те создаде како човек?”

38. Но, Он, Аллах, е Господарот мој. На Господарот мој не Му здружувам никого.

39. Во бавчата твоја кога влезе да речеше: “Машаллах, нема друга моќ освен онаа кај Аллах, иако гледаш дека јас имам помалку имот од тебе, и деца!

40. Па, Господарот мој, можеби, ќе ми даде подобра бавча од твојата, па ќе испрати град од небо и ќе стане само лизгава површина,

وَكَاثَ لَهُ، ثُمَّ قَالَ لِصَاحِبِهِ، وَهُوَ يَحَاوِرُهُ:
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿١٦﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ، وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ، قَالَ مَا أَظُنُّ
أَنْ يَبْدُ هَذَا، وَابْتَدَأَ ﴿١٧﴾

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿١٨﴾

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ: أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ مِنْ سُوْنِكُمْ رِجَالًا ﴿١٩﴾

لَنَكْنَاهُ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ رَبِّي أَحَدًا ﴿٢٠﴾

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلُ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٢١﴾

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حَسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ﴿٢٢﴾

41. или нејзината вода да потоне па никогаш да не можеш да ја најдеш.”

42. И пропадна плодот нејзин, и тогаш почна да ги крши прстите заради она што го потроши во неа, и потпорниците од лозјето се срушија. И рече: “Тешко мене! Зошто ли му припишуваш на Аллах здружник!”

43. И тој немаше дружина која ќе му помогне, освен Аллах. И не беше победник!

44. Заштитата тука е од Аллах, Вистината. Он најдобро наградува и најдобро ги завршува работите!

45. И изнеси им го примерот за животот на овој свет: сличен е на вода која Ние ја спуштаме од небо со која се мешаат растенијата на земјата, па ќе станат суви и ветрот ќе ги разнесе. И Аллах е Кадар за сè!

46. Имотот и синовите се украс во животот на овој свет. Добрите дела кои остануваат, меѓутоа, се подобри кај Господарот твој: наградата е подобра и надежта е подобра.

47. И на Денот во кој Ние ќе ги разнишаме планините земјата ќе

أَوْ يَصِيبُ مَأْوَها غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾

وَأُحْيطَ بِشَمْرِهٖ ۖ فَاصْبَحَ يَقْلُبُ كَفَّيْهٖ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلِّغْنِي لِمَ أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُوْهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

هٰذَا لِلَّذِيْ اَلَّوَلِيَّةَ لِلّٰهِ الْحَقِّ ۖ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

وَأَخْرَجَ لَهُمْ مِّثْلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاۤ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاَخْلَطَ بِهٖۚ تَبٰثُ الْاَرْضِ فَاصْبَحَ هَشِيْمًا نَّذْرُوْهُ الرِّیْحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدِرًا ﴿٤٥﴾

اَلْمَالُ وَالْاَنۡسُوۡنُ زِيۡنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْبَغِيۡثُ اَصْلَحۡنَا خَيْرٌ عِنۡدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًاۗ مِّلًا ﴿٤٦﴾

وَيَوْمَ نَسِفُ السَّجَالِ وَنَرٰى الْاَرْضَ بَارِزَةً

ја видиш порамнета. И Ние ќе ги збереме без да изземеме некого!

48. И ќе бидат претставени кај Господарот твој во редови. Ни дојдовте, секако, онака како што ве создадовме првпат. Но, мислевте ли дека Ние никогаш не ќе го исполниме ветувањето кон вас?

49. Ќе биде поставена Книга, а силниците ќе ги видиш преплашени заради она што е во неа, па ќе речат: “Тешко нам! Каква е оваа Книга? Ни мало ни големо во неа не е изземено, сè е изброено.” И ќе го најдат подготвено она што го работеа. И Господарот твој зулум не ќе направи никому.

50. И кога Ние им рековме на мелеките: “Паднете му на сецде на Адем!” Сите паднаа на сецде, освен Иблис. Тој беше меѓу џиновите па ја оскверни заповедта од Господарот свој. Ќе ги земате ли, тогаш, него и потомството негово за заштитници покрај мене? Оние се ваши непријатели. Е, само колку е лоша таа замена за зулум-карите!

51. Не ги имав за сведоци при создавањето на небесата и на Земјата и при создавањето нивно, и не ги земав за помош скршнатите во заблуда!

وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نَغَارِ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾

وَعَرَّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لِّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ رَعَيْتُمُ اللَّٰهَ لَعَلَّ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿١٨﴾

وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ
وَيَقُولُونَ نَوَيْلُنَا مَا لَٰهَ هَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿١٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجَيْنَ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَسْتَحْدُونَہُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوَّلِڪَآءَ مِنْ دُونِیْ
وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ یَّسُ لِلظَّٰلِمِیْنَ بَدَلًا ﴿٢٠﴾

مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ
أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّیْنَ عَصَدًا ﴿٢١﴾

52. И Денот во кој Он ќе рече: “Повикајте ги оние кои ги сметавте за здруженици Мои.” Па, ќе ги повикаат и не ќе им се освијат. Меѓу нив Ние одредивме место во кое ќе пропаднат.

53. И силниците ќе го видат огнот и тогаш ќе сфатат дека ќе паднат во него, и од него не ќе можат да се избават.

54. И Ние во овој Кур’ан поредивме, секако, примери секакви за луѓето. Човекот од сите суштества, меѓутоа, најмногу расправа.

55. И кога им дојде Патоказот им забрануваат на луѓето не им забрануваа да веруваат во нешто, и да бараат прошка од Господарот свој само за да им се повтори праксата на одамнешните или да им дојде казната непосредно.

56. Пејгамберите Ние ги испраќаме само како радосници и опоменувачи. Оние кои не веруваат расправаат за невестината за да ја отстранат вистината со неа. А знаменијата и опомените Мои ги исмеваат!

57. И кој е поголем зулумкар од оној кој, кога ќе се споменат

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
مُوبِقًا ﴿٥٢﴾

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا
وَلَمْ يَحْدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شِرْقٍ وَجَدَلًا ﴿٥٤﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَى أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قَبْلًا ﴿٥٥﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَيَتَّخِذُوا عِتَابِي وَمَا أَنْذَرُوا هَؤُلَاءِ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا

ајетите на Господарот негов, е рамнодушен кон нив, и кој заборава она што го направија рацете негови. Врз срцата нивни Ние им ставивме завеса за да не го разберат Кур'анот, а во ушите нивни тежина. И ако ги повикаш кон Патоказот, тогаш, за навек не ќе се упатат.

58. Господарот твој е Простувач и Посредник на милоста. Кога би го земал предвид кај нив она што го спечалија, казната веднаш ќе им дојде. Но, за нив има време определено и, освен ова, не ќе најдат засолниште.

59. И тие градови Ние ги уништивме, затоа што зулум правеа, и точно време определивме за уривањето нивно.

60. И кога Муса му рече на своето момче: “Не ќе престанам да одам сè додека не дојдам до едно место кадешто се спојуваат две мориња или, пак, ќе пешачам долго време.”

61. И бидејќи дојдоа до местото кадешто се спојуваат две мориња, ја забораваја рибата своја која слободно си го зеде својот правец кон морето.

62. И бидејќи поминаа преку, Муса му рече на момчето: “Дај ни ја храната зашто веќе се уморивме од ова патување наше!”

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَى
فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم
بِمَا كَسَبُوا الْعَجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمُ
مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا مَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا عَدَاءُ نَا
لِقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

63. Рече: “Не виде ли дека кога отседнавме кај пештерата дека јас, навистина, заборавив на рибата. Само Шејтанот ме натера да заборавам на неа: таа си тргна кон својот правец низ морето, чудесно!”

64. Муса рече: “Ете, тоа е она, токму, кон што тежнееме.” Па, ете се вратија, следејќи ги стапалките свои!

65. Па, најдоа еден од робовите Наши кому му дадовме милост од Нас и кого Ние го поучивме со знаење од Нас.

66. И Муса му рече: “Да те следам ли па да ме поучиш со оној показ со кој си ти, токму, поучен?”

67. Рече: “Ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!

68. Како да се стрпиш за она за што не си известен?”

69. Рече: “Ќе ме најдеш, иншаллах, трпелив и во сè послушен кон тебе!”

70. Му рече на Муса: “Па, ако ме следиш, тогаш, не прашувај

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَتَسْمِينَهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٣٦﴾

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرْتَدَّاعْلَىٰ إِنَّا وَهَمَانَا
فَصَصَا ﴿٣٧﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٣٨﴾

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي
مِمَّا عَلَّمْتَٰنَا رُشْدًا ﴿٣٩﴾

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٤٠﴾

وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٤١﴾

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٤٢﴾

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ

ме за ништо сè додека тоа не ти го објаснам!”

71. И така тргнаа тие двајцата, и кога се качија на чамецот, го избуши чамецот. Рече: “Го избуши ли за да се удават сопствениците негови? Направи, секако, крупна работа!”

72. Оној рече: “Нели ти реков дека ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!”

73. Муса рече: “Не земај го предвид она што го заборавив, и не оптоварувај ме во оваа моја тешка работа!”

74. И пак тргнаа тие двајцата, и кога сретнаа едно дете, го уби детето. Рече: “Уби ли чисто чедо, кое никого не убило? Направи, секако, голем престап.”

75. Рече: “Нели ти реков дека ти, навистина, не можеш да издржиш со мене?”

76. Рече: “Ако те прашам уште за нешто по ова, тогаш, не придружувај ме. Ете, така, што се однесува до мене, ти се оправдав!”

77. И пак тргнаа двајцата. И кога стигнаа до жителите на

حَتَّىٰ أَهْدَتْ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٢﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٣﴾

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسَىٰ أَمْرًا ﴿٧٤﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنَفْسًا رَّكِيَةً بَغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٧﴾

قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَٰذَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِن لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٨﴾

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا

едно село, побараа да ги нахранат, но овие одбија да ги угостат, и така, наидоа на еден сид кој само што не беше се урнал, па го исправи. Муса рече: “Да посакаше, секако, ќе беше награден за ова!”

78. Рече: “Ова е одделувањето, всушност, меѓу мене и меѓу тебе. Ќе ти го откријам знаењето за она за што, токму, не можеш да се стрпиш!”

79. Што се однесува до чамецот, тој беше во сопственост на сиромашни кои работат на морето. Посакав да го оштетам, бидејќи зад нив е еден владар кој го плени и присвојува секој чамец.

80. Што се однесува до детето, родителите негови се верници, па не обзеде страв да не ги турне во пакост и неверство,

81. па посакавме Господарот нивни да им го замени со подобро дете од него, почисто и помилосно!

82. Што се однесува до сидот, па тој е во сопственост на две јетимчиња од градот. Под него се наоѓа благо за нив. Бабо им беше добар. И ете, така Господарот твој посака тие деца да пораснат, да сјакнат и да си го

فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ. قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٨﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ. سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَوْ تَطَلَّعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٩﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

وَأَمَّا الْفُلُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُفَيْنَاَوْ كَفَرًا ﴿٨١﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُمْ عَنْ أَمْرِي

извадат доброто свое: тоа е милост од Господарот твој. Сè што направив, не направив по свое. Ете, така, тоа е толкување за она за што не можеш да се стрпиш!”

83. И те прашуваат за Зул Карнејн. Кажи: “Ќе ви изнесам за него едно сеќавање.”

84. Ние, навистина, му дадовме едно значајно место на земјава. И му дадовме показ кон секоја ствар,

85. и тој, тогаш, тргна кон показот.

86. И кога стигна до местото каде што заоѓа сонцето, тој помисли дека заоѓа во матен извор, и тука најде еден народ. Ние рековме: “О Зул Карнејн, или ќе го казниш овој народ или, пак, ќе бидеш учтив кон него!”

87. Рече: “Што се однесува до оној кој прави зулум... па, ќе го казнам, а потоа ќе му се врати на Господарот свој... и Он ќе го казни со казна невидена.”

88. Што се однесува до оној кој верува и кој работи добро... па, нему му припаѓа награда најубава. Со наредбата што ќе му ја кажеме ќе му олесниме.

ذَٰلِكَ نَآوِيْلٌ مَّا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْعَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَّالْقُرْآنِ ﴿٨٧﴾
إِيمَانًا تُعَذِّبُ وَإِيمَانًا تَتَّخِذُ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٨﴾

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ، نُعَذِّبُهُ إِلَىٰ رَبِّهِ،
فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَّكَرًا ﴿٨٩﴾

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ أَحْسَنُ، وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٩٠﴾

89. Потоа пак тргна по показот.

ثُمَّ انْبَعَثَ سَبَّابًا ﴿٨٩﴾

90. Кога стигна до местото, каде што изгрева сонцето, наиде на еден народ над кого излегуваше сонцето. И Ние не му дадовме покривка да се штити од него.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ السَّمِيسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّنْ نَّجْعَلَ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

91. Ете, така постапи со тој народ и Ние целосно ја знаевме постапката пред него.

كَذَٰلِكَ وَفَدَّ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

92. Потоа пак тргна по показот.

ثُمَّ انْبَعَثَ سَبَّابًا ﴿٩٢﴾

93. Кога стигна до едно место меѓу две брда наиде, освен на нив и на еден народ кој, речиси, не разбираше говор.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

94. Рекоа: “О Зул Карнејн, Јецуц и Мецуц, навистина, се безредници на земјава. Ако ти дадеме награда, дали тогаш ќе направиш ограда помеѓу нас и помеѓу нив.?”

قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوح وَمَأْجُوحٌ مُّفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلَ لَكَ خَرْمًا عَلَىٰ أَنْ نَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

95. Рече: “Она за што сум оспособен од Господарот мој е подобро: поддржете ме со моќ, и меѓу вас и меѓу нив ќе подигнам бедем.”

قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رَئِي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

96. Донесете ми железни шипки. И штом израмни две страни, рече: “Дувајте!” И штом го усвити, рече: “Дајте да го прелеам тоа со растопен бакар!”

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾

97. И повеќе не можеа да поминат преку бедемот, и повеќе не можеа да го пробијат.

98. Рече: “Ова е милост од Господарот мој. Па, кога ќе дојде ветувањето на Господарот мој и Он ќе го срамни со земјата, а ветувањето на Господарот мој е вистинско.”

99. И на Денот тој Ние ќе ги оставиме да се удираат меѓу брановите, и ќе дувнеме во сурлата, па Ние ќе ги збереме, сите!

100. На Денот тој, Ние ќе им го обелодениме јасно Цехеннемот на неверниците,

101. на оние чии очи беа покриени во врска со Опомената и кои ништо не можеа да слушнат.

102. Сметаат ли оние кои не веруваат во тоа да ги земаат робовите Мои, освен Мене, за заштитници? Ние, навистина, Цехеннемот го подготвивме да биде престојувалиште за неверниците!

103. Кажи: “Да ве известиме ли за оние чии дела се најштетни -

104. оние чиј труд е залуден во животот на овој свет, а мислат дека, токму, добро работат?

105. Тоа се оние кои не веруваа во ајетите на Господарот свој, во

فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ
وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٧٧﴾

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ
وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٧٨﴾

وَرَكَّبْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجَ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَهُمْ جَمَاعًا ﴿٧٩﴾

وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا ﴿٨٠﴾

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي
وَكَانُوا لَا يَسْطِيعُونَ سَمْعًا ﴿٨١﴾

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ
أَوْلِيَاءِ إِنَّا أَعَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿٨٢﴾

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿٨٣﴾

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿٨٤﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَاْبَدَتْ رَبُّهُمُ وَلِقَاءُهُ.

средбата со Него... па, пропаднаа делата нивни, а на Денот суден кон нив не ќе имаме мера!”

106. Ете, Цехеннемот е наградата нивна затоа што не веруваа, затоа што ајетите Мои и пејгамберите Мои за лажни ги сметаа.

107. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела има, навистина, бавчи ценнетски за живеалиште,

108. во нив за навек ќе останат, и не ќе посакуваат да ги променат.

109. Кажи: “Кога морето би било мастило за да се испишат зборовите на Господарот мој, морето ќе се исуши пред да се исушат зборовите на Господарот мој, па дури и да донесеме уште едно море со мастило, нему слично.”

110. Кажи: “Јас сум, навистина, човек сличен вам. Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, оној кој се надева во средбата со Господарот свој, нека работи добро, и во обожавањето нека не Му здружува на Господарот свој никого!”

فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٦﴾

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَوَلَّوْا بَآيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ
الْأَفْرَدُسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ
أَنْ نَفْذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جُنَّا بِعِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١١﴾

МЕРЈЕМ (Мерјем) XIX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Каф, ха, ја, ајн, сад!

2. Спомен од милоста на Господарот твој за Зекерија, робот Негов:

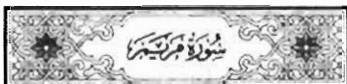
3. кога го замоли Господарот негов со скришна молба.

4. Зекерија рече: “Господаре мој, коскиве мои, навистина, ослабнаа, а косава ми побеле. И никогаш не останав, Господаре мој, кога молба ти упатив, несрекен.

5. Јас, навистина, се плашам од наследниците по мене, а жена ми е неротка, па затоа подари ми од Тебе заштитник,

6. кој ќе ме наследи мене и семејството Јакубово, и одреди да бидеш, Господаре мој, задоволен со него!”

7. “О Зекерија, Ние, навистина, ќе те зарадуваме со дете чие име е Јахја. Со такво име порано Ние никого не именувавме!”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْصَ ۝

ذَكَرْ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدَهُ، ذَكَرِيَّا ۝

إِذْ نَادَى رَبَّهُ، نِدَاءً خَفِيًّا ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَفِيًّا ۝

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝

يُرِيئِي وَيُورِثْ مِنِّي أَلٍ يَتَّقُوبَ

وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝

يَذَكِّرُنَا إِنَّا أَنْشَرْنَاكَ بِغُلَامٍ أَسْمُهُ، يَحْيَى

لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝

8. Рече: “Господаре мој, па како ќе имам дете кога жена ми е неротка, а јас паднав во старост длабока?”

9. - Рече: “Ете, така ти е.” Пак рече: “Тоа за Господарот твој е лесно. Те создадов порано кога не беше ништо.”

10. Рече: “Господаре мој, дај ми знамение некакво!” Рече: “Знамение ти е тоа што не ќе им зборуваш на луѓето три вечери, а ќе бидеш здрав!”

11. Па, се појави кај народот свој, од михраб и тогаш им објави: “Славете Го, тогаш, наутро и приквечерина!”

12. “О Јахја, прифати ја Книгата силно” - и Ние му дадовме мудрост додека беше дете,

13. и нежност, исто така, од Нас, и чистота; беше богобојазлив,

14. учтив кон родителите свои, а не дрзок и непослушен.

15. И нека е селам на него, и на денот во кој е роден, и на денот во кој ќе умре, и на денот во кој ќе биде оживеан!

16. И спомени ја Мерјем во Книгата кога таа се оддалечи од семејството свое на едно место кон исток.

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَكَانَتْ
أَمْرًا فَعِصْرًا وَقَدْ بَلَغْتُ
مِنَ الْكِبَرِ عِتَبًا ﴿٨﴾

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ
وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ
أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ
أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

يَبْحِثْ خُذْ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ
الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

17. И постави, тогаш, завеса меѓу нив и меѓу неа и Ние го испративме Нашиот Џибрил и ѝ се претстави како човек, едначово!

18. Рече: “Јас се склонувам од тебе кон Милостивиот ако си богобојазлив.”

19. Тој рече: “Јас сум, навистина, пратеник од Господарот твој. Да, ќе ти подарам чисто дете.”

20. Таа рече: “И како ќе имам дете кога не ме допре ниеден човек, а јас не сум нечесна?”

21. Тој рече: “Ете, така ти е. Господарот твој рече: “Тоа е лесно за Господарот твој. Ќе определам тоа дете да биде знамение за луѓето и милост од Наша страна. Таа работа веќе е решена.”

22. И тогаш таа остана бремена и се оддалечи во едно место далечно.

23. И породилните болки ја присилија да дојде до едно стебло од урма, и рече: “Тешко мене! Зошто не си умрев пред ова и за секојпат да бидам заборавена?”

24. И ја повика глас под неа: “Не жалости се, Господарот твој, одреди под тебе да потече извор,

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَعِيمًا ﴿١٨﴾

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جَنْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

25. и стреси од урмината гранка, ќе попаѓаат врз тебе свежи урми.

وَهَزَى إِلَيْكَ بِجَنَعِ النَّخْلَةِ تَسْقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِينًا ﴿٦٥﴾

26. Па, јади, пиј и биди радосна! Ако здогледаш некого, кажи: “Да, јас ветив да постам за Милостивиот, и денеска со никого нема да разговарам!”

فَكُلْ وَاشْرَبْ وَقَرَى عَيْنًا فَلَمَّا تَرَى مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولْ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٦٦﴾

27. Потоа таа дојде кај народот свој, носејќи го детето. И рекоа: “О Мерјем, ти направи нешто, секако, невидено!”

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا لِمَ يَأْتِيكِ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٦٧﴾

28. О сестро Харунова, твојот бабо не беше лош, а и мајката твоја не беше нечесна!”

يَا أَخْتَ هَزُونِ مَا كَانَ أَبُوكِ أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٦٨﴾

29. И таа даде ишарет кон него. Оние рекоа: “Како ќе зборуваме со дете кое е в крошна.”

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٦٩﴾

30. Рече: “Јас сум, навистина, роб Аллахов; ми даде Книга и ме одреди за пејгамбер!”

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٧٠﴾

31. И направи да бидам благословен и каде било да сум, и ми остави во васиет и намаз и зекат сè додека сум жив,

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَأَمَدْتُ حَيًّا ﴿٧١﴾

32. да бидам учтив кон родителите мои, и да не бидам дрзок и строг.

وَبَرًّا بِوَالِدَيْ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٧٢﴾

33. Нека е селам на мене и на денот во кој сум роден, на денот

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ

кога ќе умрам и на денот во кој ќе бидам оживеан.”

وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

34. Ете, тоа е Иса синот на Мерјем, Зборот на вистината, врз кого оние лага фрлаат.

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

35. На Аллах не му доликува да има дете. Возвишен е Он! Кога ќе реши за нешто само ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде!

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

36. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш! Па, обожавајте Го! Ова е патот вистински!

وَلِلَّهِ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. И меѓу себе тие, тогаш, се поделија во деленици. Тешко на оние кои не веруваат во сведочењето на Денот голем!

فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

38. Е, како добро ќе слушнат и како добро ќе видат на Денот кога ќе ни дојдат! Но, зулум-ќарите денес се во заблуда очигледна!

أَسْمِعْ يَوْمَ وَأُبْصِرْ يَوْمَ يَا تَوْسَلُنَا لَكَ الْظَالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. Потсети ги на Денот на хасретот кога работата ќе биде решена. Оние се во заблуда, не веруваат.

وَأَذْكُرْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ние, навистина, ќе ја наследиме земјата и она што е на неа, и Нам ќе ни се вратат.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

41. И спомени го Ибрахима во Книгата. Тој беше, навистина, искрен пејгамбер.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

42. Кога му рече на бабо му: “О бабо, зошто го обожаваш она што не слуша, што не гледа, она што не ти треба за ништо.

إِذْ قَالَ لِأَبِي يَتَأْتٍ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ
وَلَا يَبْصُرُ وَلَا يَنْفَعُ عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

43. О бабо, мене, навистина, ми дојде знаење кое тебе не ти дојде. Па, следи ме, ќе те упатам по патот вистински!

يَتَأْتٍ إِنِّي فَدَّجَاءٌ فِي مِرِّ الْعَالَمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

44. О бабо, не обожавај го Шејтанот. Шејтанот, навистина, е непослушен кон Милостивиот!

يَتَأْتٍ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

45. О бабо, јас, навистина, се плашам да не те погоди казната од Милостивиот, па да станеш заштитник на Шејтанот.”

يَتَأْتٍ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

46. Бабо му рече: “О Ибрахим, посакуваш ли да ги занемариш божествата мои? Ако не пристанеш ќе те каменувам, сигурно! Оддалечи се од мене за долго време!”

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْتِي يَتَذَكَّرُ لِي لَنْ
نَنْتَهِيَ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Ибрахим рече: “Нека е селам со тебе. Ќе побарам прошка за тебе од Господарот мој. Он постојано е добар кон мене, навистина!

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ
رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي خَفِيًّا ﴿٤٧﴾

48. Ве оставам вас и оние кои ги повикувате, освен Аллах. Го повикувам Господарот мој. Јас, можеби, со молбата кон Господарот мој нема да бидам несреќен.”

وَأَعِزَّنِي لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

49. И бидејќи се оддалечи од нив и од она што го обожаваа, освен Аллах, Ние му ги подаривме синовите Исхак и Јакуб. И двајцата Ние одредивме да бидат пејгамбери!

50. И ним, на двајцата Ние им подаривме од милоста Наша и одредивме за нив двајцата возвишен јазик на искреноста.

51. И спомени го Муса во Книгата. Он, навистина, беше чист; пратеник и пејгамбер.

52. И Ние го повикавме од правецот на Тур, од десната страна, и го приближивме за да слушне.

53. И Ние му го подаривме Харуна од милоста Наша, братот негов, за пејгамбер.

54. И спомени го Исмаила во Книгата. Он, навистина, беше искрен во ветувањето; пратеник и пејгамбер.

55. Му наредуваше на семејството и намаз и зекат; Господарот негов со него беше задоволен.

56. И спомени го Идриса во Книгата. Он беше искрен пејгамбер, навистина!

فَلَمَّا أَتَوْهُمْ وَمَا يَعْشَوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. И Ние го извишивме на високо место!

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. Ете, тоа се оние пејгамбери од потомците Адемови, врз кои се разлеа благодатот Аллахов; и од оние што ги носевме со Нух, и од потомството Ибрахимово и Израилово, и од оние што ги упативме и што ги одликувавме... И кога им се кажуваат ајетите на Милостивиот, паѓаат на сејде, плачејќи!

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

59. По нив дојдоа поколенија кои го оставаа намазот и кои ги следеа страстите... па, оние ќе се сретнат со злото:

﴿٥٩﴾ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ لَاقَوْنَ عَذَابًا

60. освен оние кои се покајаа и кои работеа добро. Овие ќе влезат во Џеннетот и во ништо не ќе им се наштети,

إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾

61. во бавчите еденски кои Милостивиот им ги вети на робовите Свои, кои веруваа во невидливото. Ветувањето Негово, навистина, ќе се оствари:

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾

62. во нив нема да слушаат празни зборови, туку ќе слушаат само Селам а 'рск ќе има за нив и наутро и навечер.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاً إِلَّا سَلَامًا وَهُمْ فِيهَا مَقْعَدٌ ﴿٦٢﴾ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشَاءٌ

63. Ете, тоа е Џеннетот кој ќе го наследи од робовите Наши оној кој е богобојазлив.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

64. “Во него влегуваме само со наредбата од Господарот твој. Негово е сè она што е пред нас и она што е зад нас, и она што е меѓу нив. Господарот твој не е заборавеник!

65. Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив. Та, обожавај Го и, во обожаванњето Него, биди истраен. Знаеш ли за некого кој го има името Негово?”

66. Човекот вели: “Ќе бидам ли, по смртта, изваден жив?”

67. Не се сеќава ли човекот дека Ние и порано го создадовме кога тој, токму, не беше ништо?

68. Па, се колнам во Господарот твој дека Ние ќе ги збереме нив и шејтаните, сигурно, а потоа ќе им го претставиме Цехеннемот околу кого на колена ќе клечат,

69. потоа Ние ќе ги одвоиме настрана сите дружини кои беа најдрски кон Милостивиот.

70. Потоа, Ние, секако, најдобро знаеме за оние од нив кои треба да бидат пржени.

71. Нема никој што таму нема да стигне: кај Господарот твој одлуката за тоа е донесена.

72. Потоа Ние ќе ги одвоиме оние кои беа богобојазливи, а

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفُنَا وَمَا يَنْتَهِ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَأَطِيعْ أَمْرَ اللَّهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَأَمَاتُ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا ﴿٦٧﴾

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَنْحَضِرَنَّهُمْ هَوْلَ جَهَنَّمَ حَيًّا ﴿٦٨﴾

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدَّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿٦٩﴾

ثُمَّ لَنَنْحَنِّي أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلًا ﴿٧٠﴾

وَلَنُيَسِّرَنَّكَ لِلْأَعْيُنِ وَأَنذَرُهَاكَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتَّىٰ مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾

ثُمَّ نَسْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ

зулумѿарите ќе ги оставиме да клечат во огнот.

73. И кога ќе им се кажуваат ајетите Наши јасни, оние кои не веруваа ќе им се обратат на оние кои веруваа: “Која од двете дружини има подобра положба и поубава дружина?”

74. И колку поколенија пред нив Ние уништивме, кои имаа поубав изглед и кои беа побогати?

75. Кажи: “ Кој е во заблуда... па, Милостивиот нека му ја продолжи заблудата. “ И кога ќе го здогледаат ветеното им, било да е тоа казната, било пропаста на светот, ќе узнаат, тогаш, кој има полоша положба и послаба војска.

76. Аллах на упатените ќе им го зголеми Патоказот, а за делата добри кои остануваат, кај Господарот твој, има награда подобра и услуга подобра.

77. Го виде ли оној кој не веруваше во ајетите Наши, и кој зборуваше: “Ќе ми бидат дадени имот и деца, сигурно!”

78. Му се предочи ли невидливото? Или, пак, го прифати ли кај Господарот договорот?

79. Не, Ние ќе го запишеме она што го тврди и многу ќе му ја продолжиме казната.

فِيهَا جَنَّتِ ﴿٧٣﴾

وَإِذَا نَسِلَ عَلَيْهِمْ ءَابَتُنَا بِنَنٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيِ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخَسَنُ نَدِيًا ﴿٧٤﴾

وَكَمْ ءَاخَرْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَتْنَا وَرِيًا ﴿٧٥﴾

قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٦﴾

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتْ الصَّالِحَاتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٧﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَا لَا وُلْدًا ﴿٧٨﴾

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٩﴾

كَلَّا سَتَكُنُّبَ مَأْفُوقٍ وَمُنْذُ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٨٠﴾

80. И Ние ќе го наследиме она што го зборуваше и ќе ни дојде сам.

81. И прифатија, освен Аллах, друг бог да им биде поткрепник.

82. Не, божествата не ќе го признаваат верувањето свое и ќе се свртат против нив!

83. Не виде ли како Ние ги испративме шејтаните против неверниците за да ги навраќаат постојано на свое?

84. Не брзај, тогаш, против нив. Ние, навистина, им ги одбројуваме деновите:

85. Денот во кој Ние ќе ги збереме богобојазливите, кон Милостивиот, по порака,

86. а силниците Ние ќе ги турнеме кон Цехеннемот, како на поило.

87. Ќе поседуваат посредништво само оние кои го прифатија Договорот на Милостивиот.

88. И зборуваа: “Милостивиот си присвои дете!”

89. Да, вие дојдовте со злогласна работа.

وَنَرِيْهُ، مَا يَقُوْلُ وَيَاٰتِيْنَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِلٰهَةً لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عَزًا ﴿٨١﴾

كَلَّا سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادِهِمْ وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ صُدًا ﴿٨٢﴾

اَلَمْ تَرَ اَنَّا اَرْسَلْنَا الشَّيْطٰنِيْنَ عَلٰى الْكَافِرِيْنَ فَوَزُّهُمْ اَزًا ﴿٨٣﴾

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّمَا عَدَدُ لَّهْمْ عَدًا ﴿٨٤﴾

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفَدًا ﴿٨٥﴾

وَنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلَى جَهَنَّمَ وَرَدًا ﴿٨٦﴾

لَّا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَعَةَ اِلَّا مَنْ اَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

وَقَالُوْا اَتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِذَا ﴿٨٩﴾

90. Само што небесата не испукаа, а Земјата не се распарча, а планините не се урнаа,

نَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ
وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ﴿٩٠﴾

91. затоа што на Милостивиот дете Му припишуваа.

أَنْ دَعَا الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٩١﴾

92. А на Милостивиот не Му треба да зема дете.

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Сите оние кои се на небесата и на Земјата ќе Му дојдат на Милостивиот како робови.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتٍ
الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

94. Он, секако, ги пореди и точно ги изброи.

لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

95. И секој од нив на Денот суден ќе дојде поединечно.

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

96. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела Милостивиот, навистина, ќе им подари љубов.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

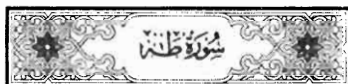
97. Ние Кур'анот, навистина, го олеснивме со јазикот твој за да ги зарадуваш со него богобојазливите и со него да ги опоменеш спротиставувачите.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُذَكِّرَ بِهِ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٧﴾

98. И колку поколенија пред нив Ние уништивме? Знаеш ли некого од нив? Или, пак, им слушаш ли некаков глас?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُخَشِ
مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿٩٨﴾

ТА-ХА(Ta -Ха) XX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Та, ха!

طه

2. И Ние Кур'анот не ти го
објавивме да бидеш несрекен,

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

3. туку да биде Опомена за
оној кој се плаши;

إِلَّا نَذْكُرُ لِمَنْ يَخْشَىٰ

4. Објава е од Оној кој ги
создаде Земјата и небесата
високи,

نَزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

5. и Милостивиот се утврди на
Аршот.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

6. И сè што е на небесата и на
Земјата и она што е меѓу нив, и
она што е под изобилието е -
Аллахово!

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ

7. И ако го подигнеш гласот...
та, Он, навистина, го знае и она
што е тајно и она што е
скришно.

وَأِنْ مَّحْجَهَرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَىٰ

8. Аллах! Нема друг бог освен
Него! Најубавите имиња се
Негови!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

9. Па, ти дојде ли кажувањето
за Муса?

وَهَذَا آتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

10. Кога виде оган, му рече на
семејството негово: “Застанете,
јас, навистина, здогледав оган.
Од огнот, можеби, ќе ви донесам

إِذْ رَأَيْنَا نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهَا امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

жарче или, пак, покрај огнот ќе најдам Патоказ!”

11. И бидејќи му се приближи, беше повикан:

فَلَمَّا أَنهَاؤُدَىٰ يَمُوسَىٰ ﴿١١﴾

12. “Да, о Муса, јас сум Господарот твој. Собуј ги наланите твои, ти си, навистина, во света-та долина Тува!”

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

13. Јас те избрав и, тогаш, слушни го она што ти се објавува!

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾

14. Јас сум, навистина, Аллах! Нема друг бог освен Мене. Па, обожавај Ме, и намаз извршувај за секавање на Мене!”

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

15. Ќе му дојде Часот на светот, навистина! Само што го кријам. За секој да биде награден за она за што се трудел.

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

16. Тогаш, нека не те одвраќа од него оној кој не верува во него и кој ја следи страста па да бидеш отфрлен!

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾

17. И што е тоа, о Муса, во твојата десна рака?

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾

18. Муса рече: “Тоа е мојот стап, врз што се потпирам и со што лисјата за овците ги тресам, и за некои други работи.”

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكَّ وَأُعَلِّيَهَا وَاهْتَسِبُهَا عَلَىٰ عَنَتِي وَلِي فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾

19. Аллах рече: “Фрли го, о Муса!”

قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

20. И Муса го фрли и, ете, змија што лази!

فَالْقَهْرُ إِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾

21. Аллах рече: “Земи ја и не плаши се. Ние ќе ја вратиме во она што беше порано.”

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

22. И вовлечи ја раката твоја во пазувите: ќе ти се појави бела, без кој било друга мана,

وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾

23. за Ние да ти ги покажеме знаменијата Наши големи.

لِيُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾

24. Оди кај фараонот! Тој, навистина, падна во пакост!

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾

25. Муса рече: “Господаре мој, отвори ми ги градиве,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. и олесни ја работава моја,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. и одврзи го јазолот од јазикот мој

وَأَخْلَعْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. за да го сфатат говорот мој!

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

29. Одреди ми помошник од семејството мое,

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

30. брат ми Харун!

هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

31. Зацврсти ја со него моќта моја,

أَشَدُّ بِهِ ؕ أَزْرَى ﴿٣١﴾

32. и здружи го во работава моја

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

33. за да Те величае многу,

كَسُبْحَانَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

34. и за да Те споменуваме многу.

وَنَذْكُرْكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Ти, навистина, нè гледаш!

إِنَّكَ كُنْتَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

36. Рече: “Дадено ти е она што го бараше, о Муса!

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ﴿٢٦﴾

37. И веќе по втор пат Ние те одликувавме,

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٢٧﴾

38. кога ѝ вдахнавме на мајката твоја само со она што се вдахнува:

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٢٨﴾

39. “Стави го Муса во ковчег и фрли го во брановите, а брановите ќе го исфрлат на крајбрежјето, и ќе го земе непријателот мој и непријателот твој. И врз тебе фрлив љубов од Мене и, секако, да растеш под окото Мое.”

أَيَقْدِفِيهِ فِي الْتَابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلُهُ ۖ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٢٩﴾

40. И кога сестрата твоја помина... па, рече: “Сакате ли да ве упатам кој ќе се грижи за него?” И те вративме кај мајка ти за да се смират очите нејзини и да не се грижи. И ти уби човек па Ние те избавивме од грижата и те спасивме од сплетките. И со години остана меѓу жителите на Медјен а потоа дојде, о Муса, во време определено!

إِذْ تَسْتَمِىٰ أَخْتَاكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَدْ نَظَرْنَا فَنَقَسْنَا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِيتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ ﴿٣٠﴾

41. А Јас те одбрав за објавата Моја.

وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنُنْفِيسَ ﴿٣١﴾

42. Одете, ти и брат ти, со знаменијата Мои, и постојано секавајте се на Мене!

أَذْهَبَ آتَ وَأَخْرَكَ بَنَاتِي ۖ وَلَا تَبَايَعَا فِي ذِكْرِي ﴿٣٢﴾

43. Одете кај фараонот, тој, навистина, падна во пакост,

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٣٣﴾

44. па, зборувајте му со благи зборови, можеби, тој ќе се опомени или ќе се заплаши.”

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴿١٩﴾

45. Рекоа: “Господаре наш, Ние, навистина, се плашиме да не ни нанесе зло или да не ни напаст-вува!”

قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُقْرَطَ عَلَيْنَا أَوَانٌ يَطْغَى ﴿٢٠﴾

46. Рече: “Не плашете се! Јас сум, навистина, со вас: и слушам и гледам!”

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿٢١﴾

47. Одете, тогаш, кај него и речете му: “Ние сме пејгамбери од Господарот твој, па испрати ги со нас синовите Израилови и не казнувај ги. Ние, секако, ти дојдовме со знамение од Господарот твој. И нека е селам врз оној кој го следи Патоказот!

فَأَنبِئَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعْذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنْ أَتْبَعَ الْهُدٰى ﴿٢٢﴾

48. Да, нам ни е објавено дека ќе биде казнет оној кој лаже и оној кој ги врти плеките.”

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٢٣﴾

49. Фараонот рече: “Па, кој е Господарот ваш, о Муса?”

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسٰى ﴿٢٤﴾

50. Муса рече: “Господарот наш е Оној кој на секое нешто му даде создателство а потоа го упати.”

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ﴿٢٥﴾

51. Фараонот рече: “Па, што се случи со поколенијата одамнешни?”

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولٰى ﴿٢٦﴾

52. Муса рече: “Знаењето за нив е кај Господарот мој, во

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّى فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّى

Книгава. Господарот мој не скршнува во заблуда и не заборава.”

53. Он ви ја одреди Земјата за крошна и по неа ви пробива патишта, и од небо ви спушта вода, па со помош нејзина, Ние вадиме парови на растенија различни.

54. Јадете и пасете го добитокот ваш. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбир.

55. Од земја Ние ве создадовме и во неа ќе ве вратиме и од неа повторно ќе ве извадиме.

56. И Ние веќе сите докази на фараонот му ги предочивме... кога, ете, ги сметаше за лажни и ги отфрли.

57. Рече: “Ни дојде ли, о Муса, да нè истераш од земјава наша со волшебништвото твое.

58. И Ние ќе ти подготвиме волшебништво, сосем сигурно, на ова слично. Одреди меѓу нас и меѓу тебе средба која ни ние ни ти не ќе ја откажеме, и на исто место.”

59. Рече: “Време за средбата ваша нека биде денот на

وَلَا يَنْسَى ﴿٥٧﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَنْزُوجًا مِمَّنْ نَبَاتِ شَقَى ﴿٥٨﴾

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٩﴾

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٦٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٦١﴾

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسَى ﴿٦٢﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَى ﴿٦٣﴾

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ

знамето, и луѓето нека се зберат наутро!”

60. И фараонот си замина, ги собра волшебниците свои и потоа, ете, пак се врати.

61. Муса им рече: “Тешко вам! Не фрлајте лага врз Аллах, зашто ќе ве уништи со казната. Пропадна оној што измислуваше лаги, секако!”

62. И оние, шепотејќи нечујно, прерасправаа еднисо други за работата своја.

63. Рекоа: “Овие двајца се волшебници кои сакаат да ве истераат, со волшебништвото свое, од земјата ваша, и да ви го одземат Патот ваш примерен.

64. Па, соберете ги итрините ваши а потоа дојдете еденза друг. Да, денес ќе биде спасен оној кој ќе победи!”

65. Рекоа: “О Муса, или ти ќе фрлиш или, пак, ние ќе фрлиме први.”

66. Рече: “Не, фрлете вие!” Ете, јажињата нивни и стаповите нивни, му се причини дека тргнаа од волшебништвото свое.

67. И Муса, тогаш, во себеси почувствува страв некаков.

68. Ние рековме: “Не плаши се, ти, навистина, ќе победиш!”

وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٣٨﴾

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٣٩﴾

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَبَيْكُم لَا تَقْعُرُوا عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَتُسْجَنُوا بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مِن أَفْئَتِي ﴿٤٠﴾

فَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرَأُوا السَّجْوَىٰ ﴿٤١﴾

قَالُوا إِن هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم
مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيقِكُمُ الْمَثَلِ ﴿٤٢﴾

فَأَجْمَعُوا كَيْدَهُمْ ثُمَّ اتَّوَاصَفَا
وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنَ اسْتَعْلَىٰ ﴿٤٣﴾

قَالُوا يَمْشُونَ إِيْمَانًا أَن تُلْقَىٰ
وَإِيْمَانًا تَكُونُ أَوَّلَ مَنَ أُلْقَىٰ ﴿٤٤﴾

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَتْهُمُ وَعَصِيَّتُهُمْ
يُخِيلُ إِلَيْهِمْ سِحْرُهُمْ أَنهَاسُفَىٰ ﴿٤٥﴾

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٤٦﴾

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّاكَ أَنْتَ الْآخِلَىٰ ﴿٤٧﴾

69. И фрли го она што е во десната рака твоја: тоа ќе го голтне она што го направија. Она што оние го направија, навистина, е итрина волшебникова. А волшебникот не ќе успее и каде било да се најде!”

وَالَّذِي مَافِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقْبَضَ ﴿٦٩﴾

70. И волшебниците паднаа со лицата на земја, велејќи: “Ние веруваме во Господарот и на Харун и на Муса!”

فَالَّذِي لِّلسَّحَرَةِ مُجَدَّ
قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

71. Рече: “Му поверувавте ли пред да ви дозволам? Тој, навистина, е поголем од вас, кој ве поучи во волшебништвото. Па, сигурно ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши, вкрстени одзади и ќе ве распнам по ветките урмини и сигурно ќе узнаете кој од нас е посилен и поистраен казнувач?”

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُفُّمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُقْبَعُ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا أُصْلَبُكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنِّي أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

72. Рекоа: “Нема да ти дадеме предност над јаснотиите што ни дојдоа и над Оној кој нè создаде. Па, реши за она за што можеш да решиш. Ти решавааш само за она што е, навистина, од животот на овој свет.”

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

73. “Да, ние веруваме во Господарот наш; да, ќе ни ги прости гревовите наши и во волшебништвото во кое ти нè присили. Аллах најдобро наградува и најдолго казнува!

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ أَبْقَى ﴿٧٣﴾

74. Да, на силникот кој ќе дојде кај Аллах ќе му припадне

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا

Џехеннемот; во него не ќе умира и не ќе живее.

75. А на верниците кои ќе дојдат кај Аллах, кои работеа добри дела... та, ќе им припаднат степени високи:

76. бавчи ценнетски на Адн, меѓу кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за оној кој е чист.

77. И Ние веќе му вдахнавме на Муса: "Отпатувај ноќе со робовите Мои, а потоа покажи им го патот сув низ море, не стравувајќи дека ќе те стигнат и дека ќе те потопат!"

78. И фараонот ги следеше со војската своја, но морските бранови ги разнесоа.

79. И фараонот го скршна во заблуда народот свој и не го упати по Патоказот.

80. О синови Израилови, Ние ве избавивме, навистина, од непријателот ваш и ви ја ветивме десната страна од брдото Тур, и ви спуштивме и мана и препелица!

81. Јадете од добрата со кои Ние ве снабдевме и во тоа не бидете насилници за да не ве

فَإِنَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧١﴾

وَمَنْ يَأْتِهِمْ مُّوْسَىٰ فَقَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٢﴾

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٣﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ نَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا
وَلَا تُخَشَىٰ ﴿٧٤﴾

فَأَنبَعَثَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَغَشَّيْهِمْ مِنْ أَلِيمٍ مَا غَشَّيْهِمْ ﴿٧٥﴾

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٦﴾

يَبْنَئِي إِبْرَاهِيمَ ۖ لَقَدْ أَنجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ ۖ وَوَعَدْنَاكَ حَاجِبًا
الْطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلَوىٰ ﴿٧٧﴾

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ عَذَابِي ۖ وَمَنْ يَحِلَّلْ عَلَيْهِ عَذَابِي

обзеде лутината Моја. Оној кого ќе го обзеде лутината Моја тој веќе се нурна во бездна.

82. Јас сум, навистина, Простувач за оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро и кој, потоа, ќе се упати.

83. “И што те натера да побрзаш, о Муса, пред народот твој?”

84. Рече: “Оние, токму, се по трагите мои, а јас кон тебе побрзав, о Господару мој, да бидеш задоволен!”

85. Аллах рече: “Да, народот твој Ние по тебе го ставивме во искушение; го скршна во заблуда Самирија.”

86. Па Муса му се врати на народот свој, лут и гневен, и рече: “О народе мој, нели Господарот ваш ви вети ветување убаво? Ви се одолговлечи ли договорот? Или, пак, сакате да ја навлечете на вас лутината на Господарот ваш? И ете, така вие го изневеривте ветувањето кон мене.”

87. Рекоа: “Не го изневеривме ветувањето кон тебе по волја наша, туку бевме товарени со товари од накитите на народот; потоа тоа го фрливме, а го фрли, исто така и Самирија.”

فَقَدَّهَوَىٰ ﴿٨١﴾

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَمَا أَجْعَلُكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمْوَسَّىٰ

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
أَوْزَارًا مِن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَّفْنَهَا فَكَذَلِكَ
أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

88. Па, им изнесе теле отелотворено. Како да рика. И тогаш рекоа: “Ова е богот ваш и богот на Муса; а тој веќе го заборави.”

89. Не гледаат ли дека тоа не им возвраќа ни збор, и дека нема моќ да им штети или да им користи?

90. Ним Харун, секако, им зборуваше и порано: “О народе мој, со тоа вие се пробате. Господарот ваш, навистина, е Милостив! Па, следете ме и бидете ѝ послушни на наредбата моја!”

91. Рекоа: “Нема да престанеме да се придржуваме за него сè додека не ни се врати Муса.”

92. Муса рече: “О Харун, што те спречи, кога ги виде како скршнаа во заблуда?”

93. Да не ме следиш и да заборавиш на наредбата моја.”

94. Харун рече: “О синко на мајка ми, не тегни ме за брадава и за косава. Се плашев да не речеш направи раздор меѓу синовите Израилови и не ги зема предвид зборовите мои.”

95. Рече: “Каква врска имаш ти со тоа, о Самарија?!”

96. Овој рече: “Јас го видов она што тие не го видоа: зграбив

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ

فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا

وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرْعًا وَلَا نَقْعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ

بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ

حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

قَالَ يَهُدْيُ بْنُ مَامُتٍ إِذْ رَأَيْنَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمُرِي ﴿٩٥﴾

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

нешто од трагите на пејгамберот, а потоа го фрлив. И ете, така во душава ме поттикна нешто на зло.”

97. Муса рече: “Бегај, ова ли ќе го тврдиш низ целиот живот твој, навистина! - ‘Не допирај ме!’ Те чека и ветувањето кое, навистина, не ќе го избегнеш. И погледни го овој твој бог кому му се оддаде. Ќе го запалиме, сигурно! И пепелот низ морето ќе го фрлиме!

98. Вашиот бог, навистина, е Аллах; нема друг бог освен Него. Знаењето Негово ги опфаќа сите нешта.”

99. И ете, така Ние ти ги кажуваме кажувањата за оние кои веќе поминаа. А од Наша страна ти дадовме, секако, Опомена.

100. Кој ќе биде рамнодушен кон него ќе понесе на Денот суден тешко бремене, навистина!

101. И за навек ќе остане во таа тешкотија. Е, само колку е лош за нив тој товар на Денот суден!

102. На Денот кога ќе се дувне во Сурлата... на Денот тој, кога Ние ќе ги збереме силниците, а тие подбелени!

فَبَضَّةٍ مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ﴿١٧﴾

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ
وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا
لَّنْ حَرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٨﴾

إِسْمَاءَ إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٩﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٢٠﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ﴿٢١﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿٢٢﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْمُرُ
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿٢٣﴾

103. Ќе си шепотат еднинадруги:
“Останавте само десет дена.”

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

104. Ние најдобро го знаеме она
што го зборуваат. И кога ќе ре-
че оној, најпаметниот од нив:
“Останавте само еден ден!”

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

105. И те прашуваат за брдата,
па, кажи: “Господарот мој ќе ги
здоби во прашина,

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

106. а местата во кои биле ќе ги
остави пусти,

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

107. па, по земјата не ќе видиш
ни кривина ни пречка.”

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

108. На Денот тој, ќе го следат
оној што ќе ги вика и за него не
ќе има пречка. И гласовите ќе
замолчат пред Милостивиот и
само шепот ќе слушнеш.

يَوْمَئِذٍ يَنْبَعُوثُ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

109. На Денот тој посредување-
то ќе му користи само на оној
кому ќе му дозволи Милостиви-
от и со чиј говор Он ќе биде
задоволен.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَرَضِيَ لَهُ، قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. Он го знае и она што е пред
нив и она што е зад нив; оние со
знаењето не можат да Го оп-
фатат.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عِلْمًا ﴿١١٠﴾

111. А лицата ќе бидат пот-
чинети пред Живиот и Пос-

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ ﴿١١١﴾

тојаниот. Ќе пропадне, сигурно, оној што ќе понесе зло бреме!

112. Оној кој работи добри дела е - верник, не се плаши ни од штета ни од неправда.

113. И ете, така Кур'анот Ние го објавивме на арапски јазик и во него ги поредивме ветувањата за да бидат богобојазливи или опоменувачки да влијае врз нив.

114. Па, Аллах е Вишен! Владар вистински! И не брзај со Кур'анот пред да ти се заврши вдохновението негово. И кажи: "Господаре мој, зголеми го знаењето мое!"

115. И на Адем, сигурно, Ние му препорачавме. Потоа тој заборава. И кај него не најдовме решителност.

116. И кога Ние им рековме на мелеките: "Паднете му на сејде на Адем и, ете, паднаа на сејде, освен Иблисот кој го отфрли тоа.

117. Тогаш Ние рековме: "О Адем, овој, навистина, е непријател, твој и на жената твоја. Па, така, никако нека не ве истера од Џеннетот; ќе се унесреќите.

118. Да, во Џеннетот не ќе останеш ни гладен ни гол;

119. да, во Џеннетот не ќе останеш ни жеден ни испотен."

مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

وَمَنْ يَمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَفْنَاهُ
مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِن قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ. وَقُلْ رَبِّ
زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ
فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ
فَلَا تَخْرُجْ جَنَّاتٍ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾

120. Па, Шејтанот, дрдорејќи му, рече: “О Адем, да те натерам ли да се приближиш до стеблото на вечноста и на власта која не исчезнува?”

121. И двајцата пробаа од него, и започнаа, тогаш, да им се покажуваат нивните срамни места, и почнаа да ги покриваат, фрлајќи врз нив лисја ценнети. И Адем не го послуша Господарот свој па скршна од патот.

122. Потоа Господарот негов го избра, му прости и го упати.

123. Рече: “Слегувајте од него сите! Еднинадруги ќе бидете непријатели. “Ќе ви доаѓа од мене Патоказ, сигурно! Па, кој ќе го следи Патоказот мој не ќе скршне во заблуда и не ќе зажали.

124. А кој ќе биде рамнодушен кон опомената моја за него, навистина, има безизлезен живот, и на Денот суден Ние ќе го приведеме слеп.

125. Ќе рече: “Господаре мој, зошто ме преведе слеп, а јас гледав.”

126. Аллах ќе рече: “Ете, така! Ти доаѓаа ајетите Наши па

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّادُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةٍ الْخَالِدِ وَمَلِكٍ لَا يَبُلَى ﴿١٢٠﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتَ لَهَا سَوْءُ تَهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

ثُمَّ اجْنَبْنَاهُ رَبُّهُ، فَجَابَ عَلَيْهِ وَهْدًى ﴿١٢٢﴾

قَالَ أَهْطَأْ مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لَوْ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَهْلُ ابْتِنَاءِ فَتَسِيْبُهَا وَكَذَلِكَ

забораваше на нив. И ете, така денес ќе бидеш заборавен.”

127. И ете, така Ние ќе ги казнеме оние кои претеруваа... и кои не веруваа во ајетите од Господарот негов. А казната на Ахирет, сигурно, е пожешка и потрајна.

128. Не се ли упатени кон тоа колку поколенија пред нив Ние уништивме по чии домови оние, токму, одат. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбир!

129. И да не претходеше зборот на Господарот твој, казната ќе беше неминовна и, ете го крајот определен!

130. Стрпи се за она што го зборуваат. И величај Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој, пред изгрејсонце и пред зајдисонце, и во доцнежните часови. И на крајот на денот, исто така, за да бидеш задоволен!

131. И не фрлај го долго опулот твој кон она што Ние одредивме да биде тој задоволен, од чии видови има и цвеќе за животот на овој свет, за да ги испробаме во тоа. 'Ркот од Господарот твој е најдобар и најтраен!

132. И нареди му на семејството твое намаз! И истрај во тоа! Не бараме од тебе да се снабдуваш.

الْيَوْمَ نُنَسِّي

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ

وَلِلْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

أَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

فِي مَسَكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا

وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

فَأَصْبَحَ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسُبْحٌ بِمَحْمَدٍ رَبِّكَ

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَا فِي أَلْتَلِ

فَسُبْحٍ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى

وَلَا تَمْدَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا

نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى

Ние, токму, те снабдевме. За богобојазливите крајот е добар.

133. И зборуваат: “Зошто не ни дојде ајет од Господарот негов?” Не им дојде ли јаснотија за она што е во страниците одамнешни?”

134. А Ние со казна да ги уништивме пред него ќе речеа: “Господаре наш, зошто не ни испратиш пејгамбер? Ќе ги следевме ајетите Твои и пред да сме понижени и отфрлени!”

135. Кажи: “Сите чекаат. Па чекајте и вие. Ќе узнаете кои се Следбениците на патот вистински и кои се упатените!”

ЕЛ-ЕНБИЈА (Пејгамбери) XXI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. За луѓето се приближува пресметката нивна, а тие се безгрижни и рамнодушни кон неа.

2. Опомената од Господарот нивни не им дојде а да не ја сослушаат и со неа да не се изигруваат.

3. Срцата нивни се расфрлани; тајно си шепотат и си се

وَقَالُوا لَوْلَا آيَاتُ بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّهِ
أَوْ لَمْ تأتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
لَقَالُوا إِنَّا لَنَرَانَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتَنبِئَنَا بِآيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَزِلَ وَنُخْرِجَ ﴿١٣٤﴾

فَلِكُلِّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ
مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا أَنبِئَهُمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ
إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

لَا هِيبَةَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

доверуваат оние кои зулум направија: “Нели ова е човек вам сличен? Ќе се поведувате ли за волшебништвото а гледате дека тоа е така.”

4. Рече: “Господарот мој го знае говорот и на небо и на Земја. Он е Слушач и Зналец!”

5. Но, не! Само велат: “Тоа се само сншта нејасни; тоа е само лага. Тој е поет, па ни дојде со знамение како што беа дошле одамнешните.”

6. Градот пред нив што Ние го уништивме не веруваше. Па, ќе веруваат ли тие?

7. И пред тебе Ние испраќавме луѓе на кои им објавивме. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако вие, навистина, не знаете.

8. И Ние не ги направивме тела, кои не јадат храна и кои би биле вечни.

9. Потоа се овистини ветувањето; тогаш Ние ги избегнавме оние кои сакавме, а расипаните ги уништивме.

10. Ние, секако, ти објавивме Книга во која има опомена за вас. Нема ли да се вразумите?

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
السَّحَرَاءَ وَتَنْتَظِرُونَ ﴿٦﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨﴾

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَنَلُوا
أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿١١﴾

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ
وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿١٢﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

11. И колку градови Ние ги снемавме кои беа зулумџари и по нив создадовме други луѓе.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾

12. И бидејќи ја усетија строгоста Наша веднаш од градот избегаа.

فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْئَارِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

13. Не бегајте, вратете се онаму каде што живеете удобен живот, и во огништата ваши, бидејќи ќе бидете одговорни.

لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ
وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Рекоа: “Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумџари.”

قَالُوا وَيَوْلَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾

15. И тоа нивно довикување не престануваше сè додека Ние не ги направивме жито пожнеано.

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾

16. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив за да си играме.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ﴿١٦﴾

17. Кога би посакале да се забавуваме со тоа Ние не би зеле ништо од Нас, но тоа Ние не го правиме.

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَآخِذَةً مِنْ لَدُنَّا
إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٧﴾

18. Но, не! Туку Ние не вистината ја потискуваме со вистината и, така, не вистината е спречена и исчезнува. Тешко вам за она што му го припишувате на Аллах!

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ رَاقٍ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَفْسُوقُونَ ﴿١٨﴾

19. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А оние

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ

кои се во близината Негова не престануваат во ибадетот кон Него и не се заморат.

20. И деноноќно Го величат; лаги не измислуваат.

21. Или, земаат ли од земјата божества некакви што ќе можат да оживуваат?

22. И кога би имало на небесата и на Земјата друго божество освен Аллах - би пропаднале, сигурно! Па, нека биде славен Аллах, Господарот на Аршот, од она што Му го припишуваат!

23. И не ќе биде прашан за она што го прави, а тие ќе бидат прашани.

24. Или, пак, покрај Аллах он-ие земаат божество? Кажите: “Донесете, тогаш, доказ ваш. Оваа опомена е за оној што е со мене и опомена е за оној што е пред мене. Но, мнозинството од нив не ја знаат вистината: ете, рамнодушни се!

25. И Ние не испративме ниеден пејгамбер пред тебе а да не му објавивме дека нема друг бог освен Него; па, тогаш, само Мене обожавajte ме!

26. И зборуваа: “Милостивиот си присвои дете.” Славен нека биде Он! Но, робовите се само благородни,

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ، وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

يُسَبِّحُونَ أَثِيلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَٰهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلَٰهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَذَا ذِكْرٌ مِنْ نَبِيِّ ذَكَرْ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. кои не претекнуваат во зборувањето, туку се однесуваат според наредбата Негова,

لَا يَسْتَفِقُونَ بِالْقَوْلِ وَأَهُمْ
بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٧٧﴾

28. Он го знае и она што е пред нив и она што е по нив; тие ќе посредуваат само за оној со кого е Он задоволен. Оние, бидејќи се плашат од Него, се чувствителни!

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٧٨﴾

29. А оној меѓу нив кој вели: “Да, јас сум бог покрај Него” - ќе го казиме со Џехенмот. И ете, така Ние ги казнуваме неверниците.

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلِكُ
نَجْرِهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٩﴾

30. Не гледаат ли оние кои не веруваат дека и небесата и Земјата беа, навистина, една целина па Ние ја раздвоивме. И сè што е живо Ние од вода го создадовме. Не веруваат ли?

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنْ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾

31. И по земјата Ние подигнавме планини без таа да ги стресе и создадовме патишта широки меѓу планините, патеки, за да се управуваат по нив.

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٨١﴾

32. И Ние небото го создадовме како покрив сигурен. Но, оние се рамнодушни кон знаменијата Наши.

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا
وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٨٢﴾

33. И Он ги создаде ноќта и денот, Сонцето и Месечината. И сè во вселената плови.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٨٣﴾

34. И Ние човекот пред тебе не го создадовме вечен. Е, па, ако

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ

ти умреш, вечни ли ќе бидат тие?

35. Секој човек ќе ја вкуси смртта. Ние ќе ве испробаме и со добро и со зло искушение. И нам ќе ни се вратите!

36. И ако те видат оние кои не веруваат, само те исмеваат: “Тој ли е овој кој ги споменува божествата ваши?” Тоа се, токму, оние кои не веруваат во Опомената на Милостивиот.

37. Човекот е создаден набрзина. Ќе ви ги покажам знаменијата Мои, па не барајте со Мене да брате!

38. И велат: “Што е со ветувањето ако сте искрени?”

39. Или кога неверниците би знаеле кога ќе се оствари, огнот ни од лицата нивни ни од плеките нивни не би можеле да го отстранат а ниту, пак, би им се помогнало,

40. туку би им дошло однегадеж, вчудоневидувајќи ги, и не ќе можат да го отстранат и тогаш не ќе бидат здогледани.

41. Беа исмевани и пејгамберите пред тебе, секако! Па, кај оние од нив кои се исмеваа им се оствари она за што, токму, се исмеваа.

42. Кажи: “Кој ќе ве штити деноноќно од Милостивиот?”

فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَبَلَّوْكُمْ
بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذَارَهُ الْكَافِرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَخَذُوا
لَكُمْ أَوْلِيَاءَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُوا إِلَهُتَكُمْ
وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ لَّا يَرْجِعُ
إِلَيْنِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُوتُ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا نَبِيَّكَ مُبَارَكًا بِالَّذِينَ
سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ مَنْ يَكْفُلُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ

Тие се кон Опомената на Господарот свој рамнодушни!

43. Или, пак, ќе ги поддржиш божествата а не Нас? Оние не можат себеси да си помогнат, а ниту пак од Нас да ги придружуваат.

44. Но, за нив и предците нивни Ние одредивме да уживаат сè додека времето не им се продолжи. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја стеснуваме земјата од краиштата нејзини? И оние ли се победници?

45. Кажи: “Јас ве опоменувам, навистина, со објавата.” Но, глупите не го слушаат повикот кога ќе бидат опоменати.

46. И кога би ги допрел само еден замав од казната на Господарот твој сигурно би рекле: “Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумкари!”

47. На Денот суден Ние ќе ги поставиме мерилата на правдата и тогаш не ќе биде оштетен. И ако нешто биде ситно колку една голушка ќе му го дадеме. Доста е тоа што Ние ќе пресметуваме.

48. Ние веќе и на Муса и на Харун им дадовме Разделувач на вистината од невината, и Светлина и Опомена за богобојазливите,

بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿١٦﴾

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿١٧﴾

بَلْ مَنَعْنَا آلِهَتَهُمْ لَوْلَا وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمْ أَغْلِبُونَ ﴿١٨﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿١٩﴾

وَلَمَنْ مَسَّئَهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَلِّاْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تَظْلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَنْ كُنَّا مِنْكَالَ حَكِيمٍ ﴿٢١﴾

مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيئَةً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٣﴾

49. кои се плашат од Господарот свој во тајност и кои го предвидуваат Часот определен.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

50. А овој Кур'ан е благослове-Опомена која Ние ја објавуваме. Зошто, тогаш, го пренебрегивате?

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. И на Ибрахим Ние му го дадовме показот негов и порано. И Ние добро го познававме.

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾

52. Кога му рече на бабо му и на народот свој: “Какви се овие контури кон кои вие се оддавате?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي
أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

53. Рекоа: “Ги најдовме предците наши како ги обожават.”

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

54. Рече: “Вие и предците ваши веќе скршнавте во заблуда очигледна!”

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Рекоа: “Ни дојде ли со вис-тина или, пак, си играш?”

قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾

56. Рече: “Но, не! Господарот ваш е Господарот на небесата и на Земјата; Он нив, токму, ги создаде. Јас сум ваш сведок.

قَالَ بَلْ يَكْفُرُ رَبُّكَ بِالْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ
وَأَنَا عَلَى ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

57. И се колнам во Аллах дека, штом ќе се оддалечите, сигурно ќе ги скршам киповите ваши.

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا
مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Всушност, ги здроби во парчиња, освен големиот за да му се обрват.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَقَاءُ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

59. Рекоа: “Кој го направи ова со божествата наши? Тој, навистина, е зулумкар!”

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. Рекоа: “Слушнавме за едно момче кое го споменуваат; го викаат Ибрахим.”

قَالُوا سَمِعْنَا فَى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾

61. Рекоа: “Доведете го пред очите на луѓето за да посведочат!”

قَالُوا اقْضُ عَنْهُ وَعَلَى آئِنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

62. Рекоа: “О Ибрахим, ти ли го направи ова со божествата наши?”

قَالُوا أَأَتَتْكَ عَلَتْ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Рече: “Не, тоа го направи најголемиот од нив: ете, прашајте го! Ако зборуваат?”

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

64. Па се присобраа и рекоа: “Вие сте, навистина, зулумкари!”

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Потоа ги наведнаа главите свои и рекоа: “Знаеш ли дека тие не зборуваат?”

ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. Рече: “Е па, ќе обожавате ли други богови освен Аллах кои во ништо не можат да ви користат и да ви наштетат?”

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

67. Тешко и вам и на оние кои ги обожавате, освен Аллах! Нема ли да се вразумите?

أَفَرَأَيْتُمْ لَكُمْ دِينًا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Рекоа: “Запалете го и помогнете ги божествата ваши, ако сакате тоа за нив да го направите!”

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Ние на глас рековме: “О оган, стани ладен и спасоносен за Ибрахим!”

فَلَنُيَسِّرَنَّ كُوفِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. И посакаа да му стават стапица, но Ние ги поразивме.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

71. И Ние го спасивме него и Лута на земјата која ја благословивме за световите.

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. И Ние го подаривме Исхака, а и Јакуба како внук. И Ние одредивме двајцата да бидат добри.

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً
وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

73. И Ние ги одредивме да бидат водачи кои ќе упатуваат по наредбата Наша и им вдахнавме да работат добрини, да извршуваат намаз и да даваат зекат. Нас нè обожаваа!

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. И на Лут Ние му дадовме и мудрост и знаење и го избавивме од градот во кој беа присутни лоши навики. Злодејци беа, навистина, сограѓаните негови... расипани!

وَلُوطًا أَلَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ
الْفَحْشَىٰ إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمَ سُوءٍ فَسَاقِينَ ﴿٧٤﴾

75. И Ние го воведовме во милоста Наша; беше, навистина, меѓу добрите луѓе.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. И на Нух, кога порано пови-ка, му се освавме: Ние го избавивме него и семејството негово од несреќата голема;

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. и Ние го заштитивме од луѓето негови кои ги сметаа за лажни ајетите Наши. Злодејци

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمَ سُوءٍ فَآغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

беа, навистина, па сите заедно ги потопивме.

78. И Давуд и Сулејман кога судеа за посебот што ноќе го пасеа овци од некои луѓе... Бевме сведоци за судењето нивно.

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ
فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
وَكَانَ لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. И Ние тогаш одредивме Сулејман да проникне во тоа. И на двајцата им дадовме мудрост и знаење. И Ние ги потчинивме и планините и птиците, заедно со Давуд, да оддаваат слава; ете, тоа го направивме.

فَفَعَلْنَا مَنَاسِكَمَ وَكُنَّا لَهُمْ آيَةً
وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ
وَكَانَ فَاغِيلًا ﴿٧٩﴾

80. И Ние го научивме да прави штитови за вас, да ве штитат од непријателот ваш. Е па, ќе бидете ли благодарни?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ
مِّنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

81. И на Сулејман му дојде силен ветар, кој дуваше по наредбата негова, по земјата што ја благословивме... Ние постојано ги знаеме сите нешта,

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ
الَّتِي بَرَكَانَا فِيهَا وَكَانَ يَكْفُلُ شَيْءٌ وَعَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

82. и шејтаните, исто така, кои за него длабеа и кои работеа и други работи освен тоа; Ние постојано бдеевме врз нив.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنَ يَغْوِيهِمْ
لَهُمْ يَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
وَكَانَ لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. И Ејуб кога го повика Господарот свој: “Мене, навистина, зло ме обзеде, а Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!”

يَا أَيُّوبُ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. Па Ние му се освавме и го отстранивме злото што беше врз него; му ги вративме со милоста Наша семејството негово и оние кои беа слични на него - сè тоа како опомена за побожните.

85. И Исмаил и Идриз и Зул-Кифл... сите беа меѓу трпеливите.

86. И Ние ги воведовме во милоста Наша... сите беа добри, навистина!

87. И Зунун кога замина намуртен... Па, помисли дека нема да го казниме, но во темниците повика: "Нема друг бог освен Тебе; славен биди Ти, јас сум, навистина, меѓу зулумкарите!"

88. И Ние му се освавме и го избавивме од тешкотијата. И ете, така Ние ги избавуваме верниците!

89. И Зекерија, исто така, кога го повика Господарот свој: "Господаре мој, не оставај ме сам, Ти си, навистина, меѓу наследниците Најдобриот!"

90. И тогаш Ние му се освавме и му го подаривме Јахја, а жена му ја подоббивме. Да, тие брзаа во добрини и Не повикуваа и во желба и во страв; постојано ни беа потчинети.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ صُرُّهُ
وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ، وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِندِنَا، وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٤﴾

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْتَضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَّقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَجَعَلْنَاهُ مِّنَ الْعَمَلِ
وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَاهُ، زَوْجَةً لَّهُمْ كَانُوا
يُستَعْرِفُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
عِبَادًا وَرَهْبًا، وَكَانُوا لَنَا خُشِعِينَ ﴿٩٠﴾

91. И таа која ја сочува девственоста. И во неа тогаш Ние вдахнавме од духот, творот Наш, и одредивме да биде, таа и синот нејзин, знамение за световите.

92. Оваа ваша заедница, навистина, е единствена заедница, а Јас сум, навистина, Господарот ваш - та, обожавajte Ме!

93. И тие меѓусебно се разединија во наредбата нивна. Нам сите ќе ни се вратат.

94. Па, кој работи добри дела а е верник... ќе му се признае трудот негов; тоа Ние, навистина, го забележавме.

95. Недозволено е за жителите на градот кои ги уништихме да не ни се вратат, навистина!

96. Кога ќе се отворат Јецуц и Мецуц и кога сите луѓе низ стрмнина ќе се спуштаат...

97. и кога ќе се приближи ветувањето вистинско и кога очите на оние кои не веруваа ќе им се скаменат: "О тешко нам, бевме рамнодушни кон ова, бевме неверници!"

98. Вие и оние кои ги обожавате освен Аллах, навистина, ќе бидете гориво цехеннемско; во него за навек ќе престојувате.

وَالَّتِي أَحْصَيْنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

وَنَقُطِعْ أَمْرَهُمْ بِبَيْنِهِمْ كُلِّ إِلَهٍ لَّا يَرْجِعُونَ ﴿٩٣﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَكْفُرْ بِإِسْمِهِ، وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾

وَحَزَمْنَا عَلَى قَرْنَيْهَا أَفْئِدَةً أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

حَقَّ إِذَا فَتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَأَقْرَبُ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخَصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتُوبُونَ قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

إِنَّكُمْ وَمَنْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾

99. А тие да се богови не би влегле во него; и сите во него за навек ќе останат;

100. тие во него ќе дишат тешко и ништо не ќе слушаат.

101. На оние кои претходеа, навистина, Ние им дадовме од доброто Наше: оние од него се оддалечија.

102. Вревата негова не ќе ја слушнат; ќе бидат во она кон што им стремат душите нивни, постојано!

103. Не ќе ги вознемирува најголемиот ужас; ќе се среќаваат со мелеките: “Ова е Денот ваш што ви беше ветен!”

104. На Денот во кој Ние ќе ги свиткаме небесата како што се витка хартија за пишување. Како што почнавме со првото создавање исто така тоа и ќе го возобновиме. Ветувањето е обврска Наша. Ние сме, токму, Извршител на тоа!

105. Ние веќе и во Зебур запишавме, по Теврат, дека земјата ќе ја наследат добрите робови Мои.

106. Во ова има, навистина, порака за луѓето кои се побожни.

107. И Ние те испративме само како милост на световите!

لَو كَانَتْ هُنَّ آلَاءَ إِلَهَةٍ مَّا وَّرَدُوهُنَّ
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

لَهُمْ فِيهَا زُفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَلَاقَتْهُمُ
الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا
إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُرِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَ الْأَرْضَ بِرِثْهَا عِبَادِيَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Кажи: “Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, ќе бидете ли, тогаш, Послушни?”

109. А ако, пак, ги свртат плеќите, кажи: “Јас веќе ве опоменав за злото, иако не знам дали е блиску или далеку она што ви е ветено.”

110. Он го знае, навистина, изговореното на глас и Он го знае, при вас, скриеното.

111. И јас не знам: тоа е можеби искушение за вас и уживање до време одредено.

112. Рече: “Господаре мој, пресуди вистински! Господарот наш, Милостивиот, е Оној од кого се бара помош против она што го опишувате.”

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
وَإِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا نَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

وَإِنْ أَذْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَيْنِ ﴿١١١﴾

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا نَصَبُونَ ﴿١١٢﴾

ЕЛ-ХАЏЏ (Хаџ) XXII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш! Потресот при Часот, навистина, е нешто големо!

2. Ден во кој ќе видите како секоја доилка го заборава она што го доела, а секоја трудница како ќе го пометне плодот нејзин; ќе ги видиш луѓето пијани а,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَيْفَ أَنْتُمْ بِرِزْقِهِ
الَّذِي لَا تَرْزُقُونَ إِلَّا فِي سَعَةٍ عَظِيمَةٍ ﴿١﴾

يَوْمَ تَرَوْهَا تَذْهَبُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهَاهُمْ بِسُكْرَتِهِمْ

всушност, не се пијани. Но, казната Аллахова е жестока!

3. И има луѓе кои расправаат за Аллах незнајно и го следат секој шејтан проколнат;

4. да, за него е пропишано оној кој ќе го земе за заштитник да го скршне во заблуда и да го управи кон казната огнена.

5. О луѓе, ако сте при сомнение во проживувањето, па Ние, ве создадовме од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа од парче месо, целосно и нецелосно за да ви објасниме; и во утробите утврдуваме со посак Наш до рок определен; потоа ве вадиме како малечко за да станете потоа мажевствени. Некои меѓу вас умираат а некои, пак, во длабока старост паѓаат, така што она што некогаш го знаеја сега не го знаат. Земјата ја гледаш замрзена, па кога ќе спуштиме на неа вода... ете, таа ќе заживее, ќе забуја и ќе за' рти растение од секој вид убав.

6. Ете, тоа го рековме за да знаете дека Аллах, секако, е Вистина и дека Он, навистина, ги оживува мртвите и дека Он е Кадар за сè!

وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٧﴾

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِّن نَّارٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
وَنُقَرِّفَ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ
إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ
شَيْئًا وَذُرَى الْأَرْضِ هَامِدَةٌ فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ أَهْزَتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٩﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ
وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

7. Да, Часот доаѓа; во него нема сомнение. Аллах, навистина, ќе ги оживи оние во мезарите!

8. И има луѓе кои расправаат за Аллах незнајно, без патоказ и без Книга светла:

9. одат горделиво за да скршнат во заблуда од Аллаховиот пат. На овој свет ќе бидат понижени, а на идниот свет Ние ќе одредиме да ја вкусат казната огнена,

10. и тоа заради она што го направија од порано рацете твои. Аллах, навистина, не е неправеден кон робовите!

11. И има луѓе кои го обожават Аллаха, сомневајќи се; па, ако им се случи добро, се смируваат со тоа, а ако им се случи, пак, искушение некакво, се оддалечуваат: ќе го изгубат и овој свет и Ахирет. Ете, тоа, токму, е пораз очигледен!

12. Ги повикуваат покрај Аллах оние кои не можат ни да им нашеттат ни да им користат. Тоа, токму, е скршнување во заблуда далечна!

13. Го повикува оној чија штета е поблиску до користа негова. Е,

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾

فَأَنَّا عَظَمْنَاهُ لِنُصِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَنَذِيرُهُ. يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ
أَطْمَأَنَّنَ بِهِ وَلَئِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ
خَيْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ ﴿١١﴾

يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَى

само колку лош заштитник е тој! Е, само колку лош поддржник е тој!

14. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... Ние, навистина, ќе ги воведеме во бавчите ценнетски низ кои реки течат. Аллах, навистина, работи што посакува!

15. Оној кој мисли дека Аллах нема да му помогне и на овој свет и на Ахирет нека растегне јаже до небо, потоа нека го искине, и нека размисли дали искинатината ќе го отстрани она за што тој, токму, негодува.

16. И ете, така Ние му ги објавивме ајетите јасни и Аллах, навистина, упатува кого сака.

17. Аллах, навистина, ќе ги издвои на Денот суден оние кои веруваа од оние кои беа Евреи, Сабејци, христијани и меџусии и оние кои беа многубошци!

18. Не знаеш ли дека на Аллах, секако, на сеџде му паѓа сè она што е на небесата и на Земјата, и Сонцето и Месечината, и ѕвездите и планините, и стеблата и животните и, исто така, многу меѓу луѓето? А многу има кои ја заслужуваат казната. А оној кого Аллах ќе го понижи нема никој што ќе го удостои. Аллах, навистина, работи што сака!

وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٨﴾

مَنْ كَانَتْ يَدُهُ عُقْرًا زَلَّ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَ كَيْدَهُ مَا يَغِيبُ ﴿١٩﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿٢٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٢١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ وَمَنْ يَنْهَ اللَّهُ فَعَالَهٌ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٢﴾

19. И ете, два противника кои расправаат за Господарот свој. За оние кои не веруваат ќе им биде сошиена облека од оган, а над главите нивни ќе им се сипа зовриена вода:

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمَا ۚ الَّذَيْنِ
كَفَرُوا قَطَعْنَا لَهُمْ نِيَابَ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ
مِنْ فَوْقٍ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾

20. од неа ќе се стопи она што е во стомаците нивни, и кожата, исто така;

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾

21. над нив има топузи од железо:

وَلَهُمْ مَقْغِبٌ مِنْ حديدٍ ﴿٢١﴾

22. секогаш кога ќе се впрегнат да излезат од таа спурнина неподнослива....“Вратете се во неа и искусете ја казната огнена!”

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ
أَعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

23. На оние кои веруваат и кои работат добри дела Он ќе ги воведе, навистина, во бавчите ценнетски низ кои реки течат: во нив ќе бидат украсени со нараквици од злато и бисери, а облеката нивна ќе им биде од свила.

إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُحْكَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا
وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. И беа упатени кон учтив говор и беа упатени кон патот на Оној кој е за благодарност Достоен!

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا
إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

25. А оние кои не веруваат и кои, навистина, одвраќаат од Аллаховиот пат, и од Месцидул Харам кого Ние го одредивме, било за мештаните било за дојденците - кои, според тоа, во него посакуваат да осквернат и зулум да направат, Ние ќе

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْكَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
الْعَكَفِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُدْرِ فِيهِ
بِإِلْحَادٍ يُظْلَمُ نَذَقَهُ مِنْ عَذَابِ أليمٍ ﴿٢٥﴾

одредиме да ја вкусат казната болна.

26. И кога на Ибрахим му го означивме местото за кука: “Не здружувај Ми ништо и очисти ја кукава Моја за оние кои се вртат околу неа, кои стојат и кои на сејде паѓаат.”

27. И возгласи го за луѓето хаџот: ќе ти доаѓаат и пешки и на камили истоштени, ќе доаѓаат од сите страни далечни,

28. за да си прибават користи кои се нивни, и да го споменуваат името Аллахово во деновите познати при ‘рскот нивни од животното од Него, за нив наменето. Јадете од него и поделете го на несреќниот бедник.

29. Нека ја отстранат потоа нечистотијата своја, и нека ги исполнат ветувањата свои, и нека прават таваф околу Куката древна!

30. Ете, оној кој ги велича светостите Аллахови... тој, кај Господарот свој, е подобар. И дозволени ви се животните, освен оние кои ви се споменати, и избегнувајте ја срамотијата на киповите и избегнувајте го разговорот безработен,

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ فِي شَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْهِيمَةٍ ۖ فَالْتَحِمُوا كُفْلًا وَابْتَغُوا الْبَاسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ. ۖ عِنْدَ رَبِّهِ. وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْبَهِيمَةُ إِلَّا مَا يَمَسُّ عَلَىٰكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

31. искрено оддадени на Аллах, не здружувајќи Му ништо; оној кој Му припишува здружник на Аллах е како оној кој ќе падне од небо, па птиците ќе го разграбат или, пак, ветрот ќе го однесе во некое место далечно.

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

32. Ете, оној кој ги велича прописите Аллахови... овие се, токму, последица на срцата побожни.

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

33. Вие во нив имате користи до време одредено; потоа местото нивно е кај Куката древна.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يَحْمِلُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

34. И на секоја заедница Ние ѝ одредивме обред за да го споменуваат името Аллахово при 'рскот нивни од животното од Него, за нив наменето. Па, вашиот Бог е еден Бог. И Нему, тогаш, оддадете Му се! И зарадувај ги понизните,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّذِكْرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْسِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. чии срца, кога ќе се спомене Аллах, ќе затреперат, кои се трпеливи за она што им се случува, кои намаз извршуваат и кои, од 'рскот што Ние им го дадовме, делат.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُم وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. Еден од обредите хаџиски се и камилите кои Аллах ви ги одреди. Во нив, за вас, има добро. Споменувајте го името Аллахово кога ќе бидат во редови поредани. А кога ќе паднат на земја, јадете од нив и нахранете го оној што е задоволен со тоа и оној кој пита.

وَالَّذِينَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِلَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعِينَ وَالْمَعْرُودَ ذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

Ете, Ние така ви ги потчинивме
за да бидете благодарни!

37. Ни месото нивно ни крвта
нивна не ќе стигнат до Аллах,
туку богобојазливоста ваша ќе
стигне до Аллах. Ете, така ви ги
потчини за да Го славите Алла-
ха заради тоа што ве упати, и
зарадувај ги добротинителите!

38. Да, Аллах ќе ги земе во
заштита оние кои веруваат.
Аллах, навистина, не сака ника-
ков предавник и неблагодарен!

39. Дадено им е секакво овла-
стување на оние кои се убиваат,
зашто врз нив зулум се прави.
Аллах, навистина, е Кадар да им
помогне;

40. оние кои се истеруваат од
огништата нивни бесправно,
затоа што зборуваа: "Господар-
от наш е Аллах." Кога Аллах не
би ги спречувал луѓето еднисо-
други ќе беа срушени манасти-
рите, и црквите, и синагогите и
џамиите во кои многу се
споменува името Аллахово. И
Аллах сигурно не ќе му помогне
на оној кој не го помага Аллах.
Аллах, навистина, е Моќен и
Силен!

41. Оние кои, ако им дадеме
моќ на земјава, намаз извршу-
ваат и зекат даваат, наредуваат
добро и одвраќаат од зло. Но,
крајот на сите нешта е кај
Аллах!

لَن يَأْتِيَ اللَّهَ خَوْفُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنَّ يَأْتِي اللَّهَ
التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يَذْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ
عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَفَسَدَتِ الصَّوَامِعُ وَبِيعَ وَصَلَاتٌ وَمَسْجِدٌ
يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَئِنْ نَصَرْنَا
اللَّهَ مِنْ نَصْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ أَلِيمٌ ﴿٤١﴾

42. А ако те сметаат за лашко па веќе ги сметаа за лашковци и оние пред нив, народот на Нух, Ад и Семуд,

وَلَا يَكْذِبُونَكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾

43. народот на Ибрахим и народот на Лут,

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

44. и жителите на Медјен. И Муса беше сметан за лашко. И им дадов рок на неверниците а потоа ги зграбив. Е, само каква беше казната Моја!

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ
لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

45. И колку градови Ние уништивме, чии жители беа зулумкари...беа срамнети; ги снема. Има голем број напуштени бунари и градби високи!

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
فَهِيَ خَاوِیَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا
وَبُيُوتٌ مُعْتَطِلَةٌ وَاقْصِرْ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

46. Па, не патуваат ли по земјата за срцата нивни да сфатат за тоа, и ушите нивни со кои ќе слушаат, но, очите, навистина, не се слепи, туку слепи се срцата во градите.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ
بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ
وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

47. И бараат побрзо од тебе за казната, но Аллах не ќе го изневери ветувањето Свое. Еден ден кај Господарот твој е како илјада години кои вие ги броите.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَلَئِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

48. И на колку градови Ние им го продолживме рокот, чии жители беа зулумкари, а потоа

وَكَايُنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
ثُمَّ أَخَذْنَاهَا وَلِئِلَّا الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾

Ние ги зграбивме. Свратишиш-
тето е - кон Мене!

49. Кажи: “О луѓе, јас сум,
навистина, ваш опоменувач јас-
ен!”

50. Та, за оние кои веруваат и
кои работат добри дела има
прошка и ‘рск благороден.

51. Додека оние кои настоју-
ваат да ги отфрлат ајетите
Наши се немоќни; жители
цехеннемски ќе станат.

52. И пред тебе Ние не
испративме ниеден пратеник и
пејгамбер а Шејтанот да не му
фрлеше нешто во она што,
токму, го кажуваше. И Аллах
секогаш го отстрануваше она
што го фрлаше Шејтанот и
потоа ги утврдуваше ајетите
Свои. Аллах е Зналец и Мудар,

53. за да го направи она што
Шејтанот го уфрлува искушение
за оние во чии срца има
болештина и чии срца затврд-
наа. Зулумкарите, навистина, се
во цепнатина далечна!

54. И да узнаат оние со
даденото им знаење дека тоа,
навистина, е вистина од Госпо-
дарот твој, па да веруваат во неа

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدْعِيكُمُ إِلَى اللَّهِ فَاتَّبِعُونِي ۖ وَأَنِصُّكُمْ إِلَى اللَّهِ ۖ فَذَلِكُمُ الْمَنْجَى ۖ وَقَدْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَأَنصَحْتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۚ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۚ

وَلَعَلَّمَ الْذِينَ أَوْفُوا الْعَهْدَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ ۖ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ

и да им се сплотат срцата нивни. Аллах ги упатува оние кои веруваат по патот вистински.

55. Оние кои не веруваат постојано се сомневаат во тоа сè додека не им дојде Часот последен, одненадеж, или, пак, додека не им дојде казната жестока на Денот.

56. Власта на Денот тој е само Аллахова и Он ќе им пресуди и на едните и на другите. Оние кои веруваат и кои работат добри дела ќе бидат во бавчите ценетски благословени.

57. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши...за нив има казна понижувачка.

58. Оние кои се иселија на Аллаховиот пат, кои потоа беа убиени или кои умреа... Аллах сигурно ќе им даде 'рск добар. Аллах, навистина, меѓу снабдувачите е Најдобриот!

59. Ќе ги воведе, сигурно, во место со кое ќе бидат задоволни. Аллах, навистина, е Зналец и Благ!

60. Ете, на оној кој ќе возврати со иста мера за она што му е

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٌ عَقِيمٌ ﴿٥٥﴾

أَلَمْ تَكُنْ يَوْمَئِذٍ لِّلَّذِينَ يَبْعَثُكُمْ فِيهِمُ
فَأَلَّذِينَ كَفَرُوا مَأْمُونًا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا لَسَوْفَ نَرْزُقُهُمْ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَأَنَّ اللَّهَ لَهُمْ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٥٨﴾

لَيَدْخُلَنَّهُمْ مِنْ دَخَلٍ لَا يَرْضَوْنَهُ، وَلَٰنَ اللَّهَ
لَعَلِّمُ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

﴿٦٠﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ

направено, а потоа ќе му се наштети Аллах, сигурно, ќе го помогне. Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!

61. Ете, така Аллах го менува денот во ноќта, а ноќта во ден. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

62. Ете, така Аллах, секако, е Вистина и дека она што го повикуваат, освен Него, е невести-тина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!

63. Не гледаш ли дека Аллах, секако, спушта вода од небо па земјата станува зелена? Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!

64. И сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах, навистина, е Оној кој е Богат и за благодарност Достоен!

65. Не гледаш ли дека Аллах сè вам ви потчини? И она што е на земјата, а чамецот плови по морето со наредбата Негова. И Он го држи небото да не падне на земјата, освен, секако, со одобрението Негово. Аллах, навистина, кон луѓето е Сочувствителен и Сомилосен!

66. Он е Оној кој ве оживува а потоа ве усмртува, а потоа пак

ثُمَّ يَبْعِي عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفْوٌ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ يَأْتِي اللَّهُ يُولِغُ الْآيِلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِغُ النَّهَارَ فِي الْآيِلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

ذَٰلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٥﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنْ اللَّهَ يَأْتَانِيسَ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ве оживува. Човекот, навистина, е наклонет кон неверството!

67. За секоја заедница Ние одредивме обред чии жители го практикуваа. Па, не дозволувај никако да се расправа со тебе за наредбата. Повикувај го Господарот твој. Ти си, навистина, по патоказот вистински!

68. А ако расправаат за тебе, кажи: “Аллах најдобро го знае она што го работите!”

69. Аллах ќе ви пресуди на Денот суден за она за што станавте деленици.

70. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата; да, сè тоа е во Книгата. Тоа за Аллах, навистина, е лесно!

71. И оние го обожаваат она, освен Аллах, за што не е објавено овластување и за што тие, токму, ништо не знаат. За зулумџарите нема поддржник!

72. И кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, ти приметуваш на лицата од оние кои не веруваат неодобрување некакво. Само што не ги фаќаат в гуша на оние кои им ги кажуваат

تُرْمِضُكُمْ إِنَّا لَإِنْسَنٌ كَافِرٌ ﴿٦٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا تَنْزِعْ عَنْكَ فِي الْأَرْضِ وَأُدْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَّ
هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٨﴾

وَإِنْ حَادُّوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٢﴾

وَإِذَا نُنزلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنْسَوْنَ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ
يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِنْ ذِكْرِ النَّارِ وَعْدَهَا

ајетите Наши. Кажи: “Да ве известам ли за злото на тоа? - Оган што им го вети Аллах на оние кои не веруваат. “Е, само колку е лош тоа свратилиште!

اللَّهُ الَّذِي كَفَرُوا بِأَوَّلِ الْمَصِيرِ ﴿٧٦﴾

73. О луѓе, се изнесува пример па, слушнете го! Оние кои ги повикувате, освен Аллах, не можат, навистина, да создадат ни мушичка. Дури и да се соберат за тоа. Ако мушичката им зграби нешто не ќе можат ни да го извадат. Слаби се, навистина, барателот и бараното!

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَنْتَحِمُوا لَهُ
إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ
شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾

74. И оние не можат да ја измерат вистинската мера Аллахова. Аллах, навистина, е Моќен и Силен!

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ
عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

75. Аллах избира меѓу мелеките и меѓу луѓето пејгамбери. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

76. Го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. Работите се враќаат кон Аллах!

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَأِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

77. О верници, паѓајте на руку', а паѓајте и на седе и обожавајте Го Господарот ваш; и правете добро... за да бидете спасени!

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْزَكُوا
وَأَسْجُدُوا وَعَبَدُوا رَبَّكُمْ وَأَقْبَلُوا الْخَيْرَ
لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٧٧﴾

78. И борете се на Аллаховиот пат со борба вистинска за Него. Он ве избра и во верата не ве

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ

задолжи со нешто исклучително, во верата на вашиот бабо Ибрахим. Он ве именуваше од порано како муслимани, и во овој Кур ан, исто така, за пејгамберот да биде сведок против вас, а вие да бидете сведоци против луѓето. Па, намаз извршувајте и зекат давајте и држете се за него; Он е заштитникот ваш. Е, само колку добар Заштитник е Он! Е, само колку добар Поддржник е Он!

ЕЛМУ'МИНУУН(Верници)XXIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Успеаја, секако, верниците:
2. кои се во намазите нивни покајнички,
3. и кои се рамнодушни кон безработицата,
4. и кои зекат спроведуваат,
5. и кои ги чуваат срамните места свои,
6. освен со жените свои или со оние кои се во сопственост нивна... па, тие, навистина, се надвор од прекорот,
7. додека оние кои посакуваат преку тоа, токму, претеруваат;

إِنزِهِمَّ هُوَ سَمَنَكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ
وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾

إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلْتَمِسِينَ ﴿٦﴾

فَمَنْ أَبْغَىٰ ذَاكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾

8. и кои, исто така, се грижат за аманетите свои и за договорот свој,

9. и оние кои внимаваат врз намазите свои:

10. овие, токму, се наследниците,

11. кои го наследуваат Џеннетот и во него за навек ќе останат.

12. Ние човекот, навистина, го создадовме од глина одбрана,

13. потоа како капка семе го ставивме на место сигурно.

14. Потоа капката семе Ние ја создадовме засирена крв; од засирената крв создадовме парче месо; од парчето месо создадовме коски, а потоа коските со месо ги обвиткавме; потоа создадовме сосем друго суштество. Па, нека е вишен Аллах. Меѓу создателите Он е Најубавиот!

15. Потоа вие, секако, ќе умрете!

16. Потоа на Денот суден ќе бидете оживеани, сигурно!

17. Над вас веќе Ние создадовме седум небеса и постојано врз суштеството бдееме.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي فَراٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْثَةَ عَاقَةً وَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً
فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ
لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا مَّآخِرًا فَتَبَارَكَ اللَّهُ
أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

ثُمَّ لَنُكْرِ بِدَدَ ذَٰلِكَ لَمَّا نُوتَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ لَنُكْرِ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ يُنْعَمُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ
وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفِيلِينَ ﴿١٧﴾

18. И од небото Ние спуштаме вода со мера, па ја задржуваме во земјата и, секако, кадри сме да ја отстраниме.

19. Па, со помош нејзина Ние ви вадиме бавчи со урми и грозје; во нив имате овошје многу и од него јадете.

20. И стебло кое расте на брдото Синај кое дава зејтин и зачин... и од него јадете.

21. Во добитокот, навистина, ибрет имате! Ние ве напојуваме со она што е во стомаците нивни; во него вие имате користи големи и од него, токму, јадете.

22. На нив, како и на чамците, вие патувате.

23. И Нуха, секако, Ние го испративме до народот негов, па рече: “О народе мој, обожавајте го Аллаха; друг бог освен него немате. Нема ли да бидете богобојазливи?”

24. Па големците кои не веруваа меѓу народот негов рекоа: “Овој е само човек вам сличен кој си посакува да стекне предност над вас. Кога Аллах би сакал би испратил мелек. За ова ние не слушнавме ништо од предците наши одамнешни.

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَاهُ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَبٍ
لَّكُم فِيهَا فَوَاحِشٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدَّهْنِ
وَصَنِيعٍ لِّلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾

وَلَإِن لَّكُم فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُفَكَّرَ مَا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُم فِيهَا مَنَافِعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ
أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا
بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

25. Тој е само човек при кого има цинови: па, посматрајте го до време определено!”

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُدْعَىٰ ۖ فَإِنَّهُ فُتِّرَ تَصَوُّؤُهُ ۖ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Нух рече: “Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُون ﴿٢٦﴾

27. Тогаш Ние му објавивме: “Прави брод пред очите Наши и според објавата Наша: кога ќе дојде наредбата Наша и кога печката ќе прсне, стави во бродот пар од сè, и семејството твое - освен оние кои беа против зборот порано - и не обраќај Ми се за оние кои направија зулум; тие се, секако, потопени!”

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَ ۖ فَأَعْيُنَا وَوَحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَهُ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنْزِيلُ ۖ فَاسْلُكْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنهُمْ ۖ وَلَا تَخْطِئْ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مَغْفُورُونَ ﴿٢٧﴾

28. И кога ќе седнеш во бродот, ти и оние со тебе, кажи: “Благодарение на Аллах кој ме избави од народот зулумќарски!”

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

29. И кажи: “Господаре мој, растовари нè на бериќетно место, зашто Ти си, меѓу поставувачите, Најдобриот!”

وَقُلْ رَبِّ أَرْزُقْنِي مِزْلًا مَّبَارَكًا وَاتَّخِذْ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Во тоа, навистина, има знаменија и Ние, секако, ги ставивме во искушението.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ۖ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

31. Потоа, по нив, Ние создадовме поколенија други,

فَرَأَيْنَاهُمْ أَصْفَادًا ۖ وَرَفَعْنَا فِيهِمْ أَقْدَارًا ۖ إِنَّهُمْ لَمُتَّوْنٌ ۖ لَّا يَخْتَفُونَ ۖ ﴿٣١﴾

32. меѓу кои испративме пејгамбер: “Обожавајте го Аллага; друг бог освен Него немате. Нема ли да бидете богобојазливи?”

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Големците меѓу оние кои не веруваа од народот негов, и кои ја сметаа за лажна средбата на оној свет, и на кои им овозможивме да уживаат на овој свет, зборуваа: “Овој е само човек, вам сличен; јаде од она од што и вие јадете и пие од она што и вие пиете.”

34. И ако бидете послушни на вам сличниот човек тогаш вие, навистина, ќе бидете изгубени.

35. Ви ветува ли дека вие, навистина, кога ќе умрете, кога земја и коски ќе станете, дека пак ќе се појавите?

36. Далеку, далеку е она што ви се ветува!

37. Животот на овој свет е единствен: живееме и умираме и нема да бидеме оживеани.

38. Тој е само човек кој фрла лага врз Аллах и ние нему, секако, не му веруваме.”

39. Нух рече: “Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!”

40. Аллах рече: “Да, за кратко време ќе станат покајници!”

41. И ги погоди страшен глас, праведно! Па, Ние ги направивме нанес. И далеку нека е народот зулумкарски!

وَقَالَ الْمَلَأَمِينَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ وَأَتَوْنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَاهِدًا لَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَا كُلُّ مَنَآئَا كُلُّ مَنَآئَا
وَيَشْرَبُ وَمَا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَكِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾

أَيَعِدُّكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ هَبَّاتُ هَبَّاتٍ لِّمَا تَوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُذِّبْتُ ﴿٣٩﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّیُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمُ خَشَاءً
فَبَعَدَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Потоа, по нив, Ние создадовме други поколенија.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

43. Ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни рокот негов.

مَا تَسْقُطُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾

44. Потоа Ние ги испраќавме пејгамберите Наши, едни за други. И секогаш кога ќе му дојдеше пејгамбер на еден народ... го сметаа за лажен; и така Ние еден со друг ги заменуваме и само одредивме да бидат помен. И далеку нека е народот невернички!

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّ مَاجَاءِ أُمَّةٍ رَسُولُهَُا كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعَدَ الْغَوْرُ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

45. Потоа Ние го испративме Муса и брат му Харун со знаменијата Наши и власта очигледна

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾

46. до фараонот и големците негови; па се надуја... станаа народ горделив.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَوَلَّيْنَاهُ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

47. И рекоа: “Да им веруваме ли на два човека нам слични, а народот нивни нас нè обожаваше?”

فَقَالُوا أَأَتُومِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٤٧﴾

48. И ги сметаа за лажни и беа, токму, страдалници.

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْأُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

49. И Ние на Муса, секако, му дадовме Книга за да се упатат по патот вистински.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. А синот на Мерјем и мајка му Ние ги одредивме знамение и ги засолнивме на едно ритче мирно, со поток.

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

51. О пејгамбери, јадете од добрата и работете добро. Јас го знам, навистина, она што го работите!

52. Оваа заедница, навистина, е ваша заедница единствена, а Јас сум Господарот ваш, па бидете богобојазливи!

53. И меѓу себе оние се поделија, во она што ги обединуваше, на деленици, и секоја странка го величаше она што е при неа.

54. И остави ги во беспакето нивно до време одредено.

55. Сметаат ли тие дека во Нашето давање имот и синови, навистина;

56. Ние да ги натераме побрзо кон добрини? Но не! Не усетуваат!

57. Да, оние кои се плашат, стравувајќи од Господарот свој,

58. и кои, токму, веруваат во знаменијата на Господарот свој,

59. и кои, токму, не Му здружуваат здруженик на Господарот свој,

60. и кои даваат од даеното им, а срцата нивни се исполнети со трепет од тоа дека, навистина,

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

وَلَنْ هَذَا بِلَدِكُمْ أَنَّمَا تَذَكَّرُوْنَ وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾

فَنَقْطَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ
فِرْحُونَ ﴿٥٣﴾

فَذَرَهُمْ فِي عَمْرِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ
﴿٥٥﴾

نُسَاجُ مِلْءِ الْمَغَارِ بِئِلَآلَاسَعُونَ ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ تُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ هُمْ يَتَّبِعُونَ رَبَّهُمْ يَقُولُونَ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ مَا آتَاهُمْ وَقُولُوهمْ وَجَلَّةٌ
أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

ќе Му се вратат на Господарот свој...

61. онаквите, секако, брзаат кон добрини и во тоа, токму, им претходат на другите.

62. И Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. При нас е Книгата која зборува вистина. И ним не ќе им се наштети.

63. Но, не! Срцата нивни во врска со тоа се во беспаке а, делата нивни што ги работат, се спротивни на тоа.

64. Додека ги опфативме од Наша страна со казна оние кои живејеја раскошно... кога, ете, залелекаа:

65. “Не лелекајте денес! Не ќе ви се помогне од Мене, навистина!

66. Да, ајетите Мои вам ви се кажувани, а вие, ете, се враќате по стапалките ваши,

67. дувајќи се во Храмот, разговарајќи до полноќ непристојни зборови.”

68. Зошто не размислуваат за Говорот? Или, пак, им доаѓа нешто што не им беше дошло на предците нивни одамнешни?

أُولَٰئِكَ سَاعِدُونَ فِي الْحَيَاتِ وَهُمْ هَاسِبُونَ ﴿٦١﴾

وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ

يَطْلُقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿٦٢﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَيْرِ مَنِّ هَٰذَا وَهُمْ أَعْمَلُ مِن دُونِ ذَٰلِكَ

هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَخِرُّونَ ﴿٦٤﴾

لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مِرَّةً وَلَا تُنصِرُونَ ﴿٦٥﴾

فَذَٰكَانَتْ آيَاتُنَا لِقَوْمٍ عَلِمْتَ لَكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ غَفْلَةٍ مِّنْهُ

نُكْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سِمَرَ مَا نَهَجْرُونَ ﴿٦٧﴾

أَفَلَا يَذَرُّوْا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَّرَاتٍ

ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

69. Или, пак, не го познаваат пејгамберот свој!? Во него тие, токму, не веруваат.

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Или, пак, им зборуваат за него: “При него има цинови!” Но, не! Пејгамберот им дојде со вистина, а, ете, мнозинството од нив не ја признаваат вистината.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَانُوا لِلْحَقِّ كَافِرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Кога Вистината би ги следела желбите нивни, сигурно би пропаднале и небесата и Земјата и она што е во нив. Напротив, Ние им ја дадовме опомената нивна а тие, токму, се рамнодушни кон опомената!

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَنزَلْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

72. Или, пак, од нив бараат придонес? Придонесот од Господарот твој е подобар. Он меѓу снабдувачите е Најдобриот!

أَمْ نَسْتَأْذِنُهُمْ خَرَجًا فَخَرَّاجٌ بِكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٧٢﴾

73. Ти нив, секако, ги повикуваш кон патот вистински!

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

74. А оние кои не веруваат во Ахирет скршнуваат, навистина, од патот вистински!

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَذِّبُوكَ ﴿٧٤﴾

75. И Ние да им се смилувавме и да им ја отстраневме штетата од нив пак ќе лутаа, навистина, во пакоста своја.

﴿٧٥﴾ وَلَوْ رَحَّمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَأُوا فِي طَغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

76. Да, ги обземаше казната Наша, а тие, ете, не Му се потчинуваа на Господарот свој, а ниту Го молеа понизно.

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٧٦﴾

77. И дури кога Ние им ја отворивме вратата на казната вжештена... тие, тогаш, ете, станаа безнадежници.

78. И Он ви создаде и слух, и вид, и срце. Е, само колку малку заблагодарувате!

79. И Он ве растури по земјата и кај Него ќе се зберете!

80. И Он оживува и Он усмртува. Сменувањето на ноќта и денот е обврска Негова. Нема ли да се вразумите?

81. Но, не! Зборуваат нешто слично на она што го зборуваа одамнешните.

82. Зборуваат: “И зарем кога ќе умреме и кога земја и коски ќе станеме ќе бидеме ли, навистина, оживеани?”

83. И порано веќе тоа ни беше ветено, нам и на предците наши; ова се само измислици на народите одамнешни.”

84. Кажи: “Па, чија е тогаш земјата и она што е на неа ако знаете?”

85. Ќе речат: “Аллахова е!” Кажи: “Е па, нема ли да се секавате?”

86. Кажи: “Кој е Господарот на седумте небеса и Господарот на Аршот голем?”

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّئُونَ ﴿٧٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

قَالُوا آيَةً ذَا وَمِثْلًا مَّا نَقُورُبَا وَعِظْمَا أَوْنَا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَوَعَدْنَا أُنَاسًا مِّنْ قَبْلُ إِنَّ هَٰذَا
إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

87. Ќе речат: “Аллах!” Кажи: “Е па, нема ли да бидете богобојазливи?”

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا نُنْقِوُكَ ﴿٨٧﴾

88. Кажи: “Кој е Оној во чија рака е власта над секоја ствар? Кој штити и од Кого не може да се заштити. Е, само да знаете!”

قُلْ مَنْ يَدِينُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ
وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِلَّا كَثَرَتِ قَعَمُونُ ﴿٨٨﴾

89. Ќе речат: “Аллахова е!” Кажи: “Па како, тогаш, се восхитувате?”

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَنِّي نَسَحَرْتُ ﴿٨٩﴾

90. Но, не! Ние им ја донесовме вистината а тие се, навистина, лашковци!

بَلْ اَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

91. Аллах не си присвои дете и покрај Него нема друг бог. Тогаш, секој бог би го земал, секако, она што би го создал, и еднисодруги ќе се натпреваруваа. Возвишен е Аллах над она со што го опишуваат!

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ
اِذَا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

92. Зналец на невидливото и видливото... па, возвишен е Он над она што Му го здружуваат!

عَلِيْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلٰى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

93. Кажи: “Господаре мој, ако посакуваш да ми го покажеш она со што им се ветува,

قُلْ رَبِّ اِمَّا رِئٰى مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

94. тогаш, Господаре мој, не ставај ме меѓу народот зулумкарски! “

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٤﴾

95. Ние сме моќни, секако, да ти го покажеме она што им се ветува.

وَإِنَّا عَلٰى اَن نُّرِيْكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُونَ ﴿٩٥﴾

96. На злото возвратете со најдобро! Ние најдобро го знаеме она што го опишуваат!

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

97. И кажи: “Господаре мој, Тебе ти се приклучувам од привлечностите на шејтаните!

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾

98. И Тебе ти се приклучувам, Господаре, од нивното присуство пред мене!”

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

99. И дури некому од нив кога ќе му дојде смртта, тој вели: “Господаре мој, врати ме;

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

100. ќе работам добро во она што го оставив.” А, не! Тоа се само зборови кои ги зборува. А зад нив, меѓутоа, има Берзах до Денот во кој ќе бидат оживеани!

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

101. И кога ќе се дувне во Сурлата... роднински врски еднисо други веќе нема да има на Денот тој и не ќе се прашуваат за ништо.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَنْسَأُ لَوُكٌ ﴿١٠١﴾

102. Оние чии ваги ќе натежнат... оние, токму, се спасените!

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمْ الْمُقْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

103. А оние, пак, чии ваги нема да натежнат со добро... оние, токму, се упропастија самите себеси; во Цехеннемот за навек ќе останат!

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Пламен ќе ги спржи по лицата нивни и во Цехеннемот ќе бидат обезличени:

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالْعِخْوَةِ ﴿١٠٤﴾

105. “Нели ви се кажувани ајетите Мои, а вие нив за лажни ги сметавте?”

أَلَمْ تَكُنْ مِّنَ الَّذِينَ يُنَادُونَ
فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ

106. Ќе речат: “Господаре наш, надвладаа со нас несреќата наша и останавме народ во заблуда скршнат!

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا
وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

107. Господаре наш, извади нè од него, зашто, ако иста грешка направиме... та, тогаш сме, навистина, зулумџари!”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

108. Аллах ќе рече: “Останете во него и не зборувајте Ми повеќе!”

قَالَ اخْشَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

109. Меѓу робовите Мои има една дружина која, навистина, зборува: “Господаре наш, ние веруваме, прости ни и смилуј ни се зашто Ти си меѓу милостивите Најдобриот!”

إِنَّهُمْ كَانُوا فِي مَن عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
ءَامَنَّا فَأَغْرَقْنَا وَأَوْرَثْنَا وَاتَّخَذَ خَيْرَ الرِّجْسِ

110. Па, вие толку многу ги изигрувавте, така што заборававте на опомената Моја додека ги исмевавте.

فَاتَّخَذُوا مِن بَيْنِ يَدَيْهِمْ حُجُرَافًا
وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ

111. Да, Јас денес ги наградив, затоа што беа трпеливи. Денес се, токму, победници!

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ
هُمُ الْفَائِزُونَ

112. И ќе рече: “Колку години останавте на земјата?”

قَالَ كَمْ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

113. Ќе речат: “Останавме само еден ден или еден дел од еден ден. Па, прашај ги бројачите!”

قَالُوا لَيْسَ بِنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ

114. Ќе рече: “Останавте само малку. Е, само кога би знаеле!

115. И мислевте ли, навистина, дека Ние ве создадовме залудно и дека, ете, Нам нема да Ни се вратите?”

116. Та, Аллах е Вишен! Владар вистински! Нема друг бог освен Него! Господарот на Аршот благороден!

117. И оној кој се повикува на друг бог освен Аллах нема доказ за тоа. Та, пресметката негова е кај Господарот негов. Неверниците, навистина, нема да успеат!

118. И кажи: “Господаре мој, прости и смилуј се! Ти си меѓу милостивите Најдобриот!” милостивите Најдобриот!”

ЕН-НУУР(Светлина) XXIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Сура што Ние ја објавуваме и обврзувачка што ја одредуваме, и во која ајети јасни објавуваме за да се секавате!

2. На блудницата и блудникот, одделно, удрете им по сто корбачи. Во верата Аллахова, доколку верувате и во Аллах и

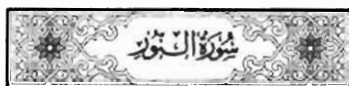
فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أَفَلَا تَوَّكَّلُكُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١٩﴾

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَوْبَرِ ﴿٢٠﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٢١﴾

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿٢٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ
وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ عَدَايَاهُمَا طَائِفَةٌ

во Денот суден, нека не ве обзеде при казната никакво сожалување. А при казната врз нив нека биде присутна една дружина верници!

3. Блудникот нека венча само блудница или многубошка, а блудницата нека ја венча само блудникот или многубожецот! Ете, тоа за верниците, секако, е забрането!

4. А оние кои ќе фрлаат лага врз чесните жени, а за тоа нема да донесат четири сведоци, удрете им осумдесет корбачи и сведочењето нивно никогаш повеќе не примајте го. Тие се, токму, расипани!

5. Освен оние кои ќе се покажат по тоа и кои ќе се поправат. Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

6. А на оние кои ќе фрлаат лага врз жените свои, кои немаат сведоци освен самите тие, сведочењето на еден од нив е да се заколне четирипати во Аллах дека тој, навистина, е меѓу искрените!

7. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека проклет-

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦﴾

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠﴾

وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ

ството Аллахово нека биде врз него, ако е меѓу лашковците!

8. Казната од неа ќе биде отстранета ако таа се заколне четирипати во Allah дека тој, навистина, е меѓу лашковците!

9. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека лутината Аллахова да падне врз неа, ако тој е меѓу искрените!

10. Е, кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова...! И Allah е Простувач и Мудар!

11. За оние здруженици меѓу вас, кои дојдоа со клевета, не мислете ли дека ви донесоа зло? Но, не! Тоа, токму, е добро за вас! Секому од нив му припаѓа дел за гревот што си го спечалил. А на оној меѓу нив кој, меѓутоа, ќе претера во делот свој, најмногу, му припаѓа казна голема!

12. Па зошто кога тоа го чувте, верниците и верничките помислија за себеси добро, и не рекоа: “Ова е клевета јасна!”

13. Зошто не донесоа за тоа четири сведоци? И бидејќи не донесоа сведоци тие се кај Allah, токму, лашковци.

مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٨﴾

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ يَكُونَ شَهِدًا بِإِلَهِهِ
إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٩﴾

وَالْخَمِيسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا
لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لِّكُم لِّكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٢﴾

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٤﴾

14. А кога не би била добрина-та Аллахова кон вас и милоста Негова и на овој свет и на Ахирет би ве снашла, во она што западнавте, казна голема.

15. Кога тоа го пренесувавте со јазиците ваши и кога го кажувавте со устите ваши она за што, всушност, ништо не знаевте, сметајќи го тоа незначително, а тоа кај Аллах не е незначително,

16. кога тоа го чувте, зошто не рековте: “Што да зборуваме за ова? Возвишен си Ти! Ова е клевета голема!”

17. Аллах ве советува, ако сте верници, никогаш да не повторите такво нешто.

18. И Аллах ви ги објаснува ајетите. Аллах е Зналец и Мудар!

19. Оние кои посакуваат да се прошири срамното дело меѓу оние кои веруваат им припаѓа, навистина, казна болна и на овој свет и на Ахирет. Аллах знае, а вие не знаете.

20. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова... Аллах, навистина, е Чувствителен и Сомилосен!

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

إِذْ تَقُولُ: يَا أَيْنَبَكُمْ وَأَقْوَاهُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا أَهْمَنَّا عَظِيمٌ ﴿١٩﴾

يَعُظِّمُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيَّاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

21. О верници, не следете ги стапалките шејтанови! А оној кој ги следи стапалките шејтанови, па, навистина, наредува срамно дело и зло. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова никој од вас никогаш не би се очистил. Но, Аллах со посак Свој чисти. Аллах е Слушач и Зналец!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا
مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

22. Добродушните меѓу вас и богатите нека не се колнат дека не ќе им помогнат на роднините, на сиромасите и на мухацирите на Аллаховиот пат... Нека им простат и нека поминат преку тоа! Не посакувате ли Аллах да ви прости? Аллах е Простувач и Сомилосен!

وَلَا يَأْتِي أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

23. Оние кои, навистина, фрлаат измислици по чесни жени вернички се проколнети и на овој свет и на Ахирет и ним им припаѓа казна голема

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
لَعْنَةُ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٠﴾

24. на Денот кога против нив ќе сведочат и јазиците нивни, и рацете нивни и нозете нивни за она што го работеа,

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

25. на Денот кога Аллах ќе го подмири долгот нивни, вистински, и ќе узнаат дека Аллах, навистина, е Вистина јасна!

يَوْمَ يُؤْخَذُ مِنْهُمْ أَلْفُ يَوْمٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٧٢﴾

26. Лоши жени за лоши мажи, а лоши мажи за лоши жени. Добри жени за добри мажи, а добри мажи за добри жени. Тие не се виновни за она што другите за нив го зборуваат. Ним им припаѓа и прошка и 'рск благодарен!

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ
وَالْطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٦٦﴾

27. О верници, не влегувајте во други куќи, освен во вашите, сè додека не побарате дозвола и додека не ги поздравите членовите нивни. Ете, тоа е подобро за вас за да се сеќавате.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا
عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾

28. Па, ако во нив не најдете никого, не влегувајте во нив додека не добиете дозвола. А ако, пак, ви се каже да се вратите, па вратете се! Тоа е почесно за вас. Аллах, навистина, го знае она што го работите!

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّىٰ يَبُذَّبَ لَكُمُ الرُّجُوعُ فَأَرْجِعُوا فَرْجِعُوا
هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

29. Не ви е грев да влегувате во куќите невселени, а во кои се наоѓаат стварите кои вам ви припаѓаат. Аллах го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٦٩﴾

30. Кажи им на верниците да го соборат опулот свој и да ги чуваат срамните места свои. Ете, тоа е почесно за нив. Аллах, навистина, е Известен за она што го работат!

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنْ أَنْصَارِهِمْ
وَحَقِّقُوا أَرْوَاحَهُمْ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٧٠﴾

31. И кажи им на верничките да ги соборат опулите свои и нека ги чуваат срамните места свои, и убавините свои, освен она што се гледа, и нека не ги покажуваат; превезите свои нека ги спуштат на градите. Убавините свои, исто така, нека не ги кажуваат на други, освен пред мажите свои и бабовците свои, или пред бабовците од мажите свои и синовите свои, или пред синовите од мажите свои, или пред браќата свои, или пред синовите од браќата свои, или пред синовите од сестрите свои, или пред пријателките свои, или пред робинките свои, или пред оние мажи кои немаат желба за жени или пред деца кои не знаат за срамните места на жените. И нека не удираат со нозете свои за да се слушне накитот што го кријат. И сите заедно покајте се, о верници, за да бидете спасени!

32. Венчавајте ги немажените и неженетите. Исто така и добрите робови ваши и робинките ваши. Ако се сиромашни Аллах ќе ги збогати од добрината Своја. Аллах е Неизмерен и Зналец!

33. Нека се воздржат оние кои немаат можност да се венчаат сè

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَتَّضِعْنَ مِنْ أَنْصُرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
وَسَهَاءَ لِيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ
أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانَهُنَّ
أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ أَهْلَ الْبَيْتِ أَوْ نِسَاءَهُنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي
الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا
عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بَعْضُكُم مَّنْ إِن يَكُنْ مِنْكُمْ فُقَرَاءُ يُعْطِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ رِكَاحًا حَقَّ يُعْطِيهِمُ اللَّهُ

додека Аллах не ги збогати со добрината Своја. А оние кои се во сопственост ваша, кои посакуваат за тоа да се склучи договор...па, склучете, ако знаете дека при нив има добро. И дајте им од имотот Аллахов кој Он вам ви го даде! Девојките кои се во сопственост ваша, не терајте ги на блуд ако тие, секако, сакаат да бидат чесни, само за да спечалите некоја корист на овој свет. А кој ќе ги натера... па, Аллах, затоа што се присилени, кон нив е Простувач и Сомилосен!

34. Ние, секако, ви објавуваме ајети разјаснети и примери со оние кои поминаа пред вас, и Ука за богобојазливите!

35. Аллах е Светлина на небесата и на земјата. Светлината Негова е слична на светилка во сид вдлабната; светилката е во кандил, а кандилот е како ѕвезда која светлината ја ужарува од благородното стебло на маслинката, кое не е ни источно ни западно. Зејтинот само што не свети, иако е недопрен од оган. Светлина над светлина! Кон светлината Своја Аллах упатува кого сака. Ете, така Аллах им донесува пример на луѓето. Аллах знае сè!

مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكَتَبَ وَمِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَايُبُهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَءَانُوهُمْ
مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيكُم
عَلَى الْإِغْيَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحَصُّنًا لِنَبْتِغُوا عَرْضًا لِحَيَوَى
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ كُرْهِهِنَّ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا الْكُرْهُ أَيْدِي مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكَ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

﴿٣٦﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ
كَيْفَ نَكُونُ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّي يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارُ نُورٍ عَلَ نُورٍ يَهْدِي
اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

36. Во куќите за кои Аллах дозволи да се подигаат... и во нив да се споменува името Аллахово. Го слават Него и наутро и навечер

37. луѓе кои не ги спречува трговијата и купопродажбата од споменувањето на Аллах, од клањањето намаз и од давањето зекат; се плашат од Денот во кој срцата и опулите ќе бидат вознемирени,

38. за Аллах да ги награди со она што е најубаво, за она што го работеа, и да им зголеми од добрината Своја. Аллах кому сака безмерно дарува!

39. Делата на оние кои не веруваат се како огледало во рамница, па жедниот помислува дека е вода. А штом до неа ќе се приближи ете, не ќе најде ништо. Ќе го најде Аллаха кај него и Он ќе му ја подмири сметката. Аллах е Брз Пресметувач!

40. Или, пак, како темнини во море кое го покриваат бранови еднинадруги, а над нив облаци: темнини еднинадруги натрупени така што, кога ќе се извади раката, ни прст не може да се види. На оној на кој Аллах не му

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْأَعْدُوِّ الْأَصَالِ ﴿٣٦﴾

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ
الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يُرِزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوا كَمَرَاةٍ يَفِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّالِمَانُ مَاءً حَقًّا إِذَا جَاءَهُ لَوْ يَجِدُهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فُوقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

أَوْ كَطُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لِيلِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ طُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكَدُهُ لَمْ يَكْدِرْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾

дава светлина тој и нема светлина!

41. Не знаеш ли дека Аллаха го слави сè она што е на небесата и на Земјата? И птиците, исто така, со крилја раширени. И се знае како да Му се клања и како да Го слави. Аллах го знае она што го работат!

42. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Сврати-лиштето е - кон Аллах!

43. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ги турка облаците? Потоа Он ги спојува и ги натрупува едни надруги. И гледаш како од нив излегува дожд. И како Он од облаците на небото, како брда големи, спушта град. Со него удира кого сака, а поштедува кого сака. Молњата Негова, ете, само што не ги ослепи очите!

44. И нокта и денот Аллах ги врти наизменично! Во тоа има ибрет, навистина, за надарените со јасен опул!

45. А Аллах секое животно од вода го создаде. Некои од нив на стомак лазат, а некои од нив на две нозе одат, а некои, пак, на четири нозе одат. Аллах создава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطُّيْرُ صَفَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿١١﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِلَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ
بِالْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

يَغْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ
يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥﴾

46. Да, Ние објавуваме ајети јасни. Аллах упатува по патот вистински кого сака.

47. И зборуваат: “Ние веруваме и во Аллах и во пејгамберот и послушни сме.” Една дружина меѓу нив, потоа, ги врти плеќите. Тие не се, токму, верници!

48. И кога ќе се повикаат кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресуди и на едни и на други, тогаш, една дружина меѓу нив е рамнодушна!

49. И му доаѓаат на пејгамберот потчинети, иако правдата е на страната нивна.

50. Има ли во срцата нивни болештина или се сомневаат или, пак, се плашат дека Аллах и пејгамберот Негов ќе им наштетат? Но, не! Тие се, токму, зулумкарите!

51. Кога ќе бидат повикани кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресудат и на едни и на други, верниците зборуваат: “Слушаме и послушни сме.” Тие се, токму, спасените!

52. Оние кои се послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов, и кои стравуваат од Аллах и кои

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى
فِرْقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ
مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾

وَلَنْ يَكُنَ لَهُمُ الْخُفْيَةُ الْإِلَهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾

أَيُّ قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ أَمْ أَرَادُوا أَنْ يَخَافُوا أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ. بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَحْشَ لِلَّهِ وَبِتَقَى
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾

изразуваат богобојазливост кон Него... да, победници се!

53. Оние кои се колнат во Аллах на верност, силно изразено, дека да им наредеше сигурно ќе излезеа да се борат... кажи: “Не колнете се! Послушноста, секако, е позната работа. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!”

54. Кажи: “Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот. Па, ако ги свртите плеките... та, тој е одговорен за она за што е задолжен, а вие сте одговорни за она за што сте задолжени. Ако, пак, Му бидете послушни ќе бидете упатени.” Пејгамберот е задолжен само да извести јасно!

55. На оние меѓу вас кои веруваа и кои работеа добри дела Аллах им вети дека ќе бидат поставени халифи на земјава како што беа поставени халифи и оние пред нив, зајакнувајќи ја верата нивна со која е Он задоволен, и стравот нивни Он со сигурност нивна ќе го замени. Мене ме обожаваат и ништо не Ми здружуваат. А оние кои не веруваат, по тоа, се расипници, навистина!

56. И намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا أَنْقَسِمُوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ رَّيِّعًا تَعْمَلُونَ﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الْأَبْنَاءَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

на пејгамберот за да ви се смилува!

57. Не сметајте дека оние кои не веруваат ќе бидат моќни на земјава. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

58. О верници, оние кои се во сопственост ваша и оние кои уште немаат стигнато до полнолетство нека побараат дозвола од вас во три случаи: пред сабах намаз, кога ја оставате облеката ваша, на пладне и по јација намаз. Ете, тоа се три прилики ваши кога не сте облечени. По нив, ни тие ни вие немате грев да се посетувате еднисо други. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!

59. Кога децата ваши ќе пораснат нека бараат дозвола да влезат како што бараа дозвола оние кои беа пред нив. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!

60. А жените кои веќе навлегоа во старост, кои не сакаат да се мажат, немаат грев да го тргнат превезот, но не покажувајќи ги убавините свои, а ако настојуваат да бидат чисти, па тоа е

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٥٨﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ عَلَيْكُمْ مَلَكُوتُ
إِبْرَهِيمَ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَكْمَلُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ تِلْكَ مَرْئِي
مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَبَيْنَ نِصْفَيْهِ مِنْ الظُّهْرِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ تِلْكَ حُدُودُكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ ذَلِكَ
طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا
كَأَسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
يُسَابِغَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ
وَأَنْ يَسْتَغْفِرْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ

подобро за нив. Аллах е Слушач и Зналец!

61. Немаат грев ни слепиот, ни куциот, ни болниот, а ни вие самите, да јадете во куќите ваши, или во куќите од бабовците ваши, или во куќите од мајките ваши, или во куќите од браќата ваши, или во куќите од сестрите ваши, или во куќите од мицовците ваши, или во куќите од алите ваши, или во куќите од дајцовците ваши, или во куќите од тезите ваши, или во куќите чии клучеви се во сопственост ваша или, пак, кај пријателите ваши. Немате грев да јадете заедно или одделно. А кога ќе влегувате во куќите... па, поздравете ги, лично, со поздрав Аллахов, благороден и убав. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да се вразумите!

62. Да, верници се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А кога се заедно со пејгамберот, при некоја работа заедничка, не одат сè додека не побараат дозвола од него. Оние кои бараат дозвола од тебе, навистина, се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А ако, пак, побараат дозвола од тебе за некоја нивна работа, дај му дозвола на оној од

سَمِيعٌ عَلَيْهِ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنفُسِ كُفْرٌ
أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ إِهْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُخْوَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ حَلَائِكُمْ أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ
يَمِينُكُمْ أَوْ مِنْ دُونِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا وَأَنْفَاقًا فَإِذَا
دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةٌ طَيِّبَةٌ
كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا
حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا مِنَ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَنْزِلْ مَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾

Аллах за нив. Аллах, навистина,
е Простувач и Сомилосен!

63. Повикот на пејгамберот меѓу вас не сметајте го како повикот ваш кој го упатувате еднинадруги. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои бегаат кришум. Оние кои се спротиставуваат на наредбата Негова нека бидат внимателни: ќе ги снајде искушение или ќе ги снајде казна болна!

64. Сè што е на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахово - зарем не? Да, Он ја знае состојбата ваша, и на Денот во кој ќе Му се вратат... па, ете, Он ќе ги извести за она што го работеа. Аллах знае сè!

ЕЛ-ФУРКАН (Разделувач) XXV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Нека е возвишен Оној кој го објави Разделувачот на вистината од невината до робот Свој за да биде Опомена за световите!

2. Оној чија власт на небесата и на Земјата е - Негова, Кој не си присвои дете, Кој во власта не зема здружник, и Кој ја создаде секоја ствар, па ја определи со мера определена!

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَسْأَلُونَ بِكُمْ لِيُؤْذُوا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ
عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْشِئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

3. И тие покрај Аллах прифатија други божества кои не создаваат ништо, а тие, токму, се создадени; за себеси немаат моќ ни да си користат ни да си наштетат, ниту да усмртат ниту да оживеат, или, пак, по смртта да оживеат.

4. А неверниците зборуваат: “Ова е само клевета кој тој ја измислува и во што, секако, му помагаат други луѓе.” Да, тие носат лага и измама!

5. Зборуваат: “Овие се приказки на одамнешните кои ги пропиша и му се кажуваат наутро и навечер.”

6. Кажи: “Кур’анот го објави Оној кој ја знае тајната на небесата и на Земјата.” Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

7. И зборуваат: “Што му е на овој пејгамбер? Јаде храна и шета по чаршиите? Зошто не му е испратен мелек па да биде со него опоменувач?”

8. Или да му се спушти ризница или, пак, да има бавча од која ќе јаде?” Зулумкарите зборуваат уште и: “Вие следете само опседнат човек!”

9. Погледни какви примери за тебе донесуваат! Ете, така

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً
وَلَا نُشُورًا ﴿٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فِكْ أَفْتَرْتَهُ وَاعَانَاهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٧﴾

وَقَالُوا اسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَبَهَا
فَهِ تُمَلِّ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٨﴾

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَأَلَّاَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩﴾

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ
فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿١٠﴾

أَوْ يُنْفِقَ إِلَيْهِ كَنْزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مُسْحُورًا ﴿١١﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا

тргнаа во заблуда и не можат да се вратат по патот вистински!

10. Нека биде вишен Оној кој, доколку посака, ќе ти даде подобро од тоа: бавчи низ кои реки течат; ќе ти даде, исто така и дворови.

11. Но, не! Го сметаа за лажен Часот! А за оној кој го смета Часот за лажен Ние подготвивме казна огнена.

12. Кога ќе им се укаже од место далечно, слушаат беснило и вриење.

13. А кога ќе бидат фрлени во теснец со врзани раце, ќе се молат за пропаст.

14. “Не молете се денес за една пропаст, туку молете се за многу пропасти!”

15. Кажи: “Тоа е подобро или пак е подобар Џеннетот на вечноста, ветен за богобојазливите?” Ете, тоа е, токму, наградата и свратилиштето нивно.

16. Во него за нив има сè што ќе посакаат, за навек! Одговорноста за тоа ветување е во надлежност на Господарот твој.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٦﴾

بَارَكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَجَعَلَ
لَكَ قُصُورًا ﴿٧﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿٨﴾

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ يَبْعِدُ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا
وَزَفِيرًا ﴿٩﴾

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ
دَعَوْا هُنَا لَكَ ثُبُورًا ﴿١٠﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا
كَثِيرًا ﴿١١﴾

قُلْ أَذِلَّةٌ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ
الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٢﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مُسْتَوْثَقًا ﴿١٣﴾

17. А на Денот кога Он ќе ги збере, и она што го обожаваа, освен Аллах, и кога Он ќе рече: “Вие ли во заблуда ги скршнувате робовите Мои или, пак, тие во заблуда си скршнаа од патот вистински?”

18. Ќе речат: “Славен биди Ти! Да, не ни требаше да земаме други заштитници освен Тебе, но Ти, ним и на бабовците нивни, им даде да уживаат сè додека не забораваја да се секаваат на Тебе.” Беше народ кој, секако, пропадна!

19. Да, тие го сметаат за лажно она што го зборуваат. Не ќе можете да ја отстраните маката нивна а ниту, пак, да им помогнете. А на оној од вас кој ќе направи зулум ... Ние ќе му дадеме да вкуси казна голема.

20. Ние не испративме пејга - бери пред тебе кои не јадеа храна и кои не шетаа по чаршиите. Еднисодруги во искушение Ние ве доведуваме. Е па, ќе се стрпете ли! Господарот твој гледа!

21. Оние кои не полгаат надеж во Средбата наша, зборуваат: “Зошто не ни се спуштаат мелеки или, пак, зошто не го гледаме Господарот наш?” Тие веќе се дуета во душите нивни, наголемо зе изнасилија.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ
أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُبْعَثُ لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ
مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
وَأَبَاءَهُمْ هُمْ حَقُّ نَسْوِ الْاِذَاكَ
وَكَانُوا قَوْمًا بِرُءُوسِهِمْ

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَغِيثُونَ صِرَافًا لَا تَنْصُرُوا وَمَنْ يُظْلَمِ
مِنْكُمْ يُدْفَعُهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ
لِبَآئِكُمْ كُتُوبٌ أَلَمْ نَكْنُزْ فِي الْأَسْوَاقِ
وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ فِتْنَةٍ
أَنْصُرِيكُمْ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

❖ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَاوَلُوا أَنْزِلَ عَلَيْنَا
الْمَلَكُ بِكُرْسِيِّ مِنْ رَشَدٍ أَفَسْتَأْذِنُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. На Денот во кој ќе ги видат мелеките ќе нема за силниците никаква радосница; ќе речат: “Сочувај нè!”

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حَبْرًا مِّثْجُورًا ﴿٢٢﴾

23. И Ние ќе пристапиме кон делата нивни и пепел и прав ќе ги направиме.

وَقَدَّمْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ لَّوْا مِن عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾

24. Жителите ценетски на Денот тој ќе бидат сместени во најубаво престојувалиште и ќе се одмараат во најубава почивка,

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Ден ќе биде тоа во кој небесата ќе се расцепат во тенки облаци и Ден во кој мелеките ќе се спуштаат.

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ وَيُزِلُّ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾

26. Тогаш власта вистинска ќе му припадне на Милостивиот, а за неверниците на Денот тој ќе биде неподносливо.

أَلَمْ تَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ
وَكُنَّا يَوْمَئِذٍ عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

27. Ден во кој зулумќарот ќе ги крши прстите од рацете свои, велејќи: “Тешко мене! Друг пат, освен патот на пејгамберот прифатив!

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
يَا لَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْدًا ﴿٢٧﴾

28. О тешко мене! О пропаст моја! Е, да не земав друг пријател!

يَا لَيْتَنِي لَيْتَنِي لَمْ أَخَذْ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Ме одврати од Опомената веќе по нејзиното доаѓање до мене!” Шејтанот, навистина, останува за човекот предавник!

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

30. И пејгамберот рече: “Господаре, народот мој, навистина, го прифати овој Кур’ан како отпадок!”

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنِّي فَوَيْ أَنَا أَخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

31. И ете, така за секој пејгамбер меѓу силниците Ние определивме непријател. Доста ти е што во Господарот твој имаш упатувач и поддржник.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

32. Оние кои не веруваат, велат: “Зошто не му е објавен Кур’анот во целост, во еден застав?” Ете, така Ние го објавуваме за да го утврдиме со него срцето твое. Така, дел по дел среден, Ние го објавуваме.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَّاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ
فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

33. И тие не ќе донесат никаков урнек а Ние да не ти донесеме вистина и најдобро толкување.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

34. Оние со наведнатите лица кон Цехеннемот ќе бидат во најлошо место и беспаке.

الَّذِينَ يُحْسِرُوكَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ سُوءُ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

35. И на Муса Ние, секако, му објавивме Книга, а брат му Харун за поддржник го одредивме,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

36. па, рековме: “Одете до народот кој ги сметаше за лажни ајетите Наши” - а потоа народот Ние го снесавме.

فَقُلْنَا أَذْهَبْنَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

37. А и на народот на Нух, исто така, зашто ги сметаше за лажни

وَقَوْمُ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ

пејгамберите, Ние го потопивме, и одредивме да биде знамение за луѓето. А за зулумџарите Ние болна казна подготвивме.

38. А и Ад и Семуд и жителите на Ресе, и поколенија многу меѓу нив Ние уништивме.

39. И за секој народ, меѓутоа, Ние донесовме примери и, потоа, го снесавме.

40. А, секако, поминуваат пакосни крај градот врз кого се истури дожд. А не го приметуваат ли? И дури на оживувањето не се надеваат!

41. И кога ќе те здогледаат те прифаќаат само како предмет на исмевање: “Овој ли Аллах го испрати како пејгамбер?”

42. Ете, така само што не нè одврати од божествата наши; но ние сме при нив истрајни.” Ќе узнаат, кога ќе ја здогледат казната, кој скршна во беспаке.

43. Го виде ли оној кој ја прифати страста за божество свое? Ќе бидеш ли негов закрилник?

44. Сметаш ли дека мнозинството меѓу нив, навистина, слуша или разбира?

وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

وَعَادًا وَنُوحًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ لِمِثْلِهِ لَمِثْلًا وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَى الْمُتَلَوِّينَ الْأَنبِيَاءَ مُطْمَئِنِّينَ وَمَطْرًا لِّسَوَاءٍ أَفْسَلَمَ يَكْفُرُونَ أَوَيْرُونَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجِعُونَ شَيْئًا ﴿٤٠﴾

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

Тие се како добиток. Тие се, токму, во беспакѐ!

45. Не гледаш ли како Господарот твој ја простира сенката и кога сака Он, навистина, ја прави да биде починка, а потоа сонцето за неа го прави знамение;

46. потоа кон Нас полека ја прибираме.

47. И Он ноќта ви ја определи за постела, а сонот за одмор, а денот пак за патување.

48. И Он испраќа ветар како радосница пред милоста Своја, а од небо Ние чиста вода спуштаме,

49. за да го оживееме со неа мртвиот предел и да ги напоиме многуте луѓе и животни кои Ние ги создадовме.

50. Да, за ова им изнесувавме многу за да се сетат. Но, мнозинството на луѓето, неверувајќи, одбиваше.

51. Кога Ние би посакале во секој град сигурно ќе испратевме опоменувач!

52. Па, не заборави на неверниците и, со помош на Кур'анот, бори се со сета сила.

أَلَمْ تَر إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا تُرْجَعْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ وَلِئَلَّا

تُرْجَبُنَا إِلَيْنَا فَبِضَائِيرٍ

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِّسَاوَةِ النَّوْمِ وَسَيِّئًا وَجَعَلَ النَّهَارَ تُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِّنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً مِّمَّنَّا وَنُشْفِيَهُ وَمَا خَلَقْنَا أَنْفَعًا وَأَنَا سَيِّئٌ كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

فَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

53. И Он е Оној кој одвои едноодруго две мориња: едното питко и ладно, а другото солено и горчливо. И меѓу нив одреди меѓупростор и испречи препрека.

54. И Он од вода создаде човек па од него направи роднина и сватовштина. Господарот твој е Кадар!

55. А тие ги обожаваат, освен Аллах, оние кои не си користат и кои не си штетат. Неверникот кон Господарот свој ги врти плеќите.

56. И Ние те испративме само како опоменувач и радосник.

57. Кажи: “Не барам од вас за ова никаква награда, освен оној кој сака, да тргне по патот на Господарот Свој.”

58. И потпри се врз Живиот кој не умира, и слави Го со славата Негова. И за Него е доволно тоа што е Известен за гревовите на робовите Свои:

59. Оној кој ги создаде небесата и Земјата, и она што е меѓу нив, за шест дена, а потоа се утврди на Аршот, Милостивиот. Па, прашај го за Него известениот!

60. И кога ќе им се рече: “Паднете Му на сецде на Мило-

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فِجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ
وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَاءَ
أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُذُوبَ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
فَسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ

стивиот, велат: “А кој е Милостивиот? Да паднеме ли на сецде за она за што ти ни наредуваш?” И се зголемува отуѓувањето нивно!

61. Возвишен нека е Он кој на небесата создаде созвездие во кое светилка постави и Месечина осветлена.

62. И Он е Оној кој ја создаде ноќта и денот да се сменуваат, за оној кој посакува да се споменува или кој пак посакува да се заблагодарува.

63. И еве кои се робовите на Милостивиот: оние кои одат по земјата достоинствено, и кога незнајковците ќе им се обратат, велат “Селам!”

64. И оние кои ноќите ги поминуваат, паѓајќи на сецде и стоејќи пред Господарот свој,

65. и оние кои зборуваат: “Господаре наш, оддалечи нè од казната цехеннемска.” Казната цехеннемска ќе биде, навистина, неминовна;

66. да, таа е лошо престојувалиште и утврдувалиште.

67. А оние кои, кога трошат, расипнички тоа не го прават, и кои исто така не се скржави, туку заземаат средина,

أَتَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦١﴾

بَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

68. и кои, освен на Аллах не се повикуваат на друг бог, и кои не убиваат никого за кого забрани Аллах, освен по правда... А оној кој ова го прави ќе вкуси грев.

69. Ќе му се удвои казната на Денот суден и во неа за навек ќе биде понижен,

70. освен оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро дело. На таквите Аллах ќе им ги промени нивните лоши дела со добри. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

71. А оној кој ќе се покае и кој ќе сработи добро дело... па, тој, навистина, се враќа кон Аллах со покајание, како покајник,

72. и оние кои не сведочат лажно, и кога ќе поминат крај нешто безработно, поминуваат достоинствено,

73. и оние на кои ќе им се споменат ајетите на Господарот нивни не остануваат ни глуви ни слепи;

74. и оние кои зборуваат: “Господаре наш, подари ни од жените наши и потомствата наши радост во очите и одреди да бидеме водачи на богобојазливите!”

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا ﴿٦٨﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَجِدُ اللَّهُ سَعَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِالْغَوْرِ
مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
لِلْمَعْقِفَاتِ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

75. Бидејќи беа трпеливи ќе бидат наградени со соби и во нив ќе се секаваат и со поздрав и со селам:

76. во нив за навек ќе останат. И ете, колку убаво престојувалиште и одморалиште ќе биде тоа!

77. Кажу: “Кога не би биле довите ваши, Господарот мој не ќе се грижеше за вас. Да, лажевте па затоа казната е неминовна.”

ЕШ-ШУАРА (Поети) XXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Та, син, мим!

2. Еве ајети од Книгата јасна!

3. Ќе ја жалостиш ли душата твоја затоа што тие не веруваат?

4. Кога би сакале би им испратиле знамение, па вратовите нивни ќе останат наведнати.

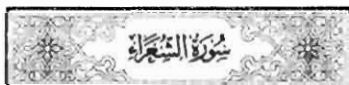
5. И ниедна нова опомена ним не им дојде од Милостивиот, а да не беа кон неа рамнодушни!

6. Да, лажеа, навистина! И сигурно е дека ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَبْحَبَةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

قُلْ مَا يَمْشُرُ بِكَ رَبِّي أَنِّي أَغَاوَيْتُكُمْ
فَقَدْ كَذَبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ﴿١﴾

يٰٓأَيُّهَا الْكِتٰبُ الْبَيِّنِ ﴿٢﴾

لَعَلَّكَ بِنَجْعِ نَفْسِكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

إِن تَشَاءُ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا فَمَسِيَّتِيهِمْ أَن يَبُوءَ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾

7. Не гледаат ли на земјата?
Па, колку видови растенија благо-
городни Ние одредуваме да
'ртат'?

وَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَرَاهٍ تَنْبُتُ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

8. Во тоа, секако, има знаме-
ние. А мнозинството од нив,
наविстина, не се верници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

9. Да, Господарот твој е токму
Оној кој е Моќен и Сомилосен!

وَلِئِنْ رَبُّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

10. И кога Господарот твој го
повика Муса: "Обрати му се на
народот зулумкарски!"

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

11. Народот на фараонот, мо-
жеби, ќе биде богобојазлив.

قَوْمٌ فَزَعُونَ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

12. Муса рече: "Господаре мој,
јас, наविстина, се плашам да не
ме сметаат за лашко,

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

13. да не ми се стеснат градите
и да не ми се закочи јазикот -
испрати го Харуна,

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَيَّ هَارُونَ ﴿١٣﴾

14. јас кон нив згрешив па се
плашам да не ме убијат."

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

15. Аллах рече: "Никогаш! Од-
ете двајцата со знаменијата
Наши. Да, Ние ќе бидеме со вас
и ќе ве слушаме!"

قَالَ كَلَّا فَادْهَابَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

16. Одете до фараонот, па рече-
те му: "Ние сме, наविстина, пе-
јгамбери од Господарот на
световите,

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. испрати ги со нас синовите Израилови!”

أَن أَرْسِلَ مَعَنَابِي إِسْرَءِيلَ ﴿٧﴾

18. Фараонот рече: “Нели те воспитувавме меѓу нас додека беше дете, и нели остана меѓу нас доста години од животот твој?”

قَالَ أَلَمْ تُرَبِّبْنِي فِيهَا وَلَيْدًا وَلَيْسَتْ فِيهَا
مِنْ عُمْرِكَ سِنِينَ ﴿٨﴾

19. И го направи она што го направи; и ти си меѓу неверниците.”

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَنَّاكَ لَآئِي فَعَلْتَ
وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

20. Муса рече: “Тоа го направив тогаш кога бев еден меѓу оние кои скршнаа во заблуда!”

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ أَوَّأْنَا مِنَ الْغَاسِقِ ﴿١٠﴾

21. И бидејќи се плашев од вас, побегнав и така Господарот мој ми подари мудрост и ме одреди да бидам меѓу пејгамберите.

فَفَزَّرْتُ بِكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١١﴾

22. Тоа ли е добродетелство кое ти ми го префрлуваш? Тоа ли е она што ги направи робови синовите Израилови?”

وَلَكَ نِعْمَةٌ نَّمُّهَا عَلَىٰ أَن عَبَدْتَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٢﴾

23. Фараонот рече: “Кој е Господарот на световите?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾

24. Муса рече: “Господарот на небото и на Земјата и на она што е меѓу нив - само ако сте уверени.”

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿١٤﴾

25. Фараонот им рече на оние околу себе: “Не чувте ли?”

قَالَ لِمَنْ حَوَّلَهُ ۖ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿١٥﴾

26. Муса рече: “Господарот ваш и Господарот на предците ваши одамнешни.”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٦﴾

27. Фараонот рече: “Пејгамберот ваш, кој ви е испратен, е луд, навистина!”

قَالَ إِن رَسُولُكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٦٧﴾

28. Муса рече: “Господарот на Исток и на Запад и на она што е меѓу нив - само ако размислувате.”

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

29. Фараонот рече: “Ако прифатиш друг бог освен мене, сигурно, ќе те сместам меѓу затворениците.”

قَالَ لَنْ أَمُتَّكَ إِلَّا نَهَاغِيَرِي لِأَجْعَلَكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٦٩﴾

30. Муса рече: “Дали и тогаш ако ти донесам јасна ствар?”

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٧٠﴾

31. Фараонот рече: “Па, донеси нешто такво ако си меѓу искрените!”

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

32. И Муса го фрли стапот свој и тој, ете би змија вистинска.

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٧٢﴾

33. И ја извади раката, а таа ете - бела за посматрачите!

وَنَزَعُ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٧٣﴾

34. И фараонот им рече на големците околу себе: “Овој, навистина, е волшебник зналец,

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

35. кој сака да ве истера со волшебништвото негово од земјата ваша. Па, што заповедате?”

يُرِيدُ أَنْ يَمُخِّرَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٧٥﴾

36. Тие рекоа: “Продолжи му го рокот нему и на брат му и испрати по градовите да се збираат,

37. ќе ти доаѓаат со секакви волшебници зналци.”

38. И тогаш во плшебниците се собраа на едно место одредено и во ден познат.

39. И на луѓето им беше речено: “Се собравте ли,

40. за да ги следиме волшебниците, ако тие победат?”

41. И бидејќи стигнаа волшебниците, на фараонот му рекоа: “Ќе имаме ли награда некаква ако, секако, испаднеме победници?”

42. Фараонот рече: “Да, во тој случај вие ќе бидете меѓу мене блиските!”

43. И Муса им рече: “Фрлете го она што имате да го фрлите!”

44. И тие тогаш ги фрлија јажињата свои и стаповите свои, и усилно му рекоа на фараонот: “Да, ние ќе испаднеме победници!”

45. Па, Муса го фрли стапот свој и кога тоа ете - го проголта сè она што тие го изведоа.

فَالْوَأْتِجَةُ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثَ فِي الدِّينِ حَشِيرِينَ ﴿٣٦﴾

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلَيْهِ ﴿٣٧﴾

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

لَعَلَّنَا نَبْنِئَ السَّحَرَةَ إِنَّ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُكَ إِن كُنَّا نَعْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَئِنَ الْمُفْرِقِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَ أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

فَالْقَوَاجِبَ لَهُمْ وَعَصَبَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. И тогаш волшебниците се фрлија на земја, поклонувајќи се,

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٦﴾

47. велејќи: “Веруваме во Господарот на световите,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

48. Господарот на Муса и на Харун!”

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٨﴾

49. Фараонот рече: “Ќе му поверувате ли пред да ви дозволам? Како кога тој е ваш учител кој, навистина, ве поучи со волшебништво? Па, ќе узнаете! Сигурно е дека ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши накрстно, и сите сигурно ќе ве распнам!”

قَالَ أَمْسَحُوا بِقُلُوبِكُمْ إِنِّي أَعِذُّ لَكُمْ أَن تَكْفُرُوا ﴿١٩﴾
الَّذِي عَلَّمَكُمَ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا تَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأرجلكم من خلافٍ وَلَا تَصْلَبْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٠﴾

50. Рекоа: “Нема никаква штета. Да, ние, секако, се враќаме кон Господарот наш!

قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا إِلَى رَبِّنَا مَقْلُبُونَ ﴿٢١﴾

51. Да, ние тежнееме Господарот наш да ни ги прости гревовите наши: да, ние сме први верници!”

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَن كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾

52. И еве што му објавивме на Муса: “Побрзај ноќе со робовите Мои; ќе бидете, навистина, следени!”

وَأَوْخِيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكَ
مَتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾

53. И фараонот, тогаш, испрати по градовите збирачи.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٢٤﴾

54. “Овие, навистина, се дружина малобројна,

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٢٥﴾

55. нe налутија, секако,

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَآئِطُونَ ﴿٥٥﴾

56. а ние сме, пак, внимателни!”

وَأَنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ ﴿٥٦﴾

57. И тогаш Ние ги извадивме од бавчите и изворите,

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

58. и од ризниците и престојувалиштата благородни.

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. И Ние одредивме да ги наследат синовите Израилови,

كَذَٰلِكَ وَأَوْزَنَنَاهُم بِإِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾

60. и ги следеа при изгрејсонце.

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

61. И бидејќи двете дружини се здогледаа, следбениците на Муса рекоа: “Само што не нe стигнаа!”

فَلَمَّا تَرَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
إِنَّا لَمَذْكُورُونَ ﴿٦١﴾

62. Муса рече: “Никогаш! Со мене, навистина, е Господарот мој кој ќе ме упати!”

قَالَ كَلَّا إِن مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

63. Па, Ние му објавивме на Муса: “Удри со стапот твој на морето!” И, ете - морето се расцепи. И секој негов дел беше како рид голем!

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

64. И потоа другите Ние ги приближивме,

وَأَرْفَعْنَاهُمُ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾

65. а Муса и оние кои беа со него Ние ги спасивме,

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

66. потоа другите Ние ги потопивме.

ثُمَّ آفَرْنَاهُمُ الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Во тоа, навистина, има знамение. Мнозинството од нив, навистина, се неверници!

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

68. Да, Господарот твој е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

69. И спомени им го кажуваето за Ибрахим,

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

70. кога му рече на бабо му и на народот свој: “Што обожавате?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

71. Рекоа: “Обожаваме кипови: за нив сме постојано приврзани!”

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُنُّهَا عَافِيِينَ ﴿٧١﴾

72. Ибрахим рече: “Ве слушаат ли кога ги повикувате, молејќи ги?”

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَ كُرْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Или ви користат или, пак, ви штетат?”

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

74. Рекоа: “Да, ги затекнавме предците наши како тоа го прават.”

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Ибрахим рече: “Гледате ли дека она што го обожавате

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

76. вие и предците ваши одамнени...

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. дека се тоа непријатели мои, навистина! Но, тоа не е, навистина, Господарот на световите!

فَأَنذَرْتُهُمْ يَوْمَئِذٍ الْآلَاءَ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Кој ме создаде и кој по патот вистински ме упати,

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. и кој ме храни и кој ме пои,

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. и кој, кога ќе се разболам, ме лечи,

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. и кој ќе ме усмрти и кој, пак, ќе ме оживи,

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. и кон Кого копнеам да ми ги прости грешките мои на Денот суден.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. Господаре мој, подари ми размисла и поврзи ме со добротинителите,

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَالْحَقِّقْ بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. и одреди ми за потомството јазик на искреноста,

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. и одреди ме да го наследам Џеннетот благословен,

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

86. и прости му на бабо ми; тој, навистина, е меѓу скршнатите во заблуда,

وَاغْفِرْ لَأبي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

87. и не срамоти ме на Денот на оживувањето,

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُنْعَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. на Денот во кој не ќе користат ни имотот ни синовите,

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

89. освен оној кому Аллах му даде здраво срце!"

إِلَّا مَن آتَى اللَّهُ قَلْبًا سَلِيمًا ﴿٨٩﴾

90. А кон богобојазливите Џеннетот ќе се приближи,

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. а кон скршнатите во заблуда Цехеннемот ќе се приближи,

وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92. и ќе им биде речено: “Каде се оние кои ги обожававте,

وَقِيلَ لَهُمْ أَنَّى مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

93. освен Аллах? Дали тие ќе ви помогнат? Или: Можат ли себеси да си помогнат?”

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم مَّا أَوتَيْنَصُرُونَ ﴿٩٣﴾

94. Тие и во заблуда скршнатите ќе бидат фрлени во Цехеннемот,

فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

95. и сета војска на Иблисот.

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

96. Во Цехеннемот, препирајќи се, ќе речат:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

97. “Се колниме во Аллах дека бевме, навистина, во заблуда очигледна,

ثُمَّ إِنَّا كُنَّا لَعِى صَلَافٍ لِّبُيِّنٍ ﴿٩٧﴾

98. кога ве изедначувавме со Господарот на световите,

إِذْ سَوَّيْنَاكُمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

99. и само силниците во заблуда не фрлија,

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

100. и за нас нема посредници,

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

101. а ниту пак блиски пријатели.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. Е, само кога би се вратиле па да станеме верници!”

فَلَوْ أَنَّا كَذَّبْنَا مُنْذِرِينَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив не се верници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Господарот твој, навистина,
е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَلَنَّا نَحْنُ الْمَرْبُّ الْغَنِيُّ ۝١٠٤

105. Народот на Нух ги сметаше
за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۝١٠٥

106. Кога им рече братот нивни
Нух: “Нема ли да бидете бого-
бојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝١٠٦

107. Јас сум, навистина, ваш
пејгамбер доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٠٧

108. Па, плашете се од Аллах и
бидете послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝١٠٨

109. За тоа од вас не сакам
никаква награда; наградата моја
му припаѓа само на Господарот
на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝١٠٩

110. Па, плашете се од Аллах и
бидете ми послушни!”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝١١٠

111. Рекоа: “Да веруваме ли во
тебе како што најнискиот слој
те следи?”

قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۝١١١

112. Нух рече: “Не поседувам
знаење за она што го работеа.

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝١١٢

113. Полагањето сметка, навис-
тина, му припаѓа само на
Господарот мој. Е, кога би биле
свесни!

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ۝١١٣

114. И не е мое верниците да ги
истерам.

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۝١١٤

115. Јас сум, навистина, само опоменувач јасен.”

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

116. Рекоа: “Ако не престанеш, о Нух, ќе бидеш сигурно еден меѓу каменуваните!”

قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ بِنُوحٍ لَّيَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

117. Нух рече: “Господаре мој, народот мој, навистина, ме смета за лашко.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمٌ كَاذِبُونَ ﴿١١٧﴾

118. Отвори, тогаш, отвор меѓу нас и меѓу нив, и спаси нè, мене и верниците кои се со мене.”

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَبَعَثْ مِنِّي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. Па, Ние го спасивме него и оние со него во чамецот преполн,

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

120. а останатите Ние ги потопивме.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници!

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Моќен и Сомилосен!

وَلَئِنْ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

123. И Ад ги сметаше за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кога братот Худ им рече: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

127. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

128. Ќе градите ли на секое ритче куќи, напразно?

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ

129. И правете градби како никогаш дека нема да умрете,

وَتَتَّخِذُونَ مَصَارِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

130. а кога казнувате, казнувате како силници.

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

131. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

132. Плашете се од Оној кој ви го даде она што го знаете,

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

133. Оној кој ви даде добиток и синови,

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

134. и бавчи и извори.

وَحَنَنٍ وَعُمُومٍ

135. Да, јас се плашам за вас од казната на Денот голем!”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

136. Рекоа: “Ќе нè советуваш ли или, пак, нема да бидеш меѓу советувачите, нам, навистина, ни е сеедно.

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَزَّتْ أَمْ لَمْ تُكُنْ
مِنَ الْوَاعِظِينَ

137. Вакви беа само обичаите на народите одамнешни,

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

138. и ние нема да бидеме казнети.”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

139. Па, ете, го сметаа за лашко и Ние нив ги уништихме. Во тоа има, навистина, знаменение. Но, мнозинството од нив не се верници!

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

140. А Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. И Семуд ги сметаше за лажни пејгамберите,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. кога братот нивни Салих им рече: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَتُنْفُونَ ﴿١٤٢﴾

143. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

145. И јас не барам од вас за тоа награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّا جَرِي
إِلَاحٌ عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Ќе останете ли овде безбедни,

أَتَنْتَحِرُونَ فِي مَا هُنَاءَ آمِينَ ﴿١٤٦﴾

147. во бавчите и меѓу изворите,

فِي حَبَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

148. во посевите и меѓу урмите со плодови зрели?

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَّهَا هَاضِمٌ ﴿١٤٨﴾

149. А во брдата длабите куќи, вешто!

وَتَنْجِثُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151. И немојте да ја слушате наредбата на претерувачите,

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُتَعَدِّينَ ﴿١٥١﴾

152. кои безредие сеат по земјата и кои не воспоставуваат ред.”

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Рекоа: “Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Ти си само човек нам сличен. Донеси, тогаш, знамение ако си меѓу искрените!”

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

155. Салих рече: “Еве камила, на денот одреден таа ќе пие и вие ќе пиете на денот познат;

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

156. и не нанесувајте ѝ зло, зашто ќе ве опфати казна на Денот голем!”

وَلَا تَمْسُوهَا يَسُوءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

157. И тие ја заклаа камилата и веднаш се покајаа.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Па ги обзеде казна. Во тоа има, навистина знамение. Но, мнозинството од нив не се верници!

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

159. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

160. Народот на Лут ги сметаше за лажни пејгамберите.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Кога рече братот нивни Лут: “Нема ли да бидете богобојазливи?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

164. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. Ќе ги земате ли мажите, за разлика од другите луѓе,

أَتَأْتُونَ الذِّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. а ќе ги оставате ли жените ваши кои за вас ги создаде Господарот ваш? Но, вие сте народ престапнички!”

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Рекоа: “Ако не престанеш, о Лут, сигурно ќе бидеш меѓу истераните.”

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. “Кога станува збор за постапката ваша јас, навистина, се гадам.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. Господаре мој, спаси нè, мене и семејството мое од она што го прават!”

رَبِّ يَحْيَىٰ وَأَهْلِي مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Па, Ние ги спасивме, него и семејството негово, сите,

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. освен една стара жена меѓу оние кои останаа.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾

172. А останатите Ние ги уништихме,

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. И по нив дожд спуштивме.
Е, само колку беше лош тој
дожд за опоменатите!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا قَسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. Во тоа, навистина, има зна-
мение. Но, мнозинството од нив
се неверници.

إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175. И Господарот твој, навис-
тина, е Оној кој е Силен и
Сомилосен!

وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. И жителите на Ејка ги
сметаа за лажни пејгамберите.

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. Кога Шуајб им рече: “Нема-
ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. Јас сум, навистина, пејгамб-
ер ваш доверлив.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. Па, плашете се од Аллах и
бидете ми послушни!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٧٩﴾

180. И јас не барам од вас за тоа
награда; наградата моја е кај
Господарот на световите!

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

181. И мерете на вага и не
бидете меѓу крадливците!

أَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

182. А на кантарот мерете пра-
ведно!

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

183. И не скратувајте им ги на
луѓето стварите нивни и не
ширете по земјата безредие!

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

184. Плашете се од Оној кој ве
создаде, вас и поколенијата ода-
мнешни!”

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾

185. Рекоа: “Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾

186. Ти си само нам сличен човек, и ние те сметаме за еден од лашковците.

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّلُنَا
لَإِنْ الْكَذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

187. Одреди да падне небото во парчиња врз нас, ако си меѓу искрените!”

فَأَسْقُطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

188. Лут рече: “Господарот мој најдобро го знае она што го работите.”

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Па го сметаа за лашко и на денот облачен ги снајде казна. Таа казна се случи, секако, на ден голем.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلُمَةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

190. Да, во тоа има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

191. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

192. Тоа е Кур’анот што го објави Господарот на световите;

وَلَئِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

193. го објави Џибрил доверлив

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

194. во срцето твое за да бидете меѓу опоменувачите,

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

195. на јасен арапски јазик!

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

196. Тој е споменат, секако, во книгите одамнешни.

وَلَئِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

197. Нели им е знамение тоа што за него знаат учените од синовите Израилови?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٧﴾

198. А Ние да го објавевме на некој странец,

وَلَوْزَلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٣٨﴾

199. кој ќе им го читаше не ќе веруваа во него.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

200. И ете, така Ние го внесуваме во срцата на силниците.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٠﴾

201. Не веруваат во него сè додека не ја видат казната болна,

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٤١﴾

202. па, таа ќе им дојде одненадеж, нема ни да ја усетат;

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٤٢﴾

203. па ќе речат: “Ќе ни се даде ли мала прилика?”

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿١٤٣﴾

204. Бараат ли казната Наша да им дојде побрзо?

أَفِعْدَابَإِنَّا بِسَعْتِكُمْ لَوَّاعُونَ ﴿١٤٤﴾

205. Што мислиш, ако ги оставиме да уживаат со години,

أَفَرَبَّيْتَ إِنَّمَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿١٤٥﴾

206. а потоа да им дојде она со што им се заканува?

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٤٦﴾

207. Ништо не ќе им остане од она во што уживаа!

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿١٤٧﴾

208. Ние ниеден град не уништивме а во него да немаа опоменувачи,

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا مَا نُنْذِرُونَ ﴿١٤٨﴾

209. како Опомена, зашто Ние не бевме неправедни,

ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

210. и Опомената не ја објавуваат шејтаните;

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾

211. не треба а и не можат тоа да го направат:

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

212. оддалечени се, навистина, од опомената нејзина.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعُزُونَ ﴿٢١٢﴾

213. И не повикувај се на друг бог, освен на Аллах. Та, ќе бидеш меѓу казнетите!

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

214. И опомени ја роднината твоја, најблиските!

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

215. И спушти ги крилјата твои кон верниците кои те следат!

وَأَنْخِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

216. Па, ако се непослушни кон тебе, кажи: “Јас сум, навистина, далеку од она што го правите!”

إِنِّي عَصَاكَ فَعَلْتُ إِنِّي بَرِيءٌ وَمَا أَفْعَلُونَ ﴿٢١٦﴾

217. И потпри се на Силниот и Милостивиот,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْمَرْبِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

218. кој те гледа кога стануваш,

الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

219. и кога се виткаш меѓу оние кои паѓаат на сецде.

وَتَقَلُّبُكَ فِي السَّجْدِ ﴿٢١٩﴾

220. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

221. Да ве известам ли за она што го објавуваат шејтаните?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَا نَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾

222. Му објавуваат на секој
лажотворец и грешник.

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

223. Тие прислушкуваат, а мно-
зинството од нив се лашковци.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

224. Поетите ги следат оние кои
лунсаат,

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

225. а не гледаш ли ти дека тие
по пустините талкаат,

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. и го зборуваат, навистина,
она што не го работат,

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

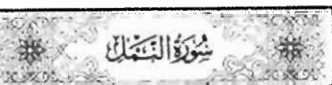
227. освен оние кои веруваат и
кои добри дела работат, и кои
Аллаха го споменуваат многу и
кои по направениот им зулум,
возвраќаат... А оние кои зулум
прават ќе узнаат кон што тие,
токуму, се упатуваат!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا وَأَنصَرُوا مِن بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعُوا لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

ЕН-НЕМЛ (Мравки) XXVII

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, син! Еве ајети на Кур'а-
нот и Книгата јасна,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّٰ تِلْكَ ءَايَاتُ الْفُرْقَانِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿١﴾

2. Патоказ и Радосница за
верниците,

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3. кои намаз извршуваат и кои
зекат даваат и кои се убедени во
Ахирет.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

4. На оние кои не веруваат во Ахирет Ние им ги разубавуваме постапките нивни, па талкаат;

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ رَبَّنَا لَهُمْ
أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٦﴾

5. оние на кои ќе им припадне казната болна и на Ахирет ќе бидат поразени.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِرُونَ ﴿٧﴾

6. Ти, навистина, го примаш Кур'анот од Мудриот и Зналецот!

وَإِنَّكَ لَلنَّاقِ الْفَرَسَاتِ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٨﴾

7. Кога Муса му рече на семејството свое: “Почувствував оган; ќе ви донесам од него вест или, пак, ќе ви донесам зажарено дрво за да се стоплите.”

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَاسْتَايِكُمْ مِنْهَا خَبِيرٌ
أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٩﴾

8. И кога се приближи до огнот, повика: “Благословен нека е Оној кој е во огнот и оние околу него; славен нека е Аллах, Господарот на световите!

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

9. О Муса, јас сум, навистина, Аллах, Силен и Мудар!

يَسْمُوسِي إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١﴾

10. И фрли го стапот твој!” И бидејќи го погледна, тој почна да лази како змија, се сврти со плеките и не се врати повеќе. “О Муса, не плаши се! Пејгамберите од Мене, навистина, не се плашат,

وَأَنَّى صَبَّكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهَيَّرَ كَأَنَّمَا جَاءَهُ وَلَّى مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٢﴾

11. освен Оној кој зулум ќе направи, а потоа злото ќе го

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ رَدَّ بَدَلًا فَهُوَ مُجَادٍ ﴿١٣﴾

замени со добро дело: Јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен!

12. Стави ја раката твоја во зебот твој и ете - ќе ја извадиш бела, без да биде оштетена. Тоа е едно од деветте знаменија на фараонот и народот негов. Тие се, навистина, народ расипнички!”

13. И бидејќи им дојдоа знаменијата Наши очигледно, рекоа: “Ова е волшебништво јасно!”

14. Ги пренебрегнуваа, а во себе ги признаваа, дувајќи се и силејќи се. Па, погледни каква беше казната за безредниците!

15. И на Муса и на Сулејман Ние, навистина, им дадовме знаење, и двајцата рекоа: “Благодарение на Аллах кој нè одликува над многуте робови верници Свои!”

16. И Давуда го наследи Сулејман, и рече: “О луѓе, поучени сме во јазикот на птиците, и дадено ни е од сè по нешто. Ова, навистина, е благодат јасен!”

17. И се собра кај Сулејман војската негова: составена од цинови, луѓе и птици. Сите поредени.

فَإِنِّي عُفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوْءٍ فِي بَيْعٍ ؕ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمَ فَتَقِينِ ﴿١٢﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ؕ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّسْتَبِينٌ ﴿١٣﴾

وَجحدُوا بِهَا وَأَسْتَقْبَلَتْهُنَّ أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُظُومًا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ ؕ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

وَوَيْتَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

وَحُسِبَ سُلَيْمَانُ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

18. И кога стигнаа до долината на мравките, една мравка рече: “О мравки, влезете во живеалиштата ваши бидејќи ќе ве прегазат Сулејман и војската негова, незнајќи!”

حَقَّ إِذَا تَوَاصَوْا وَلَادَ النَّمْلَ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

19. Па се насмевна со зборовите негови, гласно, велејќи: “Господаре мој, пробуди ја желбата моја за да бидам благодарен на благодатот Твој со кој ме благослови, мене и родителите мои, и да работам добри дела со кои ќе бидеш Ти задоволен. И со милоста Твоја воведи ме меѓу робовите Твои добри.

فَنَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

20. И тој отиде да изврши смотра врз птиците, и рече: “Што е со пугавецот? Не го гледам или е, пак, меѓу изгубените.

وَنَفَقَدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْفَائِضِينَ ﴿٢٠﴾

21. Па, не ми ни донесе јасен доказ; ќе го казнам со казна жестока или, пак, сигурно ќе го заколам.”

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوَّلًا أَوْ آخِرَةً ۖ أَوَلَيْسَ مِنِّي سُلَاطِنٌ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾

22. И не остана долго време. Рече: “Го знам она што ти не го знаеш; ти доаѓаш од Сабе со вест сигурна.

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۖ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Тамо видов една жена која владее со нив и ѝ е дадено од сè по нешто, и има престол голем.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَهِيَ عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Ја видов неа и народот нејзин како паѓаат на сецде на Сонцето, а не на Аллах; и Шејтанот им ги разубавува делата нивни и ете, така, ги одвраќа од патот и - неупатените се!”

وَجَدْنَاهَا قَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ
وَرَبِّينَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمُ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

25. Не паѓаат ли на сецде на Аллах кој го вади она што е скриено на небесата и на Земјата, и кој го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.

أَلَا يَسْجُدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٢﴾

26. Аллах! Нема друг бог освен Него! Господар на Аршот голем!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٣﴾

27. Сулејман рече: “Ќе видиме дали вистина зборуваш или лажеш.

﴿١٤﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٤﴾

28. Оди со ова писмо мое; па, фрли го и оддалечи се од нив и погледни што ќе одговорат!”

أَذْهَبَ بِكُنْيَا هَذَا فَالَقَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ نَوَّلَ عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿١٥﴾

29. Таа рече: “О големци, фрлено ми е едно писмо благо-родно, навистина!”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِلَيَّ الْكِتَابَ كَرِيمٌ ﴿١٦﴾

30. Тоа, секако, е од Сулејман: “Во името на Аллах, Милости-виот Сомилосен!

إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١٧﴾

31. Не правете се поголеми од мене и дојдете ми послушни!”

أَلَا تَعْلَمُوْا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿١٨﴾

32. Таа рече: “О големци, одговорете ми за оваа наредба

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي

до мене; не можам да решам сè додека не сте присутни!”

33. Рекоа: “И јаки сме и силни сме, но ти наредуваш. Погледни, тогаш, што ќе наредиш!”

34. Рече: “Да, кога владарите ќе влезат во еден град ќе направат метеж, и моќните жители негови ќе ги потчинат. Тие, ете, така прават!

35. Ќе им испратам, секако, еден подарок и ќе видам со што се враќаат испратените.”

36. И бидејќи пратеникот дојде кај Сулејман, овој рече: “Да ме поткупите ли со богатство? Па, она што ми го даде Аллах е подобро од она што вам ви го даде. Но, вие се радувате на подарокот ваш.

37. Врати се кај нив! Па, ќе им дојдеме, тогаш, со војска на која не ќе можат да ѝ се справат и од Сабе, сигурно, ќе ги истераме потчинети и наведнати.”

38. Сулејман рече: “О големци, кој меѓу вас ќе ми дојде со престолот нејзин пред да ми дојдат потчинети?”

39. Еден ифрит од џиновите, рече: “Јас ќе ти го донесам пред

مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٢٣﴾

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَىٰ أَمْرًا وَأُولَٰؤُنَا بَأْسٌ شَدِيدٌ ۖ لَأَمْرًا إِلَيْكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَأْمُرُ ﴿٢٤﴾

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ۖ وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَظِرَةٌ بِمِ رَجْعِ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَسْمِعُونِي بِمَا لِي فَأَمَّا آتِنِي ۖ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٢٧﴾

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِمِجُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٨﴾

قَالَ يَبْنَائِيهَا أَلَمْ تَأْتِيَنِي بِعَشْرِيهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ ۖ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ

да се исправиш од местото твое. Јас сум за тоа, навистина, силен и доверлив!”

40. А оној кај него што беше се стекнал со знаење од Книгата, рече: “Јас ќе ти го донесам пред да трепнеш со окото.” И бидејќи го виде како е упорен, рече: “Ова е една од добрините на Господарот мој за да ме испроба: ќе бидам ли благодарен или нема да бидам благодарен. А оној кој е благодарен, за себеси е благодарен, а оној кој не е благодарен... па, Господарот твој, навистина, е Богат и Благороден!

41. И рече: “Изменете го изгледот на престолот нејзин, па ќе видиме дали е упатена или, пак, е од оние кои не упатуваат.”

42. И бидејќи дојде ѝ беше речено: “Ова ли е престолот твој?” Таа рече: “Па, изгледа дека е тој. А знаење ни е дадено и пред него; и ние сме Послушни.”

43. Ја оддалечија оние кои таа ги обожаваше освен Аллах. Таа беше, навистина, меѓу народот невернички!

مِّن مَّقَامِكُمْ وَأِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٨﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٣٩﴾

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرُ أَتَنْهَدَىٰ أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا آلِهَةً مِّن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤١﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُونَ دُونَ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِّن قَوْمٍ كَاذِبِينَ ﴿٤٢﴾

44. И беше речено: “Влезете во дворецот!” И штом таа го здогледа веднаш помисли дека е вода длабока, и ја подигна доламата нејзина за да не се намокри. Сулејман рече: “Не, ова е дворец поплочен со стакленки!” Таа рече: “Господаре мој, јас, навистина, за себеси зло си направив; послушна сум, заедно со Сулејман, на Аллах, Господарот на световите!”

45. И Ние секако го испративме до Семуд братот нивни Салих: “Обожавајте го Аллага!” - И тие, токму, се поделија во две дружини, еднанадруга спротиставени.

46. Салих рече: “О народе мој, зошто брзате да ви дојде злото пред доброто? Зошто не барате прошка од Аллах? Па, можеби, ќе ви се смилува!”

47. Рекоа: “Тебе и оние со тебе ве гледаме како лоша птица, предзнак.” Салих рече: “Лошата птица ваша, предзнакот, е кај Аллах. Вие сте народ кој се проба.”

48. Во градот имаше девет луѓе кои правеа безредие на Земјава и не воспоставуваа ред.

49. Рекоа, колнејќи се во Аллах: “Ќе го убиеме ноќе, него

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ آخَاهُمْ صَلَاحًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فِي شَكٍّ يَخْتَصِمُونَ ﴿١٥﴾

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا أَطِيعُوا نَابِكَ وَيَمَن مَّعَكَ قَالَ طَعْنُواكُمْ
عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْكُونَ ﴿١٧﴾

وَكَانَتْ فِي الْمَدِينَةِ سَعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٨﴾

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ

и семејството негово, сигурно! А потоа на најближниот по сродство ќе му речеме: “Не сме сведоци при убиството на семејството негово; ние, сигурно вистина зборуваме!”

50. И правеа сплетки а и Ние правевме сплетки, но тоа не го усетуваат.

51. Па, погледни каква беше казната заради сплетките нивни; Ние ги уништивме, навистина, сите нив!

52. Ете, тоа се куќите нивни опустошени заради зулумот што го направија. Во тоа има, навистина, знамение за луѓето кои знаат!

53. А Ние ги избавивме оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.

54. И кога Лут му рече на народот свој: “Ќе запаѓате ли во срамно дело, а тоа сами го гледате?”

55. Зарем вие ќе им приоѓате на мажите страствено а не на жените. Па, вие сте луѓе кои не знаете!”

56. А народот негов само му одговори: “Истерајте го семејст-

لَوْلَيْهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ
وَأِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٥١﴾

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٢﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ
أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمُ الْيَوْمَ ﴿٥٣﴾

فَإِنَّكَ يَوْمَئِذٍ تَتَذَكَّرُ الْآيَةَ لَآ يَكْفُرُ الْكَافِرُونَ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
وَكُنَّا أَوْلَىٰ بِالْقَوْمِ ﴿٥٥﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٦﴾

أَيُّكُمْ لَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ ﴿٥٧﴾

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

вото Лутово од градот ваш. Да, тоа се луѓе кои се чистат!”

57. И тогаш Ние ги избавивме Него и семејството негово, освен жена му за која одредивме да биде од останатите.

58. И Ние врз нив спуштивме дожд голем. Е, само колку беше лош тој дожд за опоменатите!

59. Кажи: “Благодарение на Аллах и селам на робовите Негови кои Он ги избра.” Кој е подобар: Аллах или оние кои Му ги здружуваат?

60. Аллах, кој ги создаде небесата и Земјата и кој ви спушти вода од небото, па со неа правиме да ‘ртат бавчи прекрасни во кои вие не можете да одредите да растат стеблата нивни. Има ли друг бог покрај Аллах? Не, тоа е народ кој претерува.

61. Оној кој ја одреди земјата за утврда и кој, низ пробивите нејзини, определи да течат реки, и кој, за неа, определи планини и, меѓу две мориња, ограда. Има ли друг бог освен Аллах? Но, мнозинството од нив не знаат!

أَخْرَجُوهُم مِّن قَرْيَتِهِم
أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا
مِّنَ الْغَابِیِّ ﴿٥٨﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا مَّسَاءً مَّطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٥٩﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِيكَ أَصْطَفَىٰ
عَالِلَهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُم
مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ
بَهْجَةٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦١﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسٍ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ
حَاجِزًا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

62. Оној кој ќе му се освие на притиснатиот кога овој ќе го повика, кој открива зло и кој ве прави да бидете халифи на земјава? Има ли друг бог освен Аллах? Малкумина се оние кои се сеќаваат!

63. Оној кој ве упатува низ темнините на копно и по море, и кој ви ги испраќа ветровите како радосница, од милоста Своја... има ли друг бог освен Аллах? Аллах е високо над она што Му го здружуваат!

64. Оној кој го започнува создавањето и кој го возобновува, и Оној кој ве снабдува и од небо и од земја... има ли друг бог освен Аллах? Кажи: “Донесете ваш доказ ако сте искрени!”

65. Кажи: “Тајната што е на небесата и на Земјата ја знае само Аллах. И не знаат кога ќе бидат оживеани.

66. Но, не! Знаењето нивно за Ахирет е никакво; оние се сомневаат во него; слепи се во однос на него.”

67. И неверниците зборуваат: “Кога ќе станеме земја ќе бидеме ли ние и предците наши оживеани, навистина?”

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ أَلَا تَرْضَوْنَ لَهُ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ﴿٦٢﴾

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمِنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ
أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ قَلَّ مَا تُؤْتُونَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾

بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ عَنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا
أَيُّنَا لِمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾

68. Да, со ова нам ни се заканува како што им се закануваше и на предците наши порано: “Ова се само приказки одамнешни!”

69. Кажи: “Патувајте по земјата! Па, погледнете каква беше казната за силниците!”

70. И не жалости се заради нив и нека не ти се стеснува во градите заради сплеткарењето нивно!

71. И зборуваат: “Кога ќе се оствари ветувањето ако сте искрени?”

72. Кажи: “Можеби дел од она за што го забрзувате ќе ви дојде по стапалките ваши.”

73. Господарот твој, навистина, е Поседник на добрината за луѓето, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.

74. Господарот твој, секако, го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелоденуваат.

75. И никаква тајна нема ни на небесата ни на Земјата, а да не е внесена во Книгата јасна.

76. Овој Кур’ан, навистина, им кажува на синовите Израилови

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَلَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْفُصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ

за она за што тие, токму, станаа деленици.

77. И Кур'анот, секако, е Патоказ и Милост за верниците.

78. Да, Господарот твој пресудува меѓу нив со судот Свој. Он е Силен и Зналец!

79. Па, потпри се врз Аллах! Ти си, навистина, врз вистината јасна!

80. Да, ти не можеш да бидеш сигурен во она што го слушаат умрените а ниту, пак, можеш да ги слушнеш молбите на немите кога ќе се свртат со плеќите.

81. Не можеш, исто така, и слепите да ги упатиш од скршнувањата нивни. Ги слушаш само оние кои веруваат во знаменијата Наши, оние, Послушните!

82. И кога говорот ќе се случи над нив Ние ќе ти извадиме од земјата животно кое ќе зборува дека луѓето, навистина, не беа уверени во знаменијата Наши.

83. И Денот во кој Ние ќе збереме од секој народ дружина меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши... па, ќе бидат победени.

أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾

وَأِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٠﴾

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقَوْمَ الدُّعَاءَ
إِذَا وَلَوْ أَمْذَبِينَ ﴿٨١﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ
إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً
مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَخْتِمُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ قَوْمًا مِّن يُّكَذِّبُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

84. И штом таму ќе дојдат, Аллах ќе рече: “Ти сметавте ли за лажни знаменијата Мои без да ги согледате со знаење? Или: Што работевте?”

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوْا قَالْ أَسَدَّثْتُمْ بَيْنَنَا
وَلَمْ تُخِطُوا بِهَا عِلْمًا أَنَاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. И заради зулумот нивни ќе се случи врз нив Говорот; не ќе можат ни да прозборат.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја определивме нокта за да се одморат во неа, а Денот очигледен? Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِسُكُوْفِيهِمْ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا أَلَيْسَ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. И Денот во кој ќе се дувне во Сурлата... Па, ќе се испреплашат и оние на небесата и оние на Земјата, освен оние кои Аллах сака. И сите ќе му дојадт, понизни!

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ
دَٰخِرِيْنَ ﴿٨٧﴾

88. И ги гледаш планините, мислејќи дека се неподвижни. Тие се креваат како што се креваат и облаците. Создавањето е - од Аллах, кој ја усовршува секоја работа. Он, навистина, е Известен за она што го работите!

وَرَأَى الْجِبَالَ تَحْطِبًا أَجَاوِدَةً وَهِيَ ثَمَرٌ مِّنَ السَّحَابِ
صَبَّغَ اللَّهُ الَّذِي لَا تَنفِكُ كُلُّ شَيْءٍ
إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَفْعَلُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. Оној кој ќе дојде со добро ќе има нешто уште подобро. Онаквите на Денот тој ќе бидат поштедени од стравот.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ عَٰمُونَ ﴿٨٩﴾

90. А оние кои ќе дојдат со зло... па, со лицата свои ќе бидат фрлеви во огнот: “Се казнувате за она што го работевте!”

91. Наредено ми е, навистина, да го обожавам Господарот на овој град кој Он го посвети. И сè што е - Негово е! Да, наредено ми е да бидам меѓу Послушните,

92. и да го кажувам Кур’анот. Па, оној кој по патот е упатен, е упатен, секако, за себеси, а оној кој во заблуда скршна... па, кажи: “Еден сум, навистина, од опоменувачите.”

93. И кажи: “Благодарение на Аллах! Он ќе ви ги покаже знаменијата Свои...па, ќе ги препознаете. И Господарот твој не е рамнодушен кон она што го работите!”

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
هَلْ يُخْرَجُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ. وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ. فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

ЕЛ-КАСАС (Кажувања) XXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Та, син, мим!

2. Еве ајети од Книгата јасна.

3. Ти кажуваме вистина од
кажувањата за Муса и фараон-
от, за луѓето кои веруваат.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم

بَلَاكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ
بِالْحَقِّ لِغَوْرٍ مُّؤْمِنُونَ ﴿٢﴾

4. Фараонот, навистина, се воздигнуваше по земјата и жителите нејзини во дружини ги разединуваше, ослабнувајќи ги еднисодруги, колејќи ги синовите нивни и оставајќи ги во живот ќерките нивни. Тој, навистина, беше меѓу безредниците!

5. И Ние посакуваме да ги даруваме оние кои се угнетени на земјата; ги поставуваме за водачи и ги поставуваме за наследници,

6. и ги зацврстуваме на земјата и правиме фараонот, Хаман и војските нивни да го здогледаат она од што тие, токму, стравуваат.

7. И ѝ вдахнавме на мајката на Муса: “Дој го! Па, кога ќе ти падне страв, фрли го во река, не стравувај и не тагувај! Ние, навистина, ќе ти го вратиме и ќе го одредиме за еден од пејгамберите!”

8. И тогаш семејството на фараонот го зеде за да биде пријател нивни и грижа нивна. Фараонот и Хаман и војската нивна, навистина, беа грешници!

9. И жената на фараонот рече: “Радост за моето око и за твоето око! Не убивај го. Можеби ќе ни биде од корист или, пак, да си го

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَ هُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١﴾

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٢﴾

وَنُمَكِّنْهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَمَجَنَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٣﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ كَالْقَيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤﴾

فَالنَّظْفُورُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَجَنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿٥﴾

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي وَلَئِنْ لَا نَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا

посиниме.” И ништо, токму, не усетуваа!

10. И срцето на мајката на Муса веднаш стана празно; таа само што тоа не го развидели. И Ние да не го зајакневме срцето нејзино таа, секако, ќе беше меѓу неверничките.

11. И таа ѝ рече на сестрата негова: “Следи го!” И ете, така таа го здогледа од далечина. И ништо оние не усетуваа!

12. И од порано Ние му забранивме доилки. Таа, тогаш, рече: “Да ви ги покажам ли домакините кои ќе се грижат за него, и кои ќе го советуваат?”

13. Па, го вративте кај мајка му за да се зарадува окоото нејзино, да не тагува и да знае дека ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, но, ете, мнозинството од нив не знаат!

14. И бидејќи сјакна и стаса, Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме добротинителите!

15. И влезе во градот во време кога жителите негови не го запазија. Па, најде на два човека кои се тепаа. Едниот беше од неговата пријателска а

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَرَّغًا إِنْ كَادَتْ لَتَنِدِيَ بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْكَرِ ﴿١٠﴾

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ﴿١٢﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَى آثِمِهِ كَى نَقَرَعَيْنَهَا وَلَا تُحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا وَمِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ

другиот од неговата непријателска дружина. И го повика во помош оној од дружината негова против оној од дружината непријателска. И Муса го удри со рака и го усмрти, и рече: “Ова е дело шејтанско. Шејтанот, навистина, е непријател и скришнувач во заблуда отворена!”

16. Муса рече: “Господаре мој, направив зулум, навистина, за себеси... па, прости ми!” И Он му прости. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!

17. И рече: “Господаре мој, бидејќи ме опсипа со благодати, никогаш нема да бидам зад силниците!”

18. И тој, тогаш, се најде во градот, плашејќи се и очекувајќи нешто; и ете го оној кој вчерадента бараше помош од него, довикувајќи го. Муса му рече: “Ти си, навистина, во заблуда јасна!”

19. И бидејќи посака да го зграби оној што им беше и на двајцата непријател, рече: “О Муса, посакуваш ли да ме убиеш како оној што го уби вчера? Посакуваш, знам, да бидеш силник на земјава а не посакуваш да

فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَهُ

إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ

ظَهيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي

أَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ

لَكَ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ

يَمْوَسَّى أَتُرِيدُ أَنْ نَقْتُلَكَ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ

إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ

أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

бидеш меѓу оние кои ред поставуваат.”

20. И пристигна еден човек од преградието, брзајќи и рече: “О Муса, главешините, навистина, се договараат да те убијат. Ти советувам, тогаш, да се иселиш.”

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوِيُّ
إِبْرَاهِيمَ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٦٠﴾

21. И Муса го напушти градот исплашен, очекувајќи да му се случи нешто. Рече: “Господару мој, избави ме од народот зулумкарски!”

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾

22. И бидејќи се упати во пресрет на Медјен, рече: “Господарот мој, можеби, ќе ме упати по патот вистински.”

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي
أَن يَهْدِيَني سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٦٢﴾

23. И бидејќи стигна до водата на Медјен, тука најде една дружина на луѓе кои го напојуваа добитокот и виде две девојки настрана кои ги држеа животните свои. И рече: “Каква тешкотија имате вие двете?” Рекоа: “Нема да го напоиме добитокот додека не одат овчарите. А бабо ни е стар човек.”

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ
أُمَّرَاتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا سَقَىٰ
حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأُبْرِكَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

24. И тогаш го напои добитокот свој а потоа се скри во сенка и рече: “Господаре мој, јас сум, навистина, сиромав за какво било добро да ми дадеш!”

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٦٤﴾

25. И тогаш едната од нив му се приближи и, срамејќи се, рече: “Те вика бабо за да те награди, бидејќи го напои добитокот наш. И кога дојде кај него и кога му ги кажа кажувањата, рече: “Не плаши се, се спаси од народот зулумџарски!”

26. Едната од нив рече: “О бабо, изнајми го. Најдобро е, навистина, да изнајмиш јак и доверлив!”

27. Тој рече: “Сакам да те венчам со едната од двете ќерки мои. Треба да работиш кај мене осум години, па ако ги наполниш десет, а тоа од тебе зависи, а не сакаш да те присилам на тоа, ќе видиш дека сум, иншаллах, меѓу добрите.”

28. Муса рече: “Ете, тоа е меѓу мене и меѓу вас. И кој било рок да го исполнам, ништо нема да направам против мене. А за ова што го зборуваме Аллах е Закрилник.”

29. И бидејќи Муса се сложи за рокот, тргна со семејството своје, здогледа оган на едната страна од брдото Тур, и му рече на семејството своје: “Застанете, здогледав оган; можеби ќе ви дојдам од него со вест некаква или со зажарено дрво за да се стоплите.”

فَجَاءَهُهُ أَحَدُهُمَا تَمْشِي عَلَى آسْتَحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَبَى يَدْعُوكَ لِجَزْءٍ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ لِأَخِي أَأَرِيدُ أَنْ نَبْتَغِي آسْتَحْيَةً إِنَّكَ خَيْرَ مَنْ آسْتَجَرْتَ الْقَوْمَ الْأَمِيْنَ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنِّي أَرِيدُ أَنْ أَكْثَلَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَةَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿٢٩﴾ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلْ عَلَيْكُمْ مِنْهَا نَخِيرٌ أَوْ جَذْوَةٌ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

30. И бидејќи се приближи до огнот, некој го повика од десната страна на долината, од крајот благословен, од стебло: “О Муса, Јас сум, навистина, Аллах, Господарот на световите!”

31. И фрли го стапот твој. И бидејќи виде како лази како лукава змија, ги сврте плеките и не се врати. “О Муса, приближи се и не плаши се. Ти си, навистина, меѓу безбедните!

32. Стави ја раката твоја во дебот твој: и, ете, ќе стане бела, без зло, и собери ги пазувите од страв. Ете, два доказа за фараонот и големците негови. Тие се, навистина, народ расипнички.”

33. Муса рече: “Господаре мој, јас, навистина, убив еден од нив, и се плашам да не ме убијат.

34. И брат ми Харун појасно зборува... па, испрати го со мене да ми помогне, да го потврди она што јас го зборувам: се плашам, секако, да не ме сметаат за лашко.”

35. Аллах рече: “Ќе ја зајакнеме твојата рака со брат ти и на двајцата ќе ви дадеме власт, и не ќе можат да ви се приближат. Вие сте оние што ќе ве следат -

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسْ
إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَلِكُ كَانَهَا
جَانًّا وَلَنْ مُدِيرًا وَلَمْ يَظْعَبْ يَمْوِسْ أَقْبَلَ
وَلَا يَخْشَى إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ
بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمًا فَسَقِيرَ ﴿٣٢﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْنَا
مَعِيَ زِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

قَالَ سَشَدُّ عُصْدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلُ لَكُمَا
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَنْبِيَانَا
أَسْمَاوَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْغَالِيُونَ ﴿٣٥﴾

со знаменијата Наши - и
победници сте.

36. И бидејќи Муса им дојде со знаменијата Наши, јасни, рекоа: “Ова е само смислено волшебништво. Вакво нешто не сме чуле од предците наши одамнешни!”

37. И Муса рече: “Господарот мој најдобро го знае оној кој ќе дојде со Патоказ од Него, и кои ќе победат во светот. Зулумкарите, навистина, не ќе успеат!”

38. И фараонот рече: “О големци, не знам дека имате друг бог освен мене. Запали го огнот за глина, о Хамане, а потоа сосидај за мене една кула за да се вишнам кон богот на Муса, бидејќи мислам дека тој е меѓу лашковците!”

39. Се изнаду фараонот и војската негова по земјата, бесправно! И навистина мислеа дека нема да ни се вратат!

40. И тогаш Ние ги пофакавме фараонот и војската негова и ги фрливме в море. Та, погледни каква беше казната за зулумкарите!

41. И Ние ги одредивме да бидат водачи за повикување кон

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّقَرَّرٌ وَمَا سَعَيْنَا بِهِدًا
فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى
مِنْ عِنْدِهِ. وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ بِآيَاتِهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنَ عَلَى الطَّلِينِ
فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ
مُوسَى وَإِنِّي لَأُظَنُّهُ مِنْ الْكَذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَسْتَكَبَرُوا وَوَجَّهُوهُ فِي الْأَرْضِ يَغْتَرِبُوا الْحَقِّ
وَوَلَّوْا أَنفُسَهُمْ إِلَيْنَا لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ. فَسَبَّحْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى الْفَسَادِ

огнот. А на Денот суден не ќе им се помогне.

42. И проклетството Наше ги следеше на овој свет, а на Денот суден ќе бидат меѓу посрамните.

43. И на Муса, секако, Ние Книга му дадовме по уништувањето на поколенијата одамнешни - светлина за луѓето, и Патоказ и Милост за да се сеќаваат.

44. И не беше на западната страна кога на Муса Ние му спуштивме наредба, а не беше ни меѓу сведоците.

45. Но, поколенија многу Ние подигнавме и животот им го продолживме. И ти повеќе не беше присутен меѓу жителите на Медјен да им ги кажуваш ајетите Наши: ајети се она што го испраќаме.

46. И не беше покрај Тур кога Ние го повикавме. Но, еве, милост од Господарот твој за да го опомениш народот на кој не му беше дојден опоменувач пред тебе за да се сеќаваат.

47. И да не речат - штом ќе ги снајде казната за она за што го направија рацете нивни -

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٤﴾

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ
وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿١٥﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَحْمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَيَقُولُوا رَبِّنا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

“Господаре наш, зошто не ни испрати пејгамбери? Па, ќе ги следевме ајетите твои и ќе бевме меѓу верниците!”

48. И бидејќи им дојде вистината од Нас, рекоа: “Зошто не му е дадено нешто слично на она што му е дадено на Муса? Оние не го порекнуваа она што му е дадено на Муса од порано.” Рекоа: “Две волшебништва кои едносодруго се поддржуваат. “Зборуваат: “Ние не веруваме во сето тоа!”

49. Кажи: “Донесете, тогаш, од страна на Аллах Книга која подобро ќе упатува од Теврат и Кур’ан. Би ја следел само ако сте искрени.”

50. Па, ако не ти се освијат, тогаш, знај дека, навистина, оние ги следат страстите свои. А кој повеќе скршнал во заблуда од оној кој ја следи страста своја, кој е без Патоказ од Аллах? А Аллах, навистина, не го упатува народот зулумџарски!

51. И Ние, навистина, им испраќавме говор постапно за да се сеќаваат.

52. Оние на кои им е дадена Книгата пред Кур’анот, токму, веруваат во него.

أَيْنِكَ وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا
وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هِيَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَقِعُونَ مِنْ كُنْهُ صَدِيقَاتٍ ﴿٥٩﴾

إِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

53. И кога им се кажува, зборуваат: “Верувавме во него. Тоа, секако, е вистина од Господарот ваш. Ние и пред него бевме Послушни.”

54. Ќе ја добијат двојната награда своја: беа трпеливи, за злото возвраќаа со добро и делеа од ‘рскот што Ние им го дадовме.

55. А кога, пак, ќе слушнат бесмислица, рамнодушни се кон неа, и велат: “Нам делата наши а вам делата ваши. Селамун алејкум! Не ни требаат незнајковците!”

56. Ти, навистина, не го упатувааш оној кого сакаш, туку Аллах упатува кого сака. Он најдобро ги знае упатените!

57. И зборуваат: “Ако го следиме со тебе Патоказот ќе бидеме истерани од земјава наша.” - Нели ги населивме во земјата света, безбедна, од која никнат плодови од сè, како ‘рск Наш? Но, мнозинството од нив не знаат!

58. И колку градови Ние уништивме со растурен начин на живеење! Па, ете ги живеалиштата нивни во кои, по нив, живеат само малкумина. Ние, токму, ги наследивме!

وَإِذْ يُنَادِي عَلَيْهِمْ قَالُوا أَمْ آتَيْنَاهُ إِلَهُهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ آخِرَهُم مَّا يَصِرُ لَهُ وَيُدْرَهُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمَن آوَىٰ زَنْبُهُمْ يُفْقَوْنَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا تَنْبَغِي الْجَهْلِيَانِ ﴿٥٥﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَن يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهْدَىٰ مَعَكَ تَنَحَّطَفُ مِن أَرْضِنَا
أَوْ لَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْنَىٰ إِلَيْهِ
تَمَرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ وَزَقْنَا مَن لَّدُنَا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا
فَإِذَا سَنَّ كُفَّهُمْ لَمْ تُشْكِن مِّن بَعْدِهِ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

59. Господарот твој не ги уништува градовите додека на народите нивни не им испрати пејгамбер којшто ќе им ги кажува ајетите Наши. И Ние не ги уништивме градовите а жителите нивни да не беа зулумџари!

60. И сè што ви е дадено е само уживање во животот на овој свет, и украс е негов. А она што е кај Аллах е - подобро и потрајно. Нема ли да се вразумите?

61. Оној кому ветивме ветување убаво еднаков ли е на оној кому му дадовме да ужива во животот на овој свет? А овој на Денот суден ќе биде меѓу предводниците во Џехеннемот.

62. На Денот во кој Он ќе ги повика, па ќе рече: "Кој ви се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?"

63. Оние врз кои ќе се овистини зборот ќе речат: "Господаре наш, еве ги оние кои ги скршнавме: ги скршнавме токму онака како што нè скршнаа. Од нив се откажуваме пред Тебе. Не нè обожаваа!"

64. Ќе им се рече: "Повикајте ги божествата ваши." Ќе ги повикаат, но нема да им се освијат. И ќе ја здогледаат

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا
رَسُولًا يُتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ
كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
مِنَ الْمُخْضَرِينَ ﴿٦١﴾

يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كَانُوا إِلَّا تَابِعِي وَكَفَّ ذِكْرَهُمْ فَهُمْ لَا يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسْهَدُونَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسْهَدُونَ ﴿٦٤﴾

казната. Е, да беа меѓу упатените!

65. А на Денот во кој ќе ги повика, ќе рече: “Што им одговоривте на пејгамберите?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

66. На Денот тој, вестите за нив не ќе се слушаат; ниту ќе постапуваат прашања едниадруги.

فَعَمِيَّتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ

فَهُمْ لَا يَسْأَلُونَ ﴿٦٦﴾

67. Па, оној кој се кае, кој верува, кој работи добро...можеби ќе биде меѓу спасените.

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاسَىٰ

أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. И Господарот твој создава што сака и избира што сака. Оние немаат избор. Славен е Аллах и Возвишен, над она што Му го здружуваат.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ

لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

69. Господарот твој го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелоденуваат.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ

وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

70. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него. Благодарноста е - само Негова! И на овој свет и на Ахирет. Пресудата, исто така, е - само Негова. И Нему ќе Му се вратите!

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُسُوفُ الْأُولَىٰ

وَالْآخِرَةُ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

71. Кажи: “Кажете ми - ако Аллах реши нокта да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви даде светлина. Не слушате ли?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Кажи: “Не гледате ли дека - ако Аллах реши денот да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви овозможи да се одморите во ноќта? Не гледате ли?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِن لَّدُنْ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ اللَّيْلُ تَسْكُبُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

73. И од милоста Своја! Он ви ги определи и денот и ноќта за да се смирете во нив, и за да ја посакувате добрината Негова, и за да бидете благодарни.

وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُبُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. И Денот во кој Он ќе ги повика...Потоа ќе им рече: “Каде се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?”

وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

75. И од секој народ Ние ќе извадиме по еден сведок, па ќе им речеме: “Донесете ги доказите ваши!” Ќе узнаат дека вистината е - Аллахова, и далеку од нив ќе се оддалечат оние што ги измислуваа.

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

76. Карун, навистина, беше од народот на Муса, а потоа, веднаш, им направи насилство. И Ние му дадовме ризници на богатство чии клучеви не може да ги подигне ни цврста дружина на луѓе. И кога му рече народот негов: “Не дуј се. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се дујат!”

﴿٧٦﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

77. И посакувај го она што Аллах ќе ти го даде во Куката

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

ахиретска. Но, не заборавај го и уделот твој и на овој свет. И биди добар како што Аллах е добар кон тебе. И не посакувај безредие на земјава! Аллах, навистина, не ги љуби безредниците!

78. Карун рече: “Да, дадениот ми имот го стекнав со мое знаење.” - Не знаеше ли дека Аллах, навистина, уништи пред него поколенија многу, кои беа појаки од него, и кои збираа и повеќе. А силниците не ќе бидат ни прашувани за гревовите свои.

79. И излезе тој меѓу народот свој, со сиот украс свој. Оние, кои го посакуваа животот на овој свет, рекоа: “Е, кога би имале нешто слично на она што му е дадено на Карун! Он, навистина, има среќа голема!”

80. Оние со даденото им знаење, зборуваа: “Тешко вам! Наградата Аллахова е подобра, секако, за оној кој верува и кој работи добро.” - Ќе ја постигнат само трпеливите!

81. И Ние, тогаш, ги згмечивме него и куќата негова в земја. Никаква дружина, освен Аллах, не можеше да му помогне, и немаше никој кој ќе го поддржи.

82. А оние кои посакуваа вчерадента да бидат на местото

وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ دُونِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُفْسِدُهَا إِلَّا الْأَصْدِيقُ ﴿٨١﴾

خَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ
لَهُمْ مِن فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مِنَ الْمُنْصَرِينَ ﴿٨٢﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ

негово, зборуваа: “Извесно е дека Аллах дава ‘рск кому сака од робовите Свои. Он, исто така, определува. Да нè одликуваше Аллах со тоа ќе бевме и ние згмечени во земјата.” И сигурно е дека неверниците не ќе успеат.

83. Куќата ахиретска Ние ја определивме за оние кои не сакаат да се дујат и безредие да прават на земјава. Ете, тоа е награда за богобојазливите.

84. Кој ќе дојде со добро ќе има уште подобро од тоа, а кој ќе дојде со зло... па, не ќе бидат наградени оние кои работеа злодела. Ќе им припадне само она што го работеа.

85. Оној што ти го пропишува Кур’анот, навистина, ќе те врати во местото на враќање. Кажи: “Господарот мој најдобро го знае оној кој оди по Патоказот и оној кој оди по беспакето очигледно!”

86. Ти воопшто не се надеваше дека Аллах ќе ти објави Книга како милост од Господарот твој. И никако немој да бидеш задни-на на неверниците!

87. По објавената ти Книга сигурно е дека нема да те одвратат од ајетите Аллахови. Повикувај го Господарот твој! И

وَيَكَاذِبُ اللَّهُ يُسْطِرُّ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مِّنْ اللَّهِ عَلَيْنَا
لَخَسَفَ بَنُو وَيْكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ
إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى
وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٦﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ
وَأَدْعُ إِلَى رِبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

никако немој да бидеш меѓу
многубошците!

88. И не повикувај се на друг бог освен на Аллах! Нема друг бог освен Него! И сè ќе пропадне, освен Него. Пресудата е - Негова и Нему ќе Му се вратите.

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

ЕЛ-АНКЕБУТ(Пајажина) XXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

2. Мислат ли луѓето дека ќе бидат оставени да речат "Веруваме", а да не се стават во искушение.

3. Ние веќе и оние пред нив ги ставивме во искушение. Аллах сигурно добро ги познава оние кои вистина зборуваат и оние кои лажат,

4. или мислеа ли оние кои работеа злодела дека ќе Ни се оддалечат? Е, само колку е лошо она што го просудуваат!

5. Оној кој се надева на средбата со Аллах...Он е Слушачи Зналец! Та, часот на Аллах ќе дојде.

6. А оној кој се бори... та, се бори за себеси. Аллах, нависти-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْع

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا أَمْكَأَ مِنْهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٢﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ

ина, е независен од световите!

7. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние сигурно ќе им ги отстраниме злоделата нивни и ќе ги наградиме со најдобра награда за она што го работеа.

8. И Ние го задолживме човекот да се однесува убаво кон родителите свои. А ако се трудат да Ми припишуваат здруженик, а немаш никакво знаење за тоа, тогаш, немој да ги слушаш. Кон Мене води враќањето ваше па јас ќе ве известам за она што го работевте.

9. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги воведеме меѓу добрите.

10. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: - “Веруваме во Аллах” - а кога ќе им се случи незгода по патот на Аллах, мислат дека сплетката на луѓето е како казната на Аллах. А ако им дојде помош од Господарот твој, сигурно ќе речат: “Ние, навистина, бевме со вас!” - Нели е Аллах Оној кој добро го знае она што е во градите на луѓето?

11. И Аллах, секако, ги знае оние кои веруваат, а секако ги знае и лицемерните!

لَعَنَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

وَوَضِعْنَا لَإِسْمِ بْنِ آدَمَ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾

12. Оние кои не веруваат им зборуваат на оние кои веруваат: “Следете го патот наш, зашто ќе ги понесеме, навистина, гревовите ваши!” - Оние не можат да понесат ниеден грев свој; лашковци се, навистина!

13. Ќе го понесат сигурно бремето свое, а и бремето со другите бремиња свои. А на Денот суден ќе одговараат за она што го сплеткареа.

14. И Нух веќе Ние го испративме до народот негов, и тој остана меѓу нив илјада, помалку педесет години. Па ги погоди потопот, зашто беа зулумкари.

15. Па, Ние ги избавивме Нуха и луѓето на бродот, и ги определивме како знамение за световите.

16. И Ибрахим, исто така, кога му рече на народот свој: “Обожавajte го Аллаха и плашете се од него. Ете, тоа ви е подобро ако знаете.

17. Вие ги обожававте киповите а не Аллаха, навистина! И лага создавате. Оние кои, секако, обожаваат друг бог, освен Аллах, не поседуваат ‘рск за вас. Та, од Аллах посакувајте ‘рск; обожавajte Го и бидете Му

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ هُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٢﴾

وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْقَرُوا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

благодарни. Нему ќе Му се вратите!”

18. А ако го сметате за лашко... та, и народот пред вас ги сметаше за лашковци. Пејгамберот е должен само да извести јасно!

19. Не гледаат ли како Аллах го почнува создавањето, и како го возобновува? Ете, тоа за Аллах е лесно, навистина!

20. Кажите: “Патувајте по земјата па погледнете како започна создавањето. Потоа Аллах тоа ќе го создаде на Денот суден.” Аллах, навистина, е Кадар за сè!

21. Он казнува кого сака и Он се смилува кому сака; и Нему ќе Му се вратите!

22. Не ќе можете да ја избегнете казната ни на Земјата ни на небото. Вие, освен Аллах, немате ни заштитник ни поддржник!

23. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови и во средбата со Него...онаквите не тагуваат за милоста Моја; за нив има казна болна!

24. Одговорот на народот на Ибрахим беше: “Убијте го или фрлете го во оган!” Па, Аллах

وَلَنْ تَكْذِبُوا فَعَذَبَ اللَّهُ الَّذِينَ كَذَبُوا مِنْ قَبْلِكُمْ
وَمَاعَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

فَلْيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَإِلَيْهِ
تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ
يَكُونُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ ۚ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

го избави од огнот. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.

25. И Ибрахим рече: “Да, вие прифативте други божества, освен Аллах, заради наклоноста едникондруги во животот на овој свет. Потоа, на Денот суден, не ќе признаваат еднисо-други, ќе се проколнуваат еднисо-други - а огнот е престојувалиштето ваше. Не ќе имате никакви поддржници!

26. И Лут нему му поверува, и рече: “Јас сум, навистина, патник кон Господарот мој. Он, секако, е Силен и Мудар!”

27. И Ние му го подаривме Исаха и Јакуба, а на потомството негово и пратеништво и Книга му дадовме. И му ја дадовме наградата на овој свет, а на Ахирет тој ќе биде, навистина, меѓу добрите!

28. И кога Лут му рече на народот свој: “Вие, навистина, правите срамно дело во кое никој пред вас меѓу луѓето не претходеше.”

29. На мажите ли ќе им пристапувате, и патиштата ли ќе ги пресечувате, и на состаноците ваши ли срамно дело ќе

لَا يَذَرُ لِقَوْمِهِ يَوْمَئِذٍ مَثْوًى ۝١١

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِثْلَهُ أَوْ كُنَّا مَعَهُ
بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَبَلَغَتْ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ ۝١٢

۞ فَأَمَّا لُوطُ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٣

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَلَنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ۝١٤

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ
الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝١٥

أَيُّكُمْ لَأَتَأْتِيَ الرَّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ
وَتَأْتُونَ فِي كَادِيكُمْ الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَتْ
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابٍ

правите? Одговорот нивни беше само следното тврдење: “Дај ни ја казната Аллахова ако си меѓу искрените!”

30. Лут рече: “Господаре мој, помогни ни против народот безреднички!”

31. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Ибрахим со радосница, рекоа: “Да, ние ќе ги уништите жителите на овој град. Жителите негови, секако, се зулумкарите!”

32. Ибрахим рече: “Да, во него живее Лут.” Рекоа: “Ние најдобро знаеме кој живее во него. Ќе го спасиме него и семејството негово, но не и жената негова, зашто таа беше меѓу казнетите.”

33. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Лут, почувствува неудобност; градите му се стеснаа. Рекоа: “Не плаши се и не тагувај! Тебе и семејството твое, навистина, ќе ве спасиме, но не и жената твоја која, всушност, е меѓу казнетите!”

34. Да, на жителите од овој град ќе им спуштиме казна од небо заради пакоста што ја правеа.

اللَّهُ إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٥٢﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا
إِنَّمَا هُمْ كُفَّاءٌ أَهْلُ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّمَا أَهْلُهَا
كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٣﴾

قَالَ إِن فِيهَا لُوطٌ قَالُوا اخْرُجْ أَعْلَمْ بَيْنَ فِتْنَةٍ
لِّنُجِيبَهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٤﴾

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَهُمْ
وَصَافَّ بِهِمْ دُرْعًا قَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ
إِنَّمَا مُجْرَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٦﴾

35. Ние знамение јасно оставивме од него за луѓето кои сфаќаат.

36. И до Медјен дојде братот нивни Шуајб, па рече: “О народе мој, обожавајте Го Аллаха, надевајте се во Денот ахиретски и не сејте по земјата безредие!”

37. Па, го сметаа за лашко и, ете, ги погоди земјотрес: останала во домовите нивни, скаменети!

38. И Ад и Семуд, исто така! Да, ви беше јасно она што се случи со становите нивни. И Шејтанот им ги разубави делата нивни и ги одврати од патот, а тоа јасно го гледаа.

39. И Карун, и фараонот и Хаман, исто така! Им дојде Муса со јаснотии, и се дуета по земјата, и казната не ја избегнаа.

40. Да, Ние ги казнивме заради гревовите негови. На некои од нив Ние им испративме страшен глас, на некои од нив им испративме глас силен, а некои од нив, пак, ги згмечивме во земјата, а некои, пак, ги потопивме. Но, Аллах никаков зулум не им направи, оние самите зулум си направија!

41. Оние кои прифатија други заштитници, освен Аллах, се

وَلَقَدْ رَكَنَّا إِلَيْهَا آيَةً يَنْتَظِرُونَ
يَقُولُونَ ﴿٢٥﴾

وَالِلَّهِ مَنَيبُ أَحَاظِهِمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَنْقُورُ
أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٢٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿٢٧﴾

وَعَادَا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِّنْ مِّنْكَرِهِمْ وَرَبُّكَ لَهُمُ السَّيِّطُونَ
أَعْمَلْتُمْ فَضْدَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانُوا مُسْتَقِيمِينَ ﴿٢٩﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الْعُصْبَةُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا لَهُ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ آغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ

слични на пајажина која си го плете домот. А најслабиот дом, навистина, е домот на пајажината. Е, само кога би знаеле!

42. Да, Аллах ги знае оние кои, освен Аллах, се повикуваат. Он е Силен и Мудар!

43. И овие примери Ние ти ги изнесуваме за луѓето. И само зналците нив ги сфаќаат.

44. И небесата и земјата Аллах ги создаде со вистина. Ете, во тоа, навистина, има знамение за верниците!

45. И кажувај го од Книгата она што ти се вдахнува, и намаз извршувај. Намазот, навистина, те одвраќа од пакоста и од срамното дело. Споменувањето на Аллах, секако, е најголема работа. Аллах го знае она што го правите!

46. И не расправајте со Следбениците на Книгата, освен на најдобар начин, а не и со оние меѓу нив кои зулум направија. И кажете: “Веруваме и во она што ни се објавува и во она што ви се објавува. И нашиот и вашиот

كَشَلَّ الْعَنْكَبُوتُ أَخَذَتْ بَيْتًا
وَلَئِنْ أَوْهَرَ الْبُيُوتَ لَبَيَّتُ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

وَقُلْ أَفَلَا مَثَلٌ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

أَتَلَّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقْرَأَ الصَّلَاةَ
إِذَا الصَّلَاةُ تَنَهَىٰ عَنْ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَأْتِي
هِمْ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا
بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
وَاللَّهُ وَاللَّهُمَّ وَحْدُوْنَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

Бог е еден Бог; ние сме само Нему Послушни.”

47. Ете, така Ние ти ја објавивме Книгата. Па, оние на кои Книга им дадовме веруваат во неа. И меѓу нив, исто така, има кои веруваат во неа. А за ајетите Наши расправаат само неверниците.

48. Ти пред неа не кажуваше ниту една Книга, а не ја пишуваше ни со твојата десна рака...во овој случај ќе се посомневаа оние кои неविстина зборуваа.

49. Книгата ја сочинуваат ајетите јасни во градите на оние со даденото им знаење. И за ајетите Наши расправаат само неверниците.

50. И зборуваат: “Зошто не му се објавуваат знаменија од Господарот негов?” Кажи: “Знаменијата се, навистина, кај Аллах. Јас сум само опоменувач јасен!”

51. Не се задоволуваат ли со тоа што Ние, секако, ти објавивме Книга која им се кажува? Ете, во тоа, навистина, има милост и опомена за луѓето кои веруваат!

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ
بِیْمِينِكَ إِذَا لَا تَرَاهُ الْمُجْتَهِلُونَ ﴿٤٨﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي صُورِ اللَّيْلِ أُتُوهُ
أَلْعَلَّكُمْ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Кажи: “Аллах е доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Оние кои во неискривното веруваат и кои не веруваат во Allah, токму, се поразените.

53. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А да нема рок определен, казната, секако, ќе им дојдеше. Несреќата ќе им дојде, навистина, ненадејно, без и да усетат.

54. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А Џехеннемот, секако, ќе ги опфати неверниците:

55. на Денот кога ќе ги обземе казната и над нив и под нив, и кога ќе им се рече: “Искусете го она што го работевте!”

56. О робови мои, вие кои верувате, Земјата Моја е широка - та, само Мене обожавајте Ме!

57. Секој човек ќе ја проба смртта. Потоа Нам ќе ни се вратите.

58. А на оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги известиме дека во Џеннетот

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالطَّبَاطِئِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَ هُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَٰئِنْ جِئْتَهُمْ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْطَاهُمْ وَيَقُولُ دُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

يَعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّي ارْضَىٰ وَسِعَةً فَإِنِّي فَاعِدُونَ ﴿٥٦﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

има одаи под кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава наградата за трудољубивите:

59. оние кои беа трпеливи и кои се потпираа врз Господарот свој.

60. И колку животни има кои не си го стекнуваат 'рскот нивни. Нив и вас Аллах ве храни. Он е Слушач и Зналец!

61. А кога, пак, би ги прашал: Кој ги создаде небесата и Земјата, и кој ги потчини Сонцето и Месечината, сигурно ќе речат: "Аллах!" Па, тогаш каде кинисуваат?!

62. Аллах дава 'рск кому сака од робовите Свои, и Он му одредува мера. Аллах, навистина, знае сè!

63. А кога, пак, би ги прашал: "Кој спушта вода од небесата, со која ја оживува земјата по мртвилото нејзино?" "Сигурно ќе речат: "Аллах!" Кажи: "Благодарение на Аллах!" Но, мноинството од нив не сфаќаат.

64. Животот на овој свет е само игра и забава; животот во Куќата ахиретска, секако, е вистинскиот. Е, кога би знаеле!

فِيهَا نَعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٥٩﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

وَكَيْفَ أَتَىٰ مِنَ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رَزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِنَّا كُمْ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٤﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَاةُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾

65. Кога ќе се качат во чамецот го повикуваат Аллаха, чисто, исповедувајќи ја верата, и бидејќи ќе ги избави на копно, ете, здружник Му припишуваат,

66. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме, и за да уживаат; па, ќе узнаат!

67. Не гледаат ли дека Ние харемот го направивме безбеден? Околу него луѓето еднисо-други се крадат. Па, во невести-ната ли веруваат, а благодатот Аллахов не го признаваат?

68. И кој е поголем зулумкар од оној кој измислува лага врз Аллах, или кој ја смета лажна Вистината а веќе таа им дојде? Нели во Џехеннемот е престоју-валиштето за неверниците?

69. А оние кои се борат за Нас ќе ги упатиме по патиштата Наши. Аллах, навистина, е со добротворителите!

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا بَجَّوْنَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَمْتَعُوا فُسُوقَ
يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّا وَنَا وَيُخَفَّفُ
النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ
وَبِغَيْرِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿١٨﴾

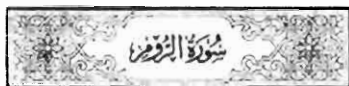
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٠﴾

ЕР-РУУМ (Византијци) XXX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Византијците се победени,

غَلِبَتِ الرُّومُ ﴿١﴾

3. во земјата соседна: по поразот нивни ќе победат

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٢﴾

4. за неколку години. Наредбата е - Аллахова и пред и по. На Денот тој ќе ѝ се радуваат верниците

فِي يَضَعُ سِنِينَكَ لِلَّهِ الْأَنْتُمْ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ
وَيَوْمَ يُذْفَرُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

5. на помошта Аллахова. Он помага кому сака. Он е Силен и Сомилосен!

يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْكَافِرُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

6. Ветувањето е - Аллахово. А Аллах не го изневерува ветувањето Свое. Но, мнозинството на луѓето не знаат!

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

7. Ја знаат само надворешноста на животот на овој свет, а за Ахирет се рамнодушни!

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ
هُمْ غَفِلُونَ ﴿٦﴾

8. Зошто не размислуваат за самите себеси? Она што Аллах го создаде и на небесата и на Земјата, и она меѓу нив, го создаде само со вистина и до рок определен. Мнозинството на луѓето, навистина, не веруваат во средбата со Господарот свој!

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِأَحْلَى مَسْئَةٍ
وَلَإِنْ كَثُرُوا مِنْ النَّاسِ يُلْقَايَ رَبَّهُمْ
لَا تُكْفِرُونَ ﴿٧﴾

9. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Беа појаки од нив: ја ораа земјата и градеа врз

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا
الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

неа повеќе од она што го градеа.
И им доаѓаа пејгамберите нивни
со јаснотии. Аллах, секако, не
им нанесе зулум, туку самите
себеси зулум си направија!

10. Потоа настапи казна за оние
кои лошотии нанесуваа, кои
ги сметаа за лажни ајетите
Аллахови и кои ги исмеваа.

11. Аллах го започнува созда-
вањето а потоа го возобновува.
А потоа кај Него се враќате!

12. И на Денот кога ќе настапи
Часот силниците ќе изгубат
надеж.

13. И не ќе имаат меѓу здруже-
ниците свои посредници. Не-
верници се, токму, заради
здружениците нивни!

14. И на Денот кога ќе настапи
Часот...тогаш ќе се разделат
едни од други.

15. А што се однесува до оние
кои веруваа и кои работеа добри
дела...па, тие во Бавча ќе се
радуваат!

16. А што се однесува до оние
кои не веруваат...ги сметаа за
лажни ајетите Наши и средбата
на Ахирет...па, тие во казната ќе
се сместат.

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لَآلِهَةً لِّظُلْمِهِمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ أُسْتُوا السَّوْءُ أَن كَذَّبُوا
بِعَايِنَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاتٌ
وَكَانُوا لِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٤﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفَرُونَ ﴿١٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَهُمْ فِي رَوْحَةٍ يُخْبَرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٧﴾

17. Па, славен нека биде Аллах и при легнувањето ваше, ноќе и при станувањето ваше, дење.

فَسَبِّحْ لِلَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

18. Благодарноста Нему му припаѓа и на небесата и на Земјата, и приквечерина и напладне.

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Од мртвото Он вади живо, а од живото Он вади мртво, и Он ја оживува земјата по мртвилото нејзино. И ете, вака ќе бидете изведени!

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

20. А меѓу знаменијата Негови е и тоа што Он ве создаде од земја, а потоа, ете, станавте луѓе растурени насекаде.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. А од знаменијата Негови е и тоа што од вас Он создаде жени за да најдете смирна во нив. И меѓу вас определи и љубов и милост. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

22. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и различието на јазиците ваши и на боите ваши. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за учениите.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

23. А од знаменијата Негови е и спиењето ноќе и дење, и стремежот ваш кон добрината

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои слушаат.

24. А од знаменијата негови е и тоа што Он ви ја покажува молњата за да се уплашите и да се надевате, и Он од небесата ви спушта вода, па со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат.

25. А од знаменијата Негови е и тоа што Он ги одржува и небесата и Земјата со наредбата Своја. А потоа штом ќе ве повика од земјата со еден повик, ете, ќе се појавите!

26. И она на небесата и она на Земјата е - Негово; и сè Нему му е потчинето!

27. И Он е Оној кој го започнува создавањето а потоа го возобновува. Ова е најлесно за Него. Највисокиот пример и на небесата и на Земјата е - Неговиот. Он е Силен и Мудар!

28. Од вас самите, за вас, Он ви дава пример. Имате ли меѓу оние кои се во сопственост ваша здруженици, во 'рскот што Ние ви го дадовме? Па, еднакви ли

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٣٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْجِي بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣١﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ
ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلٌّ لَهُ فَغْنِيُونَ ﴿٣٣﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٤﴾

صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ
مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِن شُرَكَاءَ
فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

сте во тоа, и се плашите ли од нив како што се плашите едниодруги? И ете, така Ние потенко ви ги објаснуваме ајетите за луѓето кои сфаќаат.

29. Но, не! Оние кои направија зулум ги следеа желбите свои без знаење. Па, кој ќе го упати оној кого Аллах во заблуда го скршнал? И оние немаат поддржници!

30. Па, исправи го лицето свое кон чистата вера, кон Аллаховата природа со која ја создаде природата на луѓето. И нема измена во создавањето Аллахово. Ете, таа вера е вистинската вера, но мнозинството на луѓето не знаат,

31. приклонувајќи се кон Него. Плашете се од Него и намаз извршувајте, и немојте да бидете меѓу многубошците,

32. меѓу оние кои ја поделија верата своја и кои станаа деленици. И секоја странка е радосна со она што го поседува.

33. И кога на луѓето ќе им се случи штета некаква, го повикуваат Господарот свој, приклонувајќи Му се. А потоа кога ќе им даде да ја вкусат милоста

الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ
مَنْ نَصْرِينَ ﴿٣٠﴾

فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

﴿٣٢﴾ مُبِينٍ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا
كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ عَوَّزَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْ رَّحْمَتِ إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ
بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

Негова... ете, една дружина меѓу нив... Му припишуваат здруженик на Господарот свој,

34. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме. Но, уживајте, па ќе узнаете!

35. Или: Им испративме ли доказ кој им зборуваше за она за што оние здруженик Му припишуваат?

36. И кога Ние ќе испратиме луѓето да ја вкусат милоста се радуваат на неа, а ако им се случи зло некакво, заради она што го направија рацете нивни, ете ги како очајуваат.

37. Не гледаат ли дека Аллах дава 'рск кому сака и дека Он одредува со мера. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.

38. Па, дај му го правото негово и на ближниот, и на сиромавиот, и на патникот... Тоа е подобро за оние кои го посакуваат лицето Аллахово. Онаквите се, токму, спасени!

39. Она што го давате заради лихва, за да се лихвари по имотот на луѓето... та, кај Аллах, не се зголемува. А она што го давате како зекат, поса-

لَيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا بِسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَسْكَتُ ﴿٣٥﴾
يَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
سَيِّئَةٌ مِمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ فِي ذَلِكَ لَابِتٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

فَنَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَوْلَىٰ بِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا ءَاتَيْنَهُمْ مِنْ رَبِّا لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا
عِنْدَ اللَّهِ وَمَا ءَاتَيْنَهُمْ مِنْ زَكَاةٍ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْطَرُّونَ ﴿٤٠﴾

кувајќи го лицето Аллахово...
та, тоа, ете, за нив ќе се удвои.

40. Аллах е Оној кој ве создава,
а потоа 'рск ви дава, а потоа,
пак, ќе ве усмрти и, конечно, ќе
ве оживи. Дали меѓу здружени-
ците ваши, меѓу вас, има некој
кој ќе направи такво нешто?
Славен нека биде Он и
Возвишен над она што Му го
здружуваат!

41. Се појави безредие и на
копно и на море, токму, заради
она што го спечалија рацете на
луѓето за да го вкусат некои од
оние кои тоа го работеа,
можеби да се поправат.

42. Кажи: "Патувајте по земјата
и гледајте каква беше казната за
оние од порано. Мнозинството
од нив беа, секако, многубош-
ци!"

43. Па, сврти го лицето твое
кон верата вистинска пред да
настапи Денот, кој не ќе може
никој од Аллах да го отфрли. На
Денот тој ќе се разединат:

44. оној кој не верувал...па,
неверството негово ќе биде
против него, а оној кој работел
добро...па, тоа, таквите, за
себеси си го подготвија,

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ
مِنْ ذَلِكَ مِمَّنْ شَيْءٌ وَنُسَبِحُحَمْدَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

فَاقْرَأْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَاسِمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَ يُخَذُّ يَصْدَعُونَ ﴿٤٣﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلَا نَفْسٍ يَمُدُّهُنَّ ﴿٤٤﴾

45. за да ги награди Он оние кои веруваа и кои работеа добри дела заради задоволството Негово. Он, навистина, не ги љуби неверниците!

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

46. А од знаменијата Негови е и тоа што Он го испраќа ветрот како радосница за да искусите нешто од милоста Негова, и за да плови бродот со наредбата Негова, за да тежнеете кон добрината Негова и за да се заблагодарувате.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتُبْنِعُوا مِنْ فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

47. И пред тебе, секако, Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. Па, им доаѓаа со јаснотии. Потоа Ние ги казнивме оние кои се силеа во зло, а верниците, пак, ни беше обврска да ги потпомогнеме.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَآهَوْا
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите кои, ете, ги гонат облаците по небото па, со посак Негов, ги растегнуваат и на парчиња ги дробат. Па, така гледаш како дождот излегува од нив кој, кога ќе падне кому Он сака од робовите Негови, тие му се радуваат,

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَيُرَى
الدُّدَّ يُخْرَجُ مِنْ خِلَالِهِ. فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ
مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. и покрај тоа што, навистина, беа очајни пред да падне врз нив.

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾

50. Погледни ги, тогаш, трагите на милоста Аллахова: како ја оживува земјата по мртвилото

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْرِجُ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمَخْيُ الْمَوْفِقِ

нејзино. Он, навистина, ќе ги оживи мртвите. Он е Кадар за сè!

51. А кога Ние би им испратиле ветар кој сè ќе пожелти и потоа тие, секако, зулум ќе прават и нема да веруваат.

52. Ти, навистина, не можеш да ги натераш да те слушнат мртвите, ниту, пак, можеш да го натераш глувиот да го слушне повикот кога е свртен од тебе,

53. а ниту, пак, можеш да ги упатиш слепите од нивното скршнување во заблуда; можеш да ги слушнеш само оние кои веруваат во знаменијата Наши - овие се Послушните!

54. Аллах е Оној кој ве создаде слаби, а по слабоста моќ ви дава, а по моќта, пак, слабост ви дава и, секако, старост. И Он го создава она што го сака. Он е Зналец и Кадар!

55. А на Денот кога ќе се случи Часот, силниците ќе се колнат дека само еден час останале. Ете, така оние и порано кинисуваа.

56. А оние со даденото им знаење и иман ќе речат: “Вие останавте, секако, како што е

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَّةَ الدَّعَاةَ
إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالِهِمْ إِنْ تُسْمِعْ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا تُفَكَّنُونَ ﴿٥٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ
اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ

тоа означено во Книгата Аллахова, до Денот на оживувањето. А ова е Денот на оживувањето, но вие, ете, тоа не го знаевте.”

57. Па, на Денот тој оправдувањата на оние кои зулум направија не ќе им користат и од нив не ќе се бара ни да се оправдуваат.

58. Во овој Кур’ан Ние, веќе, им изнесовме пример од сè по нешто. И кога би им дошол со знамение некако оние кои не веруваат сигурно ќе речат: “Вие само невинности изнесувате!”

59. Ете, така Allah ги запечатува срцата на оние кои не знаат.

60. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. И никако нека не те вознемируваат оние кои не се уверени!

ЛУКМАН (Лукман) XXXI

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

2. Еве ајети од Книгата мудра:

3. Патоказ и Милост за добротинителите -

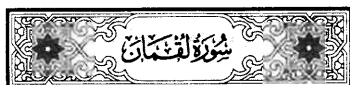
وَلْيَكُنْكُمْ كُنْتَ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذِرَتُهُمْ
وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٢﴾

4. кои намаз клањаат и кои зекат даваат, и кои се уверени во Ахирет;

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿١﴾

5. онаквите се по Патот на Господарот свој и оние се, токму, спасените!

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢﴾

6. Меѓу луѓето има и такви кои купуваат празен говор за забава за да се скршнуваат во заблуда, незнаејќи, од Аллаховиот пат, и кои го прифаќаат за да се исмеваат. За нив има казна срамна.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٣﴾

7. И кога . му се кажуваат ајетите Наши ја врти главата надуено, како да не ги слуша, како во ушите негови да има тежина. Па, зарадувај го со казната болна!

وَإِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِ أَنْتَنًا أُولَىٰ مُسْتَكْبِرًا كَانُوا لَا يَسْمَعُوهَا كَأَن فِي أذُنِهِمْ وَفَرَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤﴾

8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат има, навистина, благословени бавчи ценнети,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ أَلْوَمٌ ﴿٥﴾

9. во нив за навек ќе останат. Ветувањето Аллахово е - вистина. Он е и Силен и Мудар!

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

10. Гледате како Он ги создаде небесата без столбови, а по земјата брдата ги расфрла за да не се тресете, и по неа, исто така, растури животни секакви... И од небесата Ние вода ви спуштаме и од земјата овозможивме

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ زَرْوَاهَا وَالْقَفَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسٍ أَنْ يُشِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

да никнат од сè парови благодарни.

11. Ова е создавањето Аллахово. Па, тогаш, покажете ми го она што го создадоа оние, освен Него. Но, зулумџарите сигурно се скршнати во заблуда јасна.

12. И на Лукман, секако, Ние му дадовме мудрост: “Биди благодарен на Аллах!” А оној кој е благодарен та, за себеси е благодарен, а оној кој не верува, та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

13. И кога Лукман му рече на син му, советувајќи го: “О синко, не здружувај Му на Аллах здружник. Здружувањето здружник, навистина, е зулум голем!”

14. И на човекот Ние му одредивме да се однесува добро кон родителите свои. Мајката го носеше, слабејќи од ден во ден, и го доеше две години: “Биди благодарен, и Мене и на родителите твои. Свратиlišтето е - кон Мене!

15. А ако родителите се трудат да те наговорот да Ми припишуваш здружник за што, всушност, не знаеш ништо, немој да им бидеш послушен, но

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرَوْنِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ. بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

وَلِذَلِكَ لَقْمَانُ الْإِسْلَامُ وَهُوَ يُعْطِيهِ. يَنْبَغِي لِأَشْرَكَ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ
أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾

وَأِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ تَعَالَىٰ مَرْجِعُكُمْ

примерно однесувај се кон нив на овој свет. И следи го патот на оној кој Мене ми е послушен. Потоа враќањето ваше до Мене води, па ќе ве известам за она што го работевте.”

فَأَنِتُّكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. “О синко мој, било да е направено нешто колку голушка, па и да е во пустина, на небесата или на Земјата, Аллах ќе го покаже. Аллах, навистина, е Чувствителен и Известен!

يَبْخِيْ اِيْنِهَآ اِنْ تَكُ مِنْ قَالٍ حَبْرَةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾

17. О синко мој, клањај намаз, наредувај добро и забранувај зло. И биди трпелив во она што ќе ти се случи. Ете, тоа, навистина, е меѓу решителните работи.

يَبْخِيْ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰٓى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾

18. И не врти го лицето од луѓето, и не оди по земјата горделиво: Аллах, навистина, не го љуби ни горделивиот ни надуениот.

وَلَا تَصْغِرْ خَدَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْسِسْ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾

19. И биди умерен во одот твој а намали го и гласот твој. Од гласовите најлошиот, навистина, е гласот магарешки!

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

20. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата? И Он ве опсипа со благодатите Свои: и видливи и невидливи. А меѓу луѓето има и

الَّذِيْنَ تَرٰوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظٰلِمَةً وَّيٰۤاَيُّهَا النَّاسُ مِنْ يُّحْدِلُ فِىْ اللّٰهِ يَغْيِرْ عَلَيْهِ وَاَلْهَدٰى وَلَا كُتِبَ عَلَيْهِ ﴿٢٠﴾

такви кои расправаат за Аллах и без знаење и без Патоказ и без Книга светла.

21. И кога им беше речено: “Следете го она што Аллах го објави!” Рекоа: “Не, ќе го следиме она што го најдовме кај предците наши.” И тогаш ли кога Шејтанот ги повикува кон казната цехеннемска?

22. А оној кој ќе го предаде лицето свое на Аллах а добротинител е... тој веќе се фатил за најцврстото јаже. Аллахова е конечницата на работите!

23. А оној кој не верува... па, нека не те загрижува неверувањето негово. И кон Нас е враќањето нивно и Ние, секако, ќе ги известиме за она што го работеа. Аллах, навистина, го знае она што е во градите.

24. Ние ќе им дадеме да уживаат едно кратко време, а потоа ќе ги турнеме во тешка казна.

25. А ако, пак, ги прашаш: “Кој ги создаде небесата и Земјата?” Сигурно ќе речат: “Аллах!” Но, ете мнозинството од нив не знаат!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ
مَا نَحْمَدُكَ عَلَيْهِ أَبَدًا وَلَا نَنْفَعُكَ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
وَالِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ؛ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

نُفَعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ
إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

26. Она што е на небесата и на Земјата е - Аллахово. Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

27. А кога сите стебла на земјата би биле перциња а морето мастило, на кое ќе му се придружат уште седум мориња, не би се исушиле зборовите Аллахови. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

28. Создавањето ваше и оживувањето ваше е само како создавањето еден човек. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

29. Не гледаш ли дека Аллах, секако, го вовлекува денот во ноќта, а ја вовлекува ноќта во денот и ги потчини и Сонцето и Месечината? И сè тече до рок определен. А Аллах е Известен за она што го работите!

30. Ете, тоа, токму, заради она што Аллах е вистина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!

31. Не гледаш ли дека чамецот плови по морето, секако, со благослов на Аллах за да ви покаже од знаменијата Свои? Во тоа, ете, има, навистина, знаменија за секој трпелив и благодарен.

32. И кога бранот, голем како облак, ќе ги покрие, го молат

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ
وَالْبَحْرِ مِمْدَهُ، مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ آبْحُرٍ
مَانَعَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَبْعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَنْعَمَتِ اللَّهُ
لِرَبِّكُمْ مَنْ أَيْتَنَاهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٧١﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَاطِلٌ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

Аллаха, искрено, искажувајќи ја верата кон Него. И бидејќи ќе ги спаси, доведувајќи ги до копното, само некои од нив покажуваат умереност. Знаменијата Наши не ги признава само силникот и неверникот!

33. О луѓе, плашете се од Господарот ваш и плашете се од Денот во кој ни родителот на своето дете не ќе му помогне, а ниту, пак, детето во нешто ќе му помогне на својот родител. Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Животот на овој свет, тогаш, никако нека не ве понесе и Шејтанот, исто така, нека не ве оддалечи од Allah!

34. Знаењто за Часот, секако, е само кај Allah. И Он спушта дожд и Он го знае она што е во утробите. Човекот не знае утре што ќе заработи; човекот не знае и во која земја ќе умре. Allah, навистина, е Зналец и Известен!

ЕС-СЕЦДЕ (Сецде) XXXII

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!

لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَسَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي
وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُرْسِلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ
تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Објавувањето на Книгата, во која нема сомнение, е од Господарот на световите.

تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَارْتَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْمَلِئِينَ ﴿١﴾

3. Или зборуваат: “Тој го измислува.” Но, не! Тоа е вистина од Господарот твој за да го опомениш народот кому не му е дадена опомена, пред тебе, за да се упатат.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَهُمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٢﴾

4. Аллах е Оној кој ги создаде и Земјата и небесата и она што е меѓу нив за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Вие, освен Него, немате ни поддржник ни посредник. Па, нема ли да се присетите?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

5. И Он управува со сè она што е меѓу небесата и Земјата, а потоа, во Денот определен, кон Него ќе се извиши: на Денот кој трае илјада години, според она како што вие броите!

يُدِيرُ الْأُمُورَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤﴾

6. Ете, Он е Зналец на јавното и тајното, Силен и Сомилосен!

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

7. Кој ја создаде секоја ствар во најдобар облик, и Кој, создавањето на човекот, го започна од глина.

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٦﴾

8. А потоа, породот негов, го создава од избрана капка вода.

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٧﴾

9. А потоа Он го обликува и му вдахнува од духот Свој, и ви

ثُمَّ رَسَوْنَاهُ فَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا وَجَعَلَ لَكُم

дава и слух, и вид и срца. Малкумина заблагодарувате.

10. И зборуваат: “Кога ќе исчезнеме на земјата па повторно ли ќе бидеме создадени?” Но, оние во средбата со Господарот нивни не веруваат.

11. Кажи: “Мелекот на смртта, кој ви е за тоа одреден, ќе ве усмрти, а потоа кон Господарот ваш ќе се вратите.”

12. Е, кога би ги видел силниците наведнати со главите нивни пред Господарот свој: “Господаре наш, и видовме и слушнавме, врати нè повторно назад; ќе работиме добро. Ние сме, секако, уверени!”

13. Е, кога би сакале на секоја душа би ѝ го дале упатството нејзино, но зборот вистински е - Мој. Џехеннемот, секако, ќе го исполнам и со џинови и со луѓе, заедно!

14. Па, вкусете го Џехеннемот, зашто заборавивте на средбата на овој Ден ваш. И Ние забораивме на вас, и вкусете ја казната на вечноста за она што, токму, го работевте!

15. Во ајетите Наши, навистина, веруваат оние кои, кога ќе се споменат, паѓаат на сеџде, и

الْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا

مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ حَدِيدٍ

بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ ﴿١١﴾

﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرَ بِكُمْ

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسُورُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ

عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا

نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى

وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ

الْخَالِدِينَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا

خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

кои Го слават, величајќи Го, Господарот свој, и кои не се дујат!

16. Страните нивни од постела се накривуваат, повикувајќи го Господарот свој, и од страв и од желба, и кои делат од 'рскот Наш што им го дадовме.

17. Па, ниедна душа не знае какви радости им се кријат... награда за она што го работеа.

18. Еднаков ли е верникот со расипникот? Не можат да се изедначат!

19. А што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат...та, за нив има престојувалиште од бавчи ценнетски, подготвени за она што го работеа.

20. А што се однесува, пак, до расипаните...та, огнот е престојувалиштето нивно. Секојпат кога ќе посакаат да излезат од него ќе бидат вратени во него, и ќе им се вели: "Искусете ја казната огнена за која сметавте дека е лажна!"

21. И Ние ќе дадеме сигурно да искусат казна помала покрај казната голема за да се покајат.

22. А кој е поголем зулумџар од оној кој, кога ќе му се

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

نَجَافٍ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا مِّمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا

споменат знаменијата на Господарот негов - а тој, ете, е рамнодушен кон нив? Ќе ги казниме, секако, силнишите!

23. И на Муса, навистина, Ние му дадовме Книга: не сомневај се во средбата со Него. Ние него го одредивме да биде патоказ за синовите Израилови.

24. И меѓу нив Ние одредивме водачи кои упатуваа со наредбата Наша, по стрпливоста нивна, и кои беа уверени во знаменијата Наши.

25. Господарот твој, навистина, ќе ги раздвои на Денот суден заради она за што, токму, станаа деленици.

26. Нели им се укажува дека колку поколенија Ние пред нив уништивме преку чии живеалишта одат? Ете, во тоа, навистина, има знаменија. Не слушаат ли?

27. Не гледаат ли како Ние ја тераме водата кон сувата земја и како со неа вадиме растение со кое се хранат и добитокот нивни и тие самите. Не гледаат ли?

28. И зборуваат: “Кога ќе дојде Победата ако сте искрени?”

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
مِّن لِّقَائِهِ ۚ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
وَكَانُوا إِنَّا إِلَهُ قَوْمِهِمْ ﴿٢٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم
مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّأَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا نَّكُلُّ مِنْهُ نَفْسَهُمْ
وَأَنفُسَهُمْ ۚ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

29. Кажи: “На Денот на Победата верувањето на оние кои не веруваа не ќе им користи, и не ќе им се даде рок.”

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

30. Та, сврти се од нив и чекај! Тие, секако, чекаат!

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَيْهِمْ مِّنْ ظُرُورٍ ﴿٣٠﴾

ЕЛ-АХЗАБ (Сојузници) XXXIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О пејгамберу, плаши се од Аллах и немој да им бидеш послушен на неверниците и дволичните. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

2. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
يَعْلَمُ تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿٢﴾

3. И потпри се врз Аллах; Аллах е Доволен Поддржник!

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

4. Аллах на ниеден човек не му даде две срца во градите негови. И не ви ги одреди жените ваши од кои со зихар се разделувате да бидат мајки ваши, а ниту, пак, посинетите, да бидат синови ваши. Тоа се само зборови со устите ваши. Аллах ја зборува вистината и Он упатува по патот вистински!

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ. وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ النَّبِيُّ تَزْوِجُهُنَّ مِنْهُنَّ أَهْلِيكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

5. Викајте ги по бабовците нивни; тоа е поисправно кај

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

Аллах. Но, ако вие не ги познавате бабовците нивни... па, тоа се браќа ваши по вера и заштитници ваши. А ако во тоа, пак, некако згрешите, немате грев. Но, грев е она што го намераваат срцата ваши. Аллах е Простувач и Сомилосен!

6. Пејгамберот, за верниците, е поблиску од нив самите; а жените негови се мајки нивни. А сродниците, според Книгата Аллахова, се поблиску едни-содруги и од верниците и од мухаџирите, освен ако не им направите некакво добро на заштитниците ваши што, секако, е наведено во Книгата.

7. И кога Ние го прифативме договорот од пејгамберите нивни, и од тебе, и од Нух, и од Ибрахим, и од Муса, и од Иса, синот на Мерјем...од нив прифативме договор цврст!

8. За да ги земе на одговорност искрените заради искреноста нивна; а за неверниците Он им подготви казна болна.

9. О верници, сетете се на благодатот Аллахов кон вас: кога ви дојдоа војски, па против нив испративме ветар и војски

فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَلَا حُزْنَ عَلَيْكُمْ
فِي الَّذِينَ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾

الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ
أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولَئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ
بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا عَلِيمًا ﴿٧﴾

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا
لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾

кои не ги видовте. Аллах го гледа она што го работите;

10. кога ви дојдоа и над вас и под вас, и кога погледите ви се скаменија, и кога срцата во градите ви застапаа, и кога за Аллах секакви помисли имавте.

11. Тука верниците беа ставени во искушение и беа потресени со потрес жесток.

12. И кога дволичните и оние со заболени срца зборуваа: “Аллах и пејгамберот Негов ништо не ни ветија освен измама!”

13. И кога една дружина од нив рече: “О жители на Јасриб, тука немате опстанок. Вратете се!” И една заедница меѓу нив побара одобрение од пејгамберот, зборувајќи: “Домовите наши се незаштитени” - а не беа незаштитени. Посакаа само да се дадат во бегство.

14. А да им се влезеше од предградијата негови и да се побараше од нив да направат сплетки тоа сигурно ќе го направеа; во нив ќе се задржеа само малку,

15. оние веќе и порано му ветија на Аллах дека нема да се

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
وَإِذْ رَأَيْتُمُ اللَّابِئِصْرَ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
الْحَنَاجِرَ وَظَنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾

هَٰذَا لِكَيْ تُبْلَى الْمُؤْمِنُونَ وَزَلْزَلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَرْيَبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَنَسْتَفِذْ فَرِيقٌ مِنْهُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ
إِنْ يَبُوءْ تَاعُودَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْدَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ آفَاطٍ رَاهَتْهُمْ سُلَيْمُوا الْفِتْنَةَ
لَأَنُوهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلَّفُونَ

вратат назад. А за ветувањето кон Аллах се одговара.

16. Кажите: “Ако бегате од смртта бегството никогаш не ќе ви користи, или, пак, гинењето: само кратко време ќе уживате.”

17. Кажите: “Кој е тој кој ќе ве сочува од Аллах? Ако Он посака да ви нанесе зло или ако Он посака да ви подари милост.” Оние, освен Аллах, немаат ни заштитник ни поддржник!

18. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои прекоруваа и кои им зборуваа на браќата свои: “Дојдете со нас!” И малкумина од нив тргнаа во војна,

19. шкржави во помошта кон вас. А кога ќе настапи стравот ги гледаш како гледаат во тебе, играјќи со очите свои како да се во пресрет на смртта. А кога стравот ќе помине ве вознемируваат со јазиците остри, шкржави да направат некакво добро. Таквите не веруваат па, Аллах, ќе ги упропасти делата нивни. Тоа за Аллах, секако, е лесно.

20. Сметаат дека сојузниците не отидоа. Или ако сојузниците се вратат оние би сакале повеќе да бидат со бедуините в пустина, и да се распрашуваат за вестите

الَّذِينَ كَانُوا عَهْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٥﴾

قُلْ لَنْ نَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنِ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ
أَوْ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لِمَنْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ مِنَكُمُ الْفَاقِلِينَ لِاخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَقْظُونَ
إِلَيْكَ تَدْوِيرًا يَعْنِيهِمْ كَالَّذِي يُغْنِي عَنْهُ مِنَ الْمَوْتِ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوهُمْ بِالسِّنَةِ جَدَادِ
أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِسُوا فَأَحْبَطَ
اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ
يَوَدُّ أَنْ لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَتْسَلُوكَ
عَنْ آبَائِكُمْ وَلَوِ كُنْتُمْ أَفْئِكُمْ

за вас. А да беа, пак, меѓу вас,
само малкумина ќе се бореа!

21. Во пејгамберот, навистина,
имате убав пример, за оној кој се
надева и во Аллах и во Денот
суден и кој Го споменува Аллага
многу!

22. И бидејќи верниците ги
здогледаа сојузниците, рекоа:
“Ова е она што ни го ветија и
Аллах и пејгамберот Негов.” И
Аллах и пејгамберот Негов
вистината ја зборуваа; и иманот
и послушноста само им се
зголемуваа.

23. Меѓу верниците има луѓе
кои го исполнија ветувањето
што му го дадоа на Аллах. Едни
од нив го положија животот, а
други, пак, тоа го очекуваат; не
направија никаква промена, во
ништо,

24. за Он да ги награти ис-
крените, заради искреноста нив-
на, и за да ги казни лице-
мерните. Ако, пак, посака, Он
ќе им прости. Аллах, навистина,
е Простувач и Сомилосен!

25. Аллах ги одврати оние кои
не веруваа со лутината нивна; не
постигнаа никакво добро. Аллах
за верниците е Доволен во бор-
ба. Аллах е Јак и Силен!

مَا فَتَنَّا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا ﴿٦١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ. وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ. وَمَا زَادَهُمْ
إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٦٢﴾

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَّنْ قُتِلَ وَفِي غَيْبَةٍ. وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ
وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٦٣﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ كَانَ
عَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْطِهِمْ لِرِسَالِهِمْ خَيْرًا وَكَفَى
اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتْنَالِ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٦٥﴾

26. И Он ги изведе Следбениците на Книгата од тврдините нивни кои ги помагаа и им влеа страв во срцата нивни: една дружина од нив ја отепавте а една, пак, ја заробивте.

27. И Он ви даде да ја наследите земјата нивна, и домовите нивни, и имотот нивни и земјата по која не одевте. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

28. О пејгамберу, кажи им на жените твои: “Ако го сакате животот на овој свет и украсот негов...па, дојдете, ќе ви го дадам доброто и ќе се разведам на добар начин.

29. А ако, пак, го сакате Аллах, и пејгамберот Негов и Куќата ахиретска...па, Аллах, навистина, на добротинителите им подготви награда голема!”

30. О жени пејгамберови, таа меѓу вас која ќе направи некое отворено срамно дело, казната ќе ѝ биде удвоена. Ете, тоа за Аллах е едноставно!

31. А на таа од вас, која е оддадена на Аллах и на пејгамберот Негов, и која работи добро дело, Ние ќе ѝ ја дадеме наградата нејзина во два наврата, и ќе ѝ ја подготвиме ‘рск благороден!

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَفَرِيقًا تَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٦٠﴾

وَأَوْزَكْنَكُمْ أَرْضَهُمْ وَأَنْبَرَهُمْ وَأُمُومَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٦١﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَوِّجَكِمْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتُهَا فَقُلُوا لِي أُمِّتْكُمْ وَأَسْرِكُمْ سَرًّا حَسِيلًا ﴿٦٢﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكِ بِشَيْءٍ مُّسْتَرْسَبٍ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ لِمَنْ ضَعُفَ عَنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٦٤﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ لِحَاقًا وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرًا مَّرْتَيْنٍ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٦٥﴾

32. О жени пејгамберови, вие не сте како другите жени. Ако сте богобојазливи... па, немојте да го дигате гласот зашто, тогаш, може да се предизвика желбата на оној во чие срце има болештина, и зборувајте убави зборови!

33. И останете во домовите ваши; и не покажувајте ја убавината онака како што се покажуваше убавината во цахилиетот одамнешен. И намаз извршувајте и зекат давајте, и на Аллах и на пејгамберот Негов бидете послушни. Аллах, навитина, посакува да го отстрани срамното дело од вас, о Ехлул Бејт, за да ве очисти, потполно!

34. И паметете го она што се кажува во домовите ваши: од ајетите Аллахови и мудроста. Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!

35. И за послушните мажи и за послушните жени, и за верниците и за верничките, и за потчинетите мажи и за потчинетите жени, и за искрените мажи и за искрените жени, и за трпеливите мажи и за трпеливите жени, и за понизните мажи и за понизните жени, и за

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتَ كَآحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ
إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ
وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا بُدِّلَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْخَافِضِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْخَافِضَاتِ وَالدَّكِرِينَ
اللَّهُ كَثِيرٌ أَوَّلُ الذِّكْرِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

мажите кои даваат милосрдие и за жените кои даваат милосрдие, и за мажите кои постат и за жените кои постат, и за мажите кои ги чуваат срамните места и за жените кои ги чуваат срамните места, и за мажите кои го споменуваат Аллаха многу, и за жените кои го споменуваат Аллаха многу... за сите нив Allah подготви и прошка и награда голема, навистина!

36. Не е на верникот и на верничката, кога Allah ќе одреди нешто а и пејгамберот Негов, да донесат избор за работите нивни. А оној кој е непослушен и кон Allah и кон пејгамберот Негов... тој веќе скршнал во заблуда очигледна!

37. И кога му рече на оној кого Allah го благослови и кого ти го благослови: “Задржи ја за себе жената твоја, и плаши се од Allah;” во душата твоја го криеш она што ќе го обелодени Allah, и од луѓето се плашиш. А Allah има право повеќе да се плашиш од Него. И бидејќи Зејд реши да се разведе од неа, Ние те оженивме со неа за да нема тешкотија за верниците при женeњето со жените на посинетите кога овие ќе решат да се разведат од нив. Наредбата Allahова, секако, е делотворна!

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾

وَإِذْ يَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

38. И за пејгамберот не е тешко да го работи она што Аллах му го наредува: таква беше одредбата Аллахова и кон оние порано; а наредбата Аллахова, секако, е премногу моќна,

39. за оние кои ги доставуваат посланијата Аллахови и кои од Него стравуваат, и кои од никого, освен од Аллах, не стравуваа... а Аллах е Доволен за полагање сметка.

40. Мухаммед, секако, не е ничии бабо од мажите ваши, но тој е само пејгамбер Аллахов и печат на пејгамберите. Аллах, навистина, знае сè!

41. О верници, споменувајте Го Аллаха, со споменување често!

42. И славете Го и наутро и навечер!

43. Он, токму, ве слави, а и мелеките Негови ве слават: за да ве избави од темнини во светлина. Он, навистина, е кон верниците Сомилосен!

44. На денот, кога со Него ќе се сретнат, поздравот нивни ќе биде: Селам! И за нив Он по - дготви награда благородна!

45. О пејгамберу, Ние, навистина, те испративме и како сведок, и како радосник и како опоменувач,

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
وَمَا كَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ
وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

46. и како повикувач, со одобрението Негово и кон Аллах и кон светилката што свети.

47. И зарадувај ги верниците дека за нив од Аллах, навистина, има добротиија голема.

48. И не слушај ги неверниците и дволичните, и отфрли ги навредите нивни, и потпри се врз Аллах. Аллах е Доволен Закрилник!

49. О верници, кога ќе ги венчате верничките со кои, пред да ги допрете, ќе се разделите, тие немаат обврска да го чекаат рокот определен, чии денови, токму, ги броите. Па, дајте им подарок венчан и убаво разделете се!

50. О пејгамберу, Ние, навистина, ти ги дозволивме жените твои на кои им ги даде венчаните подароци, и оние кои се во посед твој, кои Аллах ти ги даде со пленот, и ќерките на мицовците твои, и ќерките на халите твои, и ќерките на дајдовците твои, и ќерките на тезите твои кои се иселија со тебе; и жената верничка ако самата ќе му се подари на пејгамберот, а тој ќе посака да ја венча: ова се однесува само на тебе, а не и на верниците останати. Ние го знаеме, секако,

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٦٦﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٦٧﴾

وَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعُوا لَهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا كُنْتُمْ الْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ
عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَةٍ تَعُدُّوْنَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّوهُنَّ
سِرًّا جَمِيلًا ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ ءَاتَيْتِ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَمِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ
عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَتِكَ
وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرَ
مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِن أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ
مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْتَ مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتِ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٠﴾

она со што ги задолживме во
врска со жените нивни, и со оние
кои се во посед нивни за да
немаш никаква тешкотија. Ал-
лах е Простувач и Сомилосен!

51. Некои од нив со посак Твој
ги оддалечуваш, а некои, пак, со
посак Твој ги повикуваш. А ако
ја посакаш некоја меѓу оние кои
ги оддалечи немаш грев. Ете,
тоа е најлесно со радост да се
исполнат очите нивни, и да не
тагуваат, и да се задоволат со
она што им го даде. Аллах го
знае она што е во срцата ваши.
Аллах е Зналец и Благ!

52. По ова не ти се дозволени
жени, ниту тоа нив да ги
заменуваш со други жени, па и
покрај тоа што те вчу-
доневидува убавината нивна, ос-
вен оние кои се во посед твој.
Аллах, навистина, бдее врз се-
која работа!

53. О верници, не влегувајте во
собите на пејгамберот, освен
ако ви се дозволи заради храна.
Но, не да чекате додека се
зготви. Па, кога ќе бидете по-
викани, влезете! И кога ќе
јадете, растурете се, без да се
впуштате во разговор. Тоа,
секако, го вознемирува пејгам-
берот, а тој се срами вам да ви

﴿ تَرْجَى مِنْ نَشَاءِ مِنْهُمْ وَتُحْوَى إِلَيْكَ مِنْ نَشَاءِ
وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدَّى أَنْ نَقْرَأَ عَمَهُنَّ وَلَا يُعْزِرُكَ وَيَرْضَيْنَ
بِمَاءِ الْيَتَمِّ كَأَلْهِنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴾

﴿ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ يَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَبِيلًا ﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُدْعَاكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرٍ لَهُ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا
وَلَا مَسْتَنَسِينَ لِخَبَرِ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيَّ فَيَسْئَلَنِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَعِ
مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ

рече, а Аллах, пак, не се срами од вистината! А кога ќе барате од жените нешто, барајте од нив, тогаш, зад завеса. Тоа е почисто и за срцата ваши и за срцата нивни. Не ви е дозволено да го вознемирувате пејгамберот, а ниту пак, по него, да ги венчавате жените негови. Ете, тоа кај Аллах од вас, навистина, не е мала работа.

54. Дали нешто ќе криете или ќе обелоденувате... па, Аллах, навистина, знае сè!

55. За нив нема грев да бидат откриени што се однесува до бабовците нивни, и синовите нивни, и браќата нивни, и синовите од браќата нивни, и синовите од сестрите нивни, и жените нивни и оние кои се во посед нивни. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Сведок за сè!

56. Аллах и мелеките Негови, секако, го слават пејгамберот. О верници, славете го и вие и поздравете го со селам!

57. Оние кои Го вознемируваат Аллаха и пејгамберот Негов... Аллах, секако, ги проколни и на овој свет и на Ахирет, и Он им подготви казна срамна.

وَقُلُوبُهُنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ
اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٧﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٨﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ
وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَيْتِلَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَيْتِلَ أَخَوَاتِهِمْ
وَلَا نِسَاءَ إِيَّاهُمْ وَلَا مَمَالِكَهُمْ إِيْمَنَهُمْ وَأَقْبَلَنَّ اللَّهُ
إِلَيْكَ اللَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٩﴾

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٦١﴾

58. А оние кои ги вознемируваат верниците и верничките со она што тие не го заслужуваат, понесуваат, навистина, товар и грев јасен.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَأَنفَامُنِيًّا ﴿٥٨﴾

59. О пејгамберу, кажи им на жените твои и ќерките твои, и на жените од верниците да ги спуштат облеките. Ете, тоа е најлесно да се препознаат и да не се вознемируваат. А Аллах е Простувач и Сомилосен!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرِضَنَ
فَلَا يُؤْذِينَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾

60. Ако дволичните, и оние во чии срца има болештина, и оние кои низ Медина лаги шират не престанат... сигурно Ние ќе ти ја дадеме власта врз нив, и само за кратко време ќе останат соседи твои,-

لِّئَلَّا يَكُونَ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يَكُونُ أَوْرَثُكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

61. проколнети се тие; и каде било да се најдат, нека се притворат и нека се убијат!

لَمُعْمُورِينَ ۖ آيِسْنَا نُنْفِقُوا أَخِذُوا وَقُتِلُوا
تَفْتِيلًا ﴿٦١﴾

62. Таква беше праксата Аллахова кон оние кои поминаа пред нив. А ти никако не ќе најдеш измена во праксата Аллахова!

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ
وَلَن يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

63. Те прашуваат луѓето за Часот. Кажи: “Знаењето за него е при Аллах, навистина! Ти за него не знаеш; Часот, можеби, е сосема блиску!”

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ
وَمَا يُبْدِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

64. Аллах, секако, ги проколна неверниците и им подготви оган,

إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّ الْكَافِرِينَ ۖ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

65. и во него за навек ќе останат; не ќе најдат ни заштитник ни поддржник!

66. На Денот кога лицата нивни ќе се гнетат во огнот, ќе речат: “О тешко нам! Само да бевме послушни и на Аллах и на пејгамберот!”

67. И ќе зборуваат: “Господаре наш, бевме послушни и на предводниците наши и на големците наши, па нè скршнаа по патот на заблудата!

68. О Господару наш, дај им казна двојна и проколни ги со клетвата голема!”

69. О верници, не бидете како оние кои го вознемируваа Муса! Па, Аллах го оддалечи од она што го зборуваа. Кај Аллах тој беше угледен!

70. О верници, плашете се од Аллах и зборувајте само вистина!

71. Он ќе ви ги поправи делата ваши и Он ќе ви ги прости гревовите ваши. А оној кој е послушен и на Аллах и на пејгамберот Негов... тој ќе однесе, секако, победа голема!

72. И Ние, навистина, го изнесовме аманетот и пред небесата и пред Земјата, и пред

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

يَوْمَ تَقْلَبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ
يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَصْلُونَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾

رَبَّنَا انْعَمْهُمْ ضَعُفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى
فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

планините... и одбија да го понесат, плашејќи се од него, но ете, го понесе човекот. Човекот, навистина, е зулумкар и незнајко!

73. За Аллах да ги казни мажите дволични и жените дволични, и многубошците и многубошките, и Аллах да им прости на верниците и на верничките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

СЕБЕ (Себе) XXXIV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

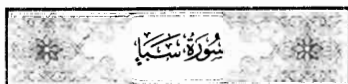
1. Благодарение на Аллах! Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово! Благодарноста му припаѓа и на Ахирет. Он е Мудар и Известен!

2. Он го знае и она што влегува во земјата и она што излегува од земјата, и она што се спушта од небо и она што се извишува кон небо. Он е Сомилосен и Простувач!

3. Неверниците зборуваат: "Нема да ни дојде Часот!" Кажи: "Да, се колнам во Господарот мој, дека ќе ви дојде, сигурно!" Он е Зналец на тајната. Ни на небесата ни на Земјата ништо,

إِنَّا نَسْنَأُ إِنَّمَا كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَصْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَفُورُ ﴿٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾

ни колку голушка, не може да Му се скрие; ни помало од тоа ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна.

4. За Он да ги награди оние кои веруваат и кои добри дела работат... на овие ќе им биде простено и ќе имаат 'рск благодарен,

5. а на оние кои се трудеа против ајетите Наши, сакајќи да ги оневозможат... ќе им припадне казна од казната болна.

6. Оние со даденото им знаење гледаат дека она што ти се објавува од Господарот твој е вистина и дека упатува кон патот на Силниот и за благодарност Достојниот!

7. Неверниците зборуваат: "Да ве упатиме ли кон еден човек кој ќе ве извести дека кога ќе се распарчете целосно, ќе се возобновете, навистина!

8. Фрла ли тој лага врз Аллах? Или, пак, тоа го прават циновите во него? Да, оние кои не веруваат во Ахирет се во мака и низ скршнување во заблуда далечна!

9. Не го гледаат ли она што е над нив и она што е зад нив, од небо и од земја? Кога би сакале

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿١﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا مَغْجِرِينَ أُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٢﴾

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ بَيْتِكَ عَلَى رَجُلٍ يُنْسِكُمْ
إِذَا مَرِقْتُمْ كُلُّ مَرْقٍ إِنَّكُمْ لَفِي حَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٤﴾

أَفَرَأَيْتُمْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جُنَّةٌ بَلَى الَّذِينَ لَا يَزِيدُونَهُ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٥﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
مَنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَفِيفٌ

би ги закопале во земја или би спуштиле врз нив парчиња од небо. Ете, во тоа, навистина, има знамение за секој роб послушен!

10. И на Давуд, секако, Ние му дадовме од добрината Наша -: “О брда, славете Ме со него, а и вие птици!” И за него Ние железото го смекнавме.

11. “Прави панцири целосни и плети ги добро жиците!” И работи добро дело! Јас, навистина, го гледам она што го работите.

12. И на Сулејман Ние ветрот му го потчинивме: само за едно утро дуваше колку за еден месец, и само за една вечер дуваше колку за еден месец. И за него Ние одредивме од изворот бакар да тече, и со одобрението на Господарот Негов, од диновите да работаат за него. А оној од нив кој скршнуваше од наредбата Наша Ние ќе одредиме да ја вкуси казната огнена.

13. Оние за него го работеа она што тој го посакуваше: и храмови, и споменици, и садови како чамци и котли неподвижни. - “Работете, о семејство Давудово, за да бидете благо-

الْأَرْضَ أَوْ تُسْقَطَ عَلَيْهِمْ كِفَايَتُكَ السَّمَاءِ
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّتَّبِعٍ ﴿٩﴾

﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَنْجَالُ أَوْبَى
مَعَهُ الطَّيْرُ وَالنَّارُ الْهَادِدَةُ ﴿١٠﴾

أَنْ أَعْمَلَ سَيِّغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا
صَلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوًّا شَرُّهُ وَوَأُخَاهُ شَهْرٌ
وَأَسْلَمْنَا لَهُ الْفُطُرُومَ مِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ
بَيْنَ يَدَيْهِ يَذَّنُ رَيْبَهُ وَمِنْ يَرْخُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا
نُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرُوبٍ وَنُصْبِيلُ وَجِفَانِ
كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتْ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ
شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾

дарни.” Малкумина од робовите Мои се благодарни!

14. И бидејќи решивме да умре, никој немаше кој да ги извести за смртта негова, освен едно животинче кое лази по земјата и кое го стопи стапот негов. И бидејќи тој падна, на циновите им стана јасно дека, доколку би ја знаеле тајната, не би ја вкусиле казната срамна.

15. Имаше доказ, секако, во Себе, во живеалиштата нивни: бавчи и од левата и од десната страна. - “Јадете од ‘рскот на Господарот ваш и бидете Му благодарни. Е, колку добар предел и Господар Простувач!”

16. Па, се спротиставија. И Ние им испративме поплава од преградата која попушти, и бавчите нивни ги заменивме со две други бавчи, со плодови горчливи, со грмушки и со неколку срдовици.

17. Ете, така Ние ги казнивме затоа што не веруваа. Кого, тогаш, освен неверниците казнивме?

18. Меѓу нив и градовите кои Ние ги благословивме одредивме градови приметливи, а меѓу нив одредивме, исто така, расстојание. И патувајте низ нив и ноќе и дење, безбедни!

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا خَرَّ تَبِيتَ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَافٍ فِي مَسْكَهُمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ بَلَدَةً
طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ
وَأَقْلٍ وَشَقِيٍّ وَمِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا
وَهَلْ يُخْرِجُ إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْبَيْنَ الْفَرَىٰ إِلَىٰ بَرْكٍ فَتَبَدَّلَ الْأَرْضُ
ظَهْرًا وَبَطْنًا فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ
وَأَيُّكُمْ آمِنٌ ﴿١٨﴾

19. Па, рекоа: “Господаре наш, повлечи растојание меѓу патувањата наши! “Самите себеси зулум си направија: ги оставивме само во кажувањата и во целост ги расцепивме. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!

20. И го потврди Иблис, секако, мислењето негово за нив: па, ете, го следеа, но не и една дружина на верници:

21. врз нив немаше никаква власт; но само да се знае, секако, кој верува во Ахирет, а кој, токму, во него се сомнева. И Господарот твој е Заштитник на сè!

22. Кажи: “Повикајте ги оние кои, освен Аллах, ги замислувате. Не поседуваат ништо, ни колку една голушка ситно, ни на небесата ни на Земјата: во нив оние не соучествуваат ништо а ниту, пак, Он од нив очекува помош некаква.”

23. Кај Него не користи посредувањето, освен за оној за кого Он ќе одобри. И кога од срцата нивни ќе го снема стравот ќе речат: “Што рече Господарот ваш?” Ќе речат: “Вистина!”; Он е Вишен и Голем!

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَضْرٍ
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِلَهِسَ ظَنُّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيفًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ﴿٢١﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
لَا يَمْلِكُونَ سِقَالَ ذُرِّعَةٍ فِي السَّمَوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكَ
وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ
حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

24. Кажи: “Кој ви дава ‘рск и од небесата и од Земјата?” Кажи: “Аллах!” И уште: “Ние сме или, пак, вие сте по Патоказот или по беспакето очигледно?”

25. Кажи: “Вие не ќе одговарате за она што ние го згрешивме, а ниту, пак, ние ќе одговараме за она што го работите.”

26. Кажи: “Господарот наш ќе не збере, потоа Он, меѓу нас, ќе пресуди праведно. Он е Судија и Зналец!”

27. Кажи: “Покажете ми ги оние здруженици кои ги прикачувате за Него. Но не! Аллах е Оној кој е Силен и Мудар!”

28. И за сите луѓе Ние те испративме како радосник и опоменувач, но, ете, мнозинството на луѓето не знаат.

29. И зборуваат: “Кога еднаш ќе се оствари таа закана, ако сте искрени?”

30. Кажи: “Па, вие ќе се сретнете на Денот чие доаѓање не можете ни за миг да го забрзате а ниту да го задоцните.”

﴿قُلْ مَنْ مَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قُلْ لِلَّهِ وَإِلَىٰ أُولَٰئِكَ لَعَلَّ هُدًى
أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾

﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونِي عَمَّا أَجْرَمَ
وَلَا تَسْأَلُونِي عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ
وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾

﴿قُلْ أَرَأَيْتِ الَّذِينَ اتَّخَفْتُم بِهِ ۖ شُرَكَاءُ كَلَّابٌ
هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ﴾

﴿قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِزُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَفْتِحُونَ﴾

31. Неверниците зборуваат: “Никојпат не ќе веруваме во овој Кур’ан ниту во она што му претходеше!” - А кога би видел, кога зулумкарите ќе стојат пред Господарот свој, како еднина-други ќе разговараат, угнетените ќе им речат на угнетувачите: “Да не бевте вие ќе верувавме, сигурно!”

32. Угнетувачите ќе им речат на угнетените: “Ние ли ве попречивме во Патоказот по веќе неговото доаѓање до вас? Но, вие самите бевте силници!”

33. Угнетените ќе им речат на угнетувачите: “Не, сплеткаревте и дење и ноќе кога ни наредувавте да не веруваме во Аллах и богови Нему да му припишуваме. И бидејќи ќе ја здогледаат казната, ќе ја скријат тагата. А на вратовите на неверниците синцири ќе им ставиме. Ќе бидат казнети само за она што го работеа?”

34. И Ние во ниеден град не испративме опоменувач а свикнатите во раскошниот живот да не речеа: “Не веруваме, навистина, во она со што сте испратени!”

35. И исто така зборуваа: “Изобилуваме и со имање и со деца; ние нема да бидеме казнети.”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ
وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ
مَوْفُوقُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا
أَنْتُمْ صَدَدْتُمْ عَنْ الْهُدَى بَعْدَ إِجَاءِ كُرْ
بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
بَلْ مَكْرُ الْيَلِيلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ
وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا التَّنَادَ لِمَا رَأَوْا
الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْطَالَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Кажи: “Господарот мој, навистина, дава ‘рск кому Он сака, и одредува, но мнозинството на луѓето не знаат.”

37. Ни имотите ваши, ни децата ваши не се она што ќе ве донесе во близината Наша, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат. Наградата нивна ќе биде удвоена, токму, заради она што го работеа. И оние ќе бидат во одаите, безбедни!

38. А оние кои се трудат да им се справат на доказите Наши - се немоќни. Оние ќе бидат присилени да бидат во казната.

39. Кажи: “Господарот мој, навистина, дава ‘рск кому Он сака од робовите Свои; Он му одредува. И сè она што ќе го поделите Аллах, секако, ќе го надополни.” Он меѓу снабдувачите е Најдобриот.

40. И на Денот кога ќе ги зберете сите, и кога ќе им рече на мелеките: “Вас ли ве обожаваа оние?”

41. Ќе речат: “Славен биди Ти! Ти си, а не оние, наш Заштитник; но оние џиновите ги обожаваат.” Мнозинството од нив им веруваат!

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَئِكَ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُفَرِّقُكُمْ عَدَنًا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنَآمَنٌ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلِئَلَّا يَكُن لَّهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ؕ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا لِّقَوْلِ الْمَلَكِ أَهَؤُلَاءِ إِنَّا كَرَّمْنَاكُمْ أَتَىٰ عِبَادُونَ ﴿٤٠﴾

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِئْسَ مِن دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ يَوْمَئِذٍ مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. Па, денес не ќе можете ни да користите ни да наштетите едни на други, а на оние кои правеа зулум ќе им речеме: “Вкусете ја казната огнена што ја сметавте за лажна!”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

43. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, зборуваат: “Ова е само човек кој посакува да ве одврати од она што го обожаваа предците ваши” - и зборуваат - “ова е само измислена клевета.” А оние кои не веруваат за вистината, бидејќи им дојде, зборуваат: “Ова е само волшебништво јасно!”

وَإِذَا نُتِلَى عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَلْهَانٌ
ثَرِيدٌ يُبِيدُ أَنْ يَصْغَدَ لَهُ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ وَقَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾

44. И ним Ние не им дадовме никакви книги што би ги изучувале, а не им испративме, пред тебе, никаков опоменувач!

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾

45. Лажеа и оние пред нив. Не постигнаа ни десетина од она што Ние им го дадовме. И пејгамберите Мои за лажни ги сметаа. Е, каква беше осудата моја!

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلْعَاوُا مَعَارَ
مَاءٍ آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

46. Кажи: “Јас, навистина, ве советувам само со едно: Да стоите на нозете пред Аллах, било по двајца било поединечно, а потоа да размислувате. Другарот ваш не е со цинови. Он е само опоменувач ваш пред казната тешка!”

﴿٤٦﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْرِ
قُفْرَدَى ثُمَّ تَنْفَكُوا مَا يَصَاحِبُكُمْ مِنْ حِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

47. Кажи: “И каква било награда да барам од вас... па, тоа е само награда ваша. А наградата моја е само при Аллах. Он, токму, е Сведок за сè!”

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَشِيدٌ ﴿١٧﴾

48. Кажи: “Господарот мој, сигурно, доставува само вистина. Он е Зналец на тајните!”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَ الْغُيُوبِ ﴿١٨﴾

49. Кажи: “Вистината дојде, а неvistината е немоќна ни да го почне ни да го повтори создавањето.”

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿١٩﴾

50. Кажи: “Ако скршнам во заблуда... па, навистина, скршнувам за себеси, а ако по патот вистински се упатам, тогаш, тоа, навистина, е заради она што ми е објавено од Господарот мој. Он, навистина, е Слушач и Близок!”

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِإِذْنِ رَبِّي إِلَيْ رَبِّ إِنِّي سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٢٠﴾

51. Е, само да ги видиш кога ќе бидат уплашени! Не ќе можат да побегнат. Ќе бидат грабнати од место блиско.

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلاَقُوتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٢١﴾

52. И уште ќе речат: “Ние веруваме во Него!” Но, како оние, навистина, да го постигнат тоа од место далечно?”

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَإِنَّا لَلْمُتَنَافِسِينَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٢٢﴾

53. А оние во Него порано, секако, не веруваа; за невидливото ли од место далечно?

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٢٣﴾

54. Поставена е пречка меѓу нив и меѓу она кон што тежнеат. Ете, така беше направено порано со дружините ним слични. Оние, навистина, беа во сомнение големо!

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ
مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مَُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

ФАТИР (Создател) XXXV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Благодарение на Аллах, Создателот на небесата и на Земјата, кој ги создаде мелеките да бидат пратеници: со по едно, со по две и со по три крилја. Он во создавањето додава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ
رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَبُرُجٍ بِيْدِي الْخَلْقِ
مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Милоста која ќе ја отвори Аллах кон луѓето никој не ќе може да ја допре. А она што Он ќе го допре, нема никој што ќе може да го испрати по Него. Он е Силен и Мудар!

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. О луѓе, сетете се на благодатот Аллахов кон вас. Има ли друг создател, освен Аллах, кој ќе ви даде 'рск и од небесата и од Земјата? Нема друг бог освен Него. Па, тогаш, каде сте кинисале?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ
غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَآفَ تُوَفَّكُونَ ﴿٣﴾

4. А ако те сметаат за лашко, па за лажни ги сметаа и пејгамберите пред тебе. И кон Аллах работите се враќаат!

وَإِنْ يَكْذِبُواكَ فَتَدِّبْ رَسُولَ مَنْ قَبْلِكَ
وَلِلَّهِ اللَّهُ مُرْجِعُ الْأُمُورِ ﴿٤﴾

5. О луѓе, ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Нека не ве измами животот на овој свет. И измамата нека не ве измами во однос на Аллах!

6. Шејтанот, секако, ви е непријател. Па, сметајте го само како непријател! Он, навистина, повикува кон странката негова за да бидат жители на огнот.

7. За оние кои не веруваат има тешка казна, а за оние кои веруваат и кои добри дела работат има прошка и награда голема.

8. Ист ли е оној кому му се забавува постапката на Шејтанот, па ја гледа убава? Па, Аллах, секако, скршнува во заблуда кого сака и Он упатува кого сака. Нека душата твоја, тогаш, не ја обземат грижи за нив. Аллах, навистина, го знае она што го прават!

9. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите, кои ги туркаат облаците... па Ние ќе одредиме, потоа, да се истурат врз некое мртво место и, со тоа, ќе ја оживиме земјата по мртвилото нејзино. Ете, такво ќе биде оживувањето!

10. Оној кој посакува величие... па, сето величие е - Аллахово! Кон него се извишува убавиот

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

أَفَعَنْ زِينِ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ قِرَاءَهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُبْرِحُهَا فَتُسْقِنُهُ إِلَى بَلَدٍ
مَيِّتٍ فَأُحْيِيهَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ﴿٩﴾

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْغَزَا فَلِلَّهِ الْغَزَا جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ
الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ

збор. И доброто дело Он го дига. А оние кои сплеткарат, работејќи лоши дела, ќе имаат казна жестока. Сплеткарењето нивно е безуспешно!

11. А Аллах ве создаде од земја, а потоа од семе, а потоа ве создаде парови. И жената не останува трудна и не раѓа без знаењето Негово. Никому животот не му се продолжува и никому животот не му се скратува а тоа да не е во Книгата. Ете, тоа за Аллах, навистина, е лесно!

12. И двете мориња не се еднакви: едната вода е пивка, слатка, пријатно се пие, а другата, пак, е солена и горчлива. И од двете мориња јадете свежо месо, и го вадите оној накит што го носите. И гледаш како чамецот го сече морето за да ја побарате добрината Негова и да бидете благодарни.

13. Он ја вовлекува ноќта во денот и Он го вовлекува денот во ноќта, и го потчини и Сонцето и Месечината. И сето тоа така тече до рок определен. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш. Власта е - Негова! А оние кои ги повикувате освен Аллах не поседуваат ни корка од семенка.

يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُؤُهُمْ هُوَ سَوْءٌ ﴿١١﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْمِرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ، وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ ثَأْكُلٍ لَحْمٌ طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حُلِيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لِتَنْظُرُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَ هُوَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ
مِنْ قَاطِعٍ ﴿١٤﴾

14. А ако им се молите не ја слушаат молбата ваша, а, иако ја слушаат, не ќе ви одговорат. На Денот суден не ќе ви го признаат многубоштвото. И никој не ќе те извести како Известениот!

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا
مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ
بِشْرِكِكُمْ وَلَا يَبْتَئِثُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

15. О луѓе, вие сте зависни од Аллах. А Аллах, токму, е Независен и за благодарност Достоен!

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

16. Ако посака Он ќе ве снеса и ќе донесе ново поколение.

إِنْ يَشَاءْ يُدْخِلْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

17. Тоа за Аллах, секако, не е тешко.

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

18. И ниеден носач не ќе го носи товарот на друг носач. И ако повика претоварениот да му се помогне, во товарот, не ќе може ништо од тоа да му се понесе, па било да е и најблискиот. Ти ги опоменуваш, навистина, оние кои се плашат од Господарот нивни и во тајност, и кои намаз клањаат. А оној кој се чисти, за себеси се чисти, навистина! Свртилиштето е - кон Аллах!

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ خِمْلَيْهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكْنَا فَاِنَّمَا تَرْكَا
لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

19. Не се еднакви оној кој не гледа и оној кој гледа,

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

20. ниту темнината и светлната,

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

21. ниту ладовината и жештината!

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُّ ﴿٢١﴾

22. Не се еднакви ни живите ни мртвите. Аллах, навистина, дава да слуша кој сака. А ти не можеш да ги натераш да те слушаат оние во мезарите.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

23. Ти си само опоменувач.

إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. Ние, секако, те испративме со вистина, како радосник и опоменувач. И немаше ни една претходна заедница без опоменувач!

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَّافُهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. А ако те сметаат за лашко... па, тие и оние пред нив ги сметаа за лашковци. Им доагаа пејгамберите нивни со јасноти, и со Листови, и со Книга светла;

وَأِنْ يَكْذِبُواكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

26. потоа Јас ги казнив оние кои не веруваа. Е, па, каква беше казната!

فَأَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَيْفَ كَانَتْ كُفْرِهِمْ ﴿٢٦﴾

27. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви спушта вода од небесата и со неа Ние вадиме различни видови плодови? А низ брдата патишта бели и црвени, со бои различни, а и сосема црни.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
شَجَرًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَبِيٌّ سُودٌ ﴿٢٧﴾

28. И меѓу луѓето и меѓу животните и меѓу добитокот има, исто така, различни видови. Ете, така од робовите Аллахови се плашат, секако, учените. Аллах, навистина, е Силен и Простувач!

وَمِنْ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

29. Оние кои ја кажуваат Книгата Аллахова и кои намаз извршуваат и кои делат од 'рскот што Ние им го дадовме, тајно и јавно, се надеваат на дополнување кое нема да исчезне,

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَّنْ تَكْثُرَ ﴿٣٥﴾

30. или Он да им ги даде наградите нивни и да им зголеми од добрината Своја. Он, навистина, е Простувач и Благодарен!

لِيُوفِّيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٦﴾

31. А она што ти се објавува од Книгата е - вистина и Потврда за она што беше објавено пред тебе. Аллах, навистина, за робовите Свои е Известен и Гледач!

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بَعِيدٌ عَنِ الْغَيْبِ ﴿٣٧﴾

32. Потоа Ние Книгата ја оставивме во наследство на робовите Наши кои ги избравме. Некои од нив спрема себе зулум си направиле, некои беа умерени, а некои, пак, со одобрението Аллахово, претходеа во добрини. За тоа има, токму, добрина голема,

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّ اللَّهَ ذَالِكُ
هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٨﴾

33. бавчи еденски во кои оние ќе влезат: ракавници од злато и бисери накитени ќе носат, а облеката нивна во нив ќе им биде од свила;

جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِّن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٩﴾

34. и ќе зборуваат: “Благодарение на Аллах кој ни ја отстрани тагата. Господарот

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ
إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٤٠﴾

наш, навистина, е Простувач и Благодарен!

35. Кој не смести во Домот на постојаното престојувалиште од добрината Негова, во кој не ќе не допре ни замор, а не ќе не допре ни алчност.”

36. А за оние кои не веруваат има оган цехеннемски; во него не ќе им биде пресудено да умрат, а ниту пак ќе им биде олеснета казната. Ете, така Ние ќе го казиме секој неверник!

37. Во огнот ќе пискаат: “Господаре наш, изведи нè одовде, ќе работиме добро, а не она што го работевме.” - “Нели ви дадовме толку време да живеете во кое ќе се опоменеше оној што се опоменува? Ви доаѓаше и опоменувач? Па, искусите го огнот!” А зулумџарите ќе немаат поддржник!

38. Аллах, навистина, е Зналец на тајната на небесата и на Земјата. Он, секако, го знае она што е во градите!

39. Он е оној кој ве одреди да се заменуваат едни по други на земјата. Па, кој не верува, неверството е против него. Неверувањето на неверниците само ќе ја зголеми омразата кај Господарот нивни; неверу-

الَّذِي أَحْلَنَّا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْنَهَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾

وَهُمْ بِصَطْرٍ حُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا تَدَّكَّرْتُمْ فِيهِ مِنْ تَدَكَّرٍ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَاصِرٍ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا عَذَابًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

вањето на неверниците само ќе ја зголеми пропаста.

40. Кажите: “Покажете ми ги божествата кои вие ги повикувате, освен Аллах? Покажете ми што тие создадоа од земјава, или, пак, здружени ли се тие во небесата? Или: Им дадовме ли Книга чиј дел тие би можеле да го објаснат. Не, туку зулумџарите еднинадруги лажни ветувања си даваат.”

41. Аллах, навистина, ги држи небесата и Земјата да не пропаднат. А ако, пак, тргнат во пропаст кој, тогаш, по Него, ќе ги задржи? Он, секако, е Благ и Простувач!

42. Се колнеа во Аллах со сета своја впрегнатост дека, ако им дојде опоменувач, ќе бидат, сигурно, еден од најупатените народи. И бидејќи им дојде опоменувач, само се зголеми нивната одвратност:

43. се дуваа по земјата и лошо сплеткареа; а сплеткарењето лошо се оствари само врз оние кои тоа го прават. Па, што очекуваат, освен вообичаеното со народите одамнешни. А во праксата Аллахова не ќе најдеш никаква измена.

44. Не патуваа ли по земјата па да видат каква беше казната на

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ أُنْزِلَتْ إِلَيْهِمُ كِتَابٌ فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ
بَلْ إِنَّهُمْ عَلَى ظُلُمٍ لَمُوتٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَغْوَرُ ۖ

﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُعْصِلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا
وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَضَلِّ الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا غُفُورًا ﴿٤٢﴾

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ لَا يَحِيقُ
الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا يَأْخُذُهُمْ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَنَةً
الْأُولَىٰ فَلَنْ يُجَادِلُنَا اللَّهُ تَبْدِيلًا وَلَنْ يُجَادِلُنَا
اللَّهُ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

оние пред нив? Беа и посилни и појаки од нив. Во моќта на Аллах ништо не може да го спречи ни на небесата ни на Земјата. Он, навистина, е Зналец и Кадар!

45. И кога Аллах би ги казnel луѓето според она што го печалија на лицето на земјата не би останало ништо живо, но, ете, Аллах ги задржува до време определено. А кога ќе им дојде рокот... па, Аллах, навистина, ги гледа робовите Негови!

ЈА-СИН (Јасин) XXXVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ја, син!
2. Се колнам во Кур'анот мудар:
3. ти си, навистина, еден од пејгамберите,
4. по патот вистински,
5. по објавата на Силниот и Сомилосниот,
6. за да го опоменеш народот за она за што не беа опоменати предците нивни, рамнодушните!
7. И кон мнозинството меѓу нив, секако, се оствари Зборот; но не веруваат.

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمْ كَيْدَانًا وَلَا يَكُنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسَّ ﴿١﴾

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾

مَنْزِلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

لِيُنذِرَ قَوْمًا مِمَّا أَنْذَرَ آبَاؤَهُمْ فَمَنْ عَقِلُونَ ﴿٦﴾

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

8. Врз вратовите нивни Ние ќе закачине синџири: ќе бидат до брадите нивни, а главите ќе им бидат подигнати.

9. И пред нив и зад нив Ние ќе поставиме завеса... та, ќе ги покриеме и нема да гледаат.

10. Ќе ги опоменуваш ли или нема да ги опоменуваш тие, сепак, нема да веруваат.

11. Опомената вреди, секако, за оној кој ја следи Опомената и кој се плаши од Милостивиот во тајност. Па, зарадувај го со прошка и награда благородна!

12. Ние, секако, ќе ги оживиме мртвите и ќе го забележиме она што го направија, а и трагите нивни. И секоја работа ќе ја вброиме во насоката јасна.

13. И изнеси им го примерот на жителите на градот кога им дојдоа пејгамбери,

14. кога Ние им испративме двајца, па ги сметаа за лажни и ги потсиливме со трет, па рекоа: “Ние, навистина сме пејгамбери испратени до вас!”

15. Рекоа: “Вие сте само нам слични луѓе.” И ништо Милос-

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ
فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
فَأَعْيَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ ﴿٩﴾

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَءَاخَّرَهُمْ وَكُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَّثَلًا الْفَرِيقَ الَّتِي جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ

тивиот не испрати а вие да не го сметавте за лажно.

16. Рекоа: “Господарот наш знае. Да, ние сме до вас испратени,

17. и само имаме обврска да известиме јасно.”

18. Рекоа: “Во вас гледаме птица на злото. Ако не престанете ќе ве каменуваме и ќе ве погоди од нас казна болна.”

19. Рекоа: “Птицата на злото е со вас. Уф, зарем и кога сте опоменати? Вие сте народ расипнички.”

20. И од преградието дојде еден човек, брзајќи, и рече: “О народе мој, следете ги пејгамберите!

21. Следете ги оние кои од вас не бараат никаква награда, оние - упатените!”

22. Зошто да не го обожавам Оној кој ме создаде? Нему му се враќате.

23. Други ли богови освен Него да прифатам? Кога Милости-виот би посакал да ме погоди зло некакво, посредувањето нивно во ништо нема да ми ко-

الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿٥٥﴾

قَالُوا إِنَّا نَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٧﴾

قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُ بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلِنَمَسَّكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٥٩﴾

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَنْفِقُوا أَنْتُمْ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٠﴾

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ يُهْتَدُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَالَّذِي تُرْجَعُونَ ﴿٦٢﴾

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يَقْدِرُونَ ﴿٦٣﴾

ристи, и не ќе можат да ме избават.

24. Тогаш, секако, ќе бев во заблуда очигледна.

إِنِّي إِذْ أَلْفَيْ صَلَّالٍ مُّسِينٍ ﴿٦٦﴾

25. Да, јас верувам во Господарот ваш. Па, слушајте ме!”

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٦٧﴾

26. И, ете еден глас: “Влези во Џеннетот!” Ќе рече: “Е, кога би знаел народот мој

فِيلَ أَذْخُلُ الْجَنَّةَ قَالَ بَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

27. за што, токму, ми прости Господарот мој и за што ме вброи меѓу почестените!”

بِمَا عَفَّرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٦٩﴾

28. Но, по него, против народот негов, Ние не испративме војска од небо а, всушност, никојпат не испраќавме.

﴿٧٠﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٧١﴾

29. И ете, само еден страшен глас ќе се слушнеше и веднаш ќе ги снемаше.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٧٢﴾

30. Еј, хасрет за робовите! Не им доаѓаше ниеден пејгамбер а оние да не го исмеваа.

يَحْزَنُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ

مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٧٣﴾

31. Не гледаат ли колку поколенија пред нив Ние уништивме? Оние ним, навистина, не им се вратија.

أَلَمْ يَرَوْا كَرَاهِلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ

أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٤﴾

32. Иако сите оние, заедно, кај Нас ќе бидат присутнети.

وَلَنُكَلِّمَهُمْ كُلًّا مَّا جُمِعَ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾

33. Знамение за нив е и земјата мртва: Ние ја оживуваме и од неа вадиме жито од кое тие, токму, јадат.

34. И по земјата Ние расфрлаваме бавчи со урми и бавчи со грозје, и одредивме од неа да извираат извори,

35. за да се хранат со плодовите нејзини и со она што произведуваат рацете нивни. Не се ли благодарни?

36. Славен нека биде Оној кој создаде парови од сè: од она што никне од земјата и од нив самите и од она што не го знаат.

37. Знамение за нив е и ноќта: од неа Ние го вадиме денот и, ете, оние остануваат во темница.

38. И Сонцето, исто така, си тече до определената утврда. Ете, тоа е одредба на Моќниот и Зналецот.

39. И на Месечината ѝ одредивме состојби сè додека таа не стане како суво урмино гранче.

40. Ни Сонцето не треба да ја стигне Месечината, а ниту ноќта да дојде пред денот. И сè во вселената плови!

وَأَيُّهُمْ أَمْ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْتَهَا
وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَيَسْتَكُونُ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ
وَأَعْنَبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ
أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَيُّهُمْ أَلَيْلٌ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْشُونِ
الْقَدِيرِ ﴿٣٩﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

41. Знамение за нив е и тоа што Ние, навистина, го носевме потомството нивно во бродот преполн.

وَأَيُّهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١﴾

42. И за нив Ние создадовме нешто слично на она на што оние се качуваат.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

43. И кога би посакале би ги потопиле: па, за нив нема спасувачки глас и не ќе бидат спасени,

وَلَنَشَأَنَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا صِرَاحَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ ﴿١٣﴾

44. освен милоста Наша, па да уживаат до рокот определен.

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾

45. И кога ќе им се рече: “Плашете се за она што беше пред вас и за она што ќе биде по вас за Он да ви се смилува!”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥﴾

46. И не им доаѓаше никакво знамение од Господарот нивни а да не беа кон него рамнодушни.

وَمَا أَنزِلْنَاهُمْ مِن آيَةٍ مِّن آيَاتِ
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿١٦﴾

47. И кога ќе им се рече: “Делете од ‘рскот кој Аллах ви го даде” - неверниците им зборуваат на верниците: “Да го храниме ли оној кого, ако Аллах сакаше, ќе го хранеше? Вие сте само во скршнување очигледно!”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ نُنْظِعُكَم مِّنْ أَوْشَاءِ اللَّهِ
أَطَعْتُمْ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٧﴾

48. И зборуваат: “Кога веќе ќе се оствари тоа ветување ако вистината ја зборувате?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

49. Оније чекаат само еден страшен глас кој ќе ги опфати додека ќе се расправаат еднисо-други.

50. Па, не ќе можат ни да остават васиет а ниту, пак, ќе можат да им се вратат на семејствата свои.

51. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, мртвите од гробовите, па ќе побрзаат кон Господарот свој:

52. ќе речат: “О тешко нам! Кој нè оживи од лежиштата наши?” Ова е она што го вети Милости-виот и што го потврдија пејгам-берите.”

53. И ете, само еден страшен глас ќе се слушне и сите оније кај Нас ќе бидат вприсутнети.

54. Па, денес никому не ќе му се направи неправда и, како работевте, така ќе бидете на-градени.

55. Жителите на Џеннетот, на-вистина, денес ќе бидат посвет-ени на радости;

56. тие и жените нивни ќе би-дат под ладовини, врз дивани потпрени.

57. Тука за нив ќе има овошје и она што го посакуваат.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحْدَةً تَأْخُذُهُمْ
وَهُمْ يَخِصِّصُونَ ﴿١٩﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَوْصِيَّةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾

وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٢١﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا مِنْ بَعْثَانِمْ مَرْفُودَيْنَا هَذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٢﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا الصَّيْحَةُ وَحْدَةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٣﴾

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَحْزَنُ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٢٥﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٢٦﴾

لَهُمْ فِيهَا فَكِهِةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

58. И како говор од страна на Господарот, Сомилосниот ќе биде “Селам!”

سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. И: “Вие силници, денес, одвојте се!”

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Нели ви наредив, о синови Адемови, да не го обожавате Шејтанот. Тој, навистина, е ваш јасен непријател!

أَلَمْ أَرْغَمْزْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

61. Обожавајте Ме - ова е патот вистински!

وَأَن أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

62. И Он, секако, ве скршна во заблуда, еден голем број меѓу вас. Нема ли да се вразумите?

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا
أَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Ова, токму, е Џехеннемот кој е за вас подготвен денес.

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. И затоа што не верувавте, пржете се во него.

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Денес Ние ќе им ги запечатиме устите нивни, и ќе Ни зборуваат рацете нивни, а ќе сведочат и нозете нивни... за она што го спечалија.

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

66. И да сакавме Ние сигурно ќе го избришеме опулот нивни и, кога ќе поминуваа по патот, па како ќе гледаа ?

وَلَوْ شَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُصِرُّوكَ ﴿٦٦﴾

67. И да сакавме Ние сигурно ќе ги претворевме во нешто при самото место нивно, па не ќе

وَلَوْ شَاءَ لَتَسَخَّنَا لَهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

можеа ни да одат ни да се вратат.

68. А на оној што Ние ќе му дадеме долг живот, ќе му дадеме да слабее изгледот негов! Не размислуваат ли?

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. И Ние не го поучивме во поезија ниту, пак, тоа му треба. Ова, секако, е Опомена и Кур'ан јасен,

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي
لَهُ: إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾

70. за да го опомене оној кој е жив и да се оствари говорот против неверниците.

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

71. Не гледаат ли дека Ние, навистина, за нив го создадовме добитокот, од она што го направија рацете Наши, и него го поседуваат.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئُنَا أَنْعَمًا
فَهُمْ لَهَا صَالِكُونَ ﴿٧١﴾

72. И ним Ние им ги потчинивме: некои од нив ги јаваат, а со некои од нив, пак, се хранат.

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

73. За нив во нив има користи и напитоци. Нема ли да се заблагодарат?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَسَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. И прифатија други богови освен Аллах за да им помогнат.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

75. Оние не ќе можат да им помогнат а тие им се војска послушна.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾

76. И нека не те загрижува горот нивни. Ние, секако, го знаеме и она што го кријат и она што го обелоденуваат.

77. Не гледа ли човекот дека Ние, секако, го создадовме од семе? А, ете, е отворен непријател!

78. И нам ни донесе пример а заборава на творењето негово. Рече: “Кој ќе ги оживи коските? Тие се веќе изгниени.”

79. Кажи: “Ќе ги оживи Оној кој првпат ги создаде. Он го знае сето творештво,

80. Кој од зелените дрва оган ви создава - и, ете, со него се греете.”

81. Нели Оној кој ги создаде небесата и Земјата е Кадар да создаде нешто ним слично? Он, навистина, е Творител и Зналец!

82. Наредбата Негова, кога ќе посака нешто да биде, ќе рече: “Биди!” - и тоа, токму, ќе биде.

83. Па, славен нека биде Оној во чија рака е власта за сè! Нему ќе Му се вратите.

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

وَصَرَبَ لَنَا مِثْلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْجِ
الْعَظْمُ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَشْتَبَ مِنْهُ نُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

فَسُبْحَنَ الَّذِي يَدُهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وَلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

ЕС-САФАТ (Редици) XXXVII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во редиците на поредените,

وَالصَّفَافَتِ صَفًّا ۝١

2. кои го пренесуваат она што се пренесува,

فَالْوَجَرَتِ زَجْرًا ۝٢

3. и кои, тогаш, кажуваат Опомена:

فَالْيَاثِرَتِ ذِكْرًا ۝٣

4. дека богот ваш, навистина, е Еден,

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝٤

5. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, и Господар на истоци.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ۝٥

6. Ние, навистина, го разубавуваме до вас најблиското небо со свезден накит,

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ۝٦

7. и го штитиме од секој шејтан пакосен,

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝٧

8. за да не го слушнат гласот на возвишените чети кои ги гаѓаат, од сите страни,

لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْغَلَا الْأَعْلَىٰ وَيَقْدِفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝٨

9. и да ги истераат; нив ги чека казна што не престанува,

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝٩

10. освен оној кој, при летот свој, нешто ќе грабне: него, ете, го следи светилка што свети.

إِلَّا مَن خِطَفَ الْخَطِيفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠

11. Па, прашај ги: Потешко ли е оние да се создадат или оној што го создадовме? Па ги создадовме, навистина, од глина леплива.

فَأَسْفَفْنَاهُمْ أَهْمَ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۝١١

12. Но, ти се чудиш а оние се исмеваат,

كُلَّ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

13. и кога ќе се советуваат, советите не ги прифаќаат,

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. а кога, пак, ќе видат знамение некакво, бараат да се потсмеваат,

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

15. и зборуваат: “Ова е само волшебништво јасно.

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме - тогаш ли да бидеме, навистина, оживеани?”

أَيَّادُنَا وَكُنَّا رِجَالًا وَعِظَامًا أَيْنَا لَنَبْعُوثُوهُمْ ﴿١٦﴾

17. Или: “Нашите предци одамнешни?”

أَوَآبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

18. Кажи: “Да, и вие ќе бидете понижени!”

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Само ќе биде, навистина, еден глас повик и, ете, ќе здогледаат,

فَأَنصَبْهُمُ فِي رُجَّةٍ وَحِدَةٍ قَدْ أَفْأَدَهُمْ بِظُورِهِمْ ﴿١٩﴾

20. и ќе речат: “Тешко нам! Па, ова е Денот суден!” -

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

21. и ќе речат: “Ова е Денот на Разделбата која ја сметавте за лажна.”

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

22. Зберете ги оние кои зулум правеа, а и жените нивни и она што го обожаваа,

أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

23. освен Аллах; па, управи ги кон патот дехеннемски,

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٣٧﴾

24. и згмечете ги: одговорни се, навистина!

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٣٨﴾

25. - “Па, зошто еднинадруги не си помогнете?”

مَا لَكُمْ لَا تَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾

26. Да, на Денот овој оние ќе бараат да бидат послушни.

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

27. И ќе почнат еднисодруги да се прашуваат,

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤١﴾

28. велејќи: “Вие, навистина, од десна страна ни дојдовте!”

قَالُوا لَكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٤٢﴾

29. А овие ќе речат: “Не, вие не бевте верници,

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

30. и ние немаме никаква власт над вас. Не, вие сте народ на-силнички.”

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٤٤﴾

31. “Па, се оствари зборот од Господарот наш: казната, навистина, ја пробаме.

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰبِقُونَ ﴿٤٥﴾

32. И ете, во заблуда ве нат-еравме зашто ние, навистина, бевме во заблуда.”

فَأَعْوَجَتْكُمْ إِنَّا كُنَّا غَوِينَ ﴿٤٦﴾

33. На Денот тој оние, секако, ќе бидат во казната здружени.

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Ете, така Ние постапуваме кон силниците!

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٤٨﴾

35. Да, кога ќе им се рече дека нема друг бог освен Аллах се дуваат,

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٥﴾

36. и зборуваат: “Зарем да ги оставиме божествата наши заради еден луд поет?”

وَيَقُولُونَ أَأَنَا لِنَارِكُوا أَلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٢٦﴾

37. Не, тој ја донесе вистината, и ги потврди пејгамберите.

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٧﴾

38. Вие, секако, ќе ја вкусите казната болна,

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٢٨﴾

39. и ќе бидете наградени само според она што го работевте,

وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

40. но не ќе бидат казнети робовите Аллахови, чисти,

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٣٠﴾

41. за нив има ‘рск познат,

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٣١﴾

42. и овошје и ќе бидат почитувани

فَوَاكِهُ وَهُمْ يُكْرَمُونَ ﴿٣٢﴾

43. во бавчите ценетски, благословени,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٣﴾

44. врз дивани потпрени, ед-никондруги свртени!

عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَلِينَ ﴿٣٤﴾

45. Од едендодруг ќе се врти чаша со вода од извор:

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٣٥﴾

46. бел и сладок за оние кои пијат.

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٣٦﴾

47. Во него го нема она што ја поматува свеста, а од него оние и не ќе се опиваат.

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٣٧﴾

48. И при нив ќе има девојки со крупни очи, и со соборени погледи,

وَعِندَهُمْ قَصِيرَاتُ الْإِطْرِفِ عِينٌ ﴿١٨﴾

49. како да се скриена белка од јајцето.

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿١٩﴾

50. Едникондруги ќе си пристапуваат, прашувајќи се.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٠﴾

51. Гласноговорникот од нив ќе рече: “Јас, навистина, имав другар,

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٢١﴾

52. кој зборуваше: - Од оние ли си кои го потврдуваат пратеништвото?

يَقُولُ أَهْلَ نَكَالٍ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٢٢﴾

53. И кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме, тогаш ли сметка да полагаме?”

أَوَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنَّا لَمَبِيدُونَ ﴿٢٣﴾

54. Некој ќе рече: “Посакувате ли да погледнете од височина?”

قَالَ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ مَطْلِعُونَ ﴿٢٤﴾

55. Па, ќе погледа од височина и ќе го види другарот фрлен сред огнот цехеннемски,

فَأَطْلَعَ فَأَرَاهُ فِي سَوَاءٍ الْحَجِيرِ ﴿٢٥﴾

56. и ќе рече: “Се колнам во Аллах, ете, само што не ме упропасти,

قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتَ لَتَرُدِّيَنِي ﴿٢٦﴾

57. да не беше благодатот од Господарот мој, сигурно ќе бев меѓу присутните во цехеннемот.

وَلَوْلَا رِغْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٢٧﴾

58. Нема ли да умреме

أَفَمَا نَحْنُ بِمَمِيَتِينَ ﴿٢٨﴾

59. по умирањето наше прво? И нема ли да бидеме казнети?

إِلَّا مَوْتَنَا الْأَوَّلَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

60. Ова, навистина, е победа голема!

إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. За еднакво на ова... па нека работат оние кои, секако, работат.

لِيُنْزِلَ هَذَا فَيَلْعَمَ الْعَمِلُونَ ﴿٦١﴾

62. Тоа ли е подобро уживање или стеблото Зеккун

أَذَلِكَ خَيْرٌ نَزْلاً أَمْ شَجَرَةُ الزَّكُّومِ ﴿٦٢﴾

63. кое за зулумкарите, навистина, Ние го одредивме да биде искушение?

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. Да, тоа е стебло кое никне од основата џехеннемска:

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

65. плодот му е како главите од шејтаните.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾

66. Па, тие ќе јадат од него и ќе ги полнат мевовите од него,

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا الْقَوْنِ مِنْهَا الْبَطْوَنَ ﴿٦٦﴾

67. а потоа, сето тоа, навистина, ќе го измешаат со жешка вода,

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

68. а потоа враќањето нивно води до Џехеннемот, навистина!

ثُمَّ إِنَّ مَرَجَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. И ќе ги најдат предците нивни во заблуда скршнати,

إِنَّهُمْ الْقَوَاءُ أَبَاءَ مُرْضًا لِّينَ ﴿٦٩﴾

70. и оние ќе чекорат по стапалките свои.

فَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ مُّشْرِعُونَ ﴿٧٠﴾

71. Да, и пред нив скршна во заблуда мнозинството на народот дамнешен.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾

72. Да, и меѓу нив Ние испративме опоменувачи...

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾

73. та, погледни каква беше казната за опоменатите,

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

74. а не и оние, Аллаховите робови чисти.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

75. И Нух, секако, Нè повика и, како убаво му се освавме!

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلْ الْغُيُوبُونَ ﴿٧٥﴾

76. И Ние го избавивме него и семејството негово од маката голема,

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. и Ние решивме потопството негово да му прдолжи да живее,

وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هَرَابًا ﴿٧٧﴾

78. а споменот за него Ние го задржавме меѓу поколенијата по него.

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

79. Нека е Селам на Нух меѓу световите!

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

80. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

81. Тој, секако, беше меѓу робовите Наши, верници,

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

82. а другите, потоа, Ние ги потопивме.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

83. А од странката негова, секако, беше и Ибрахим,

وَاتَّاتَتْ مِنْ شَيْعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾

84. кога му дојде на Господарот со срце чисто,

إِذْ جَاءَهُ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

85. кога му рече на бабо му и на народот негов: “Што обожавате?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

86. Лажни богови ли, покрај Аллах, посакувате?

أَفَعُكُمُ الْهَيْهَةَ دُونُ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Па, какво е вашето мислење за Господарот на световите?”

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Па, фрли еден поглед кон свездите,

فَنَظَرَنَّا فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

89. и рече: “Јас ќе се разболам, навистина!”

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. И ги свртеа плеките, оддалечувајќи се.

فَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. И тој незабележливо им пријде на божествата нивни, и рече: “Не јадете ли?”

فَرَأَى إِلَٰهَ الْهَيْهَتِ فَقَالَ أَلَأَنَا كُؤُنٌ ﴿٩١﴾

92. Што ви е ... па, не зборуваате?”

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. И неприметно им пријде, мавајќи ги со десната рака,

فَرَأَى عَلَيْهِمْ صُرًى بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

94. и луѓето веднаш побрзаа кон него.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْعُونَ ﴿٩٤﴾

95. Ибрахим рече: “Ги обожавате ли оние кои ги делкате?”

قَالَ تَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

96. А Аллах ве создаде и вас и она што го правите!”

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Рекоа: “Направете му на - права и фрлете го во огнот “

قَالُوا ابْنَاهُ بُنَيْنًا فَاقْتُوهُ فِي الْحَجِيمِ ﴿٧٧﴾

98. И ете, посакаа да го казнат, но Ние нив ги потценивме.

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٧٨﴾

99. И тој рече: “Јас сум таму каде што ми нареди Господарот мој; Он ќе ме упати!

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّ سَيِّدِينَ ﴿٧٩﴾

100. Господаре мој, подари ми дете кое ќе биде меѓу луѓето добри!”

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٠﴾

101. И ете, Ние го зарадувавме со мило дете.

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿٨١﴾

102. И бидејќи порасте, трудејќи се околу него, Ибрахим рече: “О синко, сонував, навистина, дека те колам, па види и размисли! Рече: “О бабо, направи го она што ти се наредува. Ќе видиш, иншаллах, дека ќе се стрпам.”

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۖ قَالَ يَتَأْتٍ بِنِجْلٍ أَوْعَلٍ ﴿٨٢﴾ مَا تَوْصِيَّتِي لَكَ إِن شَاءَ اللَّهُ مِنْ الصَّبْرِ ۖ

103. И бидејќи двајцата беа послушни, и кога го легна со лицето кон земја,

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿٨٣﴾

104. Ние повикавме: “О Ибрахим” -

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٨٤﴾

105. да, го исполни сонот. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите!

فَإِذْ صَدَقْتَ الرَّبُّ يَا إِبْرَاهِيمُ ۖ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

106. Ова, навистина, е искушение вистинско.

إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٨٦﴾

107. И Ние го заменивме со еден голем брав.

وَقَدَرْنَاهُ بِذَنبِ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. А споменот за него Ние го задржавме меѓу поколенијата по него.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Селам врз Ибрахим!

سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾

110. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите!

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

111. Он, навистина, беше меѓу робовите верници Наши!

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. И Ние го зарадувавме со Исхак, пејгамбер меѓу добрите.

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا تَزَوَّجَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. И врз него и врз Исхак се исипа благодатот Наш. Меѓу потомството нивно имаше, јасно, и такви кои работеа добро, и кои работеа зло за себеси!

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

114. И Харун и Муса, секако, Ние ги дарувавме:

وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

115. ги избавивме нив и и народот нивни од неволјата голема;

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

116. Ние ги помогнавме и станаа победници.

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

117. И Ние им дадовме Книга разјаснувачка,

وَأَنزَلْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٧﴾

118. и Ние ги упативме по патот вистински.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

119. И споменот за нив, меѓу оние по нив, Ние го сочувавме.

وَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْيَرِينَ ﴿١١٩﴾

120. Селам врз Муса и врз Харун!

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Оние, навистина, беа меѓу робовите верници Наши.

إِنَّهُمْ آمَنُوا بِعَادَاتِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٢﴾

123. И Илјас, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِسْرَٰءِيلَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Кога му рече на народот свој: “Нема ли да бидете богобојазливи?”

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ قَوْمٌ يَّتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Ба’ла ли го молите, а го оставате од творителите Најубавиот?

أَلَنْتَدْعُو بَعْلَاءَ مَا يَدْعُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

126. Аллах, Господарот ваш и Господар на предците ваши одамнешни.

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

127. И го сметаа за лашко. Оние, секако, ќе бидат во казната вовлечени,

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. а не и робовите Аллахови, чисти!

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

129. И споменот на него, по него, Ние го сочувавме.

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْأَخْيَرِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Селам врз Илјас!

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَٰهِيمَ ﴿١٣٠﴾

131. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾

132. Тој, навистина, беше меѓу робовите верници Наши.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. И Лут, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِن لُّوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Кога Ние го избавивме него и семејството негово... сите!

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Освен една старица која остана со другите!

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾

136. А другите, потоа, Ние ги уништивме.

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Да, вие поминувате крај нив, наутро,

وَأَنْتُمْ لِمُرُوءِهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾

138. и навечер, исто така! Нема ли да се вразумите?

وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. И Јунус, навистина, беше меѓу пејгамберите.

وَإِنَّ يُونُسَ لِمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Кога Јунус побегна со чамецот преполн,

إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾

141. и ја фрли коцката и таа, ете, врз него падна.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

142. И рибата го голтна, а тој требаше да биде опоменат.

فَالْقَمْعَ الْخَوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

143. И да не беше, навистина, меѓу оние кои Го слават,

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

144. ќе останеше во утробата од
рибата, секако, до Денот кога ќе
бидат оживеани.

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

145. И го исфрливме на едно
место пусто; беше болен.

فَبَذَلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾

146. И Ние одредивме врз него
да расте стебло од тиква.

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

147. И Ние го испративме на
стотини илјади луѓе или повеќе.

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

148. И веруваа и, тогаш, Ние
дадовме да уживаат до еден рок
определен.

فَتَأْمُرُوهُمْ أَنْ يُبْهَتُوا إِلَىٰ جَيْنٍ ﴿١٤٨﴾

149. Па, постави им го ова
прашање: “За Господарот ли твој
ќерки а за нив синови?”

فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾

150. Или: Ги создадовме ли ме-
леките да бидат жени? А оние се
сведоци!”

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ
شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Ете, оние, заради мисле-
њето свое, зборуваа:

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهَمَ لِقَوْلِهِمْ ﴿١٥١﴾

152. “Аллах роди;” - оние, навис-
тина, се лашковци!

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Им даде ли Он предност на
ќерките над синовите?

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Што ви е така да судите,

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155. не се сеќавате ли?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Или, пак, имате јасна власт?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾

157. Па, дојдете со Книгата ваша
ако сте искрени!

فَأْتُوايَكُنْ كُرْآنُكُمْ صَدَقِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Меѓу него и меѓу џиновите
сродство припишуваат. А џино-
вите, секако, узнаа дека тие ќе
бидат казнети.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ
إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Славен нека е Аллах, од она
што оние му го припишуваат,

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

160. а тоа не го прават и робо-
вите Аллахови, чисти!

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Па, и вие и она што го
обожавате,

فَأَكْزَرُوا مَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

162. не можете никој против
Него да го заведете!

مَا أَسْمِعُ عَلَيْهِ يَقِينِينَ ﴿١٦٢﴾

163. Освен оној кој ќе се пржи
во огнот.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

164. “Секому од нас е одредено
место познато.

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. Ние сме, навистина, во ре-
дови поредени.

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Да, ние сме оние кои
славиме!”

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. А оние, секако, зборуваа:

وَأِنَّا كَانُوا يَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. “Да беше при нас Опо-
мената на одамнешните,

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرُ مَنْ الْأُولَىٰ ﴿١٦٨﴾

169. ќе бевме, секако, Аллахови
робови чисти.”

لَكَا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Па, во Опомената не веруваа. Па, ќе узнаат!

فَكْفُرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Да, претходеше зборот Наш за робовите Наши, пејгамберите:

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

172. оние, секако, ќе бидат меѓу помогнатите.

إِنَّهُمْ أَوَّلُ الْمَصُورِينَ ﴿١٧٢﴾

173. Војската Наша, секако, е онаа која ќе победи.

وَأَنَّ جُنُودَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!

قَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. Па, посматрај ги и оние ќе бидат посматрачи!

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. Па, казната ли Наша ја забрзуваат?

أَفِعْدَا إِنَّا سَتَعْلَمُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Па, кога таа ќе ги стигне... е, само колку лошо ќе биде утрото на опоменатите!

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!

وَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

179. И посматрај ги, па и оние ќе бидат посматрачи.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. Славен нека биде Господарот твој. Господарот на силата, од она што Му го припишуваат!

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. И селам врз пејгамберите!

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. Благодарение на Аллах - Господарот на световите!

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

САД (Сад) XXXVIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Сад! Се колнам во
Кур'анот, со Опомена преполн!

2. Но, оние кои не веруваат се
горделиви и прават раздор.

3. Колку поколенија Ние
уништивме пред нив, кои пови-
куваа за помош кога немаше
веќе време да се спасат?

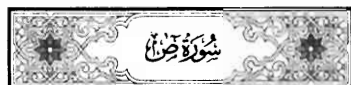
4. Оние се чудат што ли им
дојде еден опоменувач меѓу нив.
Неверниците зборуваат: "Овој е
волшебник и лашко голем."

5. Ги сведува ли боговите на
еден Бог? Ова, навистина, е
нешто многу чудно!

6. И заминаа големците нивни:
"Одете и бидете постојани пок-
рај боговите ваши! Ова, навис-
тина, е нешто што се посакува!"

7. Ова не го слушнавме во
последните вери. Ова, навис-
тина, е нешто различно.

8. Нему ли меѓу нас ќе му се
објави Опомена?" - Но, не! Оние
се сомневаат во опомената Моја

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

بِاللَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

كُذِّبَتْ كَلَامٍ فَلَيْسَ بِهِ مَنَعٌ وَلَا يَنْصَرِفُ
حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٤﴾

أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾

وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾

مَا مَعَنَا بَعْدَ فِي الْعِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا
إِلَّا أَخْلَقُ ﴿٧﴾

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْفَعُ الْوَعْدَ ﴿٨﴾

затоа што уште не ја имаат
вкусено казната Моја.

9. Или: Кај нив ли се ризниците
на милоста од Господарот
твој - Силниот и Дарежливиот!

10. Или: маат ли власт на небеса
та и на Земјата и на она
што е меѓу нив? Па, нека се
искачат, тогаш, по скалилата!

11. Војската здружена што е
таму ќе биде поразена.

12. И пред нив ги сметаа за
лажни пејгамберите: и народот
на Нух, и Ад и фараонот,
сопственикот на столбови!

13. И Семуд и народот на Лут и
жителите на Ејка. Ете, оние беа
странки здружени.

14. Сите оние ги беа сметале
лажни пејгамберите... па, така,
се оствари казната.

15. Оние чекаат само страшен
глас, единствен, што не се
повторува!

16. И зборуваат: “Господаре
наш, побрзај со нас, со делот
наш од казната пред да настапи
Денот на пресметката!”

17. И стрпи се за она што го
зборуваат. И сети се на робот

أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا
فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾

جُنُودٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْدَادِ ﴿١٢﴾

وَمُؤَدَّةُ قَوْمِ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ
أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

وَمَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّنْهَا
مِنْ فَوْقِ ﴿١٥﴾

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَاعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ

Наш, Давуд, силниот, кој, навистина, Му се обраќаше на Аллах.

ذَٰلَ الْأَيْدِيَّائِہٖ ۖ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

18. Ние, секако, ги потчинивме брдата заедно со него... кои Го славеа и при зајдисонце и при изгрејсонце!

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

19. Сè, како и птиците собрани, Нему му се обраќа.

وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّہٗ ۖ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

20. И Ние го зацврстивме кралството негово, му дадовме мудрост и вештина на говорништво.

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصَّلَ الْخُطَابِ ﴿٢٠﴾

21. И ти дојде ли кажувањето за парничарите... кога се искачија на Сидот од храмот?

۞ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سُورُوا
الْمِحْرَابِ ﴿٢١﴾

22. Кога влегоа кај Давуд и кога тој се исплаши од нив, оние рекоа: “Не плаши се! Ние сме два парничара. Еденадруг неправда направивме. Па, затоа пресуди ни праведно и не биди пристрасен, и упати нè кон патот вистински!

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزعَ مِنْهُمْ ۖ قَالَ أَلَا تَتَخَفَت
خَصْمَانِ بَيْنَ بَعْضِنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا يَا أَحْمَدُ
وَلَا تُنْطِطْ ۖ وَهَدَيْنَا إِلَىٰ سَوَاءٍ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

23. Овој мој брат има деведесет и девет овци, а јас, пак, имам една овца.” И им рече: “Дај ми ја мене да ја чувам; - и така, исправајќи се, ме присили на тоа.”

إِنَّ هَٰذَا أَحَدٌ لَّہٗ ۖ يُسَعِّوْنَ نَجْمَہٗ وَلِي نَجْمَةٍ وَاحِدَةٍ
فَقَالَ أَكْفَلْنِيہَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾

24. Давуд рече: “Неправда ти нанесол со самото тоа што те прашал да ја придружиш твојата

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِنِّي نَجْمٌ لَّہٗ ۖ وَإِنْ كَبِيرٌ
مِّنَ الْخَاطِئِينَ لِيُغْنِي عَنْهُمْ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَذْنِ ۖ آمَنُوا

овца кон неговите овци. Многу ортаци еднинадруги прават неправда, секако, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, а тие се малкумина! И Давуд помисли дека Ние, навистина, го ставивме во искушение, и побара прошка од Господарот свој и се свитка ничкум и се покаја.

25. Па, Ние му го простивме тоа. Тој, навистина, ќе биде во близината Наша, и го чека убаво засолниште.

26. О Давуд, Ние те одредивме да бидеш халифа на Земјата и суди меѓу луѓето праведно, и не следи ја страста па да те скршне во заблуда од Аллаховиот пат. Да, оние кои скршнуваат во заблуда од Аллаховиот пат, ќе бидат жестоко казнети затоа што заборавија на Денот на пресметката.

27. И Ние не го создадовме небото и Земјата и она што е меѓу нив залудно. Ете, така мислат оние кои не веруваат. Е, тешко на неверниците кои ќе бидат во огнот!

28. Или: “Ќе постапиме ли со оние кои веруваат и кои добри дела работат како со безредниците по земјата? Или: Ќе поста-

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتْنَتْهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ، وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٦٦﴾

فَعَفَوْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَ رُفْقًا وَحُسْنَ مَنَاقِبٍ ﴿٦٧﴾

يٰۤدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَمَانُؤْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٦٨﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بِطُلَاقٍ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٦٩﴾

أَمْ جَعَلُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلُوا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٧٠﴾

пиме ли со богобојазливите како со расипаните?”

29. Книгата што Ние ти ја објавивме е - благословена, за да размислуваат за ајетите нејзини и за да се сеќаваат оние со дадениот им разбир.

30. И на Давуд Ние му го подаривме Сулејман. Е, колку е благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покајник!

31. Кога навечер му се претставени коњи исправени, преубави, на три нозе,

32. и кога рече: “Покажав поголема љубов кон ова добро отколку кон споменувањето на Господарот мој!” И веднаш исчезнаа од видикот негов.

33. “Вратете ми ги!” И почна да ги мази и по нозете и по вратовите.

34. Ние, секако, го ставивме во искушение и Сулејмана, и на постелата од престолот негов, како едно болно тело оставивме. И потоа тој оздрави,

35. и рече: “Господаре мој, прости ми и дарувај ми власт што не ќе ја има никој по мене! Ти си, навистина, Дарител!”

كَتَبْنَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّدَعْوَانَا إِنِّي بِهِ وَلِيَدَذَّكَّرَ
أُولَئِكَ أَلْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٩﴾

وَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينَتُ الْخَيَادُ ﴿٣١﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

رُدُّوهُا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا مِمَّنْ أَنْبَاءِ ﴿٣٤﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَّا يَبْغِي لِي أَحَدٌ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

36 Па, Ние му го потчинивме ветрот кој тивко дуваше по наредбата негова, таму каде што тој посакуваше,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾

37. и шејтаните - сите гра - дители и нуркачи,

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

38. и други, во пранги заковани.

وَالْآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

39. - “Ова е давање Наше; дај или задржи што не може да се изброи!”

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

40. И тој, навистина, ќе биде во близина Наша и за него има убаво засолниште.

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿٤٠﴾

41. И сети се на робот Наш Ејуб, кога го повика Господарот свој: “Ме погоди Шејтанот, навистина, со мака и болка!”

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ: إِنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

42. - “Удри со ногата: еве вода ладна за бањање и за пиење!”

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا غُغْلَسَ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

43. И Ние му го подаривме семејството негово, и со тоа нему слично, како милост од Нас, да биде опомена за даруваните со разбир!

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾

44. И земи сноп со раката твоја и удри со него, и не прекршувај ја заклетвата. Воочивме дека, навистина, е трпелив. Е, колку беше благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покајник!

وَحَذِّبْكَ لَصُغْتِكُمْ وَأَنْتَ بِهٖ وَلَا تَحْنُتُ ۖ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

45. И сети се на робовите
Наши: Ибрахим, и Исхак и Ја-
куб... цврсти и далековидни.

وَأَذْكُرْ عِنْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿١٥﴾

46. Ние нив, навистина, ги
очистивме со едно својство; тоа
што се секаваа на оној свет.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾

47. Тие, секако, кај нас се меѓу
најдобрите избраници!

وَأَيُّهُمْ عِنْدَنَا لَيْنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِيَارِ ﴿١٧﴾

48. И сети се на Исмаил и на
Илјас и на Зул Кифл. Сите тие
беа меѓу избраниците!

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَذَا الْكِفْلِ
وَكُلٌّ مِنَ الْآخِيَارِ ﴿١٨﴾

49. Ова е Опомена! За богобо-
јазливите, навистина, има убаво
засолниште:

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَتَابٍ ﴿١٩﴾

50. бавчи еденски, со врати за
нив отворени,

جَنَّاتٍ عِدْنٍ مِّنْفُتْحَةٍ لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٢٠﴾

51. врз дивани потпрени: во нив
ќе бараат различно овошје и
напитоци.

مُتَكِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَنَكِهَةٍ
كَثِيرٍ وَنُزَارٍ ﴿٢١﴾

52. И пред нив ќе има и девојки,
од нивна возраст, со погледи со-
борени.

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْظُرْفِ الرُّبَّاءُ ﴿٢٢﴾

53. “Ова, токму, е она што ви се
ветуваше за Денот на пресмет-
ката;

هَذَا مَا توعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٣﴾

54. ова, секако, е ‘рскот Наш
кој не се троши.”

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُم مِّنْ فَادٍ ﴿٢٤﴾

55. Ете, така! А за закану-
вачите има зло засолниште:

هَذَا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَّا لِسَرِّ مَتَابٍ ﴿٢٥﴾

56. Џехеннем во кој ќе бидат фрлени. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَكْسِرُونَ ٥٦

57. Ете, така! Па, нека ја вкусат водата жешка и водата смрдлива што капи!

هَذَا قُلْدُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ٥٧

58. И многу други, на нив слични, обрасци на маки.

وَأَحْزَمٌ مِنْ شَكْلِهِ أَرْوَجٌ ٥٨

59. Ова е дружина со вас здружена, која не ќе биде со добре дојде примена, туку во огнот ќе биде фрлена.

هَذَا فَوْجٌ مُقْتَدِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَأَ لَهُمْ ٥٩
صَالُوا النَّارِ ٦٠

60. Ќе речат: “За вас нема добредојде. Вие ова нам ни го подготвивте. Е, само колку лоша утврда е тоа!”

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَأَ لَكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيُكْسَرُ ٦٠

61. И ќе речат: “Господаре наш, зголеми ја казната во огнот двојно за оној кој ни го подготви ова!”

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا ٦١
فِي النَّارِ ٦٢

62. И ќе речат: “Што е со нас па не ги гледаме луѓето кои ги вбројуваме меѓу злосторниците,

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَرِي رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ٦٢

63. кои ги исмевавме? Или, пак, од видот ни исчезнаа?”

أَتَعَذَّبْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ٦٣

64. Вистина е, секако, тоа дека жителите на огнот ќе се караат.

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ ٦٤

65. Кажи: “Јас сум, навистина, само опоменувач! Нема друг бог освен Аллах, Еден и Силен!

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَنْ إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي جَاءُ الْفَهَارُ ٦٥

66. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, Силен и Простуваач!”

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾

67. Кажи: “Ова кажување е големо,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. кон кое сте вие ранодушни.

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. Не знам за мелеките возвишени кога расправаа едни-исодруги.

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. ми се објавува дека сум, навистина, само опоменувач јасен.”

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنْ أُنذِرَ مِثْلَ الْيُسُفِيِّ ﴿٧٠﴾

71. И кога им рече Господарот твој на мелеките: “Јас сум Творител на човекот. Го создадов од глина.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٧١﴾

72. Па, кога ќе му дадам изглед и ќе му вдахнам дел од духот, творот Мој - паднете му на сецде!

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

73. И сите мелеки паднаа на сецде, сите до еден.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

74. А Иблис тоа не го направи: се изнаду и беше меѓу неверниците.

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. Аллах рече: “О Иблис, што те натера да не му паднеш на сецде на оној кој го создадов со

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَتَمَّ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

рацете Мои? Се изнаду или, пак, стана меѓу големците?”

76. Иблис рече: “Јас сум подобар од него: мене ме создаде од оган, а него го создаде од глина.”

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقَهُ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾

77. Аллах рече: “Излегувај од Џеннетот! Ти си, навистина, проклет!”

قَالَ فَخُْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. Врз тебе, навистина, е проклетството Мое до Денот суден!”

وَأَن عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

79. Иблис рече: “Господаре мој, дај ми прилика до Денот кога ќе бидат проживеани!”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

80. Аллах рече: “Ти се дава прилика, навистина,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

81. до Денот на времето познато!”

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

82. Иблис рече: “Се колнам во моќта Твоја! Сите до еден ќе ги заведувам, сигурно! -

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

83. а не и робовите Твои, меѓу нив, чисти!”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُحْصِينَ ﴿٨٣﴾

84. Аллах рече: Па, се колнам во вистината, вистина е она што го зборувам:

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

85. ќе го наполнам Џехенне - мот, сигурно, со тебе и со оние кои ќе те следат, сите до еден! “

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

86. Кажи: “Не барам од вас за ова никаква награда и јас не сум меѓу оние кои се за тоа овластени!”

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

87. Кур’анот е само Опомена за световите!

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. И ќе дознаете, сигурно, за кажувањето негово, набргу!

وَلَتَعْلَمَنَّ يَوْمَ يُبْعَدُ الْجَنَّةُ ﴿٨٨﴾

ЕЗ-ЗУМЕР (Дружини) XXXIX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Мудар!

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. Ние Книгата ти ја објавивме со вистина. Па, обожавај Го Аллах, исповевајќи ја чисто верата кон Него.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

3. Внимавај, чистата вера е - Аллахова! Оние кои земаат други заштитници освен Него: “Ги обожаваме само да нè приближат до Аллах, поблиску! Аллах, навистина, ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици. Аллах, секако, не ги упатува лашковците и неверниците!

أَلِلَّهِ الَّذِينَ خَالَصُوا لِلَّهِ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

4. Да посакаше Аллах да присвои дете, ќе го избере од она што го создаде со посак Свој. Славен нека биде Он. Он е Аллах, Еден и Силен!

5. Ги создаде небесата и Земјата со вистина. Он ноќта ја покрива со денот, а денот го покрива со ноќта. Он ги потчини и Сонцето и Месечината. Сето тоа се движи до рокот определен. Он, навистина, е Силен и Простувач!

6. Он ве создаде од еден човек. Потоа од него создаде другар. И Он ви даде осум парови на добиток. Ве создаде во утробите на мајките ваши, суштество по суштество, низ три темнини. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш; власта е - Негова! Нема друг бог освен Него! Па, каде, тогаш, сте кинисале!

7. Па ако не верувате... та, Аллах, навистина, е независен од вас, и не е задоволен со неверувањето на робовите Свои, а ако, пак, Му се заблагодарувате, е задоволен со вас. И не ќе ја понесе никој тежината на бремето од друг, а потоа враќањето ваше води кон Господарот ваш... па, Он ќе ве извести за она што го работевте.

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٢﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً ۚ أَرْجُخَ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَن تَصْرَفُونَ ﴿٣﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْغَبُ لِعِبَادِهِ الْكَفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

Он, навистина, го знае она што е во градите ваши!

8. А кога човекот ќе го снајде неволја некаква, го повикува Господарот свој; Нему му се обраќа. И штом ќе му додели благодат од Него, го заборава она за што го молеше порано, и Му припишува на Аллах еднакви за да скршне од патот Негов. Кажи: “Уживај малку во неверството твое. Ти си, навистина, меѓу жителите на огнот!”

9. Оној ли е кој, во вечерите негови останува во побожност, паѓајќи на седе и стоејќи, кој се сеќава на Ахирет, кој се надева на милоста од Господарот свој... Кажи: “Еднакви ли се оние кои знаат и оние кои не знаат? На Аллах се сеќаваат, навистина, даруваните со разбир!”

10. Кажи: “О робови мои, кои верувате! Плашете се од Господарот ваш! За оние кои прават убави дела на овој свет има добро. Земјата Аллахова е широка. Наградата за трпеливите ќе биде безмерна, навистина!”

11. Кажи: “Наредено ми е, навистина, да Го обожавам Аллага чисто, исповедувајќи ја верата кон Него,

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَبَىٰ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ
مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
فَلْيَمْتَعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾

﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ إِتَاءَ النَّبْلِ سَاجِدًا وَفَإِيمًا یَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَیرجو رحمة ربِّهٖ قُلْ هَلْ یَسْتَوِی الَّذِینَ
یَعْلَمُونَ وَالَّذِینَ لَا یَعْلَمُونَ إِنَّمَا یَذْکُرُ الْوَلَوُا
الْأَنْبِیَ﴾

﴿قُلْ یَعْبَادِ الَّذِینَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّکُمْ لِلَّذِینَ
أَحْسَنُوا فِی هَذِهِ الدُّنْیَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
وَسِعَةٌ إِنَّمَا یُوَفِّی الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَیْرِ حِسَابٍ﴾

﴿قُلْ إِنِّ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّینَ﴾

12. и наредено ми е да бидам прв меѓу Послушните.”

وَأْمُرْتُ لِأَنَ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

13. Кажи: “Јас, навистина, се плашам, доколку сум непослушен на Господарот мој, од казната на Денот голем.”

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

14. Кажи: “Аллаха Го обожавам чисто, исповедувајќи Му ја верата моја.

قُلِ اللَّهُ أَغْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾

15. Па, обожавајте, освен Него, кого сакате!” Кажи: “Поразените се, навистина, оние кои се поразија самите себеси, и семејствата свои на Денот суден. Ете, тоа е пораз јасен!”

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

16. Над нив ќе има слоеви на оган, и под нив ќе има слоеви на оган. Ете, така Аллах ги заплашува робовите Свои: “О робови Мои, плашете се од Мене!”

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ
ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِعِبَادِهِ فَعِبَادُهُ فَأَنْقُرُونَ ﴿١٦﴾

17. А оние кои го избегнуваат обожавањето на киповите и кои на Аллах Му се обраќаат... за нив има радосница. Па, зарадувај ги робовите Мои,

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِي ﴿١٧﴾

18. кои го слушаат Говорот, па го следат убавото од него... тоа се оние кои ги упати Аллах. Тоа се даруваните со разбир.

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ
هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

19. За оној за кој се оствари зборот за казната... него ли да го избавиш од огнот?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

20. Но, за оние кои се плашат од Господарот свој има соби: изградени единадруги испод кои реки течат. Ете, тоа е ветувањето Аллахово. А Аллах не го изневерува ветеното место!

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُوفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرُوفٌ
مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ
اللَّهُ الْمِعَادَ ﴿٢٠﴾

21. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, спушта вода од небесата? Па ја воведува во земјата и така настануваат извори. Потоа, со помош нејзина, вади растенија разновидни. Потоа тоа се суши и го гледаш пожолтено и, на крај, го крши. Во тоа, навистина, има опомена за даруваните со разбир!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ
فِي الْأَرْضِ نُعُوجُهُ يُوْجُ زُرْعًا تَخْلُقُا أَنْوَةً
ثُمَّ يَهْبِيجُ فَتَرْتَهُ مُصْفًى ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لَأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

22. Оној чии гради Аллах ги отвори за Послушноста... па ја следеа светлината на Господарот негов. Па, тешко на оние срца нивни кои се затврднати кога ќе се спомене Аллах! Онаквите се во скршнување очигледно!

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Аллах го објави најубавиот Говор, Книга со меѓусебно слични делови, која се повторува. Оние кои се плашат од Господарот свој ги фаќаат морници на кожата. Потоа, кога ќе се спомене Аллах, се смируваат и кожата нивни и срцата нивни. Ете, тоа, токму, е Патоказ Аллахов со кој Он упатува кого

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْكِتَابِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ
تَقْشِرُهُ عَنْ جُلُودِ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
ثُمَّ تَلَيَّنَ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ
ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

сака. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... та, за него нема упатувач!

24. Ист ли е оној кој се плаши со лицето свое од пакоста на казната на оној свет? Ќе им се рече на зулумџарите: “Вкусете го она што го спечаливте!”

25. Лажеа и оние кои беа пред нив, па им дојде казна оттаму од каде што и не усетуваа.

26. Па, Аллах, одреди да вкусат срам на овој свет, а казна најголема, секако, на Ахирет. Е, само кога би знаеле!

27. Ние им изнесовме на луѓето во овој Кур’ан од сè пример за да се сеќаваат.

28. Кур’ан на арапски, без несогласие, за да бидат богобојазливи.

29. Аллах донесува пример: човек кој е здружен со ортаци кои се расправаат едни со други и човек кој е потчинет на еден човек. Можат ли овие примери да се изедначат? Благодарение на Аллах! Но, ете мнозинството од нив не знаат!

30. Ти си, навистина, смртник, а и оние се, навистина, смртници!

أَفَمَنْ يَبْقَىٰ بِوَجْهِهِ سُوءُ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٦٨﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

فَإِذَا فَعَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٧١﴾

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٢﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِرَجُلَيْنِ فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٧٤﴾

31. Потоа вие на Денот суден, секако, ќе се расправате едни со други кај Господарот ваш.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخَصِّصُونَ ﴿٣١﴾

32. Па, кој е поголем зулумџар од оној кој лаже за Аллах, и кој, кога ќе му дојде вистината, лаже? Нели Џехеннемот е за-солниште за неверниците?

﴿مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Оној кој дојде со вистината и оние кои ја потврдија истата... оние, токму, се богобојазливите!

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ
هُمْ الْمُنْقَرُونَ ﴿٣٣﴾

34. За нив, кај Господарот нивни, има сè што ќе посакаат. Ете, тоа е награда за добротворците.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

35. Аллах за да им ги отстрани оние пропусти што ги направија и за да ги награди со најубавата награда нивна оние кои работеа.

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا
وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. Нели Аллах е доволен за робот Негов? А оние те заплашуваат со оние, освен Него. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него, нема упатувач!

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ
مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

37. А оној кого ќе го упати Аллах... па, за него, нема никој што ќе го скршне во заблуда! Нели е Аллах Силен и Строг?

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

38. И ако ги прашаш кој ги создаде небесата и Земјата,

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

сигурно ќе речат “Аллах!”
 Кажи: “Нели ги видовте оние
 кои ги обожаваавте освен Ал-
 лах?” Ако Аллах ми нанесе
 штета дали тие ќе можат да ја
 отстранат штетата Негова? Или,
 ако посака да ми подари милост,
 дали тие можат да ја задржат
 милоста Негова? Кажи: “Аллах
 за мене е доста. Врз Него се
 потпираат оние кои се потпи-
 раат!”

39. Кажи: “О народе мој,
 работете на местата ваши! Јас,
 навистина, работам. Па, ќе
 узнаете, секако,

40. кому ќе му дојде казната
 што ќе го осрамоти, и за кого се
 спрема казна постојана.”

41. Ние, навистина, ти об-
 јавивме Книга за луѓето, со вис-
 тина. Тогаш, кој ќе се упати за
 себеси ќе се упати, а кој ќе
 скршне во заблуда, скршнува,
 навистина, против себеси. Ти не
 си товар за нив.

42. Аллах ги усмртува душите
 при самата смрт нивна, но онаа
 додека спије, не е мртва. Па,
 така, за оние за кои Он ќе реши
 да умрат, ги задржува, а оние за
 кои ќе реши да останат, ќе
 останат до рок определен. Ете,
 во тоа, навистина, има знаменија
 за луѓето кои размислуваат!

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيَّهِ
 أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
 فَلْيَحْسِبِ اللَّهُ عَلَيْهِ تَوْكَلِ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٣٩﴾

قُلْ يَتَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانِكُمْ
 إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
 عَذَابٌ مُّهِيمٌ ﴿٤١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
 فَمِنْ أَهْتَدَى فَلَنَفْسِهِ. وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
 يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٢﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
 فِي مَنَامِهَا فِيمَا ضَرَفْتَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 وَرَسُولُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

43. Прифаќаат ли покрај Аллах други посредници? Кажи: “Оние ли кои не поседуваат ништо и кои не сфаќаат?”

أَيُّ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَٰئِكَ لَا يَعْلَمُونَ
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

44. Кажи: “Посредништвото за сите е кај Аллах! Власти и на небесата и на Земјата е - Негова! Потоа Нему ќе му се вратите.

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾

45. И само кога ќе се спомене името на Аллах, Единствениот, ќе се згрчат срцата на оние кои не веруваат во Ахирет. А кога ќе се споменат, пак, оние освен Него, ете ги како се радуваат!

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٩﴾

46. Кажи: “О Аллаху мој, Творител на небесата и на Земјата, Зналец и на тајното и на јавното, Ти ќе им пресудиш на робовите Твои за она за што станаа деленици!”

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

47. Оние кои зулум прават кога би го поседувале сè она што е на земјата, и уште толку би дале, секако, за пакоста на Денот суден, само, ете, да се спасат од неа. А за казната нивна, од страна на Аллах, ќе им се предпочи и она што не можеле да го замислат.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنْ اللَّهِ
مَالَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٢١﴾

48. И ќе им се предпочат лошотиите нивни, што ги спечалија, и ќе им се остварат оние работи за кои, токму, се исмеваа.

وَبَدَأَ اللَّهُ مِنْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٢﴾

49. Па, кога ќе го снајде човекот неволја некаква, Нè повикува. А кога ќе му овозможиме, потоа, благодат Наша, вели: “Она што ми е дадено, токму, е знаењето!” Но, не! Тоа е сплетка, но ете, мнозинството од нив не знаат.

50. Тоа, секако, го зборуваа и оние пред нив. Па, така, не им вредеше она што го спечалија.

51. Па, ете, ги погодија лошотии за она што го спечалија; оние од нив кои зулум направија ќе ги погодат лошотии за она што го спечалија: ќе станат немоќни.

52. Не знаат ли дека Аллах дава ‘рск кому сака, онолку колку Он ќе одреди? Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!

53. Кажете: “О робови мои, вие, кои ги занемаривте душите ваши, не губете надеж во милоста Аллахова. Аллах, навистина, ги простува сите гревови. Он, секако, е Простувач и Сомиленосен!

54. Приближете се кон Господарот ваш и бидете Му послушни пред да ви дојде казната; по тоа не ќе ви се помогне.

إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۗ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

فَذَٰلِمَا آلَيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا عَنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٠﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢١﴾

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾

۞ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْظُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ ۖ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٢٤﴾

55. И следете го, до вас објавеното, од Господарот ваш, најдоброто, пред да ви дојде казната одненадеж, кога не ќе ни усетите.”

56. Човекот да не рече: “Налет да е, колку должности пропуштив кон Аллах иако бев, секако, меѓу исмевачите!”

57. Или да не рече: “Аллах да ме упатеше, навистина, ќе бев меѓу богобојазливите!”

58. Или да не рече кога ќе ја здогледа казната: “Е, кога би имало за мене враќање па да бидам меѓу добротинителите!”

59. “Не, ти доаѓаа, секако, ајети Мои ... па, ги сметаше за лажни и се дуеше и беше меѓу неверниците.”

60. На Денот суден ќе ги видиш оние кои лажеа за Аллах како лицата нивни стануваат црни. Нели Џехеннемот е засолниште за горделивите?

61. Аллах ќе ги спаси оние кои се богобојазливи во достигнувањата нивни; не ќе ги снајде зло и не ќе тагуваат.

62. Аллах е Создател на сè! И Он е Закрилник на секоја ствар!

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ
بَعْتَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً
فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَكَاءٌ إِلَيْكَ فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

وَيَوْمَ الْفِتْمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ
وُجُوهَهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ
السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

63. Клучевите на небесата и на Земјата се - Негови. Оние кои не веруваат во ајетите Аллахови, токму, се страдалници!

64. Кажи: “Ми наредувате ли, освен Аллах, да обожавам, о незнајковци!

65. Објавено ми е, секако, она што е објавено и на оние пред тебе: “Ако бидеш многубожец сигурно ќе пропаднат делата твои и сигурно ќе бидеш меѓу страдалниците.”

66. Но, обожавај Го Аллаха и биди меѓу благодарните!

67. А оние не го почитуваат Аллаха онолку колку што вистински треба да го почитуваат. Сета Земја на Денот суден ќе биде во ракофат, а небесата ќе бидат свиткани во десната рака Негова. Славен нека е Он! И високо е над она што Му го здружуваат!

68. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, ќе ги снеса страшниот глас оние кои се на небесата и оние кои се на Земјата, а не и оние за кои Аллах ќе посака. Потоа, повторно ќе се дувне во Сурлата и, ете ги исправени, во исчекување!

69. А земјата ќе засвети со светлината на Господарот нејзин, и Книгата ќе се постави, и

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَتَذَكَّرُ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾

قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ أَمْرُؤَ فِي عَبَادَتِهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَعَنَّا عَمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ
أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ

пејгамберите и сведоците ќе се доведат... Исправно ќе им се суди и не ќе им се наштети.

70. Секоја личност ќе си го добие она што го спечалила. Он најдобро го знае она што го работат!

71. Оние кои не веруваа во дружини ќе бидат натерани во Џехеннемот. И штом ќе дојдат до него ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: “Нели ви доаѓаа пејгамбери меѓу вас кои ви ги кажуваа ајетите на Господарот ваш и ве опоменуваа за Средбата на овој Ден ваш?” Ќе речат: “Да!” Но, се овистини зборот за казната на неверниците!

72. Ќе се рече: “Влезете низ вратите на Џехеннемот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!

73. А оние кои се плашеа од Господарот свој, во дружини ќе бидат натерани во Џеннетот. И штом ќе дојдат до него, ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: “Селамун алејкум! Бевте прекрасни: па, влезете во Џеннетот и во него за навек ќе останете!”

وَجَاءَ يَالْتَيْسَنَ وَالشَّهَدَاءَ وَفُضِيَ
بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
حَزَنٌ مِّنْهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِيدِينَ فِيهَا فِئْسَ
مَنَؤَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
حَزَنٌ مِّنْهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. Ќе речат: “Благодарение на Аллах, Кој го исполни ветувањето Негово кон нас, и нè одреди да ја наследиме земјава, да се сместиме во Џеннетот таму каде што ќе си посакаме. Е, само колку е благословена наградата за трудољубивите!

75. И ќе ги видиш мелеките како кружат околу Аршот, славејќи Го, со благодарноста кон Него, Господарот свој. Исправно ќе им се суди и ќе се рече: “Благодарение на Аллах! Господарот на световите!”

ГАФИР (Простувач) XL

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, мим!

2. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Зналец!

3. Простувач на гревовите и Примач на покајанието, Силен Казнувач, Господар на силата. Нема друг бог освен Него. Свртилиштето е - кон Него.

4. За ајетите Аллахови расправаат само оние кои не веруваат, па нека не те измами патувањето нивно по земјите!

5. И народот на Нух лажеше пред нив и странките по нив.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

وَرَأَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَفُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ

نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١﴾

غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصْدُورِ ﴿٢﴾

مَا يُجَدَّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْأَلْبَدِ ﴿٣﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ

Секој народ му даваше значење на тоа како да го истера пејгамберот негов. И расправаа за невиностата за да ја покријат со тоа вистината. Па, ги казнив. Е, само каква беше казната!

6. И ете, така, се исполни зборот на Господарот твој за оние кои не веруваа. Овие се, навистина, жители на огнот.

7. Оние кои го носат Аршот и оние кои се околу него, Го слават, заблагодарувајќи Му се, Господарот свој, и веруваат во Него, и бараат прошка за оние кои веруваат: “Господаре наш, и со знаењето и со милоста опфаќаш сè! Прости им на оние кои се каат, кои го следат патот Твој, и сочувај ги од казната цехенемска!

8. Господаре наш, воведи ги во бавчите еденски кои им ги вети - на оние кои беа добри -, и предците нивни, и жените нивни, и потомствата нивни. Ти си, навистина, Силен и Мудар!

9. И сочувај ги од лошотиите, а оној кого ќе го сочуваш од лошотиите на Денот тој - си му се смилувал, секако!” Ете, тоа, токму, е победа голема!

مِّنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا لِابْتِطَالِهِ دُجُوعًا ۖ فَأَخَذْنَاهُمْ كَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٦﴾

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٧﴾

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ ﴿٨﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمِنْ صَلَاحٍ مِنْ أَبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

10. На оние кои не веруваа ќе им се возгласи: “Омразата Аллахова е поголема, сигурно, од омразата ваша кон самите вас: кога бевте повикани кон верувањето, па не верувавте.”

11. Ќе речат: “Господаре наш, двапати нè усмрти и двапати нè оживи, па еднаш веќе ги признавме гревовите наши. Има ли, тогаш, некој пат по кој ќе може некако да се излезе?”

12. “Тоа ви е, ете, зашто не верувавте кога се повикувавте кон Аллах, Единствениот, а кога Му се здружуваше нешто, верувавте. Судот е на Аллах, Вишен и Голем!”

13. Он ви ги покажува знаменијата Негови и од небо ви спушта ‘рск. Се секава само оној кој ја прима поуката.

14. Па, повикувајте Го Аллаха, исповедувајќи ја чистата вера Негова, па макар тоа го мразеле неверниците!

15. Возвишувач на скалите, Сопственик на Аршот, кој го испраќа Духот со наредбата Своја, оној кого сака од робовите Свои за да опомене за денот на Средбата.

16. Денот во кој ќе се споредуваат, кога на Аллах ништо од

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتُكْفَرُونَ ﴿١٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفْنَتَيْنِ وَأُحْيَيْنَا أَفْنَتَيْنِ فَاعْرِضْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَلَّيْتُمْ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُرْسِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِيقًا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا مَنْ يَنْبَغِي ﴿١٣﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

يَوْمَ هُمْ بَرْزُورُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ

нив не ќе Му биде скриено. И чија ќе биде власта на Денот тој? Аллахова ќе биде, Единствениот и Силниот!

17. Ден во кој секој ќе биде награден според она што си го спечалил. Не ќе има неправда на Денот тој. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!

18. И опомени ги за денот што е блиску: кога срцата во грлата ќе застанат, загушени. За зулумкарите нема поддржник или посредник кој ќе биде послушен.

19. Он го знае скришниот поглед на очите и она што го кријат градите.

20. Аллах исправно решава. Оние кои се повикуваат на други богови освен Него... па, овие во ништо не можат да пресудат. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

21. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната за оние пред нив? Тие беа и силни и оставија поголеми траги на земјата. Па, Аллах, заради гревовите нивни, ги казни. И за нив немаше поддржник од Аллах.

22. Ете, тоа така беше заради тоа што, навистина, им доагаа

لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ لَا رَفْقَ إِذْ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَالٍ لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعِ ﴿١٩﴾

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

пејгамбери со јасноти, па не веруваа, и Аллах ги казни. Он, навистина, е Моќен и Силен Казнувач!

23. И Ние Муса, секако, го испративме со знаменијата Наши и со доказот јасен,

24. до фараонот, до Хаман и до Карун... кои рекоа: “Волшебник и лашко!”

25. И бидејќи им дојде со вистина од Нас, рекоа: “Убијте ги машките деца на оние кои веруваат во него, а оставете ги во живот женските деца нивни.” Но, сплетката на неверниците води само во заблуда!

26. И фараонот рече: “Оставете ме да го убијам Муса, па тој нека го повика Господарот свој: се плашам, навистина, да не ја измени верата ваша или да не посее безредие по земјата.”

27. И муса рече: “Јас барам, и од Господарот мој и од Господарот ваш заштита, и против сум горделивиот кој не верува во Денот на пресметката.”

28. Еден човек верник од семејството фараоново, кој го криеше верувањето негово, рече: “Ќе го убиете ли човекот

فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَكَارُونَ
فَقَالُوا سَحَرُ كَذَّابٍ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ
وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ
أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ

кој тврди: ‘Аллах е - Господарот мој.’ Тој, секако, ви дојде со јаснотији од Господарот ваш. А ако лаже, лажењето ќе биде против него. А ако, пак, вистина зборува, ќе ви се случи она со што ви се заканува.” Аллах, навистина, не го упатува претерувачот и лашкото!

29. О народе мој, денес е власта ваша: вие сте на чело на земјава. Па, кој ќе ни помогне од неволјата Аллахова ако оваа не погоди? Фараонот рече: “Јас го гледам при вас само она што го гледам. И само по патот и показот ќе ве упатам!”

30. А оној што веруваше, рече: “О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас, од нешто слично на денот на оние кои се разединија,

31. слично на случајот со народот на Нух, на Ад и на Семуд и оние што беа по нив. Аллах не им посакува зулум на робовите!

32. О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас од Денот на повикувањето единадруги,

33. Ден во кој ќе ги вртите плеќите. За вас, освен Аллах, ќе нема избраник, а оној кого Ал-

لَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

лах ќе го скршне во заблуда...
па, за него нема упатувач!

34. И порано Јусуф, секако, ви дојде со јаснотии. Па, постојано бевте при сомнение во она со што ви дојде. И штом си замина од овој свет, рековте: “Аллах нема да испрати пејгамбер по него!” Ете, така Аллах го скршнува во заблуда оној што претерува и сомнителот,

35. оние кои расправаат за ајетите Аллахови без никаков нивни јасен доказ, зголемувајќи ја омразата и кон Аллах и кон оние кои веруваат. Ете, така Аллах го запечатува секое срце на горделивиот и силникот!

36. Фараонот рече: “О Хаман, изгради ми една кула за да можам да се вишнам низ скалите нејзини,

37. скалите на небесата...Па, да се вишнам до богот на Муса, а јас, секако, мислам дека тој е лашко.” И ете, така му се разубави на фараонот злоделото негово и беше оддалечен од Патот. Сплетката на фараонот е само страдање!

38. И оној што веруваше пак рече: “О народе мој, следете ме, јас ќе ве упатам по Патот и по Показот!

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ
فَإِزَلْتُمْ فِي شَكِّ وَمَجَاءَكُمْ بِهِ حَقٌّ إِذَا
هَلَأْتُمْ فَلَتَمْتَرُنَ بَعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٦٨﴾

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَمَّهُمْ كِبَرُ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ
مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٦٩﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ آدَمُ ابْنُ بَنِي صَرَاحَةَ عَلِيٍّ أَبْلَغَ
الْأَسْبَابِ ﴿٧٠﴾

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى
وَإِنِّي لأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زُرْنَا
لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٧١﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَرَ يَفْقَهُمْ أَفَئِنِّي لَأَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٧٢﴾

39. О народе мој, животот на овој свет, навистина, е само уживање, а Ахирет, секако, е Куката на постојаноста!”

40. Кој ќе направи зло ќе биде казнет соодветно на тоа, а кој, пак, ќе направи добро, било да е машко или женско, а верник е... па оние ќе влезат во Џеннетот во кој ќе бидат снабдени без мера!

41. И уште: “О народе мој, што ви е, јас ве повикувам кон спасот, а вие ме повикувате кон огнот!

42. Ме повикувате да не верувам во Аллах и да Му здружувам здружник, за кого не знам ништо. А јас ве повикувам кон Силниот и Простувачот!

43. Беспрекорно! Ме повикувате, секако, кон она за што не може да се повика ни на овој свет ни на Ахирет. Ние, навистина, ќе Му се вратиме на Аллах, а расипниците, токму, се жители на огнот.

44. Па, ќе се сетете на она што ви го зборував, а јас мојата работа Му ја препуштам на Аллах. Аллах, навистина, ги гледа робовите!”

يَقُولُوا إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعَ
وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفٍ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ وَيَقُولُوا مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُنْشِرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ، عَلِمْتُ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾

لَا حَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ
وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوتُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. И Аллах го сочува од лошотиите што му ги правеа, и ќе се оствари пакосната казна кон семејството фараоново:

46. огнот во кој ќе бидат фрлани и наутро и навечер; Денот во кој ќе се случи Часот: “Воведете го семејството фараоново во најжешката казна!”

47. И кога ќе расправаат во огнот, потчинетите ќе им речат на потчинителите: “Ние, навистина, ве следевме, па можете ли малку да нè ослободите од огнот?”

48. И потчинителите ќе речат: “Па, ете, сите ние сме во огнот, навистина! Да, Аллах им суди на робовите Свои!”

49. А оние кои ќе бидат во огнот ќе им речат на чуварите цехеннемски: “Замолете Го Господарот ваш да ни олесни барем еден ден од казната!”

50. Ќе им речат: “Нели ви доаѓаа пејгамбери ваши со јаснотии?” Ќе им одговорат: “Да!” Ќе речат: “Па, молете се!” Молбата на неверниците ќе биде само залудна!

51. Ќе ги поддржиме, сигурно, пејгамберите Наши и оние кои веруваа во животот на овој свет,

فَوَقَدَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ
أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّْا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا
إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا
وَمَا دَعَوْا إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾

и во Денот кога ќе воскреснат сведоците,

52. на Денот во кој на зулумкарите не ќе им користат извинувањата нивни; за нив има проклетство и за нив има Кука пакосна.

53. На Муса, секако, Ние му дадовме Патоказ, и им ја оставивме на Синовите Израилови во наследство и Книгата:

54. Патоказ, Опомена за даруваните со разбир!

55. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистинско; и барај прошка за гревот твој и слави Го, благодарувалки се, Господарот твој, и навечер и наутро!

56. Оние кои, навистина, расправаат за ајетите Аллахови без никаков доказ дојден до нив... во градите нивни има само горделивост, и не ќе ја остварат целта своја. Па, барај за-солниште кај Аллах! Он, навистина, е Слушач и Гледач!

57. Создавањето на небесата и на Земјата е поголемо од создавањето на луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не знаат!

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

هُدًى وَذِكْرَى لِلْأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ يَعْتَرِ سُلْطَانِي أَنْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ
إِلَّا كِبَرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Не се еднакви оној кој е слеп и оној кој гледа, и оние кои веруваат и кои добри дела работат со злосторниците. Само малкумина од вас се сеќаваат!

59. Часот, во кој нема сомнение, навистина, ќе дојде. Но, ете мнозинството на луѓето не веруваат!

60. Господарот ваш рече: “По-викувајте Ме, ќе ви се освијам! Оние меѓу робовите Мои кои се дујат ќе влезат во Џехеннемот, потчинети!”

61. Аллах ви ја определи нокта за да се смирете во неа, а денот за гледање. Аллах, навистина, е полн со добрина кон луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!

62. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш, Создател на сè! Нема друг бог освен Него. Па, каде, навистина, сте кинисале?

63. Ете, така кинисаа оние кои не ги признаваа ајетите Аллахови.

64. Аллах ви одреди земјата да ви биде утврда, а небесата здание, и Он изглед ви дава, изглед најубав, и Он ве снабдува

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ
فَلَيْلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِن
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِن تَوَفَّكُم
﴿٦٢﴾

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يَٰبِئْسَ
يَجْعَدُونَ ﴿٦٣﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ

од богатствата. Ете, тоа ви е
Аллах, Господарот ваш. Па,
благословен е Allah, Господа-
рот на световите!

65. Он е жив. Нема друг бог освен Него. Па, повикувајте Го чисто, исповедувајќи ја верата кон Него. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!

66. Каж: “Забрането ми е, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги обожавате. Бидејќи ми дојдоа јаснотии од Господарот мој и бидејќи ми е наредено да бидам послушен, секако, на Господарот на световите!”

67. Он ве создаде од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа ве вади како бебе, потоа ќе сјакнете и, на крај, ќе остарете. Некои од вас порано ќе умрат, а некои, пак, ќе го дочекаат рокот определен... за да се вразумите!

68. Он и усмртува Он и
оживува. И кога ќе реши за
нешто, кога ќе му рече: “Биди!”
- и тоа, токму, ќе биде!

**69. Не ги гледаш ли оние кои
расправаат за ајетите Аллахови?
Како се оддалечуваат!**

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ
أَنْ أُسْلِمَ رَبِّي الْعِلْمَ﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ رُءُوبٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشُدَّكُمْ ثُمَّ يُدَلِّكُمُ نَوَاسِئَهِمْ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ
مِنَ الْيَوْنِ مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلَ مَعْمُورٍ
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
أَنِّي يُصَرِّفُونَ ﴿٦١﴾

70. Оние кои лажат за Книгата и за она што Ние им го испративме на пејгамберите Наши. Е, па, ќе узнаат,

71. кога ќе има синџири врз вратовите нивни и кога ќе бидат влечени со железни прачки,

72. низ вода што врие; и кои, потоа, во огнот ќе бидат пржени;

73. Потоа ќе им се рече: “Каде се оние кои ги обожававте,

74. освен Аллах?” Ќе речат: “Се оддалечија од Нас. Но, порано на ништо не се клањавме. Ете, така Аллах ги скршнува во заблуда неверниците.”

75. Ете, тоа ви е затоа што се веселевте бесправно по земјата и затоа што бевте дрски.

76. Влезете низ вратата на Џе-хеннемот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо е престојувалиштето за горделивите!

77. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, секако, е вистина. Било Ние да ти покажеме нешто од она што им го ветуваме, било животот да ти го земеме... па, Нам ќе ни се вратат!

الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

إِذَا الْأَغْصَانُ فِي أَعْتِقِهِمْ وَالسَّيْلُ يَسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَأَيُّ مَانِرٍ نَبِّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيْنَاكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

78. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери. За некои од нив ти кажувавме, а за некои од нив не ти кажувавме. Ниеден пејгамбер не донесе ајет, освен со одобрението Аллахово. Па, кога ќе дојде наредбата Аллахова, исправно се решава, а лашковците ќе настрадаат таму.

79. Аллах ви одреди животни: некои од нив ги јавате а со некои од нив се храните.

80. А од нив имате користи: го остварувате она за што чувствувате потреба - и со нив и со чамецот пренесувате!

81. И Он ви ги покажува знаменијата Свои. Па, кое од знаменијата Аллахови не го признавате?

82. Зошто не патуваа по земјата па да видат каква беше завршницата на оние пред нив? Беа и помногубројни и посилни во оставање траги на земјата. Па, така, не им користеше она што го спечалија!

83. И бидејќи им дојдоа пејгамберите нивни со јаснотии, се радуваа со знаењето што го поседуваа, и се оствари врз нив она за што се исмеваа.

84. И бидејќи ја здогледаа казната Наша, рекоа: “Веруваме

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

وَرِيكُمُ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَسَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُكْسَبُونَ ﴿٨٢﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ.

во Аллах, Единствениот, и не го признаваме она врз што бевме, многубошци!”

85. И бидејќи ја здогледаа казната Наша...не им користеше верувањето нивно. Ете, таква беше праксата Аллахова, што веќе се случи, кон робовите Негови. И тогаш неверниците страдаа!

ФУССИЛЕТ (Потенко објаснување) XLI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Ха, мим!

2. Објава од Милостивиот Сомилосен!

3. Книга со потенко објаснети ајети - Кур'ан на арапски - за луѓето кои знаат!

4. Како радосник и опоменувач. Па, мнозинството од нив се рамнодушни кон него и оние никако не слушаат.

5. И зборуваат: “Срцата наши се затврднати во однос кон она кон што нè повикуваат, ушите ни се стежнати а меѓу нас и тебе има завеса. Па, ти работи си, а и ние, навистина, ќе си работиме!”

وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسًا سُنَّتَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ
الْكَافِرُونَ ﴿٤٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿٤٣﴾

نَزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٤٤﴾

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْثَرِ مَا نَدْعُونَكَ إِلَيْهِ
وَفِي آدَانَا وَقُرْءَانٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿٤٧﴾

6. Кажи: “Јас сум, навистина, човек, вам сличен. Само ми се објавува дека вашиот Бог, секако, е еден Бог. Па, тогаш, барајте да се управете кон Него и барајте прошка од Него. И тешко на многубошците!”

7. Оние кои не даваат зекат баш се оние кои не веруваат во Ахирет.

8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат, навистина, има награда која не престанува!

9. Кажи: “Вие ли, навистина, не верувате во Оној кој ја создаде земјата за два дена? И Нему ли Му припишувате здруженици? Ете, тоа е Господарот на световите!”

10. И Он расфрла по земјата планини, и во неа, исто така, посеа берикети, и ги постави сите услови за живот и тоа за четири дена... ова за оние кои бараат.

11. Потоа се упати кон небесата а тие беа како магла, и им рече, ним и на земјата: “Дојдете, сакале или не сакале!” Па, рекоа: “Доаѓаме, сакајќи!”

12. И за два дена, потоа, Он одреди седум небеса, и на секое небо му ја вдахна наредбата за него. А небото, над земјата Ние

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثَلُّكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۚ وَذِلَّ
لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
هُمْ كَفِرُونَ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

﴿٩﴾ قُلْ أَيَتَكُمُ لَكَفْرُونَ ۚ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ
فِي يَوْمَيْنِ وَيَجْعَلُونَ لَهُ ۥ أَندَادَ ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
أَفْوَاجًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلشَّيَاطِينِ ﴿١١﴾

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
أَنِتَّاطِ طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١٢﴾

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
سَّمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْصِيحٍ
وَحَفَظَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرَ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٣﴾

со ѕвезди го разубавивме и го чуваме. Ете, тоа е наредбата на Силниот и Зналецот!

13. Па, ако се рамнодушни, кажи им: “Ве опоменав со молњата, слична на молњата врз Ад и Семуд!”

14. И кога им дојдоа пејгамберите и зад нив и пред нив: “Освен Аллах ли ќе обожавате?” Рекоа: “Господарот наш да посака ќе испрати мелеки: ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени!”

15. А што се однесува до Ад... тие се дучеја по земјата бесправно, и зборуваа: “Кој е помокен од нас?” Не гледаат ли дека Аллах кој ги создаде, навистина, е помокен од нив? И не ги признаваа знаменијата Наши!

16. Па, Ние им испративме ветар ладен, во деновите несреќни за да ја вкусат срамната казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет сигурно е посрамна. Не ќе им се помогне!

17. А што се однесува до Семуд... па, нив Ние ги упативме: повеќе го сакаа беспакето од

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي آدِيمِهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّْا قُوَّةً أَوَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ ﴿١٥﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَحْصَاتٍ لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِرَافِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا

Патоказот, па ете, ги погоди молња, казна срамна за она што го спечалија.

18. И Ние ги спасивме оние кои веруваа и богобојазливите!

19. И Денот во кој непријатели-те Аллахови ќе бидат натерани во огнот...па, тие ќе бидат притворени,

20. и штом ќе дојдат до неа, ќе сведочат против нив: и ушите нивни, и очите нивни, и кожата нивни... за она што го работеа.

21. И оние тогаш ќе им речат на кожата нивни: “Зошто сведочевте против нас?” Овие ќе речат: “Аллах е Оној кој ни даде способност да зборуваме; таква способност ѝ даде на секоја ствар. Он ве создаде првпат и Нему Му се враќате!”

22. Вие не се криевте од тоа да не сведочат против вас: ушите ваши, очите ваши и кожата ваши. Но, ете, мислевте дека Аллах не знае многу од она што го работите.

23. Затоа што така мислевте, за Господарот ваш мислејќи, страдавте, и станавте поразени.

يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا جُودُهُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا فَاَلَا أَنْطَقْنَا
اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِإِيهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Па, и ако се стрпат, огнот ќе биде престојувалиштето нивно, и ако бараат да се вратат во она што сакаат, не ќе можат да се вратат.

25. Ние им одредивме другари па им го разубавуваа она што го работеа и она што ќе го работат. И против нив се оствари зборот што се оствари против народите кои лажеа пред нив: и на циновите и на луѓето. Оние беа презрени, навистина!

26. Оние кои не веруваат, зборуваат: “Не слушајте го овој Кур’ан и спротиставете му се, викајќи, за да го совладате!”

27. За оние кои не веруваат Ние ќе одредиме сигурно да ја вкусат жешката казна и ќе ги казниме со она што е најболно заради она што го работеа.

28. Ете, тоа е казна, оган, за непријателите Аллахови. Во него за нив ќе им биде Куќата на вечноста: казна затоа што не ги признаваа ајетите Наши!

29. А оние кои не веруваат, зборуваат: “Господаре наш, покажи ни ги циновите и луѓето што нè скришнаа во заблуда, да ги ставиме под нозете наши за да бидат најдолни!”

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا فَهُمْ مِنَ الْمُتَعِيبِينَ ﴿٢٤﴾

وَقَضَّيْنَاهُمْ قُرَآءَ فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

فَلَنَذِقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارُ الْخَالِدِينَ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتَيْنَنَا بِمُحَدَّثُونَ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ يَجْعَلُهُمَانَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Оние кои, навистина, зборуваат: “Аллах е Господарот наш“, а потоа се истрајни во тоа, им доаѓаат мелеките и им велат: “Не плашете се и не тагувајте и радувајте се на Џеннетот што ви е ветен!

31. Ние сме заштитници ваши и во животот на овој свет и во животот на Ахирет. Во него за вас ќе има сè што ќе посакаат душите ваши, и за вас таму го има она што ќе го побарате.

32. Какво угостување од Просувачот и Сомилосниот!”

33. И кој зборува подобро од оној кој повикува кон Аллаh и кој добро работи, и кој вели: “Јас сум, навистина, меѓу Послушните!”

34. Не се изедначуваат доброто и злото! Возврати му со она што е најдобро, па ако меѓу него и меѓу тебе има непријателство, потоа може да стане пријател близок.

35. Ова ќе го постигнат само оние кои се трпеливи и ова ќе го постигнат само оние кои поседуваат еден голем дел од тоа.

36. А ако Шејтанот ти се вмеша, па приклони се кон Аллаh. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا سَتَرْنَا عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ أَلا تَخَفُوا وَلَا تَخْزَنُوا وَابْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾

نَزَلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَمَا يُلْقِئُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِئُهَا إِلَّا ذُرِّيٌّ عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَمَا يَنْزِعُ عَنْكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. А од знаменијата Негови се ноќта и денот, и Сонцето, и Месечината. И не паѓајте им на седде ни на Сонцето ни на Месечината! Паѓајте Му на седде на Аллах кој нив ги создаде ако, секако, само Него го обожавате!

38. Но, ако се почувствуваат горделиви... па, оние кои се кај Господарот твој Го слават Него, и дење и ноќе, без замор.

39. А од знаменијата Негови е и тоа што ти, навистина, ја гледаш земјата сува. Па, кога Ние ќе ѝ спуштиме вода таа, веднаш, ќе роди. Оној што ја оживува - Оживувач е на мртвите. Он, навистина, е Кадар за сè!

40. Оние кои не веруваат во знаменијата Наши, навистина, нема да Ни се скријат. Па, подобар ли е оној што ќе биде фрлен во огнот на Денот суден или оној кој ќе дојде сигурен? Работете што сакате! Он, навистина, го гледа она што го работите!

41. Оние кои, навистина, не веруваат во Опомената што веќе им дојде... па, таа, секако, е Книга силна,

42. на која не ќе и дојде невис-тина ни однапред ни одзади; тоа

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ لَا سَجْدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ
لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْزَتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُجِى الْمَوْقِفِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَنُ
يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَّ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ
أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَكِنْتُ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ

е Објава од Мудриот и за благодарност Достојниот!

43. Тебе ти се зборува она што им се зборуваше на пејг амберите пред тебе. Господарот твој, секако, поседува прошка а и казна болна.

44. А Кур'анот Ние да го објавивме на неарапски, тие сигурно ќе речеа: "Ајетите да му беа потенко објаснети. Тој да биде неарапски а тој Арап?" Кажи: "За оние кои веруваат Кур'анот е Патоказ и Лечение. Оние кои не веруваат... во ушите нивни има тежина а Кур'анот е за нив слепило; како да се повикуваат од место далечно.

45. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга и, во врска со неа, станаа деленици. А да не беше зборот од Господарот твој, што претходеше, ќе им беше пресудено. Тие, навистина, за него се сомневаат, наполно!

46. А оној кој работи добро, го работи за себеси, а оној кој работи зло, работи против себеси. Господарот твој не е неправеден кон робовите.

47. До Него допира знаењето за Часот. И плодовите што

مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَءِ تَعْجَبُ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

إِلَيْهِ يَرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ شَمْرَةٍ

излегуваат од лисната обвивка нивна, и која било жена што ќе затрудни и што ќе роди... е само со знаењето Негово. А на Денот кога ќе им возгласи: “Каде се здружениците Мои?” Ќе речат: “Ти јавуваме дека меѓу нас нема таков сведок!”

48. И ќе скршнат од нив оние кои ги молеа порано. И ќе помислат дека не ќе можат да се оттргнат.

49. На човекот никогаш не му досадува да се моли за добро, а, ако, пак, го снајде зло некакво, очајува, без надеж е!

50. А ако, пак, Ние дадеме да ја вкуси милоста Наша, веќе по штетата што му се случила, сигурно ќе рече: “Ова е мое, и не мислам дека Часот некогаш ќе дојде. А ако, пак, бидам вратен кај Господарот мој... кај Него, мене, навистина, ме чека добрина.” Па, сигурно Ние ќе ги известиме оние кои не веруваат за она што го работеа, и ќе дадеме да ја искусят, сигурно, казната голема!

51. А кога Ние некој човек го благословуваме, станува рамнодушен и, од своја страна, останува настрана, а ако го снајде зло, ете го, како долго се моли.

مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ شَرَكَاءِ
قَالُوا أَذْنُكَ مَمْنُونٌ مِّنْ شَيْدٍ ﴿٧٠﴾

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن بَقَلٍ
وَوَظَنُوا مَا لَهُمْ مِّنْ نَّجِيسٍ ﴿٧١﴾

لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِنَّمَا شَرُّ الشُّرَفِيِّسُّ قُنُوطٌ ﴿٧٢﴾

وَلَمَّا أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْنَاهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَى وَمَا أَطْلُقُ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن
رُّجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ﴿٧٣﴾

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَى بَاجَانِيهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَوَدُّكَ عَرِيضٌ ﴿٧٤﴾

52. Кажи: “Што мислите? Ако е тоа од Аллах, а вие не верувате во тоа! А кој скршнал во заблуда повеќе од оној кој е во секотина далечна?”

53. Ние ќе им ги покажеме знаменијата Наши во видиците а и во нив самите за да им стане јасно дека тој, навистина, е вистина. Нели е доста тоа што Господарот твој, секако, е Сведок за сè!

54. Е, не е така: тие се сомневаат во средбата со Господарот свој, а Он, секако, опфаќа сè!

ЕШ-ШУРА (Договарање)XLII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Ха,мим,

2. ајн, син, каф!

3. Ете, така ти се објавува, како и на оние пред тебе, Аллах, Силниот и Мудриот!

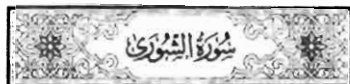
4. Сè што е на небесата и на Земјата е - Негово. Он е и Вишен и Голем!

5. Небесата само што не се здробат еднинадруги, а мелеките Го слават, заблагодарувајќи Му се, Господарот свој, и бараат прошка за оној кој е на земјата.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
ثَمٌّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ آضُلِّ مَعَنٍ
هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

سَرَّيْهِمْ أَتَيْنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَقٌّ يَبَيِّنُ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ
أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطٌ ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾

عَسَقٌ ﴿٢﴾

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٤﴾

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يَسْجُدُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ

Но, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

6. Оние кои прифаќаат други заштитници освен Него... Аллах бдее врз нив и ти не си закрилник врз нив!

7. И ете, така Ние ти го објавивме Кур'анот на арапски за да ја опоменеш Уммул Кура и оние околу неа, и да ги опоменеш за Денот на собирањето во кој, секако, нема сомнение. Една дружина ќе биде во Џеннетот, а една ќе биде во Џехеннемот!

8. Аллах да сакаше ќе ве направеше да бидете еден народ. Но, Он кого сака го воведува во милоста Своја. А зулумкарите немаат ни заштитник ни поддржник!

9. Или: “Прифатија ли други, освен Него, пријатели. Па, Аллах е Оној кој е Пријател, и Он ги оживува мртвите и Он е Кадар за сè!

10. И во сè што се разединувате - та, Судот за тоа е Аллахов. Тоа ви е Аллах, Господарот мој, врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!”

11. Создател на небесата и на Земјата! И од вас Он парови создаде и од добитокот парови создаде. За да ве множи, секако! Нему не Му е ништо слично. Он е Слушач и Гледач!

أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٧﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُذِركَ أَنْتَ الْقُرْآنَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُذِركَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٨﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ نِسَاءٍ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٩﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١١﴾

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢﴾

12. Клучевите и на небесата и на Земјата се - Негови! Кому сака дава 'рск и му одредува. Он, навистина, е Зналец на сè!

13. Во верата ви го пропиша она што му беше оставено во васиет на Нух, и она што Ние тебе ти го објавуваме, и она што им го оставивме во васиет и на Ибрахим, и на Муса, и на Иса: "Да бидете истрајни во верата и во неа да не се разединувате!" Она кон што ги повикуваш многубошците е голема работа. Аллах избира кон Себе кого сака и го упатува кон Себе оној што Му се обраќа.

14. И оние се разединија, заради тоа што се пакостеа еденсодруг, веднаш по дојденото им знаење. А зборот на Господарот твој да не им претходеше со рок определен сигурно ќе им беше пресудено. Оние кои по нив ја наследија Книгата се сомневаа, исцело!

15. Па, ете, заради тоа повикувај и биди истраен онака како што ти е наредено! И не следи ги страстите нивни, и кажи: "Верувам во она што е објавено од Аллах во Книгата. Наредено ми е справедливо да судам меѓу

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنِ اقْبُوا إِلَيْنِ وَلَا تَنفَرُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٤﴾

وَمَا تَنفَرُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَلَاءُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ لَمِن بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٥﴾

فَلِلَّهِ فَادَعُ وَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ إِنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيَّ مِنَ كُتُبٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَاحِقَةٌ يَبْنِئْنَا وَبِنْتَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

вас; Аллах е и Господарот наш и Господарот ваш. Нам - нашите дела а вам - вашите дела. Нема потреба еднинадруги да се докажуваме. Аллах сите ќе нè збере, и свратилиштето е - кон Него!”

16. А оние кои донесуваат докази за Аллах по веќе доказите нивни со кои се повикуваше кон Него - се ништожни кај Господарот нивни; омраза заслужуваат и за нив има казна жешка!

17. Аллах е Оној кој објавува Книга со вистина и рамнотежа. А што знаеш? Можеби Часот е блиску!

18. Оние кои не веруваат во него бараат да дојде побрзо. А оние кои веруваат стравуваат од него и знаат дека тоа, секако, е вистина. Како и да е оние кои се сомневаат во Часот се во беспакџе далечно!

19. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои. Он дава ‘рск кому сака. Он е Јак и Силен!

20. Оној кој сака награда на Ахирет, Ние ќе ја зголемиме наградата негова, а оној кој сака награда на овој свет, ќе му ја дадеме, а на Ахирет за овој не ќе има дел.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جُمُوعُهُمْ دَاجِصَةٌ عَنْهُمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُسْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ. يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزَدْنَاهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

21. Имаат ли оние божества кои им го пропишуваат во верата она што Аллах не им го дозволи? Да не беше зборот на Одлуката ќе им беше просудено, сигурно! А за зулумџарите има, навистина, казна болна!

22. Ќе ги видиш зулумџарите како стравуваат заради она што го спечалија. А тоа, всушност, мора да им се случи. А оние кои веруваат и кои добри дела работат ќе бидат во градините џенетски. Ќе имаат кај Господарот нивни сè што ќе посакаат. Ете, тоа е предност голема!

23. Ете, така Аллах ги зарадува робовите Свои кои веруваат и кои добри дела работат. Кажи: “Не барам за тоа никаква награда, освен наклоност кон роднината.” А оној кој ќе се стекне со добро во тоа Ние ќе му го зголемиме доброто. Аллах, навистина, е Простувач и Благодарен!

24. Или, пак, тие зборуваат: “Тој фрла лага врз Аллах?” Па, Аллах да сака ќе го запечати срцето твое. Аллах ја снемува невиноста а ја остварува, со зборовите Свои, вистината. Он, навистина, го знае она што е во градите!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّ يَتَنَّهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٩﴾

رَأَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٧٠﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقَرِّفْ حَسَنَةً نَّرْزُلْهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٧١﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَوِّدُ الْحَقَّ يَكَلِّمُنِي عَذَابُهُ عَلِيمٌ ذَاتُ الْاِصْطِدَارِ ﴿٧٢﴾

25. Он го прима покајанието од робовите Свои, Он ги простува гревовите и знае што работите!

26. Се освиваат оние кои веруваат и кои добри дела работат, и Он ќе им зголеми од добрината Своја, а за неверниците има казна жешка!

27. Кога Аллах би им дал 'рск на робовите Свои - тие би станале силници на земјава, но Он, спушта 'рск со мера, со посак Свој. Он, навистина, е Известен и Гледач на робовите Свои!

28. Он, токму, спушта дожд кога се губи надеж, и ја шири милоста Своја. Он е Заштитник и за благодарност Достоеен!

29. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и животните растурени во нив. Кога ќе посака Он е кадар да ги збере!

30. А онаа несреќа што ве погоди...тоа е заради она што го спечалија рацете ваши, а Он многу ѝ простува.

31. И не можете да се сокриете на земјата. И вие немате, освен Аллах, ни заштитник ни поддржник!

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

وَيَسْجِئُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ وَلَوْ سَئَطُ اللَّهِ لَرَقَّ لِلْعِبَادِ وَيَعْوَى فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُرِيدُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ يَعْبَادُهُ خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣١﴾

وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

32. А од знаменијата Негови се и бродовите кои пловат по морето како брда големи.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾

33. А ако Он посака ќе го смири ветрот и, ете, тие ќе станат неподвижни на морската површина. Во тоа, навистина, има знаменија за секој што е трпелив и благодарен!

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۚ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

34. Или, пак, да ги потопи заради она што го направија, а Он, секако, простува многу!

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَأَيْعَفَ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

35. За да узнаат, оние кои се караат за ајетите Наши, дека за нив нема спас.

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ نَجْصٍ ﴿٣٥﴾

36. Уживање за едно време во животот на овој свет... ете, тоа е сè што ви е дадено. А она што е кај Аллах е подобро и потрајно за оние кои веруваат и кои врз Господарот свој се потпираат:

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمِنَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَجَبِهِمْ يُتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

37. оние кои ги избегнуваат гревовите големи, и срамните постапки и кои, кога ќе се налу-тат, ете, простуваат ;

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَسْمَاءِ وَالْفَوَاحِشِ
وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. оние кои се освиваат на Господарот свој, и кои намаз извршуваат, и кои еднисодруги се договараат и кои од 'рскот што Ние им го дадовме делат;

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

39. оние кои, кога ќе ги снајде неволја некаква, се потпомагаат еднисодруги.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Надоместок за злото е зло нему еднакво. А оној кој ќе прости и кој ќе се поправи - та, наградата негова е кај Аллах. Он, навистина, не ги љуби зулумџарите!

41. А кога некому ќе му се притегне на помош по зулумот врз него, еднакво треба да се возврати. За никого никој нема поинаков начин.

42. А за оние кои прават зулум на луѓето и кои, бесправно, по земјата угнетуваат... праксата таква, навистина, ќе им донесе казна болна.

43. А оној кој поднесува и кој простува... ете тоа, навистина, е работа голема!

44. Оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда - па, за него нема пријател по Него. И ќе ги видиш зулумџарите, кога ќе ја здогледаат казната, како ќе повикаат: “Има ли некој начин на кој можеме да се вратиме?”

45. И ќе ги видиш изложени на неа; понижени како гледаат со потајно око. А оние кои веруваат ќе речат: “Страдалници се, навистина, оние кои си наштетија себеси и на семејствата на Денот суден!” Е, така зулумџарите ќе бидат, навистина, во казната постојана!

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَلَمَنْ أَتَىٰ عَلَىٰ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ
مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَائِيٍّ ۚ إِنَّهُ يَبْغِي
الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ
هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

وَرَرَّ لَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ
مُفِيرٍ ﴿٤٥﴾

46. За нив не ќе има пријатели, освен Аллах, кои ќе им помогнат. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него нема начин на кој ќе се спаси.

47. Освете се на Господарот ваш пред да настапи денот од Аллах од кој не може да се врати. На тој ден за вас ќе нема никакво засолниште и за вас ќе нема никаков приговор.

48. Па, ако се тргнат на страна, Ние не те испративме да бидеш нивни чувар. Обврската твоја е само да известиш. И кога Ние, навистина, дадовме човекот да ја вкуси милоста Наша, се радува на тоа, а ако, пак, го снајде зло заради она што го направија рацете нивни... та, човекот, навистина, е неблагодарен!

49. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах со посак Свој создава. Кому сака подарува женски деца а кому сака подарува машки деца,

50. или, пак, удвојува: машко и женско, а кого сака остава неплоден. Он, навистина, е Зналец и Моќен!

51. На човекот му е дадено Аллах да зборува со него само преку објава или зад завеса или да му испрати пејгамбер па да му го објави со одобрението Свое

وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

أَسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ
لَهُ مِنْ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا
إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَ آْرَحْمَةِ فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهْبِ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْسَاءً وَيَهْبِ لِمَنْ يَشَاءُ
الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾

أَوْ يَزْجُهُمْ ذَكَرًا وَنَسَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

وَمَا كَانِ لِنَبِيِّ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًّا
أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِي
بِأُذُنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَى حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

она што го сака. Он, навистина,
е Вишен и Мудар!

52. И ете, така по робот Наши
ти вдахнавме објава по наредба
Наша; не знаеше што е, и Книга
и верување, но одредивме да
биде светлина за да го упатиме
оној кого сакаме од робовите
Наши. И ти, навистина, упатува
ш по патот вистински,

53. патот на Аллах и она што е
на небесата и на Земјата е - Не-
гово. И ете, така стварите се
враќаат кон Аллах!

ЕЗ-ЗУХРУФ (Накит) XLIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Се колнам во Книгата јасна!

3. Ние, навистина, го одредив-
ме Кур'анот да биде на арапски
за да сфатите!

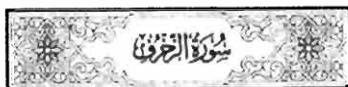
4. А тој, секако, е од Нас, во
Мајка на Книгата, вишен и му-
дар!

5. Да отстапиме ли од вас, да
не ве опоменуваме кога сте вие
народ расипнички?

6. И колку пејгамбери Ние
испративме меѓу народите одам-
нешни,

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحَانًا مِّمَّا كُنْتَ تَدْرِي
مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي
بِهِ مَن شَاءَ مِن عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُصَدِّقُ الْأُمُورَ ﴿٥٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

وَأَنَّهُ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا عَلَى حَكِيمٍ ﴿٣﴾

أَفَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا

أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٤﴾

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٥﴾

7. и не им доаѓаше ниеден пејгамбер а тие да не го исмеваа.

8. Па, Ние ги уништихме оние кои беа послани и појаки од сегашните. А примерот за народите одамнешни веќе е споменат!

9. А ако ги запрашаш кој ги создаде небесата и Земјата сигурно ќе речат: “Ги создаде Силниот и Зналецот!”

10. Оној кој ви ја одреди земјата крошна и на неа ви одреди патишта за да се управувате по нив!

11. И Оној кој ви спушти вода од небесата во мера одредена и, со помош нејзина, Ние ги оживуваме мртвите предели. Ете, така и вие ќе бидете оживеани!

12. Оној кој од сè создаде парови и ви одреди и брод и добиток што го јавате:

13. да седнете на плеќите нивни и, кога ќе седнете, да се секавате на благодатот од Господарот ваш, и да речете: “Вишен е Оној кој ни го потчини ова кое, без Него, не можеме да го постигнеме!

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ

مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

لَيَقُولَنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ

لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا

بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

لَكُمْ فِيهَا لَكُمُ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامَ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

لَيْسُوا إِلَّا عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ يُفْرَوْنَ أَنْتُمْ تَذْكُرُونَ أُنْعِمَهُ رَبُّكُمْ إِذَا

أَسْوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ

لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Ќе му се вратиме на Господарот наш, навистина!”

وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

15. И оние му здружуваат од робовите Негови дел некаков. Човекот, навистина, е неверник очигледен!

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَانَ
لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

16. Или, пак, ќерки да присвои Он, од она што Он го создава, а вам синови ви дарува?

أَمْ أَتَّخِذُ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

17. А кога ќе се зарадува еден од нив со она што му го припишуваше на Милостивиот, лицето му станува црно и се загушува.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَاطِمٌ ﴿١٧﴾

18. Оние ли кои растат меѓу накити и кои никојпат не можат да се извлечат од спротивности?

أَوْ مَنْ يَشْعُرُ فِي الْحُلِيِّ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

19. Мелеките кои претставуваат робови на Милостивиот... тие, всушност, жени ги сметаат. Беа ли сведоци при создавањето нивно? Ќе се забележат сведочењата нивни, и ќе бидат прашувани!

وَجَعَلُوا أَلَمَ الْبَيْتِ كَذَلِكَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنَّشَاءٌ
أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَدَتُهُمْ
وَسُئِلُونَ ﴿١٩﴾

20. И зборуваат: “Да посакаше Милостивиот ние не ќе ги обожававме.” За тоа тие ништо не знаат; тие само лажат.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَالَهُمْ بِذَلِكَ
مِنْ عَلَمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

21. Или: Им дадовме ли Книга од порано? Па, тие бараат да се придржуваат кон неа.

أَمْ أَلَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُتَمَسِّكُونَ ﴿٢١﴾

22. Но, зборуваат: “Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се упатуваме по трагите нивни!”

23. И ете, така Ние не испративме ниеден пејгамбер пред тебе, во ниеден град, а расипниците да не речеа: “Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се управуваме по трагите нивни.”

24. Им зборувавше: “И зарем да ви дојдев со патоказ подобар од оној што го затекнавте кај предците ваши?” Зборуваа: “Ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени.”

25. Па, Ние им се одмаздивме. И погледни каква беше казната врз лашковците!

26. И кога Ибрахим му рече на бабо му и на народот свој: “Јас сум, навистина, далеку од она што го обожавате,

27. освен Оној кој ме создаде па Он и ќе ме упати.”

28. И тој зборот го овековечи меѓу потомството свое за да се вратат кон Патоказот.

29. Но, Јас им дадов да уживаат тие и предците нивни сè додека не им дојде вистината и пејгамберот очигледен!

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ
إِلَّا قَالُوا مَثَرُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

﴿٢٤﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ جَاهِلُونَ مَا يَهْدِي مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

فَأَنفَقْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
إِنِّي بَرَاءٌ لِّمَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ
الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾

30. И бидејќи им дојде вистината, рекоа: “Ова е волшебништво; во него, навистина, не веруваме.”

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾

31. Зборуваа: “Зошто овој Кур’ан не е објавен на еден човек од два града големи?”

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

32. Тие ли ја споделуваат милоста на Господарот твој? Ние ги споделивме меѓу нив животните потреби нивни во животот на овој свет. И едни-надруги ги воздигнавме, со степени, за да се потчинат еднинадруги. А милоста на Господарот твој е подобра од она што го збираат.

أَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ حُنَّ قَسَمًا لِّئَنَّمْهُمْ مَّعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّتَسْجُدَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سُجْرًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

33. А луѓето да не беа во една заедница за оние кои не веруваа во Милостивиот Ние ќе одредевме куќите да им бидат изградени од сребро а и скалилата по кои се качуваат,

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٢٣﴾

34. а во куќите свои врати и легла врз кои се потпираат, исто така,

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابٌ وَسُرُرٌ عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٢٤﴾

35. и, накитите, секако. И сето тоа, ете, е уживање во животот на овој свет, а Ахирет, пак, кај Господарот твој, е за богобојазливите.

وَزُخْرُفًا وَإِن كُنَّ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾

36. А оној кој ќе се одврати од споменувањето на Милостивиот Ние ќе му го натовариме Шејтанот и ќе му стане близок.

وَمَن يَعْصِ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِصْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٢٦﴾

37. А оние, навистина, ги одвраќаат од Патот и сметаат дека се упатувачи.

وَلَا يَهْتَدُونَ ۝٧٧
وَلَا يَهْتَدُونَ عَنْ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ

38. А кога ќе дојде кај Нас, ќе рече: “Е, штета! Меѓу мене и тебе да беше една далечина од Исток до Запад! Е, само колку си лош другар!

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ نَادَىٰ رَبَّكَ بِبَنِي وَبَنَاتِكَ
بُعْدَ الْمَسْرِ فَيَنْقَسِبُ الْقَرْيُونَ ۝٧٨

39. И не ќе ви користи денес, и затоа што зулум правевте, ќе бидете во казната, навистина, здружени!

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ
أَتُكْفَرُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝٧٩

40. Ти ли можеш да направиш да слушаат немите или, пак, да ги упатиш слепите: оние кои очигледно скршнале во заблуда.

أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَىٰ
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٨٠

41. Па, да те земевме Ние ним сигурно ќе им се одмаздеваме,

فَأَمَّا نَذَهَبَ بِكَ فَأَنَّا مِنْهُمْ مُنْتَفِعُونَ ۝٨١

42. или да ти го покажеме она со што им се закануваме... па, Ние, навистина, имаме моќ против нив.

أَوْزَيْنَاكَ الذِّبْيَ وَعَذَابُهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ۝٨٢

43. Па, придржувај се кон она што ти е објавено. Ти си, навистина, по патот вистински!

فَأَسْمِعْكَ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّا كُنَّا صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمِينَ ۝٨٣

44. Тој, навистина, е Опомена за тебе и за народот твој, и ќе бидете одговорни!

وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَاؤُكَ وَسَوْفَ تُنْشَرُونَ ۝٨٤

45. И прашај ги тие кои ги испративме пред тебе, меѓу пејгамберите Наши, дали одредивме, освен Милостивиот, богови да се обожаваат.

وَسَأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ۝٨٥

46. И Ние, секако, Муса го испративме со знаменијата Наши, до фараонот и големците нгови, и рече: “Јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на свтовите!”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. И бидејќи им доагаа со знаменијата Наши веднаш ги исмеваа.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

48. И едноодруго поголемо знамение Ние им покажувавме, и на казна ги изложувавме за да се вратат по Патоказот.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْرَاهَا
وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

49. И зборуваа: “О волшебнику, повикај го за нас, од Господарот твој, она што го вети, па, навистина, ќе бидеме упатени.”

وَقَالُوا يَا هَذَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

50. И бидејќи Ние од нив ја отстранивме казната, веднаш ја прекршија заклетвата.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾

51. И фараонот возгласуваше меѓу народот свој, велејќи: “О народе мој, нели ми припаѓа да владеам со Египет, и со овие реки под мене? Не гледате ли?”

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَنْقُومُ آلِيَسَ
لِي مَلِكٌ مِّصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي
أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

52. Или: Не сум ли подобар од овој несреќник кој одвај објаснува нешто?

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُكَ لَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾

53. Па, зошто не му се дадени ракавици од злато? Или: Зошто со него не дојдоа здружени мелеки?”

فَلَوْلَا أُنْفِيَٰ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ الْمَلَأِكُ مَقْفَرِينَ ﴿٥٣﴾

54. И народот негов се уплаши од него и го послуша. Тој народ беше, навистина, расипнички!

55. И бидејќи Нè налутитија им се одмаздивме и, така, Ние сите ги потопивме.

56. И одредивме да бидат урнек и пример за останатите.

57. И бидејќи им беше изнесен примерот на синот на Мерјем, народот твој веднаш помина на друг разговор,

58. зборувајќи: “Подобри ли се нашите богови или Он?” Го наведоа како пример само да расправаат со тебе. Но, тоа е народ галамџиски!

59. Тој е само роб кого Ние го благословивме и го одредивме да биде пример за синовите Израилови.

60. А да посакавме од вас Ние ќе создадеме мелеки по земјата што ќе ве наследат.

61. Кур’анот, навистина, е знаење за Часот: не сомневајте се во него и следете ме! Ова е патот вистински!

62. И Шејтанот нека не ве заведе. Тој ви е, навистина, непријател очигледен!

فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ، فَاِطَاعُوهُ اِذْ هُمْ كَانُوا قَوْمًا فَتٰسِفٰٓيْنَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا اَسْفٰٓوْا اَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٥﴾

فَجَعَلْنٰهُمْ سَافًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾

وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُوْنَ ﴿٥٧﴾

وَقَالُوا لَا إِلٰهَ سِوَا خَيْرًا هُوَ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿٥٨﴾

اِنَّ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ ﴿٥٩﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰكُمْ مَلَائِكَةً فِى الْاَرْضِ يَخْلُقُوْنَ ﴿٦٠﴾

وَإِنَّهُ لَآلِمٌ لِّلْسَاعَةِ فَلَا مَمْرُتَ بِهَا وَآتِيْعُوْنَ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطٰنُ اِنَّهٗ لَكُرْءٌ وَّءَمِيْنٌ ﴿٦٢﴾

63. И бидејќи Иса дојде со јасноти, рече: “Ви дојдов со мудрост и ќе ви ги објаснам некои работи за кои станавте деленици. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!

64. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш... та, обожавајте Го. Ова е патот вистински!”

65. Па, се расцепија дружини многу од нив. Е, тешко на оние кои направија зулум, тешко ним од казната на Денот болен!

66. Чекаат ли Часот да им дојде одненадеж, и без да усетат?

67. Едните на други пријатели на Денот тој непријатели ќе станат; а не и богобојазливите.

68. О робови Мои, денес не ќе страувате и не ќе тагувате.

69. А на оние кои веруваа во ајетите Наши и кои беа Послушни, ќе им се рече:

70. “Влезете во Џеннетот, вие и жените ваши, весели;”

71. меѓу нив ќе се служи со чинии и чаши од злато. За нив во него ќе има сè она што душите го посакуваат и она што ги радува очите. И вие во него за навек ќе останете.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٦٣

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝٦٤

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝٦٥

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٦٦

أَلَا خَلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝٦٧

يَعْبَادُ الْآخَوِيَّ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أُنْزِلَ
تَحْزُنُونَ ۝٦٨

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٦٩

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝٧٠

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ
وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٧١

72. Ете, тоа ви е Џеннетот кој го наследивте за она што го работевте!

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ﴿٧٢﴾

73. Во него за вас ќе има и овошје секако, од кое јадете.

لَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ وَمِنْهَا نَأْكُلُ ﴿٧٣﴾

74. Да, силниците ќе бидат во казната џехеннемска, и во неа за навек ќе останат;

إِنَّ الْمُبْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ﴿٧٤﴾

75. нема да им се олесни и во него ќе бидат безнадежници.

لَا يُفَرِّجُهُمْ اللَّهُ فِيهِمْ مِيسْرًا ۚ ﴿٧٥﴾

76. И Ние зулум не им направивме, но тие беа зулумкари.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. И оние ќе возгласат: “О Малик, нека не усмрти веќе еднаш Господарот твој!” Ќе рече: “Па, вие тука за навек ќе останете!”

وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِ عَلَيْهِمْ وَعْدَهُ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ تَكُونُونَ ﴿٧٧﴾

78. Ние, секако, ви доставивме вистина, но мнозинството од вас вистината ја презираат.

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كُرْهُونَ ﴿٧٨﴾

79. Или, пак, тие преземаат неотповиклива одлука? Да, Ние одлучуваме неотповикливо!

أَمْ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Или: Сметаат ли дека Ние не ја слушаме тајната нивна и она што насамо го зборуваат? Да, пратениците Наши го бележат сè она што е при нив.

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ ۚ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

81. Кажи: “Кога Милостивиот би имал дете, па јас сум првиот во обожавањето.”

قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾

82. Славен нека биде Господарот на небесата и на Земјата, Господарот на Аршот, од она што го опишуваат.

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

83. Па, еднаш остави ги нека в-одат јалови разговори, и нека си играат сè додека не им дојде Де-нот со кој се опоменати.

فَدَرَاهُمْ يَحْضُرُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾

84. Он е Бог на небесата и Он е Бог на Земјата. Он е и Мудар и Зналец!

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Благословен нека биде Оној чија власт е на небесата и на Земјата, и на она што е меѓу нив. Знаењето за Часот е кај него и Нему ќе Му се вратите!

وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

86. А оние кои ги повикуваат освен Него не се поседувачи на посредувањето, освен оној кој ќе посведочи вистински. А оние знаат.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ السَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

87. А ако, пак, ги прашаш кој ги создаде, сигурно ќе речат: “Аллах!” Па, каде тогаш кини-суваат?

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

88. И она што ќе го рече пе-јгамберот: “Господаре мој, тоа е народ, навистина, кој не верува.”

وَقِيلَ يَرْبِّ إِنَّا هَذَا قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

89. Па, тргни се од нив и кажи:
“Селам!” Па, ќе узнаат!

ЕД-ДУХАН (Чад) XLIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Се колнам во Книгата јасна!

3. Да, Ние ја објавивме, во
една ноќ благословена. Ние сме,
наविстина, опоменувачи!

4. Во неа се одделува секоја
наредба мудра ;

5. наредбата Наша: Ние,
секако, испраќавме пејгамбери:

6. од Господарот твој милост.
Он, наविстина, е Слушач и
Зналец!

7. Господарот на небесата и на
Земјата и на она што е меѓу нив
- ако сте уверени.

8. Нема друг бог освен Него.
Он оживува и Он усмртува. Го-
сподарот ваш и Господарот на
предците ваши одамнешни!

9. Но, не! Тие се сомневаат!
Се забавуваат!

10. Па, почекај го Денот во кој
небесата ќе понесат чад јасен,

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿٩٠﴾

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٩١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٩٣﴾

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٩٤﴾

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٩٥﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٩٦﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٩٧﴾

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٩﴾

11. кој ќе ги покрие луѓето.
Ова е казна болна.

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. Господаре наш, отстрани ја
од нас казната; ние сме, навистина,
верници!

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. Од каде им Опомена? Веќе
им дојде пејгамберот јасен!

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

14. Потоа ги свртеа плеќите
кон него и рекоа: “Он е поучен!
Луд е!”

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّوْا مَحْجُونُونَ ﴿١٤﴾

15. Ние, секако, нешто ќе от-
страниме од казната; да, но вие
ќе се вратите во многубоштво

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

16. на оној Ден кога ќе ги за-
фатеме со зафат голем, тогаш,
навистина, Ние ќе им се од-
маздиме.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴿١٦﴾

17. Пред нив Ние и народот на
фараонот го ставивме во
искушение, и им дојде пејгамбер
благороден:

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ
رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

18. “Исполнете го вашиот долг
кон мене, о Аллахови робови!
Пејгамбер сум ваш, навистина,
доверлив!”

أَن أَدُؤْا إِلَىٰ عِبَادِي أَنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

19. И: “Не воздигнувајте се над
Аллах. Јас, навистина, ви доне-
сувам јасен доказ!

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

20. Да, јас барам заштита од Господарот мој и од Господарот ваш, за да не ме каменувате,

وَأِنِّي عَدْتُ بِرَبِّكَ وَأَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾

21. а ако, пак, не верувате во мене, па оставете ме!”

وَأِنْ تَرْتُمُونَنِي فَاَعْلَوْنِي ﴿٢١﴾

22. Го повикаа, тогаш, Господарот свој: “Овој, навистина, е народ насилнички!”

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّهُ لَوْ لَا فُؤَادُ مَنَاجِمٍ ﴿٢٢﴾

23. “Побрзај со робовите Мои ноќе. Ќе бидете следени, навистина! -

فَأَسْرِعْ بَعْدِي لِأَلَّا يَنْتَقِمَ مِنْكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾

24. Остави го морето отворено; таа војска нивна ќе биде потопена.”

وَأَتْرَكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

25. Колку бавчи и извори оставија,

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

26. и посеви и места благородни,

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. и благодати исто така на кои им се радуваа?

وَتَعْمَرُ كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿٢٧﴾

28. Ете, така е: Ние одредивме да ги наследат други луѓе.

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾

29. Па, не ги оплакуваа ни небесата ни Земјата, и воопшто не им се даде прилика.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾

30. И Ние ги избавивме синовите Израилови од казната срамна,

وَلَقَدْ جَعَلْنَا نَبِيَّ إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾

31. од фараонот кој беше, навистина, меѓу расипниците најнадуениот!

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

32. Да, Ние ги одликувавме во знаење над другите луѓе!

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمِنَا عَلَى الْمَلَائِكَةِ ﴿٣٢﴾

33. И меѓу знаменијата Ние им дадовме искушенија очигледни.

وَمَا أَلَيْنَاهُمُ مِنَ الْآيَاتِ مَا يَدَّبُّ عَلَيْهَا فُلُكُومُ الْبَلَدِ الْمُتْرَفِ ﴿٣٣﴾

34. Оние, навистина, зборуваа:

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾

35. “За нас има, токму, само една смрт, првата, и не ќе бидеме оживеани.”

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾

36. Па, дајте ни ги предците наши ако сте искрени.

فَأَنذِرْنَا بَنِيَّانَ إِذْ كُنْتَ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Оние ли се подобри или, пак, народот на Туба и оние пред нив? Ние ги уништихме. Силници беа, навистина!

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

38. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив, играјќи си.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعِبَرِ ﴿٣٨﴾

39. Ние ги создадовме со вистина, но мнозинството од нив не знаат.

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Денот на Разделбата ќе биде место каде ќе се сретнат сите,

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ يَفْقَهُنَّ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. Ден во кој пријателот не ќе му користи на пријателот во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾

42. освен оној кому ќе му се
смилива Аллах. Он, навистина, е
Силен и Сомилосен!

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

43. Стеблото Зекум, навистина,
е

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾

44. храна за грешниците!

طَعَامُ الْآثِمِ ﴿٤٤﴾

45. Како ковина ќе врие во
стомаците,

كَأَمْهَلٍ يُغْلَى فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

46. како што врие жешката
вода.

كَغَلَى الْحَمِيرِ ﴿٤٦﴾

47. “Па, грабнете го и влечете
го сред Џехеннемот,

خُذُوهُ فَأَعِثُّوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

48. потоа по главата сипајте му
вода што врие, како казна.

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيرِ ﴿٤٨﴾

49. Вкуси, ти беше тој што, ете,
небаре е силен и благороден!

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

50. Да, ова е она во што се сом-
неавте.”

إِنَّ هَذَا مَا كُنتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Богобојазливите, секако, ќе
бидат на сигурно место:

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

52. во бавчите ценнетски и меѓу
изворите,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾

53. ќе се облекуваат со свила и
кадифе, едникондруги свртени!

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾

54. Ете, така Ние ќе ги
оженеме со хурии, кои ќе бидат
со крупни очи.

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾

55. Во Ценнетот ќе посакуваат
од секое овошје, сигурни!

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. Тука не ќе ја вкусат смртта, освен првата смрт; и Ние ќе ги сочуваме од казната цехеннем-ска.

57. Како добрина од Господарот твој. Ете, тоа е победа голема!

58. Ние Кур'анот го олеснивме на јазикот твој за да се сеќаваат!

59. Па, почекај! И оние ќе почекаат, навистина!

ЕЛ-ЦАСИЕ (На колена)XLV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, Мим!

2. Книга која се објавува од Аллах, Силен и Мудар!

3. На небесата и на земјата, навистина, има знаменија за верниците!

4. И во создавањето ваше и во животните што Он ги растури има знаменија за луѓето кои цврсто се уверени.

5. И во измената на ноќта и денот и во она што Аллах го спушти од небесата, 'рскот, со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино, и во управувањето на ветровите... во тоа има знаменија за луѓето кои сфаќаат.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٦٦﴾

فَضَلَّامِن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٧﴾

فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ يَسْلُوكَ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٦٨﴾

فَارْتَبِعْ إِنَّهُمْ مُّرْتَبُونَ ﴿٦٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ

نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

إِنِّي فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَأَبْنُ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

وَإِخْلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

6. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои Ние ти ги кажуваме со вистина. Па, во кој говор по Аллаховиот и ајетите Негови тие веруваат?

7. Тешко на секој лашко и грешник!

8. Ги слуша ајетите Аллахови што му се кажуваат, потоа станува горделив, ете, како да не ги слушнал. Па, зарадувај го со казната болна!

9. А ако сознае нешто од ајетите Наши ќе го обзеде исмевање. За нив има казна срамна.

10. Зад нив е и Џехенмот. Во ништо не ќе им користи она што го спечалија. И оние кои прифатија други пријатели освен Аллах. За нив има казна голема!

11. Ова е Патоказот, а за оние кои не веруваат во знаменијата на Господарот свој... за нив има болна, казна неподнослива.

12. Аллах е Оној кој ви го потчини морето за бродот да плови со наредбата Негова, и да ја побаруваат добрината Негова, и да бидете благодарни!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهََ الَّذِي تَسَلُّوهُمَا عَلَيْكَ يَا الْحَيُّ الْقَيُّومُ مَا يَدْرِي أَنَّ اللَّهََ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

وَلِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾

يَسْمَعُ أَيْنَمَا لَهُ تَنَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرُهُ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾

مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّبِّهِمْ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ أَلْفَاكٌ فِيهِ بِأَمْرِ رَبِّهِ لَتَجْعَلُنَّ أَمِينَ فَعَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

13. И Он ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата, сè заедно! Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!

14. Кажи им на оние кои веруваат да им простат на оние кои не се надеваат на деновите Аллахови во кои луѓето ќе се наградат според она што го спечалија:

15. кој ќе направи добро дело за себеси ќе го направи, а кој ќе направи зло дело, против себеси ќе го направи. Потоа кон Господарот ваш ќе се вратите!

16. А на синовите Израилови Ние, секако, им дадовме Книга, и мудрост и пратеништво, и Ние им дадовме од 'рскот, од добрата, и ги одликувавме над другите!

17. И Ние им дадовме јасноти и за Нердбата. И се разединија веднаш по дојденото им знаење, завидувајќи едни на други. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу нив на Денот суден за она за што, токму, станаа деленици.

18. Потоа, што се однесува до наредбата, Ние одредивме да одиш по Патот голем и, тогаш, следи го, а не следи ги страстите на оние кои не знаат!

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
وَوَضَعْنَاهُمْ مِنْ الْطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَأَتَيْنَاهُم بِبَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِّ ذُرِّيَّتِهِ مِنَ الْأُمَمِ قَاتِلَةً
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

19. Оние, навистина, во ништо не ќе ти користат кај Аллах. Зулумкарите се пријатели едни со други. А Аллах е Пријател на богобојазливите!

20. Ова се очигледности за луѓето, и Патоказ и Милост за луѓето кои цврсто се уверени.

21. Или: Мислат ли оние кои заронија во злодела дека Ние ќе ги изедначиме со оние кои веруваат и кои добри дела работат... дека се исти животите нивни и умирањата нивни. Е, само колку лошо просудуваат!

22. И Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина. И секоја душа ќе биде наградена според она што го спечалила, и ним не ќе им се направи неправда!

23. Не го виде ли оној кој за свој бог ја зема страста своја, кого Аллах во заблуда го скршна, знаејќи, и кому му го запечати и слухот негов и срцето негово, а пред опулот негов завеса постави. Па, кој ќе го упати по Аллах? Не се секавате ли?

24. И зборуваат: “Животот е само на овој свет наш. И умираме и живееме, а она што не ништи е само времето.” Ете, оние за тоа не знаат ништо. Така само си замислуваат!

إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ وَاللَّهُ وَلَىٰ الْمُنِيفِينَ ﴿١٩﴾

هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً
فِيهَا هُمْ وَمِمَّا تُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوًىٰ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشًوَةً
فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْدِيكُمَا
إِلَّا الذُّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

25. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, доказ нивни е само ова кажување: “Донесете ги предците наши ако сте искрени!”

26. Кажи: “Аллах ве оживува, потоа Он ве усмртува, потоа ќе ве збере на Денот суден во кој нема сомнение.” Но, мнозинството на луѓето не знаат!

27. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! А Денот во кој ќе се случи Часот, на Денот тој, ќе бидат поразени оние кои невиности измислуваат.

28. И ќе го видиш секој народ на колена; секој народ ќе биде повикан според Книгата своја. Денес ќе бидете наградени за она што го работевте!

29. Ова е Книгата наша која вистина ќе ви зборува. Ние, навистина, го запишавме она што го работевте!

30. Што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат... па, Господарот нивни ќе ги воведи во милоста Своја. Ете, тоа ви е победа јасна!

31. А што се однесува, пак, до оние кои не веруваат: “Нели ви се кажуваа ајетите Мои, па се

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ ءَايَتُنَا بِآيَاتٍ مَّا كَانُ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَن قَالُوا أَتُنذِرُونَا بِآيَاتِنَا إِن كُنْتُمْ مُّصِدِّقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُ كُلكُومُ الْقِيَمَةِ
لَارَبِّ فِيهِ وَلَكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَ يَمْضِي أَمْثَلُ يَمْضِي السَّاعَةُ ﴿٢٧﴾

وَرَأَى كُلُّ أُمَّةٍ حَاجَتَهُ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَرُونَ
مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

هَذَا كِتَابُنَا يُطِيقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَمِيمُ ﴿٣٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُن ءَايَاتِي تُنَادِيكَ
فَاسْتَكْبَرْتَ ثُمَّ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

надувте и бевте народ насилнички?”

32. И кога ќе се рече: “Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, и Часот во кој, секако, нема сомнение,” - зборувајте: “Не знаеме што е тоа Час? Ние само се сомневаме и ние не сме убедени во тоа.”

33. И ќе им се прикажат злоделата нивни што ги правеа и ќе им се овистини она што го исмеваа.

34. И ќе се рече: “Денес Ние ќе заборавиме на вас како што вие заборавивте на Средбата на овој Ден ваш; огнот е престојувалиштето ваше и за вас нема поддржници.

35. Ете, тоа ви е зашто ги исмевавте знаменијата Аллахови и што ве обзеде животот на овој свет.” Па, денес не ќе бидат изведени од огнот а ниту, пак, од нив ќе се бара да се извинат.

36. Па, благодарноста Му припаѓа на Аллах, Господарот на небесата, Господарот на Земјата и Господарот на световите!

37. Величијата и на небесата и на Земјата се - Негови! Он е Силен и Мудар!

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَذَرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا
وَمَا عَنَّا مُسْتَقِينٌ ﴿٣٢﴾

وَبَدَّاهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا يَاسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٣﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا كُنْتُمْ بِالنَّارِ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرِينَ ﴿٣٤﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ آيَاتُ اللَّهِ هُزُوءًا وَغُرُورًا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا
وَلَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَهُ الْكِبَرِيَّاتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

ЕЛ-АХКАФ (Ахкаф) XLVI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ха, мим!

2. Книга што се објавува од
Аллах, Силен и Мудар!

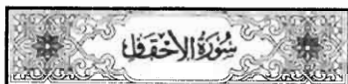
3. Ние ги создадовме и не-
бесата и Земјата и она што е
меѓу нив само со вистина и до
рок определен. А оние кои не
веруваат се рамнодушни кон она
со што се опоменуваат.

4. Кажите: “Покажете ми го она
што го посакувавте освен Ал-
лах? Покажете што создадоа на
земјата! Или, пак, се здружени
во создавањето на небесата. Да-
јте им ја Книгата пред оваа или,
пак, трагите на знаењето ако сте
искрени.”

5. Кој повеќе скршнал од оној
кој повикува друг бог освен Ал-
лах, кој не може да му се освие
на Денот суден и тие, освен Ал-
лах, рамнодушни се кон молбите
нивни,

6. и кои, кога луѓето ќе се
зберат, ќе станат непријатели
нивни, и кои не ги признаваа
обожаванјата нивни.

7. А кога им се кажуваат
ајетите Наши, јасни, неверниц-
ите зборуваат за вистината,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ

تَزِيلُ الْكَتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُّسَعًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنْفِئُونَ كِتَابَ
مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَشْرَفُونَ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ
لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ

وَإِذَا خِشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

وَإِذَا نُتِلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَجَاءٌ هُمْ هَذَا إِسْحَرَيْنَا

бидејќи веќе им дошла: “Ова е волшебништво очигледно!”

8. Или, пак, велат: “Фрла лага врз Аллах!” Кажи: “Ако фрлам лага врз Него, па вие не можете да ме заштитите од казната Аллахова. Он најдобро го знае она што го изнесувате. Он е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он е Простувач и Сомилосен!”

9. Кажи: “Меѓу пејгамберите јас не сум нешто ново, и не знам што ќе се прави со мене а и со вас, исто така. Јас само го следам она што ми се објавува и јас сум само опоменувач јасен!”

10. Кажи: “Што мислите?” Ако Кур’анот е од Аллах, а вие не верувате во него, а за него, пак, сведочеше еден сведок од синовите Израилови дека тој е сличен на претходната Книга - та, поверува - а вие се надувате.” Аллах, навистина, не го упатува народот зулумџарски!

11. Неверниците им зборуваат на верниците: “Ако е тоа некое добро не ќе нè престигнеа во тоа.” И бидејќи не се упатија по него, уште зборуваат: “Ова е лага одамнешна!”

12. А пред него беше Книгата на Муса, како водач и милост. Ова е Книга потврда на арапски

أَمْ يَقُولُونَ أَفَنُفِثَ قُلٌّ إِنَّ أَفْرَيتَهُ، فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي
مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا يَكْرَهُ أَنْ أُنْعِمَ إِلَّا مَا يَوْحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا
مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَبَقُونَا هَذَا أَفَنُفِثَ ﴿١١﴾

وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كُتِبَ مُصَدِّقًا لِّسَانًا عَرَبِيًّا يُنذِرَ

јазик за да ги опомене оние кои зулум направија, и радосница за добротинителите.

13. Оние кои, навистина, велат: “Аллах е Господарот наш“; потоа кои се истрајни... оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!

14. Оние се жители џеннетски и во него за навек ќе останат; тоа им е награда за она што го работеа.

15. А и на човекот Ние во васиет му оставивме убаво да се однесува кон родителите свои. Мајката негова со мака го носеше и со мака го роди; го носеше и го доеше триесет месеци. А кога ќе сјакне и ќе наполни четириесет години, вели: “Господаре мој, овозможи ми да ти се заблагодарам на благодатот Твој со кој ме опсипа, мене и родителите мои, и да работам добро со што ќе бидеш задоволен и одреди потомството мое да биде добро. Јас, навистина, се кајам и јас сум меѓу муслиманите!”

16. Од таквите Ние ќе го примиме она што го работеа, најдоброто, а ќе ги занемариме пропустите нивни, меѓу жителите на Џеннетот - ова е ветување вистинско со што им беше ветено!

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشِّرُوا بِالْمَحْصِنِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٤﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يَعْدُونَ ﴿١٧﴾

17. Оној што ќе им рече на родителите свои "Уф", од вас двајца, ми ветувате ли дека ќе бидам оживеан. Пред мене, секако, пропаднаа поколенија многу, а родителите, барајќи помош од Аллах, велат: "Тешко тебе, верувај! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина," а тој, пак, вели: "Ова се само приказни одамнешни!"

18. Тоа се оние врз кои се овистини Зборот што беше кажан меѓу народите кои веќе поминаа пред нив - и џинови и луѓе - и кои, секако, беа поразени!

19. И за секого имаат степени за она што го работеа. Аллах луѓето ќе ги награди за делата нивни; неправда не ќе им се направи.

20. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот: "Ги потрошивте вашите добра во животот ваш на овој свет и посакувате да уживате во нив. Па, денес ќе се казните со казната понижувачка затоа што се надувте на земјата бесправно и затоа што грешевте."

21. И спомни го братот на Ад, кога го опомена народот свој во Ахкаф. Опоменувачи имаше и пред него и по него: "Обожавајте го само Аллаха. Јас, на-

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ
وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ
وَيَذَرُكَ آمِنًا إِنَّا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٣﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ خَلَّتْ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَاسِرِينَ ﴿٧٤﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلُهُمْ وَهُمْ
لَا يَظْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَّبْتُمْ طَائِفَتَكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
يَغْفِرُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُ نَفْسُهُونَ ﴿٧٦﴾

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذَا أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ
وَقَدْ خَلَّتِ النَّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

вистина, се плашам од казната на Денот голем!”

22. Зборуваа: “Дојде ли да нè одвратиш од божествата наши... па, донеси ни нешто од она што ни го вети ако си меѓу искрените!”

23. Рече: “Знаењето за тоа, навистина, е кај Аллах, и ќе ве известам за она со што сум испратен, но ве гледам дека сте луѓе што не знаете.”

24. И бидејќи видоа како се појави еден облак, кој одеше кон нивните долини, рекоа: “Овој облак ќе ни донесе дожд.” Не, тоа е она што вие брзате да дојде: ветар кој носи казна болна,

25. кој ќе потресе сè, со наредбата на Господарот негов, па ќе останат само живеалиштата нивни. Ете, така Ние го казнивме народот насилнички.

26. Да, Ние ги населивме во тие места во кои вас не ве населивме, и им дадовме и уши, и очи и срца... А нема да им користат ни ушите нивни, ни очите нивни, ни срцата нивни во ништо! Зашто не ги признаваа знаменијата Аллахови и им се овистини она за што се исмеваа.

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٦﴾

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكِّنَا عَنْ هَٰؤُلَاءِ أَلَمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ
بِمَا كُفَرُوا بِهِ آيَاتٍ ۚ وَمَا يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَزِيدُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٥٨﴾

فَلَمَّا زَاوَاهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ لَئِن
هَٰذَا عَارِضٌ مُّطِيرٌ نَّابِلٌ هُوَ مَا أَسْعَجَلَكُمُ
يَهُٰ رَبِّهِ رَبِّيعَ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

نُذِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ
إِلَّا الْمَسْكَنَاتُ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٠﴾

وَلَقَدْ مَكَنَّا لَهُمْ فِي مَا إِن مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦١﴾

27. И Ние веќе го уништивме, секако, она што беше околу вас - градовите - и ги распоредивме ајетите за да се вратат по Патот.

28. Па, зошто не им помогнаа оние кои ги прифатија, освен Аллах, за блиски и богови? Но, скршнаа далеку од нив. Ете, тоа беа лагите нивни и измислиците што ги коваа.

29. И кога Ние ти испративме неколку џинови кои го прислушкуваа Кур'анот - а бидејќи беа присутни - рекоа: "Молчете!" И бидејќи заврши кажувањето негово се вратија кај народот свој како опоменувачи!

30. Рекоа: "О народе наш, ние навистина слушнавме Книга која е објавена по Муса како Потврда за она што е веќе меѓу нив, што упатува кон вистината и кон патот вистински."

31. О народе наш, освете му се на повикувачот Аллахов и верувајте му, зашто Он ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве извлече од казната болна.

32. А оној кој не ќе се осvie на повикувачот Аллахов не ќе може да се скрие на земјата и ќе нема, освен Него, пријатели. Онаквите се во заблуда очигледна!

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَٰهًا لَّضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ
وَمَا كَانُوا بِغَيْرِهِ وَكَانَ ﴿٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ
الْقُرْآنَ إِن فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا
فَلَمَّا طَفَىٰ وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٩﴾

قَالُوا إِنَّمَا نَعْمَانَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ
مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠﴾

يَقُولُونَ أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَغْفِرْ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ ﴿١١﴾

وَمَنْ لَا يُجِيبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

33. Не гледаат ли дека Аллах, навистина, ги создаде небесата и Земјата, кој не се замори со создавањето нивно, дека е Кадар да ги оживи мртвите. Секако! Он, навистина, е Кадар за сè!

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот - “Нели е ова вистина?” Ќе речат: “Па, вкусете ја казната затоа што не верувавте.”

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Па, стрпи се онака како што се стрпија оние меѓу пејгамберите, со дадената им одлучност. И не барај побрзо да им дојде казната! Ним ќе им се причини, на Денот кога ќе го видат ветеното им, дека останаа само еден час од денот - ова е само известување - па, ќе биде уништен само народот расипнички!

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَارٍ بَلَّغَ فَهَلْ يُهْلَكُ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

МУХАММЕД (Мухаммед) XLVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Залудни се делата на оние кои не веруваат и кои оддалечуваат од Аллаховиот пат.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْيُنُهُمْ ﴿١﴾

2. А на оние кои веруваат и кои добри дела работат и кои веруваат во она што му е

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

објавено на Мухаммед - а тоа е вистината од Господарот нивни - ќе им бидат отстранети злоделата нивни, и Он ќе ја подобри состојбата нивна.

3. Ете, тоа е, секако, заради тоа што неверниците ја следат неистината, а верниците, пак, вистината од Господарот свој. Ете, така Аллах им ги донесува примерите на луѓето!

4. Па, кога ќе се сретнете со оние кои не веруваат ... та, удрете ги по вратовите сè додека не ги совладате, а штом тоа ќе го направите, тогаш, врзете ги. Потоа или нека следи ослободување без надоместок или, пак, побарајте откупнина, додека војната не ги исцрпи тежините свои. Ете, тоа е! Ако Аллах посака, меѓутоа, Он ќе им се одмазди, но Он посакува само да ги испроба еднисо други. А оние кои погинаа на Аллаховиот пат... та, никојпат нема да бидат залудни делата нивни!

5. Он ќе ги упати и не ќе им ја подобри состојбата нивна;

6. ќе ги воведе во Џеннетот со што, токму, Он ги запозна!

وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٦﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ﴿٧﴾

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخَسَّوهُمْ فَشُدُّوا الْوُتُقَٰفَ فَمَا مَأْمَأُ بَعْدُ وَإِمَٰفِدَآءَ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَآءُ اللَّهُ لَآتَيْنَصْرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٩﴾

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ ﴿١٠﴾

7. О верници, ако Аллаха го поддржувате и Он вас ќе ве поддржува и ќе ги зацврсти стапалките ваши.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصُرُوا اللَّهَ بِصُرْكُمْ
وَيُنِيتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

8. А оние кои не веруваат... та, тоа е пропаст за нив. И залудни се делата нивни!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَسَاءَلُهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾

9. Ете, тоа е поради тоа што го презираат она што го објави Аллах... та, ќе пропаднат делата нивни!

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾

10. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив. Аллах ги поништи! И за неверниците има таков пример.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾

11. Ете, тоа е поради тоа што Аллах, навистина, е пријател на оние кои веруваат и поради што неверниците, навистина, немаат заштитници!

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

12. А оние кои, секако, веруваат и кои добри дела работат... Аллах ќе ги воведе во бавчите ценетски низ кои реки течат. А оние кои не веруваат и кои уживаат и кои јадат како што јаде добитокот... па, огнот е престојувалиштето нивно!

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَاكْلُونَ
كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَنَارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿١٢﴾

13. И колку градови - посилни и помоќни од градот твој од кој си прогонет - Ние уништивме; па, немаше никаков поддржник за нив.

وَكَايْنِ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا تَصِرُ لَهُمْ ﴿١٣﴾

14. Еднаков ли е оној кој има јасна претстава за Господарот свој со оној кому му се разубавува пакоста на делата негови... и кои ги следат страстите свои?

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتِيٍّ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

15. Сличен ли е оној во Џеннетот - кој е ветен за богобојазливите - во кој реки течат непрестано, во кој има и реки со млеко, со вкус непроменет, и реки со вино вкусно за оние што го пијат, и реки со мед исцеден... за нив во Џеннетот има секакви видови овошје и прошка од Господарот нивни... со оној кој е за навек во огнот, и кој пие вода што врие, која цревата ќе им ги попари?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٌ لِلشَّيْبَانِ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وُسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

16. Од нив доаѓаат кои те слушаат, и штом ќе излезат од тебе, им зборуваат на оние со даденото им знаење: “Што ли рече оној пред малку?” Тоа се оние чии срца Аллах ги запечати и кои ги следат страстите свои.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ لَكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ
قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِيفًا وَلِتِلْكَ آيَاتُ
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

17. А оние кои се упатуваат... Он им го зголемува Патоказот и им ја сјакнува нивната богобојазливост.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَازَادَهُمْ هُدًىٰ وَآلَهُم نَفَقَاتُهُمْ ﴿١٧﴾

18. Очекуваат ли, тогаш, да им дојде Часот однадеж? Им дојдоа, секако, предзнаците не-

فَهَلْ يُظَنُّونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَن تَهُمُ إِذَا جَاءَهُمْ ذُكِّرْتُمْ ﴿١٨﴾

гови. Па, зошто за нив опомена
кога веќе тие им дојдоа?

19. Тогаш знај дека, навистина,
нема друг бог освен Него, и
барај прошка за гревовите твои:
за верниците и за верничките.
Аллах ги знае каде се при-
бежиштата ваши и престоју-
валиштата ваши.

20. Верниците зборуваат: “Зо-
што не е објавена сура?” Па,
кога ќе им се објави една сура
потсилена и кога во неа ќе се
спомене борба ќе ги здогледаш
оние во чии срца има болештина
како во тебе гледаат со опул,
како пред смрт соборен. А за
нив е подобра

21. послушноста и говорот
познат. Па, кога веќе наредбата
е донесена за нив ќе биде подо-
бро, навистина, да се искрени
кон Аллаx.

22. Ако вие, според тоа, ја до-
фатите моќта, нема ли да сеете
безредие по земјата и нема ли да
ги прекинете роднинските врски
ваши?

23. Тоа се оние кои Аллаx ги
проколна, и ги оглувна, и ги
онеме и ги ослепи.

24. Не размислуваат ли за
Кур’анот или, пак, има катанци
врз срцата?

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمُ
وَمُتَوَلِّكُمْ ﴿١٩﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ
سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذِكْرُهَا الْإِنشَاءُ رَأَيْتَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ فَظَلُّوا
الْمُغْنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ ﴿٢٠﴾

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ
ظَلُّوا صِدْقًا وَاللَّهُ لَكَ خَيْرٌ أَلِمَهُ ﴿٢١﴾

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى
أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْ عَلَ قُلُوبٍ
أَفْقَالُهَا ﴿٢٤﴾

25. Оние кои, навистина, ги свртија плеките свои од Патоказот, што им беше објаснет, Шејтанот ги обезличуваше и ги обезнадуваше.

26. Ете, тоа, секако, е заради она што им го зборуваа на оние кои го презираа она што Аллах го објави: “Ќе бидеме послушни кон некои наредби ваши!” Аллах ги знае тајните нивни!

27. Па, што ќе биде кога мелеките ќе ги усмртуваат, мавајки ги по лицата нивни и по плеките нивни?

28. Ете, тоа е поради тоа што го следеа она што ја предизвикува лутината Аллахова, и поради тоа што го презираа задоволството Негово. Па, ете пропаднаа делата нивни!

29. Или: мислат ли оние кои имаат болештина во срцата свои дека Аллах никогаш не ќе ги изнесе одвратностите нивни?

30. А да посакавме Ние сигурно ќе ги понижевме, па ќе ги препознаевте по изгледите нивни, и ќе ги препознаевте, сигурно, по гласот на говорот. А Аллах ги знае делата ваши!

31. Ќе ве испробаме, сигурно, сè додека ги препознаеме бор-

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا يَنْتَهِنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سَطَطْنَا لَكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

كَفَيْتَ إِذَا نَفَقَتَهُ الْمَلَائِكَةُ بَضْرِيُوتَ
وُجُوهِهُمْ وَأَذْنَ بَنَانِهِمْ ﴿٢٧﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْفَهُمْ ﴿٢٩﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَمَرْنَاكُمُ فَلَمَرَفْتَهُمْ بِسَمْعِهِمْ
وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ

ците меѓу вас, и трпеливите, и ќе ги провериме вестите за вас!

وَبَلِّغُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿٧٤﴾

32. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат, и кои се оддалечуваат од пејгамберот, за нив, по објаснетиот Патоказ... не ќе му наштетат на Аллах во ништо и Он ќе ги поништи делата нивни!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا
الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيُحِطُّ بِأَعْمَالِهِمْ ﴿٧٥﴾

33. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов и не обезвреднувајте ги делата ваши!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٧٦﴾

34. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат а потоа ќе умрат, и уште се неверници... Аллах никогаш нема да им прости.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٧٧﴾

35. И не попуштајте, и кон примирје не повикувајте! Па, вие сте посилни: Аллах е со вас; Он не ќе ви наштети за делата ваши!

فَلَا تَهَيَّؤُوا الدِّينَارَ إِلَى الدِّينَارِ وَأَنْتُمْ لَا عَلَوْنَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَفْزِكَ أَعْمَالَكُمْ ﴿٧٨﴾

36. Животот на овој свет, на-вистина, е само игра и забава. Ако верувате и ако сте богобо-јазливи ќе ви дојде наградата ваша и не ќе бидете прашани за имотот ваш.

إِنَّمَا الدُّنْيَا الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ فِيهَا مَتَاعٌ وَإِنْ تَوَلَّوْا وَتَنَقَّوْا
يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْتَلْكُمْ أَمْوَالُهُمْ ﴿٧٩﴾

37. А ако, пак, Он од вас ги бара и ако е кон вас настојчив,

إِنْ يَسْتَلْكُمْ هَآؤُا فَيُغْفِرْكُمْ

ќе станете шкржави и Он ќе ги изнесе омразите ваши.

38. Ете, вие сте тие кои се повикувате да трошите на Аллаховиот пат. А меѓу вас има и кои скржават. А оној кој скржави... та, против себеси скржави. Аллах е Богат а вие сте сиромашни. А ако ги свртите плеќите Он ќе ве замени со друг народ кој не ќе биде вам сличен!

ЕЛ-ФЕТХ (Победа) XLVIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Ние, навистина, ќе ти дадеме за да извојуваш победа јасна,

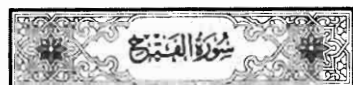
2. за Аллах да ти ги прости оние гревови што ги направи и оние што ќе ги направиш, и за да го надополни благодатот негов кон тебе, и за да те упати по патот вистински.

3. И Аллах ќе те потпомогне со помошта силна.

4. Он е Оној кој спушта смирна во срцата на верниците за да го зголемат верувањето со верувањето свое. Војските на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, секако, е Зналец и Мудар!

تَبٰطَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْعَفُكُمْ ۝۳۷

هَٰذَا نَتَّبِعُ هٰٓؤُلَآءِ نَدْعُوْكَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَّبْخُلُ وَمَنْ يَّبْخُلْ فَاِنَّمَا يَبْخُلْ
عَنْ نَفْسِهٖ ۚ وَاللّٰهُ الْغَفِيْرُ ۚ وَاَسْمٰءُ الْفُقَرَاءُ
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْا اَمْتًا لَّكُمْ ۝۳۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ۝۱

لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ
وَيُثَبِّتْ لَكَ نِعْمَتَهُ ۚ عَلَيكَ وَهَدِيْكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۝۲

وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَظِيْمًا ۝۳

هُوَ الَّذِيْ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزِدَّوْا
اِيْمًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۚ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝۴

5. И за Он да ги воведе верниците и верничките во бавчните ценнетски низ кои реки течат, и во нив за навек да останат, и за да ги отстрани од нив грешките нивни. Тоа кај Аллах, секако, е победа голема!

6. И за Он да ги казни дволичните, било мажи било жени, многубошците и многубошките, кои за Аллах лошо мислат... Нека им се врати злото! Аллах се налути на нив, ги проколна и им го подготви Џехенмот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

7. Војските и на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

8. Ние те испративме, навистина, да бидеш и сведок, и радосник и опоменувач,

9. за да веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов, за да го помогнете, за да Го осознаете достоинството Негово, и за да Го величате и наутро и навечер!

10. Оние кои, секако, ти полагаат заклетва, полагаат заклетва и на Аллах: Раката Аллахова е над рацете нивни. Па, оној кој ќе ја прекрши заклетвата, за себеси ја прекршува. А оној што ќе го исполни она што Му го ветил на

لِيَدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُنَّ السُّوءَ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السُّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

وَلِلَّهِ جُثُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ
وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِيقَاتُهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

Аллах... па, ќе му се даде награда голема!

11. Бедуините кои изостанаа ќе ти зборуваат: “И имотот наш, и семејствата наши, не обзедоа... па, затоа побарај прошка за нас!” Со јазиците свои го зборуваат она што не е во срцата нивни. Кажи: “Па, кој во нешто ќе ве заштити од Allah ако Он ви посака штета или ако ви посака корист? Но, Allah е Известен за она што го работите!

12. Но, не! Вие помислувате дека пејгамберот и верниците никогаш не ќе им се вратат на семејствата свои и ете, тоа, ви се разубавуваше во срцата ваши. И замислувајте зли мисли и бевте народ расипнички!

13. Оној кој не верува во Allah и во пејгамберот Негов... па, Ние, навистина, за неверниците оган подготвивме!

14. Власта и на небсата и на Земјата е - Allahова! Он простува кому сака и Он казнува кого сака. Allah, секако, е Простувач и Сомилосен!

15. Оние што заостанаа, кога ќе тргнете по пленот за да го грабнете, ќе речат: “Оставете нè да ве следиме.” Сакаат да го изменат Говорот Allahов. Кажи:

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلِسِنَاهُمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ يِعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿١١﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنْتَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا السَّوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لَّنَا حُدُودُنَا نَنْبَغِثُكُمُ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ

“Никогаш не ќе не следите: тоа порано Аллах ви го кажуваше!” Па, тие ќе речат: “Но, вие ни завидувате.” Но, само малкумина сфаќаат!

16. Кажете им на бедуините што застанаа: “Ќе бидете повикани против народот кој поседува моќ и сила; ќе се борите ли против нив или, пак, ќе ги потчините? Па, ако бидете послушни... Аллах ќе ви даде награда убава, а ако, пак, ги вртат плеќите, како што вие ги вртевте плеќите порано, Он ќе ве казни со казна болна.

17. Нема грев за слепиот, нема грев ни за бушавиот, нема грев ни за болниот... Оној кој е послушен и на Аллах и на пејгамберот Негов... Он ќе ги воведе во бавчите ценетски низ кои реки течат... А оној кој ќе ги сврти плеќите... Он ќе го казни со казна болна.

18. Аллах, секако, беше задоволен од верниците кога ти положија заклетва под стеблото, и тогаш Он знаеше што е во срцата нивни и им спушти смирна, и Он ги награди со победа блиска,

19. и со разновиден плен што го заробија. Аллах, секако, е Силен и Мудар!

قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسَدُونَا
بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سِتْرٌ مِّنَ الَّذِينَ فِي قَوْمِ أُوْلَى
بِأَسْوَءِ بَغْيٍ أَتَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يَسْتَمِعُونَ فَإِنْ نَّظَعْنَاهُمْ
يُؤْذِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَن يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ
تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَتَتْهُمْ فِتْنَةٌ قَرِيبًا ﴿١٨﴾

وَمَعَانِهِمْ كَثِيرَةٌ يَأْخُذُوهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِمُزِيرِيهِمْ حَكِيمًا ﴿١٩﴾

20. Аллах ви вети разновиден плен што го заробивте. Но, Он побрза со тоа за вас, а рацете на луѓето ги допре во врска со вас, за тоа да биде знамение за верниците и за да ве упати по патот вистински,

21. и други, кои не бевте кадри да го заробете, но, Аллах, секако, го опфати. Аллах, навистина, е Кадар за сè!

22. А да се бореа против вас неверниците ќе ги свртеа плеките, сигурно! Потоа не ќе најдеа ни пријател ни поддржник! □

23. Праксата Аллахова беше и порано... И ти никогаш не ќе најдеш во праксата Аллахова измена.

24. Он е Оној кој ги задржа рацете нивни во врска со вас, и рацете ваши во врска со нив, во срцето на Мекка, по победата ваша врз нив која Он ви ја даде. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!

25. Оние се, токму, неверниците, и оние кои ве одвраќаа од Месцидул Харам, и ги одвраќаат курбаните жртвувани да стигнат до местата нивни. А да не беа мажи верници и жени вернички,

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ
لَكُمْ هَذِهِ. وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذُنَّ
ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ
وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَرْفِ
مَنْعَةٍ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَرْغَبَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْمَدَى مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ، وَلَوْ لَا رِجَالٌ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ
فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ

милостиви еднисодруги. Ги гледаш и на руку' и на сеџде, како ја бараат добрината и задоволството Аллахово. Има белези на лицата нивни од трагите на сеџдето. Ете, таков беше примерот нивни во Теврат и таков беше примерот нивни во Инџил: како семе што ќе ја исфрли кората негова, ќе се зајакне, а потоа ќе се затврди врз стеблото, вчудоневидувајќи го сејачот за да се разлутат со тоа неверниците. А Аллах им вети на оние кои веруваат и кои добри дела работат прошка и награда голема!

ЕЛ-ХУЏУРААТ (Соби) XLIX

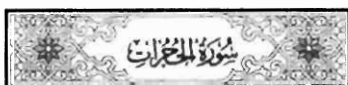
**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О верници, не брзајте пред Аллах и пред пејгамберот Негов. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!

2. О верници, не дигајте ги гласовите ваши пред гласот на пејгамберот и не разговарајте на висок глас пред него како што зборуваат на висок глас едни - содруги - зашто ќе се поништат делата ваши а тоа да не го усетите.

3. Оние кои, навистина, го смалуваат гласот свој кај пе-

مِّنَ اللَّهِ وَرَضُوا نَأْسِيحَهُمْ فِي رُجُومِهِمْ
مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُ
فِي الْإِنْجِيلِ كَرَجٍ أَخْرَجَ شِقَاقَهُ فَآزَرَهُ
فَاسْتَفَلَّتْ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَاقٍ ۖ يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ
لِيَغِطَّ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلِيمٌ ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ ۚ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن يَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُعْضَوْنَ أَصْوَاهَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ

јгамберот Аллахов... оние се чии срца Аллах ги очисти за богобојазливост: за нив има прошка и награда голема.

4. Оние кои, навистина, те повикуваат зад одаите... мнозинството од нив не сфаќаат.

5. А да се стрпат, навистина, сè додека не излезеш пред нив, тоа ќе им биде подобро. Аллах е Простувач и Сомилосен!

6. О верници, ако ви дојде несовесен со вест некаква, па разјаснете ја работата, за да не им нанесете зло на луѓето, незнаејќи, за да не се попишманите за она што го направивте.

7. Знајте дека меѓу вас, навистина, е Аллаховиот пејгамбер. Кога би ве послушал во многу работи, ќе падневате во пропаст. Но, Аллах ја поттикна љубовта кон верувањето ваше и ви го разубави во срцата ваши, а ви го направи презирно неверувањето, расипасноста и заборавот. Ете, такви се упатените!

8. Благодат и добрина Аллахова! Аллах е Зналец и Мудар!

9. Ако две дружини на верници се судрат, помирете ги ед-

أُولَئِكَ الَّذِينَ آمَنَ اللَّهُ قُلُوبُهُم لِلْقَوَىٰ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِجْهَلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ
نَذِيرٍ ﴿٢٩﴾

وَاعْلَمُوا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ
مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبُ إِلَيْكُمْ إِلَٰهٍ
وَرَبُّكُمْ قُلُوبُكُمْ وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ﴿٣٠﴾

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٣١﴾

وَلِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا

нисодруги. Ако едната од нив ѝ направи насилство на другата, па борете се против онаа која направи насилство сè додека не пристигне наредбата Аллахова. Па, ако пристане, помирите ги еднисодруги, праведно, и држете ја рамнотежата! Аллах, навистина, ги љуби оние кои судат праведно!

10. Верниците, навистина, се браќа... па, тогаш, помирите ги браќата ваши. Плашете се од Аллах за да ви се смилува!

11. О верници, мажите еднисодруги нека не се потценуваат, можеби едните се подобри од другите, а и жените нека не се потценуваат еднисодруги, можеби едните се подобри од другите. Не грдете се самите себеси и не надевајте надимости лоши еднинадруги. Е, само колку е лоша расипаноста по верувањето! А оние кои не ќе се покајат - та, зулумќари се!

12. О верници, избегнувајте ги сомневањата многу; некои сомневања, навистина, се грев. Не испитувајте се и не озборувајте се еднисодруги. Посакува ли некој од вас да го јаде месото од брат му, мртов! Е, само колку е одбојно тоа! Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Проситувач и Сомилосен!

بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَقَّ نَبِيِّهِ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاتَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى
أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى
أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا
بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَلْسُنُ الْفَاسِقَةُ بَعْدَ الْإِيمَانِ
وَمَنْ لَمْ يَنْتَهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا
أَعْيَبُ أَعْدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

13. О луѓе, Ние ве создадовме, навистина, од еден маж и од една жена, и Ние одредивме да бидете народи и племиња за да се запознавате. Најблагородниот кај Аллах, секако, е најбогобојазливиот. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!

14. Бедуните велат: “Веруваме!” Кажи: “Не верувате!” Но, кажете: “Ние сме послушни”, бидејќи иманот не е влезен во срцата ваши. А ако сте послушни и на Аллах и на пејгамберот, Он не ќе ви скрати ништо од делата ваши. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

15. Верници се, навистина, оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов и кои, потоа, не се сомневаат, и кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотите свои, и со животите свои. Оние, токму, се искрените!

16. Кажи: “Вие ли ќе го запознавате Аллага со верата ваша, а Аллах го знае она што е на небесата и на Земјата. Аллах знае сè!”

17. Показуваат наклоност кон тебе затоа што станаа муслимани. Кажи: “Не покажувајте наклоност кон мене заради тоа

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَلَنْ يُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا يَلْتَكُمُ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ يَكُلُّ شَيْءًا عَلَيْهِ ﴿١٦﴾

يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَتَّبِعُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

што го примивте Исламот. Аллах покажува наклоност кон вас - зашто, ако сте искрени, - ве упати кон иманот.

18. Аллах, секако, ја знае тајната на небесата и на Земјата. Аллах го гледа она што го работите!

КАФ (Каф) L

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Каф! Се колнам во Кур'анот славен.

2. Но, ете се чудат затоа што им дојде еден опоменувач меѓу нив... па, неверниците велат: "Ова е чудна работа!

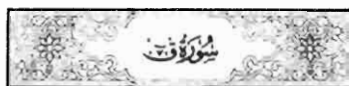
3. Зарем кога ќе умреме и кога ќе станеме земја? Ете, тоа враќање е невозможно."

4. Ние знаеме, секако, што ќе им одземе земјата. Кај нас е Книгата што се чува!

5. Но, не! Оние лажат за вистината, бидејќи таа веќе им дојде: токму, сметени се!

6. Зошто не гледаат кон небото над нив? Како Ние го подигнавме и како го накинтивме и како е без недостаток?

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ يَّمَانَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾

أَيَّ ذَاتِنَا وَكَانُوا بِذَلِكَ رَجُوعٍ يَعِيدُ ﴿٣﴾

فَدَعَلْنَا مَا نَقُصُّ الْأَرْضِ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِيفٌ ﴿٤﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ﴿٥﴾

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَرَفَعْنَاهَا وَمَالَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾

7. И Земјата како Ние ја раширивме и како по неа брда расфрлавме, и од неа како да никнат секакви плодови убави,

8. како очигледност и опомена за секој роб кој се обраќа.

9. И од небото Ние спуштивме вода благородна, па со неа даваме да никнат и зеленчуци и жито што се жнее,

10. и урми високи, во листовите збрани,

11. како 'рск за робовите, и со водата, исто така, Ние го оживуваме мртвиот предел. Ете, такво ќе биде проживувањето!

12. И пред нив лажеа: и народот на Нух, и жителите на Рес, и на Семуд,

13. и на Ад, и фараонот и браќата на Лут,

14. и жителите на Ајка и народот на Туб. Сите тие ги сметаа за лажни пејгамберите... па се овистини ветувањето!

15. Па, се уморивме ли со творењето прво? Но, тоа се оние кои не се начисто со новото создавање!

16. Ние, секако, го создадовме човекот и знаеме што му

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾

بَصِيرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَعْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَشُعُوبٌ
كَثِيرَةٌ ﴿١٢﴾

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُسُفٍ كُلٌّ كَذَّبَ
الرَّسْلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ﴿١٤﴾

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ فِي لَبْسٍ
مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَتَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ

шепоти душата. Ние сме му, меѓутоа, поблиску од жилата во гркланот.

17. Кога ќе се сретнат двајца, еден од левата а еден од десната страна, и кога ќе седнат,

18. не ќе прозборат ниеден збор а да при себе нема бдеец, спремен!

19. Маките смртни ќе дојдат, навистина! Од тоа, ете, не можеш да побегнеш!

20. И ќе се дувне во Сурлата! Ете, тоа е Денот ветен!

21. И секоја душа ќе дојде со нејзин надзорник и сведок!

22. Ти беше, секако, невнимателен кон ова, па Ние ја подигнавме завесата пред тебе и опулот твој денес е остар.

23. Другарот негов ќе рече: “Овој до мене е спремен.

24. Фрли го во Џехеннемот секој неверник, инаетчија!

25. Кој добро забрануваше, пристапник, сомнителен!

26. Кој, покрај Аллах, друг бог прифаќаше, - та, фрли го во казната жестока!”

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿٥٠﴾

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿٥١﴾

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿٥٢﴾

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ
مَا كُنْتَ مِنْهُ مَعِيدٌ ﴿٥٣﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكِ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٥٤﴾

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٥٥﴾

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٥٦﴾

وَقَالَ فَرَيْدُوسُ هَذَا مَا لَدَى عَتِيدٍ ﴿٥٧﴾

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَتِيدٍ ﴿٥٨﴾

مَنَاجِلَ لِلْجَهَنَّمَ مُعْتَمِرٌ مِّنْ رَبِّ ﴿٥٩﴾

أَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ
فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٦٠﴾

27. Другарот негов ќе рече: “Господаре наш, не е мое да го присилувам, но тој, секако, беше скршнат во заблуда далечна.”

﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَافَتُمْ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾

28. Аллах ќе рече: “Не расправајте се при Мене. Јас ве опоменав, секако, уште од порано,

﴿قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ﴾

29. кај Мене зборот не се менува и Јас не сум неправеден кон робовите.”

﴿وَأَيَّدِلُّ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾

30. Ден во кој ќе му речеме на Џехеннемот: “Се наполни ли?” - а тој ќе рече: “Има ли уште?”

﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلْ امْتَلَأْتَ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾

31. И ќе се приближи Џеннетот за богобојазливите, сосем, блиску.

﴿وَأُزِلَّتِ الْحَنَّةُ لِّلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾

32. “Ова е, токму, она што ви се ветуваше: за секој покајник и заштитник,

﴿هَذَا مَا وَعَدُونَا لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ﴾

33. кој се плаши од Милостивиот и во тајност, и кој ќе дојде со срце оддадено.

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنََ الْعَلِيمَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ﴾

34. Влезете во него со селам! Ете, ова е Денот на вечноста!”

﴿أَدْخُلُوا هَٰذَا بِلَا عِلَّةٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ﴾

35. Во него за нив ќе има сè што ќе посакаат. А кај Нас има и повеќе од тоа!

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾

36. И колку поколенија Ние пред нив уништихме, кои беа посилни од нив, и кои талкаа по

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيصٍ﴾

земјите! Има ли каде да се скријат?

37. Во тоа, навистина, има опомена за оној кој има срце, или кој слуша или кој е присутен!

38. Ние ги создадовме, секако, и небесата и Земјата и она што е меѓу нив за шест дена без да нè обзеде замор!

39. Па, стрпи се за она што го зборуваат и слави Го, благодарувачки се, Господарот твој и пред изгрејсонце и пред зајдисонце.

40. И во ноќта величај Го, по паѓањето на седе!

41. И слушни, Денот во кој викачот ќе вика од место ближно;

42. Ден во кој ќе го слушаат страшниот глас, вистински! Ете, тоа е Денот на проживувањето!

43. Ние, навистина, оживуваме и Ние, навистина, усмртуваме! Свратилиштето е - кон Нас!

44. Ден во кој земјата ќе испука и оние ќе излезат, брзајќи. Ете, тоа збирање за Нас е лесно.

45. Ние најдобро го знаеме она што го зборуваат. Не е твое да

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾

فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ﴿٤٠﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

يَوْمَ نَشَقُّوُ الْأَرْضَ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْهِمْ يُسِيرُ ﴿٤٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ

ги присилуваш. Па, прisetи го со Кур'анот оној што стравува од ветувањето Мое!

فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ أَنْ مَتَحَاثُ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

ЕЗ-ЗАРИЈАТ (Дувачи) LI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во дувачите кои дуваат,

وَالَّذِينَ دَفَرُوا ﴿١٦﴾

2. и во носачите кои носат тешко,

فَالْحَبِيلَةِ وَقَمَرًا ﴿١٧﴾

3. и во пливачите кои пливаат лесно,

فَالْحَرِيدِ بُرًّا ﴿١٨﴾

4. и во споделувачите на наредбата дека

فَالْمَقْسِمِ أَمْرًا ﴿١٩﴾

5. она што ти се ветува е - вистина,

إِنَّمَا وَعْدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٢٠﴾

6. дека ветувањето, секако, ќе се случи!

وَأَنَّ الدِّينَ لَوَفْعٌ ﴿٢١﴾

7. Се колнам во небото, испресечено со покази,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٢٢﴾

8. дека вие, навистина, различно зборувате,

إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ قَوْلٌ مُخْتَلِفٌ ﴿٢٣﴾

9. и од него се одврка оној кој веќе се одвратил!

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٢٤﴾

10. Нека пропаднат лашковците,

فَبِذَلِكَ يُفْرَصُونَ ﴿٢٥﴾

11. кои се вглавени во незнаење, и уште рамнодушни!

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾

12. Велат: “Кога ќе биде Денот суден?”

يَسْتَأْذِنُونَ إِنْ بَلَغَتِ بِرَّيْزٍ ﴿١٢﴾

13. Оној Ден кога во огнот ќе се пржат.

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْنُونَ ﴿١٣﴾

14. Вкусете го сплеткарењето ваше. Па, кон ова вие, токму, брзавте да дојдете.

ذُوقُوا فَنُتَكِرْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

15. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценетски, меѓу изворите,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

16. и ќе го земаат она што ќе им го рече Господарот нивни. Оние пред тоа беа, навистина, добротинители,

مُخْلِطِينَ مَا بَيْنَهُمْ رُبُّهُمْ إِنْهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

17. само малку во нокта спиеја,

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجُونَ ﴿١٧﴾

18. и во мугрите, токму, прошка бараа,

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

19. а во имотите свои, пак, имаше дел и за питачите и за непитачите.

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّالِئِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿١٩﴾

20. А на земјата има знаменија за верниците,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. а и во вас самите - не гледате ли?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. И на небото е ‘рскот ваш и она што ви се ветува.

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

23. Па, се колнам во Господарот на небесата и на Земјата дека тоа, сигурно, е вистина слична на она што вие, токму, го зборувате!

فَوَرَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِمَّا تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

24. Ти дојде ли кажувањето за почитуваните гости на Ибрахим,

هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٣٤﴾

25. кога влегоа кај него и рекоа: “Селам!” - а тој одговори: “Селам! О луѓе, непознати!”

إِذْ خَلَوْا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٣٥﴾

26. Па, скришно појде кај семејството свое и, ете, дојде со теле здебелено;

فَرَأَى إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٣٦﴾

27. и тогаш го приближи до нив, и рече: “Нема ли да јадете?”

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٣٧﴾

28. И почувствува од нив страв. Рекоа: “Не плаши се!” И го зарадуваа со дете учено,

فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

29. па, се покажа жена му, плачејќи и удирајќи се по лицето свое, и рече: “Како јас? Стара и неротка!?”

فَأَقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ فِي صَرَفٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٩﴾

30. Рекоа: “Ете, така рече Господарот твој. Он, навистина, е Мудар и Зналец!”

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٤٠﴾

31. А Ибрахим рече: “А за што е вашето обраќање, о пратеници?”

قَالَ فَاخْطَبُكُمْ إِنِّي أُنْزِلُكُمْ ﴿٤١﴾

32. Рекоа: “Ние сме, навистина, испратени до народот насилнички,

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٤٢﴾

33. за да им испратиме камења од стврдната глина;

لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾

34. тоа е одредено кај Господарот твој за расипниците.”

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

35. Ете, од тоа Ние верниците ги избавивме,

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

36. и ете, само една кука од Послушните најдовме;

فَوَاحِشًا فِيهَا غَيْرِبَتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. и во неа Ние оставивме знамение за оние кои стравуваат од казната болна;

وَنَرَكُنَّ فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

38. и за Муса, кога Ние го испративме до фараонот со доказ јасен,

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

39. и ете, фараонот ги сврти плеките и рече: “Маѓесник или луд!”

فَتَوَلَّىٰ بُرْكِيهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

40. Па, така, него и војската негова, Ние ги фативме и во морето ги потопивме; тој самиот се осуди на пропаст.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ وَفَبَذَلْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. И за Ад, кога Ние им испративме ветар што суши:

وَفِي آدَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. и кај што помина ништо не остави, а да не биде како каменолом.

مَا نَذَرْنَا مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. И за Семуд, кога им беше речено: “Уживајте до едно време определено!”

وَفِي سَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. Па, се оглушија од наредбата на Господарот свој и, ете, Ние ги погодивме со страшен глас, и останаа само гледајќи.

فَعَنَّا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَآخَذَتْهُمْ الصَّلَاحَةُ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١١﴾

45. Па, не можеа ни да се исправат, а ниту, пак, да им се помогне.

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿١٢﴾

46. А и на народот на Нух, порано. Тој беше, навистина, народ расипнички!

وَقَوْمُ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٣﴾

47. И небото Ние го подигнавме со моќта Наша, сигурно! И што уште можеме да направиме!

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِإِيدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿١٤﴾

48. И земјата Ние ја проширивме. Е, само колку е личен Оној што ја прошири!

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَبْهُدُونَ ﴿١٥﴾

49. И од секое нешто Ние создадовме пар за да се секавате!

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٦﴾

50. “Побрзајте кај Аллах. Јас сум ви од Него, секако, опоменувач јасен.

فَهَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٧﴾

51. И не здружувајте Му на Аллах друг бог. Ја сум ви од Него, навистина, опоменувач јасен.”

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

52. Ете, така беше: Не им доаѓаше ниеден пејгамбер и на оние пред нив а да не речеа: “Маѓесник или луд!”

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ﴿١٩﴾

53. Тоа ли еднинадруги во наследство го оставаа? Не, тоа беше народ насилнички.

54. Па, бегај од нив и, ете, нема да бидеш осуден на пропаст.

55. И потсетувај, потсекавање-то, пак, им користи на верниците!

56. И циновите и луѓето Ние ги создадовме само да Нè обожаваат.

57. Не барам од нив 'рск некаков и не барам да Ме нахранат.

58. Аллах, навистина, е Хранител, Моќен и Тврд!

59. Па, оние кои зулум направија ќе ги снајде, навистина, казна слична на другарите нивни... па, нека не ја забрзуваат од Мене!

60. Тешко на оние кои не веруваат во Денот нивни што им се ветува.

أَنۡوَاصِبَۡلَهُمْ قَوْمٌ طَاغَوۡنَ ﴿٥٣﴾

فَقُولۡ عَنْهُمۡ مَّا أَنتَ بِمَلۡمُومٌ ﴿٥٤﴾

وَذَكِّرۡ فَإِنَّ الذِّكۡرَ لَا يَنۡفَعُ الْمُؤۡمِنِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالۡإِنۡسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ﴿٥٦﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّنۡ زَكَوٰةٍ وَمَا أُرِيدُ أَنۡ يُطَعَّمُوۡنَ ﴿٥٧﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ ذُوۡ الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُنُوبًا مِّثۡلَ ذُنُوبِ أَصۡحَابِهِمۡ فَلَا يُسۡعَوۡجَلُونَ ﴿٥٩﴾

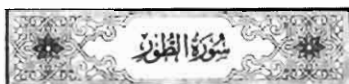
قَوۡلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنۡ يَّوۡمِهِمۡ
الَّذِيۡ يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

ЕТ-ТУУР (Тур) LI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во Тур,

2. и во Книгата во редици
поредена,

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾

وَكَتَبَ مَسۡطُورٍ ﴿٢﴾

3. на кожа одвиткана;
4. се колнам и во Куќата подигната,
5. и во сводот воздигнат,
6. и во морето затоплено, -
7. дека казната на Господарот твој ќе се случи:
8. никој не ќе ја отстрани,
9. и во Денот во кој небото ќе се затресе, тресејќи се силно,
10. и кога брдата, поместувајќи се, ќе се поместат силно,
11. ете, на Денот тој, тешко на лашковците,
12. оние кои, играјќи се, се зарија во лаги:
13. Ден во кој ќе се турнат во огнот цехеннемски, насилно:
14. ова е огнот кој го сметавте за лажен;
15. па, ова ли е волшебништво или, пак, вие не гледате:
16. треснете во него! Ќе трпете ли или нема да трпете, сеедно вие. Ќе бидете казнети за она што го работевте!

فِرْقَانٍ مَّشْهُورٍ ۞

وَالْيَتِّ الْمَعْمُورِ ۞

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۞

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۞

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۞

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۞

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۞

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۞

فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ۞

الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۞

يَوْمَ يَدْعُوتُ إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً ۞

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۞

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۞

أَصْلُوهَا فَاصْبِرُوا وَلَا تُسَبِّرُوا سَوَاءً عَلَيْكُمْ

إِنَّمَا تُعْجِرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞

17. Да, богобојазливите ќе бидат во бавчите џеннетски и во благосостојба.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُنٍ

18. Радосни на она што им го даде Господарот, и ќе ги сочува Господарот нивни од казната огнена!

فَنَكَبِينَ يَمُوءُ النَّهْمُ رَبُّهُمْ
وَوَقَّهْمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

19. Јадете и пијте и пријатно нека ви биде: за она што го работевте,

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

20. потпрени на дивани наместени, и ќе ги ожениме со хурии, со очи крупни.

مُتَّكِبِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ

21. А оние кои веруваа и чие верување го следеше потомството нивно... Ние ќе ги задржиме со нив и потомството нивно и ништо од делата нивни, според тоа, нема да скратиме. И секој ќе биде земен предвид по она што го спечалил.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ شَيْئًا
كُلٌّ أَمَرَ رَبِّكَ بِمَا كَسَبَ رَهِينَ

22. И Ние ќе им дадеме и овошје и месо, од она што го сакаат,

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَكَهٍمْ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

23. еднисодруги ќе се служат со чаши. Во Џеннетот нема ни безработица ни кривица.

يَسَّرَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأَنٍ

24. Ќе ги обиколува послуга од едендодруг, како да се бисери чувани,

رَبُّهُمْ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأْسُهُمْ
لَوْ لَوْ مَكُونُ

25. ќе се секаваат еднинадруги и ќе се прашуваат.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

26. Ќе речат: “Да, ние меѓу семејството наше, уште од порано, бевме богобојазливи.

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُتَوَقِّينَ ﴿٦٦﴾

27. Па, Аллах ни се наклони и нè сочува од казната на ветрот што пече,

فَمَكَرَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَعْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ﴿٦٧﴾

28. ние и порано Го повикувавме.”Он, навистина, е Добročинител и Сомилосен!

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ﴿٦٨﴾

إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

29. Па, потсетувај! Ти не си со благословот на Господарот твој ни маѓесник ни луд!

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٧٠﴾

30. Или да зборуваат: “Тој е поет. Очекуваме да видиме што ќе му биде пресудено.”

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رِبِّ الْمُنُونِ ﴿٧١﴾

31. Кажи: “Очекувајте зашто јас сум, навистина, со вас, меѓу оние што очекуваат!”

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ ﴿٧٢﴾

32. Или: “Ова им го заповедаат снисктата нивни или се, пак, народ тврдоглав?”

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلُمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٧٣﴾

33. Или зборуваат: “Тој ли го измами?” Но, не веруваат.

أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ، بَلْ لَأَيُّمُونُ ﴿٧٤﴾

34. Па, нека донесат говор сличен ако се искрени, навистина!

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٧٥﴾

35. Или, пак, се создадени од ништо или тие се создатели?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٧٦﴾

36. Или: Ги создадоа ли небесата и Земјата? Но, не се цврсто уверени.

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٧٧﴾

37. Или: Кај нив ли се ризниците на Господарот твој или тие се владетели?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Или: Имаат ли скалила од каде што слушаат? Па, оној што слушнал од нив нека донесе доказ јасен?

أَمْ هُمُ سَامِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتُهُمْ مَلَكُهُمْ يُخَاطِبُهُمْ ﴿٣٨﴾

39. Или: Он да има ќерки а вие да имате синови?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Или: Бараш ли награда, а тие се оптоварени со тежината своја?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَفْرُومٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. Или: Кај нив ли е тајната, па тие ја пишуваат?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

42. Или: Посакуваат ли стапици? Па, оние кои не веруваат паѓаат, токму, во стапици.

أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

43. Или: Имаат ли друг бог освен Аллах? Славен нека е Аллах, над она што Му го здружуваат!

أَمْ هُمْ إِلَهُ عِندَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

44. А ако видат кога паѓа некаков дел од небото, зборуваат: "Облаци напластени!"

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

45. Тогаш, остави ги сè додека не го сретнат денот свој во кој ќе бидат потресени!

فَذَرُهُمْ حَتَّى يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

46. Денот во кој не ќе им вредат стапиците нивни во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне.

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. За оние кои ги зулум направија има, навистина, казна и покрај тоа но, ете, мнозинството од нив не знаат!

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

48. И стрпи се! До пресудата на Господарот твој. Та, пред очите Наши си. И слави Го, благодарувјќи се, Господарот твој и кога стануваш,

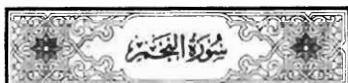
وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٥٨﴾

49. и во ноќта, и кога ќе исчезнат ѕвездите, слави Го!

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ ﴿٥٩﴾

ЕН-НЕЏМ (Свезда) LIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во ѕвездата кога ќе зајде,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

2. дека другарот ваш не скрш-на во заблуда, а ниту, пак, залута,

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾

3. и не зборува по желба своја,

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾

4. туку тоа е само Објава што се објавува!

إِنَّهُ هُوَ الْوَعْدِيُّ يُوْعَىٰ ﴿٤﴾

5. Го поучува Силниот и Моќниот,

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾

6. Кој е полн со сила, па завладеа!

ذُومِرَ قَاسَتَىٰ ﴿٦﴾

7. Он е на највисокиот видик,
 8. потоа пријде и се наведна,
 9. и, ете, се приближи колку
 две стрели или поблиску,
 10. и така му го објави на робот
 Свој она што, токму, му го
 објави;
 11. и срцето не го изневери она
 што го виде.
 12. Е, па, ќе се расправаш ли со
 него за она што го здогледа?
 13. И го виде, секако, повторно
 14. кај Сидретул Мунтеха,
 15. кај Него и престоју-
 валиштето ценнетско,
 16. кога Сидра ја покри она
 што ја покри.
 17. Погледот не се ни сврте и
 не се ни збунуи.
 18. Да, виде од знаменијата
 големи на Господарот свој.
 19. Што мислите за Лат и Узза?
 20. И за Менат, оној третиот,
 последниот?
 21. За вас ли машко а за Него,
 пак, женско?

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ۝٧

ثُمَّ دَنَا فَدَنَّا ۝٨

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ۝٩

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝١٠

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝١١

أَفَتَسْتَرْوِيهِ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝١٢

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝١٣

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝١٤

عِنْدَ هَاجَةِ الْمَوَاسِي ۝١٥

إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝١٦

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝١٧

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝١٨

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝١٩

وَمَنُوزَةَ النَّارِ إِنَّ الْأُخْرَىٰ ۝٢٠

الْكُتْمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ۝٢١

22. Поделбата таква, тогаш, е неисправна.

تَاكِ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى ۝١٢

23. Ете, тоа се имиња со кои ги именуваат вие и предците ваши; за тоа Аллах не ви објави доказ; го следат само сомнежот и она што го пожелуваат душите. А од Господарот нивни, навистина, им дојде Патоказ!

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ۝١٣

24. Или: Ќе го има ли човекот она што ќе го посака?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ۝١٤

25. И Ахирет и овој свет ... та, Аллахови се!

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ۝١٥

26. И колку има мелеки на небесата чие посредување не ќе им користи во ништо, освен, секако, со одобрението Аллахово, за оној за кој Он ќе посака и со кого Он е задоволен!

وَكَمِ مِنْ مَلَائِكَةٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُفْقَى شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ۝١٦

27. Да, оние кои не веруваат во Ахирет мелеките ги именуваат со имиња женски,

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ۝١٧

28. и за тоа не знаат ништо; го следат само сомнежот, а сомнежот во ништо не ѝ користи на вистината.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ الظَّنُّ لَا يَفْقَى مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝١٨

29. Па, оддалечи се од оној кој ги сврти плеќите кон опомената Наша, и кој го посакува само животот на овој свет!

فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝١٩

30. Ете, тоа е последната граница на знаењето нивно. Да, Го-

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

сподарот твој е оној кој најдобро го знае оној кој скршнал во заблуда, од патот Негов, и Он најдобро го знае по Патоказот упатениот!

31. Сè што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Он, навистина, ќе ги казни оние во чие работење зло нанесуваа и ќе ги награди, со награда убава, оние кои добро правеа.

32. Оние кои ги избегнуваат гревовите големи и делата срамни, освен малите... Господарот твој, навистина, има прошка голема и Он најдобро ве знае: дури кога ве создаде од земја, и кога бевте зачеток во утробите на мајките ваши. Но, не бидете уверени дека се безгрешни душите ваши. Аллах најдобро ги знае оние кои се чуваат од гревови.

33. Нели го виде оној кој ги сврте плеките,

34. подели малку и престана?

35. Тој ли ја знае Тајната, тој ли гледа?

36. Или, пак, не беше известен за Страниците на Муса,

37. и за Ибрахим кој задачите ги извршуваше!

عَنْ سَبِيلِهِ. وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ﴿٣٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنَى ﴿٣١﴾

الَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كَثِيرًا أَإِنَّمَا الْقَوَاجِشُ إِلَّا اللَّهُمَّ إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴿٣٢﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٣٤﴾

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَى ﴿٣٥﴾

أَمْ لَمْ يُبَيِّنْ لَنَا فِي صُحُفٍ مُوسَى ﴿٣٦﴾

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾

38. И не ќе ја понесеш тежината на бремето на другиот:

أَلَا نَزِدُّوهُ وَإِزْرَهُ وَنَزَّلْنَاهُ

39. на човекот му припаѓа само она што настојува.

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

40. Да, настојувањето негово ќе го види,

وَأَن سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَىٰ

41. потоа ќе се награти со награда соодветна!

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ

42. Да, кон Господарот твој ќе заврши!

وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ

43. Да, Он ги насмевнува и Он ги расплакува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

44. Да, Он ги усмртува и Он ги оживува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا

45. Да, Он создаде пар: машко и женско,

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

46. од семе кога ќе се закачи!

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ

47. Да, повторно ќе ги создаде!

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ

48. Да, Он е Оној кој дава богатство и кој задоволува!

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

49. Да, Он е Господарот на Ши'ра!

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّعَرَىٰ

50. Да, Он го уништи Ад, одамнешен,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

51. и Семуд: од нив ништо не остана;

وَنَمُودًا آتَىٰ

52. и народот на Нух, порано.
Да, оние беа најголеми зу-
лумџари и силници!

53. И порушената населба ја
испреврте,

54. и ја покри со она што ја
покри.

55. Во која благосостојба од
Господарот твој се сомневаш?

56. Овој е опоменувач меѓу
опоменувачите одамнешни!

57. Блиското се приближува;

58. ова, освен Аллах никој не
може да го открие!

59. За овој ли говор се
вчудоневидувате,

60. се смеете а не плачете,

61. со дигнати глави?

62. Па, паѓајте на сецде пред
Аллах и обожавајте Го!

وَقَوْمُ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْلَمَ ﴿٥٢﴾

وَالْمُؤْنِفَةَ أَهْوَى ﴿٥٣﴾

فَغَشَّاهَا مَامِغَى ﴿٥٤﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ﴿٥٥﴾

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذَرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾

أُرِفَتْ الْأَرْفُفُ ﴿٥٧﴾

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

EL-KAMER (Месечина) LIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Часот се приближува а
Месечината се расцепува.

2. А ако здогледаат знамение -
рамнодушни се, и зборуваат:
“Волшебништво постојано!”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُتَسَامِرٌ ﴿٢﴾

3. И лажат и страстите свои ги следат, и секоја ствар е утврдена.

4. Да, им дојдоа кажувања да ги одвратат:

5. мудрост дофатна но, ете, опомената не вреди.

6. Па, сврти ги плеќите кон нив на Денот кога Он, повикувајќи, ќе повика кон нешто страшно.

7. Ќе се појават со соборени погледи од гробовите како да се скакулци расфрлени,

8. брзајќи кон Оној кој ги вика, а неверниците ќе речат: “Ова е тежок Ден.”

9. А пред нив лажеше и народот на Нух, го сметаа за лажен робот Наш, и зборуваа: “Луд е!” И го оневозможуваа!

10. Па го повика Господарот свој: “Јас сум, навистина, победен; тогаш, помогни ми!”

11. И тогаш Ние ги отворивме вратите небесни низ кои потече пороен дожд;

12. па, така, Ние дадовме да избијат извори и да се спои во-

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
مُزْدَجَرٌ ﴿٧﴾

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْأَنْذُرُ ﴿٨﴾

فَقَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ
نَّكِرٍ ﴿٩﴾

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جِرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿١٠﴾

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿١١﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا
وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ﴿١٢﴾

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ﴿١٣﴾

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ﴿١٤﴾

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ

дата како што беше со наредбата одредено;

13. и го префрливме на штици, со шајки заковани:

14. плови пред очите Наши; тоа е казна за оној кој не верува.

15. Да, тоа го оставивме да биде знамение: па, има ли некој кој го прифаќа?

16. Каква беше, тогаш, казната Моја и опомената Моја?

17. Да, Ние го олеснивме Кур'анот за опомена, па кој го прифаќа?!

18. Ад лажеше, па каква беше казната Моја и опомената Моја?!

19. И врз нив Ние испративме, во еден ден определен, ветар кој постојано мете:

20. луѓето ги носеше како да се гранки од урма скршени.

21. Па, каква беше казната Моја и опомената Моја?!

22. Да, Кур'анот Ние го олеснивме за опомена, па кој го прифаќа?!

23. И Семуд лажеше за опомените,

فَذَرُوا

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوُجْهِ وَدُسِّرَ

تَجَرَىٰ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَن كَانَ كُفِرًا

وَلَقَدْ زَكَّيْنَاهُمَا إِنِّي فَعَلْتُ مِنْ مِّمْدَرٍ

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

كَذَبْتَ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ بِحَاصِرٍ فِي يَوْمٍ مَّغْنٍ مُّسْتَمِرٍّ

تَرَىٰ النَّاسَ كَالْعَصَا تُخَلَّىٰ مُنْقَعِرٍ

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

كَذَبْتَ نَمُودٌ وَالنُّذْرُ

24. па, зборуваа: “Човек ли да биде меѓу нас што ќе го следиме? Ние сме, тогаш, во бе-спаќе и лудило.

فَقَالُوا أَأُنْشِأَ مِنَّا وَجِدًا نُنْعِمُهُ إِنَّا إِذَا نَفِئْنَا
ضَلَّلْنَا وَسُعُرًا ﴿١١﴾

25. Нему ли меѓу нас му се до-стави Опомена? Но, не! Тој е лашко и злодеец!”

أَهْلَفِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴿١٢﴾

26. Ќе узнаат утре кој е лашко а кој е злодеец!

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ ﴿١٣﴾

27. Ние ќе им ја испратиме ка-милата како искушение нивно, а ти, почекај и стрпи се!

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِيَنَّهُ لَهُمْ فَاَرْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿١٤﴾

28. И извести ги дека водата, навистина, е поделена меѓу нив; секој ќе си пие по редоследот свој.

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قَسَمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْضَرٌ ﴿١٥﴾

29. Потоа тие ќе го повикаат другарот свој; овој ќе дојде и ќе ја пресече!

فَادَاوَا صَاحِبُهُمْ فَنَعَاظِي فَفَقَرٌ ﴿١٦﴾

30. Па, каква беше казната Мо-ја и опомената Моја?!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿١٧﴾

31. Да, Ние им испративме страшен глас и, ете, тие станаа како суво лисје на оној кој има плевна.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَجِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيرِ الْغَضَبِ ﴿١٨﴾

32. Да, Кур’анот Ние го олес-нивме за опомена, па кој го прифаќа!?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿١٩﴾

33. И народот на Лут ги сметаше за лажни опомените.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِينَ ﴿٢٠﴾

34. Да, Ние им испративме виор со песок, но не и на семејството на Лут: ги спасивме при мугрите

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ
نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾

35. заради мудроста Наша. Ете, таква беше наградата за благодарните.

يَعْتَمِدُونَ عِنْدَنَا كَذَلِكَ يَجْزَى مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾

36. Да, Ние ги опоменавме со казната Наша, но се сомневаа во опомената!

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

37. Да, тие ги бараа гостите негови, па затоа, Ние решивме да обневидат: “Па, вкусете ја казната Моја и опомената Моја!”

وَلَقَدْ رَاوَوْهُمُ مِنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

38. Да, изутрина ги погоди казната непрекидна.

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بَكْرَةٌ عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

39. “И вкусете ја казната Моја и опомената Моја!”

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

40. Па, го олеснивме Кур’анот за опомена, па кој го прифаќа!?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٤٠﴾

41. И на семејството фараоново му дојдоа опомените, сигурно!

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

42. Ги сметаа за лажни сите ајети Наши... па, затоа Ние ги казнивме со казната на Силниот и Моќниот.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

43. Неверниците ваши подобри ли се од оние? Или: Имате ли договор некаков во Зебур?

أَكْفَرُكُمْ حَبِيرٌ مِنْ أَوْلِيكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

44. Или, пак, зборуваат: “Ние сме дружина победничка!”

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿١١﴾

45. Дружината, меѓутоа, ќе биде победена и тие ќе се вратат назад.

سَيَهْرِمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿١٢﴾

46. Но Часот им е закажан, а тој е и потежок и пострашен!

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿١٣﴾

47. Да, силниците се во беспаке и оган.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿١٤﴾

48. Денот во кој лицата нивни ќе бидат залепени со огнот: “Вкусете го огнот Секар!”

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿١٥﴾

49. Да, секоја ствар Ние ја создадовме урамнотежено.

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿١٦﴾

50. Наредбата Наша е само една. Како трепет на окото!

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجْدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿١٧﴾

51. Да, Ние ги уништивме одделувачите ваши! Па, кој ќе прифати?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَذْكَرٍ ﴿١٨﴾

52. И сè што направија е во Зебур,

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿١٩﴾

53. и мало и големо е во редиците поредено.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٢٠﴾

54. Да, богобојазливите ќе бидат во ценнетски бавчи и крај реки,

إِنَّ النَّافِثِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٢١﴾

55. на местото благородно, кај Владарот Мокен!

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ﴿٢٢﴾

ER-PAHMAN (Милостивиот) LV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Милостивиот!
2. Кој го поучи со Кур'анот!
3. Он го создаде човекот!
4. Он го поучи да објаснува!
5. И Сонцето и Месечината
одат по пресметаното!
6. И ѕвездите и стеблата
паѓаат на сецде.
7. И Он небото го подигна и
одреди рамнотежа.
8. Да не ја преминувате грани-
цата на правдата.
9. И мерете исправно и не от-
кинувајте!
10. И Он земјата ја растегна за
битијата,
11. и на неа има овошје и урми
обвиткани,
12. и жито со лисје и цвеќиња
мирисни,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ①

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ②

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ③

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑤

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑥

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑦

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑧

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑨

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑩

فِيهَا فَكْهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑪

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑫

13. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَإِنِّيَ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

14. Он го создаде човекот од
стврдната глина,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. а циновите ги создаде од
пламен огнен,

وَخَلَقَ الْجِبَانَ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

16. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَإِنِّيَ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

17. Господарот на два истока и
на два запада,

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَإِنِّيَ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

19. Ги оддели две мориња кои
само се допираат:

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَمِسَانِ ﴿١٩﴾

20. меѓу нив има Препрека, и не
се мешаат,

بَيْنَهُمَا بَرْحٌ لَّا يُبْعَثَانِ ﴿٢٠﴾

21. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَإِنِّيَ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

22. Од нив излегуваат бисери и
мерџан,

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

23. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَإِنِّيَ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

24. Негови се и бродовите кои
се издигаат во морето како брда,

وَلَهُ الْغَوَاةُ السِّنَانُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

25. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَإِنِّيَ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

26. И сè што е на земјата е - минливо;

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٦٦﴾

27. останува само Господарот твој, Вишниот и Почитуваниот,

وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٦٧﴾

28. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٦٨﴾

29. И сè што е на небесата и на Земјата - Него го моли. И секој ден Он е спремен за сè,

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٦٩﴾

30. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٧٠﴾

31. Наскоро Ние ќе ве испразниме, о цинови и луѓе,

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٧١﴾

32. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٧٢﴾

33. О дружино на цинови и луѓе, ако можете да ги преминете краиштата на небесата и на Земјата, преминете ги! Ќе ги преминете само со голема моќ,

يَبْتَغِشَرُ الْجَيْنَ وَالْإِنْسَانَ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٧٣﴾

34. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٧٤﴾

35. Против вас ќе се испрати еден огнен пламен, и уште чад и не ќе можете да си помогнете,

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابٌ مِنْ نَارٍ وَخُمُوشٌ فَلَا تُنصِرَانِ ﴿٧٥﴾

36. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٧٦﴾

37. Па, кога небото ќе испука и кога ќе стане црвено како на оган спржен зејтин,

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

38. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

39. Тоа е Ден во кој луѓето и циновите нема да бидат прашани за гревовите свои,

فَيَوْمَذِلَّا يَسْتَلْعَن ذُنُوبُهُمْ إِنْ شِئْنَا وَلَاجِلَآءٍ ﴿٣٩﴾

40. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

41. Силниците ќе се познаваат по изгледот свој, па ќе бидат зграбени и за чела и за нозе,

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ سِجِّينَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي
وَالْأُقْدَامِ ﴿٤١﴾

42. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

43. Еве, ова е Џехеннемот кој го сметаа за лажен силниците!

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

44. Меѓу него и водата што врие ќе се движат,

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِئٍ آخٍ ﴿٤٤﴾

45. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

46. А за оној што се плаши од стоењето пред Господарот свој ќе има две бавчи ценнети,

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ﴿٤٦﴾

47. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَيَايَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

48. И двете со раскошни стебла преполни,

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

49. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

50. Во тие две бавчи ќе има и
извори два кои ќе течат,

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

51. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

52. Во нив ќе има и овошје, од
секое по два вида,

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ نَكْهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

53. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

54. Ќе бидат наслонети на
дивани чии прекривачи ќе бидат
од кадифе, а бербата во нив ќе
биде блиска,

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ
وَحَتَّى الْجَنَّةِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

55. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

56. Во нив ќе има и такви со
соборени погледи што не ги
допрел пред нив ни човек ни
цин,

فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْإِفْرِغَةِ يُغَطُّنَّ إِسْنًا قَبِيلُهُنَّ
وَلَا جَانَّ ﴿٥٦﴾

57. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

58. Како да се бисер и мерџан,

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

59. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

60. Наградата за добротинството
е само добротинството, зар не?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾

61. Па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

62. Освен тие две бавчи ќе има
за нив и две други,

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

63. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

64. Темнозелени ќе бидат,

مُدَاهَمَّتَانِ ﴿٦٤﴾

65. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

66. Во нив ќе има и два извора
што прскаат,

فِيهِمَا عَيْنَتَانِ تَصَّاحَتَانِ ﴿٦٦﴾

67. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

68. Во нив има и овошје, и урми
и шипки,

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرَمَّانٌ ﴿٦٨﴾

69. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

70. Во нив ќе има и убавици,
предобри и прелични,

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

71. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

72. Хурии, во шатори скриени,

حُورٌ مُّقْصُورَاتٌ فِي الْغِيَامِ ﴿٧٢﴾

73. па, за која благосостојба за
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

74. Не ги допрел пред нив ни
човек ни џин,

لَمْ يَطْمِئْنَنْهُمْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾

75. па, за која благосостојба на
Господарот ваш лажете!?

فَيَايَءَ الْآءِ رَبِّكَ مَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

76. Ќе бидат потпрени на седишта: зелени, вчудоневидувачки, убави,

مُتَكِّينَ عَلَى رَقَفٍ خَضِرٍ وَتَبَقَّرِي حَسَانٍ ﴿٧٦﴾

77. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?

فَمَا يَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٧٧﴾

78. Нека е возвишен Господарот твој, Вишниот и Благородниот!

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

ЕЛ-ВАКИ'А (Случка) LVІ

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кога Случката ќе се случи,-

2. за таа случка не може да се слаже,-

3. таа ќе потцени и ќе воздигне!

4. Кога земјата, тресејќи се, ќе се затресе, силно,

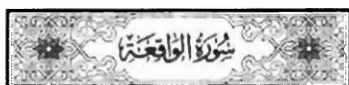
5. и кога брдата, кршејќи се во делови, ќе се скршат силно...

6. па, ќе станат прашина разнесена,

7. и ќе ве има три видови:

8. - луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни?

9. - луѓе неисправни, - а кои се тие луѓе неисправни?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾

لَيْسَ لَوْقَعِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾

إِذَا رَجَعَتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾

فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبِنًا ﴿٦﴾

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾

10. - оние кои претходат, - а кои се тие кои претходат?

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾

11. Ќе бидат до Господарот нивни блиски,

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

12. во бавчите ценнетски, прекрасни!

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾

13. Многумина од народите од-амнешни,

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. а малкумина од народите недамнешни!

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾

15. На кревети едникондруги поставени,

عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

16. и на дивани потпрени, ед-никондруги свртени!

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا تُنْقَلِبُكُتِ ﴿١٦﴾

17. Ќе ги служат вечно млади момчиња, одејќи од едендодруг,

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّغْتَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

18. со чаши, и со ибрици и со пехари, со вода изворска,

يَا كُؤَابَ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

19. од неа не ќе се оддалечат и не ќе се откажат.

لَّا يَصْغَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْفِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Ќе има и овошје од кое сами ќе си бираат,

وَفَكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخِفَّونَ ﴿٢٠﴾

21. и месо птичје, од она што ќе го посакуваат,

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

22. и Хурии со очи крупни,

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾

23. слични на бисер скриен -

كَأَمْثَلِ الثَّوَالِي الْمَكُونِ ﴿٢٣﴾

24. како награда за она што го работеа!

جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

25. Во него не ќе се слушаат ни безработици ни обвиненија,

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْيِيمًا ﴿٥٧﴾

26. само ќе се вели: “Селам! Селам! “

إِلَّا قِيلَ سَلَامًا سَلَامًا ﴿٥٨﴾

27. И луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни? -

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٥٩﴾

28. ќе бидат меѓу градини со плодови изобилни, без трње,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٦٠﴾

29. и меѓу банани, со плодови поредени,

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٦١﴾

30. и меѓу ладовини растегнати,

وَزُلْفَىٰ مَّمدُودٍ ﴿٦٢﴾

31. и крај вода што тече;

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٦٣﴾

32. ќе има и овошје разновидно:

وَفَلَاحَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٦٤﴾

33. ниту ќе престане ниту ќе се забрани,

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٦٥﴾

34. и на постели подигнати!

وَفُرشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٦٦﴾

35. Да, Ние хурии ќе создадеме одново!

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنسَاءً ﴿٦٧﴾

36. Па, Ние ќе одредиме да бидат девици,

فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا ﴿٦٨﴾

37. вљубени во мажите свои, со иста возраст,

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٦٩﴾

38. за луѓето исправни:

لَا صَحْبَ الْيَمِينِ ﴿٧٠﴾

39. ќе има многу меѓу народите дамнешни,

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. и многу меѓу народите недамнешни!

وَتَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

41. А луѓето неисправни, - а кои се тие луѓе неисправни? -

وَأَحْصَى السَّمَاءَ مَا أَحْصَى السَّمَاءُ ﴿٤١﴾

42. тие ќе бидат во оган пламен и во вода што врие,

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

43. и во сенката на чадот жежок;

وظِلٍّ مِنْ مَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

44. ќе нема ни лад ни доблест.

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

45. Овие беа пред тоа, навистина, расипници,

إِنَّمَا كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

46. во големите гревови истрајни,

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى اللَّغْوِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

47. и зборуваа: “Кога ќе умреме и кога коски ќе станеме, тогаш ли, навистина, оживеани да бидеме?”

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مَنَا وَكُنَّا شُرَابَا
وَعِظْمَانَا إِنَّا الْمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

48. И уште ли предците наши одамнешни?”

أَوَءَايَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Кажи: “Да, и одамнешните и недамнешните,

فَلِئِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

50. ќе бидат збрани на одредено место и во Денот познат.”

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

51. Потоа, о вие, во заблуда скршнати, вие што лажете,

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الْفٰسِقُونَ الْمَكِيدُونَ ﴿٥١﴾

52. ќе јадете од дрвото Зеккум,

لَا يَكُونُ مِنْ سَجَرٍ مِنْ زُفَرٍ ﴿٥٢﴾

53. и од него ќе ги полнете
стомаците,

فَالْوَنُ مِنْهَا الْبَطُونُ ﴿٥٣﴾

54. па, над тоа, вода што врие
ќе пиете.

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

55. Тогаш ќе пиете како што
пијат камилите жедни.

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْإِمْبِ ﴿٥٥﴾

56. Ова е честењето нивно на
Денот суден!

هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

57. Ние ве создадовме... тогаш,
зошто вие не признавате?

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. Вие не го гледате семето
што го фрлате,

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. или, пак, вие го создавате
или, пак, Ние сме создатели?

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ние меѓу вас одредуваме
смрт и никој не може да Нè
претекне,

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا حُنَّ بِمُسْبِقِينَ ﴿٦٠﴾

61. така што го менуваме
изгледот ваш и ве обликуваме во
она што не го знаете!

عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَتُنْشِئَكُمْ
فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Познато ви е, секако,
создавањето прво, па нема ли да
се сетите?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Го видовте ли она што го
посеавте?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

64. Вие ли давате да никне или,
пак, Ние даваме да никне?

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. Да посакавме ќе го здробевме, сигурно! И ќе останевте вчудоневидени.

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَمًا فَظَنَّا تَعَفُّوهُمْ ﴿٦٥﴾

66. Ќе речевте: “Да, оштетени сме!

إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾

67. Не, ускратено ни е сè!”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

68. Ја гледате ли и водата што ја пиете?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

69. Вие ли ја спуштате од облакот или, пак, Ние ја спуштаме?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Да посакаме можеме да дадеме да биде солена. Па, нема ли да се заблагодарите?

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَمْحًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Го гледате ли огнот што го палите?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

72. Вие ли го создадовте дрвото за него или, пак, Ние го создадовме?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾

73. Ние даваме да биде опомена и корист за патниците низ пустина.

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَرَمَقًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٣﴾

74. Па, слави Го со името Господарот твој Голем!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

75. Но, не! Се колнам во заоѓањето на свездите,

﴿٧٥﴾ فَلَا أَفْسِسُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾

76. дека тоа, навистина, е заклетва голема, е, кога би знаеле!

وَإِنَّهُ لَفَسْرٌ لَّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

77. Да, тоа е Кур'ан благороден,
 78. во Книгата сочуван!
 79. Го допираат само чистите;
 80. тој е Објава од Господарот
 на световите!
 81. Овој ли Говор вие го пот-
 ценувате?
 82. Тоа е 'рск ваш што ви се
 дава а вие, пак, лажете.
 83. А зошто вие, кога душата
 ќе застане во грлото,
 84. тогаш гледате?
 85. А Ние сме поблиску до него
 од вас, но вие не гледате!
 86. Зошто, тогаш, ако не сакате
 да бидете казнети,
 87. не ја вратите ако сте
 искрени?
 88. А ако некој биде од
 блиските на Аллах:
 89. за него ќе има и радост и
 цвеќе мирисно и бавчи ценнет-
 ски, благословени!
 90. А ако, пак, биде еден од
 среќните,

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ﴿٨١﴾

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَعْدَاءِ الْيُسْرَيْنِ ﴿٩٠﴾

91. па, нека биде поздрав врз тебе од среќните!

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

92. А ако, пак, биде еден од лашковците, во заблуда скршнатите,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾

93. тогаш ќе биде дочекан со вода што врие,

فَنَزَّلُ مِنْ حِمِيرٍ ﴿٩٣﴾

94. и со пржење во цехеннемот.

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

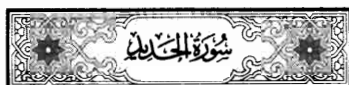
95. Да, ова е вистина доверлива!

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

96. И слави Го, тогаш, со името Господарот твој голем!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

ЕЛ-ХАДИД (Железо) LVII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. И сè што е на небесата и на Земјата го слави Аллах. Он е Силен и Мудар!

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Он оживува и Он усмртува! Он е Кадар за сè!

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُّحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

3. Он е и Прв и Последен! Видлив и Невидлив! Он знае сè!

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

4. Он е Оној кој ги создаде и небсата и Земјата за шест дена а потоа се утврди на Аршот. Он знае и што влегува во земјата и што излегува, што се спушта од небото и што се воздигнува кон него. И Он е со вас каде и да сте.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيقُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا
وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

Аллах го гледа она што го работите!

5. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! И кон Allah се враќаат нештата!

6. Он ноќта ја вовлекува во денот а денот го вовлекува во ноќта. Он го знае она што е во градите!

7. Верувајте и во Allah и во пејгамберот Негов и делете од она што ви го оставија да распоставате со него. Па, оние кои веруваат меѓу вас и кои делат... ги чека награда голема!

8. Што ви е? Не верувате во Allah, а пејгамберот ве повикува да верувате во Господарот ваш. Да, Он го прифати договорот ваш - само ако сте верници!

9. Он е Оној кој му објавува на робот Свој ајети јасни за да ве изведе од темнината во светлина. Allah, навистина, ви е Сочувствителен и Сомилосен!

10. Што ви е? Зошто не делете на Allahовиот пат? Миразот и на небесата и на Земјата е - Allahов! Меѓу вас не се еднакви оние кои делеа пред победата и кои се бореа. Оние кои се бореа се на повисоки степени од оние кои делеа по тоа и кои се бореа. А и на едните и на другите Ал-

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِقِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

وَمَا لَكُمْ أَنْ تَوْمِنُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَنْ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَبْتَغِي لِخِزْمِكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَأَرِءٌ وَفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَنْ تَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتَلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

лах им вети награда. Аллах е Известен за она што го работите!

11. На оној што ќе му позајми на Аллах убав заем... па, Аллах ќе му удвои, и за него има награда благородна,

12. на Денот во кој верниците и верничките ќе ги видиш како светлината нивна поминува пред нив, од десната страна нивна: “Еве ви радосница: бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе се остане. Ете, тоа е победа голема!”

13. На Денот во кој дволичните, мажи и жени, ќе им зборуваат на верниците: “Почекајте нè, да позајмиме од светлината ваша!” Ќе им се рече: “Вратете се назад, па побарајте светлина!” Меѓу нив ќе биде поставен сид во кој ќе се наоѓа врата. Од внатрешната страна има милост, а од надворешната страна казна.

14. Ќе ги повикаат: “Не бевме ли со вас?” Ќе речат: “Да!” Но, вие самите се сплеткавте, очекувавте, се двоумевте, и по желбите ваши ве заведеа сè додека не дојде наредбата Аллахова. Заводникот ве заведе од Аллах!

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فُضِّلَهُ لَهُ،
وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ يُشْرِكُهُم الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُوا نَفْسٍ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ
الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾

يَا دُؤُوبُهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانُ
حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾

15. Па, денес од вас не ќе се земе откупнина, а и од оние кои не веруваа. Огнот е престојувалиштето ваше и засолништето ваше. Е, само колку е лошо тоа свратилиште!

16. Не дојде ли мигот за оние кои веруваат срцата да им смекнат, да се уплашат кога ќе се спомене Аллах, и вистината што им се објавува, и да не бидат како оние порано со дадената им Книга... па, времето им се оддалечи а срцата им станаа тврди. Мнозинството од нив се расипани!

17. Знајте дека Аллах, навистина, ја оживува земјата по мртвилото нејзино! Веќе ви ги објаснивме ајетите за да се разумите!

18. Оние кои, навистина, даваат садака, мажи и жени, му даваат на Аллах добар заем. Он ним ќе им удвои и за нив има награда благородна!

19. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов - тоа се, токму, искрените; шехидите кај Господарот нивни ќе имаат награда своја и светлина своја. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... тоа се жителите цехен-немски!

فَالْيَوْمَ لَا يُوَفِّدُكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَأْوَاكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَفِيهَا الْمُصْطَفَى ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ مَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكثيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمْ ءَايَاتِنَا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا يَضَعُفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ءَأُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ءَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

20. Знајте дека животот на овој свет, навистина, е игра и забава, и украс и горделивост меѓу вас, и натпреварување и во имотот и во децата, како дожд што ќе ги вчудоневиди земјоделците со растенијата што ќе никнат од него кои, потоа, ќе се осушат па ќе ги видиш пожелтени, а потоа ќе ги видиш како се ронат. А на Ахирет има казна жешка, и прошка и задоволство Аллахово. Животот на овој свет е само уживање кое заведува.

21. Претходете еднинадруги во барање прошка од Господарот ваш, и во барање на Џеннетот кој се простира колку што се простираат небесата и Земјата. Подготвен е за оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава кому сака. Поседник на добрината голема!

22. И секоја неволја што ќе се случи на земјата и меѓу вас е внесена во Книгата, од порано, од Нас создадена, што, за Аллах, навистина, е лесно,

23. за да не се жалостите за она што не можете да го избегнете и да не се радувате многу за она што Он ви го дава. А Аллах не го љуби оној кој се фали и кој се гордее,

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَمَثَلٍ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بِنَائِهِمْ يَسِيحُ فَتَرَاهُ
مُضْغَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْمُرُورِ ﴿٢٠﴾

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا
إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا
ءَاتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

24. и оние кои шкржават, и кои им наредуваат на луѓето скришно, и кои ги вртат плеките... па, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

25. Ние ги испративме пејгамберите Наши, навистина, со јаснотии и преку нив објавивме Книга и Мизан за луѓето да се однесуваат праведно. А и железото го создадовме во кое има голема сила и корист за луѓето. И за да се знае кај Аллах кој Го помага Него и пејгамберите Негови во тајност. Аллах, навистина, е Јак и Силен!

26. Да, и Ибрахим и Нух Ние ги испративме, а меѓу потомството нивно одредивме и пратеништво и Книга: некои од нив беа упатени, а мнозинството меѓу нив се расипани!

27. Потоа Ние по трагите нивни испракавме пејгамбери Наши; го испративме и Иса, синот на Мерјем, и му дадовме Инџил, а во срцата на оние кои го следеа, внесовме и доблест и милост а монаштвото самите го создадоа. И сè што Ние им пропишавме е само желба за задоволството Аллахово. Но, тие за него не водат грижа вистинска. А на оние кои веруваа ќе им ја дадеме наградата нивна, а мнозинството беа расипани!

الَّذِينَ يَخْلُوتُ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ
وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ
لِّلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَصْرِفُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِثْلَهُمْ مَثَلًا
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ فَتَيْنَا عَالَمَهُم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ
إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ فَمَنْ غَوَىٰ فَاعْتَدْنَا
فَتَانَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنهُمْ أَجْرُهُمْ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾

28. О верници, плашете се од Аллах и верувајте во пејгамберот Негов: Он ќе ви даде од милоста Своја две награди, и ќе ви одреди светлина по која ќе одите, и ќе ви прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!

29. А Следбениците на Книгата нека знаат дека ништо не можат да постигнат од добрината Аллахова, и дека добрината е во рацете Аллахови, и Он ја дава кому сака. А Аллах е Поседник на добрината голема!

ЕЛ-МУЏАДЕЛЕ (Расправа) LVIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Аллах, секако, го слушна зборот на таа која расправаше со тебе за мажот нејзин и која се жалеше на Аллах. Аллах ја слушна расправата ваша. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!

2. Оние меѓу вас кои ќе прават зихар на жените свои, тие не им се мајките нивни, а мајките нивни се само оние кои ги родија... зборуваат, секако, тешки зборови. А Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!

3. А оние кои прават зихар кон жените свои, а потоа ќе се вратат кон она што го рекоа, треба да ослободат роб пред да се состанат со нив. Ете, тоа ви се

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾

لَا يَلْعَلْ أَهْلُ الْكِتَابِ الْأَيْقَدُونَ
عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي
إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمُّهُنَّ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ
وَأُنْهَاهُمْ لِقَاؤُنَّ مِنْكُمْ إِنْ الْقَوْلُ وَرُودًا
وَابْتَغِ اللَّهَ وَلِقَاؤَ غُفُورٍ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكَ لَهُمْ فَوْعَلُونَ
بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾

советува. Аллах е Известен за она што го работите!

4. А оној кој не ќе може, па нека пости два месеца еден-задруг пред да се состанат. А ако тоа некој не може, нека нахрани шеесет сиромаси. Ете, тоа за да верувате во Аллах и во Пејгамберот Негов. Ете, тоа се границите Аллахови. А за неверниците, пак, има казна болна!

5. Оние кои му се спротиставуваат на Аллах и на Пејгамберот Негов ќе бидат осрамотени како што се осрамотени оние пред нив. Ние објавивме, секако, ајети јасни. А за неверниците има, пак, срамна казна!

6. На Денот во кој Аллах ќе ги збере сите па ќе ги извести за она што го работеа. Аллах тоа го преброи и тие тоа го забораваја. Аллах, секако, е Сведок за сè!

7. Не виде ли дека Аллах, навистина, го знае сè она што е на небесата и на Земјата? Нема доверлив состанок меѓу тројца а Он да не е четвртиот; нема ни меѓу петмина а Он да не е шестиот; ниту помалку ниту повеќе од тоа, а Он да не е со нив и каде било да се! Потое ќе ги извести за она што го работеа

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَتِمَّ أَصَامُ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا
ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَفَدَأَنزَلْنَا آيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ لِّلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخَصَصَهُ اللَّهُ وَسُوءَ وَ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا هُوَ رَافِعُهُمْ
وَلَا يَخْسِرُهُ لَآ هُوَ سَادِمُهُمْ وَلَا أَذَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنَّمَا كَانُوا أَتَمَّ يُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٨﴾

на Денот суден. Аллах, навистина, знае сè!

8. Не ги виде ли оние на кои им се забрануваше да се состануваат тајно, потоа се вратија кон она што им беше забрането; се состануваат тајно заради грев и непријателство и непослушност кон пејгамберот. И кога ти доаѓаат ти упатуваат поздрав онака како што Аллах не те поздравува, а во себеси си зборуваат: “Па, Аллах не не казнува за она што го зборуваме!” Цехеннемот, во кој ќе бидат фрлени, е доста за нив! Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

9. О верници, кога ќе се состанувате не состанувајте се тајно за грев, и непријателство и непослушност на пејгамберот, туку состанувајте се за добротинство и богобојазливост. Плашете се од Аллах кај кого, токму, ќе се зберете!

10. Состанувањето тајно, навистина, е една од шејтанските работи: само да се вознемират оние кои веруваат. Тоа во ништо не ќе им наштети, освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах нека се потпираат верниците!

11. О верници, кога ќе ви се рече: “Направете места, таму

الَّذِينَ هُمْ عَنْ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُمْ عَنْهُ وَيَنْتَجِبُونَ إِلَى الْأَثَرِ وَالْعَدُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَكَ بِمَا لَمْ يَحُكَمْ بِهِ اللَّهُ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَا يُؤْمِدُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُنَا جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَكُنْ لَهُمُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَمُّعْتُمْ فَلَا تَلْتَجِئُوا إِلَى الْأَثَرِ وَالْعَدُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنْجُوا إِلَى الْبِرِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُونَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَرَرٍ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَفَسَحُوا

каде што се држат состаноци, на другите... та, и вам Аллах ќе ви пушти место!" А ако се рече: "Станете па, станете! Аллах ќе ги воздигне меѓу вас оние кои веруваат и на оние на кои им е дадено знаење, кои се на повисоки степени. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

12. О верници, кога ќе се состанете со пејгамберот, поделете садака пред да се состанете со него. Ете, тоа, секако, е подобро и почисто за вас! А ако, пак, немате... па, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

13. Се плашите ли, пред состанувањето со него, да дадете садака? Па, ако тоа не го направите, а Аллах ви прости, тогаш, намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни и на Аллахи и на пејгамберот Негов. Аллах е Известен за она што го работите!

14. Не ги виде ли оние кои се спријателија со народот, а на кој Аллах се налути? Оние не се ваши а не се и нивни. А се колнат за лагата, знаејќи!

15. Аллах им подготви жешка казна. Е, само колку е лошо она што го работеа!

فَالْمَجْلِسِ فَاقْسَحُوا بِسَمِ اللَّهِ لَكُمْ
وَأِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَجِيتُمْ إِلَى الرَّسُولِ فَعِدُّوا بَيْنَ يَدَيْ
نَبِيِّكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

ءَاشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَبِيِّكُمْ صَدَقَاتٍ
فَإِذَا لَمْ تَجِدُوا فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَيْكُمْ فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَوَّاهُوا مَّا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Ги земаат заклетвите свои како штит, па така, одвраќаат од Аллаховиот пат. И за нив има казна срамна.

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾

17. Не ќе им користат ни имотите нивни, ни децата нивни, кај Аллах, во ништо. Оние се жители на огнот, и во него за навек ќе останат!

لَنْ نَقْضِي عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

18. На Денот кога Аллах сите ќе ги оживи: ќе се колнат во Него како вам што ви се колнат, сметајќи дека тоа ќе им користи во нешто. Не, лашковци се, навистина!

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Шејтанот изнајде начин како да ги совлада, па така, ги натера да го заборават споменувањето на Аллах. Тие се странка на Шејтанот. Да, странката на Шејтанот е онаа која губи.

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَالِعُونَ ﴿١٩﴾

20. Оние кои, навистина, Му се спротиставуваат на Аллах и на пејгамберот Негов... тие ќе бидат, токму, најпонижените!

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

21. Аллах пропиша: “Јас и пејгамберите Мои ќе победиме, сигурно!” Аллах, навистина, е Јак и Силен!

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَ لَنَا أَنَا وَرُسُلُنَا إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

22. Не ќе најдеш луѓе кои веруваат во Аллах и во Денот суден да се дружат со оние кои се против Аллах и пејгамберот

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

Негов: било да се тоа предците нивни, синовите нивни или браќата нивни или роднините нивни. Во срцата нивни го впиша верувањето и ги оспособи со Духот од страна Негова, и Он ќе ги воведи во бавчите ценетски низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат! И Аллах ќе биде задоволен од нив а и оние ќе бидат задоволни од Него. Ете, тоа е странката на Аллах. Да, странката на Аллах, навистина, е онаа која победува!

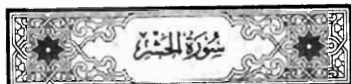
ЕЛ-ХАШР (Протерување) LIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Аллаха го слави и она што е на небесата и она што е на Земјата. Он е Силен и Мудар!

2. Он е оној кој ги изведе оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата од домовите нивни при првото протерување. Вие и не помислувате дека ќе си отидат. А тие, всушност, помислуваа дека тврдините нивни ќе ги заштитат од Аллах. Па, така, Аллах им даде казна отаде од каде што не се надеваа. И Он во срцата нивни внесе страв: ги рушеа домовите свои и со рацете свои и со рацете на верниците. Тогаш, земете ука, о островидни!

ءَابَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
ٱلْإِيمَنَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنَّا وَيَدْخُلُهُمْ
جَنَّتٌ يَجْرَى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
رَضَى ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِ
أَلَا إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٥٩﴾

بِسْمِ ٱللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ
وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾

هُوَ ٱلَّذِى أَخْرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
مِن دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ ٱلْحَشْرِ مَآظِنُهُمْ أَن يَخْرُجُواْ
وَيُظَاهَرُواْ أَنََّّهُمْ مَآيَعَتُهُمْ حُصُوتُهُمْ مِّنَ ٱللَّهِ
فَأَنفَعَهُمُ ٱللَّهُ مِمَّنْ حَبَّبَ لَهُمُ ٱلْيَحْيٰسِيَّوَاْ قَدْ
فِى قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَ يُخْرَجُونَ يَوْمَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ
وَأَيْدِى ٱلْمُؤْمِنِينَ فَاَعْبَدُواْ ٱلَّذِى أَلْبَسَكَ

Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

8. Им припаѓа на сиромашните мухацири кои се истерани од домовите свои и од имотите свои, тежнеејќи кон задоволството и добрината Аллахова; и кои го помагаат Аллаха и пејгамберот Негов. Оние, токму, се искрените!

9. И оние кои ја спремаа Медина за живот и за иман уште пред нив: кои ги сакаа оние што се иселија кај нив, и кои не наоѓаат во градите нивни никаква потреба од она што им е дадено, зашто ги сакаат повеќе од самите себеси, иако кај нив има недостиг! А оние кои ќе се сочуваат од лакомост, па оние, токму, се спасените!

10. Оние кои дојдоа по нив, зборуваат: “Господаре наш, прости ни, нам и на браќата наши, и на оние кои ни претходеа во иманот, а срцата наши, пак, сочувај ги од злоба, кон оние кои веруваат. Господаре наш, Ти си, навистина, Сочувствителен и Сомилосен!”

11. Не ги гледаш ли оние кои дволично се однесуваат како им зборуваат на браќата свои што не веруваат меѓу Следбениците

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرَجْتُم
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مَعَكُمْ وَلَا تَطِيعُكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ

на Книгата: “Ако бидете истерани и ние со вас, сигурно, ќе излеземе и никојпат никому против вас нема да бидеме послушни, а ако, пак, бидете нападнати, ќе ви помогнеме, сигурно! А Аллах сведочи дека се тие лашковци, навистина!

12. А ако, пак, бидат истерани, не излегуваат со нив, а ако бидат нападнати, не им помагаат; а ако, пак, им помогнат, ќе побегнат, сигурно! И потоа ќе останат беспомошни!

13. Повеќе стравуваат од вас, во градите свои, отколку од Аллах. Ете, тоа се луѓе кои, навистина, не разбираат!

14. Тие заедно се борат против вас само во градовите утврдени или зад сидовите. Јачината своја ја покажуваат само едникон-други. Помислуваш дека се сложни, а срцата пак им се разединети. Ете, заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат, навистина!

15. Слични се на оние пред нив, не многу далеку, кои непосредно ги вкусија последиците на постапката своја: за нив, меѓутоа, има казна болна!

16. Слични се на Шејтанот кога ќе му рече на човекот: “Не верувај!” И бидејќи не ќе верува,

فَوَيْلٌ لَّكَ لِلصَّامِرِ إِنَّكَ أَنتَ الْيَهُودِيُّ لَكَ كِبُورٌ ﴿١١﴾

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ فُتِنُوا لَا يُضِلُّوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾

لَا تَشْتَرُ أَسَدْرَهُبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ فِي وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

كَشَلَّ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا أَوْبَالٍ أَمْرُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

كَشَلَّ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

ќе рече: “Јас сум, навистина, далеку од тебе. Да, јас се плашам од Господарот на световите!”

17. И двајцата ќе бидат казнети; во огнот ќе останат за навек, навистина! Ете, тоа е казната за зулумкарите!

18. О верници, плашете се од Аллах, и секој човек нека го погледа она што го направил за утре! Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

19. И немојте да бидете како оние кои заборавија на Аллах... та, самите на себеси заборавија. Онаквите, токму, се расипаните!

20. Не се еднакви жителите на огнот и жителите на Џеннетот. Жителите на Џеннетот, токму, се победниците!

21. Кога овој Кур’ан би го објавиле на некое брдо... ќе го видиш брдото како ќе се здроби, плашејќи се од Аллах. Ете, тоа се примерите кои Ние ги изнесуваме за луѓето да размислуваат!

22. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него; Зналец на видливото и невидливото. Он е Милостив и Сомилосен!

23. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него! Владар, Свет, Спасител, Мирољубив, Заштитник,

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٩﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَنْظُرْ
نَفْسًا مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٢﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٦٣﴾

لَوْ أَنَّا هَذَا الْفَرَادَى عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشْمًا
مُّتَصِدًّا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَذَلِكَ الْأَمَثَلُ
نَقِيرٌ بِهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٤﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ
وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٦٥﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيبُ الْمُرِيبُ الْجَبَّارُ

Силен, Моќен, Горд! Славен
нека е Аллах, високо над она
што Му го здружуваат!

الْمُتَكَبِّرُ مَبْحُورٌ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

24. Он е Аллах! Создател,
Творител, Обликувач! Најуба-
вите имиња се - Негови! Него го
слави и она што е на небесата и
она што е на Земјата! Он е Си-
лен и Мудар!

هُوَ اللَّهُ الْخَلَّاقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

ЕЛ-МУМТЕХИНА (Проверена) LX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. О верници, не земајте ги
непријателите Мои и непри-
јателите ваши за пријатели! А
не покажувајте им и наклоност!
Тие, секако, не веруваат во она
што ви дојде од вистината. Го
истеруваат и пејгамберот и вас
заради тоа што верувате во Ал-
лах, Господарот ваш. Ако, пак,
вие излезете, борејќи се на Мо-
јот пат, барајќи го задоволст-
вото Мое, покажувајќи им на-
клоност - тајно! Јас најдобро го
знам она што го криевте и она
што го обелоденувавте. А оној
меѓу вас што ќе го направи тоа...
да, скршнал по лошиот пат!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تَوَدُّوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِي تُشِرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
الْسَبِيلِ ﴿٣٩﴾

2. А, ако најдете на нив, ста-
нуваат непријатели ваши и ви
даваат со рацете свои и со

إِنْ يَتَفَقَّهُكُمْ يَكُونُوا كُفْرًا أَعْدَاءُ وَتَبْسُطُوا إِلَيْهِمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٤٠﴾

јазиците свои зло и одвај чекаат да станете неверници!

3. Не ќе ви користат ниту роднините ваши, ниту децата ваши на Денот суден. Аллах ќе ве одвои едниодруги. Аллах го гледа она што го работите!

4. Во Ибрахим и оние што беа со него имавте, навистина, добар пример. Кога му рекоа на народот свој: “Ние сме далеку од вас, навистина, и од она што, освен Аллах, го обожавате. Ние не ви веруваме. Меѓу вас и меѓу нас, меѓутоа, има непријателство и омраза, засекогаш! Сè додека не верувате во Аллах, Единствениот” - освен зборовите на Ибрахим до бабо му: “Ќе барам да ти се прости, сигурно! Но, не можам да те заштитам од Аллах во ништо.” Господаре наш, врз Тебе се потпираме и Тебе ти се обраќаме и кон Тебе е сврати-лиштето!

5. Господаре наш, не одредувај ни сплетка кон оние кои не веруваат и прости ни, Господаре наш! Ти си, навистина, Силен и Мудар!

6. Во нив имате, секако, добар пример: за оној кој се надева во Аллах и во Денот суден, а оној кој ќе ги сврти плеќите... та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٠﴾

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۚ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقْ عَلَيَّ لَكَ وَمَا أَمْرُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ رَبَّنَا عَلَيْنَا نَوَكُنَا وَإِلَيْكَ آبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٦١﴾

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ تَوَلَّى فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٣﴾

7. Аллах, можеби, меѓу вас и оние кои ги сметате непријатели ќе одреди наклоност: Аллах е Кадар! Аллах е Простувач и Со-милосен!

8. Аллах не ви забранува, во однос на оние кои не се борат против вас и верата, и кои не ве истеруваат од домовите ваши, да им правите добро и да бидете кон нив во рамнотежен однос. Аллах, навистина, ги сака оние кои имаат рамнотежен однос!

9. Аллах, навистина, ви забранува, во однос на оние кои се борат против вас и против верата, и кои ве истеруваат од домовите ваши, и кои помагаат во истерувањето ваше... да се дружите со нив. А оној кој ќе се дружи со таквите... па, тие се зулумкари!

10. О верници, кога ќе ви дојдат вернички мухацирки...па, проверете ги, сигурно! Аллах најдобро го знае верувањето нивно! А ако, пак, се уверите дека се вернички...та, не враќајте ги на неверниците! Тие не се халал за нив, а и оние не се халал за овие. И дајте им го она што го потрошија. И немате грев со нив да се венчате кога ќе им ги дадете

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا بِإِعْزَائِكُمْ أَنْ تَتَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ يَكُونُ مِنْهُمْ قَلِيلًا ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْهُنَّ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّ عَلَيْنَهُنَّ مُوَسَّسَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَنْ هُنَّ حِلٌّ لَكُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تَنْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَتَسَلُّوهُنَّ مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حَكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

венчаните подароци. И многу-бошките не задржувајте ги, и барајте го она што го потрошија, а и тие нека го бараат она што го потрошија. Ете, тоа ви е одлуката на Аллах. Он решава меѓу вас! Аллах е Зналец и Мудар!

11. А ако некоја од жените ваши се сврти кон неверниците, па ако се случи вие да стапите во борба со нив, тогаш, дајте им слично на она што им е дадено на жените од оние кои се свртија. Плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате.

12. О пејгамберу, кога ќе ти дојдат верничките да ти положат заклетва: - дека ништо на Аллах нема да Му здружуваат, дека нема да крадат, дека нема да прават блуд, дека нема да ги убиваат децата свои, дека нема да измислуваат клевети, дека туѓите деца се нивни, дека нема да бидат непослушни во доброто ... тогаш, прифати ја заклетвата и барај прошка за нив од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

13. О верници, не пријателувајте со народот врз кого Аллах се разлуту. Тие, навистина, изгубија надеж во Ахирет како

وَأَن تَأْكُلُوا مِمَّا مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتُهُمْ
فَأَن تَأْكُلُوا مِمَّا دَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ مِّثْلَ مَا أَتَقَوُّوا
وَأَتَقَوُّوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبْعِنَكَ
عَلَى أَنْ لَا يُنْفِرَنَّ بِاللهِ شَيْئًا وَلَا يُنْفِرَنَّ
وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِعُهُنَّ
وَأَسْتَغْفِرَنَّ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَآ نَتَوَلَّوْا قَوْمًا عَصَبَ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْأَلُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يُسْأَلُ
الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

што неверниците изгубија надеж
во жителите на мезарите!

ЕС-САФФ (Редови) LXI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. И она што е на небесата и
она што е на Земјата - Аллага
го слави! Он е Силен и Мудар!

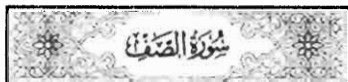
2. О верници, зошто го збору-
вате она што не го работите?

3. Е, само колку е гласно кај
Аллах кога го зборувате она
што не го работите!

4. Аллах, навистина, ги љуби
оние кои се борат на Неговиот
пат во редови како да се, токму,
бедеми зацврстени!

5. И кога Муса му рече на
народот свој: “О народе мој,
зошто ме казнувате кога веќе
знаете дека сум ви, навистина,
Аллахов пејгамбер?” И бидејќи
скршнаа настрана Аллах даде да
скршнат и срцата нивни. Аллах
не го упатува народот раси-
пнички!

6. И кога Иса, синот на Мер-
јем, рече: “О синови Израилови,
јас сум ви, навистина, Аллахов
пејгамбер, да го потврдам од
Теврат она што е меѓу моите
раце, и да донесам радосница за
пејгамберот што ќе дојде по
мене, чие име ќе му биде Ахмед.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ
مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا
مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ
صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَنٌ مَرْصُوفٌ ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقُولُوا لِمَ تُوذَوْنَ
وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
رَاعُوا أَرْزَاقَ اللَّهِ فُلُوهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ
يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾

И бидејќи им дојде со јасноти, рекоа: “Ова е волшебништво јасно!”

7. А кој е поголем зулумџар од оној кој фрла лага врз Аллах а кој е повикан кон Исламот? Аллах не го упатува народот зулумџарски!

8. Оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах ја надополнува светлината Своја, и покрај тоа што го презираат неверниците!

9. Он го испраќа пејгамберот Свој, со Патоказ и со вера вистинска, за да ја изрази над сите други вери, и покрај тоа што го презираат многубошците!

10. О верници, да ви укажам ли на трговијата која ќе ве спаси од казната болна?

11. Верувајте и во Аллах и во пејгамберот Негов и борете се на Аллаховиот пат и со имотите ваши и со животите ваши! Ете, тоа е подобро за вас... само ако знаете!

12. Он ќе ви прости за гревовите ваши и Он ќе ве воведе во бавчите ценетски низ кои реки течат, и во живеалишта убави

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَخْرُجٍ يُخْرِجُكُمْ مِنَ عَذَابِ آلِمْ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

меѓу бавчите на Адн. Ете, тоа е победа голема!

13. И други работи што ги сакате: Помошта е од Аллах а и победата блиска. И зарадувај ги верниците!

14. О верници, бидете поддржници Аллахови како, кога им рече синот на Мерјем на Другарите: “Кој ќе биде заради Аллах поддржник Мој?” Рекоа: “Ние сме поддржници на Аллах.” И, ете, така поверува една дружина меѓу синовите Израилови, а една дружина, пак, не поверува. И: оние кои веруваа Ние ги потпомогнавме против непријателите нивни и, ете, станаа победници!

ЕЛ-ЏУМ’А (Џума) LXII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллага го слави, Владарот, Светиот, Силниот и Мудриот!

2. Меѓу незнабошците Он испрати пејгамбер од нив: да им ги кажува ајетите Негови, и да ги очисти, и да ги поучи и во Книгата и во Мудроста, иако порано беа скршнати во заблуда очигледна!

وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرَ اللَّهِ وَفَتْحَ قُرَيْبٍ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَصْوَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَتَمَنَّتُ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ
فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿٣٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ
الْقُدُّوسِ الرَّحِيمِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَعَى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

3. И на други меѓу нив кои уште не им се приклучија... Он е Силен и Мудар!

4. Ете, тоа е добрината Аллахова што ја дава кому Он сака. Аллах е Поседник на добротиија неизмерна!

5. Примерот на оние кои го понесоа Теврат, а потоа го напуштија, е како примерот на магаре кое носи книги. Е, само колку е лош за луѓето народот кој ги сметаше за лажни ајетите Аллахови! Аллах не го упатува народот зулумкарски!

6. Кажи: “О Евреи, ако замислувате дека сте пријатели на Аллах за разлика од другите луѓе, тогаш, посакајте ја смртта ако сте искрени!”

7. Никогаш не ќе ја посакуваат токму заради она што го направија рацете нивни. Аллах најдобро ги знае зулумкарите!

8. Кажи: “Смртта од која бегате... па, ќе ве стигне, навистина! Потоа ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и јавното, па така, ќе ве известат за она што го работевте!”

وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧﴾

مَثَلُ الَّذِينَ خُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ كَفَرُوا سَوَاءٌ مَا
كَتَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَيْتُمْ أَنَاكُمُ
أَوْ لِيَاءَ اللَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩﴾

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُتَلَقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلَّامِ الْغَيْبِ
وَاللَّهُ هَدَىٰ قَبْلَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

9. О верници, кога ќе се повика на намаз во петок...па, побрзајте кон споменувањето на Аллах, и оставете ја купопродажбата. Ете, тоа е подобро за вас само да знаете!

10. А кога намазот ќе се изврши... па, растурете се по земјата и барајте од добрината Аллахова, и споменувајте го Аллаха, многу, за да бидете спасени!

11. А кога ќе видат нешто од трговијата или од веселба некаква, се расфрлаат и те оставаат, стоејќи. Кажи: “Нема добро кај Аллах ни од веселбата ни од трговијата. Аллах меѓу снабдувачите е најдобриот Снабдувач!”

ЕЛ-МУНАФИКУУН(Дволични) LXIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Кога ти дојдоа дволичните ти зборуваа: “Сведочиме дека си, навистина, Аллахов пејгамбер.” А Аллах знае дека си ти Негов пејгамбер! А Аллах, пак, сведочи дека дволичните се лашковци!

2. Заклетвите нивни ги земаат за штит, па оддалечуваат од Алаховиот пат. Навистина,

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١﴾

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَبِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تَفْلَحُوْنَ ﴿٢﴾

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا مُّنْفِرًا فَرُّوا إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ وَلَهُمْ فِي السَّيْرِ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٣﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَتَّبِعُكَ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ حَتَّىٰ فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

колку е лошо она што го работат!

3. Ете, тоа е заради тоа што веруваа а потоа не веруваа: па, се запечатија срцата нивни и не сфаќаа.

4. А кога ќе ги видиш телата нивни те вчудоневидуваат, а кога, пак, ќе прозборат нешто, го слушаш говорот нивни: како да се дрва потпрени, мислејќи дека секој глас е против нив. Ете, тоа се, токму, непријатели: внимавај на нив! Аллах нека ги отепа! Па, каде кинисуваат?

5. А кога ќе им се рече: “Дојдете! Аллаховиот пејгамбер ќе бара прошка за вас!” - ги тресат главите свои и ги гледаш како се оддалечуваат. Токму се горделивите!

6. Сеедно е: да бараш или да не бараш прошка за нив - Аллах не ќе им прости. Аллах, навситина, не го упатува народот расипнички!

7. Тие, токму, зборуваат: “Не делете им на оние кои се крај пејгамберот Аллахов за да се оддалечат!” Ризниците и на небесата и на Земјата се Аллахови, но, ете, дволичните не сфаќаат.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٢﴾

وَإِذَا رَأَوْهُ تَعْجَبُوا أَسَاجِدُكُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمِعُ لِقَوْلِهِمْ ۗ كَانَتْهُمْ حُشُبٌ مُّسْتَدَةً يَّخْسِبُونَ كُلَّ
صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُوّ فَاذْهَبْهُمْ تَتْلَاهُمْ اللَّهُ
أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

وَإِذْ أَقْبَلْتُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّازًا
رُّءُوسَكُمْ وَوَأَنَّهُمْ يُضْذَوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٤﴾

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ
رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦﴾

8. Тие, токму, зборуваат: “Ако бидеме вратени во Медина по-силниот ќе го натера послабиот, сигурно! Моќта му припаѓа на Аллах, и на пејгамберот Негов, и на верниците, но, ете, дволичните не знаат!

9. О верници, нека не ве одвратат од споменувањето на Аллах ни имотите ваши ни децата ваши. А кој тоа ќе го направи... па, онаквите се поразени!

10. И делете од ‘рскот што Ние ви го дадовме пред да му дојде некому смрт, па да рече: “Господаре мој, е, кога би ме задржал барем малку, па да давам садака и да бидам меѓу добрите!”

11. Кога некому ќе му дојде крајот Аллах сигурно не ќе го продолжи животот негов. Аллах е Известен за она што го работите

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ
أَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾

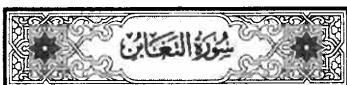
وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْفِكَ
الْمَوْتُ يَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ
فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

ЕТ-ТЕГАБУН (Меѓусебна измама) LXIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллага го слави! Власта е - Негова! И благодарноста -Нему Му припаѓа. Он е Кадар за сè!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبِيحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Он е Оној кој ве создаде: Меѓу вас има верници а има и неверници. Аллах го гледа она што го работите!

3. И небесата и Земјата ги создаде со вистина и ве обликува, давајќи ви најличен облик. Свратилиштето е - кон Него!

4. Он го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата, Он го знае и она што го криете и она што го обелоденувате. Аллах го знае она што го кријат градите!

5. Нели ви дојде кажувањето за оние кои не веруваа од порано па ги вкусија последиците од постапката своја... ? И за нив има казна болна!

6. Ете, тоа е зашто им доаѓаа пејгамберите нивни со јасноти, па зборуваа: “Човек ли да не упатува?” Па, не веруваа и ги вртеа плеките. А на Аллах не Му треба ништо. А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!

7. Оние кои не веруваат мислат дека нема да бидат проживеани. Кажи: “Да, се колнам Господарот мој ќе ве оживи, сигурно, и ќе ве извести за она

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُفِئَكُمْ كَافِرٌ وَبَيْنَكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُنْصُرُونَ
وَمَا تُكْفِرُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا
أَبْشَرٌ يَهُدُونَنَا فَكُفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَفَى
اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِ حَيْدٍ ﴿٦﴾

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَرَبِّي لَشَهِيدٌ
ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

што го работевте, сигурно! Тоа за Аллах, секако, е лесно!

8. Па, верувајте во Аллах и во пејгамберот Негов и во светлината што Ние ја објавивме. Аллах е Известен за она што го работите!

فَاتَّبِعُوا بِاللَّهِ وَرَسُولَهُ وَالنُّورَ الَّذِي أَنزَلْنَا
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

9. Денот во кој Он ќе ве збере - Денот на собирањето - ете, тоа е Ден на измама меѓусебна. А оној кој верува во Аллах и кој работи добро... ќе ги отстрани од него лошите дела негови, и ќе биде воведен во бавчите ценетски низ кои реки течат; и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е победа голема!

يَوْمَ يَجْمَعُ كُلُّ لَوْنٍ إِلَى يَوْمِ الْتَغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ. وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

10. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат. Е, само колку лошо свратишти е тоа!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

11. Никаква неволја не се случува без одобрението Алхово. Оној кој верува во Аллах го упатува своето срце. Аллах знае сè!

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ. وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

12. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов! Па, ако ги свртите плеќите... пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَأِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. Аллах! Нема друг бог освен Него! И врз Аллах, тогаш, нека се потпираат верниците!

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾

14. О верници, меѓу жените ваши и меѓу децата ваши имате непријатели. Внимавајте, тогаш! А ако, пак, ги помилувате и поминете преку тоа и ако им простите... та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحٍ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عُذُّوْا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ
وَلِإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٤﴾

15. И имотите ваши и децата ваши се искушение, навистина! Кај Аллах наградата е најголема!

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٦٥﴾

16. Плашете се, тогаш, од Аллах! Слушајте онолку колку што можете; бидете послушни и делете добро заради вас самите! А оној кој се чува себеси од лакомост... онаквите, токму, се спасените!

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ
شَحْ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٦﴾

17. А ако на Аллах Му дадете добар заем, Он ќе ви го удвои и Он ќе ви прости. Аллах е Благодарен и Благ!

إِنْ تَقْرَضُوا أَلَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

18. Зналец на тајното и јавното, Силен и Мудар!

عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٨﴾

АТ- ТАЛАК (Развод на брак) LXV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. О пејгамберу, кога ќе се разведете со жените, разведете ги за време на иддетот нивни и, иддетот нивни, сметајте го. Плашете се од Аллах

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ الْمَرْأَةَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ

Господарот ваш. Не истерувајте ги од домовите нивни, а и тие нека не излегиваат; истерувајте ги само тогаш кога ќе направат очигледно срамно дело. Ете, тоа се границите Аллахови, а оној кој ќе ги премине границите Аллахови - тој, секако, себеси зулум ќе си направи. Не знаеш Аллах можеби ќе даде да се случи, по тоа, нешто друго!

2. И кога ќе дојде времето кога треба да се чека, па задржете ги учтиво или, пак, пуштете ги учтиво. И нека двајца, праведни меѓу вас, посведочат! И, заради Аллах сведочењето, извршете го! Ете, со тоа ви се советува: за оној кој верува во Аллах и во Денот суден. А оној кој се плаши од Аллах, Он ќе му изнајде излез!

3. И Он, исто така, ќе му даде 'рск од каде што не се надева. А оној кој се потпира врз Аллах - та, Он му е доста. Аллах, навистина, ја изнесува наредбата Своја. За секоја работа Аллах одреди мера.

4. А оние, меѓу жените ваши, кои изгубиле надеж во месечното прање, и ако вие се сомневате, треба да чекаат три месеци. Исто е и за оние кои уште немаат добиено месечно прање. А оние, пак, кои ќе затруднат треба да чекаат сè додека не се породат. А оној кој се

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿٦٥﴾

فَإِذَا بَلَغَ أَحَدُهُنَّ مَأْسُكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا
الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ بُوْءُ عَذَابٍ مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٦٦﴾

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِي يَسْنُ مِنَ الْمَحْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَا يَحْضُنَّ وَأُولَئِكَ
الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٦٨﴾

плаши од Аллах Он ќе му оле-
сни во наредбата Своја!

5. Ете, тоа е наредбата Алла-
хова која Он ви ја објавува. А
оној кој се плаши од Аллах, ќе
му бидат простени гревовите не-
гови и ќе му биде зголемена на-
градата.

6. Наредете да живеат таму
каде што и вие живеете. Според
можноста ваша. И не правете им
никаква штета со цел да ги стес-
ните. А ако се, пак, трудни,
тогаш издржувајте ги сè додека
не се породат. А ако, пак, ги до-
јат децата ваши, ред е да им ги
дадете подароците нивни. И
учтиво однесувајте се едникон-
други. А ако, пак, се појават не-
кои недоразбирања, друга жена
нека го дои детето!

7. Оној кој има богатство нека
троши од богатството свое, а
оној чиј имот му е ограничен,
нека троши од она што му го
одреди Аллах. Аллах никого не
оптоварува над можноста не-
гова. По тешкотијата Аллах
дава леснотија.

8. И колку градови се оглу-
шија од наредбата на Господар-
от свој и на пејгамберите Не-
гови? Да, од нив побаравме
строга сметка и Ние ги казнивме
со казна нечуена!

9. Па, ги вкусија последиците
од постапката своја. Тежок беше
крајот на постапката нивна.

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَنْتَهِ
يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

أَسْكَنْتُمْهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ دُونِ أَمْثَلِ وَلَا تَضَارُّوهُمْ
لِيُضَيِّقُوا عَلَيْكُمْ وَإِنْ كُنْ أُولَيْتُمْ حُلًّا فَأْتِيقُوا عَلَيْهِمْ
حَقَّ يَصْنَعَنَّ حَمَلَهُمْ إِنْ أَنْزَعْنَكُمْ فَتَأْتَوْهُمْ
أُجُورَهُمْ وَأَتِمُّوا إِلَيْنَا مَعْرُوفًا وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ
فَسَرِّضْ لَهُ الْآخَرَىٰ ﴿٦﴾

لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا أَمَّا أَنْتُمْ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

وَكَايْنِ مِنْ قَرْيَةٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرَسُولِهِ فَحَاسَبْنَاهَا
حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نَكِرًا ﴿٨﴾

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُمْ أَمْرًا مُخْشَرًا ﴿٩﴾

10. Аллах за нив подготви тешка казна. Плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, вие кои верувате, бидејќи Аллах веќе ви објави Опомена,

11. пејгамбер кој ви ги кажува ајетите Аллахови јасни: за да ги изведе оние кои веруваат и кои добри дела работат од темнини во светлина, а оние, пак, кои веруваат во Аллах и кои добро работат Он ќе ги воведе во бавчи ценнетски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Да, на таквиот Аллах ќе му даде 'рск убав!

12. Аллах е Оној кој создаде седум небеса и исто толку земји. Он ја спушта наредбата меѓу нив за да знаете дека Аллах, навистина, е Кадар за сè! Да, Аллах со знаењето Свое опфаќа сè!

ЕТ-ТАХРИМ (Забрана) LXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. О пејгамберу, зошто го забрануваш, настојувајќи да им се исполнат барањата на жените твои, она што Аллах ти го дозволи? Аллах е Простувач и Сомилосен!

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِ الْكُفْرَ
الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١﴾

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِّخُرُجِ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ
لِعِبَادِهِ مَا يُرِيدُ ﴿٢﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ وَمَنْ فِيهَا
يَنْزِلُ
أَلَمْ يَنْزِلْ عَلَيْكُمْ آلَاءُ اللَّهِ أَنْ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَيَّنَ رِضَاتِ
أَوْجَاحِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

2. Да, Аллах ви пропиша како да ги оправдаде заклетвите ваши. Аллах е Пријател ваш! Он е Зналец и Мудар!

3. И кога пејгамберот тајно ќе проговори со некоја од неговите жени, и кога таа ќе ги извести другите за тоа - а Аллах даде тој да го открие тоа -, тогаш нешто од тоа ѝ го откри а нешто го задржа. И бидејќи тој ја извести, таа рече: “Кој те извести за ова?” Рече: “Ме извести Зналецот и Известениот!”

4. А ако вие две Му се обратите на Аллах, каејќи се, срцата ваши ќе се приклонат! А ако, пак, вие се помагате против пејгамберот... та, Аллах, навистина, е Заштитникот негов, и Џебраил и добрите верници! И мелеките, по тоа, се поддржници!

5. Господарот негов, ако тој се разведе од вас, можеби ќе му даде други жени што ќе бидат подобри од вас: на Аллах послушни, вернички, оддадени, покајнички, побожни, постачки, стабилни и девици.

6. О верници, чувајте се себеси и семејствата ваши од огнот: луѓето и камењата ќе бидат негово гориво. А мелеките ќе се грижат за него и ќе бидат строги; не ќе бидат непослушни кон наредбата

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ فَلَاحَةً آيَاتِكُمْ وَاللَّهُ مُؤَلِكُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٦٦﴾

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَ ابْنَهُ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَأَ هَايَةَ قَالَتْ مَنْ أَبْنَاكَ هَذَا
قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٦٧﴾

إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا
عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٦٨﴾

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يَبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ
مُتَّعِينَ مَوْعَدَةٍ قَلِيلٍ تَتَّبِعُ عِدَّةَ سِتٍّ حَتَّى
تُتَّبِعَ وَأَنْبَاكَارُ ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٧٠﴾

Аллахова и ќе го работат она што ќе им се наредува.

7. О неверници, денес не ќе можете да се оправдате. Ќе бидете казнети, токму, за она што го работевте!

8. О верници, покајте се кај Аллах со покајание искрено! Господарот ваш, можеби, ќе ги избрише гревовите ваши и ќе ве воведе во бавчите џеннетски низ кои реки течат, на Денот во кој Аллах не ќе ве ожалости, пејгамберот и оние кои веруваа со него. Светлината нивна ќе оди пред нив, и од нивната десна страна; ќе зборуваат: “Господаре наш, усоврши ја светлината наша и прости ни. Ти си, навистина, Кадар за сè!”

9. О пејгамберу, бори се против неверниците и дволичните и биди строг кон нив. Џе-хеннемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

10. Аллах го донесе примерот на оние кои не веруваа: жената на Нух и жената на Лут кои беа мажени за двајца добри робови Наши. И двете нив ги осрамотија и затоа тие во ништо не ќе можат да им помогнат кај Аллах. И ќе им се рече: “Влезете вие две во огнот меѓу оние кои веќе се влезени!”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ
مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُجْزَى اللَّهُ النَّاسَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفُ عَنَّا
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَأَغْلَطْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحَ
وَأَمْرَأَتَ لُوطَ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا مِرْكُ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِطِينَ ﴿١٠﴾

11. И Аллах го донесе примерот за оние кои веруваа: “Жената на фараонот, кога рече: “Подигни ми кука, Господаре мој, во близината Твоја, во Ценнетот, и спаси ме од фараонот и од делото негово, и спаси ме од народот зулумџарски!”

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا
فِي الْجَنَّةِ وَخُذْ بِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَخُذْ
بِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾

12. И: Мерјем, ќерката на Иман-ран, која ја сочува невиноста своја, и во која вдахнавме од Духот, од страна Наша, и која ги потврди зборовите на Господарот свој, и Книгите Негови, и која беше една меѓу потчинетите на Аллах!

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا
فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُنْتِ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٦٨﴾

ЕЛ-МУЛК (Власт) LXVII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Возвишен е Оној во чија рака е власта: Он е Кадар за сè!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

2. Кој ги создаде и смртта и животот за да ве испроба кој меѓу вас прави најдобри дела. Он е Силен и Простувац!

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُوفُ ﴿٢﴾

3. Кој создаде седум небеса, единадруги. Во создавањето на Милостивиот не гледаш никаков недостаток: па, сврти го погледот: ќе видиш ли некаков недостаток?

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا تَرَى فِي خَلْقِ
الرَّحْمَنِ مِنْ تَغْيُوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى
مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾

4. И сврти го погледот по втор пат!... погледот ќе ти се врати поразен и, ете го, изнемогол!

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿١﴾

5. Да, Ние небото на овој свет со ѕвезди го разубавивме и Ние одредивме да фрла камења по шејтаните. И за нив Ние подготвивме казна Саир!

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٢﴾

6. А за оние кои не веруваат во Господарот свој има казна цехеннемска. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ يُوشِى
الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

7. И кога ќе бидат фрлени во огнот ќе го слушаат неговото пламтење и тој само ќе фрла пламен!

إِذَا الْفَوْأُ يُبْهِمُ سَمْعُهَا وَهِيَ نُفُورٌ ﴿٤﴾

8. Ете, само што од лутина не ќе се распрсне. И секогаш кога ќе биде фрлено во него, во гомила, чуварите негови ќе ги прашуваат: “Нели ви доаѓаше опоменувач?”

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٥﴾

9. Ќе речат: “Да, ни доаѓаше опоменувач, па го сметавме за лажен и зборувавме Аллах не објави ништо. Вие сте скршнати во заблуда голема!”

قَالُوا بَلْ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٦﴾

10. И ќе речат: “Да слушневме... и да бевме разумни не ќе бевме сега меѓу жителите на Саир!”

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٧﴾

11. Па, ќе ги признаат гревовите свои и, тогаш, далеку нека бидат меѓу жителите на Саир!

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

12. А за оние кои стравуваат од Господарот свој тајно, за нив има, навистина, прошка и награда голема!

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

13. Ќе ги прекутувате ли зборовите ваши или, пак, гласно ќе ги кажувате... Он, навистина, го знае она што е во градите!

وَأَيُّرُوا قَوْلَكُمْ وَأَوْتَجَهْرُوا بِهَيِّئَانَهُ، عَلَيْهِمُ الْبَرَائَاتُ
الضُّدُورِ ﴿١٣﴾

14. Како да не знае Оној кој создаде. Он е Чувствителен и Известен!

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

15. Он е Оној кој ви ја потчини земјата: па, патувајте по пределите нејзини и јадете од 'рскот Негов. Кај Него ќе се зберете!

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا
فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

16. Сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ве згнети во земјата кога таа однедаж ќе се затресе?

مَا أُنْزِلُكُمْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

17. Или сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ви испрати виор? Па, ќе узнаете каква е заканата Моја?

أَمْ أُنْزِلُكُمْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

18. Да, лажеа и оние пред нив. И каква беше, според тоа, казната Моја?

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

19. Не ги гледаат ли птиците над нив како летаат со раширени и собрани крилја? Ги

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَافًا وَيَقْبِضْنَ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

држи само Милостивиот. Он,
навистина гледа сè!

20. И кој е тој кој ќе ви биде
војска ваша, кој ќе ви помогне,
освен Милостивиот? Неверници-
ите, навистина, се во обмана!

21. И кој е тој кој ќе ви даде
'рск ако Он го задржи 'рскот
Свој? Но, тие постојано се
тврдоглави и горделиви!

22. Оној ли кој оди со оборено
лице е поупатен или, пак, оној
кој оди исправно по патот вис-
тински?

23. Кажи: "Он е Оној кој ве
создаде и ви даде и уши, и очи и
срце." Само малку се заблаго-
дарувате.

24. Кажи: "Он е Оној кој ве
растури по земјата и кај Него ќе
се зберете!"

25. И зборуваат: "А кога ќе се
случи таа закана? Ако сте
искрени."

26. Кажи: "Да, знаењето за тоа
е кај Аллах. Јас сум, навистина,
само опоменувач јасен!"

27. И бидејќи ќе зогледаат
како казната ќе им се при-
ближува ќе обезличат лицата на
оние кои не веруваат, и ќе се
рече: "Ова е она што вие го по-
викувавте!"

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرِفُكَ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفُكُكَ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا
فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

أَمَّنْ يَمُشِي مَكْبَاحًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمُشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٍ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾

28. Кажи: “Мислите ли дека, доколку Аллах не упропасти мене и оние со мене и ни се смилува... ќе има ли некој што ќе ги заштити неверниците од казната болна?”

29. Кажи: “Он е Милостивиот! Во Него веруваме и врз Него се потпираме, а вие ќе узнаете кој е во беспаке очигледно!”

30. Кажи: “Мислите ли дека, ако водата ваша ви пресуши, има некој што ќе ви даде изворска вода?”

ЕЛ-КАЛЕМ (Калем) LXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нун! Се колнам во калемот
и во она што оние го пишуваат:

2. ти не си, со благодатот на
Господарот твој, луд,

3. и ќе добиеш награда која
никогаш не ќе престане, навистина!

4. Да, голем ахлак поседуваши!

5. Па, ќе видиш а и оние ќе
видат,

6. кој меѓу вас, токму, е лудиот!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
فَمَنْ يَجْعَلُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٨﴾

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ ضَلَّلِي ثُبِينِ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ
بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٧٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

مَا أَنْتَ بِمَعْمُورٍ بِكَ يَمْجُرُونَ ﴿٢﴾

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

7. Господарот твој, секако, е
Оној кој најдобро го знае оној
кој скршнал во заблуда од патот
Негов, и Он најдобро ги знае
упатените!

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

8. Па, не слушај ги лашков-
ците!

فَلَا تَطِعِ الْمُنْكَدِرِينَ ﴿٨﴾

9. Посакуваат да се сплотиш
па и тие да се сплотат.

وَدُّوا أَنْ تُدْرِكَهُمْ الْمَوْتُ ﴿٩﴾

10. И не биди послушен на ние-
ден голем колнач презрен!

وَلَا تَطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مُهِينٍ ﴿١٠﴾

11. голем клеветник, прене-
сувач на зборови,

هَٰذَا زَيْدٌ مِّنْهُمُ ﴿١١﴾

12. кој спречува добро, голем
престапник, голем грешник,

مَنَعَ لِلْعَمْرِ مُعْتَدٍ أَن يُعْصَى ﴿١٢﴾

13. незаситен и, покрај тоа,
неповикан гостин

عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْدٌ ﴿١٣﴾

14. затоа што има имот и си-
нови,

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

15. кој, кога му се кажуваат
ајетите Наши, вели: "Тоа се
прикаски одамнешни!"

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

16. Ние ќе го обележиме на
носот.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

17. Ние ги ставаме во искуше-
ние онака како што ги ставивме
во искушение сопствениците на
една бавча кога се заколнаа дека
ќе ја оберат штом ќе станат изу-
трина,

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرُنَّهَا أُفٍّ يَوْمَ ﴿١٧﴾

18. кои не рекоа: “Иншаеллах!”

وَلَا يَسْتَنُونَ ﴿١٨﴾

19. Па, една несреќа од Господарот твој ја погоди бавчата додека оние спиеја,

فَطَأَ عَلَيْهِمُ طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾

20. и изутрината, ете, беше пустелија,

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

21. и тие, тоа утро, се повикаа меѓусебно:

فَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

22. “Одете изутрина кај поседот ваш ако сакате да го берете!”

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾

23. И тогаш тргнаа, зборувајќи еднисо други по пат:

فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾

24. “Никаков сиромав денес нека не ви влезе во бавчата ваша!”

أَن لَّا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَّرْكَبٌ ﴿٢٤﴾

25. И изутрината излегоа уверени во шкржавоста своја.

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرِّ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾

26. И бидејќи ја видоа бавчата, рекоа: “Да, ние сме во заблуда скршнати

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَسَٰلُونَ ﴿٢٦﴾

27. и уште сè ни е скратено!”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

28. Најумерениот меѓу нив рече: “Нели ви реков дека Аллаху треба да Го славите?”

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29. Рекоа: “Нека биде Славен Господарот наш! Ние сме зумумќари, навистина!”

قَالُوا مُبِخَن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. И започнаа да се грдат ед-
нисодруги;

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلُونَ

31. зборуваа: “Е, тешко нам!
Ние сме насилници, навистина!

قَالُوا إِنَّا تَطَافُكُنَا

32. Господарот наш можеби ќе
ни ја замени со подобра бавча.
Кон Господарот наш тежнееме,
навистина!”

عَنَّا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ بِخَبِيرٍ

33. Ете, таква беше казната. А
казната ахиретска е поголема.
Е, само кога би знаеле!

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

34. За богобојазливите кај Го-
сподарот нивни има, навистина,
бавчи ценнетски, благородни!

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

35. Па, послушните ли ќе ги
третираме како силниците?!

أَفَجَعَلْنَا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَرِ

36. Што ви е? Како така про-
судувате?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

37. Или, пак, имате Книга во
која читате

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

38. дека за вас, навистина, ќе го
има она што ќе го сакате?

إِنْ لَكُمْ بِهِ مَا تَعْتَذِرُونَ

39. Или, пак, ви се заколнавме
со заклетви такви кои ќе траат
до Денот суден, дека, тогаш, ќе
го просудувате она што го про-
судувате?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

إِنْ لَكُمْ لَعْنَةٌ كَمَا عَصَيْتُمْ

40. Прашај ги кој меѓу нив
мисли за тоа дека е така!

سَلَّمَ لَهُمْ أَيْهُمْ بِذَلِكَ زَعِمُ

41. Или, пак, имаат божества... па, нека дојдат со божествата свои ако се искрени!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِحُجَّتِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿١١﴾

42. Денот во кој ќе се разголи коската потколенична и кога ќе се повикаат да паднат на сецде ... не ќе можат;

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَافِي وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١٢﴾

43. ќе бидат уплашени погледите нивни и понижување ќе ги обзеде: беа повикувани да паѓаат на сецде кога беа здрави.

خَشِيعَةً أَنْصَرُّهُمْ رَهَقَهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿١٣﴾

44. Па, остави Ме, и оние кои го сметаа за лажен овој говор Ние ќе ги поредиме едни надруги, постапно, од каде што не знаат.

فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْغَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

45. И Јас ќе им дадам време. Сплетката Моја, навистина, е цврста!

وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٥﴾

46. Или, пак, бараш од нив награда а тие се оптеретени со долг?

أَمْ قَسَمْنَا لَهُمُ آجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَرٍ مُثْقَلُونَ ﴿١٦﴾

47. Или, пак, Тајната е кај нив, а тие пишуваат!

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ لَا يَكْتُوبُونَ ﴿١٧﴾

48. Па, стрпи се до пресудата на Господарот твој и не биди како другарот на рибата кога се молеше, пискајќи!

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْمَثْوَى إِذَا دَاوَى

وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿١٨﴾

49. А да не беше милоста на Господарот твој што веќе му

لَوْلَا أَنْ تَذَرَكُمُ رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي لَكُنْتُمُ الْبَعِيدَ الْعَرَاءَ

дојде ќе беше фрлен на пусто место, понижен!

وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿١٩﴾

50. Па, Господарот негов го спаси и одреди да биде меѓу добрите!

فَأَجْنَبْنَاهُ رَبُّهُ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

51. Неверниците само што не те обрат со опулите свои кога ќе ја слушнат Опомената, и кои зборуваат: “Он, навистина, е луд!”

وَأَنَّ كَذِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَرِيقُونَكَ بِأَنْصَرِفِهِ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴿٢١﴾

52. А тоа е само Опомена за световите!

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

ЕЛ-ХАКК (Час неизбежен) LXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Час неизбежен!

لَمَّا تَهُتْ ﴿١﴾

2. Што е тоа Час неизбежен?

مَا لَمَّا تَهُتْ ﴿٢﴾

3. Е, па, знаеш ли ти што е тоа Час неизбежен?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَمَّا تَهُتْ ﴿٣﴾

4. И Ад и Семуд кијаментот го сметаа за лажен!

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِوَاعِدِ الْفَارَعِ ﴿٤﴾

5. Па, што се однесува до Семуд... беа уништени со гласот силни,

فَأَنَّا ثَمُودُ فَأَمْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

6. а што се однесува до Ад... беа уништени со ветрот кој фи-ука гласно и кој метеж остава!

وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوهَا بِرِيحٍ مَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

7. Кој дојде да ги потчини нив седум ноќи и осум дена без прекин, па да ги видиш луѓето покуткани како да се трески урмини, попаѓани?

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْلِ
حَاوِيَةٌ ﴿٧﴾

8. Па, гледаш ли дали остана трага од нив?

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

9. И фараонот и оние пред него, оние кои ги рушеа градовите, доаѓаа со гревови.

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤَفَّفِكُ بِالْحَاطَةِ ﴿٩﴾

10. И тогаш беа непослушни кон пејгамберот на Господарот свој и така Он ги погоди со казна прекумерна.

فَصَوَّرَ سَوْدُورَهُمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾

11. И бидејќи водата надојде Ние ве понесовме во бродот,

إِنَّا نَاظِمُوا الْمَاءَ لَكُمْ لِكُنْ فِي الْبَارِيَةِ ﴿١١﴾

12. за да ја направиме, секако, опомена за вас, и увото што слуша да ја слуша.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِبًا أَدْنَ وَعِيَةً ﴿١٢﴾

13. И кога ќе се дувне во Сурлата со дувез еден,

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14. и кога земјата ќе биде разнесена а брдата расфрлани со удар еден...

وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكْدَاكَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٤﴾

15. на Денот тој, тогаш, ќе се случи пропаста на светот!

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

16. И небото ќе испука и тоа, на Денот тој, ќе биде кршливо,

وَأَشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

17. а мелеките ќе бидат на чошињата негови и ќе го носат

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا يُحْمَلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

престолот, на Господарот твој,
на Денот тој, над нив, осум ме-
леки,

18. на Денот тој вие ќе бидете
претставени и ништо од вас не
можете да скриете.

19. Па, што се однесува до оној
со дадената му Книга, во него-
вата десна рака, ќе рече: “Еве,
читајте ја оваа книга моја.

20. Јас, навистина, замислував
дека ќе си полагам сметка.”

21. И тој ќе биде во животот
задоволен,

22. во Џеннетот возвишен,

23. чии плодови ќе му бидат
блиску -:

24. “Јадете и пијте, и пријатно
нека ви биде за она што го
работевте во деновите што ми-
наа.”

25. А што се однесува, пак, до
оној со дадената му Книга, во
неговата лева рака, ќе рече: “О
тешко мене! Е, да не ми беше
дадена Книгава!

26. Да, не знаев за моево пола-
гање сметка!

27. О тешко мене! Само смртта
да ме докрајчеше!

يَوْمِذٍ مُّنِنَةٍ ﴿٧٧﴾

يَوْمِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿٧٨﴾

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِسَبِيحٍ يَقُولُ
هَٰذَا مَوْءُؤٌ فَرَّءُ وَإِكْتِبَ ؕ ﴿٧٩﴾

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبَ ؕ ﴿٨٠﴾

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٨١﴾

فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ ﴿٨٢﴾

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٨٣﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْأُولَىٰ ﴿٨٤﴾

وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَأُولَىٰ كِتَابٍ ﴿٨٥﴾

وَلَوْلَا ذَرِّمَاجُ حَسَابٍ ﴿٨٦﴾

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٨٧﴾

28. Богатството мое ништо не ми користи;

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۚ ﴿٦٨﴾

29. се што е мое отиде во пропаст.”

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۚ ﴿٦٩﴾

30. “Земете го и, тогаш, заковајте го,

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٧٠﴾

31. а, потоа, во огнот, пржете го,

فَرْمِ بِهِمْ سُلَّةً ﴿٧١﴾

32. а, потоа, во синџири, седумдесет лактови долги, врзете го,

فَرِّقْ سِلْسِلَهُ ذُرِّيَّتَيْنِ وَضَارِعًا مُّكْرِهُ ۚ ﴿٧٢﴾

33. тој, навистина, не веруваше во Аллах, Голем,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٧٣﴾

34. а ниту, пак, поттикнуваше да се нахрани сиромавиот...

وَلَا يَحْضِي عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٧٤﴾

35. Па, денес за него, овде, нема пријател близок,

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٧٥﴾

36. а ниту храна друга, освен загадотина,

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غَشِيلٍ ﴿٧٦﴾

37. што ќе ја јадат само грешниците.”

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِلُونَ ﴿٧٧﴾

38. Но, не! Јас се колнам во она што го гледате,

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٨﴾

39. и во она што не го гледате...

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٩﴾

40. тоа, навистина, е Говор објавен до пејгамберот благороден;

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٨٠﴾

41. не е Говор на поет; малку-мина верувате!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

42. а не е Говор ни на волшебник; само малкумина се секавате.

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ ﴿١٢﴾

43. Тоа е Објава од Господарот на световите.

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾

44. А да зборуваше против нас зборови некакви,

وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿١٤﴾

45. Ние ќе го фатевме за десната рака, силно,

لَا خِذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿١٥﴾

46. а потоа ќе му ја пресечевме вената што куца

ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿١٦﴾

47. и никој меѓу вас не ќе можеше да го спаси.

فَمَا يَنْكُرُونَ لِمَا جَاءَهُمْ حَسْرَتِينَ ﴿١٧﴾

48. Кур'анот е Опомена за богобојазливите, навистина!

وَإِنَّهُ لَلذِّكْرُ ۖ لَلتَّحْقِينِ ﴿١٨﴾

49. Да, Ние знаеме дека меѓу вас има лашковци,

وَأَنَّا لَنَسَوْنَهُ أَنَّ بَعْثُكُم مَّكَذِبِينَ ﴿١٩﴾

50. и тој ќе биде хасрет за неверниците!

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

51. Кур'анот, навистина, е Вистина,

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٢١﴾

52. па, слави Го, со името, Господарот Голем!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

ЕЛ-МЕ'АРИЦ (Степени) LXX

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Некој, прашувајќи, праша
за казната што ќе се случи.

2. За неверниците казната
никој не ќе ја спречи,

3. од Аллах, Сопственикот на
степените,

4. преку кои се качуваат ме-
леките и Џибрил до Него, за
еден ден кој изнесува педесет
илјади години;

5. па, стрпи се, со стрпливост
достојна,

6. тие мислат дека е далеку,
навистина,

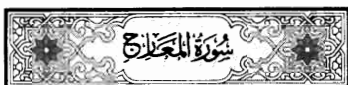
7. а Ние, пак, мислиме дека е
блиску

8. Денот во кој небото ќе биде
како руда растопена,

9. а брдата како волна;

10. и пријателот не ќе прашува
за пријателот

11. и покрај тоа што ќе се гле-
даат еденводруг. Силникот ќе

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

تَصْرُجُ الْكَافِرَ كَذَرْجٍ يَبُورُ الْجَانُّ الْبَاسُ ﴿٤﴾

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٥﴾

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا ﴿٦﴾

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٧﴾

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٨﴾

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالذَّهَبِ الْمَلْحَمِ ﴿٩﴾

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿١٠﴾

وَلَا يَسْأَلُ جَدِيدًا حِمِيمًا ﴿١١﴾

وَيَصْرُوهٗ يَوْمَ ذَا الْمُنْحَرِمِ ۖ لَوْ يَفْقَدُونَ مِنْ عَذَابٍ

يَوْمَ يَوْمٍ يَوْمَ يَوْمٍ ﴿١٢﴾

посака на Денот тој да ја откупи
казната со синовите свои,

12. и со жената своја, и со братот
свој,

وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

13. и со семејството свое што го
штитеше,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾

14. и со сè на земјава, ете, само
потоа да се спаси.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾

15. Никогаш! Ќе биде во огнот
Лаза, навистина!

كَلَّا إِنَّهَا لِلظِّلَىٰ ﴿١٥﴾

16. ќе ги кине зглобовите,

نَزَاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾

17. повикувајќи го оној кој се
оддалечи и кој ги сврти
плеќите...

تَدْعُوا مِنْ أَدْبُرٍ وَقَوْلَىٰ ﴿١٧﴾

18. само збираше и, ете, скриваше!

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾

19. Човекот, навистина, е
создаден талмаќар!

إِنَّا الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

20. Кога зло ќе му се случи,
очајува

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ رَزَّوعًا ﴿٢٠﴾

21. а кога, пак, добро ќе му се
случи, одбива!

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

22. А не и оние кои намаз
клањаат,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

23. кои постојано внимаваат на
намазот свој,

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. и оние во чиј имот има
право познато

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

25. за оној што пита и оној што не пита,

الَّذِينَ سَأَلُوا الْمَعْرُومَ

26. и оние кои веруваат во Де-
нот ветен,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ

27. и оние кои стравуваат од
казната на Господарот свој!

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ يُشْفِقُونَ

28. Од казната на Господарот
свој никој не е сигурен, навистина!

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُؤْمِنُ

29. и оние кои ги чуваат срам-
ните места свои,

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

30. освен со жените свои, или
со оние кои ги поседуваат - со
нив, навистина, не ќе бидат уко-
рени!

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
غَيْرُ مَأْمُومِينَ

31. а оние, пак, кои посакуваат
други, освен нив, се грешници!

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

32. И оние кои го чуваат
аманетот и кои се придржуваат
кон договорот свој,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

33. и оние кои стојат при
сведочењата свои,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

34. и оние кои внимаваат на
намазот свој...

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

35. онаквите ќе бидат почесте-
ни со бавчи џеннетски!

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَّمُونَ

36. Зошто брзаат кон тебе оние
кои не веруваат,

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَبَالِكَ مُمْتَصِفِينَ

37. и од десна и од лева страна,
во дружини?

38. Стреми ли секој од нив да
влезе во Џеннетот благословен?

39. Но, не! Ние ги создадовме
од она што знаат, навистина!

40. Но, не! Јас се колнам во Го-
сподарот на истоци и запади
дека Ние сме, навистина, Кадри

41. да ги замениме со подобри
од нив, и Ние не сме немоќни.

42. Па, остави ги нека збору-
ваат еднисо други и нека играат
сè додека не бидат фрлени во
Денот што им се ветуваше,

43. на Денот во кој ќе излезат
од мезарите, брзајќи, како да се
брзаат кон здружениците,

44. со уплашени погледи свои и
до земја понижени. Ете, тоа ќе
биде оној Ден кој им се ветува!

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

أَبْطَعَ كُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

فَلَا أَقِيمُ رَبِّ السَّرِّ وَالْعَرَبِ إِنَّا الْقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾

عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرَ امْرِئٍ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ﴿٤١﴾

فَذَرُهُمْ يُخَوِّضُونَ وَيُلْعَبُونَ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْمَعُونَ ﴿٤٢﴾

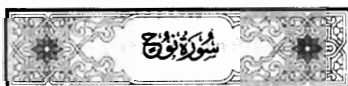
يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَعْدَادِ سِرَّاتَ كَاثِمَةٍ
إِلَى نَصَبٍ مَوْضُوعٍ ﴿٤٣﴾

خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ زُرْعَهُهُمْ ذُلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي
كَأُورُوا يَوْمَعُونَ ﴿٤٤﴾

НУХ (Нух) LXXI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Ние, навистина, го испра-
тивме Нуха до народот свој:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

“Опомени го народот твој пред да им настапи казната болна!”

2. И рече: “О народе мој, јас сум ви, навистина, опоменувач јасен;

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

3. обожавајте Го Аллаха, плашете се од Него, и бидете ми послушни:

إِنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

4. Ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве остави до рокот определен. А кога ќе дојде крајот кој Аллах го одреди не ќе се одгоди. Ете, така да знаете!”

يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُم مِّنْ أَجْلِ مَّسَمًّى
إِنِ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَهُ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

5. И рече: “Господаре мој, де-ноноќно го повикував народот мој, навистина!

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٦٣﴾

6. Но, повикот мој ги тераше само во бегство;

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦٤﴾

7. и секојпат кога ќе ги повикував за да им простиш ги ставаа прстите свои в уши, и се покриваа со огртачите свои, и беа тврдоглави, и се држеа нависоко!

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُرَهُمْ
فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَقْبَلُوا نُيُوبَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا ﴿٦٥﴾

8. Јас потоа ги повикував јавно, навистина,

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ﴿٦٦﴾

9. потоа им возгласував, навистина, и тајно им зборував,”

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٦٧﴾

10. велејќи им: “Барајте прошка од Господарот ваш. Он, навистина, е Простувач!”

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿٦٨﴾

11. Од небото Он ќе ви испрати вода во изобилство,

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

12. Ќе ви даде и имоти, и синови, а ќе ви даде и бавчи, и реки за вас наменети!

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِي وَبَنِينَ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

13. Што ви е? Па, не очекувате ли од Аллах сила голема?

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

14. и Он, секако, ве создава постапно.

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

15. Не гледаш ли како Аллах создаде седум небеса, еднина-други?

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

16. Меѓу нив Месечината Он ја одреди да биде светлина, а Сонцето да биде светилка.

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

17. Аллах дава да никнете од земјата како растенија,

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

18. потоа Он ве враќа во неа и пак ќе ве извади од неа.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

19. Аллах ја одреди земјата да ви биде постелнина,

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِساطًا ﴿١٩﴾

20. за да патувате по широките патишта нејзини.

لِيَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

21. Нух рече: “Господаре, непослушни ми се, навистина! И ги следат оние што имотите нивни и децата нивни ја зголемуваат пропаста нивна.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَزِدُّهُ
مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ﴿٢١﴾

22. И сплетки големи сплет-
карат,”

23. и зборуваат: “Не оставајте
ги никако божествата ваши, и не
оставајте ги ни Ведд ни Суваа,
ни Јегус, ни Јеук, ни Неср!

24. Веќе скршнаа во заблуда,
наголемо! На зулумкарите само
заблудата зголемувај им ја!”

25. И заради грешките нивни
беа потопени и фрлени во огнот
и, освен Аллах, не најдоа ниеден
подржник!

26. И Нух рече: “Господаре мој,
не оставај ги на земјата, ниеден
жител меѓу неверниците!

27. Ако ги оставиш ќе ги
скршнуваат во заблуда, навис-
тина, робовите Твои, и ќе
доаѓаат само грешници и невер-
ници!

28. Господаре мој, прости ми,
мене и на родителите мои, и на
оној кој ќе влезе во домот мој
како верник, и на верниците, и
на верничките, а на зу-
лумкарите, пак, само зголеми им
го страдањето!”

ЕЛ-ЏИН (Џинови) LXXII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “Објавено ми е дека
една дружина на яинови го

وَمَكْرُوا مَكَرًا كَبِيرًا ﴿٦٦﴾

وَقَالُوا لَا تَنْدَرُ الْهَكَرُ وَلَا تَنْدَرُ وَدَّاءُ وَلَا مَوَآءُ

وَلَا يَغُوثُ وَيَعُوقُ وَنَسْرًا ﴿٦٧﴾

وَقَدْ أَضَلُّوا كَبِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٦٨﴾

يَمَّا حَاطَبْنَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٦٩﴾

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ

دَيَّارًا ﴿٧٠﴾

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَفْضُلُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا

كَفَّارًا ﴿٧١﴾

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي

مُؤْمِنًا وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ

إِلَّا تَابَارًا ﴿٧٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا

слушале, па рекле: ‘Да, ние слушнаваме еден чудесен Кур’ан,

قُرْءَانًا عَجَبًا ﴿١﴾

2. кој упатува кон показот и му поверувавме, и никогаш на Господарот наш нема здружник да му припишуваме!”

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

3. И нека Он биде возвишен, Господарот наш, Кој не присвои ни жена ни дете!

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

4. Еден луд, секако, зборуваше против Аллах, некакви претераности,

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

5. а Ние, пак, замислувавме дека ни циновите ни луѓето не зборуваат лаги против Аллах,

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

6. или, пак, имаше мажи меѓу луѓето кои бараа заштита од мажите меѓу циновите па овие им ја зголемуваа непромисленоста.

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

7. И оние мислеа како што вие мислевте како Аллах никогаш никого, навистина, нема да оживи.

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

8. И го допревме небото, навистина, па го најдовме како е исполнето со јаки чувари и ѕвезди што блекаат.

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ ثَحَالٍ مَّحْرُوسًا ﴿٨﴾

9. И да седевме во непосредна близина на местата за седење за

وَأَنَّا لَكُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعَدًا لِّلشَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ

да слушаеме. А оној кој прислушкува сега ќе најде на свезда блескотна, од заседа!

10. и ние не знаеме зло ли си посакуваа за оние на земјата или, пак, Господарот нивни, за нив посакува показ?

11. Меѓу нас има, навистина, добри; меѓу нас има и поинакви. Не, бевме по патишта одделени!

12. Да, помислувавме дека сме немоќни пред Аллах на земјава и дека постојано ќе бидеме немоќни од Него да избегаме.

13. И штом го слушнавме Показот веднаш поверувавме во него, навистина! Па, оној кој верува во Господарот свој, па не се плаши ни од штета ни од непромисленост.

14. Да, меѓу нас има и Послушни, меѓу нас има и неправедни. А оние кои беа Послушните, онаквите го бараа Показот!

15. А што се однесува до неправедните, ете, за Џехенмот ќе бидат гориво!

16. А цврсто да останеа на Патот ќе ги напоевме со вода изобилна, навистина! -

أَلَا نَحْصِيهِ لَكُمْ شَهَابًا رَّسَدًا ﴿٩﴾

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدُ يَمْنُ فِي الْأَرْضِ

أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ

قَدَدًا ﴿١١﴾

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ

وَلَنْ نَّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْحَدِيثَ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ

فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَأُولَٰئِكَ نَحْرُورًا رَّسَدًا ﴿١٤﴾

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

وَالْوِاسِقَتُمْوُ عَلَى الطَّرِيقِ وَلَا سَقِيَتُهُمْ

مَاءٌ غَدَقًا ﴿١٦﴾

17. за да ги ставиме во искушение: оној кој ќе биде рамнодушен кон Опомената на Господарот свој... ќе му следи казна што ќе се зголемува.

18. Џамиите, навистина, се за Аллах и, тогаш, никого не повикувајте освен Аллах!

19. И кога Аллаховиот роб се исправи да го замоли, само што не му се прилепија!

20. Кажи: “Само Господарот мој го повикувам, навистина! И ништо не Му здружувам!”

21. Кажи: “Да, не сум моќен ни да ви наштетам ни да ве упатам!”

22. Кажи: “Никој од Аллах не ќе ме заштити, навистина! И никогаш, освен Него, не ќе најдам засолниште!

23. освен да известам од Аллах и од посланијата Негови.” А оној кој ќе биде непослушен кон Аллах и кон пејгамберот Негов... па, за него, навистина, има казна цехеннемска! И во неа за навек ќе останат!

24. И кога ќе го здогледат она што им е ветено... па, ќе узнаат кој е послаб поддржник и помалкуброен!

لَتَقْنِيَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يَعْزُضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿٧١﴾

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿٧٢﴾

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿٧٣﴾

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٧٤﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٧٥﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِقَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٧٦﴾

إِلَّا لَبِغًا مِنْ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
قَالَ لَهُ تَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٧٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٧٨﴾

25. Кажи: “Јас не знам дали е блиску она што ви е ветено или, пак, Господарот мој одреди тоа да се одложи.”

26. Зналец на Тајната? Па, тајната Своја никому не ја открива!

27. освен на оној кого Он ќе го избере за пејгамбер, кого Он, навистина, го штити и пред него и зад него,

28. за да знае дека пратенијата на Господарот нивни се известени, и и за да го опфати она што е при нив и за да изброи сè! сè!

ЕЛ-МУЗЕММИЛ (Завиткан) LXXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Еј, ти завиткан!

2. Само малку стани во ноќта,
во еден дел нејзин,

3. половина од ноќта или, пак,
помалку од тоа,

4. или, пак, зголеми малку во
тоа и читај Кур’ан по правило!

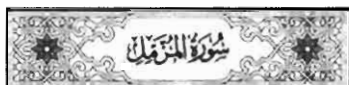
5. Ние, навистина, ќе ти об-
јавиме тежок говор;

قُلْ إِن أَدْرَعْتُ أَفْرَبٌ مَا تُوعِدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُمْ رَبِّي أَمَدًا ﴿١﴾

عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ فَلَا يُطَهِّرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢﴾

إِلَّا مَن أَرَادَ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٣﴾

لِيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ
بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَّنَا كُلُّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ ﴿١﴾

قُلْ أَلَيْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾

يُضَعِّفُهُ أَوْ يَنْقُصُ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَزَقِ الْقُرْآنَ أَنْ تَرْتَبِلَا ﴿٤﴾

إِنَّا نَسْلِفُ عَلَيْكَ قَوْلًا نَفِيلًا ﴿٥﴾

6. станувањето ноќе пойс -
право делува, секако, врз рабо-
тата, и поисправно во збору-
вањето,

7. а и дење, исто така, подолго
си зафатен.

8. И споменувај Го името на
Господарот твој и посвети се,
посветувајќи се, кон Него:

9. Господарот на Исток и на
Запад; нема друг бог освен Него,
и прифатете Го, тогаш, како
Закрилник!

10. И стрпи се за она што го
зборуваат и оддалечи се од нив,
со расчекор пристоен!

11. И остави Ме Мене со
лашковците кои поседуваат бо-
гатство, и остави ги извесно
време!

12. Кај Нас ќе има, навистина, и
пранги и Џехеннем!

13. и храна што не се голта, и
казна болна!

14. Ден во кој ќе се потресат
Земјата и брдата, а брдата ќе
бидат расфрлани како од песок
тумбиња.

15. Да, Ние ви испративме пе-
јгамбер кој ќе сведочи против
вас исто онака како што на

إِنْ نَاشِئَةُ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾

إِنَّكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَغِ إِلَيْهِ تَبَسُّلًا ﴿٨﴾

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾

وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

وَعَلَامًا مَّا دَاعَصْوَ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ

كَيْبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْهِ كَمَا أَرْسَلْنَا

إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

фараонот му испративме пејгамбер.

16. И фараонот, тогаш, не го послуша пејгамберот и Ние, заради тоа, го зграбивме со еден грабеж груб.

17. Па, како не се плашите од Денот во кој не верувате... кога на децата ќе им побели косата.

18. Небото тогаш ќе испука и ветувањето Негово ќе се оствари.

19. Ова, навистина, е Опомена! Па, кој ќе посака ќе го прифати патот кон Господарот свој.

20. Господарот твој, секако, знае дека ти стануваш ноќе да се молиш помалку од две третини на ноќта, половина или, пак, една третина, а и дружината што е со тебе. Аллах го одредува и ноќта и денот. Он знае дека вие не знаете да го пресметате тоа и Он ви простува. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! Он знае дека меѓу вас ќе има болни, и оние кои ќе шетаат по земјата барајќи ја добрината Аллахова, а други, пак, се борат на Аллаховиот пат. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! И намаз извршувајте и зекат давајте! И позајмете Му на Аллах заем добар! А доброто

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ

الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾

السَّمَاءَ مُنْفِطِرَةً ۖ إِنَّكَ وَعْدُهُ مَقْصُودٌ ﴿١٨﴾

إِنَّ هَذِهِ سَيِّئَةٌ لِّمَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ أَخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ

سَبِيلًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ

وَأُثُلُهُ وَطَافُكُمُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَوْ تُخِصُّهُ فَبِأَبِّ عَلَيْكَ فَقَارِءُوا

مَا يُنْسَرُ مِنَ الْقُرْءَانِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ

وَأَخْرُونَ بِضُرٍّ يَأْتِي فِي الْأَرْضِ يَلْتَعُونَ مِنْ فَضْلِ

اللَّهِ وَأَخْرُونَ يُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَأُوا

مَا يُنْسَرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَأَمَّا تَقْدِيمُوا أَنْفُسَكُمْ

مِنَ بَيْنِ يَدَيْهِ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا

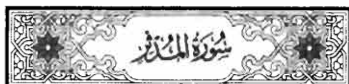
وَأَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

што го давате од себе, ќе го најдете кај Аллах уште подобро, и поголема награда. И барајте прошка од Аллах! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

ЕЛ-МУДЕССИР(Покриен)
LXXIV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Еј ти, покриен!
2. Стани и опоменувај!
3. и Господарот твој, величај Го,
4. и облеката твоја, очисти ја,
5. и од нечистото, оддалечи се!
6. Не мурти се, што ти се причинува многу!
7. И заради Господарот твој, стрпи се!
8. А кога во Сурлата ќе се дувне,
9. ете, тогаш, ќе биде Ден тежок:
10. за неверниците не ќе биде лесен!
11. Остави Ме насамо со оној што го создадов осамен,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يٰنَبِيَّ الْمُدَّثِّرِ

قُمْ فَأَنْذِرْ ١

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ٢

وَيَا بَكَ فَطَهِّرْ ٣

وَالْجَزْأَ فَاغْجُرْ ٤

وَلَا تَمَنَّئْ مِّنْكَ كَثِيرٌ ٥

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٦

فَإِذَا نُفِثَ فِي النُّفُورِ ٧

فَذَلِكَ يَوْمٌ مَّيْذَنٌ عَسِيرٌ ٨

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ عَسِيرٍ ٩

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ١٠

12. и му дадов богатство големо,

وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا مَنَدُودَا ﴿١٢﴾

13. и му дадов синови сведоци;

وَبَيْنَ شُهَدَاا ﴿١٣﴾

14. Јас за него подготвив и подготвка една.

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهْجِيْدَا ﴿١٤﴾

15. А потоа сакаше да му дадам повеќе.

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

16. Но, не! Беше тврдоглав, навистина, кон знаменијата Наши,

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِنْتِنَاعِنَا ﴿١٦﴾

17. и ќе го свиткам со тешкотии!

سَاءَ رُفُقُهُ صُعُوْدَا ﴿١٧﴾

18. Тој, навистина, многу размислуваше и многу сметаше!

إِنَّهُ فَعَرَ مَدْرَ ﴿١٨﴾

19. Па, нека биде убиен како така сметаше,

فَقِيلَ كَيْفَ مَدْرَ ﴿١٩﴾

20. и пак нека биде убиен како така сметаше!

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ مَدْرَ ﴿٢٠﴾

21. Потоа погледна,

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

22. потоа се намурти и се стемни,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

23. потоа ги сврти плеките и се надува,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

24. па рече: “Ова, навистина, е само волшебништво што се наследува!

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُورَثُ ﴿٢٤﴾

25. Ова е само говор човечки!”

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٥﴾

26. Јас ќе го фрлам во огнот
Секар.

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٧٦﴾

27. А од кај знаеш ти што е тоа
Секар?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٧٧﴾

28. Во него ништо не останува
ни пепел;

لَا تَبْقَىٰ وَلَا تَذَرُ ﴿٧٨﴾

29. пламеник за луѓето;

لَوَاةٍ لِلْبَشَرِ ﴿٧٩﴾

30. над него бдеат деветнаест -
мина:

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٨٠﴾

31. а мелеките Ние ги одредивме да бидат тие што бдеат врз огнот. Бројот нивни е искушение за оние кои не веруваа, и за да се уверат оние со дадената им Книга, и на верниците верувањето да им се зголеми и за да не се сомневаат оние со дадената им Книга, и верниците, и за да им се рече на оние кои имаат болештина во срцата нивни, и на неверниците - што сака Аллах да покаже со овој пример? Ете, така Аллах го скршнува во заблуда оној кого Он сака, и Он упатува кого сака. Војската Негова ја знае само Он! А тоа е само Опомена за луѓето!

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا لِمَذِيبِكُمْ وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرَدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْنَا وَلَا يَرْثَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٨١﴾

32. Но, не! Се колнам во Месечината,

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٨٢﴾

33. и во ноќта кога ќе зајде,

وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ ﴿٣٣﴾

34. и во муграта кога ќе пукне...

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّرَ ﴿٣٤﴾

35. тоа ќе биде несреќа голема,
навистина,

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُوفِ ﴿٣٥﴾

36. за луѓето опомена:

نَذِيرَ الْبَشَرِ ﴿٣٦﴾

37. за оној меѓу вас кој поса-
кува тоа да го забрза или да го
успори!

لِمَنْ شَاءَ يَسْكُرْ أَنْ يَفْعَمَ أَوْ يَتَنَفَّرَ ﴿٣٧﴾

38. И секоја личност е јамец за
она што го спечалила,

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾

39. освен сретните

إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ﴿٣٩﴾

40. кои во бавчите џеннетски
ќе се распрашуваат

فِي جَنَّاتٍ يَنْسَاهُنَّ لُؤْلُؤُهَا ﴿٤٠﴾

41. за силниците:

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

42. “Што ве доведе во огнот
Секар?”, -

مَا سَأَلَكَ فِي سَعِيرٍ ﴿٤٢﴾

43. а овие ќе речат: “Не бевме
меѓу оние кои намаз клањаа,

قَالُوا أَأَرْأَيْنَاكَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٣﴾

44. и не ги храневме си-
ромашните,

وَلَوْ أَنَّكَ تَطْعِمُ الْمُسْكِينِ ﴿٤٤﴾

45. и во безработица, со
безработниците, се спуштавме,

وَكُنَّا نَخْشَوْهُمْ مَعَ الْخَافِضِينَ ﴿٤٥﴾

46. и Денот ветен за лажен го
сметавме,

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾

47. сè додека не се уверивме!”

حَتَّى أَتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

48. Па, не ќе им користи посредувањето на посредниците.

49. Па, зошто тогаш се рамнодушни кон Опомената?

50. Како да се магариња исплашени,

51. кои бегаат од ловот.

52. Но секој од нив посакува да му се дадат страници отворени.

53. Но, не! Оние не се плашат од Ахирет.

54. Но, не! Кур'анот е Опомена, навистина!

55. И тогаш кој сака го прима за Опомена,

56. а тие само со посак Аллахов се опоменуваат. Он е Достоен за богобојазливоста и Он е Достоен за прошката!

ЕЛ- КИЈАМЕ (Пропаст на светот) LXXV

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Не! Јас се колнам во денот кијаметски!

2. Но, не! Јас се колнам во душата која самата себеси се грди!

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٥٨﴾

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرِ مُعْرِضِينَ ﴿٥٩﴾

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٦٠﴾

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٦١﴾

بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٦٢﴾

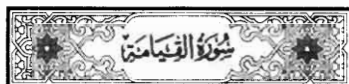
كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٦٣﴾

كَلَّا إِنَّهُمْ تَذْكِرَةٌ ﴿٦٤﴾

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿٦٥﴾

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى

وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٦٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾

وَلَا أَقِيمُ بِالْقَيْسِ الْوَلَامَةِ ﴿٢﴾

3. Мисли ли човекот дека Ние никогаш нема да ги збереме коските негови?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝١

4. Е, уште како! Ние сме Кадри дури и да ги поредиме и јагодиците на прстите негови.

بَلْ قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝٢

5. Но, човекот посакува пред него да греша;

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝٣

6. прашува кога ќе се случи кијаметот.

يَسْتَأْذِنُ الْيَوْمَ الْيَقِينَةَ ۝٤

7. Кога опулот ќе се закочи, плашејќи се,

فَإِذَا رَفَءَ الْبَصَرُ ۝٥

8. и кога Месечината ќе потемни,

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ۝٦

9. и кога ќе се соединат Сонцето и Месечината,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝٧

10. на Денот тој човекот ќе рече: “Каде да се побегне?”

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ۝٨

11. Нема никаде! Нема за-солниште!

كَلَّا لَا وَزَرَ ۝٩

12. Кон Господарот твој, на Денот тој, ќе се биде насочен!

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝١٠

13. Човекот ќе биде известен на Денот тој и за она што го оставил.

يُنْفَخُ السَّانُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝١١

14. Човекот, меѓутоа, за себеси ќе си сведочи,

بَلَىٰ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝١٢

15. и покрај тоа што ќе ги изнесува оправдувањата свои!

وَلَوْلَاقِيَّ مَعَادِيرُهُ ﴿١٥﴾

16. Не изговарај ги харфовите на Кур'анот со јазикот твој за да брзаш со него:

لَا تُخْرِكُ يَدَايَاكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾

17. Наша обврска, навистина, е да го збереме и да го читаме.

إِنَّا عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ ﴿١٧﴾

18. Па, кога ќе го читаме, следи го читањето негово!

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾

19. Потоа неговото објаснување е Наша обврска, навистина!

ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا بَيَانُهُ ﴿١٩﴾

20. Но, не! Вие ја посакувате мигновеноста,

كَلَّا لَئِنْ حِجُّوْنَا لَعَاجِلُهُ ﴿٢٠﴾

21. а ја оставате вечноста!

وَنَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾

22. На Денот тој некои лица ќе бидат блескотни,

وَجُوهٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا نُورُهُ ﴿٢٢﴾

23. со свртен поглед кон Господарот свој,

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾

24. а некои лица, пак, ќе бидат намуртени,

وَجُوهٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا سِوَةٌ ﴿٢٤﴾

25. и ќе очекуваат да се случи нешто што ќе им ги скрши пршлените.

تَنْظُرُونَ يُشْعَلُ بِهَا قُورُهُ ﴿٢٥﴾

26. Но, не! Кога душата ќе стигне до клучната коска,

كَلَّا إِذَا الْبَغَبَغَاتُ الرَّاقِيَةُ ﴿٢٦﴾

27. и кога ќе се викне: "Кој ќе го излечи?"

وَقِيلَ مَنْ رَاقِيُهَا ﴿٢٧﴾

28. Ќе се убеди дека тоа е
Разделба,

وَلَقَدْ أَنشَأْنَا الْفَرَاقَ ﴿٢٨﴾

29. и ногата околу ногата ќе се
свитка,

وَاللَّغَبَ السَّاقِ وَالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

30. кон Господарот твој, на Де-
нот тој, ќе се турне,

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ﴿٣٠﴾

31. па, не веруваше и намаз не
клањаше,

فَلَا صَدَقَ وَلَا مَلَءَ ﴿٣١﴾

32. но затоа, пак, лажеше и
плеќите ги вртеше,

وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

33. а потоа, кај семејството
свое, горделиво одеше.

ثُمَّ دَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾

34. Тешко тебе! Е, па, тешко
тебе!

أَوَلَيْكَ فَأُولَٰئِكَ قَالُوا ﴿٣٤﴾

35. И уште еднаш: Тешко тебе!
Па, пак, тешко тебе!

ثُمَّ أَوَلَيْكَ فَأُولَٰئِكَ قَالُوا ﴿٣٥﴾

36. Мисли ли човекот дека ќе
биде оставен тек така?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًىٰ ﴿٣٦﴾

37. Не беше ли капка семе,
семе што се фрла?

أَلَيْسَ لَكَ نُفُثَةٌ مِّنْ مَّيِّمَةٍ ﴿٣٧﴾

38. А по ова угрушок од крв, па
го создаде и обличје му даде,

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً مُّخْلَقًا فَنَسَوْنِي ﴿٣٨﴾

39. и од него создаде пар:
машко и женско.

فَعَمَلَيْنَاهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

40. И нели тогаш Он е Кадар
мртвите да ги оживи?

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَيْنَا مِجْمَعِ الْمَوْتِ ﴿٤٠﴾

ЕЛ-ИНСАН (Човек) LXXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Му помина ли на човекот она време кога не беше за ништо спомнат?

2. Ние човекот го создадовме, навистина, од мешавина на семе за да го ставиме во искушение, и му дадовме и слух и вид.

3. Ние, навистина, го упативме по Патот: ќе биде ли благодарен или неверник - негово е!

4. Да, Ние за неверниците подготвивме и пранги и синцири и Саир.

5. Добротворите, навистина, ќе пијат од чаша чиј напиток ќе биде смеса на камфор

6. од изворот што ќе го разводат, како што сакаат, ќе пијат робовите Аллахови:

7. оние што го исполнуваа договорот и кои стравуваат од Денот во кој ќе преовладува злото негово,

8. и со храна нахрануваа, и покрај тоа што ја сакаа, и си-ромав, и јетим, и затвореник.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِّن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلًَا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِمَّا كَانَتْ مِرَاجِعُهَا كَأَنَّهُمْ يَشْرَبُونَ كَأَنَّهُمْ يَشْرَبُونَ ﴿٥﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

وَيُطْعَمُونَ فِيهَا بِطَعَامٍ نَّجِيصٍ وَسَخِيمٍ أَسِيرًا ﴿٨﴾

9. “Ве храниме, навистина, заради лицето Аллахово: од вас не посакуваме ни награда ни благодарност.

إِنَّا نَطْعُمُكُمْ وَلَوْلَا لَآ تَرِيدُنَّ كُمْ جَرَاءَ وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾

10. Ние, навистина, се плашиме од Господарот наш на Денот во кој лицата ќе бидат намуртени и затемнети.”

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمَ عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١٠﴾

11. На Денот тој Аллах ќе ги сочува од злото и ќе им даде радост и среќа,

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ مُدَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ ضَرَّةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

12. и ќе ги награди, затоа што беа трпеливи, со Џеннет и свила;

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

13. ќе бидат потпрени на дивани и тука ни жед ни студен не ќе усетат;

فُتُّكِبِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

14. сенките негови во непосредна близина ќе им бидат, и плодовите негови ќе им бидат спуштени.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّنَّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾

15. И од едендодруг ќе се служи со чинии од сребро и со чаши што ќе бидат провидни,

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِتَابِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

16. провидни од сребро кои сами ќе ги одредуваат колкави да бидат;

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

17. во Џеннетот ќе пијат од чаши чиј напиток ќе биде смеса од гумбар,

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَجْجًا ﴿١٧﴾

18. од изворот во Џеннетот со името Селсебил именуван,

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

19. и од едендодруг ќе ги служат вечно млади момчиња. И кога ќе ги погледнеш веднаш ќе помислиш дека се бисери растурени.

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ۝١٩﴾

20. И кога ќе погледнеш тамо и пак, кога ќе погледнеш, ќе видиш благодат и царство големо,

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نِعِمَّا وَمَلْكَ كَإِيَّامٍ ۝٢٠﴾

21. на нив ќе видиш облека зелена, и од потенка и од подебела свила; ќе бидат накитени со ракавници од сребро, и Господарот нивни ќе ги напојува со напиток чист.

﴿عَلَيْهِمْ يَابَسُودٌ خَضِرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رَبُّهُمْ سَرَابًا طَهُورًا ۝٢١﴾

22. “Ете, ова ви е наградата, навистина! Трудолубието ваше за благодарност е достоинство!”

﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُنْجَرَاءَ وَكَانَ سَعْيُكَ مَشْكُورًا ۝٢٢﴾

23. Ние, навистина, објавувајќи го, ти го објавивме Кур’анот:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝٢٣﴾

24. па, стрпи се до одлуката на Господарот твој и меѓу нив не биди послушен, ни на грешникот ни на неверникот!

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آيْمًا أَوْ كُفُورًا ۝٢٤﴾

25. И споменувај Го името на Господарот твој и наутро и навечер!

﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝٢٥﴾

26. И во еден дел од ноќта, падни Му на седде, и дуж ноќта слави Го!

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝٢٦﴾

27. Онаквите, навистина, ја посакуваат мигновеноста, а го

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

оставаат она што е зад нив, Де-
нот тежок!

28. Ние ги создаваме и зглобо-
вите им ги соединуваме. А ако,
пак, си посакаме ги менуваме
наличјата нивни.

29. Ова, навистина, е Опомена!
Па, кој сака ќе го прифати Па-
тот кон Господарот свој.

30. А вие го пожелувате само
она што Аллах го пожелува.
Аллах, навистина, е Зналец и
Мудар!

31. Ќе го воведи во милоста
Своја кого сака. А за злумџар-
ите подготви казна болна!

يَوْمَ نَقِيلُهُمْ

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا
بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ﴿٢٨﴾

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

وَمَا نَشَاءُ وَنُؤَلِّقُ أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

ЕЛ-МУРСЕЛАТ (Испратени) LXXVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

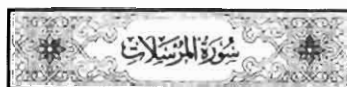
1. Се колнам во оние кои се
испратени едни за други,

2. па, како виор виорат,

3. се колнам и во оние кои се
разгрануваат,

4. и кои одовојувајќи, одвоју-
вања предизвикуваат,

5. и кои, опомена доставуваат,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾

فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾

وَالنَّشِيرَاتِ شَجَرًا ﴿٣﴾

فَالْفُرْقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾

فَالْمُفَقِّتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾

6. како оправдување или како опоменување!

عَذْرًا أَوْ تَذَرًا ﴿٦﴾

7. Ветеното ќе ви се случи, сигурно!

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

8. Тогаш кога ѕвездите не ќе блескаат,

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾

9. и кога небесата ќе испукаат,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُجِّرَتْ ﴿٩﴾

10. и кога брдата ќе се здробат,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِّتْ ﴿١٠﴾

11. и кога пејгамберите во време определено ќе се зберат!

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ﴿١١﴾

12. Да, кој ден е тоа одреден?

لَا يَوْمَ أُمِّلَتْ ﴿١٢﴾

13. До Денот на Разделбата!

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾

14. А од кај знаеш ти што е тоа Денот на Разделбата?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

15. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

16. Нели Ние ги уништивме поколенијата одамнешни?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. По нив и другите што Ние дадовме да ги следат.

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾

18. Ете, така Ние работиме со силнициите!

كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

19. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

20. Нели ве создадовме од вода безвредна

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾

21. што ја ставивме на место сигурно,

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

22. до едно време познато?

إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Па тоа сме Ние кои одредуваме. Е, само колку сме убави во она што Ние го одредуваме!

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

25. Нели Ние одредивме земјата да биде место на збирање,

أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

26. на живите и мртвите,

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾

27. и на неа Ние високи брда поставивме, и со вода бистра ве напојувавме.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً قُرًّاتًا ﴿٢٧﴾

28. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Управете се кон она што за лажно го сметавте,

أَنظِلُّوْا إِلَى مَا كُتِبَ بِهِ تَعْدِيُونَ ﴿٢٩﴾

30. управете се кон она со три краци сенка,

أَنظِلُّوْا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾

31. која ладовина нема и која од пламен не чува.

لَا ظِلٌّ وَلَا يُقِي مِنَ النَّارِ ﴿٣١﴾

32. Како кули ќе фрла искри,

إِنَّمَا تَرَى بُشَيْرًا مِّنْ أَلْتَقَصْرِ ﴿٣٢﴾

33. како да се камили жолти.

كَأَنَّهُ جُمُلٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾

34. Тешко на лашковците... на
Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

35. Ова е Ден во кој не ќе
прозборат,

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾

36. и во кој оправдување не ќе
им се одобри!

وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْزُهُمْ ﴿٣٦﴾

37. Тешко на лашковците... на
Денот тој.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ова е Денот на Разделбата.
Ние ќе ве собереме вас и наро-
дите одамнешни!

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾

39. Па, ако имате сплетка,
сплеткарете!

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾

40. Тешко на лашковците... на
Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Богобојазливите ќе бидат,
навистина, во сенките и меѓу из-
ворите!

إِنَّا الْمُنِفِينَ فِي ظِلَالٍ وَمُيُونِ ﴿٤١﴾

42. и крај овошјето што ќе го
посакуваат.

وَفَوَاحِشَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

43. “Јадете и пијте; пријатно
нека ви биде... заради она што го
работевте!”

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Ете, така Ние ги награду-
ваме добротинителите.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

45. Тешко на лашковците... на
Денот тој!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

46. “Јадете и уживајте за кратко: силници сте, навистина!”

كُلُوا وَتَسْمَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُعْجِزُونَ ﴿١٥﴾

47. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيَلَّيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

48. И кога ќе им се рече: “Поклонете се!” Не се поклонуваа.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ كَانُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿١٧﴾

49. Тешко на лашковците... на Денот тој!

وَيَلَّيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

50. Па, во кој говор по него оние веруваат?

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

ЕН-НЕБЕ' (Кажување) LXXVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. За што тие еднисо други се прашуваат?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٠﴾

2. За кажувањето големо

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

3. за кое оние, токму, станаа деленици!

الَّذِي هُوَ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٢٢﴾

4. Но, не! Ќе узнаат,

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

5. и пак: Но, не! Ќе узнаат, сигурно!

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

6. Нели Ние одредивме земјата да биде постела,

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٢٥﴾

7. а брдата столбови?

وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا ﴿٢٦﴾

8. И Ние ве создадовме во парови,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٢٧﴾

9. и спиењето ваше Ние за
почивка го одредивме,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾

10. а ноќта, пак, Ние како
облека ја одредивме,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾

11. а денот, пак, Ние како
храна го одредивме,

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

12. и над вас Ние седум силни
изградивме,

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾

13. и светилката што свети Ние
ја поставивме,

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

14. и од облаците Ние вода ви
спуштаме,

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾

15. и со помош нејзина Ние
дадовме да никнат и семе и рас-
тение,

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

16. и бавчи испреплетени!

وَجَنَّتِ الْفُتَاتُ ﴿١٦﴾

17. Денот на Одлуката, навис-
тина, е веќе одреден,

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا ﴿١٧﴾

18. Денот во кој ќе се дувне во
Сурлата, па ќе доаѓаат во
дружини,

يَوْمَ يُفْخِخُ فِي الصُّورِ فَنَأْوِي الْأُتُورَ ﴿١٨﴾

19. а небото ќе се отвори, и
врати многу ќе има,

وَنُفِخَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

20. и брдата ќе се потресат и
прашина ќе станат!

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

21. Џехеннемот, навистина, е
во заседа,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

22. за угнетувачите место на
враќање,

الظَّالِمِينَ مَنَآبَا ۝٢٢

23. и во Џехеннемот за навек
ќе останат,

لَيَبْقَيْنَ فِيهَا أَحْقَابَا ۝٢٣

24. и не ќе вкусат ништо ладно,
ни напивка некаква,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝٢٤

25. освен жешка вода, смрдли-
ва,

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ۝٢٥

26. како награда соодветна!

جَزَاءً وَفَاقًا ۝٢٦

27. Оние, навистина, не се наде-
ваа на Сметката,

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝٢٧

28. и ги сметаа за лажни,
лажејќи, ајетите Наши,

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝٢٨

29. и секоја работа Ние ја пре-
бројавме и во Книгата ја вне-
совме!

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝٢٩

30. Па, вкусете! Казната само
со казна ќе ја зголемуваме!

فَذُوقُوا فَلَنْ نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝٣٠

31. За богобојазливите, навис-
тина, има победа:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝٣١

32. градини и лозја,

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝٣٢

33. и девојки, со години исти

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝٣٣

34. и пехари полни!

وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝٣٤

35. Во Џеннетот не ќе слушаат
ни зборови празни ни лага.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۝٣٥

36. Награда ќе биде тоа од Господарот твој, подарок неизмерен,

37. од Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив, од Милостивиот, и оние не ќе можат ни да Му се обратат,

38. на Денот во кој Џибрил и мелеките ќе стојат во редови, и не ќе зборуваат освен оној кому ќе му дозволи Милостивиот, и вистина ќе зборува.

39. Ете, тоа е Денот вистински. Па, кој сака може да најде за-солниште кај Аллах.

40. Ние, навистина, ве опоменавме за казната блиска, за Денот во кој човекот ќе го гледа она што го направија рацете негови, и кога неверникот ќе рече: "О тешко мене! Само земја да станев!"

ЕН-НАЗИАТ (Оние кои кинат) LXXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во оние кои кинат, силно!

2. во оние кои, вадат благо,

3. и оние кои, пловејќи, пловат брзо,

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿١﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنهُ حِطَابًا ﴿٢﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أَمَرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣﴾

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَّبِّهِ مَنَابًا ﴿٤﴾

إِنَّا أَنذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ رَبًّا ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرَابًا ﴿٦﴾

وَالنَّحْلَاتِ لَعْفًا ﴿٧﴾

وَالسَّيِّحَاتِ سَبًّا ﴿٨﴾

4. и оние кои, предводувајќи,
предводат,

فَالسَّيِّئَاتِ سَبَقًا ﴿١﴾

5. и кои ги средуваат работи-
те,

فَالْمُدْرِبَاتِ آمْرًا ﴿٢﴾

6. и во Денот во кој Потресот
ќе се потресе,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٣﴾

7. по кој ќе следи следниот!

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٤﴾

8. Срцата на Денот тој ќе се
потресат,

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٥﴾

9. а очите нивни, пак, ќе се
преплашат!

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿٦﴾

10. Зборуваат: “Ќе бидеме ли
пак вратени назад во гробовите,
навистина,

يَقُولُونَ أَوْنَا لَمُرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿٧﴾

11. кога ќе станеме коски
трошни?”

أَوَإِنَّا كُنَّا عِظَامًا مَّخْرَجَةً ﴿٨﴾

12. И уште зборуваат: “Тоа
оживување е само пораз.”

قَالُوا إِنَّكَ إِذَا كُرْتَ خَاسِرَةٌ ﴿٩﴾

13. Тоа ќе биде само еден глас,
навистина! -

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٠﴾

14. и ете ги, веднаш на повр-
шина.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١١﴾

15. Ти дојде ли говорот за
Муса,

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٢﴾

16. кога го повика Господарот
свој, во Тува, долината света:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِأَلْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٣﴾

17. “Оди кај фараонот, зашто тој, навистина, силен стана,

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

18. па, кажи му: „Мислиш ли да се очистиш“?

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْجَىٰ ﴿١٨﴾

19. Ќе те упатам кон Господарот твој и,тогаш, уплаши се!”

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

20. И му го покажа тогаш знамението најголемо,

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

21. па, фараонот излажа и непослуша,

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

22. а потоа се сврте и си замина,

ثُمَّ أَدْبَرَ سَعَىٰ ﴿٢٢﴾

23. и пак, тогаш, повика и собра луѓе

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

24. па, рече: “Јас сум господарот ваш најголем!”

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Па, Аллах го казни со казната прва а ќе го казни и со казната друга!

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

26. Ете, во тоа, навистина, има ибрет за оној кој се плаши!

إِنِّي فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

27. Потешко ли е вие да се создадете или, пак, небесата? Он нив ги создаде,

مَآثِمُ آسَافَ خَلْقًا وَأَرْسَامًا بَيْنَهُمَا ﴿٢٧﴾

28. па, го подигна сводот нивни и потоа го среди,

رَفَعَ سَفَكَهَا فَلَوَّهَا ﴿٢٨﴾

29. ноќите нивни реши темни
да бидат, а деновите, пак, светли
да бидат,

وَأَغْطِشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾

30. и Земјата потоа ја израмни,

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾

31. и извади од неа и вода и
пасишта,

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءً هَامِرًا عَنْهَا ﴿٣١﴾

32. и брдата ги зацврсти

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾

33. за да уживате во нив, вие и
добитокот ваш!

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمَ لَكُمْ ﴿٣٣﴾

34. И кога ќе се случи поројот
голем

فَإِذَا جَاءَ طَائِفَةُ الْكَلْبِى ﴿٣٤﴾

35. на Денот тој ќе се при-
сеќава за она што се трудел,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾

36. и кога Џехеннемот, за оној
што гледа, ќе се здогледа,

وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾

37. тогаш оној што се силеше,

فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾

38. и што животот овоземен
повеќе го сакаше...

وَأَنزَلَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

39. па, за него, Џехеннемот
престојувалиште ќе му биде!

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾

40. А оној кој се плашеше од
стоењето пред Господарот свој и
кој на душата страстите ѝ ги
забрануваше...

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

41. па, за него, Џеннетот пре-
бивалиште ќе му биде!

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾

42. Те прашуваат за Часот кога тој ќе се случи.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

43. Твое е ли тоа да го споменувааш?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾

44. За него конечно знае Господарот твој!

إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا ﴿٤٤﴾

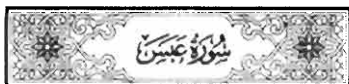
45. Ти си, навистина, опоменувач за оној што стравува од кијаметот,

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّخْشَاهَا ﴿٤٥﴾

46. Денот кога ќе го здогледаат ќе им се причини дека само една вечер или едно утро останаа.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَنَرَبَّيْنَاهُ إِلَّا عَظِيمَةً أَوْجَهَهَا ﴿٤٦﴾

АБЕСЕ (Се намурти) LXXX

Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се намурти и ги сврте
плеќите

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾

2. кога му дојде слепиот,

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾

3. а што знаеш ти, можеби
дојде да се очисти,

وَمَا يَذْكُرُكَ إِلَّا لَئَلَّاهُ يَنزُقُ ﴿٣﴾

4. или, пак, опомена да прими
и Опомената, тогаш, ќе му користи.

أَوْ يَذْكُرُفَنَنْفَعَهُ الْذِكْرُ ﴿٤﴾

5. Што се однесува до оној кој
ќе стане богат,

أَمَّا مَن استَغْنَىٰ ﴿٥﴾

6. па ти со него си заземен,

فَأَن تَلُمَهُ نَصَدَىٰ ﴿٦﴾

7. и твоје е само да се очисти.

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّيَ ﴿٧﴾

8. А што се однесува до оној
што ти дојде брзо,

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعًا ۝٨

9. и уште, ете, се плаши

وَهُوَ يَخْشَى ۝٩

10. а ти на него не внимаваш!

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۝١٠

11. Но, не! Опомена е тоа, на-
вистина!

كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ۝١١

12. Па кој сака Опомената ќе
го опомене

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝١٢

13. во страниците почитувани,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝١٣

14. возвишени и чисти

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝١٤

15. меѓу рацете на пишуваците,

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٥

16. чесни и добротворни!

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦

17.Проклет да е човекот! Кол-
каво е само проклетството не-
гово!

فَنِلَّا لِلْإِنْسَانِ مَا أَكْرَمَهُ ۝١٧

18.Од што Он го создаде?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝١٨

19. Од капка семе Он го
создаде и Он, потоа, го одреди

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝١٩

20. и патот, потоа, му го оле-
сни,

ثُمَّ السَّيْلَ يَسَّرَهُ ۝٢٠

21. а потоа, пак, Он ќе го
усмрти и во кабур ќе го остави,

ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢١

22. а потоа, кога и ќе си посака,
ќе го оживи!

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝٢٢

23. Но, не! Сè уште не го ис-
полни она што Он му го нареди.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝٢٣

24. Нека човекот погледа,
тогаш, во храната своја!

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿١٥﴾

25. Ние во изобилие дожд
спуштаме, навистина!

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿١٦﴾

26. Потоа земјата во пукнатини
ја расцепуваме,

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَاقًا ﴿١٧﴾

27. и тогаш даваме семе
секако од неа да никне,

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿١٨﴾

28. и лозја и овошје,

وَعَبًّا وَقَضْبًا ﴿١٩﴾

29. и маслинки и урми,

وَزَيْتُونًا وَتَخْلًا ﴿٢٠﴾

30. и бавчи испреплетени,

وَحَدَائِقَ غُلَابًا ﴿٢١﴾

31. и овошје и зеленчук

وَفَلَاحَةً وَأَنْبًا ﴿٢٢﴾

32. за да уживате вие и
добитокот ваш!

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٢٣﴾

33. Па, кога ќе дојде гласот што
заглушува?

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاحَةُ ﴿٢٤﴾

34. На Денот кога човекот ќе
побегне од брата си,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٢٥﴾

35. и од мајка си, и од бабо си,

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٢٦﴾

36. и од другарите свои и од
синовите свои,

وَصَاحِبَيْهِ وَوَيْلِيهِ ﴿٢٧﴾

37. на Денот тој, секој човек ќе
биде обземен со состојбата
своја.

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٢٨﴾

38. Лица некои на Денот тој ќе
бидат блескотни,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٢٩﴾

39. насмеани и весели,

صَاحِكَةً مُّسْتَبْشِرَةً ﴿٦٦﴾

40. а лица некои, пак, со прашина покриени,

وَوُجُوهُ يُومِذُ عَلَيَّاهَا غَبَرَةٌ ﴿٦٧﴾

41. и со темнеж некаков обзмени -

تَرْمُقُهَا قَدَرَةٌ ﴿٦٨﴾

42. овие се, токму, меѓу неверниците расипници!

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٦٩﴾

ЕТ-ТЕКВИР (Помрачување) LXXXI

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. И кога Сонцето ќе се помрачи,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

2. и кога ѕвездите ќе попаѓаат,

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾

3. и кога брдата ќе се поместат,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

4. и кога камилите без сопственици ќе останат,

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

5. и кога дивите животни ќе се испомешаат,

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

6. и кога морињата со пламен ќе се исполнат,

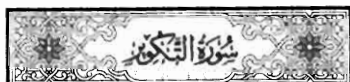
وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

7. и кога душите ќе се обединат со телата свои,

وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ ﴿٧﴾

8. и кога девојчето живо погребано во земја ќе биде прашано:

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

9. “Заради кој грев е убиено?”
10. И кога страниците ќе се отворат,
11. и кога небесата ќе се отстранат,
12. и кога Џехеннемот ќе се разгори,
13. и кога Џеннетот ќе се приближи...
14. ќе узнае душата што си подготвила!
15. Но, не! Се колнам во ѕвездите што се скриваат,
16. кои се движат и кои исчезнуваат,
17. се колнам и во ноќта кога таа затемнува,
18. и во утрото кога дише,
19. Кур’анот, навистина, е Говор на мелек пратеник благороден,
20. од сопственикот на моќта, кој поседува место почесно кај Аршот,
21. кого го слушаат и уште е доверлив...

يَا أَيُّ دَنْبٍ قُتِلَتْ ۝٩

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝١٠

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝١١

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ۝١٢

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۝١٣

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝١٤

فَلَا أَقِيمُ بِالْخُنُوسِ ۝١٥

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۝١٦

وَاللَّيْلِ إِذَا عَمَصَ ۝١٧

وَالصُّبْحِ إِذَا أَنْفَسَ ۝١٨

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝١٩

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝٢٠

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝٢١

22. па, другарот ваш не е луд!
23. Го здогледа во видиците јасни,
24. и тој не е шкржав за Невидливото,
25. па, тоа не е Говор на Шејтанот проколнат!
26. Па, каде сте кинисале?
27. па, тоа е само Опомена за световите;
28. за оној меѓу вас кој сака да биде по патот вистински!
29. А она што го сакате е само со посак Аллахов, Господарот на световите!

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ رَآهُ مَا أَفْقَى الْمَيْنِ ﴿٢٣﴾

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

فَإِن تَذَهَبُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

ЕЛ-ИНФИТАР (Расцеп) LXXXII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кога небесата ќе се расцепат,
2. и кога свездите ќе се растураат,
3. и кога морињата ќе избувнат,
4. и кога мезарите ќе се превртат -

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ﴿٢﴾

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿٤﴾

5. ќе го узнае душата она што го направила и за овој свет и за оној свет.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

6. О човеку, што те заведе од Господарот твој Благороден!?

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ الْكَرِيمَ ﴿٦﴾

7. Кој те создаде?... па те направи целосен и складен,

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

8. и Кој со посак Свој ликот ти го среди.

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

9. Но, не! Лажете за Денот ветен, сепак!

كَلَّا بَلْ تَكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾

10. А врз вас се Чуварите мелеки, навистина!

وَأِنْ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ ﴿١٠﴾

11. благородни пишуваачи:

كِرَامًا كَتِبِينَ ﴿١١﴾

12. кои знаат што правите!

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

13. Добротворите ќе бидат во благосостојба, навистина!

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

14. А грешниците ќе бидат во огнот Џехеннемот, навистина!

وَالْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

15. Во кој ќе бидат турнати на Денот суден!

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾

16. И не ќе можат да не бидат во него.

وَمَاهُمْ عَنْهَا بِعَائِينَ ﴿١٦﴾

17. И знаеш ли ти што е Денот суден?

وَمَا آذَرَبَكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾

18. И пак, знаеш ли ти што е Денот суден?

ثُمَّ مَا آذَرَبَكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. Ден во кој никој за никого не може ништо. Наредбата тогаш е - Аллахова!

ЕЛ-МУТАФФИФУУН (Скратувачи) LXXXIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Е, тешко на скратувачите!
2. Оние кои, кога мерат нешто од луѓето, полна мера земаат,
3. и кога мерат на други или кога им вагаат им прикратуваат.
4. Не замислуваат ли дека ќе бидат проживеани, навистина!
5. на Денот голем,
6. на Денот во кој луѓето ќе стојат пред Господарот на световите?
7. Но, да! Книгата на грешниците е во огнот Сиџдин!
8. А знаеш ли ти што е тоа Сиџдин?
9. Книга испишана!
10. Тешко на лашковците на Денот тој!
11. Оние кои го сметаа за лажен Денот суден,

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝١٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝١

الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝٧

وَمَا أَذْرَكَ مَا سِحِّينَ ۝٨

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝٩

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝١١

12. а него го сметаше за лажен само претераниот грешник:

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

13. кога му се кажуваат ајетите Наши, вели: “Тоа се измислици на народите одамнешни!”

إِذَا نُنَالِي عَلَيْهِم بِآيَاتِنَا قَالَ أَسْطِيرٌ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. Но, не! А она што го спечалија веќе ги покри срцата нивни.

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

15. Но, не! Оние на Денот тој, навистина, ќе бидат со завеса одвоени од Господарот свој,

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجْرُونَ ﴿١٥﴾

16. па, потоа, ќе бидат турнати во Џехеннемот,

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

17. а, потоа, ќе се рече: “Ова е она за што, токму, лажевте.”

ثُمَّ قِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَكِيدُونَ ﴿١٧﴾

18. Но, да! Книгата на добротинителите е во Илијуун, навистина!

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيَيْنِ ﴿١٨﴾

19. А знаеш ли што е тоа Илијуун?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنِ ﴿١٩﴾

20. Книга напишана,

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾

21. за која сведочат блиските посматрачи.

يَشْهَدُهُ الْقُرُونُ ﴿٢١﴾

22. Добротинителите ќе бидат во благосостојба, навистина!

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. ќе гледаат од диваните;

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾

24. на лицата нивни ќе ја препознаеш радоста на благодатот,

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

25. ќе се напојуваат со напиток
чист, запечатен,

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾

26. запечатен со мушус и зара-
ди тоа нека се натпреваруваат
натпреварувачите,

خِتَمُهُمْ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾

27. а составот ќе му биде од
Тасним,

وَمِنْ رَاحَةِ مَنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. извор од кој ќе пијат блис-
ките на Аллах!

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

29. Грешниците ги исмеваа вер-
ниците, навистина!

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

30. и кога си поминуваа крај
нив си намигнуваа еднисо други,

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾

31. и кога се враќаат кај се-
мејствата свои, ги посетуваат,
исмевајќи ги

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

32. и кога ќе ги здогледаат, ве-
лат: “Овие скршнаа во заблуда,
навистина!”

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾

33. А не се испратени да бдеат
врз нив.

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾

34. Па, денес верниците ќе ги
исмеваат неверниците,

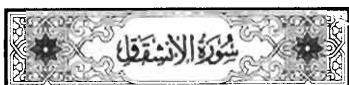
فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

35. потпрени ќе гледаат!

عَلَى الْأَرْيَافِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ќе бидат ли наградени нев-
ерниците за она што го работеа?

هَلْ يُؤْتِي الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

**ЕЛ-ИНШИКАК (Цепење)
LXXXIV**

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Кога небото ќе се расцепи,

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾

2. и кога Господарот негов ќе
го послуша. - Он е Кому треба
да се биде послушен,

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾

3. и кога земјата ќе се по-
рамни,

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾

4. и кога ќе го исфрли она што
е во неа и ќе стане празна,

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾

5. и кога Господарот нејзин ќе
Го послуша... Он е кому треба да
се биде послушен!

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾

6. О човеку, ти, навистина, се
трудиш кон Господарот твој, со
труд, и него ќе го најдеш!

يَتَّخِذُ الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ
كَدَحًا مُّتْلِقِيهِ ﴿٦﴾

7. Што се однесува до оној со
доделената му Книга во раката,
десна,

فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِرَبِّهِ ۖ ﴿٧﴾

8. ќе полага сметка лесна,

فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَّسِيرًا ﴿٨﴾

9. и ќе се врати кај се-
мејството свое, радосен!

وَسَقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرِرًا ﴿٩﴾

10. А што се однесува, пак, до
оној со дадената му Книга, зад
плеќите негови,

وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ ۖ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۖ ﴿١٠﴾

11. па, ќе си посакува пропаст,
12. и во Саир ќе биде турнат.
13. Па тој меѓу семејството
негово беше радосен,
14. тој, навистина, замислуваше
дека никогаш не ќе се врати.
15. И уште како! Господарот
негов, навистина, го гледа!
16. Но, не! Се колнам во
црвенилото вечерно,
17. и во ноќта и во она што таа
ќе го збере,
18. и во Месечината кога ќе се
исполни,
19. ќе поминувате од една во
друга состојба.
20. Што им е па не веруваат?
21. И зошто кога Кур'анот им
се чита на сејде не паѓаат?
22. Но, лажат оние кои не
веруваат.
23. Аллах најдобро го знае она
што го кријат!
24. И зарадувај ги, тогаш, со
казната болна!

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝١١

وَيَصْلَى سَعِيرًا ۝١٢

إِنَّمَا كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝١٣

إِنَّمَا ظَنَّ أَنَّ لَنْ يَمُورَ ۝١٤

بَلْ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝١٥

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝١٦

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝١٧

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝١٨

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۝١٩

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٢٠

وَإِذَا فُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝٢١

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا ۝٢٢

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝٢٣

فَنَزَعْنَاهُمْ مِنْ عَذَابِ آلِهِمْ ۝٢٤

25. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат - нив ги чека награда неминлива.

ЕЛ-БУРУѢ (Свезди) LXXXV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Се колнам во небото со свезди преполно,

2. и во Денот ветен,

3. и во сведокот и во посведоченото,

4. проколнети нека бидат сопствениците на робови,

5. преполни со гориво на оган,

6. кои, крај него, седеа,

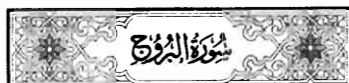
7. и кои, токму, беа сведоци на она што го правеа со верниците!

8. Им се одмаздуваа затоа што веруваа во Аллах, Силниот и за благодарност Достојниот!

9. И власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Аллах, секако, е Сведок за сè!

10. Оние кои, навистина, ги мачеа верниците и верничките, потоа не се покајаа... за нив има казна цехеннемска, за нив има казна Харик!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

وَشَاهِدٍ مُّشْهُودٍ ﴿٣﴾

قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾

الَّتَارِدَاتِ الْوُفُودِ ﴿٥﴾

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَالَّذِي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّشِيدٌ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا

فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمِ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. А оние, пак, кои веруваа и работеа добри дела, навистина!... за нив има бавчи ценетски низ кои реки течат. Ете, тоа е победа голема!

12. Усвитено е, навистина, казнувањето на Господарот твој.

13. Он, секако, создава и повторно создава!

14. Он, секако, е Простувач и Срдечен!

15. Господарот на Аршот, Славниот!

16. Чинител на она што го посакува.

17. Ти дојде ли говорот за војската,

18. за фараонот и за Семуд?

19. Но, оние кои не веруваат, постојано во лага си паѓаат,

20. а Аллах ќе ги опфати од сите страни!

21. Но, тоа е Кур'ан Славен,

22. во Лехви Махфуз сочуван!

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

إِنَّهُ هُوَ الْبَدِيُّ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

فَعَالٌ لَمَّا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْجُمُودِ ﴿١٧﴾

فِرْعَوْنَ وَنَمُودُ ﴿١٨﴾

بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

ЕТ-ТАРИК (Деница) LXXXVI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во небото и во Деница!

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝

2. А знаеш ли ти што е тоа Деница?

وَمَا أَذْرَكَ مَا الطَّارِقُ ۝

3. Свезда што свети!

النَّجْمِ الثَّاقِبِ ۝

4. Над секоја душа има и бдеец.

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝١

5. Па, нека човекот погледа од што е создаден,

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

6. создаден е од вода што се исфрла,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝٢

7. која излегува меѓу 'рбетот и градите.

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝٣

8. Да, Он е Кадар да го повтори творењето Свое,

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝٤

9. на Денот кога ќе се кажуваат тајните,

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝٥

10. кога човекот не ќе има ни моќ ни поддржник.

فَاللَّهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ۝٦

11. Се колнам и во небото, со вода преполно,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝٧

12. и во земјата која се расцепува,

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّالِجِ ۝٨

13. Кур'анот, навистина, е Говор што одделува!

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝٩

14. Он не е празен Говор.

وَمَا هُوَ إِلَّا نَزْلٌ ۝١٠

15. Оние, сплеткарејќи, сплетки прават,

لَهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝١٥

16. а Јас сплетките ги расплеткувам.

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝١٦

17. Па, остави ги неверниците и дај им малку време!

فَهَلْ يَكْفِرِينَ أَشْهُلَهُمْ زِينًا ۝١٧

ЕЛ-А'ЛА (Севишен) LXXXVII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Слави Го, името на Господарот твој, Севишен!

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝١

2. Кој создаде и добар ред постави,

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝٢

3. Кој одреди и потоа упати,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝٣

4. Кој дава да никне пасиште,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝٤

5. а потоа одредува да стане сува трева.

فَجَعَلَهُ عَتَاءً آخِزًا ۝٥

6. Ние ќе одредиме да читаш па ништо нема да заборавиш,

سَتَقْرَأُكَ فَلَا تَنْسَى ۝٦

7. освен она што ќе го посака Аллах. Да, Он го знае и она што е јавно и она што е тајно.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝٧

8. И Ние ќе те упатиме во она што е најлесно.

وَنُنَبِّئُكَ لِلْيُسْرَى ۝٨

9. Па, опоменувај - Опомената ако користи,

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۝٩

10. ќе се опомене оној што
стравува,

سَيَذَرُ مَنْ يَخْشَى ۝١٠

11. а од неа ќе се оддалечува
најлошиот,

وَيَنْجِبُهَا الْأَشْقَى ۝١١

12. оној што ќе биде турнат во
огнот голем,

الَّذِي يَصُلُّ النَّارَ الْكُبْرَى ۝١٢

13. кој потоа во него не ќе умре
и не ќе живее.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝١٣

14. Да, спасен е оној кој ќе се
очисти,

فَدَاخِلَ مِنْ تَرْتِي ۝١٤

15. кој го споменува името на
Господарот свој и кој се клања.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝١٥

16. Но вие повеќе го сакате
животот на овој свет,

بَلْ تُؤَمِّرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ۝١٦

17. а Ахирет е подобар и е
вечен.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝١٧

18. Да, ова е внесено во стра-
ниците одамнешни,

إِنَّ هَذَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝١٨

19. во страниците на Ибрахим и
на Муса!

صُفْحِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝١٩

ЕЛ-ГАШИЈА (Поклопи) LXXXVIII

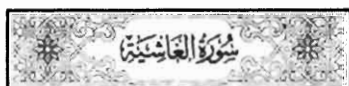
Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Ти дојде ли говорот за она
што поклопи?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝١

2. Лицата на Денот тој ќе би-
дат уплашени,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

3. изморени и жалосни!
4. Ќе се пржат во огнот жесток,
5. ќе се напојуваат од изворот усвитен;
6. за нив не ќе има храна, освен трње,
7. која не ќе нахрани а ниту, пак, гладот ќе го отстрани,
8. на Денот тој ќе има и лица благословени,
9. со трудот нивни задоволни,
10. во Џеннетот возвишен,
11. во кој не ќе слушаат зборови празни,
12. во него ќе има и извор што тече,
13. и кревети подигнати,
14. и пехари поставени,
15. и перници поредени,
16. и простирки спрострени!
17. Не гледаат ли кон камилата како е создадена,
18. и кон небото како е подигнато,

عَايِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾

تَصَلَّىٰ نَارًا أَحَامِيَةً ﴿٤﴾

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿٥﴾

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾

لَا يَسْمِنُونَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ جُوعٌ ﴿٧﴾

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

إِسْعَىٰهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغْوَةً ﴿١١﴾

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

وَمَنَاقِبٌ مَّصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

وَرَزَاقٌ مُّنبَثُّونَ ﴿١٦﴾

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

وَالِإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

19. и кон брдата како се поставени,

وَالْإِلْبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

20. и кон земјата како е порамнета?

وَالْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

21. Па, опоменувај. Ти си, навистина, само опоменувач!

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

22. Не е твое да владееш со нив!

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

23. А оној кој ги врти плеките и оној кој не верува,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

24. па, Аллах ќе го казни со казна голема!

فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ ﴿٢٤﴾

25. Враќањето нивно е - кон Нас,

إِنَّا لَنَسِفُنَّهَا بِآيَاتِنَا ﴿٢٥﴾

26. и полагањето сметка, потоа, е - при Нас!

ثُمَّ إِنَّا عَلَيْهِمْ حَاسِبٌ ﴿٢٦﴾

ЕЛ-ФЕЦР (Зора) LXXXIX

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во зората,
2. и во десетте ноќи,
3. парни и непарни,
4. и во ноќта кога ќе исчезне,
5. има ли во тоа, за надарениот со разбир, заклетва?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾

وَلَيْلٍ عَشْرِ ﴿٢﴾

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾

وَالْأَيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿٤﴾

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِمْرِ ﴿٥﴾

6. Не виде ли како постапи
Господарот твој со Ад?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

7. И со Ирам, кој имаше стол-
бови големи,

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

8. на кои слични немаше из-
градено по градовите?

الَّذِينَ لَمْ يَخْلُقْ مِنْهَا فِي الْبَلَدِ ﴿٨﴾

9. И со Семуд кој делкаше
карпи во долината,

وَسَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخِرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

10. и со фараонот, сопственик-
от на шаторите,

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ﴿١٠﴾

11. кои беа насилници по гра-
довите!

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ ﴿١١﴾

12. И мноштво, по нена, безре-
дие се сееше,

فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

13. па затоа Господарот твој
корбачот на казната врз нив го
опаша.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

14. Да, Господарот твој е во
засада!

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

15. Што се однесува до човекот,
кога Господарот негов ќе го
искуша, па ќе го почести и бла-
гослови, ќе рече: "Господарот
мој ме почести."

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَخْرَجَنِي مِنْ أَرْضٍ

16. А кога, пак, ќе го искуша со
она со што малку 'рск ќе ост-
вари, ќе рече: "Госаподарот мој
ме остави."

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَهْنَيْتَنِي ﴿١٦﴾

17. Но, не! На јетимот чест не му правите,

كَلَّا بَلْ لَّاتُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿٧٧﴾

18. а ниту, пак, сиромавиот го храните,

وَلَا تَحْضُوتُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٧٨﴾

19. а јадете оставина лакомо,

وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَّسًا ﴿٧٩﴾

20. и богатство сакате, сакајќи го прокумерно!

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبَّ جَمَامًا ﴿٨٠﴾

21. Но, не! Кога земјата ќе се распарчи на парчиња,

كَلَّا إِذَا دَاغَتْ الْأَرْضُ دَكَّادًا ﴿٨١﴾

22. и кога ќе дојде Господарот твој и мелеките, едни до други поредени,

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٨٢﴾

23. и на Денот тој кога Цехен-немот ќе се приближи, на Денот тој човекот ќе се сеќава. А за кое, пак, добро ќе му користи сеќавањето?

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ تُكَرَّرُ الْأَنْسُنُ
وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٨٣﴾

24. Ќе рече: “О тешко мене! Е, само да се подготвев за животот мој!”

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٨٤﴾

25. Па, на Денот тој никој не ќе казнува како што Он ќе казнува.

يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٨٥﴾

26. И никој не ќе врзува цврсто како што Он ќе врзува.

وَلَا يُؤْنِقُ يُؤَاقِقُهُ أَحَدًا ﴿٨٦﴾

27. О душо смирена!

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطمِئِنَّةُ ﴿٨٧﴾

28. Врати се кон Господарот твој задоволна, а и Он со тебе задоволен,

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٨٨﴾

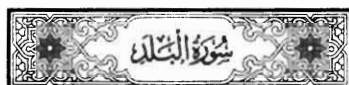
29. и влезите,тогаш, меѓу робо -
вите Мои,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

30. и влезите во Џеннетот Мој!

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

ЕЛ-БЕЛЕД (Град) ХС

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Не! Се колнам во градот
овој,

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

2. - како граѓанин ќе бидеш во
градот тој.

وَأَنْتَ حَلِيلٌ لِّهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

3. И се колнам во родителот и
во она што го роди!

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾

4. Ние го создадовме човекот,
секако, да се труди.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

5. Мисли ли дека никој не
може против него?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

6. Тој вели: “Голем имот по-
трошив!”

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ﴿٦﴾

7. Мисли ли дека никој не
може да го види?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

8. Нели Ние му дадовме очи
две,

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

9. и јазик и усни две?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

10. И Ние го упативме кон
патишта два,

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

11. па не можеше да се искачи
по Аккаба.

فَلَا أَفْنَحُمُ الْمَقَابِ ﴿١١﴾

12. А знаеш ли ти што е тоа
Аккаба?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْمَقَابِلُ ۝١٢

13. Па, роб да се ослободи,

فَكَرْبَةٍ ۝١٣

14. или да се нахрани кога гла-
дот коси,

أَوْ لَطْعَةٍ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبٍ ۝١٤

15. јетим или од роднината
блиска,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبٍ ۝١٥

16. или сиромав, со неволји оп-
товарен,

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبٍ ۝١٦

17. и да биде, освен тоа, меѓу
оние кои веруваат и кои едни-
надруги трпеливост прпорачу-
ваат и кои еднисодруги милост
препорачуваат.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝١٧

18. Онаквите се жители на Сре-
ќата,

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمُنَنَى ۝١٨

19. а оние кои не веруваат во
знаменијата Наши ... жители се
на Несреќата.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا بَيْنَهُمْ أَصْحَابُ الْمُنْعَمَةِ ۝١٩

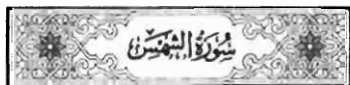
20. Врз нив ќе биде оган зат-
ворен.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۝٢٠

ЕШ-ШЕМС (Сонце) ХСИ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во Сонцето и
светлината негова,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝١

2. и во Месечината кога го
следи,

وَالْقَمَرَ إِذَا نَلَّهَا ﴿٢﴾

3. и во денот кога ќе го
раздени,

وَالنَّهَارَ إِذَا جَلَّهَا ﴿٣﴾

4. и во ноќта кога ќе го пок-
рие,

وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾

5. и во небото и во она што
Он го подигна,

وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾

6. и во земјата и Оној што ја
простре,

وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا ﴿٦﴾

7. и во душата и Оној што ја
создаде,

وَالنَّفْسَ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾

8. па ѝ вдахна да разликува ра-
сипано од богобојазливо.

فَالْمِيزَانَ حُمْرَهَا وَتَفَوَّاهَا ﴿٨﴾

9. Се спаси, секако, оној што
ќе ја очисти,

فَدَاخِلَ مِنْ رُكْنِهَا ﴿٩﴾

10. а ќе пропадне оној што ќе ја
извалка.

وَقَدْ خَابَ مِنْ دَسَّهَا ﴿١٠﴾

11. Семуд лажеше заради на-
силството свое,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾

12. кога еден несреќник се
појавил меѓу нив,

إِذَا نَبِئَتْ أَخْسَفَهَا ﴿١٢﴾

13. па им рече Аллаховиот пе-
јгамбер: “Камилата Аллахова...
ред е нејзин да пие!”

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾

14. Тогаш го сметаа за лашко;
ја заклаа. И Господарот нивни
ги казни заради гревот нивни и,
ете, ги снема.

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذَّكَّرُ لَهُمْ فَسَوْءَ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿١٤﴾

15. И Он не се плаши од по-
слеидците на тоа!

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

ЕЛ-ЛЕЈЛ (Ноќ) ХСП

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во ноќта кога
таа ќе опфати,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْتِي ﴿١﴾

2. и во денот кога ќе се разде-
ни,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾

3. и во Оној кој создава машко
и женско

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾

4. настојувањето ваше, навис-
тина, е различно!

إِنْ سَعَيْكُمْ لَشَقَى ﴿٤﴾

5. Па, што се однесува до оној
кој дели и кој е богобојазлив,

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْفَكَّ ﴿٥﴾

6. и кој најубавото го смета за
вистинско,

وَصَدَقَ بِالْحَقِّ ﴿٦﴾

7. нему, тогаш, Ние најлесно-
то ќе му го олесниме,

فَسَيَسِّرُهُ لِّلْيُسْرَى ﴿٧﴾

8. а што се однесува, пак, до
оној кој е шкржав и кој кон
обилност тежнее,

وَأَمَّا مَنْ يَحْتَلْ وَأَسْتَفَى ﴿٨﴾

9. и кој најубавото го смета за
лажно,

وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ﴿٩﴾

10. нему, тогаш, Ние најтеш-
кото ќе му го отежниме.

فَسَيَسِّرُهُ لِّلْعُسْرَى ﴿١٠﴾

11. И нему имотот, кога ќе се фрли наглавачке, не ќе му користи.

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾

12. Упатувањето по Патоказот е - Наше!

إِنَّا عَلَيْنَا لِلْهُدَى ﴿١٢﴾

13. И Ахирет и овој свет се - Наши!

وَأَنَّا لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾

14. Па, јас ве опоменувам за огнот што пламти!

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿١٤﴾

15. кој ќе го пржи само расипаниот,

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْآسَفَى ﴿١٥﴾

16. кој лажеше и кој плеќите ги вртеше.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾

17. Најбогобојазливиот од него далеку ќе биде,

وَسَيَجْجِبُهَا آلُكَفَى ﴿١٧﴾

18. кој го дава имотот свој да се очисти,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾

19. без да очекува од некого со благодат да му возврати,

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾

20. освен заради тоа што го посакува Лицето на Господарот свој, Возвишен, -

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾

21. ќе биде задоволен, секако!

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

ЕД-ДУХА (Утро) ХСП

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Се колнам во утрото,
2. и во ноќта кога таа ќе се скрие,
3. Господарот твој не те остави и не те замрази!
4. За тебе сигурно е подобро на Ахирет отколку на овој свет!
5. Господарот твој, секако, ќе ти даде и ќе бидеш задоволен!
6. Нели Он те затекна сираче? Па, потоа, те заштити.
7. Нели Он те затекна скршнат во заблуди? Па, потоа, те упати!
8. Нели Он те затекна сиромав? Па, потоа, те збогати!
9. Ете, затоа, јетим не угнетувај,
10. а оној кој пита, не одбивај го!
11. И за благодатите на Господарот твој, тогаш, разговарај!

ЕШ-ШЕРХ
(Широкоградно) ХСIV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Нели Ние ги отворивме градите твои,

وَالضُّحَىٰ

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَآقَىٰ

وَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

2. и Ние го симнавме бремето
тешко од тебе,

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿١﴾

3. што ги тегнеше плеките
твои?

الَّتِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٢﴾

4. И Ние го воздигнавме спо-
менот твој.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٣﴾

5. Па, навистина, покрај теш-
котијата е леснотија,

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٤﴾

6. и, навистина, покрај тешко-
тијата е леснотија!

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾

7. А кога, пак, ќе се ослобо-
диш, тогаш, исправи се!

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٦﴾

8. И кон Господарот твој,
тогаш, посакувај да се управиш!

وَالْإِلَٰهَ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٧﴾

ЕТ-ТИН (Смоква) ХСV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во смоквата и во
маслинката,

وَالْزَيْتُونِ وَالْأِلْجُونَ ﴿١﴾

2. и во ридот Синај,

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

3. и во овој град, безбеден -

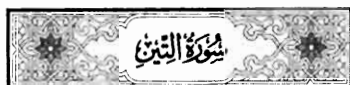
وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

4. дека човекот, секако, Ние
го создадовме во најличен из-
глед,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

5. а потоа Ние ќе го вратиме
во најгрд изглед,

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

6. освен оние кои веруваат и кои добри дела работат... та, за нив има награда неизмерна.

7. Па, што те натера да го сметаш за лажен Денот ветен?

8. Нели Аллах од праведните судии е Најправедниот?

ЕЛ-АЛЕК (Грушка) ХСѢ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Читај во името на Господарот твој кој создаде,

2. го создаде човекот од грушка на крв!

3. Читај, зашто Господарот твој, навистина, е Најблагороден,

4. кој поучува со перце:

5. го поучи човекот со она што не го знаеше.

6. Но, не! Човекот, навистина, се засилува

7. откако ќе види дека, секако, е во изобилие.

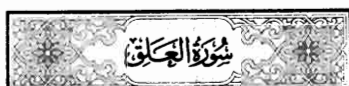
8. Кон Господарот твој, навистина, е враќањето!

9. Го виде ли оној кој му забранува

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَيِّنَاتِ ﴿٧﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْخَافِيِينَ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

اقْرَأْ رَبُّكَ الْأَكْبَرُ ﴿٣﴾

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَاطٍ ﴿٦﴾

أَن رَّاهُ أَهْتَفَى ﴿٧﴾

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجِعُ ﴿٨﴾

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾

10. на робот намаз да изврши?

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾

11. Го виде ли дека е по Патоканот,

أَرَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَٰلِٰهِنَّ ﴿١١﴾

12. или, пак, дека наредува богобојазливост?

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾

13. Го виде ли дека лаже и дека плеките ги врти?

أَرَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾

14. Е, па, не знаеше ли дека Аллах, навистина, гледа?

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾

15. Но, не! Ако не престане со тоа Ние, навистина, ќе го фатиме за чело,

كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

16. за челото лажно и грешно!

نَاصِيَةٍ كَذِبٍ خَاطِرٍ ﴿١٦﴾

17. Па, нека ја повика дружината своја,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾

18. а Ние ќе ги повикаме Зебание!

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

19. Но, не! Ти не слушај го него, падни на сејде и приближи се до Аллах!

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

ЕЛ-КАДР (Кадр) ХСVII

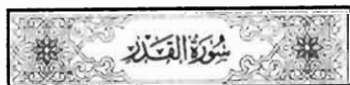
Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кур'анот Ние, навистина, започнавме да го објавуваме во ноќта Кадр!

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾

2. А знаеш ли ти која е таа ноќ Кадр?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

3. Ноќта Кадр е подобра од илјада месеци.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٢﴾

4. Во таа ноќ се спуштаат мелеките и Џибрил со одобрието на Господарот нивни, по наредба секоја!

نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ امْرٍ ﴿٣﴾

5. Селам! И тоа сè до пукањето на утрото!

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٤﴾

ЕЛ-БЕЈЈИНЕ (Јаснотија) ХСVIII

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата и многубошците, не престанаа сè додека не им дојде јаснотија,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾

2. еден пејгамбер од Аллах кој им ги кажува страниците чисти,

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾

3. во кои има прописи исправни.

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾

4. А оние со дадената им Книга станаа деленици токму по дојдената им јаснотија.

وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ الْأُمُ الْأَمِنْ بَعْدِ
مَاجَاءِ نَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

5. Наредено им е само Аллах да го обожават, и верата искрено да Му ја предаваат, во сета чистота нивна, и намаз да извршуваат и зекат да даваат. И, ете, тоа е верата исправна!

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ﴿٥﴾

6. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата, и

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ

многубошците ќе бидат во огнот
цехеннемски и во него за навек
ќе останат... да, онаквите се од
сите суштества најлошите!

7. Оние кои, навистина, веру-
ваа и кои добри дела работеа...
да, онаквите се од сите суштест-
ва најдобрите.

8. Наградата нивна е кај Го-
сподарот нивни: ценнетски бав-
чи на Адн испод кои реки течат
и во нив за навек ќе останат.
Аллах ќе биде задоволен од
нив а и тие ќе бидат задоволни
од Него. Ете, тоа е за оној кој се
плаши од Господарот Свој !

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

ЕЗ-ЗИЛЗАЛ (Земјотрес) ХСІХ

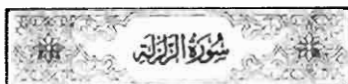
Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога земјата ќе биде потре-
сена со потресот свој,

2. и кога земјата ќе ги исфрли
тежините свои,

3. и кога човекот ќе рече:
“Што ѝ е?” -

4. на Денот тој ќе се случат,
токму, кажувањата нејзини,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾

وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْفَالُهَا ﴿٢﴾

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

5. кога Господарот твој, на -
вистина, тоа ќе ѝ го вдахне.

يَأْنَرَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝

6. На Денот тој луѓето ќе се
појават, поединечно, за очиглед-
ни да им станат делата нивни:

يَوْمَ يَمْيِزُ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝٦

7. па, оној кој прави нешто
добро колку голушка ситно, ќе
го види,

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧

8. а оној, пак, кој прави нешто
зло колку голушка ситно, ќе го
види!

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨

ЕЛ-АДИЈААТ (Тркачи) С

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Се колнам во тркачките
коњи кои 'ржат,

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝١

2. па, со нозете свои по каме-
њата искри искрат,

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝٢

3. и кои во утринските часови
напаѓаат,

فَالْمُعِيرَاتِ صُبْحًا ۝٣

4. и кои, трчајќи, прашина ди-
гаат,

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا ۝٤

5. и, така, во местото заед-
нички влегуваат!

فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝٥

6. Да, човекот е неблагодарен
кон Господарот свој,

إِنَّا لَنَسْنَأْ رَبِّهٖ لَكَنُودٌ ۝٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

7. тој за тоа, навистина, е сведок,

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

8. и тој, навистина, е цврст во љубовта кон имотот, доброто.

وَأَنَّهُ لَحَبِيبٌ خَلِيدٌ ﴿٨﴾

9. Не знае ли дека кога ќе биде оживеано она што е во мезарите,

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

10. и кога ќе излезе она што е во градите,

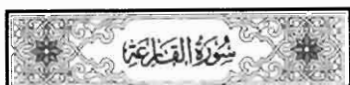
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

11. - дека Господарот нивни, навистина, на Денот тој е Известен!

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

ЕЛ-КАРИ'АТУ (Удар) CI

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Удар!

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾

2. И кој ќе ти каже што е тоа удар?

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

3. И што знаеш ти што е тоа удар?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

4. Ден е тој во кој луѓето ќе бидат како бубалки расфрлани,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾

5. а брдата ќе бидат како растегната волна!

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

6. Што се однесува до оној чии кантари ќе натежат,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

7. па, тој ќе биде во животот
задоволен,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾

8. а што се однесува до оној
чий кантари нема да натежнат,

وَأَمَّا مَنْ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

9. престојувалиштето негово,
тогаш, е Хавие.

فَأَمَّهُ هَٰوِيَةٌ ﴿٩﴾

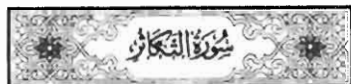
10. А знаеш ли ти што е тоа
Хавие?

وَمَا آذَرَّتْكَ مَهِيبَةٌ ﴿١٠﴾

11. Па тоа е оган распален!

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

ЕТ-ТЕКАСУР (Заработувачка) СП

**Во името на Allah, Милостивиот
Сомилосен!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Натпреварот во заработу-
вачка ве упропасти,

أَلْهَمَكُمُ التَّكَاثُرَ ﴿١﴾

2. сè додека мезарите не ги
посетите!

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾

3. Но, не! Ќе узнаете подоцна.

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

4. И пак велама: Ќе узнаете
подоцна!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

5. Но, не! Ќе дознаете за
знаењето уверливо,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾

6. и ќе го здогледате Џехен-
немот, сигурно!

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾

7. Потоа, пак, ќе го здогле-
дате знаењето, уверливо!

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

8. Потоа, на Денот тој ќе бидете прашани за благодатот!

ЕЛ-АСР (Столетие) СИ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

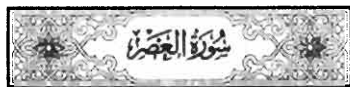
1. Се колнам во столетието!
2. Човекот е поразен, навистина!
3. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, кои еднинадруги вистина препорачуваат и кои еднинадруги трпеливост препорачуваат!

ЕЛ-ХУМЕЗЕ (Потсмевање) СИ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Тешко на секој оној кој се потсмева и кој клевети,
2. и кој собира имот и кој брои,
3. мислејќи дека имотот негов е вечен, навистина!
4. Но, не! Ќе биде фрлен во Хутам!
5. А знаеш ли ти што е тоа Хутам?

ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾

إِنَّا لِلْإِنْسَانِ لَفِي خَسِرٍ ﴿٢﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةً ﴿١﴾

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْخُلُقَةِ ﴿٤﴾

وَمَا أَزِدُّكَ مَالًا خُلُقَةً ﴿٥﴾

6. Па, тоа е Аллаховиот оган,
распален!

نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ①

7. кој се вовлекува во срцата.

الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ①

8. Огнот, навистина, врз нив е
затворен,

إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوصَدَةٌ ①

9. со столбови долги!

فِي عَمَدٍ مُّمدَدَةٍ ①

ЕЛ-ФИИЛ (Слон) CV

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Не виде ли ти како Господарот твој постапи со сопствениците на слонот?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ①

2. Нели сплетките нивни Он ги скршна во бездна?

الَّذِي جَعَلَ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ①

3. И против нив испрати јато птици,

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ①

4. кои ги гаѓаа со камења од скаменета глина,

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِيلٍ ①

5. па Он ги направи како суво лисје, изадено!

فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَمَاكُولٍ ①

ЕЛ-КУРЕЈШ (Курејш) CVI

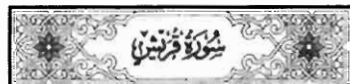
Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Заради адетот на Курејшии,

لَا يَأْتِي قُرَيْشٍ ①

2. адетот нивни да патуваат и зиме и лете;

لَا يَلْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ①

3. па, нека го обожаваат
Господарот на оваа Кука,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٦﴾

4. Кој ги нахрани по гладот
и ги обезбеди по стравот!

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ
مِنْ خَوْفٍ ﴿٧﴾

ЕЛ-МАУН (Милосрдие) CVII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Го виде ли ти оној кој лаже
за Денот ветен?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْذِبُ بِالذِّبِّ ﴿١﴾

2. Па, тоа е оној кој го одбива
јетимот,

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾

3. и кој не поттикнува да се
нахрани сиромавиот!

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾

4. Тешко на оние кои клања-
ат:

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾

5. оние кои не внимаваат кон
Намазот свој,

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾

6. оние кои, така, се догова-
раат,

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾

7. и кои забрануваат на си-
ромашните да им се даде мило-
срдие.

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

ЕЛ-КЕВСЕР (Изобилие) CVIII

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Да, Ние ти дадовме добро
изобилно

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْعَمْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

2. Па, клањај Му се на
Господарот твој и заколи Курбан!

3. Оној што те мрази ќе
остане без помен, навистина!

ЕЛ-КАФИРУУН (Неверници) СИХ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: “О неверници!

2. Јас не го обожавам она што
вие го обожавате,

3. а вие не го обожавате она
што јас го обожавам,

4. а и јас не го обожавам она
што вие го обожавате,

5. а и вие не го обожавате она
што јас го обожавам.

6. Вам - верата ваша, а мене -
верата моја!

ЕН-НАСР (Помош) СХ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кога ќе дојде помошта и
победата од Аллах,

2. и кога ќе ги видиш луѓето
како влегуваат во верата Алла-
хова во дружини,

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنحَرْ ﴿١﴾

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٢﴾

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

3. па, слави Го, заблагодару-
вајќи Му се и прошка барајќи
Му, Господарот твој. Он е При-
мач на покајанијата, навистина!

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ
كَانَ تَوَّابًا ﴿٢﴾

ЕЛ-МЕСЕД (Пламен) СХІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

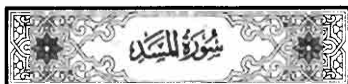
1. Нека пропаднат рацете на
Ебу Лехеб, и тој пропадна!

2. Не му вредеше имотот не-
гов, и она што го спечали.

3. Ќе се пржи во огнот пре-
полн со пламени,

4. и жената негова која дрва
носи.

5. На вратот нејзин ќе биде
обесено јаже од пламен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

ЕЛ-ИХЛАС (Чистота) СХІІ

Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!

1. Кажи: "Он, Аллах, Еден е!

2. Аллах - Засолниште.

3. Не роди и не е роден,

4. и никој не Му е рамен!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٣﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

ЕЛ-ФЕЛЕК (Мугра) СХІІІ

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Кажи: “Се приклонувам кон
Господарот на муграта,

2. од злото на она што Он го
создаде,

3. и од злото на темнината
кога ќе поклопи,

4. и од злото на дувачите во
јазли,

5. и од злото на завидливиот
кога завидува!

ЕН-НАС (Љуѓе) СХІV

**Во името на Аллах, Милостивиот
Сомилосен!**

1. Кажи: “Се приклонувам кон
Господарот на луѓето,

2. Владарот на луѓето,

3. Богот на луѓето,

4. од злото на оној кој лошо
шепоти, скришно,

5. кој лошо шепоти во градите
на луѓето,

6. било од џиновите било од
луѓето!

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفَّاسِ ﴿٤﴾

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

**ОБЈАСНУВАЊЕ НА АРАПСКИ ЗБОРОВИ (КОИ СЕ
УПОТРЕБУВААТ СЕКОЈДНЕВНО КАЈ МУСЛИМАНИТЕ), ИМИЌА,
МЕСТА И ТОПОНИМИ**

<i>АБДЕСТ:</i>	Миење на одредени делови од телото пред ритуална молитва
<i>АД:</i>	Древен народ во Арабија
<i>АДЕМ:</i>	Адам
<i>АДН:</i>	Едн, врт еденски
<i>АЗЕР:</i>	Тера
<i>АЈЕТ:</i>	Кур'анска реченица
<i>АЈКА:</i>	Град чиешто жители го сочинувале народот на Рогуел.
<i>АЛА:</i>	Тетка, сестра на таткото
<i>АЛЛАХ:</i>	Сопствено арапско име на Бога.
<i>АМАНЕТ</i>	Залог, предмет даден на чување.
<i>АРШ:</i>	Престол
<i>АХИРЕТ:</i>	Оној свет
<i>АХМЕД:</i>	Мухаммед
<i>БА'ЛА:</i>	Име на идол
<i>БЕДР:</i>	Битката на Бедр (Место недалеку од Медина) каде се водела првата битка две години по преселувањето на муслиманите од Мека во Медина.
<i>БЕРЗАХ:</i>	Меѓупростор; граница помеѓу овој и оној свет.

<i>БЕРИЌЕТ:</i>	Благодат
<i>ВАСИЕТ:</i>	Завештание
<i>ВЕДА:</i>	Идол во времето на Ное а подоцна кај племето Килаб, во местото Думметул-Џендел.
<i>ДАВУД:</i>	Давид
<i>ДАЏО:</i>	Брат од мајка.
<i>ЕБУ ЛЕХЕБ:</i>	Стрико и голем непријател на Мухаммед (а.с.)
<i>ЕЏЕЛ:</i>	Крај; Судниот час кога мора да се умре; смрт; коб; несреќа.
<i>ЕНСАРИИ:</i>	Сојузници, помагачи, жители на Медина.
<i>ЕХЛУЛ-БЕЈТ:</i>	Потомците на Мухаммед (а.с.)
<i>ЕЈУБ:</i>	Јоб
<i>ЗЕКАТ:</i>	Верска такса што ја даваа муслиманите годишен порез на севкупната имовина, накит, трговска стока и др. а се наоѓаат во сопственост на една особа.
<i>ЗЕКЕРИЈА:</i>	Захарије
<i>ЗИХАР:</i>	Еден лош обичај кај Арапите кога мажот ја бркал сопругата, изговарајќи ги зборовите: “Ти ми си забранета како плеќите на мајка ми.”
<i>ЗУЛУМ:</i>	Штета, неправда, насилство, терор...
<i>ЗУЛУМЌАР:</i>	Штетник, несправеден, насилник...
<i>ЗУН-НУН:</i>	Јона
<i>ЗУЛ-КАРНЕЈН:</i>	Александар
<i>ЗУЛ-КУФЛ:</i>	Езекиел
<i>ИБАДЕТ:</i>	Побожност

<i>ИБЛИС:</i>	Ѓавол, враг.
<i>ИБРАХИМ:</i>	Абрахам
<i>ИБРЕТ:</i>	Поука
<i>ИДРИС:</i>	Хенок
<i>ИЛЈАС:</i>	Елијас, Елија, Елијах.
<i>ИМАН:</i>	Верување
<i>ИМАМ:</i>	Водач
<i>ИМРАН:</i>	Татко на Мојсие и Арон.
<i>ИНЏИЛ:</i>	Евангелие
<i>ИНШАЕЛЛАХ:</i>	Ако даде Бог.
<i>ИСА:</i>	Исус
<i>ИСМАИЛ:</i>	Исмаел, Јишмаел
<i>ИСХАК:</i>	Исак
<i>ИТИКАФ:</i>	Муслимански верски обичај последните десет дена од месецот Рамазан да се затвори или да остане во џамија еден побожен муслиман поради ибадет; во џамијата спие и се храни. Џамијата не ја напушта се до Бајрам освен поради нужда.
<i>ИФРИТ:</i>	Зол џин, зол ѓавол.
<i>ЈАКУБ:</i>	Јаков
<i>ЈАХЈА:</i>	Јое, Јован
<i>ЈАСРИБ:</i>	Медина
<i>ЈАЦИЈА:</i>	Вечерен молитвен обред
<i>ЈЕЏУЏ:</i>	Јог
<i>ЈЕТИМ:</i>	Сираче

<i>ЈУНУС:</i>	Јонас, Јона
<i>ЈУСУФ:</i>	Јозеф
<i>КАБА:</i>	Правец за ритуалите, молитви, при нивното извршување кај муслиманите.
<i>КАДАР:</i>	Моќен, способен
<i>КЕВСЕР:</i>	Река во рајот.
<i>КУРБАН:</i>	Жртва; брав или говедо кое муслиманите го жртвуваат на празникот Курбан-Бајрам и во некои други прилики...
<i>КУРЕЈШ:</i>	Племя од кое потекнува Мухаммед (а.с.)
<i>ЛАТ:</i>	Идол
<i>ЛЕВХИ МАХФУЗ:</i>	Соувана плоча на која се испишани сите Божји одредби. И: Книга од која се објавени сите Божји книги.
<i>ЛУТ:</i>	Лот
<i>МЕЏУЏ:</i>	Магог
<i>МЕРЈЕМ:</i>	Марија
<i>МЕСИХ:</i>	Месија
<i>МЕНАТ:</i>	Идол кај Арапите.
<i>МИКАИЛ:</i>	Микел
<i>МИРАЗ:</i>	Наследство
<i>МИЗАН:</i>	Вага; посебна мерка според која ќе се мерат добрите и лошите дела на Судниот ден.
<i>МЕДЈЕН:</i>	Мидјем, Медија
<i>МЕСЦИД:</i>	Место за клањање; џамија
<i>МЕСЦИДУЛ ХАРАМ:</i>	

Пространо двориште околу Кабе каде се наоѓа изворот Зем-зем и местото на Абрахам во Мека.

МЕСИХ: Месија, Исус

МИЦО: Стрико

МИХРАБ: Длабнатица во сидот во џамија каде што имамот раководи со заедничката молитва.

МУСА: Мојсие

НАФАКА: Божје давање

НЕСР: Идол

НУХ: Ное

ПЕЈГАМБЕР: Пратеник

РАМАЗАН: Месец на постот кај муслиманите

РУКУ: Постапка при извршување молитва.

‘РСК: Нафака, во смисла кога секој се раѓа со она што му е дадено како нафака од Аллах.

САБАХ: Утринска молитва.

САБОТА: Сабат

САЛИХ: Пејгамбер Божји испратен до народот Семуд.

САФА-МЕРВА: Две свети ритчиња во Мека во непосредна близина на Каба. Тука аџиите извршуваат еден од аџиските ритуали.

САХИФИ: Страници објавувани до некои поранешни пејгамбери.

САДАКА: Милосрдие

САМИРИЈА: Самири

СЕБЕ: Кралството на Саба

<i>СЕЦДЕ:</i>	Да се поклони; дел од молитвата кога со челото и носот се допира местото каде се клања.
<i>СЕМУД:</i>	Древен народ
<i>СЕЛАМ:</i>	Спас; поздрав.
<i>СЕЛАМ АЛЕЈКУМ:</i>	“Нека е мир (спас) врз вас” -поздрав меѓу муслиманите
<i>СЕЛСЕБИЛ:</i>	Име на извор во рајот
<i>СИНА:</i>	Синај
<i>СУЛЕЈМАН:</i>	Соломон
<i>СУВА:</i>	Идол, кип
<i>СУРА:</i>	Поглавје, заглавие.
<i>ТАГУТ:</i>	Погрешен бог кој поттикнувал на грев. Се однесува на секој предмет кој се обожавала освен Бога.
<i>ТАЛУТ:</i>	Крал; го означува Сеула.
<i>ТЕВРАТ:</i>	Тора
<i>ТУВА:</i>	Света долина
<i>ТЕЈЕММУМ:</i>	Ритуално допирање лицето и рацете до лактата; оваа пракса го заменува абдестот (миењето) пред обредниот ритуал и бањањето по сексуалниот однос и ејакулација доколку нема вода.
<i>ЈАХЈА:</i>	Пратеник Божји
<i>ЈАЦИЈА:</i>	Вечерна молитва кај муслиманите.
<i>ЈЕЦУЦ:</i>	Гог
<i>ЈУНУС:</i>	Јонас, Јона

УЗАТ:	Идол во предисламско време
УЗЕИР:	Езра
УМРА:	Мал аџилак кој се извршува во кое било време.
ХАРУН:	Арон
ХАЏЏ:	Аџилак
ХАРФ:	Буква
ХАСРЕТ:	Тага
ХАЛАЛ:	Дозволено
ХАРАМ:	Забрането
ХИѢР:	Држава (место) на Салих
ХУРИЈА:	Џеннетска, рајска убавица; жена со крупни убави очи како кај газелата.
УММУЛ-КУРА:	Мајка на градовите (се мисли на Мека)
ЏАХИЛИЈЕТ:	Предисламски период; непосреден период пред појавата на Исламот.
ЏЕБРАИЛ:	Габриел
ЏЕННЕТ:	Рај
ЏЕХЕННЕМ:	Пекол
ЏИЗИЈА:	Порез
ЏИН:	Невидливо духовно битие
ЏУЗ:	Дел од Кур'анот кој содржи дваесет страници.
ЏУМА-НАМАЗ:	Молитвен ритуален обред во петок

<i>ЦУНУБ:</i>	Така се нарекува муслиман или муслиманка од моментот на полниот однос, ејакулација или полуција се додека не се избања.
<i>ШЕЛТАН:</i>	Враг, ѓавол
<i>ШЕХИД:</i>	Оној кој ќе погине на Аллаховиот пат
<i>ШУАЈБ:</i>	Јетро, Јитро Рогуел

ИНДЕКС

на Кур'ански теми според ајетите

(При изработката на индексот се користев со повеќе индекси направени при преводот на Кур'анот на повеќе светски јазици а најмногу со индексите на преводите на Кур'анот на бошњачки: Чаушевиќ-Панџа **Kur'an Časni**, печатен во повеќе различни изданија; најновиот превод на бошњачки **Енес Кариќ, Prijevod Kur'ana**, Сараево 1992; потоа со индексот на преводот на Мухаммед Хамидуллах **Le Saint Coran**, Парис 1989 и со индексот на преводот од Јусуф Али **The Holy Qur'an**, Бејрут 1413 (хиџретска година). Но, најмногу се послуживме со книгата “Тематска класификација на Кур'анските ајети” од Мухаммед Фуад Абдул-Баки печатена на бошњачки, во издание на “Ел-Калем”, Сараево и на албански јазик во издание на Исламската заедница во Македонија во Скопје 1995. Индексот е, секако, ограничен, но колку-толку дава основни упатства во содржините на Кур'анската проблематика).

Абдест IV 43; V 6,7

Ад VII 65; IX 70; XI 50; XIV 9; XXII 42; XXV 38; XXVI 123; XXIX 38; XXXVIII 12; XL 31; XLI 13, 15; XLVI 21; L 13; LI 41; LIII 50; LIV 18; LXIX 4, 6; LXXXIX 6.

Адем II 30, 34, 35, 39; III 33, 34, 59; V 27; 25; V 30, 34; VII 19-27,31,35; XVII 61,70; VIII 50; XIX 58; XX 115-122,

Ахмед LXI 6

Ајша XXIV 11

Аллах (За неговото постоење и создавање на се) VI 73-78; XIII 2-4; XXII 18; XIX 61,63 LXII 13-39; XXXVII 1-5

Аллах (За тоа дека Он е еден и единствен и дека е вистински Творител, дека нема ќерка ни син, дека не родил и не е роден 116, 117, 163, 165, 255; III 2,5,6,18; IV 48,49,116;V 17, 72-77; VI 21-

24,56,80,81,94,100-103,106,148; IX28; X18,28-36,66,68-70; XIII16,33,34 XVI25,36,57,62,72,73; XII22,39,40,42-4411; XIX35,88-91; XXI18-25,26-29; XII31,34,71; XXIII91,92; XXV 1,2; XXVII 59-65; XXVIII 62-75, 88; XXX 40; XXXIV 27; XXXVII 4,5,149-163; XXXIX4,14,15,27,29-32,36-3843-46,64-67; XL3,12-15,20,66; XLI 6,7,37,38; XLIII 15, 81-83,87; XLIV 8,9; XLVI 5,6; LI 51; LIX 1,22-24; LXXII 3; CXII 1-4

Аллах(За Неговото битие, за Неговото дело во светот) III 1,15,77,98,107,135,143,160,163,164,182,190,199,204,205,207,211, 212, 218, 225, 226, 2, 51,253,255,263,267,276; III 4,8,9,30-32,54,87-89,108,129,134,140,146,155,157,173,174,178; V23,25,28,34,43,64,70,79,88,95,96,98-100,105,106,110,122,129,137,142,143,147,149,152,168,169; V 41, 48, 95; VI 12, 16,35,44,45,110,136,147,151,152; VII 4,99,143,179-183; VIII 30; IX 115, 117,118; X 11,21,60,102,103; XI 6,102,121,122; XIII 6,30,31,33,41,42; XIV 4,7,8,27,47,51; XV 78,79; XVI 37,45-47,61,81,93; XVII 20,21,25,44,77,110; XVIII 109; XIX 83,84,92; XX 14; XXI 36,42,110; XXII 40,60,65,70; XXIV 41; XXV 58,60-63; XXVII 50,73 XXIX 60,62; XXX 17, 47, 50; XXXI 24; XXXII 6,22; XXXIII 24,43,54,62; XXXIV 1,2,26; XXXV 2,8,11-13,15,34,38,43,45; XXXVI 33-35,37-40,43,44; XXXVII 171-182; XXXIX 21,23,37,53; XL 3,10,20; XLI 24,25,46; XLII 23, 26,28,30-34,44,46,51; XLIII 17, 18,32,40- 42,79,80; XLIV 16; XLV 23; XLVIII 23; L 38; LI56; LII 28; LIII 32; LIV 50; LVI 4-6; LVII 1,11; LVIII 2,7; LIX 21; LX 6,12; LXI 5,10-13; LXVII 3,5,18, 19-30; LXVIII 44,45 LXXIV 3-5,56; LXXIX 27-33; LXXX 12,14; LXXXVI 5-9,15-17; LXXXIX 1-14; XCI 7,8; XCVI 4,5; Аллах (Бог, како семожен) I 1; II 22,74,115-117,164,255,259,260,284; III CX 3

Аллах 5,6,83,97,189; IV 126,131-134; V 48; VI 1,3,12-15,17,18,59-65,95- 99,103; VII 54; IX 116; X 3-6,18,61; XI 6,56; XIII 8-10,12-18; XIV 19,20,32-34; XV 16-25; XVI 1-8,10-22,40,48-52,60,61,74,77,79-81; XVII 25; XVIII 109; XIX 65; XX 6-8; XXII 61-66,74-76; XXIV 35, 41-45; XXV 45-50,53; XXVII 59-65; XXIX 21,22,52; XXX 19- 28,46,48; XXXI 10,1,16-30,34; XXXIV 24; XXXV 3, 15, 41; XXXVI 1,36,41,42; XXXIX 5,6,21,62,63; XL 61-65,68,69,19; XLI 39,47,48; XLII 4,5,9,11,12,19,29; XLIII 9-13,85; XLVI 33; XLVIII 14; L 6-12; LI 20-23, 47-50, 56-60; LIII 42-55; LV 1-30; LVII 1-6,17; LXVII 1- 4,13-17; LXXX 23-32; LXXXV 13-16; CV 1 Аллах (Аллах и Денот суден) II 210; III 83,109; X 56; XI 123; XXII 48; XXIV 64; XXX 11; XXXI 22; XXXII 4,5; XXXIX 7; XLIII 14, 85; LIII 42; LXXXV 13; XCVI 8; Аллах (Аллах и Неговите наредби) II 83; VI 151-153; VII 33; XXII 30; XXIII 96; XXXI 14; XLI 34; XLII 36-43; XLIX 8-12; LVIII 9; LXXIV 3-7 Аллах (Аллаховата љубов) II 165,177,

186; III 31,32,91; XXI 90; XXIV 31; LVIII 7 Аллах (Аллах како потпора, врз Кого се потпираат верниците и се останато) XXVII 217-220; XXXIII 3; LXIV 13; LXV 3 Аллах (страхопочит кон Него) II 74, 150, 194, 212; III 102,200; V 93; VI 72; VII 35; VIII 2, 29; X 31; XV 45; XVI 30,51,52; XXII 34; XXXIII 1,2,70; XXXIX 61; LIX 18; LXIV 16; LXV 5; LXVII 12; LXXIV 56; Аллах (Неговите мелеки) II 30-34, 98, 102, 161,177,210,248; III 80, 123-125; IV 97; VI 8,9,61,93; VII 11,12,37; VIII 9,12,50; X 21; XIII 11, 23, 24; XV 28-43; XVI 2,28,32,33,57; XVII 40, 61-65; XVIII 50; XX 116,117; XXI 26-28; XXII 75; XXXII 11; XXXIII 43; XXXIV 40,41; XXXV 1; XXXVII 1-4, 149-157; XXXVIII 71-85; XL 7; XLI 30-32; XLII 5; XLIII 16-22,60,77; XLVII 27; L 17-19; LIII 26-28; LXIX 17; LXX 1-4; LXXIV 28-31; LXXIX 1,2; LXXXVI 4; LXXXIX 22,23; Аллахов непријател IX 1-9; Аллахов народ V 18; Аллахова помош VI 135 Аллахова правда II 286; IV 110-112; VI 132,160; VII 29,30,179; XVI 36; XVIII 65-85; XXI 35; XXIV 21; XXXIII 70-73; XXXV 18; XXXIX 9; XLVI 18, 19, 34; LIII 31,32,38-41; Аллахова вера II 137,138; Аллахови (бериќети) благодати II 5-7, 64,105,213,345,253,255,269,275; III 73,74,129; VI 25,83,88,111,112,125,126,149; VII 30,178,186; IX 28; X 25,49,96,100,101,107; XI 9,118,119; XII 110; XIII 26, 31,33; XIV 4; XVI 9, 198,109; XVII 18-20,30,45,46,86,87; XVIII 57; XIX 76; XXI 9; XXII 16,18; XXIV 21,38,46 XXVIII 56; XXIX 62; XXX 36,37; XXXIV 39; XXXV 8; XXXVI 43,44; XXXIX 23; XLII 13,27; XLV 23; XLVII 17; XLII 7,8; LVII 21,28,29; LIX 19,20; LXII 4; LXIV 11; LXXVI 27-31; Аллахова предестинација IV 78, 79; X 61; XVII 16; LIII 39; Аллахова камила VII 73; XI 64; XXVI 155,156; LIV 27, 28

Алкохолни пијалоци IV 43

Азер VI 74; LX 4

Арапи II 189; IV 7, 19, 22, 23, 119, 127; V 3, 102; VI 137, 140; IX 38; XXXVI 14; XCVIII 1,2.

Арапски јазик XII 2; XIII 37; XVI 103; XX 113; XXVI 195; XXXIX 28; XLI 3, 41; XLII 7; XLIII 3; XLVI 2.

Арафат II 198

Арш (Престол) XII 100; XXVII 23, 38, 42; VII 53; X 3; XIII 2; XVII 43; XX 5; XXI 22; XXIII 87, 116; XXV 29; XXII 26; XXXII 4; XXXIX 75; XL 7, 15; XLIV 82; LVII 4; LXIX 17; LXXXI 21; LXXXV

Асхабул-кехф XVIII 9-22, 25, 26

Аскетизам II 207; IV 66-68; XXII 34; LXI 10-13

Астрономија (За небото, небеските спратови) II 29, 189; X 5; XV 16, 17 XVII 12; XXI 33; XIII 17; XXXVI 37-40; XXXVII 6-8; LXVII 5; LXXIX 27,28; LXXXVI 1-3, 11

Бал XXXVII 125

Бедеми III 23,24; VII 46-49; XXXIX 19

Безработица (празен говор) LXXIV 45

Берикети II 5-7, 64, 105, 213, 345, 253, 255, 269, 275; III 73, 74, 129; IV 175, 85; VI 25, 83, 88, 111, 112, 125, 126, 149; VII 30, 178, 186; IX 28; X 25, 49, 96, 97, 100. 101, 107; XI 9, 118, 119; XII 110; XIII 26, 31, 33; XIV 4; XVI 9, 108, 109; XVII 18- 20, 30, 45, 46, 86, 87; XVIII 57; XIX 76; XXI 9; XXII 16, 18; XXIV 21, 38, 46; XXVIII 56; XXIX 62; XXX 36, 37; XXXIV 39; XXXV 8; XXXI 43, 44; XXXIX 23; XLII 13, 27; XLV 23; XLVII 17; XLIX 7, 8; LVII 21, 28, 29; LIX 19, 20; LXII 4; LXIV 11; LXXVI 27-31;

Бедр III 13; VIII 5, 19, 42, 48.

Бедуини IX 90,97; XXXVII 20; XII 14.

Берзах XXIII 100; LV 72; XCV 1.

Бењамин(Bratot na Jusuf) XII 58.

Библија II 4,5, 41, 44; III 19.

Благост XXXI 18, 19.

Блуд IV 15, 16; XVII 32; XXIV 2, 10, 33; XXV 68; XXXIII 30; LXV 1

Богобојазливост II 177,189; III 17; V 87; VII 26; IX 17,18,107-109; XVII 106-109; XXV 72-76; XXVIII 55,83; XXX 30; XXXIII 35; XXXIX 33,34; LXX 15-35; XCVIII 5

Борба на Аллаховиот пат IV 94; VIII 58; IX 36,38-52; XLVIII 16,17

Брак (женидба и мажачка, маж и жена) II 102, 187,197,221,223,228; IV 3,4,19,22-35;V 5; VII 189,190; XXIV 3,26,32,33; XXX 21; XXXIII 37; LX 10- 12

Брак (развод на бракот) II 225-233,236,237,241,242; IV 19-21; XXXIII 49; LVIII 3,4; LXV 1,2,4-7

Брдо Тур II 93; IV 154; XX 80; XXVIII 44,46; LII 1-7

Буџет(Имот) II 200-202; III 10; VIII 28, 36; XVI 71; XVIII 46; XXVIII 76-82; XXXIV 34-37; LVII 20; LXIV 15; LXXIV 6; LXXXIX 20; XCII 14-21; CII 1-8; CIV 1-4

Вавилон II 102

Васиет II 132, 180, 182, 240; IV 5, 6, 11, 12, 131; V 106; VI, 144,151-153; XIX 21; XXIX 8; XXXI 14; XXXVI 50; XLII 13; XLVI 15; LI 53; XC 17; CIII 3

Вести IV 83; XXXIII 60-62; XLIX 60

Вагање и исправно мерење II 100; VI 152; XVII 35; XXXIII 23,24; LV 7-9; LXXXIII 1-5; CIII 1-3

Вера (дин) II 120, 130, 132, 135, 217, 156; III 19, 83, 95; IV 125, 146, 171; V 3, 54, 57, 77; vi 70, 137, 159, 161; vii 29, 51, 88, 89; VIII 39, 49, 72; IX 11, 12, 33, 36, 122; X 22, 104, 105; XII 37, 38, 40; XIV 13; XVI 52, 123; XVIII 20; XX 30-32, 43; XXII 78; XXIV 2, 25, 55; XXIX 65; XXXI 32; XXXIII 5; XXXVIII 7; XXXIX 2, 3, 11, 14; XL 14, 26, 65; XLII 8, 9, 13, 21; XLVIII 28; LX 8,9; LXI 9; XCVIII 4, 5 Вера (ширење) XXVI 214; XXIX 69; L 45; CX 1-3 ;Vera (повик во вера) XVI 12 ; вера (Аллахова) II 137, 138

Верници II 257, 285; III 110, 179; VI 122; IX 71, 119; XI 17, 112, 113; XVI 91, 95, 96; XXV 63-68, 70-76; XXVIII 61; XXIX 2-5; XXXII 15-19; XXXIII 21, 35, 58; XXXIX 11-14; XLVIII 29; XLIX 15; LVII 12, 16, 19; LXXXVII 14, 15

Верување (неисправно) II 177, 189; V 103

Ветар II 164; III 117; VII 57; X 22; XIV 18; XV 22; XVII 69; XVIII 45; XXI 81; XXII 31; XXV 48; XXVII 63; XXVIII 63; XXX 46, 48, 51; XXXIII 9; XXXIV 12; XXXV 9; XXXVIII 36; XLI 16; XLII 32-34; XLV 5; XLVI 24, 25; LI 41, 42; LIV 19, 20; LXIX 6, 7

Вештини V 90; XXXIV 10-13

Византијци XXX 2-4.

Вино II 219; V 90, 91; XLVII 15

Вистина XVIII 29; CIII 2, 3

Вода XI 7; XXI 30Ć

Воена добивка VIII 1, 41; XLVIII 19, 20; LIX 6-10; LX 11

Воени упатства IV 101-103

Воени заробеници VIII 67, 68, 70, 71

Воени чуда на пејграмберот VIII 5-12; IX 25-27

Војување IV 72, 73, 88-91; IX 38-57, 81-84, 86-89, 91-96, 111; XXXIII 9-21

Војска VII 60

Врлина XLI 8

Време C 103

Вредност на времето C III

Генеалогича XXXIII 5

Гилгамеш XVIII 60

Горделивост IV 36, 172, 173; XVI 23-29; XVII 37-38; XXXII 15; XXXIX 60, 70; XL 76, 35

Грев II 209, 286 IV 31; VI 120; XXIII 118; XL 2, 3, 55; XLVIII 1-5; LVII

Групи II 253; III 7, 19, 20, 73, 78, 105; IV 150, 151; VI 112, 113, 159; XV 90-93; XXI 93; XXIII 53-61; XXX 31, 32; XLII 13, 14; XCVIII 4

Давуд II 251; VI 84; XXI 78-80; XXXIV 10, 11; XXXVIII 17-26

Дар на идолите (киповите) V 4; VI 136; XVI 55; XXXIX 3

Ден на пресметката (ден во кој ќе се полага сметка за добрите и лошите дела) II 48, 113, 165-167,254,259,281; III 9,10,25,30,106,107,162,163,185,194;IV87;VI12,36,38,51,60,128,130-134; VII 6-10, 57; X 45-54; XI 102-105; XIII 2,5; XIV 21,22,42-52; XVI 38,39,77,84,85,111; XVII 13,14,49- 52,71,72,97-99; XVIII 47-49,99-101; XIX 36-40,66- 68,93-95; XX 102-111; XXI 1,2,38-40,47,104; XXII 1,2,5-7,17,55-57; XXIII 15,16, 35-42,78-90,101-117; XXV 17-19,21-29; XXVII 65-72,82-85,87-90; XXVIII 62-67; XXX 12-16,50,55-60; XXXI 28,33,34; XXXII 10- 12,14,25-30; XXXIII 63; XXXIV 3-5,7-9,29,30; XXXV 9, 45; XXXVI 48-54,59-68,78-83; XXXVII 11-35; XXXIX 67-71,73; XL 10,11,16-18,59,60; XLI 19-23; XLII 17,18,22,47; XLIII 11,65-68; XLIV 10-16,34-37,40-42; XLV 24- 37XLVI 33-35; L 1-5,15,20-30,41-45; LI 1-14; LII 1-13; LIII 58-62; LIV 1-11,41-48; LV 31-40; LVI 1- 11, 57-74,88-96; LX 3; LXIV 7,9; LXVIII 35-44; LXIX 13-37; LXX 1-18; LXXIII 14,17-19; LXXIV 1-26,38-55; LXXV 1-15,22- 40; LXXVII 1-50; LXXVIII 1-5,17- 20,38-40; LXXIX 1-14, 34-46; LXXX 33-42; LXXXI 1-14; LXXXII 1-19; LXXXIII 1-21; LXXXIV 1-25; LXXXVIII 1-26; LXXXIX 21-30; XCIX 1-8; C 1- 11; CI 1-11; CII 1-8

Дволични II 8-20; IV 138-143; V 33; IX 64-70, 73, 74; XXXIII 12- 18, 48; LVII 13-15; LIX 11; LXIII 1-4

Дволичност II 8,9, 14, 15, 204-206; IV 60-63, 88, 138-143, 145, 146; VIII 49; IX 64-68, 73-78; XXIV 47-50; XXIX 10, 11; XXXIII 24, 48, 73; XLVIII 6; LVII 13, 14; LIX 11; LXIII 1-8; LXVI 9

Деџал XVIII 1-4; XL 57

Деца II 233; III 10,116; IV 11,12,75,97,98,127,176; VI 137,140,151; VIII 28; IX 55,69,85; XVII 31; XVIII 46; XXXI 33; XXXIV 34,35,37; XLII 49,50; LII 21; LVII 20; LVIII 2, 17; LX 12; LXIII 9; LXIV 14,15; LXV 6; LXXI 21; LXXIII 17

Дело IV 32; X 67; XXVII 86; XXVIII 72,73; XXXIV 10-13; XXXVI 33-35; LXII 10

Дерогација II 106; XVI 101

Динар III 75

Добро II 44, 148, 195; III 115; VII 58; X 26; XVI 30; XX 112; XXIII 96; XXVIII 54; XLI 34,35,46; XCVIII 7,8

Добри дела II 44, 148,158; III 188; IV 40,114,124,173; V 9, 48; VI 70; XIII 22,23,29; XVI 97; XVIII 30,36,103-106; XIX 76; XXII 41,56; XXVIII 84; XXIX 7,9,58; XXXII 17; XXXV 32; XXXIX 35; XLII 23; XLVIII 29; CIII 1-3;

Доброчинство II 44, 177, 178, 195; III 172; IV 36, 128; XXV 70; XXVIII 77; LI 16; LV 60

Договор II 282

Договарање XIII 36,38

Доилка II 233

Долгови II 280, 282,283

Духот на борбата или ослободувањето

V 35; IX 29; XIII 41; XXI 44; XXII 39-41

Душа II 87, 253; III 145,185; IV 171; VI 70; VII 29; XVI 102; XVII 85; XXI 35,91; XXVI 193; XXIX 57; XXXI 34; XXXII 9; LXVI 12; LXIX 8,25,27; LXXVIII 38; LXXXII 1-5; XCI 1-10

Должност спрема родителите VI 151; XVIII 23-24; XXIX 8; XXXI 14-15; XLVI 15

Другарите на Иса (апостолите) III 52; V 111-112; LXI 14

Ебу Бекир IX 40

Ебу Лехеб CXI 1

Еден IX 72; XIII 23; XVI 31; XVIII 31; XXXV 33; XXXVIII 50; XL 8; XCVIII 8

Египет (Миср) II 61; X 87; XII 21,99

Ејуб IV 163; VI 86; XXI 83-84; XXXVIII 41-44

Ејка XV 78; XXVI 176; XXXVIII 13; L 14

Елјеса VI 86; XXXVIII 48

Евреи (Израелќани) II 40, 47, 83, 122, 211, 246; III 93; V 12, 32, 78, 110; VII 137; X 90; XVII 2, 101-104; XX 80; ; XXVI 17, 197; XXVII 76; XXXII 23; XL 53; XLIV 30; XLV 16; XLVI 10; LXI 6, 14

Ембриологија XXII 5; XXIII 14; XL 67; LXXV 38; XCVI 2

Енсариј IX 100, 117

Жени III 195; IV 1; LXXV 39; III 195; IV 32, 98, 99, 124; IX 72; XIII 23; XVI 97; XXXVI 55,56; XL 40; XLIII 69,70; XLVII 19; XLVIII 6; LVII 18; IV 34; II 228; XXX 21; LXIV 14; LXVI 10-12; XXIV 31; XXXIII 55,59; II 223; IV 34, 128, 129; XXXIII 51; XXIV 60; II 83, 234, 235, 240; IV 1, 36; VI 151; XVII 23, 24; XXIX 8; XXXI 14; XXX 4; XLVI 15, 16; LVIII 1,2; XVI 57-59; XLIII 16, 17; LXXXI 1-3, 8, 9, 14; IV 127; XXIV 32,33; II 221; IV 25; XXIII 6; LXX 30; IV 2-4; XXIV 2,6, 26; LXV 1-6; LXVI 1-5; II 226, 228, 241; IV 34; II 222; XII 28; IV 15, 19; XXXIII 28-34

Желба IV 32

Железо LVII 25

Женидба II 102, 187, 197, 221, 223, 228; IV 3, 4, 19, 22-35; V 5; VII 189, 190; XXIV 3, 26, 32, 33; XXX 21; XXXIII 37; LX 10-12

Живот II 28, 86, 200-202, 212, 214; VI 32; IX 69, 70; X 24; XI 15, 16; XIII 26; XIV 3; XVI 22, 23; XVII 10, 18; XVIII 7, 8, 45; XX 131; XXII 66; XXVII 66; XXVIII 60; XXIX 20, 64; XXX 6-9; XXXI 33; XL 39; XLI 21; XLII 20, 36; XLIII 33-35; XLIV 56; XLV 26, 35; XLI 20; LIII 29, 30; LVII 20; LXXI 17; LXXXIV 19; LXXXVII 16-19

Животни IV 118, 119; VI 38, 142; XVI 5-8, 66, 69, 79, 80; XXII 28; XXIII 21, 22; XXXVI 71-73; XL 79, 80; XLIII 12, 13

Забранети месеци II 194, 217; V 2, 97; IX 1-5, 36, 37

Задолжување II 280, 282, 283; IX 60

Зафалност III 144

Заклетва II 224, 225; III 77; IX 12, 13; II 224-225; V 89; XVI 92, 94; XLVIII 10; LXVI 2; LXVIII 10

Замисленост IV 36; XXXI 18

Заробеници VIII 67,68, 70, 71

ЗатLXXI 23

Заземање (Шефаат) II 255; IV 85; X 3; XIX 85-87; XX 109; XXI 28; XXXIV 23; XL 18; XLIII 86; LXXXII 19

Завидност CXIII 1-5

Заштитници XXIV 32, 33; XLIII 32

Завера XXXV 10; LVIII 9, 10

Зебур XVII 55; XXI 105

Зеид XXXIII 37

Зекат II 43, 110, 177, 215, 254, 263-269, 270-274; III 92, 134; IV 38; VII 156; VIII 3; IX 60, 67, 79, 80, 98, 99; XIII 22, 23; XIV 31; XVII 28; XXII 34, 35, 41; XXIII 1- 4; XXV 67; XXX 39; XXXI 2-4; XXXII 16; XXXIV 39; XXXV 29; XXXVI 47; LI 19; LVII 7, 10, 18; LVIII 12, 13; LXIII 10, 11; LXIV 16-18; LXIX 30, 31, 33, 34; LXX 24, 25 XCIII 10, 11; CVII 7

Зејнеб XXXIII 37

Зекерија III 37-41; VI 85; XIX 2-11; XXI 89, 90

Зеккум XXXVII 62-66; XLIV 43-46; LVI 51-54

Здружување XXIV 61; XXXVIII 21-24

Златно теле II 51, 54, 92, 93; IV 153; VII 148; XX 88

ЗлоII 27; IV 30; VI 135; XLV 19; XLIX 11

Злосторство заради верување II 114; III 186, 195 IV 69, 97, 98; XVI 41, 42; XXII 38-40, 58, 59; XXIX 56; LXXXV 1-10; XCVI 9-19

Знаменија (муџизи) II 243; VI 35-37, 109, 124; X 20; XII 105; XIII 7, 27, 31, 38; XVII 1, 59, 60; XX 133; XXI 116, 117; XXIX 50-52; XXXII 15; XXXIII 9; XL 35; XLII 35; XLIV 39

Знаење III 19, 20; IV 162; V 101; VI 50; X 39; XIV 1; XVII 85; XXXIV 6; XXXV 19-21; XXXIX 9; XLII 14; XLV 17, 18 XCVI 3-7

Зулкуфл XXXVIII 48

Зулкарнејн XVIII 83-98

Зулум IV 148; XLII 40

Зун-Нун XXI 87, 88

Иблис, Шејтан, Ѓавол, Сотон II 14, 34-36, 102, 168, 208; III 175; IV 38, 60, 76, 83, 119-120; V 90-91; VI 43, 68, 71, 112, 121, 142; VII 20, 22, 27, 175, 200-201; VIII 11, 48; XII 5, 42; XIV 22; XV 17-18; XVI 63, 98; XVII 27, 53; XIX 44, 83; XXI 82; XXII 42-53 XXIV 21; XXVI 210, 221; XXIX 38; XXXI 21; XXXV 6; XXXVI 60; XXXVII 7-11; XLI 36; XLIII 36; LVIII 19; LIX 16; LXVII 5

Ифрит XXVII 38, 39

Ибрахим II 124-140, 258, 260; III 33, 65-68; 84, 95-97; IV 54, 125, 163; VI 74; IX 70, 114; XI 69; XII 6, 38; XIV 35; XV 51; XVI 120; XIX 41, 58; XXI 51; XXII 26, 43, 78; XXVI 69; XXIX 16; XXXIII 7; XXXVII 83; XXXVIII 45; XLII 13; XLIII 26; LI 24; LIII 37; LVII 26; LX 4; LXXXVII 19; XCV 1

Идолатрија, идолопоклонство II 217; IV 50-52; V 60; VI 71, 136-139; VII 37, 189-198; IX 1-5, 113, 114; X 17; XII 106-108; XIV 28-30; XVI 56, 75, 76, 86-88; XVII 56, 57; XVIII 102; XIX 81, 82; XXII 12, 13, 73; XXV 3; XXIX 25, 68; XXXIV 22; XXXV 13, 14, 40; XXXVI 74, 75; LIII 19-25

Идолопоклоници (обожаватели на кипови) II 113, 118, 191; III 10, 91, 116, 119, 120; V 73; VI 29, 109, 136-138; VIII 39; IX 5, 6, 28, 36, 113, 114; XIII 31; XIX 66; XXII 15; XXVIII 62-64, 74; XLVII 4; LIII 28

Идрис XIX 56-57; XXI 85

Избор II 176, 221, 253; III 7, 78; V 101; VI 112, 121; VII 86; XI 110, 111; XVI 4, 116, 117; XXII 3, 4, 8-10; XXXI 20-22; XL 4, 56; XLII 10, 16; LIII 28

Извршување на аманетот II 283; III 75, 76; IV 58; XXIII 8; LXX 32, 35

Измама VI 32; XXIX 64; XXXV 5; XLVII 36; LVII 20

Илјас VI 85; XXXVII 123, 130

Иман (Верување) XXXIII 72; II 108; LXII 1-4; V 5; XIV 18; XLVII 1; II 136; IV 136; X 105, 106; II 2-20; XXXII 15, 16; XLIX 15-18; III 193; XXXIX 17, 18; II 154; LXIV 8; IV 57, 173, 175; X 63-65; XIII 28, 29; XIV 23; XVI 97; XVIII 103-108; XIX 60, 96; XXI 94; XXX 15, 43-45; XXXII 19; XXXIV 37; XXXV 7; XXXIX 10; XLI 8; XLVII 1-3; VI 159; CVIII 7; II 82; XI 23, 24; VI 158; XX 112; XVIII 32-44; XCVIII 1-6; XL 84, 85

Имот IV 5; XVII 26-27; CII 1-2; IX 25;

Имран III 33, 35

Инџил (Евангелие) III 3, 48, 65; V 46-47, 66, 68, 110; VII 157; IX 111; XLVIII 29; LVII 27

Ирем LXXXIX 6-8

Иса II 87, 136, 253; III 48-59; IV 157, 163, 171; V 46, 78, 110; VI 85; XIX 30-36; XXXIII 7; XLII 13; XLIII 58; LVII 27; LXI 6, 14; LXXII 9

Ислам (муслиман) II 12, 128-136, 208; III 19, 20, 52, 64, 67, 83-85, 102; IV 65, 125; V 3, 111; VI 14, 71, 125, 163; IX 74; XII 101; XV 2; XVI 81; 89; XXII 78; XXVII 31, 38, 42, 91; XXIX 46; XXXI 22; XXXIX 12, 22; XLIX 17; LI 36; LXVIII 35; LXXII 14

Исхак II 133, 136, 140; III 84; IV 163; VI 84; XI 71; XII 6, 38; XIV 39; XIX 49; XXI 72; XXIX 27; XXXVII 102, 112, 113; XXXVIII 45

Исмаил II 125, 127, 133, 136, 140; III 84; IV 163; VI 86; XIV 37, 39; XIX 54; XXI 85; XXXVII 102; XXXVIII 4

Исмевање XLIX 11; CIV 1, 2

Исправност II 177; III 75, 76; VI 152; VII 85; VIII 27; XI 85, 86; XVII 34, 35; XXVI 181-183; XXX 38; LV 7-9; LXXXIII 1-3

Исправно мерење и вагање II 100; VI 152; XVII 35; XXXIII 23, 24; LV 7-9; LXXXIII 1-5; CIII 1-3

Јахја III 39; VI 85; XIX 6, 15; XXI 90

Јакуб II 132, 136, 140; III 84; IV 163; VI 84; XI 71; XII 6, 38

Јасна Книга V 15; VI 59; X 61; XI 6; XVII 71; XVIII 49; XXVII 75; XXXVII 75; XXXIV 3; LXXXIII 7-9, 18-21; LXXXIV 7-12

Јесриб XXXIII 13

Јеџуд и Меџуџ XVIII 94; XXI 96

Јунус IV 163; VI 86; X 98; XXI 87; XXXVII 139; LXVIII 48

Јусуф VI 84; XII 4; XL 34

Јушуа XVIII 60-65

Каба II 125; III 96-97; V 2; V 95; VIII 35; XIV 37; XXII 26, 29, 33; LII 4; CVI 3

Кабил V 33-34

Калем (перце) LX 1; XC 4

Календар IX 36

Калуѓери V 82; IX 31, 34; XXIV 36-38; LVII 27

Камили XXII 36, 37

Камата II 275-280; III 130; XXX 39

Карун XXVIII 76; XXIX 39; XL 24

Катаклизма XI 67, 94; XV 73, 83; XXIII 41; XXIX 40; XXXVI 49, 53; XLI 13, 17; L 42; LIV 31

Казна за блуд XXIV 2-4

Кипови V 90; XXXIV 12, 13

Клевета IV 112; XXIV 4, 5, 18-20, 23, 25; XLIX 6; LXVIII 10-16; CIV 1

Курејш CVI 1

Коцка II 219; V 93-94

Кражба V 41

Кривогледност, завидност V 105; XVII 100

Кудус II 58, 259; XVII 4; XXI 105

Кур'ан II 44, 91, 97; III 3-4; IV 82; V 15-16, 101; VI 19; VII 204; IX 111; X 15, 37; XI 13-17; XVII 3; XIII 31; XV 91; XVI 98; XVII 9, 41, 45, 60, 82, 88-89; XVIII 54; XIX 97; XX 2; XXV 30,32; XXVII 1, 6, 76, 92; XXVIII 85; XXX 58; XXXIV 31; XXXVIII 1; XXXIX 27; XLII 31, 61; XLVII 24; L 1, 45; LIV 17; LV 2; LIX 21; LXXIII 4, 20; LXXX 23; LXXXIV 21

Курбан XXII 28, 34-37; CVIII 2

Космологија VII 54; XXXV 13; XXXVI 38; XLI 9-12; XLIV 10; LI 47; LXXI 14; LXXVII 8; LXXXI 1-3, 19

Лат L III 19

Лага XXII 30; LXI 2, 3

Лаѓа II 264; X 22; XIV 32; XVI 14; XVII 66; XXII 65; XXIII 22; XXIX 65; XXX 46; XXXI 31, 32; XXXV 12; XL 80; XLIII 12, 13; XLV 12

Левхи Махфуз LXXXV 22

Лица III 106, 107; X 26, 27; XIV 49-51; XVIII 29; XXIII 103, 104; XXXIX 60; LXXV 22-25; LXXX 38-42; LXXXVIII 2-4, 8-10

Лов V 1, 94-96

Локман XXXI 12

Лоши дела VI 151; VII 28; XVI 90

Лоши особини II 65, 66, 85; III 137; IV 123; V 100; VI 135; X 27; XX 124-126; XXX 10; XXXII 21; XXXIX 26

Лут VI 86; VII 80; XI 70, 74, 89; XV 59; XXI 71, 74; XXII 43; XXVI 160; XXVII 54; XXIX 26; XXXVII 133; XXXVIII 13; L 13; LI 24; LIV 33-34

Лутина III 133, 134

Љубов XXX 21

Љубомора II 90

Магија II 102, 103

Маѓионичари X 78-81; XX 58-73; XXVI 36-51

Мајка на градовите (Мека) VI 92; XXVIII 59; XLII 7; XLVI 27

Марут II 102

Материјални жртвувања и добротинство II 83, 177, 261-263; III 15, 17; IV 36, 114; V 32; XXXIII 58; XLIX 11, 12; LXX 24, 25; LXXIV 44; LXXXIX 16-20; XC 12-17; XCII 17-21; CVII 1-3; CVIII 3; CXII 1, 2

Медина IX 101, 120; XXXIII 60; LXIII 8

Медјен VII 85; IX 70; XI 84; XX 40; XXII 44; XXVIII 22-23, 45; XXX 36

Меѓусебна карачка IV 59

Мека III 96, 196, 197; VIII 34, 35; XV 6-15; XVI 41; XXII 25-27; XXVIII 57-59; XXXVIII 15-20; XLII 7; XLIII 8, 31; XLVII 13; XLVIII 24; LXVIII 17-34

Мелеки II 30-34, 98, 177, 248; III 18, 39, 87, 124-125; IV 97, 136, 166; VI 8, 93, 111, 158; VII 11, 37; VIII 12, 50; XI 69; XIII 13; XV 7-8, 28-30, 57; XVI 2, 28, 32-33, 49; XVII 40, 61, 95; XVIII 50; XXV 21-22; XXIX 31; XXXII 11; XXXIII 43, 56; XXXVIII 71; XXXIX 75; XLII 5, 51; XLIII 11, 80; XLV 29; XLVII 27; L 17; LIII 26-27; LXIX 17; LXX 4; LXXIV 31; LXXVIII 38; LXXXII 10; XCVII 4

Мерјем III 36; IV 156-157, 171; V 17, 116; XIX 16; XXI 91; XXIII 50; LXVI 12

Мерва II 158, 196

Мехр II 229, 236-237; IV 19-20,24

Менат LIII 19-20

Меѓуси XXII 17

Мерјем XXI 47; LVII 25

Месеци II 217; IX 5, 36

Микаил II 98

Милост XC 12-17

Мина II 196

Ми'рац XVII 1, 60; LIII 13-14

Миср X 87; XII 21, 99; XX 85; XLIII 51

Море II 50, 164; V 96; VI 59, 63, 97; VII 138, 163; X 22, 90; XIV 32; XVI 14; XVII 66, 67, 70; XVIII 60, 61, 63, 79, 109; XX 77; XXII 65; XXIV 40; XXV 53; XXVI 63; XXVII 61, 63; XXX 41; XXXI 27, 31; XXXV 12; XLII 32-34; XLIV 24; XLV 12; LII 6; LV 19, 20, 24; LXXXI 6; LXXXII 3

Морепловство X 22; XVII 66; XXXI 31; XLIII 12, 13

Мрав XXVII 18, 19

Мудрост II 129, 151, 231, 251, 269; III 48, 81, 164; IV 54, 113; V 110; XVI 125; XVII 39; XXXI 12; XXXIII 34; XXXVIII 20; XLIII 63; LIV 4, 5; LXII 2

Муса II 51, 60, 87, 92, 108, 136, 246, 248; III 84; IV 153, 164; V 20; VI 84, 154; VII 103, 142, 159; X 75; XI 96, 110 XIV 5; XVII 2, 101; XVIII 60; XIX 51; XVII 2,161; XVIII 60; XIX 51; XX 9; XXI 48; XXII 44; XXIII 45, 49; XXV 35; XXVI 10; XX 9; XXI 48; XXII 44; XXIII 45, 49; XXV 35; XXVI 10; XXVII 7; XXVIII 3, 76; XXIX 39; XXXII 23; XXXIII 7, 69; XXXVII 114, 120; XL 23, 53; XLI 45; XLII 13; XLIII 46; XLVI 30; LI 38; LIII 36; LXI 5; LXXIX 15; LXXXVII 19

Мухаммед (карактерот на неговото пратеништво) II 119, 252; III 62, 79, 97, 144, 159; IV 105, 106; V 67, 99; VI 14, 19, 48; VII 158; XI 2; XIII 7;

XVI 64, 89; XVII 54; XVIII 110; XXI 107; XXII 49; XXV 56; XXVII 91-93; XXXIII 40, 45-47; XXXIV 28; XXXV 24; XXXVI 2-6, 69, 70; XXXVIII 65-70; XLII 6; XLVI 9; XLVIII 8, 9; XCIV 1-8; потврда на неговото пратеништво II 120; III 61, 63, 183, 184; IV 78, 79, 163, 166; V 19; VI 8-11, 20, 26, 35, 66, 67, 90; VII 184, 185, 187; IX 129; X 2, 15, 16, 41-43, 104; XI 12-14, 35; XIII 27, 36, 40, 43; XVI 82, 103; XVII 46, 47; XXI 3, 4, 5, 16, 17; XXII 49; XXIII 72; XXV 7-10, 57; XXIX 18; XXX 52, 53; XXXIII 48; XXXIV 47; XXXV 22, 23, 25, 26; XXXVIII 86; XLII 2, 7, 24, 48, 52, 53; XLIII 88, 89; LII 29-31; LIII 1-18; LXI 6; LXVIII 46, 47-50; општи напомени XIII 19; XXI 108, 109, 111; XXVIII 85; XXXIV 43-49, 50; XXXVI 7-11, 76; XLIII 43, 45; XLVIII 13; LXV 10, 11; неговата особа II 146; III 31, 32, 132, 152; IV 41, 59, 64, 65, 69-71, 80, 113; V 49, 50; VI 104, 105, 107; VII 157, 188; VIII 20, 46; IX 58, 59, 61, 62, 63, 128; X 94, 95; XV 6-8; XVII 47, 48, 73-77; XVIII 6, 28; XXI 36, 41-43, 45, 46; XXII 42, 43; XXIV 51-56, 63; XXV 41-44, 77; XXVI 215, 216; XXVIII 45-47; XXIX 48; XXXII 3; XXXIII 6, 33, 36, 57, 69, 71; XXXVII 35-39; XLI 6; XLII 15; XLVI 35; XLVII 33; XLVIII 10, 17; LII 31, 48; LVII 28; LVIII 5, 8, 9, 20, 21; LIX 7; LX 12; LXII 2; LXIV 12; LXVIII 1-7, 51; LXXII 18-24; LXXXVIII 21, 22; CXI 1-5; некои негови карактеристики и дела V 11; VIII 1, 5-8, 30, 41; IX 40, 61; XV 87-99; XVII 1, 90-96; XXII 15, 52, 53; XXIV 11-16, 63; XXV 52; XXVII 79-81; XXXIII 6, 28-34, 38, 39, 50-53, 59, 60-62; XL 77, 78; XLVIII 28, 29; XLIX 1-5; LIX 6, 7; LXVI 1-5; LXXIII 1-9, 20; мигрирањето на Мухаммед а.с. во Медина XLVII 13; неговото племе Курејш ЦВИ 1-4; Мухаммед а.с. во Медина IX 101; XXXIII 13, 60; LXIII 8; Мухаммед а.с. и мухацирите IX 43-57, 100, 117, 118; XXV 4; XLVI 10; XLVIII 24-27; LVIII 12; LIX 7-9; LXIX 40-47; LXXX 1-10; LXXXI 22, 24

Мухацири IX 43-57; IX 101-117; XXV 4; LVIII 12; LIX 7-9; LXXX 1-10; LXXXI 22,24; XLVI 10; LXIX 40-47

Муслиmani XXVIII 52, 53; XLI 33; XLVIII 29

Надуеност VIII 47

Награда II 48, 85, 123, 191; III 87, 136, 144, 145; IV 93, 123; V 29, 33, 38, 85, 95; VI 84, 93, 120, 138, 139, 146, 157, 160, 164; VII 40, 41, 147, 152, 180; IX 26, 82, 95, 121; X 4, 13, 27, 52; XII 22; XIV 51; XVI 31, 96, 97; XVII 63, 98; XVIII 106; XX 15, 74-76, 127; XXI 29; XXII 50, 51; XXIV 38; XXV 15, 75; XXVII 90; XXVIII 14, 84; XXIX 7; XXX 45; XXXI 33; XXXII 17; XXXIII 24; XXXIV 4, 17, 33, 37; XXXV 36; XXXVI 54; XXXVII 39, 80, 105, 110, 121, 131; XXXIX 34, 35; XL 17, 40, 58; XLI 27, 28; XLII 40; XLV 14, 22, 28; XLVI 14, 20, 25; LII 16; LIII 31, 41; LIV 14, 35; LV 60; LVI 24;

LIX 17; LXVI 7; LXXVI 12, 22; LXXVII 44; LXXVIII 26, 36; XC 18, 19; XCI 1-10; XCII 19; XCVIII 8

Намаз II 3, 43, 45, 83, 153, 177, 238; IV 43, 100, 142, 162; V 6, 12, 58; VI 92, 162; VII 29, 31; VIII 3; IX 54, 84; XI 114; XIV 31, 37, 40; XVII 78, 110; XIX 55, 59; XX 14, 130; XXII 18; XXIV 41; XXIX 45; LXII 9-10; LXX 22-23; CVII 4-5

Накит VII 31, 32

НамераII 225

Наредба III 128, 154; IV 47; X 24; XI 40,58,66,76,82,94,101; XIII 2,31; XVI 1,2,33; XVIII 50

Народи II 213, 251; VII 34; X 19, 47-49

Народна власт II 247; III 26; IV 59, 83

Насилство LI 59

Наследство, наследник IV 7, 33, 176; V 5; VIII 75; XV 23; XIX 40, 80; XXI 89; XXVIII 58

Небеса LXVII 3; LXXXVIII 12

Неверници II 114, 161, 162, 170, 171, 210; III 11, 86-88, 106, 107, 116, 117-120, 149; IV 18, 39, 56, 167-170; V 10, 36, 37, 47, 60-63, 73, 104; VI 1, 4, 5, 29-31, 33, 37, 39-47, 49, 57, 58, 70, 109-111; VII 40, 44-50; VIII 30-36, 38, 39, 50-57; XI 106, 107, 109; XIII 31; XV 2, 3, 88; XVI 33, 34; XVIII 29, 52, 53, 100; XX 128, 129, 134, 135; XXI 44-46; XXII 19-22, 72; XXIII 63-77, 93-96; XXIV 57; XXV 40, 55; XXIX 41-43, 52-55; XXXI 6, 7; XXXVIII 1, 2; XXXIX 16, 20; XLIV 43-48; XLV 3-11; XLVII 4, 12, 18, 29, 30, 34; XLVIII 13; LI 35-47; LII 28; LVI 41-57; LXVI 9; LXIX 26-29; LXX 36-44; LXXIII 10-13; LXXVII 7-40; LXXXV 17-20; LXXXVIII 1-7; LXXXIX 21-26; XCVIII 6; CIV 4-9; CIX 1-6

Неверување VIII 55; X 12, 22, 23; XI 9, 10; XVI 53-55; XVII 67, 83; XXIX 65; XXX 33, 34, 51; XXXI 32; XXXIX 7, 8, 49-51; XLI 49-51

Незнаење VI 54; VII 199; XVI 119; XXV 63

Ноќта ел-Кадр XCVII 1-5

Неморал IV 15, 16; VI 151; LXXX 40-42; LXXXII 14

Непријател XLI 34

Непријателство II 188; XXVI 227; IV 59, 29

Неред II 27, 60; V 33, 64; VII 56, 74, 85; XXVI 151, 152; XLVII 22

Неср LXXI 23-24

Несреќа XLII 30

Нецран III 61

Нух III 33, IV 163; VI 84; VII 59; IX 70; X 71; XI 25, 89; XIV 9; XVII 3, 17; XIX 58; XXI 76; XXII 42; XXIII 23; XXV 37; XXVI 105; XXIX 14; XXXIII 7; XXXVII 75, 79; XXXVIII 12; XL 5, 31; XLII 13; L 12; LI 46; LIII 52; LIV 9; LVII 26; LXXI 1, 21, 27

Објава II 4, 23, 41, 91, 136; IV 47, 60, 162, 166, 175; V 47-49, 59, 64; II 2; VI 93; VII 196; X 94; XIII 19; XVI 24, 30, 101-102; XVII 106; XX 4; XXVI 192-193; XXXII 2; XXXVI 5; XXXIX 1-2; XL 2; XLI 2, 42; XLIV 3; XLV 2; XLVI 2; XLVII 20; LVI 80; LXXVI 23

Облаци II 164; VII 57; XIII 12; XXIV 40,43; XXVII 88; XXX 48; XXXV 9; LII 44

Оживување II 258-260; XXXII 10; L 11; LVI 47-50; LXIV 7

Озборување IV 148; XLIX 12; CIV 1

Оддаденост спрема Божјиот пејгамбер XL 10-18; LX 12

Одбојност VII 33; X 22, 23; XIII 25

Одмазда II 178, 179, 194; V 44, 45; XVI 126; XXII 60

Омраза V 8; CVIII 3

Освојување на Персија XLVIII 16

Ослободување робови II 177; IX 61; XXIV 33

Особина (морална) IV 25; V 5; XXIII 1, 5; XXIV 30; LXX 29, 35

Отпадништво од верата II 217; III 77, 86-91, 106, 177; IV 89, 90, 115, 137; V 3, 52-54; V 3; VIII 13, 14; XVI 106, 107, 112; XLVII 25-28, 31, 32; LX 11

Очајување XLI 49-51

Очигледност VI 135; XXXIX 39

Параклит LXI 6

Патници II 177, 215; IV 36; VIII 41; IX 60; XVII 26; XXX 38 ; LIX 7

Пајажина XXXIX 41

Педерастија IV 16; VII 80-82

Пејгамбер II 87, 98, 101, 108, 129, 143, 151, 214, 253, 285; III 81, 86, 101, 164, 179, 182; IV 42, 59, 64, 79-80, 83, 115, 136, 150-152, 164-165, 170; V 12, 19, 32-33, 55, 70, 83, 92, 99, 109; VI 10, 20, 34, 124, 130; VII 35, 157; VIII 13; IX 3, 13, 33, 61, 81, 128; X 47, 74; XIII 32, 38; XIV 4; XV 11; XVI 35-36; XVII 94; XXII 75; XXIV 54, 63; XXV 7, 20; XXXV 1; XL 78; XLIV 5; LI 52; LVII 25; LVIII 21-22; LXI 6; LXXII 27

Пештера и нејзините жители 9-22,25,26

Племиња IV 89, 90; XLIX 13

Плоден дожд XXXI 34; XLII 28; LVII 20

Победа III 13, 110, 111, 121-128; VIII 19, 42-45; XXXIII 26, 27

Побожност VI 63,64; VII 55, 205, 206; XI 23; XXI 89, 90; XII 34, 35,54; XXIII 1, 2; XXIV 30; XXVIII 83; XXXI 1, 19

Побратимување II 83; III 103; XLIX 10, 13

Повик во вера III 7, 41; IV 103; V 91; VI 68-70, 90, 126; VII 2, 63; VIII 2, 45, 57; XI 114; XII 104; XIII 19, 28; XV 6, 9; XVI 44 XVII 46; XVIII 101; XX 3, 99, 113,124; XXI 2, 7, 10, 48, 50; XXII 36, 40; XXIII 71; XXIX 45; XXXIII 41; XXXVI 11, 69; XXXVIII 1, 8, 49, 87; XXXIX 22, 23; XL 13; XLIII 5; L 37 ; LI 55; LII 29; LIV 17; LVII 16; LXIII 9; LXV 10; LXIX 12; LXXIV 49, 54; LXXVI 25; LXXX 11-12; LXXXVII 9-10

Поврзаност III 200

Поети XXVI 224-227

Поздрав (селама) VI 127; VIII 61; X 9, 10; XIII 24; XIX 62; XXI 102; XXV 63; XXXIII 44; XXXIX 73; LVI 26

Повик во борба и на оружје II 58, 59, 154, 190-195, 216-218; 244, 246, 247, 249-252, 261; IV 74-78, 84; VIII 20-26, 39, 40, 46-48, 55-57, 59, 60, 65, 66; IX 7-16, 19-22, 29, 121, 123; XVI 110; XXII 39, 40, 58; XXIX 67; XXXIII 21, 22, 25; LXVII 4-7, 20-24, 35; XLVIII 4, 7, 18-27; LVII 10, 25; LIX 2-5, 11-14; LXI 4, 10-13

Повик во вера XVI 125

Покајание II 37, 54, 128, 160, 222, 279; III 86-90, 128, 135, 136; IV 16-18, 26, 27, 64, 110, 146; V 34, 39, 40, 71, 74; VI 54; V 143, 153, 168, 174; IX 3, 5, 11, 14, 15, 27, 74, 102, 104, 106, 112, 117, 118, 126; XI 3-5, 52, 61, 75, 88, 90, 112; XIII 27, 30; XVI 119; XVII 25; XIX 60; XX 82, 122; XXIV 5, 10, 31; XXV 70, 71; XXVIII 67; XXX 31, 33, 41; XXXI 15; XXXII 21; XXXIII 24, 73; XXXIV 9; XXXVIII 1, 24, 30, 34, 44; XXXIX 8, 17, 54-59; XL 3, 7, 13; XLII 10, 13, 25; XLIII 48; XLVI 15, 27; XLIX 11, 12; L 8, 32, 33; LVIII 13; LX 4; LXVI 4, 5, 8; LXXXV 10; CX 3

Помагаќи (Енсари) VIII 72; IX 100, 117

Помагање V 2; VIII 73; IX 71

Поправање на односите меѓу луѓето XLIX 9, 10

Пораз III 139-161, 165-175, 195-197

Порези VI 141; VIII 41; IX 29; LVIII 13

Пост II 183-185, 187

Посинување XXXIV 4

Последици од постапките IV 123-124; VI 160; XVII 13; XCIX 8

Послушност XXVI 151, 152

Посредување XLIX 9, 10

Потоп VI 6; XI 37-48; LIV 9-14; LXIX 11,12

Постапка спрема непријателот V 3, 36-37; XLI 34-35; XLII 41-42; LX 7, 9

Полигамија IV 3; VII 85

Праведност VI 152; VII 29; XLIX 9; LX 8

Правоверни (вистински верници) II 135; III 67,95; IV 125; VI 79, 161; X 105; XVI 120-123; XXII 31; XXX 30; XCVIII 4

Предавство IV 98, 99; XIII 42; XVI 45-47

Предност (давање предност) V 101; XLIX 12

Преферирање (давање предност) II 228,237,253; III 162,163; IV 32,34,95,96; VI 83,123,129,132,165; VIII 2-4; IX 20; XII 76; XVI 71,75,76; XVII 21,55; XX 75; XXI 71,73; XXXIII 66-68; XXXIV 31-33; XLIII 32; XLVI 19; LVII 10; LVIII 11

Прекумерност VII 31

Препелица и мана II 57; VII 160; XX 80

Презир IV 173

Пријателство III 28, 118; IV 33, 144; V 51, 55-58; IX 71; XXXIII 6; LX 1, 7-9

Примери II 17-20;26,171,174,261,264-266; III 59,117; VI 122; VII 40,58,176; X 24; XI 24; XIII 17; XIV 18, 24-26; XVI 60, 74-76,92,112; XVII 48,89; XVIII 32-45, 54; XXII 73; XXIV 34,35,39,40; XXV 9, 33, 39; XXIX 41,43; XXX 27,28,58; XXXVI 13- 27, 78-81; XXXIX 27-29; XLI 39; XLIII 8, 17,56,57,79; XLV 23; XLVII 3, 10, 15, 38; XLVIII 29; LVII 20; LIX 15, 16, 21; LXII 5; LXIII 4; LXVI 10-12,22; LXVIII 17-33; LXXIV 31

Припишување здружник на Бога III 151; IV 36, 48; 116; V 72; VI 19, 22-24, 64, 78- 81, 88, 94, 100, 106-107, 163, 190; X 18; XII 38; XIII 33; XVI 27; XVII 111; XVIII 52; XXII 17; XXVIII 62; XXX 31; XXXI 13, 15; XXXV 40; XXXIX 65, 67; XL 12, 42; XLIII 15; LII 43

Пристрасност III 73; IX 114

Природа или карактер XVI 68,69

Првиот грев II 35-39; VII 19-27; XX 115-124

Прогонувања од родниот крај II 84, 85; LX 8, 9

Пропаст на светот VII 187; XV 85; XVI 77; XVIII 21; XIX 75; XXII 1, 2, 7, 55; XXV 11; XXX 12, 55; XXXI 34; XXXIII 63; XL 46; XLI 50; XLIII 61, 66; XLVII 18; LIV 1, 36; LXXIX 42-46

Проституција XXIV 26

Протерувања од родниот крај II 84,85; LX 8,9

Прошка на луѓето II 173, 182,185, 225,267; III 28; IV 16,22,23; V 3, 89, 93; VI 54,55,119,145; XVI 106, 119XXIV 4,5,33 LXXIII 20

Прошка на гревовите III 159; IV 27,28,98,99; VII 199; XI 11; XXXIX 53; LIII 32; LXIV 14

Птица XXVII 20-28; CV 1-5

Пчела XVI 68, 69

Рамазан II 183-185, 187

Расипаност II 188

Расипништво VI 141; XVII 26,27, 29

Расправа II 67, 139, 150,176, 197, 213, 253, 258,285; III 19,20,61,65,66,75,103,105,152; IV 59,107,109,115,150,151; VI 25,80,121,153,159,164; VII 71; VIII 6,43,46; X 19,93; XI 32, 74,110; XIII 13; XVI 64, 125; XVII 53; XVIII 54, 56; XXII 3,8,67-69; XXIV 76; XXVIII 4; XXIX 46; XXX 31, 32; XXXI 20; XL 4,5,35,37,56,69; XLI 45; XLII 10, 13-16, 35; XLIII 57-59, 63,65; XLV 17; LVIII 1; XCVIII 4;

Разум XVI 78

Реторика VI 112; LV 1-4

РечXIV 24-26; XLI 21

Роб II 221; IV 24,25,36; V 89; IX 60; XVI 71; XXIII 1,6; XXIV 33; XXXIII 50; XLVII 4; LVIII 3,4; LXX 30,35

Робови II 177

Роднина II 83, 177, 180, 215; IV 7,8,33,36,135; V 106; VI 152; VIII 41; IX 113; XVI 90; XVII 26; XXIV 22; XXVI 214; XXX 38; XXXIII 6; XXXV 18; XLII 23; LIX 7; XC 12-15

Родители XVII 23,24; XXIX 8; XXXI 14,15; XLVI 15-18

Себа XXVII 22; XXXIV 15; XLVI 27

Сабат II 65; IV 47, 154; VII 163; XVI 124; XVII 101

Сабејци II 62; V 69; XXII 17

Сафа II 158, 196

Салих VII 65,73; XI 61,89; XXVI 142; XXVII 45; LIV 24; LXXXXIX 9

Самири XX 85

Самоодговорност V 105; VI 104,164; XVII 15; XXVII 74,75; XXIX 6; XXXIV 25,42; XXXIX 7

Самоубиство IV 29

Свештеници V 63,82; IX 34; XXXII 24

Свети книги II 78, 113, 121, 159; III 73,113,114; XIII 38; XXIX 46

Сведоштво II 140,181, 204,282,283; IV 6, 15, 135; V 8, 106- 108; VI 19, 130,150; VII 37, 172; XI 17; XXIV 4, 6-9,23,24; XXV 72; XLI 20-22; LXV 2; LXX 33, 35

Селсебил LXXVI 18

Себичност V 105; XVII 100

Семејство II 215; IV 36; VI 151; VIII 41, 72, 75; XIII 23, 38; XVI 90; XVII 23, 24, 26; XXV 54; XXIX 8; XXXI 14; XXXIII 4, 6; XL 8; XLII 23; XLVI 15-18; LII 21; LVIII 2; LXIV 14, 15; CVIII 3

Семуд VII 65,73; IX 70; XI 61; XIV 9; XVII 59; XXII 42; XXV 38; XXVI 141; XXVII 45; XXIX 38; XXXVI 14; XXXVIII 13; XL 31; XLI 13, 17; L 12; L 43; LIII 51; LIV 23; LXIX 4-5; LXXXV 18; LXXXIX 9; XCI 11

Серафим LXXIV 8

Сирачиња II 83, 177,220; IV 2,3,5,6,8-10,36,127; VI 152; XVII 34; LXXXIX 16, 17; XC 12-15; XCIII 1-9; CVII 1,2

Скромност XXIV 30; XXV 63; XXXI 18

Сиромашни II 155,156,177,273; XVII 26,28; XXIV 32; LXXX 1-12

Следбеници на Книгата III 69-72

Слон CV 1-5

Смрт III 143; IV 78; XXI 34, 35; LXII 8; LXVII 2; LXIX 8 Sovest VI 152; VII 200-202; L 16

Совпаѓање на мисли и дела IV 114

Сојузништво III 200

Солидарност XLIX 9, 10

Сомилост II 83; III 134

Сопственост II 29; VIII 1, 41; IX 111; X 55, 56; XXIV 29

Сон XXXIX 42

Спас и среќа II 189; XXII 77; LXII 10; XCII 1-7; XCIV 1-6

Сплетка II 102, 191, 193, 217; III 7; IV 91, 101; V 41, 49, 71; VI 23, 53, 111, 112, 121; VII 27, 155; VIII 25, 28, 39, 73; IX 47-49, 126; X 83, 85; XVI 110; XVII 60, 73; XX 40, 85, 90, 131; XXI 35, 111; XXII 11, 53; XXIII 97, 98; XXIV 63; XXV 20; XXVII 47; XXIX 2, 3, 10; XXXIII 14; XXXVII 63; XXXVIII 24, 34; XXXIX 49; XLI 36; XLIV 17; LI 13, 14; LIV 27; LVII 14; LX 5; LXIV 31; LXXXV 10

Срамота IV 148

Срце XVI 78; VII 43; X 57; XIII 27,28; XXIII 78; XXXII 9; XXXIII 4

Срдечност IV 28; XVII 53; XXVI 130,131; XXXIII 48

Среќа и спас II 189; XXII 77; LXII 10; XCII 1-7; XCIV 1-6

Среќници III 106, 107; VII 42,43; X 25,26; XI 108; XV 45- 48; XVIII 107,108; XXI 101-103; XXII 23,24; XXV 24; XXXI 8,9; XXXII 15-17; XXXV 33; XXXVI 54-58; XXXIX 73-75; XLIV 51-57; XLVII 15; LII 17-20; LV 46-47; LXIX 19-24; LXXVI 11-22; LXXVII 41-44; LXXVIII 31-36; LXXXIII 22-28; LXXXVIII 8-16

Старост XVI 70

Став II 193; III 85; IV 89; V 33, 34, 51; VIII 55-57; IX 5, 23, 24, 29, 113, 114, 73, 123; XXVIII 86; XLVII 4; LVIII 22, 5; LX 1, 2, 4, 13; LXVI 9; LXVIII 8,9; LXXI 26

Страст III 14; IV 135; XXVIII 50; XXX 29; XXXVIII 26;

Сомневање II 147; VI 116; X 36, 94,95; XXII 11; XXXIV 51-54; XLIX 12

Создавање II 29; III 190; VII 29; XI 7; XIII 3-5; XVI 4- 14,65-67,79-81; XXI 30-32; XXII 5; XXIX 19, 20, 40; XXXI 10; XXXV 27, 28; XL 57; XLI 9- 12; XLVI 3; L 38; LIV 49, 50; LVII 4; LXV 12; LXXVI 27-29; LXXVIII 6, 7

Создавање од ништо VII 29

Стекнување заработка и доброволен избор на дела

II 90; IV 111; V 105; VI 70; VII 172, 173; X 44, 108, 109; XI 21, 101; XIII 11; XVII 15-17, 84; XVIII 7,8,29,58,59; XXIII 62; XXIX 3; XXXIII 72; XXXV 18; XL 9; XLI 46; XLII 20; XLV 15, 21, 22; XLVI 19; LIII 31, 38-41; LXV 7; LXVII 1, 2; LXXIV 38, 55, 56; LXXVI 29-31; LXXXI 29; XC 10; XCI 7-10; XCII 12, 13;

Судено и одредено (од Бога) III 145, 154; VI 2, 35; VII 34; VIII 17; X 49; XI 6; XIII 31; XIV 4; XV 4,5; XVI 37; XVII 58; XXIII 43; XXVII 74,75; XXXIII 38; XXXIV 3; XXXV 8, 11; XXXVI 7-10; XXXVII 96; XLII 8; LIV 51-53; LVII 22; LIX 3; LXV 3; LXXI 4; LXXII 25-28; VII 178,179; XVI 36; XXXII 13

Судење по правда II 286; IV 58-60; V 8, 41, 45-48; VI 152; VII 29; XXI 112; XXXV 18; XXXVI 19; XXXIX 9, 46; LIII 39, 40; LXV 7

Сулејман II 102; VI 84; XXI 78,79,81,82; XXVII 15- 44; XXXIV 12-14, 15-21; XXXVIII 30-40

Сурла VI 73; XVIII 99; XX 102; XXIII 101; XXVII 87; XXXVI 51; XXXIX 68; L 20; LXIX 13-15; LXXVIII 18; LXXIX 6-8; LXXX 33-37

Тагут II 256, 257; IV 51, 60, 76; V 60; XVI 36; XXXIX 17

Тајни здруженија LVIII 8, 10

Талут II 247-251

Толеранција II 62, 82, 109, 139, 256; III 20, 64, 73, 113, 114, 199; IV 162; V 44, 46-48, 69; VI 52, 53, 68, 69, 108; VII 87; X 99, 100; XX 130; XXII 40, 67- 69; XXV 63; XXIX 46; XXXI 15; XXXIII 48; XXXIX 3; XLII 15; XLV 14; XLVI 13, 14; LVI 13, 14; LXXIII 10; CIX 1-6

Трговина II 198; IV 29; LXII 10, 11; LXXXIII 1-3

Тројство IV 171; V 73; VI 151

Трпеливост II 45, 103, 155-157, 177; III 15-17, 200; XVI 126-128; XX 130; XXI 85; XXII 34, 35; XXVIII 54, 79, 80; XXIX 58, 59; XXXI 17; XL 55; L 39; LXXIII 10; LXXVI 24; XC 17; CIII 1-3

Чад XLI 11; XLIV 10, 11

Чест XXXV 10

Чесност XXXIII 1, 5, 7-7, 70; XXIV 33; LXX 29-31

Чистота XXII 29; XLVIII 27; LXXIV 1-4

Чистење XXIII 1-3

Чисто срце 70, 71

Човек II 28-33, 213; IV 1, 28; VI 98; VII 29, 189; X 19; XV 26-35; XVI 4-18, 65-67, 78, 80, 81; XVII 11, 67-70, 83; XVIII 54; XX 123; XXI 37; XXII 5, 11; XXIII 12-14, 17-22; XXVII 62; XXIX 65; XXX 36, 41, 54; XXXI 20,

29; XXXII 7-9; XXXIII 72; XXXV 11-13, 15, 27, 28; XXXVI 77; XXXVIII 71-74; XXXIX 6, 49; XL 64, 67; XLII 48; XLV 12, 13; XLIX 13; LXX 19-21; LXXVI 1-4; LXXVIII 8-16; LXXIX 27-33; LXXX 17-22; LXXXVI 5-10; LXXXIX 15, 16; XC 1-11; XCV 1-8; C 6, 7

Чување од лоши дела XXIII 1, 3-4; XXIV 60; XXV 72, 75

Убаво однесување II 104; IV 86; XVII 53; XXIV 27, 28, 58, 59, 61, 62; XXXI 18, 19; LVIII 11

Убиство V 27-31, 33; XVII 31; LX 12; II 178; IV 29, 92, 93; V 32; VI 151; XVII 33; XXV 68; XXXIII 58

Успех V 10,102; VI 135; XIV 24-27; XV 24; XVII 36; XX 114; XXXIX 39, 40; LX 7; XCVI 1-7

Узејр IX 70

Узат LIII 19

Ухуд LXXXV 4

Фараон II 49; III 11; VIII 52-54; X 75-92; XI 96-99; XIV 6; XVII 101; XX 24, 42-73, 77-79; XXVI 10-66; XXVII 12-14; XXVIII 3-9, 32-42; XXIX 39, 40; XXXIII 12; XL 23-29, 30-34, 36, 37, 45, 46; XLIII 46-55; XLIV 17, 30, 31; L 12, 13; LI 38-40; LIV 41, 42; LXVI 11; LXIX 9, 10; LXXIII 15, 16; LXXXIX 15-25; LXXXV 17, 18; LXXXIX 6, 10

Хабил и Кабил V 27-32

Хава IV 1

Хац XXII 67, 28, 34; II 158, 189, 196-200, 203; III 96, 97; V 1, 2, 94-96; XXII 25, 27, 29

Халифа II 30; VII 74; X 14, 73; XXIV 55; XXXVIII 26; LVII 7

Хаман XXVIII 6; XXIX 39; XL 24, 36

Харун II 248; IV 163; VI 84; VII 122, 142; X 75; XIX 28; XX 30, 70, 90; XXI 48; XXIII 45; XXV 35, 36; XXVI 13; XXVIII 34; XXXVII 114, 120

Харут и Марут II 102

Хиџр XV 80-84

Хигиена VII 31

Храна II 168, 172, 173; III 93, 94; IV 160; V 1, 3-5, 87, 88, 93, 96; VI 118, 119, 121, 140, 142-146, 150

Худ: VII 65-72; XI 50-60; XXVI 123-140; XLVI 21- 26

Хунејн IX 25-27

Цалут II 249-251

Цамија II 191-217; II 114, 187; V 2; VII 29, 31; VIII 34; IX 7, 17-19, 107-110; XXII 25, 39, 40; XLVIII 25 27; LXXII 18

Цехеннем II 23, 24; III 12, 106; IV 56; VII 36, 38-41; VIII 36, 37; IX 34, 35; XI 119; XIII 18; XIV 16, 17; XV 43, 44; XX 127; XXI 98-100; XXII 19-22; XXV 11-14; XXXII 20; XXXVII 36, 37; XXXVII 62-70; XXXVIII 55-64; XXXIX 16, 24, 25, 47, 48, 60, 72, 72; XL 49, 50, 70-76; XLII 44, 45; XLIV 43-50; XLV 10; XLVII 15; L 30; LII 11-16; LV 37, 39, 41, 43, 44; LVI 41-56; LXVI 6, 7; LXVII 6-11; LXXIV 26-37; LXXVI 4; LXXVIII 21-30; LXXXVIII 1-7; LXXXIX 23; CIV 1-9

Ценнет II 25; III 15; IV 57; V 85; VII 42-53; VIII 4; IX 72; X 9, 10; XIII 20-24, 35; XIV 23; XV 45- 50; XVI 30-32 XVIII 31; XIX 60-65; XX 76; XXI 101-103; XXII 14, 23; XXIII 8-11; XXV 15, 16, 24, 75, 76; XXIX 58; XXX 15; XXXI 8, 9; XXXIV 37; XXXV 33-35; XXXVI 55-58; XXXVII 40-61; XXXVIII 49-55; XXXIX 20, 73- 75; XL 8; XLI 30-32; XLIII 69-73; XLIV 51- 57; XLVII 5, 6, 12, 14-16; L 31-35; LII 17-28; LIV 54, 55; LV 46-78; LVI 1-40; LVII 21; LXI 12; LXXVI 5-22; LXXVIII 31-38; LXXXIII 23- 36; LXXXXXXV 11; LXXXVIII 1, 2, 8-16; XCVIII 8

Цибрил II 97-99; XVI 102; XX 96; XXVI 193-195; LIII 5-10; LXVI 4; LXXXI 19-21

Цихад IV 94; VIII 58; IX 36, 38,-52; XLVIII 16, 17

Цини VI 100, 128, 130; VII 38; XI 119; XV 27; XXIII 70; XXVII 39, 40; XXXIV 46; XXXVII 158-166; XXXVIII 36-38; XLI 25, 29; XLVI 18, 29, 30; LI 56; LV 15, 33, 35, 37, 39, 41; LXXII 1-17; CXIV 1-6

Шехиди II 23, 133, 134, 282; III 99, 140; IV 69, 135; V 8, 44; VI 144, 150; XXII 78; XXIV 4, 6, 13; XXXIX 69; LVII 19

Шейтани II 102; IV 118-120; VII 12-18, 201; XV 16-18; XVI 98-100; XVII 27, 53; XVIII 50, 51; XIX 68-72, 83; XX 120; XXIV 21; XXV 29; XXVI 210-212; XXXV 6; XXXVI 60, 62; XXXVII 6-10; XLI 25; XLIII 37-39; XLVII 25; LVIII 10, 19; LIX 15, 16; LXVII 5

Шеријат II 83, 102, 103, 154-157, 261-265; IV 58; XVII 37; XXIII 96; XXIV 27-31, 33, 58-61; XXV 72; XXXI 14, 15, 19; XLI 34; XLII 40; XLVI 15-17; XLIX 10-13; LVIII 9, 11; LXX 32

Шкртост III 180; IV 37, 128; IX 34, 35; XVII 29, 100; XXV 67; XLVII 36-38; LIII 32-37, 39-41; LVII 23, 24; LIX 9; LXIV 16; LXX 15-18; XCII 8-11; CIV 1-4

﴿فَهَذَا نِسْمُ الشُّرُورِ وَبَيَانُ الْمَكْرِ وَالْمَدِينِ مِنْهَا﴾

الشُّورَة	دُفْعَر	الْفَتْحَة	الشُّورَة	دُفْعَر	الْفَتْحَة
الْفَائِخَة	١	١	العَنْكَبُوت	٢٩	٥٦٩
البَقَرَة	٢	٢	الرُّوم	٣٠	٥٨٠
آلِ عِمْرَان	٣	٦٥	لُقْمَانَ	٣١	٥٩٠
النِّسَاء	٤	١٠٢	السَّجْدَة	٣٢	٥٩٦
الْأَنْعَام	٥	١٤٠	الأَحْزَاب	٣٣	٦٠١
الأَعْرَاف	٦	١٦٩	سَبَا	٣٤	٦١٥
الأنْفَال	٧	٢٠٢	فَاطِر	٣٥	٦٢٥
التَّوْبَة	٨	٢٣٩	يَس	٣٦	٦٣٣
يُونُس	٩	٢٥٢	الطَّهَات	٣٧	٦٤٢
هُود	١٠	٢٧٩	ص	٣٨	٦٥٨
يُوسُف	١١	٢٩٩	الرُّؤَس	٣٩	٦٦٨
الرَّعْد	١٢	٣٢١	غَافِر	٤٠	٦٨١
إِبْرَاهِيم	١٣	٣٤٠	فُصِّلَت	٤١	٦٩٥
الحِجَر	١٤	٣٤٩	الشُّورَى	٤٢	٧٠٤
التَّحِل	١٥	٣٥٨	الرَّخْرَف	٤٣	٧١٣
الإِسْرَاء	١٦	٣٦٨	الدَّخَان	٤٤	٧٢٤
الكهف	١٧	٣٨٨	الْجَانَّة	٤٥	٧٢٩
مَرْيَم	١٨	٤٠٦	الأَحْقَاف	٤٦	٧٣٥
طه	١٩	٤٢٥	مُحَمَّد	٤٧	٧٤١
الْأَنْبِيَاء	٢٠	٤٣٧	الْفَتْح	٤٨	٧٤٨
الحَج	٢١	٤٥٣	المُحْجَرَات	٤٩	٧٥٤
المُؤْمِنُون	٢٢	٤٦٧	ق	٥٠	٧٥٨
الشُّور	٢٣	٤٨١	الذَّارِيَات	٥١	٧٦٣
الفُضْرَان	٢٤	٤٩٤	الطُّور	٥٢	٧٦٨
الشُّعْرَاء	٢٥	٥٠٨	النَّجْم	٥٣	٧٧٣
النَّمْل	٢٦	٥١٩	القَمَر	٥٤	٧٧٨
القَصَص	٢٧	٥٣٩	الرَّحْمَن	٥٥	٧٨٤
	٢٨	٥٥٣	الْوَاقِعَة	٥٦	٧٩٠

﴿فَهَذَا اسْمُهَا الشُّورُ﴾ وَبَيَانُ الْمَكِّيِّ وَالْمَدَنِيِّ مِنْهَا ﴿﴾

الشُّورَةُ	دُفْعُهُ	الْهُجُوعَةُ	الشُّورَةُ	دُفْعُهُ	الْهُجُوعَةُ
الحديد	٥٧	٧٩٧	سَنِيَّة	٨٦	٨٩٤
المجادلة	٥٨	٨٠٣	سَنِيَّة	٨٧	٨٩٦
الحشر	٥٩	٨٠٨	سَنِيَّة	٨٨	٨٩٧
الممتحنة	٦٠	٨١٣	سَنِيَّة	٨٩	٨٩٩
الصف	٦١	٨١٧	سَنِيَّة	٩٠	٩٠٢
الجمعة	٦٢	٨١٩	سَنِيَّة	٩١	٩٠٣
المنافقون	٦٣	٨٢١	سَنِيَّة	٩٢	٩٠٥
التغابن	٦٤	٨٢٣	سَنِيَّة	٩٣	٩٠٦
الطلاق	٦٥	٨٢٦	سَنِيَّة	٩٤	٩٠٧
التحريم	٦٦	٨٢٩	سَنِيَّة	٩٥	٩٠٨
الملك	٦٧	٨٣٢	مَكِّيَّة	٩٦	٩٠٩
القلم	٦٨	٨٣٦	مَكِّيَّة	٩٧	٩١٠
الحاقة	٦٩	٨٤١	مَكِّيَّة	٩٨	٩١١
المعارج	٧٠	٨٤٦	مَكِّيَّة	٩٩	٩١٢
نوح	٧١	٨٤٩	مَكِّيَّة	١٠٠	٩١٣
الجن	٧٢	٨٥٢	مَكِّيَّة	١٠١	٩١٤
المزمل	٧٣	٨٥٦	مَكِّيَّة	١٠٢	٩١٥
المدثر	٧٤	٨٥٩	مَكِّيَّة	١٠٣	٩١٦
القيامة	٧٥	٨٦٣	مَكِّيَّة	١٠٤	٩١٦
الإنسان	٧٦	٨٦٧	سَنِيَّة	١٠٥	٩١٧
المرسلات	٧٧	٨٧٠	مَكِّيَّة	١٠٦	٩١٧
التبايا	٧٨	٨٧٤	مَكِّيَّة	١٠٧	٩١٨
التازعات	٧٩	٨٧٧	مَكِّيَّة	١٠٨	٩١٨
عبس	٨٠	٨٨١	مَكِّيَّة	١٠٩	٩١٩
التكوير	٨١	٨٨٤	مَكِّيَّة	١١٠	٩١٩
الانفطار	٨٢	٨٨٦	مَكِّيَّة	١١١	٩٢٠
الطققين	٨٣	٨٨٨	مَكِّيَّة	١١٢	٩٢٠
الانشقاق	٨٤	٨٩١	مَكِّيَّة	١١٣	٩٢١
البروج	٨٥	٨٩٣	مَكِّيَّة	١١٤	٩٢١
			الطارق		
			الأعلى		
			الغاشية		
			الفجر		
			البلد		
			الشمس		
			الليل		
			الضحى		
			الشرق		
			الذين		
			العلق		
			القدر		
			البينة		
			الزلزلة		
			العاديات		
			القارعة		
			التكاثر		
			العصر		
			الهجرة		
			الفيل		
			قريش		
			الماعون		
			الكوثر		
			الكافرون		
			النصر		
			المسد		
			الإخلاص		
			الفلق		
			الناس		

СОДРЖИНА

СУРА I		СУРА XIX	
<i>Ел-Фатиха</i> (Отвор)	1	<i>Мерјем</i> (Мерјем)	425
СУРА II		СУРА XX	
<i>Ел-Бекара</i> (Крава)	2	<i>Та-ха</i> (Та-ха)	437
СУРА III		СУРА XXI	
<i>Али Имран</i> (Семејството Имраново)	65	<i>Ел-Енбија</i> (Пејгамбери)	453
СУРА IV		СУРА XXII	
<i>Ен-Ниса</i> (Жени)	102	<i>Ел-Хаџи</i> (Хаџ)	467
СУРА V		СУРА XXIII	
<i>Ел-Маида</i> (Софра)	140	<i>Ел-Му'минун</i> (Верници)	481
СУРА VI		СУРА XXIV	
<i>Ел-Ен'ам</i> (Добиток)	169	<i>Ен-Нуур</i> (Светлина)	494
СУРА VII		СУРА XXV	
<i>Ел-А'раф</i> (Бедеми)	202	<i>Ел-Фуркан</i> (Разделувач)	508
СУРА VIII		СУРА XXVI	
<i>Ел-Енфал</i> (Плен)	239	<i>Еш-Шуара</i> (Поети)	519
СУРА IX		СУРА XXVII	
<i>Еш-Тевбе</i> (Покајание)	252	<i>Ен-Немл</i> (Мравки)	539
СУРА X		СУРА XXVIII	
<i>Јунус</i> (Јунус)	279	<i>Ел-Касас</i> (Кажувања)	553
СУРА XI		СУРА XXIX	
<i>Худ</i> (Худ)	299	<i>Ел-Анкебуџ</i> (Пајажина)	569
СУРА XII		СУРА XXX	
<i>Јусуф</i> (Јусуф)	321	<i>Ер-Руум</i> (Византијци)	580
СУРА XIII		СУРА XXXI	
<i>Ер-Р'ад</i> (Гром)	340	<i>Лукман</i> (Лукман)	590
СУРА XIV		СУРА XXXII	
<i>Ибрахим</i> (Ибрахим)	349	<i>Ес-Сеџде</i> (Сеџде)	596
СУРА XV		СУРА XXXIII	
<i>Ел-Хиџр</i> (Ел-Хиџр)	358	<i>Ел-Ахзаб</i> (Сојузници)	601
СУРА XVI		СУРА XXXIV	
<i>Ен-Нахл</i> (Пчела)	368	<i>Сабе</i> (Сабе)	615
СУРА XVII		СУРА XXXV	
<i>Ел-Исра</i> (Патување ноќе)	388	<i>Фатх</i> (Создател)	625
СУРА XVIII		СУРА XXXVI	
<i>Ел-Кехф</i> (Пештера)	406	<i>Ја-син</i> (Јасин)	633
		СУРА XXXVII	
		<i>Ес-Сафат</i> (Редици)	642

СУРА XXXVIII		СУРА LVIII	
<i>Сад</i> (Сад)	658	<i>Ел-Муџаделе</i> (Расправа)	803
СУРА XXXIX		СУРА LIX	
<i>Ез-Зумер</i> (Дружини)	668	<i>Ел-Хаџр</i> (Протерување)	808
СУРА XL		СУРА LX	
<i>Гафир</i>	681	<i>Ел-Мумџехина</i>	
СУРА XLI		(Проверена)	813
<i>Фуссилей</i> (Потенко)	695	СУРА LXI	
Објаснување)		<i>Ес-Сафф</i> (Редови)	817
СУРА XLII		СУРА LXII	
<i>Еш-Шуара</i> (Договарање)	704	<i>Ел-Џум'а</i> (Џума)	819
СУРА XLIII		СУРА LXIII	
<i>Ез-Зухруф</i> (Накит)	713	<i>Ел-Мунафикуун</i>	
СУРА XLIV		(Дволични)	821
<i>Ед-Духан</i> (Чад)	724	СУРА LXIV	
СУРА XLV		<i>Еј-Теџабун</i> (Меѓусебна	
<i>Ел-Џасие</i> (На колена)	729	измама)	823
СУРА XLVI		СУРА LXV	
<i>Ел-Ахкаф</i>	735	<i>Еј-Талак</i> (Развод на брак)	826
СУРА XLVII		СУРА LXVI	
<i>Мухаммед</i> (Мухаммед)	741	<i>Еј-Тахрим</i> (Забрана)	829
СУРА XLVIII		СУРА LXVII	
<i>Ел-Фејх</i> (Победа)	748	<i>Ел-Мулк</i> (Власт)	832
СУРА XLIX		СУРА LXVIII	
<i>Ел-Хуџураји</i> (Соби)	754	<i>Ел-Калем</i> (Калем)	836
СУРА L		СУРА LXIX	
<i>Каф</i> (Каф)	758	<i>Ел-Хакк</i> (Час неизбежен)	841
СУРА LI		СУРА LXX	
<i>Ез-Заријаји</i> (Дувачи)	763	<i>Ел-Ме'ариџ</i> (Степени)	846
СУРА LII		СУРА LXXI	
<i>Еј-Тур</i> (Тур)	768	<i>Нух</i> (Нух)	849
СУРА LIII		СУРА LXXII	
<i>Ен-Неџм</i>	773	<i>Ел-Џин</i> (Џинови)	852
СУРА LIV		СУРА LXXIII	
<i>Ел-Камер</i> (Месечина)	778	<i>Ел-Муземмил</i> (Завиткан)	856
СУРА LV		СУРА LXXIV	
<i>Ер-Рахман</i> (Милостивиот)	784	<i>Ел-Мудессир</i> (Покриен)	859
СУРА LVI		СУРА LXXV	
<i>Ел-Вакиа</i> (Случка)	790	<i>Ел-Кијаме</i> (Пропаст на	
СУРА LVII		светот)	863
<i>Ел-Хадид</i> (Железо)	797		

СУРА LXXVI		СУРА XCV	
<i>Ел-Инсан</i> (Човек)	867	<i>Ей-Тин</i> (Смоква)	908
СУРА LXXVII		СУРА XCVI	
<i>Ел-Мурселай</i> (Испратени)	870	<i>Ел-Алек</i> (Грушка)	909
СУРА LXXVIII		СУРА XCVII	
<i>Ен-Небе'</i> (Кажување)	874	<i>Ел-Кадр</i> (Кадр)	910
СУРА LXXIX		СУРА XCVIII	
<i>Ен-Назиай</i> (Оние кои кинат)	877	<i>Ел-Бејјине</i> (Јаснотија)	911
СУРА LXXX		СУРА XCIX	
<i>Асбесе</i> (Се намурти)	881	<i>Ез-Зилзал</i> (Земјотрес)	912
СУРА LXXXI		СУРА C	
<i>Ей-Теквир</i> (Помрачување)	884	<i>Ел-Адијай</i> (Тркачи)	913
СУРА LXXXII		СУРА CI	
<i>Ел-Инфијар</i> (Расцеп)	886	<i>Ел-Кари'аиу</i> (Удар)	914
СУРА LXXXIII		СУРА CII	
<i>Ел-Муџаффифун</i> (Скратувачи)	888	<i>Ей-Текасур</i> (Заработувачка)	915
СУРА LXXXIV		СУРА CIII	
<i>Ел-Инишак</i> (Цепење)	891	<i>Ел-'Аср</i> (Столетие)	916
СУРА LXXXV		СУРА CIV	
<i>Ел-Буруџ</i> (Свезди)	893	<i>Ел-Хумезе</i> (Потсмевање)	916
СУРА LXXXVI		СУРА CV	
<i>Ей-Тарик</i> (Деница)	894	<i>Ел-Фишл</i> (Слон)	917
СУРА LXXXVII		СУРА CVI	
<i>Ел-А'ла</i> (Севишен)	896	<i>Ел-Курејш</i> (Курејш)	917
СУРА LXXXVIII		СУРА CVII	
<i>Ел-Гашија</i> (Поклопи)	897	<i>Ел-Маун</i> (Милосрдие)	918
СУРА LXXXIX		СУРА CVIII	
<i>Ел-Феир</i> (Зора)	899	<i>Ел-Кевсер</i> (Изобилие)	918
СУРА XC		СУРА CIX	
<i>Ел-Белед</i> (Град)	902	<i>Ел-Кафируун</i> (Неверници)	919
СУРА XCI		СУРА CX	
<i>Еш-Шемс</i> (Сонце)	903	<i>Ен-Наср</i> (Помош)	919
СУРА XCII		СУРА CXI	
<i>Ел-Лејл</i> (Ноќ)	905	<i>Ел-Месед</i> (Пламен)	920
СУРА XCIII		СУРА CXII	
<i>Ед-Духа</i> (Утро)	906	<i>Ел-Ихлас</i> (Чистота)	920
СУРА XCIV		СУРА CXIII	
<i>Еш-шерх</i> (Широкоградност)	907	<i>Ел-Фелек</i> (Мугра)	921
		СУРА CXIV	
		<i>Ен-Нас</i> (Луѓе)	921

إِنَّ وَدَاعَ الشُّوْكَانِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوْقَافِ وَالْدَّعْوَةِ وَالْإِسْلَامِ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

إطباعاً المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذ يسرّها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمة معانيه إلى اللغة المقدسية

تسأل الله أن يفع به الناس

وأن يجزي

خلاف الحرمين الشريفين الملك فهد بن عبدالعزيز آل سعود

أحسن الجراء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

Министерството за исламски прашања, вакаф, да'ва и иршад (повик и водство) на Кралството на Саудиска Арабија, под чие покровителство работи Комплексот за печатење на Куранот во Медина, ја изразува својата благодарност и задоволство заради печатењето на овој Кур'ан со превод, молејќи Го Аллах да им користи на луѓето и да го награти слугата на двата пресветли храма, Кралот Фахд Ибн Абдул Азиз Ес-Су'уди, со најубавата награда за неговиот голем труд за печатењето на Аллаховата Книга. Аллах е Оној Кој благословува и Кој успех дава!

حُفُو الطَّيِّعِ مَحْمُودَةٌ
لِجَمْعِ الْمَلِكِ فَهَذَا طَبْعُ الْجَمْعِ فِي الشَّرَفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ

Сите права за печат ги задржува
Комплексот "Мелик Фахд" за пе-
чатење на Кур'анот
Р.О. Вох. 6262 Медина

③ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤١٨ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

القرآن الكريم وترجمة معانيه باللغة المقدونية/ ترجمة مجمع الملك فهد لطباعة
المصحف الشريف - المدينة المنورة.

٩٧٦ ص؛ ٢١×١٤ سم

ردمك ٧-٩٠-٧٧٠-٩٩٦٠

١- القرآن- ترجمة أ- مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف (مترجم)

١٨/٠٤٤١

ديوي ٢٢١،٤٩

رقم الإيداع : ١٨/٠٤٤١

ردمك : ٧-٩٠-٧٧٠-٩٩٦٠

خ
٣٢

The image shows a highly decorative book cover. It features a dark green background with intricate gold-colored patterns. A wide, ornate border frames the entire cover, composed of repeating floral and geometric motifs. In the center, there is a large, vertically oriented medallion with a scalloped, 'almond' shape. Inside this medallion, the title is written in a bold, serif, gold-colored font. The text is arranged in three lines: 'КУР'АН' at the top, 'СО' in the middle, and 'ПРЕВОД' at the bottom. The overall design is characteristic of traditional Islamic calligraphic bookbinding.

КУР'АН
СО
ПРЕВОД